

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200574

UNIVERSAL
LIBRARY

ಪ್ರ ಭು ಲಿಂ ಗ ಲಿಲೆ

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದೆ
(*All rights reserved*)

ಚಾನುರಸಕೃತ
ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ

- ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ -

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು
ನಾಜ್ಜಿಯಶಾಖೆ
ಧಾರನಾಡ
೧೯೩೮

ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ರುದ್ರಪ್ಪ ಕೊಪ್ಪಳ, ಎಮ್.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಇವರು:
 ಧಾರವಾಡ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ
 ನಾಜ್ಕೆಯ ಶಾಖೆಯ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ (ಮನೆ ನಂ. ೭೪೨೧) ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು

ನಾಜ್ಕೆಯ ಶಾಖೆಯ ಸದಸ್ಯರು :

- ೧ ಶ್ರೀ|| ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಪ್ಪ ಬಸವನಾಳ, ಎಮ್.ಎ., ಎಮ್.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್.,
 ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಭಾಸದ, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜ್,
 ಬೆಳಗಾವಿ (ಅಧ್ಯಕ್ಷ)
- ೨ ,, ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ರುದ್ರಪ್ಪ ಕೊಪ್ಪಳ, ಎಮ್. ಎ., ಬಿ. ಟಿ.,
 ಅಧ್ಯಾಪಕ, ರಾಜಾಲಖಮಗೌಡಾ ಸರದೇಸಾಯಿ ಹಾಯಸ್ಕೂಲ್, ಧಾರವಾಡ,
 (ದೈನಿಕ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ ಪುಸ್ತಕಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ)
- ,, ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಪ್ಪ ಬಸವನಾಳ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,
 (ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ) ಧಾರವಾಡ
- ೪ ಡಾ|| ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ ಚೆನ್ನಬಸವಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ನಂದೀಮಠ, ಎಮ್.ಎ., (ಮುಂಬೈ)
 ಪಿಎಚ್.ಡಿ. (ಲಂಡನ್), ಎಮ್.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್.,
 ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಭಾಸದ, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್, ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜ್,
 ಬೆಳಗಾವಿ
- ೫ ಶ್ರೀ|| ಮಹಾರುದ್ರಪ್ಪ ರೇವಪ್ಪ ಸಾಖರೆ, ಎಮ್.ಎ. (ಮುಂಬಯಿ), ಟಿ.ಡಿ. (ಲಂಡನ್),
 ಬೆಳಗಾವಿ
- ೬ , ಸಂಗಪ್ಪ ಸಂಗನಬಸಪ್ಪ ಮಾಳವಾಡ, ಎಮ್.ಎ.,
 ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜ್, ಧಾರವಾಡ
- ೭ ,, ಕೆ. ಬಿ. ದುಂದೂರ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ವಕೀಲ,
 ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ
- ೮ ,, ಬಿ. ಬಿ. ನೆಲ್ಲೂರ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ವಕೀಲ,
 ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ
- ೯ ,, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ರೈನಾಪುರ, ಬಿ.ಎ.,
 ಅಧೀಶ
- ೧೦ ,, ವೀರಪ್ಪ ಚೆನ್ನವೀರಪ್ಪ ಯಗಟ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,
 ಹಾವೇರಿ
- ೧೧ ,, ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗಪ್ಪ ಮಲ್ಲಾಬಾದಿ
 ದಾವಣಗೆರೆ

ಎಮ್. ಮಧುಲಿಂಗಪ್ಪ ಹರ್ಡೆಕರ, ಇವರು ತಮ್ಮ
 ಮಾಳಮಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲಿಂಗರಾಜ ಆರ್ಟ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ
 (ಮನೆ ನಂ. ೨೨೦) ಮುದ್ರಿಸಿದರು

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈಗಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕೀಯ ವಿಭಾಗಗಳು ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜೈನರು, ಲಿಂಗಾಯತರು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಜೈನರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಧರ್ಮದವರು. ಲಿಂಗಾಯತರು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಒಂದೇ ಧರ್ಮದವರಾದರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತದವರು. ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಈ ಧರ್ಮಗಳ ಮತ್ತು ಮತಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಇವುಗಳ ಪುರಸ್ಕಾರ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಅಥವಾ ಮತದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ಮತದ ಜನರ ಆದರವು ಸಹಜವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿಯೂ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಲಕ್ಷವು ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮಂದವಾಗಿದ್ದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜೋರಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಸವನೆ ನಡೆದಿರುವುವು. ಈ ಏಕೀಕರಣದ ಭಾವನೆಯೇ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ಮತದ ಜನರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ಮತದ ಜನರ ಅನಾದರಣೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿದೆ. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವೇಶವಾಗಹತ್ತಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿತ, ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಲ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಸಹ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹುಟ್ಟಹತ್ತಿರುವುವು. ಇದರಿಂದಲೂ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರತ್ವವು ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿರುವುದು. ಈಗ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುರಾತನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಧಾರವಾಗಿರುವುವು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸಂಘದವರೂ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿಯೂ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಹತ್ತಿರುವರು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಧಾರವಾಡದ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಾಚ್ಯ ರಾಖೆಯವರು ಕೈಕೊಂಡು ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಕೃತ ಚಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ಇವರು ಈ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿರುವರು. ಈಗ ಚಾಮರಸನ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವ ಸುಯೋಗವು ಒದಗಿರುವುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಮಾತೃಕೆಗಳು ಯಾವು
ವೆಂದರೆ :

- ಅ— ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ.
- ಇ— ಈ ಪ್ರತಿಯು ದುರ್ಮುಖಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದಮಾಸ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ ರವಿವಾರ ಪೂರ್ವಾಷಾಢ ನಕ್ಷತ್ರ ಅಮೃತ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಪ್ರತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವರ್ಷವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲದು.
- ಉ— ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾಲವು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.
- ಎ— ಅಪೂರ್ಣ.
- ಒ— ಈ ಪ್ರತಿಯು ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ ನಿಜಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ೧೪ ದಿನಸ ಮುಗಿದುದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ತಾರೀಖು ೧೬೩೮ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯ ಅಗಸ್ಟ ೨೮ ಆಗುವದು.
- ಕ— ಈ ಪ್ರತಿಯು ಪರಿಧಾವಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ೧೩ ಗುರುವಾರ ದಿನಸ ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಪ್ರತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ತಾರೀಖು ೧೭೯೮ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯ ಎಪ್ರಿಲ್ ೧೯ ಆಗುವುದು.
- ಈ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲ ತಾಳೆವೋಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದು ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದಿಂದ ದೊರೆತಿರುವವು.
- ಖ— ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾಲವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಪ್ಪನವರು ಬಿಳೇಅಂಗಡಿ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ವಕೀಲ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊರೆತಿರುವುದು. ಇದು ಸಹ ತಾಳೆವೋಲೆಯ ಮೇಲಿರುವುದು.
- ಗ— ಈ ಪ್ರತಿಯು ಖರನಾಮಸಂವತ್ಸರದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದ ತಿಥಿ ತ್ರಯೋದಶಿ ಕುಜವಾರದ ನಕ್ಷತ್ರ ರೋಹಿಣಿಯೋಳ್ ಸಾಧ್ಯನಾಮ ಯೋಗದ ಕರಣ ಕೌಲವಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ವರ್ಷವು ೧೬೩೩, ಕ್ರಿ. ಶ. ವರ್ಷ ೧೭೧೧ ಆಗುವುದು. ಈ ಪ್ರತಿಯು ಕೋರಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿದ್ದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬುದ್ಧಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಾಣಿಕ, ಧಾರವಾಡ, ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊರೆತಿರುವುದು.

ಚ— ಈ ಪ್ರತಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲಿನಾಹನಶಕ ೧೭೬೬ ವಿಶ್ವಾವಸು ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ೧೨ ಬುಧವಾರ ದಿವಸ ಲಿಖಿಸು ವದಕ್ಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು ಎಂದಿರುವುದು. ಇದರ ಕ್ರಿ. ಶ. ವರುಷವು ೧೮೪೪. ಈ ಪ್ರತಿಯು ಸಹ ಕೋರಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿದ್ದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಳೇಅಂಗಡಿಯವರ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊರೆತಿರುವುದು.

ಜ— ಈ ಪ್ರತಿಯು ವೈಯನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಅಶ್ವಿಜ ಮಾಸದ ಗುರು ವಾರ ಭರಣೀ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ತಾರೀಖು ೧೮೭೬ ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯ ಅಕ್ಟೋಬರ ೧೭ ಆಗುವುದು. ಇದು ಸಹ ಕೋರಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿದ್ದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರು ಹಾಲಬಾವಿ, ನಿವೃತ್ತ ೧ನೆಯ ವರ್ಗ ಸಬ್ - ಜಜ್ಜ, ಧಾರವಾಡ, ಇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊರೆತಿರುವುದು.

ಟಿ— ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದ ಕಾಲವು ಬರೆದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಾಙ್ಮಯ ಶಾಖೆಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿರುವ ತಾಳೆಪೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಯು.

ಮು— ಚೆನ್ನಪುರಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೮೪ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದದ್ದು.

ಗ ಪ್ರತಿಯ ಮಾದರಿಯ ಪುಟವೊಂದನ್ನು ಈ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದೆ. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾಲವು ಸನ್ ೧೭೧೧ ಇಸ್ವಿಯಾದರೂ ಬರಹಗಾರರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಬರಹದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗತಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ವಚನ ಗಳು ಒಂದೇವನಾಗಿಲ್ಲ. ಖ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಂತೂ ಈ ವಚನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೬೦ ರ ವರೆಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕಂದಗಳು ೧೯, ವೃತ್ತಗಳು ೪ ಮತ್ತು ವಾಚ್ಯಗಳು ೨೦ ಇರುವುವು. ಇವೆಲ್ಲ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಕಂಡವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿ ಆ ಆ ಗತಿಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಟಿ ಮತ್ತು ಮು ಪ್ರತಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯರಿಂದ ವಾಙ್ಮಯ ಶಾಖೆಯವರು ತುಂಬಾ ಉಪಕೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ನಕ್ಷೆ (ಫೋಟೋ) ಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (೧) “ ಪ್ರಭು ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದದ್ದು ” ಮತ್ತು (೨) “ ಸೊನ್ನಲಾವುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಳ ” ಈ

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ವಿಷಯ			ಪುಟ
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ	೧-೨೧
ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ	೧-೩೧೩
೧ ಮಂಗಲಾಚರಣದ ಗತಿ		೧-೭
೨ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸಂವಾದದ ಗತಿ		೮-೧೯
೩ ಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಗತಿ		೨೦-೩೨
೪ ಮಾಯೆ ಮಧುಕನಾಥನ ಪೂಜಿಸಿದ ಗತಿ		೩೩-೪೯
೫ ಪ್ರಭು ಮದ್ದಳೆಯ ಬಾರಿಸಿದ ಗತಿ		೫೦-೬೮
೬ ವಿಮಳೆ ಬಂದ ಗತಿ		೬೯-೮೦
೭ ಪ್ರಭು ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದ ಗತಿ		೮೧-೧೦೩
೮ ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರು ಧರೆಗಿಳಿದ ಗತಿ		೧೦೪-೧೧೨
೯ ಪ್ರಮಥರು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗತಿ		೧೧೩-೧೨೨
೧೦ ಮಹದೇವಿಯುಕ್ಕನ ಗತಿ		೧೨೩-೧೩೧
೧೧ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನ ಗತಿ		೧೩೨-೧೪೨
೧೨ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕನ ಗತಿ		೧೪೩-೧೫೦
೧೩ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಗತಿ		೧೫೧-೧೭೦
೧೪ ಪ್ರಭುದೇವರು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗತಿ		೧೭೧-೧೮೦
೧೫ ಮರುಳಶಂಕರದೇವರ ಗತಿ		೧೮೧-೧೮೮
೧೬ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಗತಿ		೧೮೯-೨೦೪
೧೭ ಮಹದೇವಿಯುಕ್ಕಗೆ ಪ್ರಭು ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಗತಿ		೨೦೫-೨೧೩
೧೮ ಸಾಧಕಾಂಗದ ಗತಿ		೨೧೪-೨೨೪
೧೯ ಗೋರಕ್ಷನ ಗತಿ		೨೨೫-೨೪೦
೨೦ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಗತಿ		೨೪೧-೨೫೨
೨೧ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಗತಿ		೨೫೩-೨೬೧
೨೨ ಪ್ರಭುದೇವರು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದ ಗತಿ		೨೬೨-೨೭೭

೨೩	ಪ್ರಭುದೇವರು ಆರೋಗಣೆ ಮಾಡಿದ ಗತಿ	೨೭೮-೨೯೫
೨೪	ಮನೋಲಯದ ಗತಿ	೨೯೬-೩೦೬
೨೫	ಪರಮೇಶ್ವರನು ಗಿರಿಜೆಗೆ ಬೊಂಧಿಸಿದ ಗತಿ	೩೦೭-೩೧೩

ಕಠಿಣಶಬ್ದಗಳ ಕೋಶ	೩೧೫-೩೨೩
ಒಪ್ಪೋಲೆ	೩೨೫-೩೨೭

ಚಿತ್ರಗಳು :

೧	ಪ್ರಭು ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದದ್ದು	ಮುಖಪತ್ರ
೨	ಗ ಪ್ರತಿಯ ಮಾದರಿಯ ಪುಟ	ಮುನ್ನಡಿಯ ಕೊನೆಗೆ
೩	ಬನವಾಸಿಯ ಮಧುಕೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ	೩೨
೪	ಬಳ್ಳಿಗಾಂವಿಯ ಪ್ರಭುದೇವರ ದೇವಾಲಯ	೫೦
೫	ಬಂದಳಿಕೆ (ಮಾಯಾದೇವಿ) ಯ ವಿಗ್ರಹ	೯೩
೬	ಅನಿಮಿಷದೇವಾಲಯದ ಒಳಭಾಗ	೧೩೭
೭	ಸೊನ್ನಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಳ	೧೫೧
೮	ಗೋರಕ್ಷನು ಪ್ರಭುದೇವರನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಇರಿದದ್ದು	೨೩೪

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

೧ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಮೊದಲು ಇರಬೇಕಾದ ಕವಿಯ ಹೆಸರು, ವಂಶ, ಗುರುಪರಂಪರೆ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಚಾಮರಸನೆಂಬ ವಿರಶೈವಕವಿಯು ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿರುವುದು. ಕೆಲವು ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ೫ ಪದ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಚಾಮ' ಎಂಬ ಹೆಸರೂ 'ನಾನೊರೆವೆನಿಳಿಗೆ ವಸ್ತುಕದಿಂದಂ' ಎಂಬ ಮಾತೂ ಕವಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಮಾತೃಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬಾರದಿರುವುದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಕವಿಯೇ ಬರೆದಿರುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಾಮರಸನೇ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕರ್ತೃವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪುಬಲವಾದ ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಆಧಾರಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದರೂ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಮಾಣಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರು

- ೧ ಶ್ರೀಗುರುಗುಹೇಶರಣಂ | ರುಗದೇ ವಾದಿವಿರಹಿತಾಂತೇಕರಣಂ ||
ಯೋಗಮತಾಚರಣಂ ನಖ | ಛಾಗಮನಿಪುಣಂ ಸನಾಮನೀಮಂ ಚಾಮಂ ||
ಶ್ರೀಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನ ದಿ | ವ್ಯಾಗಮಲೀಲೆಯಲಿ ಸಂದ ಗತಿಗಳ ಮೊದಲೊಳ್ ||
ಕೈಗೆಯ್ದು ಸೂಚಿತಾರ್ಥದ | ಭಾಗೆಯನಾನೊರೆವೆನಿಳಿಗೆ ವಸ್ತುಕದಿಂದಂ ||
ವಿಸುತಪ್ರೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನಲುಂ ಮೇಣ್ ಲಿಂಗಲೀಲಾಭಿಯೆಂ |
ಜನಲುಂ ಭಾವಿಸುವಂದು ಲೀಲೆಯನಲುಂ ಬಲ್ಲರ್ಗೆ ತತ್ತ್ವವಿಧ ||
ಸ್ತನಮೇಕಾರ್ಥತೆಯೊಂದು ಲಾಲಿಸಿ ಮಹೋತ್ಸಾಹಂಗಳಂ ತಾಳು ಸ |
ಜ್ಞಾನಮೆಲ್ಲಂ ಸುಖಿಸುತ್ತಮಿರ್ಕೆ ಮೇಕವಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ||
ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಗೊಪ್ಪಂ | ರುಭವಪ್ಪತ್ಯದುಗತಿಗಳಂತಾ ಗತಿಯೊಳ್ ||
ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ ಗಗನ | ಪ್ರಭೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯೊಳೆಸೆವ ತೆಂದಿದೆನೆಗುಂ ||
ಮೊದಲ ಗತಿಯೊಳ್ ಪುರಾತರ | ಪದಪದ್ಯಸ್ತುತಿ ಸಮಸ್ತರಕ್ತೈದಿರಾ ||
ಸ್ತದೇವತಭಾಷಾವಳಿ | ಮುದದಿಂ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯೊಳ್ ಪ್ರಕಟಿಸುಗುಂ ||

ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಹಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವು 'ಅ' 'ವ' 'ಚ' ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ೫ ಪದ್ಯಗಳು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

- ಬಗೆಯಲ್ ಭಕ್ತಿಯನೆಯ್ಯುವರ್ಗೆ ಭವಬಂಧ ಭ್ರಾಂತಿಯೊ ಬಿಟ್ಟು ನೆ |
ಟ್ಟಿಗೆ ಸನ್ನಿಂತೆಯೊಳಿಪ್ಪವರ್ಗೆ ಸತತೋತ್ಸಾಹಂಗಳಂ ಮಾಡುವ |
ರ್ಗೆ ಗುರುಸ್ವಾಮಿಯ ಸುಪ್ರಸಾದದಿನದಂ ಸಂಸೇವಿಪರ್ಗಾದುದಿ |
ಜಗಮೊಳ್ ಶ್ರೀಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ ಮರೆಗುಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕತಾರಂಬರಂ ||

వును. ప్రౌఢరాయన కావ్యవన్నోరేద అదృశ్యకవి, గురురాజబారిత్త-
రాఘవాంకబారిత్త ఎంబ గ్రంథಗಳನ್ನು రచಿಸಿದ సిద్ధసంజీవ¹, భీరమేశ్వర
కావ్యద కథాసూత్రరత్నాకరవన్న బరేద శాంతలింగదేశిక², జోరబసవ
చరిత్రయ కర్తనాద శంకరకవి³, ఇవరల్లరూ జామరసనే ప్రభులింగలిలే
యన్న బరేదనేందు హేళిద్దారే. ప్రభులింగలిలేయన్న తేలుగిసల్లి భాషాంత
రిసిద కవిగళాద పిడుపర్తి సోమనాథ⁴ మత్తు పిడుపర్తి బసవకవి-
ఇవరూ, మరారియల్ల అనునాద మాడిద బ్రహ్మదాసనూ⁵ జామరసను రచి-
సిద కావ్యవన్నే అనువాదిసిరువేవేందు హేళిద్దారే. జిన్న బసవపురాణవన్న
బరేద విరూపాక్షపండితనూ⁶, ప్రభుదేవర పురాణవన్న రచిసిద హరిశ్చర
నూ⁷, జతురాచార్యపురాణవన్న బరేద సంపాదనేయ పర్వతేశ్వరనూ⁸
దీపదకలియార కావ్యవన్న రచిసిద జిన్నమల్లేశనూ⁹ జామరసనన్న
పూర్వకవిమాలికేయల్ల సేరిసి యోగళిద్దారే. ఈ ఎల్ల ఆధారగళన్న అవ
లొకిసిదరే ప్రభులింగలిలేయ కర్తనా జామరసనేందే నిర్ధారనబేకా
గుత్తదే.

౨ జామరసన చరిత్ర

జామరసన జీవితద విషయవాగి మేలే కాణిసిద కవిగళ గ్రంథగళల్ల
దోరేయువ విషయగళన్నే సంగ్రహిసి ఇల్లి యేళువేవు. సందేహకృష్ణదవాద
సంగతిగళన్న బిట్ట నంబలిక్కే తక్కువాద, ఆ ఆ గ్రంథగళల్ల బహుమతవిద్ద
విషయగళన్నే ఇల్ల ఎత్తి బరేయలొగిదే.

౧ శ్రీ. ర. ౧౫౮౦ (సుమారు) : కీ కీ చరిత్ర, భాగ ౨, పుట ౩౫౫-౬ ; ఈ కవియ ప్రౌఢ
దేవర కావ్యద సంధి ౨౧, పద్య ౩౦-౩౧. ౨ శ్రీ. ర. ౧౬౫౦ (సుమారు) : కీ కీ చరిత్ర,
భాగ ౨, పుట ౩౬౯-౪౧; ఈతన రాఘవాంకబారిత్తద సంధి ౧౪, పద్య ౨, మత్తు గురురాజ
బారిత్తద సంధి ౧౩, పద్య ౩౩. ౩ శ్రీ. ర. ౧౬౭౨ : కీ కీ చరిత్ర, భాగ ౨, పుట ౪౫౪-౫;
దాగూ అచే భాగద పుట ౫౭-౬౦. ౪ శ్రీ. ర. ౧౬౭౩ : కీ కీ చరిత్ర, భాగ ౩, పుట ౧౧౫;
ఈతన జోరబసవచరిత్రయ ౧నేయ మత్తు ౧౩నేయ సంధిగళు. ౫ శ్రీ. ర. ౧౫౧౦ :
Telugu Literature by P. Chenchiah and Raja M. Bhujanga Rao, P. 52 & 77.
౬ శ్రీ. ర. ౧౫౧౦ (సుమారు) : Telugu Literature by P. Chenchiah and Raja M.
Bhujanga Rao, P; 77. ౭ ఇదన్న ప్రతిమాడిద కాలవు శ్రీ. ర. ౧౬౨౨ ఎందు ఒందు ప్రతి
యింద గొత్తా గుత్తద. ఆదుదేరింద బ్రహ్మదాసను ఇదక్క మోదలు ఇద్దిరబేళు. ౮ శ్రీ. ర.
౧౫౪౪-౫ : ఈతన జిన్న బసవపురాణద సంధి ౧, పద్య ౨౯. ౯ శ్రీ. ర. ౧౬౦౬ : కీ కీ
చరిత్ర భాగ ౨, పుట ౩౫౧-౨. ౧౦ శ్రీ. ర. ౧౬౯౮. ౧౧ శ్రీ. ర. ౧౬౦౦.

ಚಾಮರಸನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಇವನು ನಾಗಣಾಪುರದವನಾಗಲಿ ಗದುಗಿನವನಾಗಲಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಬಹುದಿವಸ ಗದುಗಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನೆನ್ನಲು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯು ಜೀವಿಸಿದ್ದನೆಂದೂ ಆ ರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ವಿಜಯನಗರದ ನೂರೊಂದು ವರಕ್ಕರ ಕೂಡ ಈತನ ಹೆಸರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಇವನೂ ವರಕ್ಕರನಾಗಿರಬಹುದು. ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಗದುಗಿನ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಯಾದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಚಾಮರಸನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡನೆಂದು ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನನ್ನೂ ಮುಕುಂದವೆದ್ದಿಯೆಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಂಡಿತನನ್ನೂ ಚಾಮರಸನು ವಿರಚಿಸಿದ ಮತದ ಶೈಷ್ಠತೆಯ ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದನೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಊಹೆಗೆ ಚಾಮರಸನ “ವಿರಚೈವಮತಸಾರೋದ್ಧಾರ” ಹಾಗೂ “ಅನ್ಯಮತ ಕೋಪಾಹಳ” ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳೂ, ಆತನು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳೂ ಆಧಾರವಾಗಿರಬಹುದು. ಚಾಮರಸನು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪುಸಂಗವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ : “ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸನಾದ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನು ಭಾರತವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಚಾಮರಸ

೧ ಪ್ರಭುದೇವರ ನಾಂಗತ್ಯ (ವೇ|| ಬುದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಪುರಾಣಕರವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಜಂನ ಜಗದುರು ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ - ಪದ್ಯ ೫, ಪದ್ಯ ೧೨.)

ಮೂಗಳ ಕಣ್ಣು ನೀರವಿಂದ ಪಡೆದರೂ | ಬಾಗಿಲ ಹರಸ ಕಾಯಿಸದ ||

ನಾಗಣಾಪುರದ ಚಾಮರಸ ಮಯೂರನ | ಬೇಗದ ನು ಬಲಗೊಂಡೆ ||

ಮರಾಠಿ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಚಾಮರಸನು ನಾಗಣಾಪುರದವನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ೨ ಚೋರಬಸವ ಚರಿತ್ರೆ : ಸಂಧಿ ೧, ಪದ್ಯ ೩೧, “ಗುರುವೇನಾಂ ಪುಟ್ಟಿದೆ ಗದಗು” ಇತ್ಯಾದಿ. ೩ ಪ್ರೌಢರಾಯನ ಕಾವ್ಯ ; ಫೈರವೇಳ್ವರ ಕಾವ್ಯಕಥಾಸೂತ್ರ ರತ್ನಾಕರ. ೪ ಚೋರಬಸವ ಚರಿತ್ರೆ : ಸಂಧಿ ೧, ಪದ್ಯ ೩೧. ೫ Indian Antiquary Vol. LVII P 79 ; E. P. Rice's History of Kanarese Literature P. 68, “Chamarasa was a valiant champion of the Veerasaivas and held disputations with Vaishnavas in the presence of the King”. ೬ ಪ್ರೌಢರಾಯನ ಕಾವ್ಯ : ಸಂಧಿ ೧, ಪದ್ಯ ೩೩ರಿಂದ ಕೊನೆವರೆಗೆ; ಚೋರಬಸವಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಧಿ ೧; ಫೈರವೇಳ್ವರ ಕಥಾಸೂತ್ರರತ್ನಾಕರ ; ಗುರುರಾಜಚಾರಿತ್ರೆದೊಳಗಣೆ :

ಭಾರತವನೊರಿದಾ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಂಗೊಸೆದು | ಭೂರಮಣನೊಲಿದು ಕನಕಸ್ಮಾನ ಮಂ ಮಾಲಿಕ್ಕಿ |
ದಾರಂಭಿಸಲ್ಕೆ ಸತ್ತವರ ಕಥೆಗುಂಟೆ ಕನಕಸ್ಮಾನ ತೆಗೆಯೆನ್ನಲು ||

ಧಾರಣಿಯೊಳುಳ್ಳ ಕಥೆಯೆಲ್ಲ ಸತ್ತವರ ಕಥೆ | ತೋಜು ಬದುಕಿದರ ಕಥೆಯೊಳೆವೆ ಎನಲೊಳವೆಂದು |
ಚಾರುಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನೊರೆದು ಮಣಿಸಿದಂ ಲೀಲೆಯಾ ಚಾಮರಸನು ||

ನಿಗೂ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ಆದರಂತೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬರೆದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಾಮರಸನ ಕೃತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ರಸವತ್ತಾದುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಖಿನ್ನನಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಚಾಮರಸನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸುಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವು ನಾಶವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಾಮರಸನು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆತನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಬಂದು ಅನ್ಯದೈವವನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿದ ಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಚಾಮರಸನು ಎಚ್ಚತ್ತು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸತೊಡಗಿದನು. ಇತ್ತ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕೃತಿಗೆ ರಾಜಮನ್ಮಥ ದೊರೆತು ಆತನಿಗೆ ಕನಕಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆದಾಗ ನೂರೊಂದು ವಿರಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದ ಜಕ್ಕಣಾರ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ಸತ್ತವರ ಕಥೆಗೆ ಈ ಮನ್ಮಥೆಯು ಸಲ್ಲದೆಂದು ತಡೆದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೂ ಮುಕುಂದಪೆದ್ದಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದವಾಗಿ ಸತ್ತವರಲ್ಲಿವರ ಕಥೆಯನ್ನು ತರಿಸುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಜಕ್ಕಣಾದಿಗಳು ಚಾಮರಸನಿಂದ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ೧೦೧ ಪದ್ಯಗಳಂತೆ ೧೧ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ೧೧೧೧ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಪುಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ಬರೆಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರೌಢರಾಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉಚಿತ ಮನ್ಮಥಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಪ್ರೌಢರಾಯನು ವೀರಶೈವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಜಕ್ಕಣಾರ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಪದದಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಚಾಮರಸನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನು".

೩ ಚಾಮರಸನ ಕಾಲ

ಚಾಮರಸನು ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರೌಢದೇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದೂ ನೂರೊಂದು ವಿರಕ್ತರೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಪ್ರೌಢದೇವನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪೧೯ ರಿಂದ ೧೪೪೬ ರ ವರೆಗೆ ಆಳಿದನೆಂದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದಲೂ ಚಾಮರಸನು ೧೪೩೦ ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದನೆಂದು ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇ. ಪಿ. ರೈಸ್ ಇವರು ಇದೇ ಕಾಲವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸೂಕ್ತವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಚಾಮರಸನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಳುವ ಇತರರ ಪಂಡಿತರಿರುವರಾದರೂ ಅವರ ಆಧಾರಗಳು ಅಷ್ಟು ಬಲವಂತವಾದುವಲ್ಲ.

೧ ಪ್ರೌಢರಾಯನ ಕಾವ್ಯ : ಸಂಧಿ ೨೧, ಪದ್ಯ ೩೪; Indian Antiquary: Vol. LVIII, P. 79.

೨ ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ: ಭಾಗ ೨, ಪುಟ ೫೭-೬೦ ಮತ್ತು ೬೪-೬೬. ೩ History of Kanarese Literature, P. 68. ೪ ಡಾ|| ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ : ಕೆಲವು ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಗಳ ಜೀವನಕಾಲವಿಚಾರ-ಪುಟ ೧೬೭; ಮೈಸೂರ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ: ಸಂಪುಟ ೬, ಪುಟ xxi-xxvi. ಇತ್ಯಾದಿ.

೪ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಕಥೆ

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಗೆ, ನಿರತೈವರಲ್ಲಿ ಕೌವಲ ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ನಿಖ್ರಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಬಸವಣ್ಣನಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಆದ್ಯಗುರುವಾದ ಶ್ರೀಮದಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆವು :

ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಒಡ್ಡೊಲಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಪಾರ್ವತಿಯು- ದೇವಾ, ನಿನ್ನ ಒಡ್ಡೊಲಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಘನಮಹಿಮರೆಲ್ಲರು ಭವಕೆ ಬಾರದೆ ನಿತ್ಯಸುಖದಿಂದಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಇವರಿಗೆ ನೆಲೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಶಂಕರನು- ನಾಮರೂಪಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಗೆಲ ಬಲ್ಲವರ ಹೊರತು ಉಳಿದವರಾರಿಗೂ ನಿತ್ಯಸುಖವು ದೊರೆಯಲಾರದು. ಅದು ಕಾರಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶರೀರದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಸಾಧನಮಾಡಿ ನಿಜವನರಿಯಬೇಕಾಗುವುದು- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಪಾರ್ವತಿಯು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಜವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಗುರು ಯಾರು? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಸುಜ್ಞಾನಿ ನಿರಹಂಕಾರರೆಂಬವರಿಗೆ ಮಗನಾದ ನನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪನಾದ ಅಲ್ಲಮನು, ಎಂದು ಶಂಕರನು ಆತನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವನು. ಪಾರ್ವತಿಯು, ಅಲ್ಲಮನು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದವನೇ ಆದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜವನ್ನು ಅಳಿಯುವನೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತಾಮಸಕಳೆಯ ಮೂರುತಿಯಾದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸುವಳು.

ಮಾಯೆಯು ಬನವಸೆಯ ಅರಸನಾದ ಮಮಕಾರಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮೋಹಿನೀದೇವಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಳು. ಕೂಡಲೆ ಜಪ ತಪ ಸ್ವಮಾಧಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ತಪಸ್ವಿಗಳ ಚಿತ್ತವು ಕಾಮವಿಹ್ವಲವಾಗುವನಿತು ಮಾಯಾಮೋಹವು ಸುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ದಿನಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಮಾಯೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತ ರೂಪಯೌವನ ಸಂಪನ್ನಳಾಗಿ ಹರಯಕ್ಕೆ ಬರುವಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಮಕಾರನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಕುಲಗುರುವಾದ ಅಹಂಕಾರನೆಂಬ ಆಚಾರ್ಯನು ಬಂದು ಅವಳಿಗೆ ಶಿವನೇ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಪತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವನು. ಮಾಯೆಯು ಬನವಸೆಯಲ್ಲಿಯ ಮಧುಕೌಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವು ಹೋಗಿ

೧ ಮೂಲಕಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಇಂತಹ ಪೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಕರ್ತರ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಇವು ಆ ಆ ಕವಿಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪಿತವಾದುವುಗಳಾದುದರಿಂದ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕವಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪೀಠಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗುವುದು ಸಹಜವಿದೆ.

ಮಧುಕೌಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಒಂದು ದಿನ ಪೂಜಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾದೇವಿಯು ದೇವರಿಗೆ ಲಾಸ್ಯ (ಕುಣಿತ) ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಮನು ಮದ್ದಳೆಕಾರನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗುಡಿಯ ಹೊರಗಡೆ ಮದ್ದಳೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಚ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬಾರಿಸತೊಡಗಿದನು. ಆ ದಿನಿಗೆ ಮನಸೋತವಳಾಗಿ ಮಾಯಾದೇವಿಯು ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಗುಡಿಯ ಒಳೆಯಕ್ಕೆ ಕರಿಸುವಳು. ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವಳು ಮೋಹಪರವಶಳಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರು ಅಲ್ಲಮನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಳಸುವರು. ಆತನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಆತನಿಗೆ ಮನೆಮಾರು ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿತು ಮಾಯಾದೇವಿಯೂ ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರೂ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅರಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನನ್ನು ಮಾಯಾದೇವಿಯ ನಾಟ್ಯಾಚಾರ್ಯನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿಯೆ ಒಂದೆಡೆ ಆತನಿಗೆ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿಸುವರು. ಅಲ್ಲಮನಲ್ಲಿ ಅತಿವ ಮೋಹವುಳ್ಳವಾಗಿ ಮಾಯಾದೇವಿಯು ಕ್ರಮೇಣ ವಿರಹದಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಖಿಯರು ಕಂಡು ಅವಳ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತು ಅವಳನ್ನು ಅಲ್ಲಮನೊಡನೆ ಕೂಡಿಸುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಮಾಯಾಕೋಲಾಹಲನಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ವಿದೋಹಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳ ಕೈಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುಳು ಅಲ್ಲಮನಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಯಾದೇವಿಯು ಹೊದ ವಿಷಯವು ಅವಳ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿದು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಲು ಆಕೆಗೂ ಸಖಿಯರಿಗೂ ಮೋಹಿನಿದೇವಿಯು ಹೇಳುವಳು. ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಸಖಿಯರು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸುವರು. ಮಾಯೆಯು ಈ ರೀತಿ ವಿರಹವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಸೊರಗುತ್ತಿರಲು, ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಯೆಯು ತಡಮಾಡಿದಳೆಂದು ಬಗೆದು ಅವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಮಳೆಯೆಂಬವಳನ್ನು ಅವಳಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸುವಳು.

ವಿಮಳೆಯು ಭೂಮಿಗೆ ಆವತರಿಸಿ, ಮಾಯಾದೇವಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಣ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಿರಿ ಅಲ್ಲಮನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಹುವಳು. ಮಾಯೆಯು- ಇವನೇನು ಆ ಪರಮಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಅಲ್ಲಮನೆ, ಮದ್ದಳೆಯಲ್ಲಮನು, ನೀನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಸಖಿ- ಎಂದು ನುಡಿದುದಕ್ಕೆ, ವಿಷಯವಿಕಳಿತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾತ್ವಿಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿಹೇಳುವಳು. ಅಲ್ಲಮನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮಧುಕನಾಥನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಮದ್ದಳೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆತ್ತಿಸಿದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಮನು ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿತವನಾಗಿ ಮದ್ದಳೆಯನ್ನು ಬಿಸುಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವನು. ಮಾಯಾದೇವಿಯು ವಿಮಳೆಯ ಸಂಗಡ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹಿಂದೆಯೆ ಹೋಗುವಳು; ಸಖಿಯರನೇಕರು ಅವ

ಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವರು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳಿಡಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರದಿಂದ ಅಲ್ಲಮನು ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವನು. ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಸಖಿಯರು ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಕುರಿತು- ಮಾಯಾ ದೇವಿಯನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಂಚಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಕೇಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಯಸಹೇಳುವರಾರು? ಎಲ್ಲವೂ ಅವಳದೇ ತಪ್ಪು- ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಮಾಯೆಯು ಶೋಕ, ಕೋಪ, ದರ್ಪ ಇವುಗಳ ಭರದಲ್ಲಿ- ನಾನು ಮಾಯೆ, ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆಲಿದವಳು, ತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಥೆಗೊಳಿಸಿದವಳು- ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚುವಳು. ಅಲ್ಲಮನು- ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಡಿಸಿದವರಾರು ಬಲ್ಲಿಯಾ? ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಗರ್ವದಿಂದ ನುಡಿದರೇ? - ಎನ್ನುವನು. ಅದೆಲ್ಲ ಇರಲಿ ಕೃಪೆಮಾಡು- ಎಂದು ಮಾಯೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಅಲ್ಲಮನು ನಿರಾಕರಿಸುವನು, ವಿಮಳೆ ಹೇಳಿ ನೋಡುವಳು, ಅದೂ ವೃಥಾವಾಗುವುದು. ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಮನು ಮಾಯೆಗೆ ಪರಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ- ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗುವನು. ಮಾಯೆಯ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರು. ವಿಮಳೆ ಮಾಯೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮಾಯೆಯ ಕೆಲಸವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು.

ತನ್ನ ಮಾತು ವೃಥಾವಾದದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಶಿವನು- ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೆನು; ಆಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಸಾತ್ವಿಕಾಂಶವನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಕಳುಹು; ಅಲ್ಲಮನ ಅನುಗ್ರಹವುಂಟಾಗಿ ಶಿವತತ್ತ್ವದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗುವುದು- ಎನ್ನುವನು. ಆ ಮೇರೆಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಾತ್ವಿಕಾಂಶವೇ ಉಡುತಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ ನಿರ್ಮಲರೆಂಬವರಿಗೆ ಮಗುವಾಗಿ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಧರಿಸುವಳು. ಶಿವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಮಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಮನಿಂದ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರೂ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವರು.

ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಯೌವನ ವತಿಯಾಗುವಳು. ಒಮ್ಮೆ ಆ ಊರ ಅರಸನಾದ ಕೌಶಿಕನೆಂಬುವನು ವೈಹಾಳಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನನ್ನು ಅವಳ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ

೧ ಸಿಜಾಂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಮಹಾಗಾವ್ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವೇ ಮೊದಲು ಉದ್ಭವವಾಯಿತ್ತೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕೌಶಿಕನ ಅರಮನೆಯ ಅವಶೇಷಗಳೂ, ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಇರುವೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ ಜಾತ್ರೆಯೂ ಆಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿಚಾರಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಈ ಪುರು ನಗರದ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಗಾವೆಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈಗಿನ ಉಡುಗಣಿ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದೆ.

ಕಂಡು ಅವಳ ರೂಪಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗುವನು. ಅವಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ತರಿಸುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ಬಗೆದು ಕೌಶಿಕನು ಅವಳ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯರನ್ನು ಕಳಿಸುವನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ರಾಜಕುಲದವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾರಿವೆನ್ನಲು, ಅವಳನ್ನು ಬೇಡಬಂದವರು- ಅರಸನ ಕೂಡ ಸರಸವಾಡುವುದು ಅನುಚಿತ; ಆತನಿಗೆ ನಿವೃತ್ತ ಇದಿರಲ್ಲ; ಸುಮ್ಮನೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿಯೆನ್ನುವರು. ಅವರು- ಮಹದೇವಿಯುಕ್ತನನ್ನೇ ಕೌಳರೆನ್ನುವರು. ಆಗ ಅವಳು ಅರಸನನ್ನೇ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡುವಳು. ಕೌಶಿಕನು ಅವಳ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವನೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಮಾಡುವನು. ಅವನು ಶಿವಭಕ್ತನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ವರಿಸುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಹದೇವಿಯುಕ್ತನು ಆತನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಳು. ಅರಸನು ಪ್ರಣಯಾಲಾಪಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಲು ಆಕೆಯು- ನೀನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಮೊದಲು ಶಿವಭಕ್ತನಾಗೆಂದು ಕೌಳುವಳು. ಇನ್ನವಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗಳಾರಳೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಕೌಶಿಕನು- ನಮಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಳವಡದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವನು. ಮಹದೇವಿಯುಕ್ತನು ಒಡನೆ- ಹಾಗಾದರೆ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗವಳವಡದೆಂದು ಹೇಳಿ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಾದಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ದಿಗಂಬರಳಾಗಿ ಘನವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಹೊರಡುವಳು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ತಡೆದರೂ ಕೇಳದೆ, ಇದು ಶಿವನಿಗರ್ಪಿತವಾದ ಕಾಯ, ನನ್ನ ಹಂಬಲವನ್ನು ಬಿಡದೆಂದು ಹೇಳಿ ಗುರುವನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಪೊರಮಡುವಳು.

ಇನಿತರೊಳು ಲಿಂಗತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲೋಸುಗ ಕಾರಣಶರೀರವನ್ನು ತಾಳಿ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಟವನ್ನು ಕಾಣುವನು. ಅದರ ಒಡೆಯನಾದ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನಕೂಡ ವಾದಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ ಅನಿಮಿಷನೆಂಬ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸುವನು. ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಲಿಂಗವೂ ಜೀವಕಳೆಯೂ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಸೇರುವುವು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನು ಅಲ್ಲಮನ ಮಾಯಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಆತನಿಂದ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನು.

೧ ಮಹದೇವಿಯುಕ್ತನವರ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತೇ? ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕೌಶಿಕನೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ? ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತ - ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕುರಿತು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀ. ರಾ. ರಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಯವರು ಪುಟ 144-45 ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿ ಎರಡೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಮಹದೇವಿಯುಕ್ತನವರ ವಿರಕ್ತಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲಂಬ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮುಂದೆ, ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕನೇಬ ಶಿವಶರಣಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ಅಜಗಣ್ಣನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದುದಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಜಗಣ್ಣನು ಶಿವಭಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ಆತನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾಗಿರುವನು, ನಿತ್ಯನು, ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಸಂತಯಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನಿತ್ತು ಪಾವನಳಾಗಿ ಮಾಡುವನು.

ಪ್ರಭುವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಸೊನ್ನಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನಾದ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ನಡೆಸಿದ್ದ ಕೆರೆ ದೇವಾಲಯಗಳ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಡು, ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮದ ಹೊಲಬನರಿಯದ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಡ್ಡರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವನು. ಅವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅವನನ್ನು ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುವರು ; ಅವು ಅವನನ್ನು ತಾಗದೆ ಹೊಡೆದುದರಿಂದ ನಿರುಪಾಯರಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳುವರು. ಕೋಪೋದ್ವಿಗಿತನಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವನು. ಯತಿಯಾದುದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಮನು ನಗುತ್ತಲೆ ಹೇಳುವನು. ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಮಥಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ತಡೆಯಲಾರದ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಭಸ್ಮಮಾಡಲೆಳಸಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯುವನು. ಆ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಊರಿಗೆ ಊರಿಂದ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಲಮನಿಗೆ ಅವ ಬಾಧೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸರ್ವನಾಶವಾಗುವದೆಂದು ಬಗೆದು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವು ಆ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಡಿಗಳಿಂದ ತೊಡೆಯುವನು. ಆಗ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ. ತನ್ನ ನ್ನೆ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ಬಂದ ಗುರುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಆತನಿಗೆ ಅನತನಾಗುವನು. ಬಡ ಜಂಗಮನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ತಾನು ಮೋಸಹೋದೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ, ಹಿರಿಕಿರಿಯರೆಂಬ ಭೇದಭಾವವನ್ನು ನೀಗಿ ಸಮತಾಭಾವವನ್ನು ತಾಳಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸಿ, ಜೀವಪರಮರನ್ನೊಂದು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಡುವನು.

ಪ್ರಭುರಾಯನು ಆಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ಒಡಗೊಂಡು ಕಲ್ಯಾಣನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಇಬ್ಬರೂ ಬಸವರಸನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂದಿರಲು ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಹಡದಪ್ಪಣನು ತಿಳಿಸುವನು. ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣನು ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಹೇಳುವನು. ರಾಜಪುರುಷರ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನಾವು ಬರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಪ್ರಭು ಹಡದಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವನಿರಲಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚರಸನೂ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದವನು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೆಂದು ಬಸವರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳುವರು. ಬಸವರಸನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ನೊಂದವನಾಗಿ ತಟ್ಟನೆ

ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಭುವಿನ ಚರಣತಳದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು. ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡುವನು. ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನೂ ಮಾಚಿದೇವನೂ ಕರುಣೆ ಸೆಂದು ಪ್ರಭುದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಪ್ರಭುವು ಕೊನೆಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನೊಡಗೂಡಿ ಒಳಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಹೆನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಗುಪ್ತವಿವಿಧಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮರುಳಶಂಕರದೇವನನ್ನು ಬಸವೇಶ್ವರ ನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಆತನಿಗೆ ಐಕ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಈಡುವನು.

ಪ್ರಭುದೇವನು ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಸವಾದಿ ಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಅದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನೆಲೆಯನರಿಯುವ ದಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನು ಅಲ್ಲಿಗೈ ತಂದು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಳು. ಚಿಕ್ಕಹರಯದಲ್ಲಿಯೆ ಆಕೆಗೆ ಬಂದ ಪರಮ ವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಸವಮೊದಲಾದವರು ಅವಳನ್ನು ಮನವಾರೆ ಕೊಂಡಾಡು ವರು. ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾದರೂ ಮಾರ್ಮಿಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅವಳು ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಗಿರುವಳೆಂದು ಅರಿತು, ತಕ್ಕ ಉಪದೇ ಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಕೆಗೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಕದಲಾಬನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅನುಜ್ಞೆ ಕೊಡುವನು. ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನು ಎಲ್ಲ ಶಿವಶರಣರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ತೆರಳುವಳು.

ಇತ್ತ ಬಸವಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತಾನು ಮರಳಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತ ಪ್ರಭುದೇವನು ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಬರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಗೋರಕ್ಷ ನೆಂಬವನು ತನ್ನ ಕಾಯವನ್ನು ವಜ್ರಕಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಇದು ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಭು ಹೇಳುವನು. ಗೋರಕ್ಷನು- ಈ ಖಡ್ಗದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ನೋಡು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಹುದೆಂಬುದನ್ನು- ಎನ್ನಲು, ಪ್ರಭು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಖಡ್ಗದ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಗೋರಕ್ಷನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಆಗದೆ ಖಣ್ ಖಣಿಲ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆಗ ಅಲ್ಲಮ ದೇವನು - ಅದೇ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ನೋಡೆಂದು ಗೋರಕ್ಷನಿಗೆ ಹೇಳು ವನು. ಗೋರಕ್ಷನು ಅಂತೆ ಗೆಯ್ಯಲು ಬಯಲಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದಂತೆ ಆ ಕತ್ತಿಯ ಹೊಡೆ ತಕ್ಕೆ ಶಬ್ದಸಹ ಹೊರಡದಾಗುವುದು. ಗೋರಕ್ಷನು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು, ಹೀಗೆ ನಿರ್ದೋಷ ಯಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತನಗೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ಆತನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನು.

೧ ಗೋರಕ್ಷನು ನಾಥಪಂಥದ ಗುರುಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವನು :

“ ಆದಿನಾಥಂಚ ಮಚ್ಛೇಂದ್ರಂ ಗೋರಕ್ಷಂ ಗಹಿಸಿ ತಥಾ |

ಮುಂದೆ ಪ್ರಭು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಯಣಬೆಳೆಸುತ್ತ ಬೆಂಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕಿರಾತನನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆಯು ಪಾಪವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೂ ಸಂಸಾರಬಾಧೆಯು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದರಿದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನಿಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರುಹುವನು.

ಇತ್ತ ಬಸವಣ್ಣನು ಕಲ್ಯಾಣನಗರದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೃಗವಿನ ಮಾರ್ಗನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರಲು, ಆತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರಭು ದೇವರು ಕೀವು ರಕ್ತಗಳನ್ನು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರುವನು. ಬಸವಣ್ಣನು ಆತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕರೆದು

ನಿವೃತ್ತಿಂ ಜ್ಞಾನನಾಥಂಚ ಭೂಯೋ ಭೂಯೋ ನಮಾಮ್ಯಹಂ || ”

ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನನಾಥನ ಹಿಂದಿನ ಗುರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದಿನಾಥನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ರಂಕರನೇ ಯೆಂದೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೇ ಈ ಪಂಥದ ಪ್ರಧಮಗುರುವೆಂದೂ ಆತನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೬೦ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವನ ತರುವಾಯ ಗೋರಕ್ಷ, ಆನಂತರ ಗೌರನಾಥ, ತದನಂತರ ಜ್ಞಾನ ನಾಥನ ಅಣ್ಣನಾದ ನಿವೃತ್ತಿನಾಥ, ಆಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನನಾಥ ಹೀಗೆ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ ಮ ಪ್ರಭು ಗೋರಕ್ಷನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, ಆತನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗದ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಭು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಧಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸೇರಿದ್ದು ಮುಂದೆ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಶ್ರೀ. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಮ್.ಎ., ಇವರು (‘ಅಭಿನವಪಂಪ’ ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಕಗ್ರಂಥ, ಪುಟ ೯-೧೦ ರಲ್ಲಿ) ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ವೆಂದು ಅಭಿನವಪಂಪನ ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳಗಿನ (ಆ ೭, ಪ ೧೬೬) ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ :

ಓವದೆ ಮೀನ-ಮೇಷ-ವೃಷಭಾದಿಗಳೆಂ ಕ್ರಮದಿಂ ದಿನಾಥಪಂ |

ಸೇವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕನ್ನೆಯೊಡಗೂಡಲೊಡಂ ಕಿಡೆ ತನ್ನ ತೇಜಮಿ ||

ನ್ನಾವುದು ಕಜ್ಜ ಮೆಂದು ತೊಲೆಯಂ ಜನರಂಜನೆಗೇಂ ತೇಜಮಂ |

ಭೂವಲಯಕ್ಕೆ ಬೀಜದಸಿದೊಂ ಪ್ರಭು ಮಾಡಿದ ಮಾಯೆ ಸಲ್ಲದೇ ||

ಇದರಲ್ಲಿ ಮೀನ, ಮೇಷ, ವೃಷಭ, ಕನ್ನೆ, ಪ್ರಭು, ಮಾಯೆ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮತ್ಸ್ಯೆಂದ್ರ, ಗೋರಕ್ಷ (?), ಬಸವ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು, ಮಾಯಾದೇವಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳ ಪರ್ಯಾಯ ರಬ್ಬುಗಳೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಒಂದು ಕಂಠೆಯನ್ನೇ ನೆಯ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸಿದ ನಾಥಪಂಥದ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಬುಡವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಯೋಗಪರಂಪರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿವಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಉಲ್ಲೇಖವು ಯೋಗ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಪ್ರಭು ಆ ಆ ಪಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದನೆಂದು ಬಗೆಯುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಠಯೋಗ ಪ್ರದೀಪಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ :

ಅಲ್ಲಾ ಮಃ ಪ್ರಭುದೇವರ್ದ ಘೋರಾಚ್ಯೋಲೀಚ ಟಿಂಟಣೇ |

ಭಾನುಕೇ ನಾದದೇವರ್ದ ಮಿಂಡಃ ಕವಾಲಕಸ್ಥಧಾ ||

ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಆತನು ನಾಥಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತರ್ಕಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು.

ಕೊಂಡು ಬಂದು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವನು. ಭಕ್ತಗಣವೆಲ್ಲ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವುದು. ಅನಿತರಲ್ಲಿ ಆರೋಗಣೆಗೆಂದು ಬಂದ ಜಂಗಮರನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನು ಭಕ್ತಿಪರವಶನಾಗಿ ಮರೆಯಲು, ಅವರೆಲ್ಲರು ಖತಿಗೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗುವರು. ಇದನ್ನರಿತು ಬಸವಣ್ಣನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಲು, ಪ್ರಭುದೇವನು ತನಗೆ ಆರೋಗಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿವಡಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಜಂಗಮರೂ ತೃಪ್ತರಾಗುವರೆಂದು ಹೇಳುವನು. ಬಸವೇಶನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರಭುವಿನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆರೋಗಣೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಸಲು ಅನುವಾಗುವನು. ತುರಿತದಲ್ಲಿಯೆ ಲಕ್ಷದಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಭುರಾಯನು ಭಕ್ಷಿಸುವನು. ಇನ್ನೂ ಆತನ ಹಸಿವೆ ಅಡಗದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನು ವಿನಿಂತನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಭುದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ಪ್ರಭುವು ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿ-ನಿನ್ನ ದಾಸೋಹತ್ವದ ನಿಜವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆನು; ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ನಾನು ಮಾಡಿಸುವೆನು ನಾನು ಉಣ್ಣಿಸುವೆನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಉಟವೆತಕ್ಕ? ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಜಂಗಮರನ್ನು ಉಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವನು. ಆಗ ಪ್ರಭುವಿನ ಆರೋಗಣೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಅನಂದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದು. ಪ್ರಭುದೇವನು ಬಸವಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಸವಣ್ಣನ ಕತದಿಂದ ಲೋಕದ ಉದ್ಧಾರವಾಯಿತೆಂದು ಆತನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಯಮಾಡಿಸುವನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶವನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳಲು, ಅವಳು ಶಿವನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯನಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ನಿಜವನ್ನರಿತೆನೆಂದು ಸಂತಸಪಡುವಳು. ಅಲ್ಲಮನು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನ್ನೀಯುತ್ತ ಎಲ್ಲರ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿರುವನು.

೫ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ವಿಮರ್ಶ

ಈ ಕಾವ್ಯವು, ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕನಾದ ಬಸವೇಶ್ವರನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಪ್ರಥಮಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಮದಲ್ಲಮನಿಗೆ

೧ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಜೀವನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ, ಹರಿಹರದೇವನ ಪ್ರಭುದೇವರ ರಗಳೆಯೇ ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಆತನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಹೆಸರು ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯೊಪ್ಪ ಪುರವರಂ ರಂಜಪಡು |

ಪಲ್ಲವಿವ ರರಣಸಂಕುಳದಿಂದಂ ವಿರಾಜಪಡು |

ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ಈ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಸ್ವರೂಪ ಗ್ರಹಣವನ್ನು ಚಾಮರಸನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಕವಿಯು ಪ್ರಭುವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನೆಂದೂ ಬಹುಪ್ರಯಾಸ ಬಟ್ಟು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹಾಪುರುಷನೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾಗಿಯೋ ನಿಜತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯಲೆಂದು ಶಿವನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿಯೋ ಮನುಷ್ಯಕಾಯವನ್ನು ಹೊದ್ದಿ ಉಚಿತಕರ್ಮ-ಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಿವಶರಣನೆಂದಾಗಲಿ ಆತನನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೆ ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪಗಳಿಂದ ಅವತಾರ ಮಾಡಿ ಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿಸ್ಥ ಮುಂತಾದವರಂತೆ ಅಮರವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನೆಂದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಕವಿಯು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಜನಹಿತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವನು ತಾನೇ ಉರುಲಿಂಗವೇ ಕೊನೆಯಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನಟಿಸಿದಂತೆ, ಆತನ ನಿಜ-ಸ್ವರೂಪನಾದ ಅಲ್ಲಮನು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ನಟಿಸಿ, ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಚಾಮರಸನು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಉದಾತ್ತಭಾವನೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿಯೆ ಪ್ರಭುದೇವರನ್ನು ನಿರ್ದೋಹಿಯೆಂದೂ ಕೆಂಪಲ ಭಕ್ತರ ಒಡತಣಕ್ಕಾಗಿ “ ತನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಯಲಿ ಹಿಂಗಿಸುವೆನ್ನಿರ ಮನೋಮಯದಂಗದೊಳಹೊಜ

ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ನಾಗವಾಸಕ್ಕೆ ಯಥಿಪತಿಯಪ್ಪ |

ಸಲ್ಲಲಿತ ನಾಯಕನ ಸತಿಯ ಬಸುಜತೊಳು ಬಪ್ಪ |

ನೆವದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಯನಿರ್ದನಾಬಸುಜತೊಳಗೆ ||

ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ ಹರಿವರನ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪುರಾಣ, ಮರಿರಾಚವಟ್ಟೇರನ ಪ್ರಭುದೇವರ ನಟನತಾರಾವಳಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ರಾಜರಿದ್ದರೆಂಬಂವು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುದೇವರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾಗುವ ಮೊದಲು ಆತನು ಕಾಮಲತೆಯಂಬವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಡಿದ್ದನೆಂಬಂವನ್ನು ಪ್ರಭುದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಮರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಮನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ತರುವಾಯ ಬರೆದ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನದ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ (ರಾವಸಾಹೇಬ ಹಳಕಟ್ಟೆಯವರು ಮುದ್ರಿಸಿದುದು) ‘ಪ್ರಭುದೇವರ ಪಿಂಡ ಸಂಭವವಾದ ಗದ್ಯ’ (ಪುಟ ೨-೩) ದಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆಯು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಗದ್ಯವು ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನದ ಕೆಲ ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ (ರಾವ ಸಾಹೇಬ ಹಳಕಟ್ಟೆಯವರು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪ್ರತಿ) ಪುಟ ೨-೩ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಪದಿಂದ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು ನುಡಿದರಿಗೆ ‘ನಾಯಕನಕ’ ತಪ್ಪದು - ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಲು ಆತನ ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಆತನಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರುಂಟಾಗಲು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಲಿ ಅದು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನ ವೀರಶೈವ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮುಂದಣ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಕಾಮಲತೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಈ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಯು ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಪ್ರಭುದೇವರ ವೀರಶೈವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಗಿಡಿದ ತಮದ ತರಂಗಗಳನೆಂದೆನುತ ” - ಕಾರಣಶರೀರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಧರಿಸಿದ ನೆಂದೂ ಚಾಮರಸನು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭವಿತನದ ಮೂಲಕಾರಣಳಾದ ಮಾಯೆಯ ಜನನ-ಬಾಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬೆಡಗು - ಬಿನ್ನಾಣಗಳನ್ನೂ ಕವಿಯು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಪರಿಯೆ ಬೇರೆ; ನಿರಂಜನಮೂರ್ತಿಯಾದ ನಿರ್ದೋಹಿಯಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಜನನ-ಬಾಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಪ್ರಭುವಿನ ಜನನಿ ಜನಕರು ಸುಜ್ಞಾನಿ ನಿರಹಂಕಾರರು. ಅಲ್ಲಮನು ಅವರಿಗೆ ಶಿಶುವಾಗಿ ಗೋಚರನಾಗುವುದು ಅವರು ಯೋಗಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ. ಆತನು ಬಾಲಲೀಲೆಯನ್ನು ಮೆರೆದುದು ‘ ಗಳಿಗೆಸಂಖ್ಯೆ ’ಯ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ. ‘ ಆತನೋದದೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮಿತವಾತನ ಸಾಲಗೆಯ ತುದಿಗಾತು ಬೆಸನನು ಬೆಡುತಿಹವಾತನ ಪದಾಬ್ಜದಲಿ ’ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರಭುವಿನ ಅಗಾಧಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕವಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಭುವು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಗೋಚರನಾಗುವಾಗಲೆ ವಿರಾಗವಿಭುವಾಗಿರುವನು. ಮಾಯಾವಿಡಂಬನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಮದ್ದಳೆಯವನಾಗಿ ಲೋಗರ ಮುಂದೆ ಸುಳಿಯುವನು. ಲಾಸ್ಯಸೇವೆಯು ಪಂಚಮುಖನೂ ಪಾರ್ವತಿಸತಿಯೂ ಆದ ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲ ಸೇವೆಯಾದರೂ, ಶಿವನ ನಿಜಸ್ವರೂಪನಾದ ನಿರ್ವಿಷಯನಾದ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ, ‘ ಹೂಡಿ ಹಣ್ಣಿದ ಜಗದ ಜಂತ್ರವನಾಡಿಸುವ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ತಾನಾಡಿಸುವೆನೆಂಬುದನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ’, ಪ್ರಭುವು ಮದ್ದಳೆಕಾರನಾಗಿ ಮಾಯೆಯನ್ನೆ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ಅವಳ ವಿಡಂಬನೆಯನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ಮಾಡುವನು.

ಆದರೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ ಕರುಣಾಳುವೂ ಆದ ಪ್ರಭುದೇವನು ಇನ್ನೂ ಸಾಧಕರಾಗಿದ್ದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅವರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಒಡನೆಯೆ ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಅವರ ಕುಂದುಗಳನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿ ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆನುಗುಣವಾದ ಮುಂದಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಅಜಗಣ್ಣನ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಮರಣದಿಂದ ಸಂಕಟಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆಗೆ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿ ಅವಳ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಮರಣದ ಯಥಾರ್ಥಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶಿವಶರಣರು ಮರಣಬಾಧೆಗೆ ಈಡಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಹೇಳುವನು. ಮಹಾನುಭಾವಿಯಾದ ಬಸವಣ್ಣನ ದಾಸೋಹಂಭಾವದ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಹಂಭಾವವನ್ನು ಬೈಲಿಗೆಳೆದು ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಪ್ರಭುದೇವನು ತನ್ನ ಆರೋಗಣೆಯ ನೆವದಲ್ಲಿ “ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳು ಮಾಟಕೂಟದ ಬುದ್ಧಿ ಮಮಕರಿಸೆ ನನ್ನ ಹಸು ಹುರಿದುಂಡುದಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ಮಾಟವಿಲ್ಲದೊಡೆನ್ನ ತನುವಿಗೆ

ಉಟಿವಿಲ್ಲ್ಯೈ' ಯೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವನು. ಶಿವಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದ ಯೋಗಿವರ್ಯನಾದ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನು ಸೊನ್ನಲಪುರದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ದೇಗುಲಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದುದರಿಂದ, ' ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸಾರವನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಹೊಕ್ಕನಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಟಿ ವಿಖ್ಯಾತಿ ಪೂಜಾಲಾಭದಿಚ್ಛೆಯಲಿ' ಎಂದು ನೆನೆದು, ಆತನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಯೋಗಿಗಳಿಗನುಚಿತವಾದ ನೊಸಲಕಣ ದರ್ಪವನ್ನು ಕಿಡಿಸಿ ನಿಜವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನು. ಕಾಯವನ್ನು ಬಲಿದು ವಜ್ರಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೆನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗೋರಕ್ಷನಿಗೆ ' ಕಾಯ ಬಲಿದೊಡೆ ಮಾಯೆ ಬಲಿವುದು, ಮಾಯೆ ಬಲಿದೊಡೆ ಛಾಯೆ ಬಲಿವುದು, ಕಾಯ ಮಾಯಾ ಛಾಯೆ ಬಲಿದೊಡೆ ಸಿದ್ಧನವನಲ್ಲ ' ವೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೆ ವಿರಕ್ತಿಯ ತುತ್ತತುದಿಯನ್ನೇರಿದ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನು ತನ್ನನ್ನೆ ಅರಸುತ್ತ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಅನುಭವಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಪ್ರಭುದೇವನು ಅವಳ ವಿರಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮದಸಂದೋಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿತರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕೂಡಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಯಾಕೋಲಾಹಲನಾದ, ವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನನಾದ, ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾದ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ, ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣನಾದ ಅಲ್ಲಿಮಪ್ರಭುವಿನ ಸ್ವರೂಪಗ್ರಹಣವನ್ನು ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದಲೆ ಚಾಮರಸನು ಶ್ರೀಷ್ಠಕವಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ವಿವೇಕಪ್ರಧಾನವಾದ ಈಗಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಿನ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಓದುಗರು ಒಪ್ಪಲಿ ಒಪ್ಪದೇ ಹೋಗಲಿ, ಚಾಮರಸನ ಚರಿತ್ರನಿರೂಪಣೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನವರು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು - ಅಷ್ಟೆಯೇಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆದೂಗಬೇಕು. ಉಜ್ವಲವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಚಾಮರಸನ ಮಾರ್ಗವು ಅದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವತ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಣ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ತಾವು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೇಂದು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದೊಳಗಿನ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲೆಹಾಕಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಆಧಾರಗಳನ್ನಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕೊಶಗ್ರಂಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಸಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ರೀತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಚರಿತ್ರನಾಯಕನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ-ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೋಷಕನಾ

ಗುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶ-ಭಾವ, ಆತನ ಕಾರ್ಯ, ಅದರ ಫಲ- ಇಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ದು ಮನೋರಂಜಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಯ್ದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಾಮರಸನ ಪದ್ಧತಿಯು ಇದೇ ಮಾದರಿಗೆ ಸೇರಿದುದು; ಅಲ್ಲದೆ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ದೊಂದು ಇದರಲ್ಲಿಯ ವಿಶೇಷ.

೬ ಚಾಮರಸನ ಚರಿತ್ರನಿರೂಪಣೆ-ಭಾಷೆ-ಶೈಲಿ ಮುಂತಾದುವು

ಪ್ರಭುಚರಿತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದುವು ಆತನ ನೈಜವೈರಾಗ್ಯ, ಮಾಯಾತಿರಸ್ಕಾರ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಉದ್ಧಾರ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತತ್ವಗಳ ತಿಳಿಯಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಚಾಮರಸನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬಸವಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ದ್ವಂತೆ ತ್ರಿಷಷ್ಟಿ ಪುರಾತನರ ಕಥೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಚೆನ್ನ ಬಸವಪುರಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಈಶ್ವರನ ವಂಚವಿಂಶತಿ ಲೀಲೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಹರಿಶ್ಚರನ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಪವಾಡಗಳನ್ನಾಗಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಮೂಲ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚಾಮರಸನು ಹಸಗಿಡಿಸ ಹೋಗಿಲ್ಲ; ಇದು ಆತನ ಔಚಿತ್ಯಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುವಿನೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವಾಗುವ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಅಕ್ಕಮಹದೇವಿ, ಸಿದ್ಧರಾಮ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳ ಮೂರ್ತಿ-ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವರವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಸ್ಫುಟವಾಗುವಂತೆಯೂ ಪ್ರಭುದೇವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳವು ಒಡೆದು ಕಾಣುವಂತೆಯೂ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಚಾಮರಸನು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು 'ಮಹಾಕಾವ್ಯ'ವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯಿಂದಾಗಲಿ, 'ವಸ್ತುಕವಾಗಿದ್ದು ದನ್ನು ವರ್ಣಕವಾಗಿ' ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಲಿ 'ಕವಿಜನವಿಶೇಷೈರ್ಗುರುಕೃತ' ವಾದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿ ಕಥಾಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಯದಿರುವುದು ಆತನ ಕಲಾಭಿಜ್ಞತೆಯ ಕುರುಹಾಗಿದೆ. ಕಥಾಸರಣಿಗನುರೂಪವಾದಂತಹ ಅಲ್ಪವರ್ಣನೆಗಳು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಮಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನಾಂಶಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವುದಾದರೂ ಮಾಯೆಯ ಸಹಜಮೋಹಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅಂತಹ ಮಾಯೆಯ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಭುವಿನ ಘನತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುವ ಶೃಂಗಾರವಾದರೂ ಗಂಭೀರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕಥಾಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕವಿಯ ಮೂಲೋದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಲಲಿತಮಧುರವಾದ ಸಂಭಾಷಣದ್ವಾರಾ ಪಾತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಪರಿಸ್ಫುಟವಾಗುವಂತೆ ಜೀವಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿದ ಚಾಮರಸನ ಚಾತುರ್ಯವು

ಷಟ್ಪದಿಕಾವ್ಯಗಳ ಆದ್ಯ ಕವಿಯಾದ ರಾಘವಾಂಕನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮುಖ್ಯ ಗುಣಗಳೆಂದರೆ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಾವ್ಯತೆ. ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಕೂದಲುಗಳಿಗೆಯ ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕವಿಯು ಬಳಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಥವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ, ಅನಾಯಾಸವಾಗಿಯೂ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿಯೂ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಶೋಭೆ ನಿಡುವಂತಹ, ಉಪಮೆ-ರೂಪಕ ಮೊದಲಾದ ಸುಲಭಾಲಂಕಾರಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಉದ್ಧಾಮರೆಂಬ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಬಂಡವಾಳವಾದ ಶ್ಲೇಷೆಯನ್ನು ಕವಿಯು ಬಳಸಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅನುಪ್ರಾಸ-ಯಮಕ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಡುವವು ನಿಬಿಡವಾಗಿಲ್ಲ; ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಓದುವವರ ಕಿವಿಗೆ ವ್ಯಂಜಕವಾಗುವಂತಹ ಕಥಾಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ವ್ಯಂಜನಪ್ರಾಸವು (consonance) ಮಾತ್ರ ಗ್ರಂಥದುದ್ದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದು. ಚಾಮರಸನು ಶ್ರಾವ್ಯಕಾವ್ಯಗಳ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಲ್ಲ ನಿಪುಣನಾದ ಗಮಕಿಯೆಂಬುದರ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ.

ಚಾಮರಸನ ಭಾಷೆಯು ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ — ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಗೆ ಅಳವಡು — ನಡುಗನ್ನಡವು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ಕಟ್ಟುಗಳು ಸಡಿಲತೊಡಗಿದ್ದುವೆಂಬುದು ಚಾಮರಸನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೊಸಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ರಮವೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಿಯತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತದ್ವತ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂತೆ 'ಅಪಭ್ರಂಶ' ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಷಟ್ಪದಿಕಾರರಿಲ್ಲ.

- ೧ ಪರುಷದಂಗಳೆ ಸುವರ್ಣಾಭರಣ ಬೇಕೆಂದೇನು ವಿಧಿಯೆ,
ಕರಕನಿಷ್ಠದ ಕಬ್ಬುನಡ ತೊಡವಿಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಗೆ (೧-೧೫);
ಗಗನವನು ಮುಟ್ಟುವೊಡೆ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಗುರಿ ನಿಂದಿರಲೇನು ಕಾರಣ ? (೧-೧೬);
ಒಂದು ಬೀಜವ ಬಿತ್ತ ಮೇಲ್ ಮತ್ತೊಂದು ಗಲವನು ಬಯಸಿ ಬಾತೊಡೆ ಬಂದುದಕ್ಕುದೇ ? (೭-೭೭);
ನೂಲ ಸಂಕಲೆಗಡಿದು ಕನಕದ ಕೋಳವನು ಕಾಲಿಗೆ ಕೀಲಿಪ ಕಾಳುಮತಿಯವನಂತೆ (೧೩-೨೫);
ಬಸುಣ ಹೆಂಡತಿಯೂಟ ಹೊಟ್ಟೆಯ ತಿರುವ ದಣಿಸುವವೊಲು (೨೩-೬೧) ಇತ್ಯಾದಿ.
- ೨ ತಾಳದಲಿ ತರಹರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೇಳದಲಿ ಮೈನಿಗುರಿ ಕರಸಂಚಾರದಲಿ ಚಳಬಳಿಸಿ | (೪-೫೬);
ಬಳಕಲೊಯ್ಯನೆ ಬರಿಯ ಪೇಟದ | ಬಳಕೆ ಬಳಲಿತು ರನ್ನ ವೈಜಯ |
ನೆಳಲು ನೆಲಿಸಿತು ಹೇವ ಹೆಜ್ಜಿತು ಕಾಂಕ್ಷೆ ಕವಲಾಯ್ತು || ತಿಳಿವು ತಿರುಗಿತು ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯ |
ಚಳಿತೆ ಚೆಂಡಿಸಿ ಹಿಂಗಿ ಹೋಯಿತು | ಹೊಳೆದುದಲ್ಲ ಮನಳಬಳವಜುವಾನೆ ಮಾಯೆಯಲಿ ||

(೭-೩೪) ಇತ್ಯಾದಿ.

೩-೪ ಮೂಗುಹೀನ, ಶಿಕ್ಷಾಚಾರ್ಯರನ, ಕನ್ಯಾಮಾದ, ಎಸಳುಕಾಡಿಗೆಲೇಪೆ, ಸೆಜ್ಜಾ ಮಂದಿರ;
ಮಾಟಕ, ಶಿಲತಡೂ, ಕುಮಾರತಿ; ಕ್ರೀ (ಕ್ರಿಯೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ), ರರಿರ (ರರೀರ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ),
ನಿರೂಪಮ (ನಿರುಪಮ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ), ಉದಾಶಿನ (ಉದಾಶಿನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ) ಇತ್ಯಾದಿ.

ರಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಚಾಮರಸನಲ್ಲಿಯೂ — ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೆ — ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಳಿಕೆತಪ್ಪಿದ ಹಳಗನ್ನಡ ರೂಪಗಳೂ, ಶಬ್ದಗಳೂ, ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆದಾಗಲೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದ್ದ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೂ ಚಾಮರಸನೂ ಸಮಕಾಲೀನರಾದುದರಿಂದಲೂ ಷಟ್ಪದಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃರಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಸ್ಥಾನವು ಉನ್ನತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇವರಿವರ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವುದು ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶೈಲಿಯು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದಂತೆ ವಿಷಯಗತವೂ ಆಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು; ಎಂದರೆ- ಒಬ್ಬ ಕವಿಯ ಶೈಲಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವಂತೆ ಆದೇ ಕವಿಯ ಶೈಲಿಯು ವಿಷಯಕ್ಕೆನುರೂಪವಾಗಿಯೂ ಭಿನ್ನವಾಗುವುದೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ - ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮೃದುಮಧುರವಾದ ಶೈಲಿಯು ವೀರರಸಕ್ಕೆ ಶೋಭಿಸಲಿರುವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಳೆಯತಕ್ಕ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ಎಲ್ಲ ರಸಗಳಿಗೂ ಎಡೆಗೊಡುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ವೀರರಸವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯುದ್ಧಭಾಗವೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರಸವತ್ತಾದ ಭಾಗವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೂಲಭಾರತವು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವು ಅನುವಾದಕನ ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆಯಾಗುವುದೂ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದರೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ 'ಗಂಡು'ಶೈಲಿಯು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶೈಲಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಓದುವವರಿಗೆ ಆ ಶೈಲಿಯು ಭಾರತದ ಮೊದಲಿನ ಪರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರದ ಶೈಲಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದೆಂದೂ ವೀರರಸಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೊನೆಯ ಪರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢಯಂಗಮವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತಿದೆ. ಚಾಮರಸನ ಶೈಲಿಯಾದರೂ ಶಾಂತರಸಪ್ರಧಾನವಾದ ಪ್ರಭುಚರಿತೆಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗುವಂತೆ ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಸರಸ-ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ ತುಂಬಿದ ಹೊನಲಂತೆ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷಯಸಾಮ್ಯತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಚಾಮರಸನ ಶೈಲಿಯು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಉಚ್ಚತರಗತಿಯ ಶೈಲಿಗೆ ಯಾವಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರ

೧	ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ :	ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ :
೬, ೧೨		ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ, ಸಂಧಿ ೩, ೪೯
೧, ೨		,, ,, ೪, ೩೫
೭, ೩೪		ಆರಣ್ಯಪರ್ವ ,, ೯, ೩೬
೪, ೨೫-೩೫		ಆದಿಪರ್ವ ,, ೨೯, ೨೮-೩೪, ೪೦

ಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ದಾಟಿಯನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕಾವ್ಯ
ನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಹು ಸುಲಲಿತವಾಗಿಯೂ
ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿರುವುದು ಚಾಮರಸನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.
ಸ್ವಭಾವತಃ ಕಠಿಣವೂ ನಿರಸವೂ ಆದ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆಯು ಸುಬೋಧವಾಗು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಚಾಮರಸನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಲುವ ಇನ್ನೊಂದು
ಗ್ರಂಥವೆಂದರೆ ಮಹಲಿಂಗರಂಗನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಅನುಭವಾಮೃತವೆಂಬುದು.
ಆದರೆ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತಿಯು ಚಾಮರಸನ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವುದು
ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

೭ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಭಾಷಾಂತರಗಳು

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಚರಿತ್ರನಿರೂಪಣಕಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ವಿಷಯ
ಗಳ ಸುಲಭವಿವೇಚನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು ಉತ್ತಮಗುಣ
ಗಳನ್ನೊಡಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥವಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಉದ್ಭಾವ
ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ದೊರಕದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಭಾಷಾಂತರದ ದ್ವಾರಾ ದೊರೆತಿದೆ. ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಮರಾಠಿ ಈ
ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪರಿವರ್ತನವಾಗಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನ

ಇವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆಂದು ಹೋಲಿಸಬಹುದು.

೧ 'ಮಹಲಿಂಗರಂಗ' ಅಥವಾ 'ರಂಗನಾಥ' ಇವನು ಜೀವಿಸಿದ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೭೫ (ಸುಮಾರು)
ಎಂದು ಕವಿಚರಿತಕಾರರು (ಕೆ. ಕೆ. ಚರಿತೆ, ಭಾಗ ೨, ಪುಟ ೪೯೦-೧) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈತನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥ
ದಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾಯ ೧, ಪದ್ಯ ೫) :

ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂದದಿ | ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಬ್ಬಿನಂದದ |

ಲಿಳಿಸಿದುಷ್ಣದು ಹಾಲಿನಂದದಿ ಸುಲಭವಾಗಿರ್ಪ ||

ಲಲಿತವಹ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯಲಿ | ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳು ತನ್ನ ಮೋಕ್ಷವ |

ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲಿನ್ನೇನು ||

ಎಂದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಹಜಸುಲಭತೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಶೈಲಿಯಾದರೂ ಸುಲಭವಾ
ಗಿಯೂ ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ಈ ಶೈಲಿಯು ಅಡಗಡಗಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ
ಹೋಲುವುದನ್ನೆಲೆಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆಂದು ೧-೨ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವವು.

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ .

ಅನುಭವಾಮೃತ .

೨೪, ೧೬

೩, ೯೫

೧೬, ೧೩

೧೦, ೧೧೬

೧೭, ೨೪

೧೦, ೧೧೭, ಇತ್ಯಾದಿ.

ನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಪರಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕಿರುವ ಗೌರವವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನು ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲುಬ್ಧನಾಗಿ ಇದನ್ನೂ ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಿದನೆಂದು ಜನಜನಿತವಾದ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆ ಇದೆ; ಇ. ಪಿ. ರೈಸರವರೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾಲದ ತರುವಾಯ ಬಹು ದಿನಗಳನಂತರ ಬಾಳಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕೀರ್ತಿಯು ಕೇವಲ ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಜನಾದರಣೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದ ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಪಿಡುಪರ್ತಿ ಸೋಮನಾಥ ಕವಿಯು ದ್ವಿಪದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪಿಡುಪರ್ತಿ ಬಸವಕವಿಯು ಚಂಪೂರೂಪವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೆಯ ಶಿವಪ್ರಕಾಶಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ ಕವಿವರ್ಯರು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪರಿವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ; ಭವಿಷ್ಯ ಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕಾಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತನಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಕೆಲವು ಸಾಮ್ಯಗಳಮೇಲಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಪಿಡುಪರ್ತಿ ಸೋಮನಾಥನಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಬೇರೆಯವರ ಅನುಮಾನ. ಇವಾವುದಕ್ಕೂ ಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು “ಲೀಲಾವಿಶ್ವಂಭರ” ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದಾಸನೆಂಬ ಕವಿಯಿಂದ ಓವೀರೂಪವಾಗಿ ಅನುವಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯು ಭವಿಷ್ಯಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತವಾದುದೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದೆಯಾದರೂ

೧ E. P. Rice : History of Kanarese Literature, P. 68 : “He (Chamarasa) read his work at the court of Praudha Deva Raya (1419-1446) who highly honoured him, and caused it to be translated into Telugu and Tamil”.

೨ ಈ ಕವಿಗಳ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೧೦ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ೩ ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೫೨ ಎಂದು ಗ್ರಂಥದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ೪ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಸಂಗ್ರಹ : ಪುಟ lxii. ೫ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಮರಾಠಿ ಭಾಷಾಂತರದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯು (ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಪಟ್ಟದ ದೇವರು, ನಣದೀಕರ, ನಣದೀಮರ ನಿಪ್ಪಣಿ, ಇವರ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು) ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮೂರುಸಾವಿರ ಮರದ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಭಾಷಾಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ : ಈ ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರು ‘ಲೀಲಾವಿಶ್ವಂಭರ’ವೆಂದು ಇರುವುದು; ಓವೀರೂಪವಾಗಿದೆ; ಒಟ್ಟು ೩೪೫೭ ಓವಿಗಳು, ೨೫ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಇರುವುವು. ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಬ್ರಹ್ಮದಾಸನೆಂದು ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ:

ಚಾಮರಸನ ಹೆಸರೂ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥದ ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಇದರದೊಂದು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬರೆದಕಾಲವು ರಾ. ಶ. ೧೬೪೪ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಮೂಲಗ್ರಂಥವು ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಅನುವಾದವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳು ಸ್ವಂತ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕಥಾಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಮರಸನ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿರುವರು.

೮ ಕೊನೆಯ ಮಾತು

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲಿಲೆಯು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರಗತಿಯ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯಕರ್ತೃಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ರಾಘವಾಂಕ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರ ಹೆಸರುಗಳೊಡನೆ ಚಾಮರಸನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯು ಸ್ಮರಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಮನ್ನಣೆಯು ಅಸದೃಶವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವರಿಗೆಲ್ಲ ಪರಮಪೂಜ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಭುವಿನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ರಸೈಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನಂಬುಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಚಾಮರಸನು ಕೃತಕಾರ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಇನ್ನಿತರರಿಗೆ ಅದರ್ಶ ಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಶಿ. ಪಿ. ಬಸವನಾಚ

ಏಕಾದರ ರತೇ ಏಕಾದರ | ಪದೇ ವದಲಾ ಮುನಿ ಚಾಮರಸ ||
ಪಂಪಾಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಈರ | ವರ ವಿಲೇಷಲಾವುನಿ || ೬೬ ||
ಲೀಲಾವಿಶ್ವಂಭರಾಚ ಚರಿತ್ರ | ಸರೋವರ ರಚನೇ ಪವಿತ್ರ ||
ಮೋಕ್ಷಲಾಭೇ ಸ್ನಾನೇ ಮಾತ್ರ | ಜೀವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಬ್ರಹ್ಮ || ೬೭ ||

...

...

...

...

ಶ್ರೀಗಿರಿಮತ ಘೋಗದಾರ | ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪದ ಮನೋಹರ ||
ಸರಸ್ವತೀ ದಶನಾಮಿ ಧೋರ | ಕೀರ್ತಿ ವಸುಂಧರೇ ವಿಸ್ತಾರಿ || ೭೦ ||
ಸನ್ಯಾಸಿಧರ್ಮ ವರಿಷ್ಠ ಮೂರ್ತಿ | ನಾಮೇ ನರಸಿಂಹಸರಸ್ವತೀ ||
ಗಣಗನೂರಿ ವಿಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿ | ಯೋಗೀ ವರ್ಣತಿ ಸರ್ವದಾ || ೭೧ ||
ತೋಚ ಆತ್ಮಾ ಮೂಲ ಪುರುಷ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ಸದ್ಗುರು ಈರ ||
ತೇಣಿ ತಾರಿಲಾ ಬ್ರಹ್ಮದಾಸ | ಸ್ವಕೀಯ ಧ್ಯಾನ ಲಾವುನಿ || ೭೨ ||

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾಡಿದ ಕಾಲವು 'ಶಾಲಿವಾಹನ ೮೯ ೧೬೪೪' ರುಭಕೃತ ಸಂವತ್ಸರ ಚೈತ್ರ ರುದ್ಧಿ ೭ ಸೋಮವಾರ ದಿನೇ ಸಮಾಪ್ತಂ' ಎಂದು ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕವಿಯು ಇದನ್ನು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ.

|| ಶ್ರೀ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ||

ಪ್ರ ಭು ಲಿಂಗ ಲಿಲೆ

ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ

ಮಂಗಲಾಚರಣದ ಗತಿ

ವಚನ

ಸಹಜದಿಂದ ನಿರಾಲಂಬವಾಯಿತ್ತು | ನಿರಾಲಂಬದಿಂದ ನಿರಾಳವಾಯಿತ್ತು |
ನಿರಾಳದಿಂದ ನಿರವಯವಾಯಿತ್ತು | ನಿರವಯದಿಂದ ಆದಿಯಾಯಿತ್ತು |
ಆ ಆದಿಯ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದಲೊಬ್ಬ ರಣನಾದ | ಆ ರಣನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾಶಿವನಾದ |
ಆ ಸದಾಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನಾದ | ಆ ಈಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ರುದ್ರನಾದ |
ಆ ರುದ್ರನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಾದ | ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ |
ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದಲಾದವು ಸಕಲ ಜಗದ ಜೀವಜಂತುಗಳು |
ಇಂತಿವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರನ ಕರಸ್ಥಲದ ಹೃದಿನಲ್ಲಿ ಜಳಿದರು || ೧ ||

ಆದಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮೂರ್ತಿಯಾದ | ಆ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾಶಿವನಾದ |
ಆ ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನರಕ್ತಿ ಯಾದಳು | ಆ ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನರಕ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆಯು ಶಿವನಾದ |
ಆ ಶಿವನಿಗೆ ಇಚ್ಛಾರಕ್ತಿ ಯಾದಳು | ಆ ಶಿವನಿಗೆ ಇಚ್ಛಾರಕ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆಯು ರುದ್ರನಾದ |
ಆ ರುದ್ರನಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾರಕ್ತಿ ಯಾದಳು | ಆ ರುದ್ರನಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾರಕ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆಯು ವಿಷ್ಣುವಾದ |
ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಗೆ ಮಹಾಲಕ್ಶ್ಮಿಯಾದಳು | ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಗೆ ಮಹಾಲಕ್ಶ್ಮಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆಯು
ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯಾದಳು | ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮನಾದ |
ನರರು ಅಸುರರು ಮನುಮುನಿಗಳು ದೇವರ್ಷಿಗಳು ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಸಚರಾಚರಂಗಳು
ಸಹಜವಾಗಿ ಎಂಬುತ್ತನಾಲ್ವು ಲಕ್ಷ ಜೀವಜಂತುಗಳು ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಯೆಲ್ಲವು
ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಕೂಡಲಚೆನ್ನ ಸಂಗಮದೇವ || ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ಶ್ರೀಮದಮೃತಾಂಶುಪ್ರಮೌಳಿ |
ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗಾನಂದ ನಿತ್ಯವೂ |
ಸಾಮಿಸಿದನೆಮ್ಮಿಲ್ಲವುಪ್ರಭು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು ||

ಶ್ರೀಮದಮಲಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ |
 ಪ್ರೇಮ ವೇದಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರ |
 ಸ್ತೋಮನುತ ನತಚಾರುಚರಣಾಂಭೋಜ ಘನಮಹಿಮ ||
 ನಾಮ ರೂಪು ಕ್ರಿಯಾಕಳಾಪವಿ |
 ರಾಮನನುಪಮಾದಿವ್ಯತೃಜೋ |
 ವೈಷ್ಣೋಮಮೂರುತಿ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಶರಣಾರ್ಥಿ || ೧ ||

ಕಾಯದೊಳು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ದಾಯತವನಜಾಯಲ್ಕೆ ಸುಲಭೋ |
 ಪಾಯದಿಂದಿದಿರಿಟ್ಟು ಬಾಹ್ಯಸ್ಥಲಕೆ^೨ ಕುರುಹಾಗಿ ||
 ದಾಯದೋರಿ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತನಿ |
 ಕಾಯವನು ಪಾವನವ ಮಾಡಿದ |
 ರಾಯ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಾರ್ಯ ಸಂಗನಬಸವ ಶರಣಾರ್ಥಿ || ೨ ||

ವೀರಶೈವಾಚಾರಮಾರ್ಗವಿ |
 ಚಾರವಭ್ಯಂತರದೊಳಿಪರಿ |
 ಯೋರಣಿಸಿ ಹರಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿಹುದೆಂದಿ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಜಾವಂತೆ ಕರುಣಾ |
 ಕಾರನಾಗಿ ಪಡುಸ್ಥಲವನು |
 ದ್ವಾರಿಸಿದ ಗುರುಚೆನ್ನಸಂಗನಬಸವ^೩ ಶರಣಾರ್ಥಿ || ೩ ||

ಕಂತುವನೆ ಕಂಗಡಿಸಿಯೊಳವೊ |
 ಕೃಂತರಂಗವಿಚಾರನೆಲ್ಲವ |
 ಸಂತೆಯಂಗಡಿಯಂತೆ ಸೊನ್ನಲಪುರದೊಳೊಡ್ಡೈಸಿ ||
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನರ್ಥಿಗಿತ್ತು ನಿ |
 ರಂತರಖಿಳಜಾಗವನಿವ ಮ |
 ಹಂತನೆನಿಸಿದ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗೆ ಶರಣಾರ್ಥಿ || ೪ ||

೧ ಗು (ಇ.) ೨ ದ (ಅ, ಎ, ಒ, ಕ, ಚ.) ೩ ನಿಧಿಯೆ (ಜ.) ೪ ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ (ಇ, ಗ, ಜ.); ಬಸವೇಶ್ವರಗೆ (ಖ.)

ಗೋಮುಖವ್ಯಾಘ್ರಂಗಳಂದದ |
 ಕಾಮ ಮೊದಲಾದಖಿಳ ವಿಷಯ |
 ಸ್ತೋಮವನು ಮುಱಾದಿಕ್ಕಿ ಮುಂಬರಿದಂತರಂಗದಲಿ ||
 ಆ ಮಹಾಶಿವಲಿಂಗಸಂಗ |
 ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ಶಿವೈಗ್ಯಪದವನು |
 ನೇಮಿಸಿದ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ

|| ೫ ||

ಶರಣುಪೊಕ್ಕ ಸಮಸ್ತರಂತಃ |
 ಕರಣದಲ್ಲಿಯನಾದಿಮಾಯಾಂ |
 ಬರದೊ ಮೈಲಿಗೆದೊಳೆದು ಭಕ್ತಿರಸಪ್ರವಾಹದಲಿ ||
 ಶರಣಪದವಿಗೆ ಸಳಿಲಿಸಿ ಪರಮೇ |
 ಶ್ವರನ ತೋಱುವ ಸುಲಭ ಕರುಣಾ |
 ಶರಣ್ ಮಡಿವಳ ಮಾಚಿದೇವ ಮಹಾತ್ಮ ಶರಣಾರ್ಥಿ

|| ೬ ||

ಮರುಳಶಂಕರದೇವರಿಗೆ ಕಿ |
 ನ್ನರಿಯ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆಯೇಲೇ |
 ಶ್ವರದ ಕೇತಯ್ಯಂಗೆ ಗಾಣದ ಕನ್ನಪಯ್ಯಂಗೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ |
 ಪರುಠೆವಿಸಿ ಕಾಲನ ನಿವಾರಿಸಿ |
 ಹರನನೊಚ್ಚತಗೊಂಡ ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಶರಣಾರ್ಥಿ

|| ೭ ||

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಸಾಂಪ್ರದಾಯದ |
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನು ನಾ |
 ನೆಲ್ಲರಱುವಂದದಲಿ ಪೇಳುವೆನುಚಿತ ವಚನದಲಿ ||
 ಸೊಲ್ಲಿನೊಳಗಣ ಸೊಂಪನಿಂಪನು |
 ಬಲ್ಲವರು ಭಾವಕರು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಲ್ಲವರು ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲಿಲೆಯಲಿ

|| ೮ ||

೧ ನಿಜ್ಯ (ಇ, ಚ.) ೨ ಯಾವರಣ (ಅ, ಇ, ಉ, ಎ, ಖ, ಜ.) ೩ ಸಾದ (ಗ.) ೪ ನಿ (ಒ.) ೫ ಕರನೆ (ಗ.) ಕರದ (ಮು.) ೬ ಯ್ಯಂಗೆ (ಉ, ಗ, ಮು.) ೭ ಭಾವ (ಮು.)

ದೇಗುಲವೆ ಮಾತಾಡುವಂದದೊ |
 ಳಾಗಿರದೆಯೊಳಗಿದು೦ ನುಡಿದೊಡೆ |
 ಲೋಗರಿಗೆ ಪ್ರತಿಶಬ್ದದಿಂದಾ ಪರಿಯಲೆನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಲಾಗಿನಿಂದಲಿ ಗುರು ಗುಹೆಶ್ವರ |
 ನಾಗಳೆನ್ನನು ನುಡಿಸಿದೊಡೆ ನುಡಿ |
 ದಾಗುಮಾಡಿಯೆ ಪೇಳ್ವೆನೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು

|| ೯ ||

ವಿವರಿಸುವೊಡೀ ಲೀಲೆಯನು ಹೇ |
 ಳುವನು ದಿಟ ನಾನಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಕೇ |
 ಳುವರು ಮಾನವರಲ್ಲವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯತರವಲ್ಲ ||
 ಶಿವನ ನಟನಾಟಕದ ಮಹಿಮೆಯಿ |
 ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲನದಂತುಕಾರಣ |
 ಶಿವನ ಭಕ್ತರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು

|| ೧೦ ||

ಬಾಯನುಡಿಗಳ ಕೌಳಿ ಕಿವಿಯೊಳ |
 ಗಾ ಎನುತ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಹೊದ ವಿ |
 ಡಾಯವಲ್ಲದು ತಮ್ಮ ತನುಮನಧನವನೆಲ್ಲವನು ||
 ಬೀಯ ಮಾಡಿಯೆ ಲಿಂಗದಲಿ ನಿಜ |
 ಕಾಯನಿಲುಪೊಡೆ ನಿತ್ಯರಪ್ಪೊಡೆ |
 ದಾಯಿಗರು ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು

|| ೧೧ ||

ಕಾಳಗದ ಕಥೆಯಲ್ಲ ವಿಷಯಗಿ |
 ಳೇಳಿಳಿಗೆಯ ವಿಧಿಯಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಯ |
 ಹೊಳಲಿಕೆ ಹಿಂಸೆಯನು ಮಾಡುವ ಹೊಲಬು ತಾನಲ್ಲ ||
 ಕಾಳಗವು ಕರಣದಲಿ ಸುರತದ |
 ಕಿಲು ಕುಂಡಲಿಯಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯ |
 ದಾಳಿ ಗಗನದೊಳೆಂದು ಪೇಳುವುದೀ ಸುಬೋಧಿಯಲಿ

|| ೧೨ ||

ಸತ್ತವರ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಜನನದ |
 ಕುತ್ತದಲಿ ಕುದಿ ಕುದಿದು ಕರ್ಮದ |
 ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸಿಲ್ಕುವರ ಸೀಮೆಯ ಹೊಲಬು^೧ ತಾನಲ್ಲ ||
 ಹೊತ್ತು ಹೋಗದೆ ಪುಂಡರಾಲಿಪ |
 ಮತ್ತನುತಿಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲದು |
 ಸತ್ಯಶರಣರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು || ೧೩ ||

ಕುಟುಗಳೋಪಾದಿಯಲಿ ಕಬ್ಬಿನ |
 ಹೊಣಿಗಣಿಲೆಯನೆ ಮೇದಕಟಿ ಮೆಲ |
 ಕಿಣುವುತಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆ ಸೋಲದೆ ಕಬ್ಬಿನೊಳು ರಸವ ||
 ನೆಣಿ^೨ ಸವಿವ ಗಜದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯ |
 ತಿಣಿನ ತಿಳಿದಾಚರಿಸಬೇಕೆಂ |
 ದಣುವವರು ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು || ೧೪ ||

ಪರುಷದಂಗಳೆ ಸಲಿ ಸುವರ್ಣಾ |
 ಭರಣ ಬೇಕೆಂದೇನು ವಿಧಿಯೇ |
 ಕರ ಕನಿಷ್ಠದ ಕಬ್ಬಿನದ ತೊಡವಿಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಾಗೆ ||
 ವಿರಚಿಸಿದನಾ^೩ನಂತುಕಾರಣ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗಲೀಲೆಯ |
 ನೊರೆನೆನ್ನೆಯ ತೊದಲುನುಡಿಯಲಿ ಸೇವ್ಯಮಪ್ಪಂತೆ || ೧೫ ||

ಗಗನವನು ಮುಟ್ಟುವೊಡೆ ನೆಟ್ಟನೆ |
 ನಿಗುರಿ ನಿಂದಿ^೪ರಲೇನು ಕಾರಣ |
 ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಭರಿತ ಚಿಂತಾಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನ ||
 ಹೊಗಳಲಾತನನೊನ್ನ ಬಡನುಡಿ |
 ಮೊ^೫ಗಸಿ ಮುಟ್ಟಿಹವೆಂದು ಪೇಳುವ |
 ಬಗೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು || ೧೬ ||

೧ ಮಾತು (ಎ, ಬ, ಖ, ಚ, ಮು.) ೨ ಹೊರೆಗಳೆ (ಇ, ಗ, ಜ.) ೩ ನದ (ಬ.)
 ೪ ಕೊಂಡಿ (ಇ.) ೫ ಲೆ (ಎ.) ೬ ಸೊ (ಉ, ಬ, ಗ.) ೭ ಟ್ಪುವ (ಗ.)

ಆವುದಾನೊಂದನುಪಮದ ಮಹಿ |
 ಮಾವಲಂಬದ ನಿರ್ವಿಕಾರದ |
 ಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿನ ಲಿಂಗತತ್ತ್ವದಲಿ ||
 ತೀವಿ ರೂಪಾದನು ಸದಾಶಿವ |
 ದೇವನಾತಂಗಾದಳೊಬ್ಬಳು |
 ದೇವಿ ಪರಮಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೆನಿಪ್ಪಳಾತನಲಿ

|| ೧೭ ||

ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಸದಾಶಿವಂಗೆ ಸು |
 ಖಾಸುಭವ ಶಿವನಾದನಾತಗ |
 ನೂನದಿಜ್ಞಾಶಕ್ತಿಯಾದಳು ಬಳಿಕಲವರಿಂದೆ ||
 ತಾನೆಯಾದನು ರುದ್ರ ರುದ್ರಂ |
 ಗೇನ ಹೇಳುವೆನಾ ಕ್ರಿಯಾಶ |
 ಕ್ರಾಂತ್ಯನುಗುಣಮತಿಯಾದಳೇ ಕ್ರಮದಿಂದಲಾದಿಯಲಿ

|| ೧೮ ||

ಬಗೆಯಲಾ ರುದ್ರ ಕ್ರಿಯಾಶ |
 ಕ್ತಿಗಳಲಾದನು ವಿಷ್ಣು ವಿಷ್ಣುವಿ |
 ಗಗಲದಿಹ ಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾದಳು ಳಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗಳೆ ||
 ನೆಗಳ್ವನಂತಾ ಬ್ರಹ್ಮನಾತಂಗೆ |
 ಗೊಗೆದು ತೋರಿದಳಾ ಸರಸ್ವತಿ |
 ಮಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಕಮಲಸಂಭವರಿಂದರೊಲವಿನಲಿ

|| ೧೯ ||

ಎನಿತು ಒತೋಜುಕೆಯಾದ ತೋಜುಕೆ |
 ಯಒನಿತನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ |
 ನೆನಹು ಮಾತ್ರವೊ ಮಾಡಿ ದಿಟವೆಂಬಂತೆ ತೋರಿಸಿದ ||
 ಇನಿತರೊಳಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಿಗಲಿಂ |
 ದೆನಿಸಿ ತನ್ನಯ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ |
 ವಿನುತ ಪದವಿಯ ಕೊಟ್ಟು ನಿಲಿಸಿದನಾದಿರುದ್ರಂಗೆ

|| ೨೦ ||

೧ ಲೀಲೆ (ಬ, ಗ.) ೨ ಸದಾ (ಅ.) ೩ ಳಿಗಾ (ಇ, ಗ.) ೪-೪ ಬಳಿಕಲವರಿಂದೆ (ಗ.)
 ೫ ಬ್ರಹ್ಮಂ (ಇ, ಎ, ಖ, ಗ.) ೬-೬ ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಗಳೆನಿತ (ಇ.) ೮ ದಿ (ಇ.)

ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಗುಣವೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ |
 ಹುಟ್ಟಿಸುವ ರಕ್ಷಿಸುವ ಗುಣವನು |
 ನೆಟ್ಟನಾ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ರುದ್ರನೆನಿಪ್ಪ ಮಹಿಮೆಗೆ ||
 ಹುಟ್ಟಿಸುವ ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಕ್ತಿಸ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯನಳವಡಿಸಿ ಪಟ್ಟವ |
 ಕಟ್ಟ ಕರುಣಿಸಿ ಮೆರೆದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨೧ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಪಾರ್ವತೀಪರಮೇಶ್ವರಸಂವಾದದ ಗತಿ

ವಚನ

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳ ಮಾಯೆ ತೊತ್ತಳದುಳಿವಂದು |

ದೇವದಾಸವರ ಮಾಯೆ ಅಗಿದಗಿದು ತಿಂಬಂದು |

ರುದ್ರಗಣ ಪ್ರಮಥಗಣರೆಂಬರ ಮಾಯೆ ಮರುಳ್ಳಾಡಿ ಕಾಡುವಂದು ||

ಸೊಸಲಕಣ್ಣು ಪಂಚಮುಖ ದಶಭುಜದವರಿಗೆ ಮಾಯೆ ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾದಂದು |

ಅಷ್ಟಾಶೀತಿ ಸಹಸ್ರ ಋಷಿಗಳ ಮಾಯೆ ತಪೋಮದದಲಿ ಕೆಡಹುವಂದು |

ನಾನು ಮಾಯಾಕೋಳಾಹಳನಾಗಿದ್ದೆ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ

|| ೧ ||

ಸೂಚನೆ

ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದಸುಖವಹಿ |

ಪರಿಯ ಕೇಳಿದೊಡೀಶ ಹೇಳಲು |

ಗಿರಿಜೆ ಮಾಯೆಯನಿಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದಳಪ್ರಾಣವೊಡ್ಲಮನ ||

ಪರಿಭವಂಗಳನೀಗಿಯಂತಃ |

ಕರಣವನು ಶುದ್ಧೈಶಿ ಮುಂದಣ |

ಮರಣಬಾಧೆಯನೊಡೆದು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿ ಸುಖದಿಂದೆ ||

ಪರಮ ಸುಜ್ಞಾನಾಮೃತವನಾ |

ವೃಂಸಿ ನಿತ್ಯವನಪ್ರಾಪವರು ಸ |

ತ್ವಂಸಿ ಕೆಳುವುದಿ ಮಹಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು

|| ೧ ||

ವರ ಸರಸ್ವತಿ ಕಮಲಸಂಭವ |

ರಿರವಿನಿಂದೆ ಸಮಸ್ತ ಸಚರಾ |

ಚರದ ನಾನಾ ಯೋನಿಜ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಂಬೆಂಬ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಿಹ ಜೀವಜಾಲದ |

ಹೊರಳಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಕಮಲಜಾಂಡದ |

ಹೊರೆಹೊರೆಗಳೆಡೆಗಳಲಿ ಕಿಕ್ಕಿಟುಗಿಟುದು ಸಂದಣಿಸಿ

|| ೨ ||

ಹರಿ ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾ |
 ದರಿಗೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಬಹು ವಿ |
 ಸ್ತರದಲವರವರಿಗೆ ಚತುರ್ದಶ ಭುವನ ಭವನದಲಿ ||
 ಸುರನರೋರಗಮುಖ್ಯ ಸಚರಾ |
 ಚರರಿಗಿರಲಿಳವಡಿಕೆ ಮಾಡಿದ |
 ಪರುಠವಣಿ ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಚತುರಾಸನನ ಚದುರಿನಲಿ

|| ೩ ||

ಆ ಸರೋಜಭವಾಂಡದೊಳಗತಿ |
 ಲೇಸೆನಿಸುವನುಪಮದ ಪರಶಿವ |
 ನಾ ಸದಾಶಿವನಾ ಶಿವನ ಮಹಿಮಾಭಿಧಾನಗಳ ||
 ಭಾಸುರವೆ ಸಾಕಾರವಾದ ವಿ |
 ಳಾಸತೆಯಲಿಪ್ಪಾದಿರುದ್ರಗೆ |
 ವಾಸವಾದುದು ತನಗೆ ತಾನೆ ಮಹಾ ಮಹತ್ವದಲಿ

|| ೪ ||

ಮಿಸುಪ ಸತ್ವಗುಣಸ್ವಭಾವ |
 ಪ್ರಸರವೇ ರಜತಾದ್ರಿಯೆಂಬಿ |
 ಹೆಸರ ಪೆತ್ತು ನವೀನ ವಿಮಲಾಕಾರ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ||
 ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನದ |
 ಲೆಸೆದುದಂತಿಂತೆಂದು ಮಿಗೆ ಬ |
 ಣ್ಣಿಸಲು ಬಲ್ಲವನಾವನೈ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವ

|| ೫ ||

ನಿಗಮನಿಕರದ ಸುತ್ತುವಳಯದ |
 ಬಿಗಿದ ಕೋಂಟೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಚಯ |
 ದಗಳಿನಾಗಮ ಸಮುದಯಂಗಳ ದಾರವಟ್ಟಿಗಳ ||
 ಹಗಲಿರುಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದತಿ ಮಹಿ |
 ಮೆಗಳಿಗಾಸ್ವದಮಾಗಿ ಮಿಗೆ ಝಗ |
 ಝಗಿಸುತಿದುರ್ದು ರ್ವ್ಯವನೆ ರಚನೆಯಲಿ ರಜತಾದ್ರಿ

|| ೬ ||

೧-೧ ರಿಗೆ ಸೆರೆ (ಇ.) ; ರಿಗೆ ಮಿಗೆ (ಜ.) ೨-೨ ಗೆಲ್ಲ (ಜ.) ೩ ಸಿ (ಆ, ಜ.) ೪ ಪರ (ಬ.)
 ೫ ಪ್ರ (ಇ.) ೬ ಯೀಶ್ವರಸ (ಗ.) ೭ ನಾ. (ಎ, ಬ, ವಿ, ಚ, ಮು.) ೮ ಮಂದಿರ
 (ಬ.) ೯ ಕಾ (ಜ.)

ಶಕ್ತಿ ಸಂಚವನಣಾದ ಸದಮಲ |
 ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ರಾಜಬೀದಿಯ |
 ಯುಕ್ತಿಗೊಪ್ಪುವ ಸೋಹಮೆಂಬಿ ಗುಡಿಯ ತೋರಣದ ||
 ವ್ಯಕ್ತಮಲ್ಲದ ತತ್ವಮಸಿಯೆಂ |
 ಬುಕ್ತಿಯುಪ್ಪರಿಗೆಯಲಿ ನೆಹಿ ನಿ |
 ಮುಕ್ತ ಮಹಿಮೆಯ ಮನೆಗಳಲಿ ಮೆಹಿಯಿತ್ತು ಕೈಲಾಸಂ || ೭ ||

ನಿರುತ ನಿಜ ಸುಖ ದೇವತಾಮಂ |
 ದಿರದ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿರದ ಬಾಗಿಲ |
 ಪಿರಿದು ಪರಮಾನಂದದೊಡ್ಡೋಲಗದ ಚಾವಡಿಯ ||
 ನೆರೆದು ಶೋಭಿಸುವಷ್ಟಮಹದೈ |
 ಸಿರಿಯ ಮೊದಲಾಗಿದ ನಾನಾ |
 ಪರಿಯ ಸಂಪದ ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಶಿವನ ಭವನದಲಿ || ೮ ||

ಹೊಳೆವ ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನಪೀಠ |
 ಸ್ಥಲದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿಜ ನಿ |
 ಶ್ವಲ ನಿರಾಕುಳ ನಿರ್ವಿಕಾರ ನಿರಾಳ ನಿಶ್ಚಿಂತ ||
 ಬಳಸಬಾರದ ಬಹಿಯ ಬೊಮ್ಮದ |
 ಹೊಳಹು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ನೆಹಿ ನಿ |
 ಮೃಗತೆವೆತ್ತಾ ರುದ್ರನಿರುತಿರ್ಪನು ವಿನೋದದಲಿ || ೯ ||

ಮೂಲತತ್ವವೆ ಮೋಹಿ ವಾಯುವೆ |
 ತೋಳುವಾದಿಯನಾದಿಯೆಂಬವೆ |
 ಕಾಲು ಪಾವಕ ದಿವಸಪತಿ ಹಿಮಕರರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ||
 ಕೀಲಿಸಿದ ಹೃದ್ಬಿಜ ಬಿಂದು ಚ |
 ಧಾಳಿಸಿದ ಶೀತಾಂಶುವಾಗಲು |
 ಮೇಳವಿಸಿ ತನುಮೊಪ್ಪುತಿರ್ದದು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯ || ೧೦ ||

ಕಾಲು ಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಗಳು ನಳಿ |
 ತೋಳು ಮೋಹಸ್ನೇಹಗಳು ನಡು |
 ವೇ ಲಸಿ ಸನ್ನದ ವೃತ್ತಕುಚವೇ ಕಾಮಲೋಭಗಳು ||
 ಲಾಲಿತಾಸ್ಯವೆ ಮಮತೆ ತೋಳಗುವ |
 ಲೋಲಲೋಚನವಲುಹು ಕುಲುಹು ಸ |
 ಮೇಳವಾಗಿ ಗಿರಿಜೆ ಮೆಲಿ ದಳು ಶಂಕರಾಂಕೃದಲಿ || ೧೧ ||

ಉರಗನಾಭರಣದ ಲಸನ್ನಣಿ |
 ವಿರಚಿಸುವ ಭೂಷಣದ ಕಾಯದ |
 ಪರಮ ಶುದ್ಧ ಸ್ವಟಿಕಕಾಂತಿಯ ದಿವ್ಯ ತನುರುಚಿಯ ||
 ಗಿರಿಸುತೆಯನೀಶ್ವರನ ನೋಟದ |
 ಹರನ ನೋಡುವ ವರ ಕಟಾಕ್ಷದ |
 ಬೆರಕೆಯೊಳಿಪ್ಪಿನ ದೇವ ದೇವಿಯರಿದ್ರರೊಲವಿನಲಿ || ೧೨ ||

ಸಸಿಯ ಶೀತಳದಂತೆ ಕಪ್ಪುರ |
 ದೆಸೆವ ಕಂಪುಗಳಂತೆ ಕನಕದ |
 ಮಿಸುವ ಲೋಹಸುವರ್ಣದಂತೆ ಸುಧಾಂಶು ರುಚಿಯಂತೆ ||
 ಲಸಿತ ಮಿಥುನಾಳಾಪ ಹೊರಗಾ |
 ಣಿಸದೆ ಶಕ್ತಿ ಸಮೇತ ಶಂಕರ |
 ನೊಸೆದು ಕುಳ್ಳಿತು ಮೆಲಿವುತಿರ್ದನು ದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ || ೧೩ ||

ಜಡೆಗಳೇ ಬೇರುಗಳು ಗಂಗೆಯ |
 ಮಡುವೆ ಬೆಳೆನೀರಂಗವೇ ತರು |
 ತೊಡವೆ ಪರ್ಣಗಳಭಯವರದವೆ ಕುಸುಮಸಂಘಲವು ||
 ಒಡಲನಿಟ್ಟಿದ ಮಡದಿಯೇ ಬಿಡ |
 ದಡರಿ ಹಬ್ಬಿದ ಲತೆಯೆನಲಕ್ಕಾ |
 ಮೃಡನೆನಿಸ ಮೂಲಾತ್ಮವೃಕ್ಷ ಮಹಾ ವಿರಾಜಿಸಿತು || ೧೪ ||

೧ ಲೋಲ (ಗ.) ೨ ಗಳು (ಇ.) ೩ ಗ (ಅ, ಇ, ಉ, ಎ, ಒ, ಖ, ಚ, ಜ.) ೪ ಯ
 (ಅ. ಉ, ಎ, ಒ, ಕ, ಖ, ಚ, ಜ, ಮು.) ೫ ಸತ್ಯ (ಜ.) ೬ ನಂಟ (ಮು.) ; ನಡರಿ (ಗ.)

ವರ ಸುಗಂಧದ ಭೂಷಣದ ಸೀ |
 ಗುರಿಯ ವಸ್ತ್ರದ ಪಾದುಕೆಯ ಚಾ |
 ಮರದ ಹಡಪದ ಕನ್ನಡಿಯ ಪರಿಚಯದೊಳಿಗದ ||
 ಪರಮ ಸುಕೃತಿಗಳಿದ್ದರಾ ಶಂ |
 ಕರನ ಶರ್ವಾಣಿಯ ಸಮಾಪದ |
 ಹೊರೆಯಲಗ್ಗದ^೧ ರುದ್ರಗಣಗಳು ರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರು || ೧೫ ||

ಬಿಸನ ಹಾರುವ ಪಾರ್ವತಿಯ ತಾ |
 ಮಸ ರಜಃ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣಗಳು |
 ವೆಸರುವಡೆದಬಲಾಕೃತಿಯಲೋಲೈಸಿಕೊಂಡಿಹವು ||
 ಎಸೆವ ಮಾಯಾನಾಮವೇ ತಾ |
 ಮಸಗುಣಾಸ್ವಿತೆಯಾಗಿ ಮಿಗೆ ರಂ |
 ಜಿಸಿದಳವರೊಳು ಮಂಗಳೆಯ ಮನ್ನಣೆಯ ಮಹಿಮೆಯಲಿ || ೧೬ ||

ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಮಕುಟಗಳ ತನುವಿನ |
 ರಂಜಿಸುವ ಚಾತುರ್ಭುಜಂಗಳ |
 ಕೆಂಜುರಿಯ ಹಣೆಗಣ್ಣುಗಳ ವಾಮಾಂಗಶಕ್ತಿಗಳ ||
 ಕುಂಜರನ ಚರ್ಮಾಂಬರದ ಭವ |
 ಭಂಜನರು ಮುಂಬಿನಲಿ ತೇಜಃ |
 ಪುಂಜನೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳಿರ್ದರು ರುದ್ರಕೋಟಿಗಳು || ೧೭ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ನೀಲಮೇಘ |
 ಶ್ಯಾಮಕಾಯರು ಸಾತ್ವಿಕಸ್ಥಿತ |
 ನಾಮಧೇಯರು ಕೌಸ್ತುಭೋರಸ್ಥಳದ ಚಿನ್ನಿಗರು ||
 ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತರು |
 ಕಾಮಜನಕರು ಕಮಲನೇತ್ರರು |
 ವಾಮದಲಿ ಶಿವಸಭೆಯೊಳಿರ್ದರು ವಿಷ್ಣು ಕೋಟಿಗಳು || ೧೮ ||

ಚತುರತೆಯ ಚತುರಾನನದ ಶಾ |
 ಶ್ರುತ ರಜೋಗುಣರಚಿತ ಮೂರ್ತಿಯ |
 ನುತ ಸುವರ್ಣಚ್ಛವಿಯ ನಿರ್ಮಲಕಾಯಕಾಂತಿಗಳ ||
 ಅತಿಶಯದ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾ ಭಾ |
 ರತಿ ಸಮೇತದ ಮಹಿಮರಾ ಪಶು |
 ಪತಿಯ ಬಲದಲಿ ನೆರೆದುದಗತುಳ ಬ್ರಹ್ಮಕೋಟಿಗಳು || ೧೯ ||

ಸುರರು ಖಚರರು ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾ |
 ಧರರು ಮನುಗಳು ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸ |
 ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವಾದಿ ನಾನಾ ದೇವಯೋನಿಜರು ||
 ಉರಗ ನರರೊಡಗೂಡಿ ದೇವೇಂ |
 ದ್ರರುಗಳಗಣಿತ ಕೋಟಿ ನೆರೆದುದು |
 ಸರಸಿಜಾಸನನಪರ ದೆಸೆಯಲಿ ತಿವನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ೨೦ ||

ಚಂದ್ರಕಳೆಗಳನೆಯ್ವೆ ಕರಗಿಸಿ |
 ತಂದು ಕಲು಼ವಿನೊಳೆಡೆದರೋ ಮೇ |
 ಣೆಂದುಮೌಳಿಯ ದರಹಸಿತವೆನೊಂದು ರೂಪಾಯ್ತೊ ||
 ಎಂದೆನಲು ಪರಮೇಶ್ವರಂಗಾ |
 ನಂದದಾಶ್ರಯವೆನಿಸ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನಂದಿಕೇಶ್ವರನಿರ್ದ ಳಿಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲ ಶಂಕರನಳಿ || ೨೧ ||

ಜವನ ಜವಗಡಿಸುವ ಮಹಾ ಮೃ |
 ತ್ಯುನಿನ ೬ಮಿತ್ತುವನ ಮಿಡಿದು ಕಾಲಿನ |
 ಲೆವಣಿಯನು ರಕ್ತಿಸುವ ಕರ್ಮಭ್ರಮೆಯ ಭಂಗಿಸುವ ||
 ತಿವಪದದ್ರೋಹಿಗಳ ಸಲ್ಲನೆ |
 ಸವಣು ಸೀಳ್ದಪ್ಪಳಿಸುವಧಟಿನ |
 ತವಕ ತಕ್ಕೈಯ ವೀರಭದ್ರನು ಮುಂದೆ ಮೊಹಿಸಿದ || ೨೨ ||

೧ ಮೆರೆದರ (ಇ.) ೨ ರೂವಿ (ಕ.) ೩ ಮ (ಎ, ಒ, ಖ, ಗ, ಚ, ಜ.) ೪-೪ ಸಭವನ ದೃಷ್ಟಿ
 ವಾರಿಯಲಿ (ಅ.) ೫-೫ ವನು ಮೀಂಟುವ (ಉ, ಒ, ಕ ಖ, ಜ, ಮು.) ; ವನು ಮೆಟ್ಟುವ
 (ಇ.) ೬-೬ ಗಂಟಲ ಮಿಡಿದ (ಗ.) ; ಬೇಟವ ಮುರಿವ (ಅ.) ; ಮಕುಟವನೊಡವ (ಎ.) ;
 ಮೀಸೆಯ ಹಿಡಿದ (ಒ.) ೭-೭ ನುರ (ಕ.) ೮ ತಗ್ಗಿ (ಅ.) ೯ ದೇಳಿ (ಅ.)

ಹರನ ಹರುಷದ ಹಕ್ಕೆ ಪರಮೇ |
 ಶ್ವರನ ಪರಿಣಾಮದ ಪಸರ ಶಂ |
 ಕರನ ಸೌಖ್ಯದ ಸಾಲೆ ಮೃಡನೀಕ್ಷಿಸುವ ಮುಖಮುಕುರ ||
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವ ಭಂಗಿಯ |
 ಕರುವೆನಿಸುವಾ ಭೃಂಗಿನಾಥನ |
 ಪರಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿದುರ್ದಾ ಶಶಿಧರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ೨೩ ||

ಕಡಲನಾದೊಡೆ ಕಂಗಳಿಂದವೆ |
 ಕುಡುವ ತತ್ತಡೆ ಮೇರುಗಿರಿಯನು |
 ಮಿಡಿದು ಮೀಂಟುವ ಮುಳಿದೊಡಬುಜಭವಾಂಡ ಮಂಡಲವ ||
 ಹಿಡಿದು ಹಿಸುಕುವ ವೀರವೃತ್ತಿಯ |
 ಕಡುಹಿನ್ನುಗ್ರ ಸಮಗ್ರರಿದರು |
 ಮೃಡನ ಿಮುಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತಪ್ರೇತಗಣನಿಕರ || ೨೪ ||

ವರ ವಿನಾಯಕ ದುರ್ಗೆ ಭೈರವ |
 ನೆರೆದ ವೇತಾಳಿಯರು ಕರ ಭೀ |
 ಕರದ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರುಗಳಾದಿಯಾಗಿದರ್ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಪೆಸರವರನೇಕರು |
 ನೆರೆದರಾ ಶಂಕರನ ಸಭೆಯೊಳು |
 ಹಿರಿದು ಹರುಷಂಗಳಲಿ ಸಚರಾಚರರು ಸಂದಣಿಸಿ || ೨೫ ||

ಅತ್ತಿ ಭಾರದ್ವಾಜ ವಿಶ್ವಾ |
 ಮಿತ್ರ ಗೌತಮ ಗಾರ್ಗ್ಯ ನಿರ್ಮಳ |
 ಗಾತ್ರನಾರದ ಭೃಗು ಪುಲಸ್ತ್ಯ ವಶಿಷ್ಠ ದೂರ್ವಾಸ ||
 ಚಿತ್ರತರವೆನಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಚ |
 ರಿತ್ರರಾ ಶಿಖರವಿಸುಧಾರಕ |
 ನೇತ್ರನೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳಿದುರ್ದಮ ಪರಮ ಮುನಿನಿಕರ || ೨೬ ||

ಓಲಗಿಸುವ ನವ ಗ್ರಹಂಗಳ |
 ಸಾಲುಗಳ ಸೌರಂಭಗಳ ದಿ |
 ಕ್ವಾಲಕರ ಸಂದಣಿಯ ಸಡಗರದಖಿಳ ಸಂಭ್ರಮದ ||
 ಮೇಲೆ ಮೇಲುಘ್ನಡಿಪ ಪಾಠಕೌ |
 ರೋಳಿಗಳ ಗಡಬಡೆಯ ಗಡಣದ |
 ಮೇಳದಲಿ ಮೆಱಿದಿದುರ್ದವಾ ಶಶಿಮೌಳಿಯಾಸ್ಥಾನ || ೨೭ ||

ನೋಡಿದೊಡೆ ಮುಕುಳಿತ ಕರಂಗಳು |
 ಮೂಡುವವು ಮಣಿಮುಕುಟದಲಿ ಮಾ |
 ತಾಡಿದೊಡೆ ತನತನಗೆ ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂದೆನುತ ||
 ಕೂಡೆ ಮಣಿವರು ಮೌಳಿಗಳನಾ |
 ರೂಢಿಯಾದ ವೃಷಧ್ವಜನ ಮನ |
 ವಾಡಿದಂತಾಡುತ್ತಮಿದುರ್ದವು ಸಭೆ ಸಘಾಟಿದಲಿ || ೨೮ ||

ಬೆಳಗುಮಣಿ ಭೂಷಣದಿನತಿ ಮೆ |
 ಯ್ವೆಳಗು ಭೂಷಣ ಮೆಯ್ವೆಳಗಿನಿಂ |
 ಬೆಳಗು ನಖನಯಂಗಳಾಸ್ಥಾನದ ಮಹೋತ್ತಮರಾ ||
 ಬೆಳಗು ಬೆಳೆದಾ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯ |
 ಬೆಳಗಿನೊಳು ಬೆರಸಿದೊಡೆ ಸಭೆಯದು |
 ಬೆಳಗುತಿರ್ದುದು ಶುದ್ಧ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕವೆಂಬಂತೆ || ೨೯ ||

ಇರುತಲೊಂದಾನೊಂದು ದಿನ ವಿ |
 ಸ್ತರ ವಿನೋದಂಗಳಲಿ ಸಭೆಯೊಳು |
 ಹರಿಕಿರಿಸಿ ದಂತಚ್ಛವಿಯ ಬೆಳುದಿಂಗಳನು ಸುರಿವ ||
 ಕರ ಚೆಲುವ ಬಾಯ್ಡುಪಿಯ ಪರಮೇ |
 ಶ್ವರಿ ನಿಜಾಂತಃಕರಣಜನಿತ |
 ಸ್ತೋತ್ರಣೆಯನು ಬಿನ್ನೈಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಳಭವಂಗೆ * || ೩೦ ||

೧ ಪಡಿಹರ (ಇ, ಉ, ಒ, ಕ.) ೨ ಗಾನ (ಎ, ಕ, ಖ, ಗ.) ೩-೩ ಜಲಜಘನ ಮೊದಲಾದ
 ದೇವಾ | ವಳಿಯ ಮಣಿಭೂಷಣದ ಕಾಯದ | ಲಲಿತ ನಖನಯನಂಗಳಾ ಶಿಖರವಿ ಸುಧಾಕರರ ||
 (ಜ.) ೩ ನ್ನತಿಯ (ಉ.) ೪ ಲಿಂಗ (ಉ, ಜ.) ೫ ರನರ (ಅ, ಎ, ಜ.) ೬ ಸ್ಫು (ಎ.)
 * ಈ ಪದ್ಯವು (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಹರನ ವಾಮಾಂಗದಲಿ ಕುಳ್ಳಿ |
 ದಿರುತಲೊಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಭೂ |
 ಧರವರಾತ್ಮಜೆ ನಿಜ ಮನೋಜನಿತಪ್ರಪಂಚವನು ||
 ವರದತನುರುಚಿಚಂದ್ರಿಕೆಯನಾ |
 ದರಹಸಿತವದನೊಂದು ಬೀರು |
 ತ್ತಿರೆ ಶಿವಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೩೦ ಅ ||

ಶಿವನೆ ನಿನ್ನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊ |
 ಪ್ಪುವ ಮಹಾ ಘನ ಮಹಿಮರೆಲ್ಲರು |
 ಭವಕೆ ಬಾರದೆ ನಿತ್ಯ ಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪರೋ ಮೇಣು ||
 ಇವರಿಗೆಯು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲವೋ ಪೇ |
 ಇವರವಸ್ಥೆಯನೆನುತ ಕೇಳಲು |
 ಶಿವಗೆ ತಿಳವಂದದಲಿ ಬಳಕಾ ಶಂಭುವಿಂತೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಗಿರಿಜೆಯಹುದೌ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಪರಿಯದೊಳ್ಳಿಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಯಿತು |
 ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿಗಳಾದಿಯಾದವರಾದೊಡೆಯು ತುದಿಗೆ ||
 ವಿರಚಿಸುತ್ತಿಹ ನಾಮ ರೂಪಗ |
 ಳೊರೆದ ಸೌತ್ವಿಯೆಯಿದ್ದವಾದೊಡೆ |
 ದೊರಕಲಱಾಯದು ನಿತ್ಯ ಸುಖವಗಜಾತೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೨ ||

ಆಗಲಾದೊಡೆ ನಾಮ ರೂಪ |
 ಕ್ರೀಗಳನು ಗೆಲಬಲ್ಲ ವಿಮಲೋ |
 ದ್ಯೋಗವಾವುದು ಕರುಣಿಸದ ನಾನಱಾಯಬೇಕೆನಲು ||
 ನಾಗಭೂಷಣ ದುರಿತಭೀಷಣ |
 ರಾಗಶೋಷಣಿ ಭಜಕಪೋಷಣ |
 ನಾಗಳಾ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಶಂಭುವಿಂತೆಂದ

|| ೩೩ ||

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದೆ. ೧ ತ (ಅ, ಎ, ಕ, ಖ, ಗ, ಚ.) ೨ ಯಿಂದ (ಉ, ಜ.); ವಿವಿಧ (ಗ.) ೩ ಯೋಗವರದಾ (ಇ.)

ಭೋಗಭೂಮಿಯ ಭೋಗತನುವಿನ |
 ಲಾಗದನುಪಮ ಸಿದ್ಧಿ ಕರ್ಮೋ |
 ದ್ಯೋಗ ಭೂಮಿಯ ಕರ್ಮತನುವಿನಲ್ಲದದಡುಂದೆ ||
 ಯೋಗಯೋಗ್ಯರು ಯೋಚಿಸುತ ಭೂ |
 ಭಾಗದಲಿ ಮಾನವ ಶರೀರಿಗ |
 ಳಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿ ನಿಜವನವರು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ ||

ಎನೆ ಹಸಾದವದವ್ವುದಾದೊಡೆ |
 ಮನುಜಲೋಕದೊಳಾವ ಪರಿಯಿಂ |
 ದನುಭವಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನುಪದೇಶಿಸುವ ಗುರುವಾರು ||
 ಎನೆಗೆ ತಿಳವಂದದಲಿ ಪೇಳೆನ |
 ಲಿನೆಯಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂ |
 ದನುಕರಿಸಿದನು ಶಂಭು ತತ್ವೋದ್ಯೋಗದಾಯಿಗನೊ || ೩೫ ||

ಎನ ಹೇಳುವೆನಾದಿಯಲಿ ಸು |
 ಜ್ಞಾನ ನಿರಹಂಕಾರರೆಂಬರ |
 ನೂನತಪವನು ಮಾಡಲೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವರ ||
 ಸೂನುವೆಂಬದದಲಿ ಸುಳಿದನು |
 ತಾನೆಯಲ್ಲಮನೆಂಬ ಪೆಸರೊಳು |
 ಮಾನಿನಿಯೆ ಕೇಳಾ ಮಹಾತ್ಮನೊಳಿವುದಡುವುಗಳೊ || ೩೬ ||

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೆನಿಪನಾತನ |
 ಬಲ್ಲೆ ನಾನೀಗಡುದೆ ಇಬಳಿಕಿ |
 ನ್ನಿಲ್ಲಿ ನಿಜ ತತ್ವಸ್ವರೂಪವನವೊಡೆನರಿದು ||
 ಒಳ್ಳಿತಾಯಿತು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂ |
 ಬೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕರ ಸುಲಭವೆನುತಲಿ |
 ಭುಲ್ಲನಿಸಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ನುಡಿಯಲು ಶಂಭುವಂತೆಂದ || ೩೭ ||

ಖಾತಿಗೊಳ್ಳದಿರಾಡಿ ತೋಪುದೊ |
 ಡೀತ ನಿಷ್ಕರನೆನ್ನದಿರು ಬಲು |
 ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕನಾರಾರವರಂ ಭಕ್ತಿಗಳ ||
 ರೀತಿಗಳಲಿಹರವರಿಗವರಾ |
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ರೂಪಾಗಿ ತೋಪುವ |
 ನಾತನನುಪಮನಗಜೆ ಕೇಳ್ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದ

|| ೩೮ ||

ಇದು ಯಥಾರ್ಥದ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ತ |
 ಪ್ಪದು ವಿಚಾರಿಸಲುಳಿದವರಿಗಾ |
 ದುದು ಮಹಾ ದುಸ್ತರತೆಯೆನ್ನಯ ಚಾರು ಚತುರಳತೆಗೆ ||
 ಹೃದಯವನು ತೋಪುಸದೆಯಲ್ಲಮ |
 ಹದುಳ ಹೋಹನೆ ಕಾಂಬೆನೆನುತಲಿ |
 ಮದಮತಿಯಲಾ ಗಿರಿಜೆ ನುಡಿದೊಡೆ ಶಂಭುವಿಂತೆಂದ

|| ೩೯ ||

ರಾಣಿಯಹುದೊ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಕಾಣಬಹುದಿನ್ನ ದೊಡೀಪರಿ ||
 ಹೂಣಿಕೆಯ ನುಡಿದಿನ್ನ ಹೊಳೆದೊಡೆ ಸೋಲು ನಿನಗೆನಲು ||
 ಮಾಣು ಬಲುಮಾತುಗಳನೆನುತಾ |
 ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಗಿಂದಳಾ ಶ |
 ವಾಣಿಯೆನ್ನಯ ಪೈಜೆಯಿದೆಯೆಂದು ಹುದೆಂದಳಧಟಿನಲಿ

|| ೪೦ ||

ಬಳಿಕಲಂಬಿಕೆ ತನ್ನ ತಾಮಸ |
 ಕಳೆಯೆ ಮೂರುತಿಯಾದ ಮಾಯೆಯ |
 ನಿಳೆಯೊಳುದಯಿಸಿಯಲ್ಲಮನ ನಿನಗೊಂದು ಬಾಯಿನಲು ||
 ತಿಳಿವೆನಾತನ ನಿಜವನಧವಾ |
 ಸೆಳೆದೊಡೆ ನಾದೊಡೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಕೊಂ |
 ಡೆಳೆದು ತಹೆನಾನೆನುತ ಪೈಜೆಯ ನುಡಿದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೪೧ ||

೧ ರಾವ (ಅ, ಕ, ಗ, ಚ.) ೨ ಮಾತಮ (ಗ.) ೩ ಮಾಯೆ (ಇ.) ೪ ಚಪಳ (ಎ.)
 ೫ ದೆನ್ನಲಿ (ಮು.) ೬ ಹೊಡೆದೊಡೆ (ಚ, ಜ, ಮು.) ೭ ವಾಕ್ಯ (ಇ.) ೮ ಯಹುದ
 (ಗ.) ೯ ಸೆಳೆದ (ಜ.) ; ಹೊಳೆದ (ಕ.)

ಇಂತು ನುಡಿದು ನೈತ್ಯವೃತ್ತಿಗಿ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ತನ್ನಳವನನುಡಿದು |
 ಕಂತುಹರನಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಬಿಳ್ಳೊಂಡು ಬಿಂಕದಲಿ ||
 ಮುಂತೆ ಮಲೆವುತ ನಲಿದು ಭೂಲೋ |
 ಕಾಂತರವ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮಾಯಾ |
 ಕಾಂತೆ ಕರಭರವಸದಲೈದಿದೊಳತಿ ವಿನೋದದಲಿ || ೪೨ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೨ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೬೩ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

ಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ದೇವರೆಲ್ಲರ ಹೊಡೆತಂದು ದೇವಿಯರೊಳಗೆ ಕೂಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ |
ಹರಹರ ಮಾಯೆ ಇದ್ದೆಡೆಯ ನೋಡಾ |
ಶಿವಶಿವ ಮಾಯೆ ಇದ್ದೆಡೆಯ ನೋಡಾ |
ಎರಡೆಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳು ಅಂಗಾಲ ಕಣ್ಣ ವರು ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣ ವರು
ನಂದಿವಾಹನ ರುದ್ರರು ಇವರೆಲ್ಲರು ಮಾಯೆಯ ಕಾಲುಗಾಹಿನ ಸರಮಾಲೆ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧

ಬ್ರಹ್ಮನ ಘನವೆಂಬೆನೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ನುಂಗಿತ್ತು ಮಾಯೆ |
ವಿಷ್ಣುವ ಘನವೆಂಬೆನೆ ವಿಷ್ಣುವ ನುಂಗಿತ್ತು ಮಾಯೆ |
ರುದ್ರನ ಘನವೆಂಬೆನೆ ರುದ್ರನ ನುಂಗಿತ್ತು ಮಾಯೆ |
ತಾ ಘನವೆಂಬೆನೆ ತನ್ನ ನುಂಗಿತ್ತು ಮಾಯೆ |
ಸರ್ವವು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ ಒಬ್ಬರನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತೆ ಹೇಳಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ||

ಸೂಚನೆ

ಭೂವಳಯದೊಳು ಜನಿಸಿ ಮಾಯಾ |
ದೇವಿ ಬಳೆವುತ್ತಿದ್ವಳೊಪ್ಪುವ |
ಹಾವಭಾವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮದಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಸೊಗಸಿ ||

ಚಿತ್ತವಿಸುವುದು ಸಕಲ ಶಿವಭ |
ಕ್ರೋತ್ತಮರು ಮುಂದಣ ಕಥಾಸದ್ |
ಬಿತ್ತರವನಮರಾದ್ರಿಗೊಪ್ಪುವ ತೆಂಕದಿಕ್ಕಿನಲಿ ||
ಸತ್ಯದಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಸ |
ದ್ವೈತ್ತಿಯಲಿ ಸಚ್ಚರಿತದಲಿ ಸಂ |
ಪತ್ತಿನಲಿ ಸಲೆ ಸೊಗಸಿ ಬೆಳುವಲ ದೇಶ ಮೆಹಿಂದಿಹುದು || ೧

ಅದಹಿಂಗಳವನೀಕಾಂತೆಗೊಪ್ಪುವ |
 ವದನವೋ ಶೃಂಗಾರಸಾರದ |
 ಸದನವೋ ಿಸೊಬಗಿನ ಸುಮಾನದ ಸುಖದ ನೆಲೆವೀಡೋ ||
 ಸುದತಿರತ್ನಗಳೊಗೆದ ಚೆಲುವಂ |
 ಬುಧಿಯೊ ಪೇಳೆನೆ ಸಕಲ ಸೌರಂ |
 ಭದಲಿ ಸೊಗಸಿಹುದಲ್ಲಿ ಬನವಸೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವು

|| ೨ ||

ಆವ ಕಾಲದಲಾದೊಡೆಯು ಫಲ |
 ವೀವೃತಿಹ ಪಲತೆರದ ಸೇವಾಲು |
 ಮಾವು ದಾಡಿಮ ತೆಂಗು ನಾರಂಗಾದಿ ತರುಲತೆಯ ||
 ತೀವಿ ಚರಿಸುವ ಶುಕಪಿಕಭ್ರಮ |
 ರಾವಳಿಯ ನಾನಾವಿಧದ ಶೋ |
 ಭಾವಹವೆ ತಾನಾದುದಾ ಬನವಸೆಯಲುದ್ಯಾನ

|| ೩ ||

ಕೇರಿಕೇರಿಯ ತಳಿರಿಡಿದ ಗುಡಿ |
 ತೋರಣಂಗಳ ಪರಿಮಳಸುತಿಹ |
 ಸಾರಣೆಯ ಕಾರಣೆಯ ಗಂಧೋದಕದ ಚಳೆಯಗಳ ||
 ಸೌರಭದ ಪೂವಳಿಗಳಲಿ ಶೃಂ |
 ಗಾರಿಸಿದ ಬೀದಿಗಳ ಸೊಬಗಿನ |
 ಸಾರದಲಿ ಸಮನಿಸಿದುದತಿ ಸೌರಂಭ ಬನವಸೆಯ

|| ೪ ||

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣವ |
 ನೋದುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಕಳನೊಳು |
 ಕಾದಿ ಗೆಲಿದತಿಬಳರ ಕೈವಾರಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ||
 ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗಡನಿ |
 ರೋಧಮದಗಜತತಿಯ ಬೃಹಿತ |
 ನಾದದಲಿ ಕಳಕಳತೆವೆತ್ತಿಹುದಾಗಳಾ ಪುರವು

|| ೫ ||

ನುಡಿದು^೧ ಜಾಣರು ಸಕಲ ಶಬ್ದವ |
 ನಡೆದು^೨ ಜಾಣರು ನಿಖಿಳ ರೀತಿಯ |
 ಕುಡಲು^೩ ಜಾಣರು ಕುಂದದಂತಿರಲರ್ಥಿಗರ್ಥವನು ||
 ಪೊಡವಿಗಿದು ಪೊಸತೆಂಬ ಜನಪದ |
 ವಿಡಿದು ಕಿಕ್ಕಿಱುಗಿಱಿದ ಬನವಸೆ |
 ಗೊಡೆಯನಾಗಿರುತಿರ್ಪನ್ನೈ^೪ ಮಮಕಾರ ಭೂಪಾಲ^೫ ||

ಆರು ಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲರಾ ಮಮ |
 ಕಾರನ್ಯಪನ ಮಹಾ ಪ್ರತಾಪವ |
 ಶೂರತೆಯ ಸಾಹಸವನಾತನ ಸಕಲ ಗುಣಗಣವ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಪ್ರತಿಮನಾಗಿಯು |
 ದಾರತೆಯಲಿರುತಿಪ್ಪನಾತಗೆ |
 ನಾರಿಯಾಗಿಹಳೊಬ್ಬ ಮಾನಿನಿ ಮೋಹಿನಿದೇವಿ || ೭

ಕುಸುಮಬಾಣನೊ ರತಿಯೊ ಮೇಣಾ |
 ಶಶಿಯೊ ರೋಹಿಣಿದೇವಿಯೊ ಮೇ |
 ಳಿಸೆವ ಸುರಪನೊ ಶಚಿಯೊ ಮೇಣ್ವರುಷೋತ್ತಮನೊ ಸಿರಿ^೬ಯೊ ||
 ಹೆಸರಿಡಲು ಹವಣ್ಣವೆಂಬೊಂ |
 ದಸಮ ಸಮ್ಮೇಳದ ಸಗಾಢದ |
 ಬೆಸುಗೆಯಲಿ ಮಮಕಾರನ್ಯಪ ಮೋಹಿನಿಯರೆಸೆದಿಹರು^೭ || ೮

ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಬಯಸಿ ಭರದಲಿ |
 ವಿವಿಧ ಗೌರಿವ್ರತವು ಮೊದಲಾ |
 ದನನು ನಾನಾಶಕ್ತಿದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನು ||
 ಶಿವಪದಪ್ರಾಂತವನು ಸಾರದೆ |
 ಕವಲುವಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲ ಜಡದೈ |
 ವನನು ಮಿಗೆ ಮಮಕಾರನ್ಯಪ ಮೋಹಿನಿಯರರ್ಚಿಪರು || ೯

ಭಾವಿಸಲು ಮಮಕಾರ ಮೋಹಿನಿ |
 ದೇವಿಯರ ಬಸುಪಾಸಲಿ ವರ ರಾ |
 ಜೀವಲೋಚನೆ ರಚಿತರಂಜನೆ ಸಕಲಸಂಪನ್ನೆ ||
 ದೇವ ದಾನವ ಮಾನವರುಗಳ |
 ಡಾವಣಿಯ ದನವಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ |
 ಭಾವೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಹುಟ್ಟಿದಳಖಿಳ ವಿಭವದಲಿ

|| ೧೦ ||

ಸೂಳವಿಸಿದುವು ಗಡಣದಲಿ ನಿ |
 ಸ್ನಾಳ ಗಿಡಿಬಿಡಿ ಕೊಂಬು ಚಂಬಕ |
 ದೊಳ್ಳು ಡೌಡೆ ಡಮಾಣ ಜಾಗಟೆ ಮದ್ದಳಾದಿಗಳು ||
 ಓಳಿಯಲಿ ಫೀಳಿತಿಟ್ಟು ಚೀಪುವ |
 ಕಾಳಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯದ |
 ಮೇಳ ಮೆಪ್ಪಿದಿದ್ದು ಕುಮಾರಿಯ ಹೆತ್ತ ಹರುಷದಲಿ

|| ೧೧ ||

ಹಲವು ಕಾಲಕೆ ಹರಸಿ ಹೆತ್ತರು |
 ಲಲಿತಗಾತ್ರೆಯ ವಿಮಳನೇತ್ರಿಯ |
 ವಿಳಸಿತವ್ಯಾಮೋಹ ನವರಸಭರಿತಪಾತ್ರೆಯನು ||
 ಬಳಕ ಬುಧರಿಗೆ ಸಕಲರಿಗೆ ಪೊಂ |
 ಗಳನು ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರರತ್ನವ |
 ನೊಲಿದು ದಾನವ ಮಾಡಿದನು ಮಮಕಾರಭೂಪಾಲ

|| ೧೨ ||

ಇತ್ತಲಿಂತೀ ಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ |
 ಡತ್ತಲಿಖಿಳಬುಧವ್ರಜಂಗಳ |
 ಚಿತ್ತಗಳು ಪಲ್ಲಟಿಸಿಯಾಶಾಪಾಶವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ||
 ಮುತ್ತ ನೆರೆತಿಹ ಜೀವಜಾಳರಿ |
 ಗೆತ್ತಿ ಕಾಮಗ್ರಹವಿಕಾರತೆ |
 ಮುತ್ತಿ ಮುರುಟಿಸುತಿದ್ದು ದೇನೆಂದೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯು

|| ೧೩ ||

ಊರ ತೊಡಕದವಿಯೊಳು ಗಂಗಾ |
 ತೀರದೊಳು ಗಿರಿಗಹ್ವರಂಗಳ |
 ಘೋರತರಗುಹೆಗಳೊಳು ಜಲಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಧೀರಮುನಿಗಳು ದಿಟ್ಟ ಸಿದ್ಧರು |
 ದಾರ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಭಯದಲಿ |
 ಭೋರನೆದೆಗುಂದಿದರು ಮಾಯೆಯ ಜನನಕಾಲದಲಿ

|| ೧೪

ಬೆತ್ತ ಬಿದಿರಿಡಿದಿದ್ದ ತರುಲತೆ |
 ಹುತ್ತ ಬೆಳೆದ ಸಮಾಧಿವಂತರು |
 ಚಿತ್ತ ಸಂಚಲವಾಗಿ ನೆನಹಿನ ನೇಮ ನೆಲೆಗೆಡಲು ||
 ಎತ್ತಲಿಂದಿ ಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿತೆ |
 ನುತ್ತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿರೆ |
 ಸತ್ಯನಿಧಿ ದೂರ್ವಾಸನಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದಲಿ ಸುಳಿದ

|| ೧೫

ವಿನಯ ಮಿಗೆ ಬಳಿಕರ್ಪ್ಯಪಾದ್ಯಾ |
 ಸನಗಳಿಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮುದದಲಿ |
 ತನತನಗೆ ಸಾಧಕರು ಸಿದ್ಧರು ವರ ತಪೋಧನರು ||
 ಇನಿತು ಕಾಲದೊಳಿಲ್ಲದಿಗಲು |
 ಮನಸು ಸಂಚಲವಾದುವೆಮಗೆಂ ||
 ದೆನುತ ಪೇಳಿದರವರುಗಳು ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಪತಿಗೆ

|| ೧೬

ಹೂಣಿಸಿಯೆ ಹುರಿಗೊಂಡು ನೆಹಿ ಗೀ |
 ವಾಣಿರಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಮಿಗೆ ರು |
 ದ್ರಾಣಿ ತನ್ನಯ ತಾಮಸಾಂಗದ ಮಾಯೆಯನು ಕಳುಹೆ ||
 ಮಾಣದಿಳೆಯೊಳು ಜನಿಸಿ ಬಂದಳು |
 ಕಾಣಿರೇ ಬಳಿಕಲಿ ಸಮಾಧಿ |
 ತ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಲ್ಲಿಯದು ತರಹರವೆಂದನಾ ಮುನಿಪ

|| ೧೭

ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಮಗಿವೆತ್ತಣ್ಣ |
 ತಲ್ಲಣವು ಬರಲೇನು ಕಾರಣ |
 ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನಿರೂಪವಿದು ದಿಟವೆನುತ ಮುನಿನಿಕರ ||
 ಒಳ್ಳಿತಾಯಿತು ನೀವು ಕೃಪೆಯಿಂ |
 ದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದುದು ನಿಮಿತ್ತದ |
 ಲೆಲ್ಲ ಸಂಶಯವಳಿದುದೆಂದರು ಮುನಿಗಳಾತಂಗೆ

|| ೧೮ ||

ಮತ್ತೆ ಮಾಣದೆ ಕೇಳಿದರು ಮುನಿ |
 ಪೋತ್ತಮರು ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಯನು |
 ಚಿತ್ತವಿಸು ತನ್ನಾಯೆ ಜನಿಸಿದಳೇನು ಕಾರಣವು ||
 ಎತ್ತಣ್ಣದು ಸಾಂಗತ್ಯ ನಮಗೀ |
 ಬಿತ್ತರವನಲುಪೆಂದೊಡವರಿಗೆ |
 ತಥ್ಯವನು ವರ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸನಿಂತೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಮಾತು ಮಾತಿನೊಳೊಲಗದೊಳಗೆ |
 ಜಾತೆ ಶಿವನೊಳು ಗೋಷ್ಠಿ ಮಾಡುತ |
 ಲಾತನನು ನಿಜರೂಪ ಕೊಳಿದೊಡಲ್ಲಮಪ್ರಭುವ ||
 ಭೂತಳದೊಳೆದಲ್ಲ ತಿಳಿಯೆನೆ |
 ಭೂತನಾಥನು ಬಳಿಕ ಸಾರ್ವತಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಟ್ಟಿದಳು ನಿಜ ತಾಮಸದ ಮಾಯೆಯನು

|| ೨೦ ||

ಇದುವೆ ಕಾರಣ ಮಾಯೆ ತಾ ದು |
 ಟ್ಟಿದಳು ಬಳಿಕಿನ್ನಾರಿಗಾದೊಡೆ |
 ವಿದಿತವಾಗಿಹುದಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಸಂಗವನು ||
 ಹೃದಯದೊಳು ಹುರಿಗೊಳಿಸುವೊಡೆ ಬಳಿ |
 ಕದಲ ಮಹಿಮೆಯನೇನ ಹೇಳುವೆ |
 ಸದಮಳಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಿಜವಹರೆಂದನಾ ಮುನಿಸ

|| ೨೧ ||

ಎಂದು ಪೆಳ್ಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮನದ ತ |
 ಮಂಥವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಬಳಿಕಾ |
 ನಂದದಲಿ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಹೋದನು ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ||
 ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಲುವವರು ಮನ |
 ಬಂದ ಪರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗ |
 ಳಿಂದ ಸಾಧಿಸುತಿದರ್ಪೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನ || ೨೨ ||

ಮತ್ತೆ ಮನದಲಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮಯ |
 ಚಿತ್ತದೊಳಗಲ್ಲಮನ ನೆನೆವುತ |
 ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿಯದೆ ಮುನ್ನಿನಂತಿದರು ತಪೋಧನರು ||
 ಇತ್ತಲೀ ಮಮಕಾರನೆಂಬ ನೈ |
 ಪೋತ್ತಮನ ಸುಕುಮಾರಿ ಮಿಗೆ ಬಳೆ |
 ವುತ್ತಲಿದರ್ಪು ಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಕಲ ಸುಖದಿಂದೆ || ೨೩ ||

ಸಿಸುವ ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣೆ ಮಾಯವೆ |
 ಮುಸುಕುವುದು ಮನ ಮಚ್ಚುವುದು ಮೋ |
 ಹಿಸುವುದಿ ಪರಿ ಜನನಿಜನಕಾದ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
 ವಸುಮತೀವತಿ ಬಳಿಕಲತಿಸಂ |
 ತಸದಲಾತ್ಮಜೆಗಖಿಲ ವಿಭವದಿ |
 ಹೆಸರನಿಟ್ಟನು ಮಾಯೆಯೆಂಬ ನವೀನ ನಾಮವನು || ೨೪ ||

ಉಲಿವ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಾಲ ಕಡಗದ |
 ಘಾಲಘಾಲಿಸುವದುಗೆಯ ರತುನದ |
 ಲುಳಿಯ ಕಟಿಸೂತ್ರದ ಝಣಿತ್ತಾರಿಸುವ ಕಂಕಣದ ||
 ಹುಲಿಯುಗುರ ಬಂದಿಯ ಸುಧಾಳದ |
 ಲೊಲೆವ ಮಾಗಾಯಿಗಳ ಪೊಳೆವರ |
 ಳೆಲೆಯ ಮಿಸುಗುವ ಬಾಲದೊಡಿಗೆಯ ಮಾಯೆಗಿಕ್ಕಿದರು || ೨೫ ||

ಹೆಚ್ಚು ನೀರೆಱ್ಱಿದಿಟ್ಟು ತೊಟ್ಟೆಲೊ |
 ಳೊಚ್ಚೆಱಗ ದುಗುಲದಲಿ ಹೊಕ್ಕುಳ |
 ಮುಚ್ಚಿ ಸೊಡರಕ್ಕಿನಲಿ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟೊಲವನಲಿ ಹರಸಿ ||
 ನಿಚ್ಚದಲಿ ತೂಸಿಱುದು ತೂಗುವ |
 ನಚ್ಚುಮುಚ್ಚಿನ ದಾದಿಗಾಗಳು |
 ಮೆಚ್ಚುನೀವುತ ಹೆಚ್ಚುತಿರ್ದಳು ಮೋಹಿನೀದೇವಿ || ೨೬ ||

ಹಲಗೆಮಾಣಿಕದೊಟ್ಟೆಲಲಿ ಮ |
 ಗ್ಗುಲಿಸಿ ಮಲಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಮಾ |
 ಪೂಳೆವ ತನ್ನನೆ ಕಂಡು ನಲಿವುತ ನಗುತ ಕೈದುಡುಕಿ ||
 ಸೆಳೆದು ತೆಗೆದರೆ ಬಾರದಿರಲಾ |
 ನೆಳಲನೊದೆವುತ ಕಾಲ ಗೆಜ್ಜೆಗ |
 ಕುಲುಹನಾಲಿಪ ಮಾಯೆ ಮೆಱ್ಱಿದಳು ಬಾಲಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೭ ||

ಹೊಡಮರಳ ಕಲಿತರೆ ವಿರಕ್ತರ |
 ದೃಢತೆ ಹೊಡೆಗೆಡೆಯಿತ್ತು ದಟ್ಟಡಿ |
 ಯಿಡಲು ಕೆಟ್ಟುವು ಶೌಚ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ ||
 ನುಡಿಗಲಿಯೆ ಮೌನಿಗಳ ಬಾಯ್ಗಳ |
 ಲಿಡಿದ ಮುದ್ರೆಗಳೊಡೆದುವೆಂದೆನೆ |
 ನುಡಿವೆ ನಾನಿನ್ನೇನ ಮಾಯೆಯ ಬೆಳವಿಗೆಯ ಬಲುಹ || ೨೮ ||

ಆಡಿಸುವ ಕೆಳದಿಯರ ಸಂಜ್ಞೆಯ |
 ಲಾಡಿ ಪರಿದಪ್ಪವ್ವೆನುತ್ತಲಿ |
 ಕೂಡಿ ನಡೆತಂದಪ್ಪಿಂ ಮೇಲುದ ಸೆಱಗಿನೊಳಗಡಗಿ ||
 ನೋಡುತಲಿ ದಾಗ್ಗಿ ಎನುತ ಾಚೈ ಮುಂ |
 ಡಾಡಿ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ಕುಣಿಕುಣಿ |
 ದಾಡಿ ಸೌಖ್ಯವನೀಯುತಿರ್ದಳು ಮಾಯೆ ಮೋಹಿನಿಗೆ || ೨೯ ||

೧ ಮಿಗೆ (ಚ.) ೨ ಯರ ಮನ (ಉ.) ; ಯರ್ಗಂ (ಎ.) ; ಯರಿಗೆಯು (ಗ.) ೩ ಹೊಳೆವ (ಗ.) ೪ ನೋಡು (ಅ.) ೫ ಗು (ಅ.) ೬ ಯೋಗಿ (ಅ.) ೭ ಪರಿಯ (ಇ.) ; ಹದನ (ಕ.) ; ಹವಣ (ಮು.) ೮ ದಾ (ಇ.) ೯ ಬೃಹ್ಮ (ಜ.) ೧೦ ಓಡಿ ಬಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ (ಅ.) ೧೧ ಬಾ (ಅ.) ೧೨-೧೩ ಕೈಮುದ್ರಾಡಿ (ಅ.)

ಒಮ್ಮೆ ಮಮಕಾರವನಿಸನನೊ |
 ಮೈಮ್ಮೆ ಮೋಹಿನಿದೇವಿಯನು ಮ |
 ತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ವನಾಡಿಸುವ ತರುಣಿಯರ ತಂಡವನು ||
 ಹೆಮ್ಮೆಗೊಳಿಸುತ ಸುಖಮುಖವ ಹೊಣ |
 ಹೊಮ್ಮಿಸುತ ನೆಣ^೧ ಬಾಲಲೀಲೆಯ |
 ಸೊಮ್ಮ^೨ ಸೊಪ್ಪಿಯ ಕೊಡುತಲಿದಳು ಮಾಯೆ^೩ ಮಹಿಯೊಳಗೆ || ೩೦ ||

ಬೀಣುತಿರ್ದಳು ಮುದ್ದುತನವನು^೪ |
 ಹೋಣುತಿರ್ದಳು ಸಕಲ^೫ ಚೆಲುವನು^೬ |
 ತೋಣುತಿರ್ದಳು ಜಗದ ಜಂಗುಳಿಗಾಡುವೊಲನಾಗಿ^೭ ||
 ಸಾಣುತಿರ್ದಳು ಸಕಲ ಸೊಬಗನು |
 ಮೀಣುತಿರ್ದಳು ದಿನದಿನಕೆ ಕಳೆ |
 ಯೀಣುತಿರ್ದಳು ಮಾಯೆ ವಿವಿಧವಿಲಾಸವೃತ್ತಿಯಲಿ || ೩೧ ||

ಹಿಡ್ಡೊಹಿಡಿದುಕೊಂಡ್ ತಿರಿಯಲಿ ಬೆಂ |
 ಬಿಡದೆ ಶಿಕ್ಷಾಚಾರ್ಯತನದಲಿ |
 ಜಡಿದು ಜಂಕಿಸಿ ಮುದ್ದುತನ ಮಿಗೊಂ ಮಾಯೆ ತನ್ನಂತೆ ||
 ನಡೆಯ ಕಲಿಸಿದಳಂಚೆವಿಂಡಿಗೆ |
 ನುಡಿಯ ಕಲಿಸಿದಳರಗಿಳಿಗೆ ಸರ |
 ವಿಡಲು ಕಲಿಸಿದಳಾಕೊಂ ತನ್ನರಮನೆಯ ಕೋಗಿಲೆಗೆ || ೩೨ ||

ಮನದ ಮಾತಿನ ರೀತಿಗಳು ಕ |
 ಣ್ಣಿನಲಿ ಕೈಗಳ ಸಂಜ್ಞೆಗಳು ಹು |
 ಬ್ಬಿನಲಿ ಸೊಬಗಿನ ಸೌಮ್ಯತೆಯ ಸಂಗ್ರಹವು ಮೊಲೆಗಳಲಿ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ಮೊನೆದೋಣುತಿರ್ದವು |
 ದಿನದಿನಕೆ ಹೆಚ್ಚುತಲಿ ಮಾಯಾ |
 ವನಿತೆಗಂಕುರಿಸಿತ್ತು ಜವ್ವನ ಜಗವ ರೋಂಪಿಸುತ || ೩೩ ||

೧ ಕೆಳದಿ (ಎ.) ೨ ಯೊ | ಳೊಮ್ಮೆ (ಜ.) ೩ ಮಾಯಾದೇವಿ (ಮು.) ೪ ಮೋಹಿನಿ (ಇ, ಜ, ಮು.) ೫ ದಿನದಿನಕೆ ತನು (ಇ.) ೬ ನಿಖಳ (ಇ, ಜ.) ೭ ಕಳೆಗಳ (ಇ.) ೮ ಪೋಷೆಯಲಿ (ಬ.) ; ವಂದದಲಿ (ಗ.) ೯-೯ ದುಯೆಳೆತಂದ (ಇ.) ೧೦ ದಲಿ (ಅ.) ೧೧ ಗ (ಅ.)

ಆ ನಟಣೆಯಾ ರೀತಿಯಾ ನಿಲಿ |
 ವಾ ನಡೆವ ಗತಿ ಗಮಕವಾ ತೊಡೆ |
 ಯಾ ನಿತಂಬಗಳಾ ನಡುವಿನಸಿದಾ ಮೊಲೆಯ ಚೆಲುವು ||
 ಆ ನಯದ ತೋಳಾ ಮುಖಾಂಬುಜ |
 ವಾ ನಯನವಾ ನೋಟವಾ ತುರು |
 ಬಾ ನವೀನತೆಯುಡಿಗೆಯೇಂ ನೆಲಿಸಿದವೊ ಮಾಯೆಯಲಿ || ೩೪ ||

ಮಾಡಿಸಿದನು ಕುಮಾರಿತಿಗೆ ಮಣಿ |
 ಮಾಡ ನಾನಾಪರಿಯ ಮಂಟಪ |
 ಖೇಡಕುಳಿಯುಪವನಗಳೋಲಿಗಶಾಲೆ ಮೊದಲಾದ ||
 ರೂಢಿಸಿದ ವಿನಿಯೋಗಳ ಕೇಳಿಗೇ |
 ಜೋಡಿಸಿದ ಮನೆಗಳನು ಕನ್ನೆಗೆ |
 ಮಾಡವೊಂದನು ರಚನೆಯಲಿ ಮಮಕಾರಭೂಪಾಲ || ೩೫ ||

ಆಕೆ ಕನ್ಯಾಮಾಡದೊಳು ನಾ |
 ನಾಕುಶಲಶಾಸ್ತ್ರವನು ವಿದ್ಯಾ |
 ನೀಕವನು ಪರಿಚರಿಸಿ ಪರಿಣತಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದೆ ||
 ಆ ಕುಮಾರಿತಿಯಿರುತಿರಲು ಬಳಿ |
 ಕಾ ಕಳಾನಿಧಿ ನೃಪತಿ ಮಾಯೆಗೆ |
 ಬೇಕೆನುತಲಾಳಾಪಿಸಿದ ಮದುವೆಯನು ಮನದೊಳಗೆ || ೩೬ ||

ಲಾಳ ಗುಜ್ಜರ ಬೋಟ ಕರಹಟ |
 ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ ಕಳಿಂಗ ಚೀನ ಕ |
 ರಾಳ ಕೊಂಕಣ ಮಲಹ ಮಗಧ ಮರಾಟ ನೇಪಾಳ ||
 ಮಾಳವರು ಮೊದಲಾದ ಭೂಮಿ |
 ಪಾಲರೊಳುಯೆನ್ನಯ ಕುಮಾರಿಯ |
 ತೋಳದೊಡವಿನ್ನಾ ರೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದನವನೀಶ || ೩೭ ||

೧-೧ ಮೋಹನ (ಇ.) ೨-೨ ನವಾ ತೋಳ್ ಮುಖಾಂಬುಜ | ವಾ ನಗೆಯು (ಇ.) ೩-೩
 ಪುರಿಗಿಯೋ (ಇ.) ೪-೪ ವಿದಿದುವನಂಗ (ಒ, ಕ, ಗ, ಜ.) ೫ ದಂಗಳೆ (ಅ.) ೬ ನೆಲೆ
 (ಗ.) ೭-೭ ನೇಕ ರಸವನು ಪರಿಚರಿಸಿ ಪರಿಣಾಮ (ಗ.) ೮ ನೇಕಗಳನುಪಚರಿಸಿ (ಇ.) ೯
 ಮುದ (ಅ, ಒ.) ೧೦ ಲೋಚ (ಅ, ಎ.)

ಇರುತಿರಲು ಮಮಕಾರಭೂಮಿಾ |
 ಶ್ವರನ ವಿಮಲಾನ್ವಯಕೆ ನೆಟ್ಟನೆ |
 ಗುರುವೆನಿಸಹಂಕಾರನೆಂಬಾಚಾರ್ಯನೈತಂದು ||
 ಅರಸ ಮಾಡುವ ವಂದನೆಯನಾ |
 ದೂರಣೆಯನು ಕೈಕೊಳುತ ಕೇಳಿದ |
 ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಭೂಮಿಪನ ಸುಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲವನು

|| ೩೮ ||

ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾದನಾ ಭೂ |
 ಪಾಲಕನ ಸುಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲವ |
 ನಾಲಿಸುತಲವನಿಪನ ಕೆಲದ ಕುಮಾರಿಯನು ಕಂಡು ||
 ಆ ಲತಾಂಗಿಯ ರೂಪು ರೇಖಾ |
 ಜಾಲವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೃ |
 ಪಾಳು ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಕಾರಣಕನ್ನೆಯಿವಳೆಂದು

|| ೩೯ ||

ಇನಿತು ನೆಯ್ದಿಲುಗಣ್ಣ ಕೋಕಿ |
 ಸ್ತನದ ತೊಳಪ ಮೃಣಾಲನಾಳದ |
 ತನುಲತೆಯ ಮಿಸುಗುವ ತರಂಗದ ನಿಷಿಯ ನಿಷಿಗೆಗಳ ||
 ಇನಿತು ಚೆಲುವಿನಲಿಪ್ಪ ಮಾಯಾಂ |
 ಗನೆಯ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುಸರಸಿಯ |
 ಲನುಚರಿಸುವಂತಪ್ಪ ಹಂಸನ ಕೇಳ್ದನಾಚಾರ್ಯ

|| ೪೦ ||

ಕೇಳಲಾಚಾರ್ಯಂಗಿ ಧರಣೀ |
 ಪಾಲ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ನೀವೇ |
 ಹೇಳಬೇಹುದು ದೇವ ವರನಾರೀ ಕುಮಾರಿತಿಗೆ ||
 ಲಾಲಿಸುವುದಮರೇಂದ್ರಸುರನರ |
 ಜಾಳದೊಳು ಸಾದೃಶ್ಯಸದ್ಗುಣ |
 ಶೀಲರಾರಿನಲರಸಗೊಲಿದಾಚಾರ್ಯನಂತೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಫಲಿತ ಚೂತದ ಮರನ ಸಿರಿ ಕೋ |
 ಗಲಿಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಹಾಲು ಹಂಸೆಗೆ |
 ಲಲಿತ ಕುಸುಮದ ಕಂಪು ತುಂಬಿಗೆ ಸವಿಯನಿವಂತೆ ||
 ಉಳಿದ ಖಗೌ ಕಡುದುಲುಗಳಿಗೆ ಸುಖ |
 ವಳವಡುವುದೆ ಸದಾಶಿವಂಗಿ |
 ಲಲನೆಯಲ್ಲದೆ ನರರಿಗುಚಿತವೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ಶಿವನೆ ಪತಿಯಹನೆಂದು ನೀವ್ ಚಿ |
 ತ್ತವಿಸಿದಿರಿಯಾ ಶಿವನು ದಿಟ ಮಾ |
 ನವಶರೀರಿಗಳಿಗೆ ಸುಸಾಧ್ಯನೆ ದೇವ ಪೇಳಿನಲು ||
 ಶಿವನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯನು ಮಿಗಿಲೆ ಮಾ |
 ಡುವರಿಗವರವರಿಚ್ಛೆಯನು ಸಲಿ |
 ಸುವನು ಸತ್ಯವಿದೆಂದೊನೊಲಿದಾಚಾರ್ಯನರಸಿಂಗಿ || ೪೨ ||

ಎನುತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಮಾಯಾಂ |
 ಗನೆಯುಪದೇಶವಳನು ಮಾಡಿದೊ |
 ಡಾನುಕರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಲಿದಳು ಭಕ್ತಿಯನು ಬಳಿಕ ||
 ಜನಪತಿಯೆ- ಸುಖದಿಂದಲಿರಿಯೆಂ |
 ದೆನುತಹಂಕಾರಾರ್ಯ ಬೀಳ್ಳೊ |
 ಟ್ಟನುಗತಿಯೊಲೈದಿದನು ತನ್ನಯ ನಿಜನಿವಾಸವನುಂ || ೪೩ ||

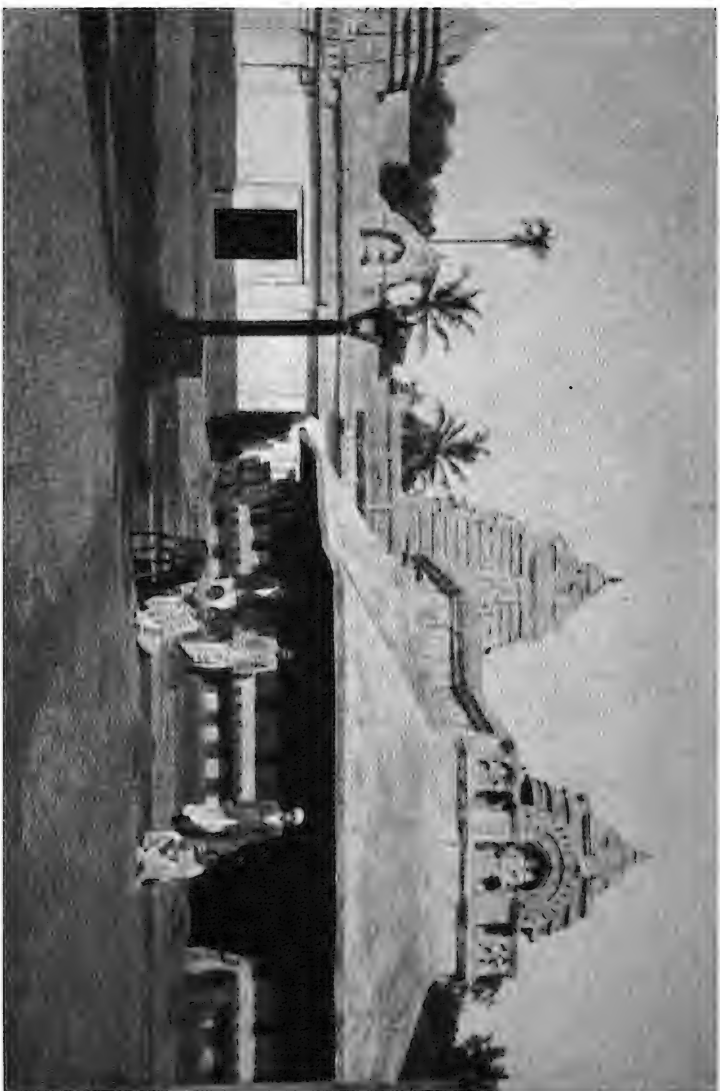
ಧರಣಿಪಾಲಕನಿತ್ತ ಸುಖದಿಂ |
 ದಿರುತಲಿದಳನು ಈ ಕುಮಾರಿತಿ |
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ನಿತ್ಯ ನೆನುವ ಹಿಡಿದು ಭಲದಿಂದೆ ||
 ಪುರಕೆ ಘಟಿಕಾಸ್ಥಾನವೆನಿಸುವ |
 ಪರಮ ಸಿದ್ಧಿಯನಿವ ಮಧುಕೇ |
 ಶ್ವರನ ಪೂಜಿಸುತಿದಳನಿಯನ ಬಯಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೪೪ ||

೧ ಬಕ (ಕ, ಜ.) ೨ ಸಲಿ (ಎ.) ೩-೩ ನಾಚಾರ್ಯನು ನೃಪಾಲಂಗಿ (ಚ.) ೪ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯ (ಚ, ಮು.) ೫-೫ ಸಲ (ಜ.) ೬ ನೀ (ಗ.) ೭-೭ ಹುದೆಂದೆನುತಾಲಾಹಂಕಾರ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ನೃಪತಿಯೆ (ಇ.) ೮ ಲಾಹಂಕಾರ (ಗ, ಜ.) ೯-೯ ಳ್ಕೊಂಡನು ನಯದ (ಗ.) ೧೦ ಕೈ (ಅ, ಖ, ಚ, ಜ.)

ಅಷ್ಟಗಿವಿಧದರ್ಶನೆಗಳಿಂದಿಭ |
 ಯಾಷ್ಟವಿಧದುಪಚಾರದಿಂದಲ |
 ಭೀಷ್ಟವೆನಿಸುವ ನಿಜ ಮನೋವಲ್ಲಭನ ಬಯಕೆಯಲಿ ||
 ಶ್ರೇಷ್ಟವೆನಿಸುವ ಮಧುಕನಾಥನ |
 ತುಷ್ಟವಡುವಂತರ್ಹಿಸಿದಳಿ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಸಾಂಗದಲಿ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮನವೊಲಿದು

|| ೪೬ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಲಿಕ್ಕಂ ಪದ ಲಿಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಬೆಂಗಳೂರು ಗುಡುಕೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ

ಮಾಯೆ ಮಧುಕನಾಥನ ಪೂಜಿಸಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಹೊತ್ತಾರೆ ಎದ್ದು ಅಗ್ಗವಣಿಯ ಪತ್ರಿಯ ತೆಂದು ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಪೂಜಿಸು ಲಿಂಗವ |
ಹೊತ್ತು ಹೋದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ನಾರು ಬಲ್ಲರು |
ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಮೃತ್ಯು ಒಯ್ಯದ ಮುನ್ನ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವ ಮಾಡು
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ

|| ೧ ||

ಅಚ್ಚು ಗವೇಕಯ್ಯ ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ |

ನಿಜ್ಜ ನಿಜ್ಜ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾಡುವುದು ಬೇಗ ಬೇಗ ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವುದು
ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡುವುದು

|| ೨ ||

ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡುವುದು ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯ ನೋಡುವುದಯ್ಯಾ |

ಶಿವತತ್ತ್ವಗೀತವ ಸಾಡುವುದು ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಲಿದಾಡುವುದಯ್ಯಾ |

ಭಕ್ತಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಗಯ್ಯನ ಕೂಡುವುದು

|| ೩ ||

ಸೂಚನೆ

ಮಾಯೆ ಮನದೊಳು ತನಗೆ ಪ್ರಾಣ |

ಪ್ರಿಯನನು ಮಿಗೆ ಬಯಸಿ ಭಜಿಸಿದ |

ಆಯತಿಕೆಯಲಿ ಮಧುಕನಾಥನ ಸಾದಸಂಕಜವ ||

ಧರಣಿಯೊಳು ಮಮಕಾರಭೂಮಿಾ |

ಶ್ವರತನೂಭವೆ ನಿಜ್ಜನಿಜ್ಜಲು |

ವಿರಚಿಸುವ ತಿಪ್ಪನಂತಿರೊಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದಲಿ ||

ಹರುಷದಿಂದಾ ಮಾಯೆ ತಾನಾ |

ದರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯ |

ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನೆಲ್ಲರಜಾವಂದದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ

|| ೧ ||

ಮಿಸುಗುವರುಣೋದಯದಲುಪ್ಪವ |
 ಡಿಸುತ ನಿಜ ಕರತಳವನಾಲೋ |
 ಕಿಸುತ ನಿರ್ಮಳತರದ ಮಣೆದರ್ಪಣವನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ ||
 ಶಶಿಮುಖಿಯರೊಗ್ಗಾಗಿ ಮಿಗೆ ರಾ |
 ಗೊಸುವ ಮಂಗಳಗೀತಗಳನಾ |
 ಲಿಸುತ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮಂಚವನ್ನಿಳಿದಳೊಲವಿನಲಿ || ೨ ||

ವಿನುತಭೂಷಣಗಂಧವಸ್ತ್ರದ |
 ಕನಕದರ್ಪಣಚಾಮರಂಗಳ |
 ಘನತರದ ವಿನಿಯೋಗಭಾಳರದ ಜಾತಿಬಾಲೆಯರು ||
 ತನತನಗೆ ನೆಹಿತದುದು ವಿಳಾಸಿನಿ |
 ಜನವು ತಂತಮ್ಮೂಳಿಗಂಗಳ |
 ನನುವಮಾಡಿಕೊಳುತ್ತೆ ಮಾಯೆಯ ಕನ್ನೆ ಮಾಡದಲಿ || ೩ ||

ವೇದಿಸಿಯೆ ಮಘಮಘಿಸುತಿಪ್ಪ ಜ |
 ವಾದಿಯಲಿ ಮುಡಿ ಹೂಸಿ ವರಗಂ |
 ಭೋದಕಂಗಳಲೊಲಿದು ಮಜ್ಜನಕೆಹಿತದು ಮಡಿಯುಡಿಸಿ ||
 ಆದರಿಸೆ ಕೆಳದಿಯರು ಕನಕದ |
 ಪಾದುಕೆಯಲಾಠ ಮಾಯೆ ಬಂದು ವಿ |
 ನೋದದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಳಾ ಮಣಿಮಯದ ಪೀಠದಲಿ || ೪ ||

ಸಸಿನೆ ಮುಡಿಯನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಾಪ್ಪಿ |
 ಉಸಿಯನೇಕ ಕದಂಬ ಪರಿಮಳ |
 ಕುಸುಮಗಳನಳವಡಿಸಿ ಹೆಣೆಲಿಹಾಯಲು ನಿತಂಬಿನಿಗೆ ||
 ಕುಸುಮಶರಭಂಡಾರವನು ಕಾ |
 ದೆಸೆವ ಕಾಳೋರಗನಿಡೆಂಬವೊ |
 ಲೆಸೆದುದಾ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ನಿಡುಜೆಡೆ ವಿರಾಜಿಸುತ || ೫ ||

೧ ಜ (ಅ, ಇ, ಕ, ಖ, ಚ, ಙ, ಮು.) ೨ ವಸ್ತ್ರರತ್ನ (ಇ.) ೩ ದಂಡದ (ಇ.) ೪-೪ ವದ ಸುಮತಿಭಾವ (ಅ, ಕ.) ; ವದ ಜಾತಿಭಾವ (ಉ, ಚ.) ; ವದ ಜಾತಿರಾಣಿ (ಇ.) ೫ ದೊಡ್ಡ (ಉ.) ; ಪೊದಿ (ಕ.) ೬ ನಿಡೆ (ಎ, ಙ.) ೭ ಬೈ (ಜ.) ೮ ಕ್ಕ (ಇ.)

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಅ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯೋ ಭಾವಿಸಲು ಮೇಣ್ |
 ಮಿಗಿಲೊ ರಾಣಿಯ ಚಾರುಚರಣಗ |
 ಳುಗುರ ಕಾಂತಿಯ ನೋಡಬೇಕೆನುತೊಬ್ಬಳರ್ತಿಯಲಿ ||
 ನಗುತಲಿಯ್ಯನೆ ತಂದು ಚೆಲುವಿಕೆ |
 ಮಿಗಲು ಮಾಯಾದೇವಿಯರ ಪಾ |
 ದಗಳ ಬೆರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದಳು ಮಣಿಮುದ್ರಿಕಾವಳಿಯ

|| ೬ ||

ಕಾಮನಿವ ರಹಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ |
 ಸ್ತೋಮಗತಿಯನು ನುಡಿದು ತೋರುವ |
 ರಾಮಣಿಯದ ನೇವುರವನಿಕ್ಕಿದರು ಚರಣದಲಿ ||
 ಸೀಮೆಯಿದಲಾ ಮದನತತ್ತ್ವ |
 ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆನುತಳವಡಿಸಿದರು |
 ಕಾಮಿನಿಯ ಕಾಲಿಂಗ ಕೆಲಬರು ಪಾಯವಟ್ಟವನು

|| ೭ ||

ಕಾಮಕರ್ಮದ ಕಾಮಭೋಗದ |
 ಭೂಮಿಗಿಂತಿದೆ ಭುವನಕೊಶದ |
 ಸೀಮೆಯಿಂದಲಾಯಲಿಕೆ ಕಲುಹಿನ ಕಲ್ಲನೋಳೆಯಲಿ ||
 ನೇಮಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ ಕಟೆಯಲಿ |
 ಕಾಮಿನಿಗೆ ಮಣಿಮಯದ ಕಾಂಚಿ |
 ದಾಮವನು ಕಟ್ಟಿದಳದೊಂಬ್ಬಳು ಚಪಳೆ ಚದುರಿನಲಿ

|| ೮ ||

ತೆಳುವಸುಲ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕುಚಂಗಳ |
 ಲಲಿತಕಂಬುಗ್ರಿವವನು ಕಂ |
 ಡಲಸದೀಕ್ಷಿಸುವವರ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಕಲುಗಟ್ಟಿ ||
 ಬಳಸಿನಲಿ ನೆಲಸಿದುವೆನೆ ಕೋ |
 ಮಳೆಯ ಕೊರಳಿನೊಳೊಬ್ಬಳಿಕ್ಕಿದ |
 ಳೊಲಿದು ಬೆಳಗುವ ತೊಳಪ ಮುತ್ತಿನ ತೋರೆಹಾರವನು

|| ೯ ||

ದರಹಸಿತಸಹೌವಾದ ಮುಖರಸ |
 ಪರಿದು ಬರುತ ಕುಚಾದ್ರಿ ತಡೆಯಲುಂ |
 ತಿರಿಗಿ ಬರುತಿಕ್ಕೈಲನ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದುದೆಂಬಂತೆ ||
 ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಹತ್ತಿಗಟ್ಟಿದ |
 ಕೊರಳೊಳೊಪ್ಪುವ ತೋರಮುತ್ತಿನ |
 ಸರದ ಸಮುದಯ ಸೊಗಸುತಿರ್ದುವು ಮಾಯೆಗತಿ ಮೆಹಿಮೆ || ೧೦ ||

ಸರಳುಗಳು ಚೆಲುವಾಗಿ ಬಲುಹಾ |
 ಗಿರಲು ಬೇಕೆಂದಂಗಜನು ವಿ |
 ಸ್ತುರಿಸಿದಡೆಯಣಸುಗಳೊ ಮೇಳೆಂಬಂತೆ ಸೊಗಸಾಗೆ ||
 ಕರಯುಗಾಂಗುಲಿಗಳಿಗೆ ಶೋಭಾ |
 ಕರವೆನಿಸಿ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕಾಳಿಯೆ |
 ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ತೊಡಿಸಿದಳು ಮಾಯೆಗೆ ವಿಲಾಸದಲಿ || ೧೧ ||

ಅಡಕಿಲಡಕಿಲುಗೊಂಡ ಭುವನದ |
 ಗಡಣದಲಿ ಸಂಸಾರಸಂಗವ |
 ಜಡಿದು ಜಱುವ ವಿರಕ್ತವೃತ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕರ ||
 ಮೃಡ್‌ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರನು ಕೆಡೆ |
 ಬಡಿದು ಕಟ್ಟುವ ಕಾಮಪಾಶದ |
 ತೊಡವಿವೊಂನಲಿಕ್ಕಿದಳು ಮಾಯೆಗೆ ತೋಳತೊಡಿಗೆಗಳ || ೧೨ ||

ಮದನನೊಂದು ನವೀನವಹ ಶು |
 ಭ್ರದ ಸುರಂಗಭ್ರಮರವನು ರಚಿ |
 ಸಿದನೊ ಕನ್ಯೆಯ ನಾಸಿಕದ ನಟುಗಂಪಿನಿಂಪಿಗೆ ||
 ಇದುವೆ ಸೋಜಿಗವೆನಲು ತಂದಿ |
 ಕೈದಳದೊಬ್ಬಳು ತರುಣಿ ಮಾಯಾ |
 ಸುದತಿಗೊಪ್ಪಿರೆ ತೊಳಪ ಮುತ್ತಿನ ತೋರಮೂಕುತಿಯ || ೧೩ ||

೧ ವರ (ಅ.) ೨ ಯಾಂಪಡೆ (ಉ, ಎ, ಖ, ಗ, ಜ.) ೩ ಸರಿದಿ (ಇ.) ; ಪರಿದಿ (ಉ, ಖ, ಗ.) ೪ ಮೆರೆವು (ಎ, ಖ.) ; ಸೊಸು (ಒ.) ೫ ಸೊಗಸಿ (ಎ.) ; ಯಂಗದಲಿ (ಇ.) ೬ ಚೆಲುವಾಗಿ (ಉ, ಒ, ಕ, ಜ.) ೭ ಕೆಯನಾ (ಎ.) ; ಕಾವಳಿ (ಇ.) ೮-೮ ಮಾಯೆಯುಗದಲಿಕ್ಕಿದಳು ನಲಿದು (ಇ.) ೯ ಜಡ (ಚ.) ೧೦ ರಿದೆ (ಇ.) ೧೧ ಗಂಧ (ಇ.)

ಇದುವೆ ಸೋಜಿಗವಿಂದುಬಿಂದುವೊ |
 ಳುದಿಸಿ ಭಾರ್ಗವಬಿಂದು ತೋರು |
 ತ್ತಿದೆಯೆನಲು ತಮತಮಗೆ ಸಕಲ ವಿಳಾಸಿನೀನಿಕರ ||
 ಚದುರೆಯೊರ್ವ ಲತಾಂಗಿ ಶೋಭಾ |
 ಸ್ವದಮೆನಲ್ವಾ ಚಂದ್ರವದನೆಗೆ |
 ಮುದದಿಯಳವಡಿಸಿದಳು ಮುತ್ತಿನ ತೋರಮೂಕುತಿಯ

* || ೧೩ ಅ ||

ಕೀಳುಮಾಡುವೆನಿನ್ನ ನೋಡಾ |
 ಭಾಳನೆತ್ರನ ಬಲುಹನೆನುತಲಿ |
 ಗಾಲಿಗಳ ಕಂದರ್ಪ ಜೋಡಿಸುವಂತೆ ನಿಜ ರಥಕೆ ||
 ಮೇಳವಿಸಿ ನವರತ್ನ ತಿತ್ತಿಸಿ |
 ದೋಲೆಗಳ ತಂದಿಟ್ಟೆಳೊಬ್ಬಳು |
 ಬಾಲೆ ಮಾಯಾದೇವಿಗೊಪ್ಪುವ ಚೆಲುವ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ

|| ೧೪ ||

ಸಡಗರಿಸಿ ಹರಿದೈದಿ ಸರಿದಿ |
 ಕೃಡೆಗಳಲಿ ಸೊರಿದವೊ ಕನ್ಯೆಯ |
 ನಿಡಿದುಗೊಂಡ ಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಯ ಮಡುಗಳೆಂಬಂತೆ ||
 ತೊಡಿಸಿದಳು ತಂದೊಬ್ಬಳಾಕೆಯ |
 ಕೊಡಕೆಯಲಿ ಹೊಸತಪ್ಪ ಮುತ್ತಿನ |
 ತೊಡಿಗೆಯನು ಮಾಯಾಂಗನೆಗೆ ಶೃಂಗಾರರಾಲೆಯಲಿ

|| ೧೫ ||

ಸುತ್ತುವಳೆಯವ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ |
 ಮುತ್ತು ವಜ್ರದ ನಡುವೆ ಮಾಣಿಕ |
 ತೆತ್ತಿಸಿದ ಬೊಟ್ಟೊಂದ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ನೊಸಲಿನಲಿ ||
 ಕತ್ತರಿಯ ವರ ತಿಲಕ ಮಧ್ಯದೊ |
 ಳೊತ್ತಿ ನಿಲಿಸಲು ಮೆಱೆಯುತಿರ್ದುದು |
 ಚಿತ್ತಜಾತನ ವಿರಲಿಕ್ಷೆಯ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂತೆ

|| ೧೬ ||

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಗ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆದೆ.

೧ ಸೇರಿ (ಚ.) ೨-೨ ರಿಯ ವಿಲಯ (ಇ.) ; ತನ ವಿಷಯ (ಗ.)

ನಭದೊಳೊಪ್ಪುವ ತಾರಕಾವಳಿ |
 ವಿಭವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ |
 ಸಭೆಯಲೋಳಿಯಲೋಲಗಿಸ ನೆರೆದಿದುರ್ವೆಂಬಂತೆ ||
 ಅಭಿನವದ ಮುತ್ತುಗಳ ಪಣೆಗ |
 ಟ್ಪಿಭಯ ಕರ್ಣಾಗ್ರದಲಿ ಸೇರಲು |
 ಶುಭತೆಯಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸಿತು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಮುಖಕೌ || ೧೭ ||

ಒಸೆದು ಕಾಮನ ಬಾಣದಲಿ ಲೇ |
 ಪಿಸುವ ಸಮ್ಮೋಹನದ ಬಾಷ್ಪದ |
 ಮಸಿಯೊ ಪೇಳೆನೆ ಕೋಮಳೆಯ ತೊಳತೊಳಪ ಕಂಗಳಿಗೆ ||
 ಎಸಳುಗಾಡಿಗೇರಿಖೆಯನು ಚಿ |
 ತ್ರಿಸಿದಳೊಬ್ಬಳು ಕಾಮುಕರ ಮೋ |
 ಹಿಸುವ ಮೋಹನಯಂತ್ರರೇಖೆಗಳಂತೆ ಚಿಲ್ವಾಗಿ || ೧೮ ||

ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣು ಕೃಜಂಗಳು |
 ಕಾಡದಂತಿರೆ ಬರೆದರೆಂದೆನೆ |
 ನೋಡಿ ಕುಚಮೂಲದ ಕಪ್ಪೊಲಸ್ಥಲದಲಂಗನೆಗೆ ||
 ಕೂಡೆ ಕುಂಕುಮ ಮೃಗಮದಂಗಳ |
 ಗಾಢಗಂಧದ ಪಂಕದಲಿ ಕೈ |
 ಗೂಡಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಮಕರಿಕಾಪತ್ರವನು ರಚಿಸಿದರು || ೧೯ ||

ಮಿಸುವ ಕೆಂಪಿನ ಪದ್ಮರಾಗದ |
 ರಸದ ರೇಖೆಯ ದಡಿಗಳಲಿ ಚಿ |
 ತ್ರಿಸಿಯೆ ಸೆಜಿಗಿಗೆ ಕುಮುದಕುಸುಮದ ಬಣ್ಣವನೆ ರಚಿಸಿ ||
 ಪಸರಿಸಿದ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಶೋ |
 ಧಿಸಿದ ರಸದಲಿ ತೊಳೆದರೆನೆ ರಂ |
 ಜಿಸುವ ವಿಮಲಾಂಬರವನಾಯತ ಮಾಡಿದರು ಬಳಿಕ || ೨೦ ||

ಪರಿವಿಡಿಯ ನಿಜವಿಡಿದು ನಾಭಿಯ |
 ಸರಿಸದಲಿ ಪಸರಿಸುತ ಜಘನಕೆ |
 ಪರುಕವಿಸಿ ನಸುಂದೊಂಟುವಂತಿರಲಂಗವಟ್ಟವನು ||
 ವಿರಚಿಸಿದಳುಡಿಗೊಂನು ಮಾಯಾ |
 ತರುಣಿ ತಾನಳವಡಿಸಿ ಕಾಮನ |
 ಬಿರುದ ಹಳವಿಗೊಂಟೆ ನಟನೆಯ ಜಾತಿಜಾಣಿನಲಿ || ೨೦ ||

ಚೊನ್ನೆ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕಾ |
 ರಿನ್ನು ದಿಟವಿದಿರಿಟ್ಟು ತೋಪುಸ |
 ಲನ್ಯರುಂಟೆ ರೂಪಿಡಲು ನಿಜ ನೋಡು ನೀನೆನುತ ||
 ಕನ್ನಡಿಯ ತೋಪುದಳದೊಬ್ಬಳು |
 ಕನ್ನೆ ಕಾಮಿನಿಗರ್ತಿಯಿಂದವೆ |
 ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಿಡೆ ಕೆಗೆ ಸೂಸುತ ಮಾಯೆ ನೋಡಿದಳು || ೨೧ ||

ಮನಸಿಜನ ಮನೆದೇವಿ ಕುಸುಮಾ |
 ಸ್ತನ ಕುಲೋತ್ತಮೆ ರಾಜಗುರು ಕಾ |
 ಮನ ಭುಜಾಗ್ರದ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಂಗನಧಿಪ್ತವ ||
 ವಿನಯಚಿತ್ತಜಯಂತ್ರಚೇಷ್ಟಾ |
 ವಿನುತ ಚೇತನಮೂರ್ತಿ ಕಂದ |
 ಪನ ಕರಾಸಿಯ ವೀರಸಿರಿಯನೆ ಮೆಹದಳಾದೇವಿ || ೨೨ ||

ತರುಣಿ ನಡೆಯೆ ಮಧುಕನಾಥೇ |
 ಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲಿಕೆ ಸಂ |
 ವರಿಸಿ ಬಂದೆವು ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೆನುತಲಂದಣವ ||
 ತರಿಸಿದರು ಹೆಗ್ಗಡತಿಯರು ಲಸಾ |
 ದೌರದಲುತ್ಸಾಹಿಸುತ ರತ್ನೋ |
 ತ್ಕರದ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದಲೆದ್ದಳು ಮಾಯೆ ರಚನೆಯಲಿ || ೨೩ ||

೧ ರು (ಬ.) ೨ ಕ (ಅ, ಇ, ಎ, ಖ, ಗ, ಚ, ಜ.) ೩ ಕುರುಹಿಡಲು (ಅ, ಚ, ಮು.) ;
 ರೂಪಿಸಲು (ಎ, ಜ.) ; ರೂಪಿಯಲಿ (ಇ.) ೪-೪ ಕನ್ನೆಯೊರ್ವಳು ಮಿಸುವರತ್ನದ | ಕನ್ನ
 ಡಿಯ ತೋರಿಸಲು ಬಳಿಕಾ | ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೆ (ಗ.) ೪ ದೆಸೆ (ಖ.) ; ನಾಲ್ಕು (ಎ.) ೫ ಮದ
 ದಾನೆ (ಗ.) ೬ ನೇ (ಜ.) ೭ ಚಲುವಿ (ಇ.) ೮-೮ ಸಡಗ (ಇ.)

ಎತ್ತಿ ನೆಗಹಿದ ತೊಳಸ ಮುತ್ತಿನ |
 ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಡಗರದ ಸರಿಸದೆ |
 ಸುತ್ತಿನಲಿ ಬಲನೆಡಕೆ ಚಿಮ್ಮುವ ಧವಳಚಾಮರದ ||
 ಚಿತ್ತಪಾಯವಧಾರು ಎನುತನೆ |
 ಹತ್ತಿರುಗೈಡಿಸುವ ಸಂಗಾನ್ದ |
 ತೆತ್ತಿಗರ ಸಂಭ್ರಮದಲಂದಣವೆಣ್ಣಾದಳು ಮಾಯೆ

|| ೨೫ ||

ಕಾಮರೇಖೆ ಕಳಾವಿಳಾಸಿ |
 ಪ್ರೇಮಕಾರಿಣಿ ರಾಗಿ ಲೋಭಿಣಿ |
 ನಾ಼ಮನಿರ್ಮಿತೆ ಸಕಳಸಂಪದೆ ಭೋಗಿ ಮದಮಾನಿ ||
 ಹೇಮೆ ಹೆಕ್ಕಳೆಯೆನಿಸ ನಾನಾ |
 ನಾಮಗಳ ಹೆಗ್ಗಡಿತಿ ದಾದಿಯ |
 ರಾ ಮಹಾವಿನಿಯೋಗದಬಲೆಯರೈದಿದರು ಕೂಡಿ

|| ೨೬ ||

ಹಡಪ ಬೊಕ್ಕಸ ಭತ್ತ ಚಾಮರ |
 ಕುಡಿಯುದಕ ಬಿಸಣಿಗೆ ಹೊಂಗ |
 ನ್ನಡಿ ಸುಗಂಧ ವಿಲೇಪ ಹೂ ಹಾವಿಗೆಗಳೊಳಿಗವ ||
 ನಡೆಸುವವರೈದಿದರು ಮಿಗೆ ಮುಂ |
 ಗುಡಿಯಲಣವರಿದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತ |
 ಮಡದಿಯರು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೨೭ ||

ಹೂವಿನಗ್ಗವಣಿಯ ಸುಗಂಧದ |
 ತಿವಿದುತ್ತಮ ಧೂಪ ವಸ್ತ್ರದ |
 ಪಾವನದ ಪರಿಕರದ ಗೀತದ ನೈತ್ಯವಾದ್ಯಗಳ ||
 ದೇವಪೂಜಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಾಧನ |
 ಸೇವಕಾಂಗಿಯರೊಲಿದು ಬಂದರು |
 ಭಾವೆ ಮಾಯಾ ಮಾನಿನಿಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೨೮ ||

೧ ಸು (ಗ.) ೨ ಘಾಡ (ಜ.) ೩ ಕಾ (ಉ.) ೪ ಮಳೆ (ಇ, ಗ.) ೫-೫ ವುರ
 ವಣಿಸಿ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ (ಜ.) ೬ ಲೇಪ (ಗ.) ೭-೭ ಯರು ಮಾಯಾಂಗನೆ (ಖ.) ೮
 ದೇವಿಯರು (ಅ.)

ಉಲಿವ ನೇವುರ ವಾಯವಟ್ಟದ |
 ಲಲಿತಕಂಕಣ ತೋಳಬಂದಿಯ |
 ಉಳಿಯ ಪದಕದ ತೋರಮುತ್ತಿನ ಸರದ ಮೂಕುತಿಯ ||
 ತಳಿತ ಹೂವಿನ ಮುಡಿಯ ಪಟ್ಟಾ |
 ವಳಿಯ ಸೀರೆಯ ಚಲ್ಲಣದ ಕೋ |
 ಮಳೆಯರೆಯಿ ದರಂದು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೨೯ ||

ಮುತ್ತಿನೋಲೆಯ ಶುಷ್ಕ ಸರಿಗೆಯ |
 ಹತ್ತಿಗಟ್ಟಿನ ಬಣ್ಣಸರಗಳ |
 ತೆತ್ತಿಸಿದ ನವರತ್ನ^೧ಖಚಿತದ ಕಟಿಯ ಸೂತ್ರಗಳ^೨ ||
 ಉತ್ತಮದ ಚಿತ್ರಾಂಬರಂಗಳ |
 ಕತ್ತುರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನೊಸಲ ತಿಲಕದ |
 ಮತ್ತೆಗಜಗಮನೆಯರು ಬರುತ್ತಿದರು ವಿಳಾಸದಲಿ

|| ೩೦ ||

ವೀರಮುದ್ರೆಯ ಮೆಂಟಿಕೆಯ ವಿ |
 ಸ್ತಾರದಂಗುಲಿಯುಂಗರಂಗಳ |
 ದಾರೆಗಡಗದ ಹೊನ್ನ ಬಳೆಗಳ ಶಂಖದೊಳ್^೩ಲೆಗಳ ||
 ತೋರಮುತ್ತಿನ ಹಾರ^೪ಗಳ ಕೇ |
 ಯೂರಗಳ ಧವಳಾಂಬರಂಗಳ |
 ನಾರಿಯರು ನಡೆತಂದರಾ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕೂಡೆ^೫

|| ೩೧ ||

ನಿಱುಯನಳವಡಿಸುತ್ತ ಮೇಲುದ |
 ನೆಹಗ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಬಳಲುವ |
 ತುಣುಬ ತಿದ್ದುತ ಚಪಳತೆಯ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟದಲಿ ||
 ನೆಹ್ನಿವಿಡಿದು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಿಧಿರನ |
 ಕುಣ್ಣಿಗಳೆನಿಸುವ ನೋಟಕರನೀ |
 ತೆಹದಲೈದಿದರೊಡ^೬ತಿಯೊಡನೆ ವಿಳಾಸಿನಿನಿಕರ^೭

|| ೩೨ ||

೧ ಸುತ್ತ (ಖ.); ಮುರಿಗಿ (ಜ.) ೨-೨ ಸೇರಿಸಿದುದು ಧೂಳಿಗಳ (ಚ.); ಸೇರಿಸಿದುದು
 ಯ ನೇವಳದ (ಇ, ಎ, ಖ, ಗ.) ೩ ವಿನೋದ (ಎ.) ೪ ದುಗೆ (ಬ.) ೫ ಮುತ್ತಿನೋ
 (ಗ.) ೬ ಮಾಲೆ (ಉ.) ೭ ಬಳಸಿ (ಇ.) ೮ ತುರು (ಖ.) ೯-೯ ನೆಯಾವತೆಯ
 ಕೂಡ ಸಖಜನರು (ಇ.)

ಗತಿಯ ಗಮಕದಲಿಂಧ್ರನನು ವಾಕ್ |
 ಚತುರತೆಯಲಿ ವಿರಿಂಚಿಯನು ಪೂ |
 ರಿತ ಕಟಿಸ್ತನದುಬ್ಬಿನಲಿ ಖಗರಾಜವಾಹನನ ||
 ನುತ ಕಟಾಕ್ಷಕಳಾವಿಕಾಸೋಲಿ |
 ನ್ನತಿಯಾಲಿಶನ ಮರುಳು ಮಾಡುವ |
 ಸತಿಯರೆಯ್ದಿದರಂದು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ || ೩೩ ||

ತರುಣಿಯರ ಮೈಳಿ ಸುಯ್ಯ ಕಂಪಿಗೆ |
 ಹರಿದು ಕವಿತಹ ತುಂಬಿಗಳ ವಿ |
 ಸ್ತರದ ಗಿಲಿಕಿನ ಭೂಷಣಂಗಳ ನೆಲನನುಗ್ಗಡಿಪ ||
 ನೆರೆದ ಸದಮಳ ಕಾಂತೆಯರ ಸಡ |
 ಗರದ ಕೈವಾರಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳ |
 ಭರದ ಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾದುದು ಪುರದ ಬೀದಿಯಲಿ || ೩೪ ||

ಇದು ಮನೋಜಬ್ರಹ್ಮ ತಾ ಮಾ |
 ಡಿದ ನವಿನದ ಸೃಷ್ಟಿಯೋ ಮೇ |
 ಣಿದು ರತಿವಲ್ಲಭನ ಜಂಗಮಲತೆಗಳೋ ಬಗೆಗೆ ||
 ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆನಲೈ ರೂಪಿನ |
 ಚದುರತನದ ವಿಳಾಸವೃತ್ತಿಯ |
 ಸುದತಿಯರು ನಡೆತಂದರಾ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕೂಡೆ || ೩೫ ||

ಇದುವೆ ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯೋ ಮೇ |
 ಣಿದು ಶಶಾಂಕನ ತಗಡಿನಲಿ ಹೊದೆಳ |
 ಸಿದ ವಿನೂತನ ಪುಷ್ಪಕವೊ ಪೇಳಿನಲು ತೊಳಗುತಲಿ ||
 ಹುದುಗಿ ಗುಡಿ ತೋರಣ ಪತಾಕೆಗ |
 ಳೊದವಿನಲಿ ಹೊಂಗಳಸದಲಿ ತೋ |
 ಳುದುದು ಮಾಯೆಗೆ ಮಧುಕನಾಥೇಶ್ವರನ ವರ ಭವನ || ೩೬ ||

ಬಂದಳಾ ದೇಗುಲಕೆ ಭರವಸ |
 ದಿಂದ ಬಳಿಕಾ ಮಾಯೆ ವಿಭವದ |
 ಲಂದಣವನೊಲಿದಿಳಿದು ಕರ ಪದ್ಧಿ ವದನವನು ತೊಳೆದು ||
 ಇಂದುವದನೆನಿ ವಿಲಾಸದಲಿ ಬಲ |
 ವಂದು ನಡೆದೊಳಪೊಕ್ಕು ಲಿಂಗದ |
 ಮುಂದೆ ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿದಳು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಪಸರಿಸುತ || ೩೭ ||

ಕರವ ಮುಗಿಯುತ ಮಧುಕನಾಥ್ |
 ಶ್ವರನೆಳ ಶರಣೆನುತೆದ್ದು ಕುಳ್ಳಿತು |
 ವಿರಚಿಸುತಲಂದಪ್ಪಾ ಪಾದ್ಯಾಸನ ವಿಧಾನಗಳ ||
 ಪರುಕವಿಸಿ ಪಂಚಾಮೃತಗಳ |
 ನೆರೆದು ಪ್ರೀತೈಕದಲಿ ಮಿಗಿಲಿ |
 ಸ್ತರಿಸುತಿದಳು ಮಾಯೆ ಮುದದಲಿ ಮಧುಕನಾಥಗೆ || ೩೮ ||

ಸಾರ್ಗಟ್ಟೆಯೆ ನೀಡಿಹರು ಪ |
 ನ್ನೀರ ಹೊಂಗರಗದಲಿ ನಲಿದಾ |
 ನಾರಿಯರು ವಿರಚಿಸಿದರಭಿಷೇಕವನು ದೇವರಿಗೆ ||
 ಸಾರದಿವ್ಯಾಂಬರವನರ್ಪಿಸಿ |
 ಹಾರವಿಸುತಲಿ ಕುಂಕುಮದ ಕ |
 ಪೂರಮೊದಲಾದಷ್ಟು ಗಂಧವನೊಟ್ಟಿದಳು ಮಾಯೆ || ೩೯ ||

ಬಿಂದು ಕಳೆಯದ ಮುತ್ತಗಳಲಾ |
 ನಂದದಿಂದಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟಳು |
 ತಂದು ತರುಣಿಯರಿವ ಹೂವಿನ ದಂಡೆಯಿಂಡಿಯನು ||
 ಸಂದಿಸುತ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ |
 ಚಂದಚಂದದ ಪತ್ರಿ ದೂರ್ವೆಗ |
 ಳಿದೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮಾಡಿದಳಭವನ ಪೂಜೆಯನು || ೪೦ ||

೧ ತಳ (ಇ.) ೨ ಕಮಲ (ಕ.) ೩ ಮುಖಯು (ಅ.) ೪ ಗೆ (೮, ಎ, ಗ, ಜ.)
 ೫ ಕುಳಿತಳು (ಇ.) ೬ ಚೆ (ಎ.) ೭-೭ ತೈಕ್ಷದಲಿ ಬಹು (ಇ.) ೮ ಧಾರೆ (ಉ, ಜ.)
 ೯ ಹೊಂಗರಗಳ (ಅ, ಎ, ಖ, ಗ, ಚ.) ; ಹೊಂಗಿಂಡಿಯಲಿ (ಉ.) ; ಹೊಂಗಳಿಸಲಿ
 (ಉ.) ; ಹೂಗಂಧಗಳ (ಜ.) ೧೦ ಇ (ಜ.) ೧೧ ಮಾಲೆಗಳ (ಇ.) ೧೨ ಳೀರ (ಅ.)

ಹಿಡಿದು ಬಾಱುಸೆ^೧ ಘಂಟೆ ಶಂಬದ |
 ಗಡಣ ಜಾಗಟೆ ಜಗಳೆ^೨ ಮದ್ದಳೆ |
 ಜಡಿನ ಕಹಳೆ ಮೃದಂಗವಾವುಜ ಭೇರಿ ಕಂಸಾಳ ||
 ನುಡಿನ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಲತಿ |
 ಸಡಗರಿಸಿದುದು ನಗರ ಮಾಯಾ |
 ಮಡದಿ ಮಾಡುವ ದೇವಪೂಜೆಯ ಇರಭಸರಚನೆಯಲಿ^೩

|| ೪೧ ||

ಹಲವುಪರಿಯ ಸುಗಂಧಧೂಪಂ |
 ಗಳ^೪ನು ಧೂಪಿಸಿ^೫ ಬೆಂಬಳಿಯ ಮಂ |
 ಗಳ ಪದಂಗಳ ಹಾಡುತಾರತಿಗಳನೇಕವನು ||
 ಒತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲೆತ್ತಿದಳು ಕೋ |
 ಮಳೆಯರುಘೆಯುಘೆ ಜಯತು ಜಯತೆ^೬ |
 ದುಲಿಯುತಿರಲಾ ಮಧುಕನಾಥಗೆ ಮಾಯೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ^೭

|| ೪೨ ||

ಸರಸ ಮಿಗೆ ತಾರಕಿಯ ನಿಗುಚಿದ |
 ಪರಿಯಲೋಗರ ಪುಷ್ಪರಾಗದ್ |
 ಸುರಸದಂತಿರೆ ತುಪ್ಪ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಪಾಯಸವು ||
 ಥರಥರಂಗಳ ಮುಗಿಲಬಣ್ಣದ |
 ಪರಿಯಲೊಪ್ಪುವ ಭಕ್ತ್ಯರಾಸಿಯ |
 ನಿರಸುತಿದ್ವರು ಹೊನ್ನ ಹರಿಯಾಣದಲಿ ಬೋನವನು^೮

|| ೪೩ ||

ವರ ವಿ^೯ನೂತನ ರತ್ನಗಳ ^{೧೦}ಮೃದು |
 ಕರಣಿಯಂಗವನಣುದು ಮಾಡಿದ |
 ಪರಿಯ ಬಾಳುಕಹವೃಳಂಗಳ ಪರಪುಶಾಖಗಳ ||
 ಸುರುಚಿಯಾದ ಪಳಿದ್ಯಪಾನೋ |
 ತ್ಯರವನುಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಪಣ್ಣಳ |
 ವಿರಚಿಸುತ ದಧಿತಕ್ರಗಳ ಬಡಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೪೪ ||

೧ ಪ (ಅ, ಎ, ಗ, ಟ.) ; ಜಸೆ (ಇ.) ೨ ಕರದೆ (ಉ.) ೩-೩ ರಚನೆ ಹೊಸತಾಗಿ (ಗ.)
 ೪ ದಶಾಂಗ (ಗ.) ೫-೫ ಸಮರ್ಪಿಸಿ (ಇ.) ೬-೬ ಬೆಳಗ ಪಸರಿಸ (ಗ.) ೭ ಚಾಗೆಂ (ಗ.)
 ೮-೮ ಯ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವದಲಿ ಮಧುಕೇಶ್ವರಗೆ ಮಾಯೆ (ಗ.) ೯ ಪುಷ್ಪಸಾಳಿಯ (ಇ.) ೧೦ ಜ
 (ಎ, ಚ, ಮು.) ೧೧ ಭೋಜನವ (ಇ.) ೧೨-೧೨ ನುತ ರತ್ನಗಳ ನವ (ಇ.)

ಪರಿಮಳಂಗಳ ಪಸರಿಸುವ ಕ |
 ಚ್ಚರಿಯ ಪಚ್ಚಡಿಗಳ ಸಿಸುಸಾರೋ |
 ತ್ತರದ ಸಾಣಿನ ಸೀಕರಣೆಯನುಪಮ ಪಸುಂಬರಿಯಿ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನಿವಾಲುಗಳ ಸ |
 ಕೈಗಳನು ನಾನಾ ಪದಾರ್ಥವ
 ತರುಣಿಯರು ನೈವೇದ್ಯವನು ಬಡಿಸಿದರು ಭಕ್ತುತಿಯಲಿ || ೪೫ ||

ಲಿಂಗವವಾಧಾರೆನುತಲುಪಹಾ |
 ರಂಗಳನು ನೆಣಿ ಮಧುಕನಾಥೇ |
 ಶಂಗೆ ವುಷ್ಪಾಂಜಲಿಸಮೇತಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುತಲಿ ||
 ಮಂಗಳ ಶ್ರೀ ಹಸ್ತಜಲವನು |
 ಸಂಗಳಿಸಿ ಕೈಗಟ್ಟಿ ಸಹಿತವೆ |
 ಸಾಂಗದಲಿ ಮಾಡಿದಳು ಮಾಯಾದೇವಿ ಪೂಜೆಯನು || ೪೬ ||

ಹೋಳಿಸಿದಡಕೆಗಳ ಭಾಗವ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ಕರ್ಪುರದ ಬೆಳ್ಳೆಲೆ |
 ಯೋಳಿಗವಳಿಗೆಗಳನು ಶುಭ್ರದ ಸುಣ್ಣ ಸಹವಾಗಿ ||
 ವೀಳೆಯವನಿತ್ತರ್ಥಿಯಿಂದಾ |
 ಬಾಲೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮನದೊಂ |
 ದೇಳಿಗೆಯ ಭಾವನೆಯಲುಸ್ಪಾರತಿಯನೆತ್ತಿದಳು || ೪೭ ||

ಹಿಡಿದು ನವರತ್ನಂಗಳೊಪ್ಪುವ |
 ಕೊಡಕೆಗಳೆಗಳ ಕಾಂತಿಯನೆ ಬಲ |
 ನೆಡಕೆ ಸೂಸುತಂ ಭವಳ ಚಾಮರವನು ವಿಳಾಸದಲಿ ||
 ಮಡದಿಯರು ತಂದೆತ್ತುವಾರತಿ |
 ಗಡಣವೆಲ್ಲವನರ್ಪಿಸುತ ನಲಿ |
 ದೊಡನೊಡನೆ ವೈಯಿಕ್ಕುತಿರ್ದಳು ಮಾಯೆ ಭಕ್ತುತಿಯಲಿ || ೪೮ ||

೧ ಸ್ತು (ಉ.) ೨-೨ ಸುವಣ್ಣಗಳೆರಡ ಸೀಕರಣೆಗಳ ಸಾರದ ಫಲ ಪು (ಜ.) ೩-೩ ಗಳ ಪೊಸ ರಸಾ
 ಯನದ (ಇ.) ೪ ಉ (ಉ, ಎ, ಕ, ಚ.) ; ನು (ಖ, ಗ.) ೫ ಸಲಿಸಿ (ಗ.) ; ನುಡಿ (ಜ.)
 ೬-೬ ಧರಿಸುತ ನೈವೇದ್ಯ (ಖ.) ೭ ಗಣಿ (ಉ, ಎ, ಬ, ಗ, ಚ.) ೮ ತಿರ್ (ಉ, ಚ, ಟ.)
 ೯ ಕಡೆಯ (ಜ, ಟ.) ; ತೊವರು (ಗ.) ೧೦ ಚಿಮ್ಮುವ (ಟ.)

ದಣಿಯೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಮಣಿದ |
 ಪಾಣವ ತೋಪುಸಿ ಕೆಳದಿಯರ ಸಂ |
 ದಣಿಯ ತೊಲಗಿಸಿ ಲಿಂಗವನು ಬಲವಂದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಮಣಿದು ಗರ್ಭಗ್ರಹವ ಹೊಪವಂ |
 ಟಣಿವರಿದು ಕೈಗೊಡುವರೊಲಿದಿ |
 ಟ್ಟಣಿಸೆ ಬಂದಳು ಮಾಯೆ ವಿಭವದಿ ರಂಗಮಂಟಪಕೆ

|| ೪೯ ||

ಮಿಸುಪ ಧೂಪದ ಧೂಮದಲಿ ಕೆಂ |
 ಪೆಸೆವ ಲೋಚನವಾನತೆಯ ಭರ |
 ವಸಕೆ ಸೂಸಿದ ಸುಳಿಗುರುಳು ದೀಪಂಗಳುಬ್ಬೆಯಲಿ ||
 ಕುಸರಿ ಬೆಮರಿಡುವಂಗೆ ಮಿಗೆ ರಂ |
 ಜಿಸಲು ಮಧುಕೈಶ್ವರನ ಸಂಭೋಧಿ |
 ಗಿಸಿಯೆ ಬಂದಳೊ ಪೆಳೆನಲ್ಮೆಪುದಿದರ್ಪಣ ಮಾಯೆ

|| ೫೦ ||

ನಿಲಿಸಿದರು ಗಡಬಡೆಯ ವಾದ್ಯದ |
 ಗಲಭೆಯನು ತರುಣಿಯರ ತಂಡಗ |
 ಕುಲುಹುಗಳನ್ನಲ್ಲಲಗಾಗಳೆ ಕಂಬಿಕಾರ್ತಿಯರು ||
 ಬಳಿಕ ಚಲ್ಲಣವುಡಿಸಿ ನೆಪರಿ ಪರಿ |
 ಮಳದ ತುಲುಬನು ಬಲಿದು ಬಣ್ಣಿಸಿ |
 ಲಲನೆಯರು ಲಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ರಚಿಸಿದರು

|| ೫೧ ||

ವಾಸಗಳ ವಾವುಜೆಯ ಕಹಳೆಯ |
 ಲೇಸನಿಪ ಮಧ್ಯಳೆಯ ತಾಳದ |
 ಭಾಸುರದ ಗಾಯಕಿಯರೊಗ್ಗಿನ ವಿವಿಧ ವೀಣೆಗಳ ||
 ಹೂಸಿ ಹೊಮ್ಮುವ ಸರದುಪಾಂಗಾ |
 ವಾಸ ಮೇಳಾಪಗಳಲೊಯ್ಯನೆ |
 ದೊಸಿರಾಗವ ಮಾಯೆಯಾಳಾಪಿಸಿದಳೊಲವಿನಲಿ

|| ೫೨ ||

ಗ-ಗ ಬಂದಳಾ ಬಲಗೊಂಡು (ಗ.) ೨ ಯೊಪ್ಪುವ (ಮು.) ೩ ಯೋ (ಒ.) ೪ ಕಾಂತೆ (ಬಿ, ಗ, ಟಿ.) ೫ ಬಂಧಿ (ಇ, ಮು.) ೬ ನಾಟ್ಯ (ಜು.) ೭ ನಿಲಿ (ಚ, ಮು.) ೮ ನುಡಿ ಯಪ (ಚ.) ೯-೯ ದುರ್ತಿದಳು ಮಾಯೆ ರಚನೆಯಲಿ (ಗ.) ೧೦ ಡಿ (ಇ, ಮು.)

ಹಾಡುತಿರ್ದಳು ಹಾರವಿಸಿ ನೆಹಿತಿ |
 ನೋಡುತಿರ್ದಳು ಮಿಕ್ಕು ಮೋಹಿಸಿ |
 ಬೇಡುತಿರ್ದಳು ಮಾಯೆ ಮನದೊಳಗಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದಿಯನು ||
 ಕೂಡುತಿರ್ದಳು ನೆಹಿತಿದು ನಿಂದಿತು |
 ಕೂಡೆ ಕೇಳುವ ನೋಟಕರ ಮೆ |
 ಯ್ಗೂಡಿನಲಿ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯನು ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿಯಲಿ || ೫೩ ||

ಬಳಿಕಲೊಯ್ಯನೆ ಚರಣಚಾರಣ |
 ಚಳತೆಯಲಿ ನಿಜ ಹಸ್ತವಿಸ್ತರ |
 ದಳತೆಯಲಿ ಝಳಪಿಸುವ ಬೆರಳಿನ ಲುಳಿಯ ಹವಣಿಯಲಿ ||
 ಘಲಘಲಿಸುವಂದುಗೆಯ ಕಂಕಣ |
 ಗಳ ಝಣತ್ಕಾರದಲಿ ಮಾಯಾ |
 ಲಲನೆ ರಂಗಂಬೋಕ್ಕು ನಿಂದಳು ನಿಜದ ನಿಜುಗೆಯಲಿ || ೫೪ ||

ಪಸರಿಸಿದ ನಿಳಿರಿಪಾದಗಳು ಸಂ |
 ದಿಸಿದ ಮಡ ಸಮಲಾಗಿನಲಿ ಮೋ |
 ಹಿಸಿಯಗಲ್ಲೆಹ ಜಾನು ತೋಡುವ ಜಘನ ಕುಚಕಳಶ ||
 ಕುಸಿದು ಕೆಲವಿಂಬಾದ ಕಾಲಿನ |
 ಲೆಸೆವ ನಳಿತೋಳುಗಳ ಭಾವದ |
 ಸಸಿನದಲಿ ಸಮನಿಸಿದ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುವು ಮಾಯೆಯಲಿ || ೫೫ ||

ತಾಳದಲಿ ತರಹರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ |
 ಮೇಳದಲಿ ಮೈನಿಗುರಿ ಕರ ಸಂ |
 ಚಾಳಿಯಲಿ ಚಳಬಳಿಸಿ ತಿರುಪಿನ ಮಡುಸಿನಲಿ ಮಣಿದು ||
 ತೋಳ ಮೈಯಲಿ ತೊನೆದು ನೋಟದ |
 ಥಾಳದಲಿ ಧವಳಿಸಿಯೆ ವಿನುತು ಮ |
 ರಾಳಗತಿಯಲಿ ಗಮಕಿಸುತ್ತಮೊಪ್ಪಿದಳಾ ಮಾಯೆ || ೫೬ ||

೧ ಹಾ (ಬ, ಟ.) ; ಆ (ಎ, ಗ.) ; ಮಾ (ಇ.) ೨ ವಹ (ಎ, ಬ, ಗ.) ೩ ರಾಗದಿ ಹೊ (ಇ.) ೪ ಸ (ಗ.) ೫ ಲದಿ (ಗ.) ೬ ಎಸೆ (ಜ.) ೭ ಕು (ಗ.) ೮-೮ ವಿನೂತ್ನ (ಉ, ಮು.) ೯ ದಳಮಳಿಸಿ (ಇ.)

ನೇಮ ನೇಲೆ ಪಯಸಾಡು ಪಲ್ಲಟ |
 ಸೀಮ ಸೋಗಸತ್ತಿಬಿಡಗು ಬಿನ್ನಣ |
 ರಾಮಣೀಯತೆಗೆ ರೇಖೆಯಂತರಗಳಿರಣತಿರುಪಿನಲಿ ||
 ಕಾಮಿನಿಯೊ ತಾ ಭರತಸಂಭವ |
 ಭೂಮಿಯೋ ಪೇಳಿನಲು ಮೆಹದಾ |
 ಶ್ಯಾಮೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮೋಹಿಸಿ ಸಾತ್ರವಾಡಿದಳು || ೫೭ ||

ಸುಳಿವ ಹಸ್ತದ ಚಾತಿಭಾವದ |
 ಬಳಿಯಲಾಡುವ ನೋಟ ನೋಟದ |
 ಲುಳಿಯವೊಲು ತೆಗೆದತ್ತ ತಿರುಗುವ ಕೊರಳು ಕೊರಳಂತೆ ||
 ಬಳುಕುತ್ತಿಹ ನಡು ನಡುವಿನಂದಕೆ |
 ಹೊಳೆವ ಪಾದದ ಪಾಡು ಪಾಡಿನ |
 ನಿಲುಕಡೆಯ ನಿಲುಗೆಯಲಿ ಮೆಹದಳು ಮಾಯೆ ಲಾಸ್ಯದಲಿ || ೫೮ ||

ರತಿಯ ರೀತಿಯ ದಿವಿಜರಾಜನ |
 ಸತಿಯ ಸರಣಿಯ ಕಮಲಜನ ಭಾ |
 ರತಿಯ ಭಾವವನಾದಿನಾರಾಯಣಿಯ ನಟಣೆಯನು ||
 ಅತಿಶಯದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಾವನ |
 ಗತಿಯನೆಲ್ಲವ ತೋರುತ್ತಿದಳು |
 ಚತುರೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ತನ್ನಯ ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯಲಿ || ೫೯ ||

ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಮಾಟಕದ ರೂಪಿನ |
 ಪುತ್ತಳಿಗಳನು ದೇಗುಲಕೆ ನೆಹ |
 ತೊತ್ತಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ ಮಾಯೆಯ ನೋಡುವರ್ತಿಯಲಿ ||
 ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಗವಾಕ್ಷರಂಧ್ರದ |
 ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ನೆಹ ಕೀಲಿಸಿದಳು |
 ಚಿತ್ತಜಗ್ರಹ ಸೋಂಕಿದಂತಿರೆ ಕೂಡೆ ನೋಟಕರು || ೬೦ ||

ಮೇಳಗಾನಧ್ವಾನದಿನಿದನು |
 ಕೇಳಿ ಸಿಕ್ಕದರಾರು ಪಾತ್ರದ |
 ಚಾಳಿಯಲಿ ಹೊಳೆವಂಗಳಂಗಳಿಯ ಕಂಡು ಮನಸಿಜಗೆ ||
 ಕೋಳುಹೋಗದರಾರು ನರಸುರ |
 ಜಾಳದೊಳಗೆಂದೆನಲು ರಂಜಿಸಿ |
 ಬಾಲೆ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮೆಣಕಿದಳು ಲಾಸ್ಯಕೇಳಿಯಲಿ || ೬೧ ||

ಹಲವು ಪರಿಗಳಲೀ ಪ್ರಕಾರೊಡೊ |
 ಳೊಲವಿನಲಿ ಸರ್ವೋಪಚಾರಂ |
 ಗಳನು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮಾಯೆಗುಚಿತದಲಿ ||
 ಬಳಿಕ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದದ |
 ತಳಿತ ಹೂವಿನ ದಂಡೆಯನು ಕೋ |
 ಮಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಹರಸುತಲಿ ಪೂಜಾರಿಪುಂಗವನು || ೬೨ ||

ತರುಣಿ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಕೆ |
 ಶರಣೆನುತೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಲಿದಾ |
 ದರಿಸಿ ವಿರಚಿಸಿ ದೇವರೋಲಗವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿದರ್ ||
 ಇರುತಲಿದಳು ಬಳಿಕ ಸಚರಾ |
 ಚರರೊಳಂತರಯಾಮಿಯೆನಿಸಿದ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನರಿದನಾಕೆಯ ಭಕ್ತಿಯನುಮತಮ್ || ೬೩ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಪದ ೧೭೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

೧ ವನು ನೆರೆ (ಗ.) ೨-೨ ದಿಲೊಲಿದು ಮಾಡುವ ಹಲವುಪಚಾರಗಳ ಸಲ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಮಾಯಾ ದೇವಿಗುಚಿತವನು || (ಇ.) ೩ ವ (ಜ.) ೪ ಮಾಡಿ (ಗ.) ೫-೫ ನಿರ್ದನಾಕೆಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ (ಇ.)

ಪ್ರಭು ಮದ್ದಳೆಯ ಬಾರಿಸಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಕಡಲ ನುಂಗಿದ ಕಪ್ಪಿನ ಪರಿ ನವಸಾಸಿರ ಸಿಡಿಲು ಹೊಯ್ದು ಬಯಲಿಗೆ ಬಣ್ಣ ವುಂಟೆ |
ಕಂಗಳ ಮುಂದಣ ಕನಸು ಹಿಂಗದ ತುಂಬಿಯ ಪರಿಮಳ ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ರೂಹಿಗೆ ಸಂಗವುಂಟೆ |
ಇದೇನೋ ಗಗನದ ಹಣ್ಣು ನೆ ಕೊಯ್ದು ಮುಗುದೆ ರುಚಿಯನರಿಯಳು |
ಹಗರಣದ ಹಮ್ಮಾವಿನ ಹಯನು ಸಯವಪ್ಪದೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ||

ಸೂಚನೆ

ಬಯಸಿ ಮಾಡಲು ಮಾಯೆ ಬರು ಭ |
ಕ್ರಿಯನು ನಟಿಸಿದನಾಕೆಯಲಿ ಸಂ |
ಶಯದ ಸಂಗವನಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಮನುಜಪೊಷದಲಿ ||

ಲಿಂಗಭಕ್ತರು ತಿಳಿವುದಿದನಾ |
ವಂಗದಲಿ ಶರಣರುಗಳಾದವ |
ರಂಗನೆಯರಳುಪಿಂಗೆ ನೆಹು ನಿರ್ಲೇಪವೃತ್ತಿಯಲಿ ||
ಸಂಗಿಯಂತಿರೆ ನಟಿಸಿ ತಾ ನಿ |
ಸ್ವಂಗಿಯಾಗಿಹ ಪರಿಯನೀ ಪ್ರಭು |
ಲಿಂಗಲೀಲೆಯೊಳಾ ಸ್ವತಂತ್ರನ ಜಾರು ಚರಿತೆಯಲಿ || ೧ ||

ಇರಲು ಮಾಯಾದೇವಿ ಮಧುಕೇ |
ಶ್ವರನನೋಲಗಿಸುತ್ತ ಕಾಮಿಸಿ |
ವರ ವಿಧಾವಂತರ ಕಳಾಕೇಳಿವಿನೋದದಲಿ ||
ಪರಮನಂತರಿಯಾಮಿ ಕರುಣಾ |
ಕರನು ಸದಮಲ ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ |
ಭರಿತನಲ್ಲಮಲಿಂಗನಣ್ಣಾದಂತೆಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ || ೨ ||

ಬಳ್ಳಿಗಾಂವಿಯ ಸ್ರಭುದೇವರ ದೇವಾಲಯ

ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀಯಬೇಹುದು |
 ಕಾಮಿನಿಗೆ ತಾನವಳು ಕಾಮ |
 ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದದುಕಾರಣದಲೆಂದೆನುತ ||
 ಆ ಮಹಾ ಮಹಿಮಸ್ವರೂಪ ಸೌ |
 ನಾಮವನು ಮಹಿಮಾಡಿಯಭಿನವ |
 ಕಾಮರೂಪಿನ ಪರಿಯನಲ್ಲಮಲಿಂಗ ಧರಿಸಿದನು

|| ೩ ||

ಕಂಗಳಲಿ ನಡೆ ನೋಡಿದೊಡೆ ಹೆಣ್ಣಿ |
 ಹಿಂಗಬಾರದ ಚೆಲುವ ಮುಖದ ಸು |
 ರಂಗ ಸೂಸುವ ದಂತಪಂಜ್ಞಿಯ ತೊಳಪ ಕಣ್ಣುಗಳ ||
 ಅಂಗವಟ್ಟಿದ ಸರಳಿಕೆಯ ಹ |
 ಸ್ತಂಗಳಂಘ್ರಿಯ ಕೋಮಳದ ಸ |
 ವಾಂಗಭಂಗಿಯ ಸೌಮ್ಯತೆಯ ಧರಿಸಿದನು ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೪ ||

ಹೂಸಿದಂತಿರೆ ತೊಡೆದ ತುಪ್ಪಳು |
 ಮೀಸೆ ಮಿಂಚಿರಲುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯ |
 ಕಾಸೆ ತೋರುವ ಕನಕದುಡಿನೇವಳ ವಿರಾಜಿಸುತ ||
 ಲೇಸೆನಿಸ ಹದಿನಾಳು ಹದಿನೆಂ |
 ಟ್ಟಿಸು ವರುಷದ ಹರೆಯವೆಂಬ ವಿ |
 ಳಾಸವೇಷವನಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ನಟಿಸಿದನು

|| ೫ ||

ತುಲುಬು ಚಿಮ್ಮಿರಿ ಚಿಂದಿ ಕಾಸೆಯ |
 ಸೆಣಗು ನಸುಹೊದೆದೊಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ |
 ಮಿಲುಪ ಸುಲಿಪಲ್ಲಸಿಯ ಸೆಳ್ಮಗುರುಲಿವ ಹೊಂದೊಡರು ||
 ಉಲುವ ಗಂಧದ ಲೇಪ ಬೆನ್ನೊಳು |
 ಮೆಣಸಿವ ಮದ್ದಳೆಸಹಿತ ಬಂದಿ |
 ತೆಣನನಲ್ಲಮ ನಟಿಸಿ ನಿಂದನು ವಿಕೃತವೇಷದಲಿ

|| ೬ ||

೧ ಪನು (ಇ.) ೨ ನೆರೆ (ಗ, ಜ.) ; ಇಂದಲಿ (ಇ.) ೩-೪ ನೈದುಹದಿನಾರೈ (ಇ.)
 ೪-೪ ಧರಿಸಿ ಬಂದನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಭುರಾಯ (ಇ.) ೫ ಧರಿ (ಚ.)

ಎಡದ ಕಿವಿಯಲಿ ಮೆಱುವ ರತ್ನದ |
 ಕಡುಕು^೧ ತಾಯಿತ ಮಣಿಯ ಸರ^೨ ಇಹೆ |
 ದ್ವೊಡರ ಸರಪಳಿಗಳಲಿ ನೆಲುವ ಬಾವುಲಿಯ ಬೊಂಬೆ ||
 ಮುಡಿಯ ಹೂಸರ ಚುಕ್ಕೆ^೩ ಬೊಟ್ಟಿನ |
 ಬೆಡಗುಸಹಿತವೆ ಧೂರ್ತವೇಷದ |
 ತೊಡಹವನು ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಬಂದು ನಿಂದಿದ^೪ || ೭ ||

ಕೊರಳ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆಯ |
 ವರಚಿಸುತ್ತಿಹ ಬಾಹುಪೂರದ |
 ಬೆರಳಿನುಂಗುರಗಳ ವಿಳಾಸದ ಮಡಲ^೫ ವೀಳೆಯದ ||
 ಧರಣಿಯೊಳು ಚೆಲುವಿಗೆ ತಾನೆ |
 ಬಿರಿದ ಕಟ್ಟಿದನೆಂಬ ಸೊಬಗಿನ |
 ಪುರುಷವೇಷದಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನೆಸೆದಿದ^೬ || ೮ ||

ನಿಂದು ನಾನಾಪರಿಯ ವಹಣಿಗ |
 ಳಂದ ತಾಳ ಸಮೇಳ ಸದ್ಗತಿ |
 ಯಿಂದಲುಗ್ಗಡಣೆಯ ಗಡಾವಣೆಯಿಂದಲ್ಲಮನು ||
 ಅಂದು ಮಧುಕೇಶ್ವರನ ಬಾಗಿಲ |
 ಮುಂದೆ ಬಾಹುಸುತಿದ^೭ ಹಲ |
 ವಂದದಲಿ ಮದ್ದಳೆಯ ಕೇಳುವರೆಲ್ಲ ಬೆಜಗಾಗಿ || ೯ ||

ಕಾರಮುಗಿಲಿನ^೮ ಗರ್ಜನೆಯ ಕಿವಿ |
 ಯಾರೆ ಕೇಳುವ ಸೋಗೆಯಂತಿರೆ |
 ಹಾರವಿಸುತಲಿಯಲ್ಲಮನ ಮದ್ದಳೆಯ ಧ್ವನಿಗೇಳ್ತು ||
 ನಾರಿ ಮಾಯಾದೇವಿ ನಲಿಯುತ್ತ |
 ದಾರು^೯ ಹೊಡಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತುರಿಯೋ |
 ದ್ಧಾರವನು ಮಾಡುವರೆನುತ ಕೇಳಿದಳು^{೧೦} ಕೆಳದಿಯರ || ೧೦ ||

೧ ಕೈ (ಎ.) ೨ ಕಡೆಯ (ಎ.) ೩-೩ ಹೊಂದೊ (ಅ, ಇ, ಉ, ಎ, ಗ.) ೪-೪ ಬಿಡದೆಸೆವ
 ಕಸ್ತೂರಿಯ (ಕ.) ೫ ಚೊಕ್ಕ (ಖ, ಜ, ಮು.) ; ತಿಲಕ (ಅ.) ೫ ಲಿಂಗ ನಟಿಸಿದ (ಖ.)
 ೬ ಬಾಯ (ಖ, ಜ,) ೭ ಬಂದು ನಿಂದಿದ (ಉ.) ೮ ಮೇಘದ (ಎ.) ೯-೯ ಮದ್ದಳೆಯನು
 ಮಹಾಗಂಭೀರವನು ಬಾರಿಸುವರೆನುತವೆ ಕೇಳಿ (ಗ.)

ಕೆಳದಿಯರು ತಾನೆಹುದು ಬಂದಾ |
 ಗಳಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೇಳಿದೊಡೆ ಕೋ |
 ಮಳೆ ಮನೋಮುದದಿಂದೆ ಕರಸಿಯೆ ಕಂಡಳಲ್ಲಮನ ||
 ಮೊಳೆತುವಾಕ್ಷಣ ಕಾಮಬಾಣದ |
 ಹಿಳುಕುಗಳು ಹಿರಿದಾಗಿ ಚಿತ್ತಜ |
 ನಳವಿಯಲಿ ಸಿಲ್ಕಿದಳು ಮನೆಯ ಮಹಾನುರಾಗದಲಿ

|| ೧೧ ||

ಆವ ದೇಶದ ಪುರುಷನೈ ನಿನ |
 ಗಾವ ಹೆಸರೈ ನೀನು ನೆಲೆಗೊಂ |
 ಡಾವ ತಾವಿನಲಿವೈಯೈಯೆಂದೆನುತ ವಿನಯದಲಿ ||
 ಭಾವೆಯರು ಬಳಿಕಾತನನು ಸಂ |
 ಭಾವಿಸುತ ಕೇಳಿದೊಡೆಯಲ್ಲಮ |
 ದೇವನೊಲಿದಾ ಸತಿಯರಿಗೆ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ

|| ೧೨ ||

ದೇಶವೆಮ್ಮದು ಹೇಳುವೊಡೆ ಪರ |
 ದೇಶ ಬಿರಿದಿನ ಬಿಂಕಕಾಣರ |
 ವಾಸಿಗರನಲ್ಲಿ ನಿಸುವಲ್ಲಮನೆಂಬ ಪೆಸರೆನಗೆ ||
 ಲೇಸುಮಾಡುವ ತಾವುಗಳಲಭಿ |
 ಲಾಪೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊದ್ದುವೆನು ಸುಖ |
 ವಾಸಿಗಳು ನಾವೆಂದನಲ್ಲಮನೊಲಿದು ಸತಿಯರಿಗೆ

|| ೧೩ ||

ಒಳ್ಳಿತಾಯಿತು ಕಾರ್ಯ ನೀನಿ |
 ನ್ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಹ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಸಲ್ಲವಿಡು ಸುಖದಿಂದವೆಮ್ಮೊಡತಿಯ ಸಮೀಪದಲಿ ||
 ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾವಸ್ತುಗಳೊಳೆ |
 ಮೈಲ್ಲರೋಪಾದಿಯಲಿ ಮನಬಂ |
 ದಲ್ಲಿ ನೀನಿಹುದೆಂದರಾ ಕಾಮಿನಿಯರಲ್ಲಮಗೆ

|| ೧೪ ||

೧ ರಾಜ (ಕ, ಗ, ಚ, ಜ, ಟ, ಮು.) ೨-೨ ಮಾಯಾದೇವಿ ಮನದೊಳಗೆ (ಇ.) ೩ ನೋ
 (ಅ, ಎ, ಬಿ, ಗ, ಜ, ಟ.) ೪ ನೀನೆ (ಜ.) ೫ ರಿನಲಿ (ಕ.) ೬ ಯಿಂದಲು (ಬ, ಕ, ಮು.)
 ೭ ನಗುತ (ಜ.) ೮-೮ ವುದು ನೀನು ನ (ಜ.)

ಮನದ ಗಂದೆಯ ತುಣುಸಿದಂತಿರೆ |
 ಮನಕೆ ಸಂತಸನಾದುದರಸನ |
 ತನುಜೆಗದ ತಾನಿಜುದು ಹಡವದ ಭೋಗಿಯೆಂಬವಳು ||
 ವಿನಯದಿಂದಲ್ಲಮಗೆ ಬಳಿಕಲಿ |
 ವಿನುತ ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ಮಾಯಾಂ |
 ಗನೆಯ ಕೈಯಲಿ ಕೊಡಿಸಿದಳು ಸಲೆ ಸಂತ ವೀಳೆಯವ

|| ೧೫ ||

ಆತನದ ಕೈಕೊಂಡು ನೋಡುವೆ |
 ವೀ ತರುಣಿ ತಾನೇನು ಮಾಡುವ |
 ಕೌತುಕವನೆಂದೆನುತ ವಿದ್ಯಾವಸ್ತು ತಾನಾಗಿ ||
 ಪ್ರೀತಿವಟ್ಟವನಂತೆ ನಟ್ಟುವ |
 ಜಾತಿರಿತಿಯ ನಟಿಸುತ್ತಿದನು |
 ಭೂತಳದೊಳೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭು ತನ್ನ^೨ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧೬ ||

ಶರಣೆನುತಲಾ ಮಾಯೆ ಮಧುಕೇ |
 ಶ್ವರನ ಬಿಳ್ಕೊಂಡಾಗಳಾತನ |
 ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೈತಂದು ತಂದೆಯ ಸಮ್ಮುಖವ ಮಾಡಿ ||
 ಅರಸನಜಾಕೆಯ ಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ಬಳಿ |
 ಕಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು ನಾಗವಾಸದ |
 ನೆರವಿಳಿಬಿಂದದ ಬೋವಗಾಜುಕೆತನದಲ್ಲಮನ^೩

|| ೧೭ ||

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕನ್ನೆ ಮಾಡದ |
 ಪಿರಿಯ ಚೌಮಾಳಿಗೆಯಲತಿ ವಿ |
 ಸ್ತರದಲೋಲಗಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿತು ಸಕಲ ವಿಭವದಲಿ ||
 ಭರತವಿದ್ಯಾದ್ಯಖಿಲ ಕಳೆಗಳ |
 ಪರಿಚರಿಯ ನೆವದಿಂದೆ ಮಾಯಾ |
 ತರುಣಿ ಮನದೊಳು ಸೊಗಸಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳಲ್ಲಮನ

|| ೧೮ ||

೧ ಗಾದುದ (ಇ.) ೨ ಲಿಂಗ (ಗ, ಜ.) ೩ ಸುಲಿಸಿ (ಅ.) ೪-೫ ಗೊಪ್ಪುವ ಬಿಂದ ಬೋಗಾರಿಕೆಯಲ (ಮು.) ; ಯಲಿ ತಾ ಬಿಂದ ಬೋಗಾರಿಕೆಯಲ (ಉ.) ; ಯಲಿ ಬಿನ್ನಜದ ಬೋಗಾರಿಕೆಯಲ (ಪಿ.) ೪-೫ ಯಲಿ ಬಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಖನಾಯಕನ ಮಾಡಿದಳು (ಗ.)

ಮನದಲಾತುರವಿಹುದು ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಮೊನೆಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬಹುದು ನಗೆಗೆ |
 ಣ್ಣಿನಲಿ ಕಳವಳವಿಹುದು ಕಾಯದಲಿಹುದು ನಸು ಭೀತಿ ||
 ವಿನಯವಿಹುದೆಹಕದಲಿ ಜಿಹ್ವೆಯ |
 ಕೊನೆಯಲಿಹುದನ್ಯಪ್ರಸಂಗತೆ |
 ಯಿನಿತು ಮಾಯೆಯಲಿ^೧ದೂದೊ^೨ದೊಲ್ಲಮನ ಬಿಟದಲಿ

|| ೧೯ ||

ಸುಧೆಯ ಸೋನೆಯ ಸುರಿಯುತಿಹ ಕಾ |
 ಲದಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನೆಯ್ದಲಿಯದೆ |
 ಕ್ಷುಧೆಗೆ^೩ ತೃಷೆಗಳ ಮಾಡಿ ಕೋಟಲೆಗೊಂಬ ಮರುಳಂತೆ ||
 ಮುದವನಿಲ್ಲವು ಕರುಣಿಸಿದ ಕಾ |
 ಲದಲಿ ನಿತ್ಯವನಿ^೪ಯಲಿಯದೆ |
 ಕುದಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಳುತಲಿದಳು ಮಾಯೆ ಬಿಟದಲಿ

|| ೨೦ ||

ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕೀಲಿಸಿದ^೫ ಕಾಮನ |
 ನಿಬ್ಬರದ ಕೂರಂಬಿನಲಿ ತನು |
 ವಿಬ್ಬರಿ^೬ವಮೊಲು ನಿಮಿಷ ಕುಳ್ಳಿರಲಾಡದಳವಳಿದು ||
 ಉಬ್ಬರದ ಮದನಾಗ್ನಿ ವೈಯನು |
 ಹಬ್ಬಲೆಕಾಂತಕ್ಕೆ ಬಳಿಕೊ |
 ಬಿಬ್ಬರಾಪ್ತರು ಸಹಿತ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಾಯೆ ಮನಸೋತು

|| ೨೧ ||

ಮಲಗನೆಮ್ಮತ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇ |
 ಲೊಲಿದು ಕುಳ್ಳಿತು ತನ್ನ ಮನದಳ |
 ಬಳವನೊಪ್ಪದೆ^೭ ಸೂಚಿಸುವೆನಿನ್ನೋಜೆಯಿಂದೆನುತ ||
 ಕಳವಳಿಸಿ ತರಹರಿಸಲಾಡಿದೆ |
 ಬಳಿಕಲಲ್ಲಮಗಾವ ಬೀಡಿನ |
 ನೆಲೆಯ ಮಾಡಿದಿರೆನುತ ಸವಿಯರ ಕೇಳಿದಳು ಮಾಯೆ

|| ೨೨ ||

೧-೧ ಯುಯಿದರ್ಥಂ (ಇ.) ೨-೨ ಹುದು ಪೊಬ್ಬ (ಜ.) ೩ ದಲ (ಉ.) ೪ ಪದೆ (ರ, ಖ.)
 ೫ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿ (ಅ, ಕ.) ೬ ಬ್ಬರಿ (ಮು.) ; ಬ್ಬಗಿ (ಇ.) ೭ ನೆಲ್ಲವ (ರ, ಉ.) ; ನೊ
 ಯ್ಯನೆ (ಎ, ಗ, ಜ.)

ಮಡದಿ ಮದನನ ಬಲೆಯ ಬಾಯಲಿ |
 ತೊಡಕಿ ಬಿರ್ದುಡನಣ್ಣದರಾಗಳೆ |
 ಯೊಡತಿ ನಿಮ್ಮಯ ಬಗೆಯ ಬಯಕೆಯ ನಾಚದೆಮ್ಮೊಡನೆ ||
 ನುಡಿವೆಯಾದೊಡೆ ಬಳಕಲಲ್ಲವು |
 ಗೆಡೆಗುಡುವೆವೊಂದೆಡೆಯ ಬೀಡಿನ |
 ಗುಡಿಯನೆನುತಾ ಮಾಯೆಗಿಂತೆಂದರು ವಿದಗ್ಧೆಯರು || ೨೩ ||

ದೇವಿ ನಿಮ್ಮಯ ತನು ಮನೋಮಯ |
 ಭಾವ ಕಾಮನ ಕೈಯ ಭಾರಿಯ |
 ಹೂವಿನಂಬುಗಳಿಂದ ಮಾರ್ನೋನೆಗೊಂಡ ತಿಪ್ಪನಂತೆ ||
 ತೀವಿಕೊಂಡಿವೆ ಬಹುಯ ಬೇಟೆದ |
 ಬೇವಸದಲೆಮ್ಮೊಡನೆ ನಾಚದೆ |
 ಭಾವವೆಂದೆಳೆನುತೊಡತಿಯನು ಕೇಳಿದರು ಕೆಳದಿಯರು || ೨೪ ||

ಎನಲು ಕನ್ಯಾಭಾವಭಂಗಿಯ |
 ಮನದ ನಾಚಿಕೆಯೊಂದು ನೆಟ್ಟನೆ |
 ಜನಪತಿಯ ಮಗಳೆಂಬ ಹೆಕ್ಕಳ ಹೆಮ್ಮೆ ತಾನೆರಡು ||
 ತನಗೆ ಸಮ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿನಲ್ಲದ |
 ಮನುಜಗಳುಪಿದೆನೆಂಬ ಮಹವೆಯ |
 ಘನತೆ ಮೂಱುವಳಕಳುಕಿ ನಾಚುತಲಿವೆದಳಾ ಮಾಯೆ || ೨೫ ||

ಒಡತಿ ನುಡಿಯದೆ ನಾಚಿರಲು ಹೆ
 ಗ್ಗಡತಿ ಸಕಳೆಯಿದೇನು ರಾಣಿಯ |
 ನಡೆವ ನೋಡುವ ಹಾಡುವಾಡುವ ರೀತಿ ಹೊಸತಾಗಿ ||
 ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣಿಸಿದೆತ್ತಣ |
 ಗೊಡವೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಳೆನುತಲಿ |
 ಮಡದಿಯೊಲಿದು ಕಳಾವಿಳಾಸಿಯ ಕೇಳಿದಳು ಬಳಿಕ || ೨೬ ||

ಹಲವು ಮಾತೇನೀಗ ಕಾಮನ |
 ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲಮ |
 ಗಳುಸಿದುದು ದಿಟವವರಿವರನ್ನೇನ ಕೇಳುವಿರಿ ||
 ಹೊಲಬಿದಾದೊಡೆ ತಪ್ಪದೆನುತಲಿ |
 ತಿಳಿಯನುಡಿದಳು ಸಕಳೆಗೊಡತಿಯ |
 ನೆಲೆಯನಡಿದು ಕಳಾವಿಳಾಸಿನಿ ತನ್ನ ಸನುಮತವ || ೨೭ ||

ಆ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ ಮಾಯಾ |
 ಮಾನಿನಿಯ ಮೊಗವಲರಿ ಸಲೆ ಸು |
 ಮ್ಮಾನದಲಿ ನಸುನಗುತ ನಾಚುವ ಭಾವಭಂಗಿಯನು ||
 ಆ ನಿತಂಬಿನಿಯರು ನಿಧಾನಿಸು |
 ತೇನು ಹುಸಿಯಲ್ಲೆನುತ ಶ್ರುತದೈ |
 ಷ್ವಾನುಮಾನದಲಿಹೊದರಲ್ಲಮಗಾಕೆಯೊಲಿದುದನು || ೨೮ ||

ಈ ಕುಮಾರಿಯ ತಿಳಿವೆನೆಂಬುದ |
 ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾಣಲು ಬಂದ ಕಾರಿಯ |
 ವಾ ಕಳಾವಿದನನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು ನಾವೆನುತ ||
 ಆಕೆಯರು ಮದಮಾನಿಯೆಂಬ ವಿ |
 ವೇಶಿಯನು ಕಳುಹಿದರೆ ಬಂದಳ |
 ನೇಕ ಚದುರಿದ ಚಪಳಿತನದಲಿಯಲ್ಲಮನ ಬಳಿಗೆ || ೨೯ ||

ನಾರಿ ಬಂದುದನಡಿದು ಮೊದಲೇ |
 ದಾರಿದೋಷವೆ ನಾನೆನುತ ಬೀ |
 ಡಾರಕ್ಕಿನ್ನಾ ವೆಯ್ದ ಬೇಹುದು ನಮ್ಮನಹಸಿದೊಡೆ ||
 ನಾರಿ ನೀನೀ ಹದನ ಹೇಳು ಕು |
 ಮಾರಿಗೆನುತವೆ ನಿಜವಿನೋದವಿ |
 ಚಾರದಿಂದಲಿ ನುಡಿದನಾ ಮದಮಾನಿಗಲ್ಲಮನು || ೩೦ ||

೧ ತಿನ್ನೇ (ಇ, ಉ, ಖ, ಜ.) ; ತೇಕೇ (ಗ.) ೨-೨ ದು ಪೇಳಿದರಲ್ಲಮನ ಪರಿಯ (ಇ.)
 ೩-೩ ವುದುದುಯಿನ್ನೇ (ಇ.) ೪-೪ ಹವಣಿಯ ಚದುರ (ಇ.) ೫-೫ ಸ್ವೈದುವೆವು ನಮ್ಮನು
 ಆರಸಿ ಕೇಳಿದೊಡೆ (ಇ.) ೬ ನೇ (ಗ.)

ನಿನಗೆ ಸಾಂಕಿನ್ನೇಕೆ ಬೀಡಿನ |
 ಮನೆ ವೃಥಾ ಬೇಟಕೊಂದು ಸಕಂ |
 ಲ್ಪನೆಯ ಬಿಡು ನನ್ನೊಡತಿಯಾದೊಡೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮೋಹದಲಿ ||
 ನಿಮಗೆ ಕೃಪೆಯಾಗಿದಳೊಮ್ಮರ |
 ಮನೆಯೊಳಿರು ಸುಖಿಯಾಗಿ ನೀನೆಂ |
 ದೆನುತ ನಯದಲಿ ನುಡಿದಳಾ ಮದಮಾನಿಯಲ್ಲಮಗೆ || ೩೦ ||

ನಾವು ಪರದೇಶಿಗಳು ಬಡವರು |
 ನೀವು ದೊರೆಗಳು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಯ |
 ದೇವಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಾವೇ ಪುರುಷವೇಷಿಗಳು ||
 ನೀವು ಸತಿಯರು ನಿಮ್ಮೊಳಿಹುದೆಮ |
 ಗಾಳಿವ ಮರಿಯಾದೆಗಳುಳಿ ದೂರದ |
 ಸೇವೆ ಳತಾ ನಮಗುಚಿತಳಿವೆಂದನು ನಗುತಲಲ್ಲಮನು || ೩೧ ||

ಕೂಡೆ ತಾ ಪತಿಕರಿಸಿ ಮರಳಿದು |
 ಮಾಡಬಲ್ಲಳೆ ಮಾಯೆ ಭೇದವ |
 ನೋಡು ನೀನೀಗಿರುತಿರುತಲಿನ್ನಾ ಕೆಯಂಗವನು ||
 ಆಡಿ ತೋಟಲದೇಕೆ ನೀ ಕೈ |
 ಗೂಡಿ ಕಾಬುದು ನಿನಗೆ ನಾವೆನು
 ತಾಡುತಿರ್ದಳು ಹಲವು ಬಿನ್ನಣ ಮಾತನಲ್ಲಮಗೆ || ೩೨ ||

ಆದೊಡೆನೌ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ |
 ಭೇದ ಬೇಟಕೊಂದಾಗಿಯೆನ್ನೊಳು |
 ವೇದಿಸುತ್ತಿದೆ ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆವು ನಿನಗೆ ಮನದೊಡೆದು ||
 ಆದರಿಸುವೊಡೆ ಕೇಳುವೊಡತಿಯ |
 ರಾದವರ ದೂರದಲಿ ಸೇವಿಸಿ |
 ಹೋದೊಡೆಮಗದು ಸೌಖ್ಯವೆಂದನು ನಗುತಲಲ್ಲಮನು || ೩೩ ||

ನಗೆಯ ಮಾತಲ್ಲಣ್ಣ ಮಾಯೆಯ |
 ಬಗೆಗೆ ನಿನ್ನ ನು ಸೇವಕಾವು |
 ತ್ತಿಗಳೊಳೆಣಿಸುವ ಪರಿಯ ಕಾಣನು ನಿನ್ನ ತನ್ನಿಂದ ||
 ಮಿಗಿಲು ಮಾಡುವ ಪರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು |
 ಹಗಲಿರುಳು ಹಂಬಲಿಸಿ ಕೇಳ್ಳೆ |
 ಬೆಗಡುಗೊಳ್ಳದಿರೆನುತ ಬೋಳ್ಕೊಸಿದಳು ಮದಮಾನಿ || ೩೫ ||

ಸೇವಕರ ಮೇಲೆಹಕವಿದ್ದೊಡೆ |
 ಭಾವೆ ತಪ್ಪೇನೊಡತಿಯಾದವ |
 ಬೋವಿ ಸಲಹಲು ಮೋಹ ಮಾಡುವರವಣಿಗದು ಸಹಜ ||
 ನಾವು ನಮ್ಮಯ ಸೇವಕಾಂಗದ |
 ಭಾವದಿಂದಿರಬೇಕೆನುತ ನಾ |
 ನಾ ವಿಧದ ಧಾಳಕತನಂಗಳ ನುಡಿದನಲ್ಲಮನು || ೩೬ ||

ಸಾಕು ಜಾಣಿನ ಮಾತು ಮಹಿತಿ |
 ಯಿನ್ನೇಕೆ ನಿನ್ನೊಳು ಮಾಯೆ ಕಾಮೋ |
 ದ್ರೋಹದಲಿ ನೆಹಿತಿ ನಿನಗೆ ಸೋತಳು ಹಲವು ಮಾತೇನು ||
 ಲೋಕದೊಳು ನರ ದಿವಿಜ ದನುಜರ |
 ನೇಕರನು ಬಗೆಗೊಂಡು ಲೆಕ್ಕಿಸ |
 ದಾಕೆ ತಾನೇ ಸೋತಳ್ಳೆ ನಿನಗೆಂದಳಲ್ಲಮಗೆ || ೩೭ ||

ನೀವೆ ಬಲ್ಲರಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯಾ |
 ದೇವಿಯಂತಸ್ಥವನು ಹೊಸಬರು |
 ನಾವು ಬಲ್ಲವೆಯಂತುಕಾರಣ ಮನಸು ಬಂದಂತೆ ||
 ನೀವೆ ಮಾಡುವುದೆಮ್ಮ ಕೇಳುವು |
 ದಾವುದುಂಟೆಂದೆನುತಲ್ಲಮ |
 ದೇವನಾ ಮದಮಾನಿಗಿಂದನು ಬಳಿಕ ನಸುನಗುತ || ೩೮ ||

ಆವ ಶಕುನವ ತಿಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಲೆ |
 ಭಾವ ಬಂದೆಯೊ ಅಲ್ಲದಿದೊಡ |
 ದಾವ ಮೋಹನ ವಶ್ಯವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿತೆಯೋ ದಿಟಕೆ ||
 ದೇವಿಯನು ನೀ ಮರುಳುಮಾಡಿದೆ |
 ಜಾವಳಿಗನಲ್ಲೆನುತ ಬಂದಳು |
 ಭಾವೆ ನಗುತ್ತಲ್ಲಮನ ಬಳಿಯಿಂದೊಡತಿಯಿದ್ದಡೆಗೆ || ೩೯ ||

ಇತ್ತಲಾಗಳೆ ತೋಳು ತೊಡೆ ತುಟಿ |
 ವೃತ್ತಕುಚ ಕೊರಳರಳುಗಂಗಳು |
 ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದುವು ಮಾಯೆಗಿಚ್ಛೆಯ ಫಲವ ಸೂಚಿಸುತ ||
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಹಾರೈಸಿ ನಗುತಲು |
 ಮತ್ತೆ ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದಳು |
 ಮತ್ತೆಗಜಗತಿಯಿಂದಲಾ ಸಮಯದಲಿ ಮದಮಾನಿ || ೪೦ ||

ಏನು ನಿನ್ನಯ ಮುಸುಡ್ ಚೇಷ್ಟೆ ಸು |
 ಮಾನವನು ಸೂಚಿಸುತಲಿದೆ ಬಳಿ |
 ಕೇನ ಮಾಡಿದೆ ಹೇಳು ಕಾರ್ಯದ ಹದನ ನೀನೇನಲು ||
 ಆ ನಿತಂಬಿನಿಯಲ್ಲಮನ ಮಿಗೆ |
 ತಾನೊಡಂಬಡಿಸಿದುದನೆಲ್ಲವ |
 ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದಳು ಮದಮಾನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ೪೧ ||

ನೀನಹುದು ಸಂಮೋಹನದ ಸಂ |
 ಧಾನವಿದ್ಯಾಜಾಣೆಯೆನುತಾ |
 ಮಾನಿನಿಯರುಗಳೊಲಿದು ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕೈಯಿಂದೆ ||
 ಆ ನಿತಂಬಿನಿ ದಣಿವೆವೋ ಸ |
 ನ್ಯಾನಿಸುತ ಸಂತೋಷದಲಿ ಮದ |
 ಮಾನಿನಿಗುಚಿತದಲಿ ಸಿಕ್ಕೊಡಿಸಿದರಂಗಚಿತ್ತವನು || ೪೨ ||

ಕಣಬರಾದ ಕನಿಷ್ಠರಿಂದ |
 ನಟದರಾದೊಡೆ ಭೂಮಿಪಾಲಂ |
 ಗಣಹುವರು ಬಳಕರಸನಿ ಸೋಹೆಯನು ಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಅಪಾಯಬಾರದು ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಯದ |
 ತಿಳಿವು ಹೇಗಹುದೆಂದೆನುತ್ತಲಿ |
 ನೆಹಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಗುಪ್ತವನು ಮಾಡಿದರು ಕೆಳದಿಯರು

|| ೪೩ ||

ಅಂದಿನಿರುಳಿನಲಾರುವಾಯದ |
 ಭಂದದಿಂದಲಿ ಬಳಕ ಸೆಜ್ಜಾ |
 ಮಂದಿರಕೆ ಸಡಗರಿಸಿ ಮಾಯೆಯನಲ್ಲಮನನೊಲಿದು ||
 ತಂದು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿದರು ಬಳಿ |
 ಕೆಂದುಮುಖಿಯರು ತಮವೃತ್ತರಣಿಯ |
 ನೊಂದು ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಭಾವಭ್ರಮಿತಬುದ್ಧಿಯಲಿ

|| ೪೪ ||

ನೆಲಿಸಿ ಮಿಂಚಿನ ಮಿಡುಕಿನೊಲು ಕಂ |
 ಗಳಿಗೆ ತೊಡುವನಲ್ಲದಪ್ಪಿಗೆ |
 ನಿಲುಕನಂಬರದಂತೆ ಸೋಂಕಿಹನಲ್ಲದನುರೂತಿಗೆ ||
 ಉಲುಕನಕ್ಷರದಂತೆ ಬಾಯೊಳು |
 ನಲಿವನಲ್ಲದೆ ಚುಂಬನಕ್ಕೆ ತಾ |
 ಸಿಲುಕನಲ್ಲಮನಿ ಪರಿಯ ನಟಿಸಿದನು ಮಾಯೆಯಲಿ

|| ೪೫ ||

ಬಯಲ ಚಪ್ಪಿಪಾವಂತೆ ಚುಂಬನ |
 ಬಯಲನಪ್ಪುವವೊಲು ಸಮಸ್ತಿಕೆ |
 ಬಯಲನೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನೋಟದ ಕೂಟದನುಭವಣೆ ||
 ಬಯಲುಗೊಂಡುವು ಭಾವಿಸಲು ನಿ |
 ವರ್ಯಲಿನಲ್ಲಮಗೊಳಿತ ಕಾರಣ |
 ಬಯಲ ಬಿಹ್ವದ್ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಳು ಮಾಯೆ ಸುರತದಲಿ

|| ೪೬ ||

೧ ಸರವು (ಜ.) ೨ ನಡೆಗೊಳಿ (ಜ.) ೩ ಚಿತ್ತದ (ಇ.) ೪ ಮನುಗಿ (ಇ, ಎ.) ೫ ಗ (ಎ, ಬ, ಕ, ಜ.) ೬-೭ ದಳಿತ ಬಾಯೊಳು/ಸಲುವನಲ್ಲದೆ ಭಂಜನೆಗೆ (ಜ.) ೮ ಪ್ಪಿ (ಮು.) ೯ ಗೊಲಿ (ಜ, ಮು.) ೧೦ ಬಿಮ್ಮನ (ಇ.)

ಮಳೆಗೆ ನೆನೆವುದೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದೊ |
 ಡೊಲೆವುದೇ ಬಲುಗಿಚ್ಚಿನುರಿಯಿಂ |
 ದಳವುದೇ ನಭವಾಪರಿಯ ಬಯಲುಗನು ತಾನಾಗಿ ||
 ಕಳವಳದ ವಿಷಯಗಳ ವ್ಯಸನಗ |
 ಳೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕುವನಲ್ಲವಾತನ |
 ಹೊಲಬು ತಾ ಬೇಡಿಕೊಂದು ಪರಿಯೇನೆಂಬೆನಲ್ಲಮನ

|| ೪೭ ||

ಜಗವನೇಡಿಸಿ ಕಾಡುವಾ ಮಾ |
 ಯೆಗೆ ನವಿನವೆನಿಪ್ಪ ಮಾಯಾ |
 ವಿಗನು ತಾನೆಂಬಂತಿರಲ್ಲದೊ ಬಯಲ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ||
 ಅಗಲದಂತಿರಲಿದ್ದು ಸುರತದ |
 ಸೊಗಸಿಗಿಲ್ಲದೆ ಸುಳಿದನಾತನ |
 ಬಗೆಯನಂತಿಂತೆಂದು ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲವಲ್ಲಮನ

|| ೪೮ ||

ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ಈತಗಳುಪಿದ |
 ಕಕ್ಕಲತೆ ಕೈಸಾರಿತಲ್ಲದೆ |
 ಹೊಕ್ಕು ಮೈಕೈಗೂಡಿ ಸುರತಸುಖಾತಿರೇಕದಲಿ ||
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಸಮಸ್ತ ಭೋಗವ |
 ಮಿಕ್ಕು ಸವಿಯದೆಯೆನ್ನ ಭಾವನೆ |
 ಮುಕ್ಕು^೧ ಹೋದುದೆ ಎನುತ ಮನದೊಳು ಮುಗಿದಳು ಮಾಯೆ

|| ೪೯ ||

ವನಿತೆ ಬೆಡಗಾಗಿದಳಲ್ಲಮ |
 ತನಗೆ ರೂಹಿಸಿ ಸುರತಸುಖಭಾ |
 ವನೆಗೆ ಬಾರದೆ ಬಯಲುಗೊಂಡಿರೆ ಸುಯ್ದು ಮುಡಿಮೊಡಗಿ ||
 ಕನಸ ಕಂಡಂತಾಗಿ ಬಳಿಕಾ |
 ದಿನದ ಮುಡಿವಸದಲಿ ತನ್ನಯ |
 ಮನವೊಲಿದು ನಿಜಸಖಿಯರೊಳಗಿಂತೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೫೦ ||

ನೋಡಿದೊಡೆ ರೂಪಾಗಿರಲು ಮೈ |
 ಗೂಡಲಿಕೆ ಸೊಂಕಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ |
 ನೋಡಿ ನಾ ಬೆಜಗಾಗಿ ಮಹಾದೋಷಗಿರಲು ಾಮನದೊಳಗೆ ||
 ಕೂಡುವಂತಿರಲೆನೆಗೆ ಮೋಹವ |
 ಮಾಡುವಂತಿರೆ ಕಂಡೆ ಕನಸನು |
 ನೋಡಿದಿರೆಯಲ್ಲಮನ ನಟಣೆಯನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ || ೫೧ ||

ಮರುಳುಗೊಂಡಂತೆನೆಗೆ ಮೋಹದಿ |
 ಬೆರಳುಗಳನೊಲಿದಿತ್ತು ಳಕೀಲಿಸಿ |
 ಯಿರಲುಳು ಹಗಲೆಡೆವಿಡದೆ ಕಾದಿರುತಿರ್ದನೆಂಬಂತೆ ||
 ಹಿರಿಯ ಕನಸನು ಕಂಡೆ ನಾನ್ನಿ |
 ನ್ನಿರುಳೊಳಿ ಪರಿಯೆನುತ ಮಾಯಾ |
 ತರುಣಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ತನ್ನಯ ಕೆಳದಿಯರ ಕೂಡೆ || ೫೨ ||

ಸುರತಮುಖದಲಿ ಮುಂದುಗಡೆದಿಹ |
 ಪುರುಷನಿವನಿನ್ನಾರೊ ಸತಿಯರ |
 ಸರಸಪಾಶಕೆ ತೊಡಕಿ ಬಿಳಿದ ಮಹಿಮನಿವನಾರೊ ||
 ಪರಿಕಿಸುವೊಡಲ್ಲಮನ ಭೇದಿಸ |
 ಲರಿದಲಾ ಎಂದೆನುತ ಮಾಯಾ |
 ತರುಣಿಗಾ ಕೆಳದಿಯರು ಬಳಕಿಂತೆಂದರೊಲವಿನಲಿ || ೫೩ ||

ಇದಿರುಗನಸಿದು ಲೇಸು ನಿನಗ |
 ಭೃದಯವನು ಸೂಚಿಸುವುದೆನುತಲಿ |
 ಸುದತಿಯರು ಮಿಗೆ ಕನಸ ಮುಠಾದರು ಮನಸುಬಂದಂತೆ ||
 ಅದನು ಕೇಳುತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಠುಕಳಿ |
 ಸಿದುದು ನೆಱೆಯಲ್ಲಮನ ಬೇಟೆದ |
 ಕುದಿಹ ಮಾಯೆಯ ತನು ಮನಂಗಳ ಕಂದಿ ಕುಂದಿಸುತ || ೫೪ ||

೧-೧ ಮನೆಯೊಳಗೆ||ನಡುವಿರುಳು ಬಂದೆನ್ನರಮಿಸಿದ ನುಡಿದು ನಾನಾ ಸ್ನೇಹ ಮೋಹದಿ|ಬೆಡಗಿನಲ್ಲ ಮ
 ಕನಸಿನೊಳಗಿಂತೆಂ (ಜ.) ೨ ಮೂಗನು (ಗ, ಖ, ಚ.) ೩ ನರಿ (ಉ, ಕ, ಖ, ಮು.) ೪-೪ ಕೀಳಿ
 ಲೊಳಿ (ಕ.) ೫ ಕೂಡಿ (ಇ.) ೬-೬ ನದ|ನರಿಯಲರಿಯೆನು ಇದರ ಮಹಿಮೆಯ (ಇ.)
 ೭ ಸು (ಒ, ಖ, ಗ, ಜ.) ೮ ರಿ (ಉ, ಮು.)

ಅಂದು ಬಳಿಕಾ ಹದನನಾಗಳೆ |
 ತಂದು ನೆಹಗಿಹಲು ಕೆಲರು^೨ ಭರವಸ |
 ದಿಂದ ಮೋಹಿನಿದೇವಿ^೩ ತನ್ನಯ ಮಗಳ ಮಂದಿರಕೆ ||
 ಬಂದು^೪ ತಾನೇಕಾಂತದಲಿ ನಿಜ |
 ನಂದನೆಯನಾಪ್ತೆಯರ^೫ ಕರೆದಿಂ |
 ತೆಂದು ನುಡಿದಳು ತಾನು ಕೇಳಿದ ಗುಪ್ತವಾರ್ತೆಯನು

|| ೫೫ ||

ಮಗಳೆ ನೀ ನಿನಗಲ್ಲ^೬ದಿದೋರ್ |
 ಜೆಗಳ ನಡೆ^೭ವರೆ^೮ ರಾಜಕುಲದಲಿ |
 ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮಾಡುವರೆ ನಿಮ್ಮಯ ತಂದೆ ಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಸೊಗಸುವನೆ ಮಿಗೆ ಮುನಿ^೯ವವರ^{೧೦} ಮಾ |
 ತುಗಳಿಗಾಸ್ಪದವಹರೆ ಅಕಟಾ |
 ನೆಗಳಲಹುದೇ ಪುರುಷಸಂಗವನೆಂದಳಾ ಜನನಿ

|| ೫೬ ||

ನೀತಿಯುಯದೆಯಾನು ಮೊದಲಲಿ |
 ಕಾತರಿಸಿದುದದೊಂದು ಭಾವಿಸ |
 ಲಾತ ಸುರತದಲಂಗಸಂಗಕೆ ಸಿಕ್ಕದಿಹುದೊಂದು ||
 ಮಾತೆ ಕೇಳಿದುದೊಂದು ನಮಗಿ |
 ನ್ನೆ^{೧೧}ತಡಿದು ನುಡಿಯೆನುತ ಲಜ್ಜೆಯ |
 ಭೀತಿಯಲಿ ಬೆಂಬಿದ್ದು^{೧೨} ಮೌನದೊಳಿರ್ದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೫೭ ||

ತರಳೆ ನೀನಕಟೀನ ಮಾಡುವೆ |
 ದುರುಳರಿವದರು ನಿನ್ನ ತೊತ್ತಿರು |
 ಮರುಳು ಮಾಡಿದೊಡೊಲಿದೆಯೈಸಲೆ ಎನುತ ನಿಜಸುತೆಯ ||
 ಕರುಣದಲಿ ಮೋಹದಲುಪೇಕ್ಷೆಯ |
 ಭರದಲಾಕೆಯನೇನುವೆನ್ನದೆ |
 ಮುರಿದು ಮೋಹಿನಿದೇವಿ ನೆಹ^{೧೩} ನೋಡಿದಳು ಕೆಳದಿರುರ

|| ೫೮ ||

೧ ಹರ (ಜ.) ೨ ಕೇಳಿ (ಎ.) ೩-೩ ತನುಜೆಯ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದು/ನಿಂದು (ಜ.) ೪ ಮುದ
 ದಿಂದ (ಇ.) ೫-೫ ದೋಚಿಯ/ನೆಗಳಲಹುದೇ (ಇ.) ೬ ನೆನೆ (ಎ.) ೭ ನಗು (ಎ.) ೮ ನೆನೆ
 (ಇ.) ೯ ಗತಿ (ಗ.) ೧೦ ಬೆಂದಿದ್ದು (ಮು.) ; ಬೆದೆಬೆಂದು (ಇ.)

ಅರಸಿ ನುಡಿದೊಡೆ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯು |
 ತ್ತರವ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಬಾರದು |
 ತರುಣಿ ತಾನ್ಲಮನ ಿಕಾಣುತ ಕಾಮೌತಾಪದಲಿ ||
 ಮರುಳುಗೊಂಡಾತಂಗೆ ಮೋಹಿಸಿ |
 ಹರಣಮಾತ್ರವನುಳುಹಿಕೊಂಡಳು |
 ಹಿರಿದು ಮಾತಿನ್ನೇತಕೆಂದರು ಕೂಡೆ ಕೆಳದಿಯರು

|| ೫೯ ||

ಅಕಟ ಮಗಳಿಗಿದಾವ ದೆಸೆಯಲಿ |
 ವಿಕಳ ಬಂದುದೊ ಬಲಾದಿ ಬಹು ಸೇ |
 ವಕರಿರಲು ಸಲೆ ಸಂತವಿಟ್ಟಿರಿದೆತ್ತಣ್ಣಮನ ||
 ಸಕಳೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಲ್ಲಿ ನೀನೇ |
 ತಕೆ ವಿಚಾರಿಸದಾದೆಯೆನುತಾ |
 ಸಕಳೆಯನು ಮರುಳಾಡುತಿರ್ದಳು ಮೋಹಿನಿದೇವಿ

|| ೬೦ ||

ಮನುಜದೇಹವಪೂರ್ವವದಲೊಳು |
 ಜನಪತಿಯ ಸುತೆಯಹುದಪೂರ್ವತೆ |
 ಯಿನಿತಲೊಳು ಪಟುವಾಗಿ ಸಕಲ ಸುಖಂಗಳೊನು ತಿಳಿದು ||
 ಅನುಭವಿಸುವುದಪೂರ್ವವದಲಿಂ |
 ಮನಸು ಬಂದಂತಿರಲಿ ಮಾಯಾಂ |
 ಗನೆಯದೇತಕೆ ಕಾಹು ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದಲಾ ಸಕಳೆ

|| ೬೧ ||

ಅಹುದು ತನುವುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂ |
 ದಿಹುದು ಬಳಿಕಲಿ ಬಯಸಿ ಬಾತೊಡೆ |
 ಬಹವೆಯದುಕಾರಣದಲಾತ್ಮಜೆ ಮನಸು ಬಂದಂತೆ ||
 ಬಹಳ ಭೋಗವ ಕೊಳಲಿಯೆನುತಾ |
 ಗ್ರಹವನೀಡಾಡಿದಳು ನೀವೇ |
 ನಹಿತರೇ ಎನುತವರನುಪಚರಿಸಿದಳು ನೃಪರಾಣಿ

|| ೬೨ ||

೧-೧ ಕಾಮಾತುರದ (ಇ.) ೨ ನೆರೆದ (ಜ.) ೩ ಕಡೆಯಿಂ (ಇ.) ; ದೆಸೆಯಲಿ (ಎ.) ೪-೪ ಭಾ
 ವಿಸಿಸಕಲರಿಯಲು ಸಂತವಿಟ್ಟಳುಯೆ (ಇ.) ೫ ರದ್ದೆಲ್ಲರು (ಜ.) ೬ ಲ (ಇ.) ೭ ಮರೆದಾ
 (ಇ.) ೮-೮ ಲಿ ಬೆಳೆ (ಗ.) ೮ ಸವಿ (ಇ.) ೯ ಬರುವೆಗೆ (ಇ.)

ಅರಸನಾಡು ತೆಪಲದಿನಾ |
 ಚರಿಸುವುದು ನೀವೆನುತ ಭಾವಿಸೆ |
 ಮರುಳರೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಲ್ಲವರಾರು ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ||
 ಇರುತಲಿರಿ ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ಬಂದಾ |
 ಪರಿಯಲೆನುತಾ ರಾಣಿ ತಾ ತ |
 ನ್ನರಮನೆಗೆ ಹೋದಳು ಕುಮಾರಿಯನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸುತ || ೬೩ ||

ನೋಡಿದೊ ಲಾವಣಿಕರು ಮಾತೆಯ |
 ಕೂಡಿಯಾಗಳೆ ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡತ |
 ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರಾದೊಡಂಜಿಕೆಯೇನು ನಮಗಿದಕೆ ||
 ಬೇಡಬೇಕೆಂದೆನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ |
 ಮಾಡುವರೆ ಪರಸತಿಯೆ ಇದಳಿನಿಂ |
 ದಾಳಿಹೋದಳು ರಾಣಿಯಿಂದಳು ಸಕಳೆಗಾ ಮಾಯೆ || ೬೪ ||

ತರುಣಿ ಕೇಳೊ ನಿನಗೆ ಪರಮೇ |
 ಶ್ವರನೆ ಪತಿಯಹನೆಂದು ನೃಪಕುಲ |
 ಗುರುವೆನಿಸಹಂಕಾರನಾ ಮಮಕಾರ ಭೂಪತಿಗೆ ||
 ನಿರುತ ವಚನವ ನುಡಿದ ನೀನೀ |
 ಪರಿಯ ಒಗಾವಳಿಗಂಗೆ ಕೂರ್ತಡೆ-
 ಮರುಳುಗುಟ್ಟದೆ ಮಾಣ್ವರೇ ಹೇಳೆಂದಳಾ ಸಕಳೆ || ೬೫ ||

ನೀನಿ ಕೇಳಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ |
 ದೂಳಿನೆಮ್ಮೆಯ ರಾಣಿ ಕೇಳಿದ |
 ಕಾರಣದಲಿದು ಜಾಣತಲ್ಲದೆ ರಾಯ ಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಗಾಣಿಹೆವು ನಾವಿನ್ನು ನೀತಿಯ |
 ವೀಣದಿರಬೇಕಂತುಕಾರಣ |
 ಬೇನಿ ಬೀಡಿನಲಿರಲಿಯಲ್ಲಮನೆಂದಳಾ ಸಕಳೆ || ೬೬ ||

೧ ೦೮ (ಜ.) ೨-೨ ತಲಿ ಕರುಣಿಸಿಯೆ (ಇ.) ೩ ದೂಷ (ಇ.) ೪-೪ ನೇಕಾ (ಎ.) ೫ ಮಾ
 ಡಿದರು ಈ (ಇ.) ; ನುಡಿದ ನಿನಗೀ (ಉ.) ೬-೬ ಕೌಳಿಕ ಮನುಷ್ಯಗೋತಡೆ (ಜ.) ; ಕೌತುಕ
 ಗಳನು ಮಾಡಲು (ಇ.) ೭ ಲೀ ಕೌಳಿಕಗೆ (ಉ.) ೮ ಜಾ (ಇ.) ೯-೯ ದೂರವಹುದಿದು ನಿನ್ನ
 ರೀತಿಯು (ಇ.)

ಕೆಳದಿಯರು ತಮತಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಕಲಿಸುತಿರಲಾ ಮಾಯೆ ಚಿಂತಾ |
 ಕುಲತೆಯಿಂದಲಿ ಬೆಣಗುಹೊಡೆದಿರಲಾಗಳೆಯ್ದು ||
 ಲಲನೆಗೇತಕೆ ದುಗುಡವಾರು |
 ಮ್ಮಳಿಕೆಯನು ಮಾಡಿದರು ಹೇಳೆನು |
 ತೊಲಿದು ಕೇಳಿದನಂದು ಸಕಳೆಯನ್ನಲ್ಲಮನು ಬಳಿಕ |

|| ೬೭ ||

ಅಣ್ಣ ಕೇಳುದಕದಲಿ ಮುಳುಗಿದ |
 ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಲಂತಾಗಿ ಕುದಿಯುತ |
 ಬಣ್ಣವಳಿದೊಳು ಮಾಯೆ ಕಾಣುತ ನಿನ್ನ ಬೇಟದಲಿ ||
 ಕಣ್ಣು ಗಾಣದೆ ಕಾಮನೇಷುನ |
 ಹುಣ್ಣಿನಲಿ ಹೊರಳಿದೊಡೆಯಾ ಸ್ಥಿತಿ |
 ಹಣ್ಣು ಹಬ್ಬಿತು ಪುರದೊಳಿಂದಳು ಸಕಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೬೮ ||

ಒಡತಿ ಮುಂತಾದಳರಮನೆಯಲಿಹ |
 ಮಡದಿಯರು ತಾವಣದರೊಬ್ಬನೆ |
 ಪೊಡನಿಸಾಲಕನಣಯನ್ನಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲಿ ||
 ತೊಡಗಿ-ತೀಪರಿ ರಟ್ಟು ಸಾಕಿ |
 ನ್ನೆಡೆಯ ಮಾಡೈ ನಿನಗೆ ಬೀಡಿನ |
 ಗುಡಿಯ ಹೊಣಗೊಂಡೆಯಲಿಂದಳು ಸಕಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೬೯ ||

ಮಾಯೆಯಗಲಿದ ಬಳಿಕ ಭಾವಿಸೆ |
 ಕಾಯವುಂಟೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಹ |
 ವಾಯು ನಡೆವುದೆ ಕಾಲು ಕೈ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಡುಕುವುವೆ ||
 ಬಾಯನುಡಿ ಬೆವಹಾರ ಬೆಸನಗ |
 ಳಾಯಂತವು ಬಳಿಕುಂಟೆ ಕೇಳಾಗಂ |
 ಸಾಯದಂತಿರೆ ಸತ್ತೆ ನಾನಕಟೆಂದನ್ನಲ್ಲಮನು

|| ೭೦ ||

೧ ನಗುತಲಲ್ಲಮನು (ಜ.) ೨ ಬನ್ನ ಬಟ್ಟ (ಮು.) ೩ ಪ್ರಭೆ (ಜ.) ೪ ದೆಮ್ಮ (ಜ.) ೫ ಮ
 (ಜ.) ೬ ರಿ (ಇ.) ೭-೭ ವಡಗಿದ|ಕಾಯ ನಡೆವುದೆ ಕಾಲು ಕಣ್ಣು ಗಳುಲುಕಿ (ಜ.) ೮ ವಗಲಿದ
 (ಇ.) ೯ ಶಬ್ದ (ಗ.) ೧೦-೧೦ ಧಾರ್ಥವು ಬಳಿಕಲುಂಟೆ (ಇ.) ೧೦ ಮರುಳೆ (ಉ.)

ಎಂದ ಮಾತಿನ ಮುಱಿಯ ಬೆಡಗಿನ |
 ಸಂದಿಯಲಿ ಶಿವಕಾಮತತ್ವ |
 ದ್ವಂದ್ವವಿಪ್ಪದನಜಾಯಲಜಾಯದೆಯೀಗಳೇನಾಯ್ತು ||
 ಮುಂದೆ ಮಾಯೆಯ ನಿನ್ನ ರಿಣ ಸಂ |
 ಬಂಧವುಳ್ಳೊಡೆ ತಾನೆ ಕೂಡೀ |
 ತೆಂದಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾಣನುಡಿದಳು ಸಕಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೭೧ ||

ಆಗಲೆನುತಲಿ ಬಳಿಕ ಪಾತ್ರದ |
 ಭೋಗದವರೊಳು ಮಧುಕನಾಥಗೆ |
 ಹೋಗಿ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಲಾಸ್ಯದ ಕೇಳಿಯೂಳಿಗವ ||
 ಜೋಗವಿಸುತಿರುತ್ತಿದ್ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಭಾಗೆಯಲಿ ತಾನೊಲಿದ ಕಾರಣ |
 ವಾ ಗರುವ ನಮ್ಮಿಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೭೨ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಚಿಕ್ಕಂ ಪದ ಅಳಿಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ವಿಮಳೆ ಬಂದ ಗತಿ

ವಚನ

ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಸ್ಥೂಲಕಾಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದೆ |
ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಶೂನ್ಯಕಾಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದೆ |
ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಅನಿಮಿಷನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದೆ |
ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಪ್ರಭುವೆಂಬ ಜಂಗಮನಾಗಿದ್ದೆ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧ ||

ಆದಿಯಾಧಾರವಿಲ್ಲದೆಂದು ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮುಗಳಿಲ್ಲದೆಂದು ಸುರಾಳನಿರಾಳವಿಲ್ಲದೆಂದು ಶೂನ್ಯನಿಶೂನ್ಯ
ವಿಲ್ಲದೆಂದು ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲ ರಚನೆಗೆ ಬಾರದೆಂದು ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣನುದಯಿಸಿದನಂದು || ೨ ||

ಆದಿಯ ಸಂಗದಿಂದಾದವನಲ್ಲ ಸಂಗಸುಖಮೊಳಗಿದ್ದವನಲ್ಲ ಇಬ್ಬರ ಸಂಗದಿಂದಾದವನಲ್ಲ ರವಿಶಶಿಯ
ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಬೆಳೆದವನಲ್ಲ ನಾದಬಿಂದುಗಳೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುನ್ನ ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೩ ||

ಸೂಚನೆ

ಉಮೆಯ ನೇಮದಲಿಕ್ಕೆಗೆ ಬಂದಾ |
ವಿಮಳೆ ಿಪೇಳಲು ವಿಸ್ತರಿಸಿಯ |
ಲ್ಲಮನ ಪರಿಯನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಗಳು ಮಾಯೆ ಮನವೊಲಿದು ||

ಪದಮಲಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶಾಶ್ವತ |
ಪದದಲನುಭಾವಿಗಳು ಕೇಳುವು |
ದಿದಿಹುತೊಳಗೆ ಮೇಲೆನಿಸಿ ಇನಡೆನ ಕಥಾಕುತೂಹಲವಾ ||
ಮಧುಕನಾಥನ ವಾದ್ಯಮೇಳಾ |
ಪದಲಿ ಮೆಹಿವಲ್ಲಮನ ಮಹಿಮೆಯ |
ಹದನನಾದರದಿಂದಲೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

೧-೧ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನರಿದೆನೆನುತ್ತಲಿ (ಗ.) ೨ ಸೋತು (ಗ, ಜ.) ೩-೩ ನಡೆ
ವಾ ಕಥನಕಾತುಕವ (ಜ.) ೪ ದಿವ್ಯ (ಇ.)

ಧರಣಿತಳದೊಳು ನಿಚ್ಚ ಮಧುಕೇ |
 ಶ್ವರನನಭಿವಂದಿಸುತ ಕಾಮಾ |
 ತುರದಲಲ್ಲಮಗೋತು ಮಾಯಾದೇವಿಯಿರುತಿರಲು ||
 ಹಿರಿದು ದಿನಗಳು ಹೋದುವೆನುತಲಿ |
 ಗಿರಿಜೆ ಮಾಯೆಯ ಹದನನಾಲಿಸಿ |
 ಕರೆದು ತರಲಿಕೆ ಕಳುಹಿದಳು ಬೆಸನಿತ್ತು ವಿಮಳೆಯನು

|| ೨ ||

ತೊಳಪ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಮಿಂಚಿನ |
 ಬಳಗವನು ಬೆಸಲಾಗುತಿರೆ ಕೋ |
 ಮಳದ ತನುವಿನ ಸಾರ ಸೌರಭವಿಡಿಯೆ ದೆಸೆಗಳನು ||
 ಸೆಳೆನಡುವಿನುನ್ನತಕುಚಂಗಳ |
 ಚೆಲುವಿಕೆಯ ದಿವ್ಯಾಂಗತೇಜದ |
 ಬಳಕೆಯಿಂ ದಲಿ ಬಂದಳವನಿಗೆ ವಿಮಳೆ ವಿನಯದಲಿ

|| ೩ ||

ಬಂದು ಭರ್ವಸದಿಂದೆ- ಕನ್ನೆಯ |
 ಮಂದಿರವನೊಳಹೊಕ್ಕು ಭೋಂಕನೆ |
 ಮುಂದೆ ನಂದಿರೆ ಕಾಣ್ತವೆ ಸತುಕರಿಸಿ- ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಇಂದುಮುಖ ನಿನೆತ್ತಣಿಂದಲಿ |
 ಬಂದೆಯೇತಕೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ |
 ನೆಂದು ಮಾಯಾದೇವಿ ಕೇಳಿದಳೊಲಿದು ವಿಮಳೆಯನು

|| ೪ ||

ಕೆಳದಿ ನಿನ್ನನು ನೋಡಲಂಬಿಕೆ |
 ಕಳುಹಿದರೆ ರಜತಾದ್ರಿಯಿಂದಾ |
 ನಿಳುಮ್ ಬಂದೆನು ವಿಮಳೆಯೆಂಬುವಳಾನು ನೀನಿಗೆ ||
 ಇಳೆಯೊಳುದಯಿಸಿ ಮಗ್ನರೆದೆಯಾದೊಡೆ |
 ತಿಳುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗದೆಲ್ಲವ |
 ನೊಲಿದು ಕಾರಣಕಥನವನು ಕೇಳೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೫ ||

೧ ತಾರೆನುಲಟ್ಟಿ (ಇ.) ೨ ಬಿ (ಜ.) ೩-೩ ರಂಭದ ವಿಳಾಸದಲಿ (ಇ.) ; ರಂಭಗಳ ರಚನೆಗಳ (ಜ.) ೪ ಬೆಳಗಿನಂ (ಜ.) ೫ ಮನವೊಲಿದು (ಇ.) ೬-೬ ದಲಿ ಬೇಗ (ಜ.) ೭-೭ ತುಳಿಯ ಹತ್ತಿ (ಜ.) ೮-೮ ಕೇಳಿದಳಾಕೆಯನು ಮುದದಿಂದಲಾ ಮಾಯೆ (ಇ.) ; ಬೆಸಗೊಳಿ ಮಾಯೆ ಗೆಂದಳು ವಿಮಳೆ ನಿಜ ನೆಲೆಯ (ಜ.) ೯ ಳಿಗೆ (ಇ.) ೧೦ ಮೆ (ಉ, ಕ.)

ಎನು ಕಾರಣ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ |
 ನೇನು ಕಾರಣ ನೀನು ಬಂದೆಯಿ |
 ದೇನು ಕಾರಣ ಗಿರಿಜೆ ಮಾಡಿದಳೆನೆಗೆ ಕರುಣವನು ||
 ತಾನು ದೇವತೆಯಾನು ಮಾನಿಸಿ |
 ಯೇನು ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಕಾರಣ |
 ಮಾನಿನಿಯೆ ಹೇಳೆನುತಲಿದ್ದಳು ವಿಮಳೆಗಾ ಮಾಯೆ || ೬ ||

ಹರನ ನಿಷ್ಕುಳರೂಪನಲ್ಲಮ |
 ನಿರೋಪಿನಿಂದಲು ತಾನು ತಿಳಿವಾ |
 ತುರಕಿ ತನ್ನ ಗುಣಿಸ್ವರೂಪದ ಮಾಯೆ ನಿನ್ನವನು ||
 ಧರಗೆ ಕಳುಹಲು ನೀನು ತಡೆದಿರು |
 ತಿರಲು ನಿನ್ನನು ತಿಳಿದುಳಿ ತರಲಿಕೆ |
 ಗಿರಿಜೆ ಬಳಕೆಂತೆನ್ನ ಕಳುಹಿದಳೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ || ೭ ||

ಬಳಿಕ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಮನಸಿಗೆ |
 ತಿಳಿವು ತಿಣ್ಣನೆ ತಿಟ್ಟವಿಟ್ಟಿತು |
 ಹೊಳಹು ಹೊಮ್ಮಿತು ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಕಥನ ಕಾರಣದ ||
 ಬೆಳವಿಗೆಗೆ ಬೆಡೆಯಾಯ್ತು ನೆನಹಿನ |
 ನೆಳಲು ಮಿಂಚಿದುದೊಳಗೊಳಗೆ ನಿ |
 ಮಗಳೆಯ ಸಂಗವು ಕಳೆಯದಿಹುದೇ ಮನದ ಮೈಲಿಗೆಯೆ || ೮ ||

ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವಾ |
 ಸುರರು ಜನನಕೆ ಬರಲು ಜಾತಿ |
 ಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲೆನಲಾವು ಸತಿಯರು ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನು ||
 ಪಿರಿದು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯ ಭಾವಿಸ |
 ಲರಿದು ನೀನದಱಿಂದಲಲ್ಲಮ |
 ನಿರವನೆಲ್ಲವ ವಿರಚಿಸೆಂದಳು ವಿಮಳೆಗಾ ಮಾಯೆ || ೯ ||

೧ ಮೃ (ಗ. ಜ.) ೨-೨ ವ ನೇ ತಿಳಿಯಲಿಕೆ ಭರದಾತುರದ (ಜ.) ; ಲಿಕಾತನ ಪರಿಯನರಿಯಲು
 ಭರದ (ಗ.) ೩ ನಿಜ (ಚ.) ; ತಮಃ (ಗ.) ೪ ತಿಳುಹಿ (ಇ, ಎ, ಖ.) ; ಕರೆದು (ಇ.)
 ೫ ತಿಳಿವುತರ್ದು (ಜ.) ೬ ಳೆ (ಜ.) ೭ ಕಲ್ಮಷವ (ಜ.)

ಆದೊಡಾಲಿಸುವೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಲಾದರಿಸಿ ಕೇಳಭವ ತನ್ನ ವಿ |
 ನೋದದಿಂದಾ ಗಿರಿಜೆಗುಹಿದ ಕಥನಕೌತುಕವೆ ||
 ಆದಿಯಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ವಾಗಿಯೆ |
 ಮೇದಿನಿಯಲಿರುತಿದರ್ಶನಮಲಃ ಗು |
 ಣಾಧಿಕದಳ ಸುಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರರೆಂಬುವರು || ೧೦ ||

ಒಳ್ಳಿತಾಗಿಯೆ^೧ ಚೆಲುವ ಬನವಸೆ |
 ಬಳ್ಳಿಗಾವಿಯ ಭಕ್ತಿಭಾವಕ |
 ರೆಲ್ಲರೊಳಗಭಿವಂದ್ಯನಾಗಿ ಸಮಸ್ತ^೨ ಭಾಗ್ಯದಲಿ ||
 ಬಲ್ಲದನು ತಾನೆನಿಸಿ ತನಗೊಂ |
 ದಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯದ |
 ಭುಲ್ಲವಣಿಯಲಿ ಬಳಿಕ ನಿರಹಂಕಾರನಿಂತೆಂದ || ೧೧ ||

ದಾನವಿಲ್ಲದ^೩ ಧರ್ಮ ವಿಷಯ^೪ |
 ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ತಪವು ಜೀವ |
 ಸ್ಥಾನಂ^೫ದನುಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದ ಯೋಗದಭ್ಯಾಸಂ ||
 ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಸಿದ್ಧಿ^೬ ವರಸಂ |
 ತಾನವಿಲ್ಲದ ಬಾಳ್ವೆಯಲಿ ಸುಖ |
 ಮೇನು ದೊರಕುವುದೆನುತ ನಿರಹಂಕಾರ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧೨ ||

ಲೌಕಿಕರು ಕಾಮಿಸುವರಿಹಪರ |
 ಲೋಕವನು ತಮಗೀವ ಪುತ್ರನ |
 ನೇಕೆಯಾ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಬಳಕೆಗಳು ನಮಗೆ ||
 ಏಕವೆನಿಸುವ ನಿಜವನೀವ ನಿ |
 ರಾಕುಳದ ಸುಕುಮಾರನಾಗಲಿ |
 ಬೇಕು ನಮಗೆಂದೆನುತ ನಿರಹಂಕಾರ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧೩ ||

೧ ಕಾರಣವ (ಇ, ಉ, ಬ.) ೨ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ (ಜ.) ೩ ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗೀ (ಇ.) ೪-೪ ಯೋಳಿರುತಿಹರು
 ಜ್ಞಾನಾರ್ಥೋಧಿಗಳು (ಇ.) ೫ ಖಿಳ (ಜ.) ೬ ಣೋದಯ (ಎ.) ೭ ಹ (ಕ.) ೮-೮ ರಿಗೆ
 ಮಿಗಿಲಧಿಕವಾಗಿಹ ಸಕಲ (ಇ.) ೯-೯ ಧನವು ಶಿವಪದ (ಇ.) ; ವಿತ್ತಧರ್ಮದ (ಜ.) ೧೦-೧೦
 ವಿಲ್ಲದ ದೇಹ ಮನವಳಿಯದನ ಗುಣಯೋಗ (ಇ.) ೧೧ ಭಕ್ತಿ (ಜ.)

ಉಪಮಿಸಲು ಸತಿಸಂಗರಸೌದಲಿ |
ಜಪದ ಜಂಜಡ ಜೋಕೆಯಲಿ ಮೋಣ್ |
ತಪದ ತಾಮಸಭಾವದಲಿ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚಿನಲಿ ||
ವಿಪುಲ ವಿಜ್ಞಾನಾಕೃತಿಯ ನಿ |
ಶ್ವಪಿಪಳನಾದಳ ಕುಮಾರನಿಲ್ಲೆನು |
ತಪರಿಮಿತದೇಹಿಕೆಗಳ ನಿರಹಂಕಾರ ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೧೪ ||

ಆದೊಡಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯ |
ಹಾದಿಯನು ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ |
ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾಪ್ರಬಂಧದ ಬಲೆಗಳಲಿ ನುಸುಳಿ ||
ಆದರಿಸಿಯೆನಗಚಲಪದವನು |
ಮೊದಿಸುವ ಸತ್ಪತ್ರನೊಬ್ಬನ |
ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ನಿರಹಂಕಾರನನುಗೆಯ್ದ

|| ೧೫ ||

ಸತಿಸಹಿತ ಸಂಕಲ್ಪಸಾಧನ |
ಗತಿಯ ಮೇಳಾಪದಲಿ ನೆಹಿ ನಿ |
ಶ್ವಿತವ ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸನೇಕೋಭಾವನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ||
ಪ್ರತಿಯಿಡುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ನತಿಗಳೆವ ನಂದನನ ಬಯಕೆಯ |
ಮತಿಗಳಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರರೊಪ್ಪಿದರು

|| ೧೬ ||

ಸಂತೆಯೊಳಗುಂಟೆ ಸಮಾಧಿಯ್ |
ಸಂತತಾನಂದದ ಸುಖೋದಯ |
ವೆಂತು ದೊರಕುವುದೆನುತ ಮಂದಿಯ ಕಳವಳವ ತೊಲಗಿ ||
ಸಂತತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದೇ |
ಕಾಂತವಾಸವ ಹೊಕ್ಕು ಮಿಗೆ ವಿ |
ಶ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರರೊಪ್ಪಿದರು

|| ೧೭ ||

೧ ಜಲ (ಕ, ಖ, ಮು.) ೨ ನಾನಾ (ಎ, ಒ, ಖ, ಗ, ಚ, ಜ.) ೩-೪ ಲಿಂಗಾಕಾರಕೃತಿಯಲಿ|ಚ
(ಜ.) ೫ ಲಿಹ|ಚ (ಇ.) ೬ ನಹ ಸು (ಒ.) ೭ ಪಂಚಿನ (ಗ.) ೮ ಭೇ (ಇ, ಗ, ಜ.) ೯ ಮನ
ಸ್ತಿನೊಳು ನಿರ್ಭಾ (ಜ.) ೧೦ ಸುಖೋದ (ಇ, ಗ.) ; ಸುಖೋದ (ಜ.) ೧೧ ಯು (ಇ.)

ಅನುಗೊಳಿಸಲಳವಟ್ಟಿ ಪದ್ಮಾ |
 ಸನದ ಹಸ್ತನ್ಯಸ್ತಲಿಂಗದ |
 ನೆನಹು ನೆಹು ಕಣಿಗಟ್ಟಿದಂಗದ ನಟ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ||
 ಮನದ ಮೇಳಗಳೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ |
 ಘನತರಪ್ರಾಣಾನಿಲನ ಸಾ |
 ಧನಸಮಾಧಿವಿಳಾಸದಲಿ ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು

|| ೧೮ ||

ಹೂಳಿಹೋಯಿತ್ತನ್ನ ಪಾನದ |
 ಮೇಲಣಿಚ್ಚೆಯನೇಕ ಪಟಾಯಿಲಿ |
 ಹಾಳು ಬಿಡುವು ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳ ಬಲುಹು ||
 ಕೊಳುಹೋಯಿತು ಕರಣಗಳ ಕಾ |
 ಲಾಳು ಳಬೆಂಬಟ್ಟಿಯಳ ಸುಷುಮ್ನಾ |
 ನಾಳದಲಿ ದಂಪತಿಗಳೊನುಭವವಿರೆ ಸಮಾಧಿಯಲಿ

|| ೧೯ ||

ಆ ಸಮಾಧಿಯ ಭಾವದಲಿ ನವ |
 ಮಾಸ ಪೂರಿತವಾಗಿ ನೆನಹಿನ |
 ನೆನಹಿನ ಬಲು ಬಿಸಿಲು ಬೆಳಗಿದುದಂತರಂಗದಲಿ ||
 ಲೆನಿಸಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿದುದೊಯ್ಯನೆ |
 ಭಾಸುರ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ವಿ |
 ಳಾಸ ನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನದೊಳಗೆ

|| ೨೦ ||

ಕಂಡರೆಕೋಭಾವದೊಲಿ ನಿಹಿ |
 ಖಂಡ ಮಹಿಮನನವಿಳ ಭವಭಯ |
 ಖಂಡನನನಾದ್ಯಂತರಹಿತನಪ್ರಮೇಯನನು ||
 ಚಂಡಕರ ಕೊಂಟೆ ಪ್ರಕಾಶೋ |
 ಚ್ಚಂಡಮಯಂನ ಸುಹೃನ್ಮನೋಂಬುಜಲ್ |
 ಮಂಡಿತನನಾ ದಂಪತಿಗಳೊಲಿದಂತರಂಗದಲಿ

|| ೨೧ ||

೧ ದ ಮೊನೆಗೆ (ಉ.) ೨ ಕ್ಕಿ (ಎ, ಒ, ಕ, ಖ, ಚ, ಜ.) ೩ ದಿನದ (ಇ, ಒ, ಖ.) ೪-೪ ಗಳು
 ಬಂದಿದೆ (ಉ.) ೫-೫ ಇದರ ಸುಜ (ಇ.) ೬-೬ ಲ್ಲಿಯ (ಉ.) ; ಲಿ ಚಿದ (ಇ.) ೭-೭
 ನು ತೆರಹಿಲ್ಲ ದುಪಮೆಗೆ ಬಾರದಭವನನು (ಇ.) ೮-೮ ಕರ ಕೊಟಿಗಳಿಗುಡ್ಡೆಂಡ ಪ್ರಭೆಯನನಂತರೂ
 ಪನ (ಜ.) ೯ ತೇಜ (ಇ.) ೧೦-೮ ಹೃತ್ಯಮಲಪೀರದಿ (ಇ.)

ಕರಣಗಳು ಕಾಲಿಡಲು ನೇತ್ರದ |
 ಬರಿಮುಗುಳು ಬಿಚ್ಚಿದುವು ನಾಡಿಯ |
 ಹೊರಳಿ ಹುರಿಗೊಳಿಸಿದುವು ಚೇಷ್ಟಿಸಿ ಬಾಹಿರಂಗದಲಿ ||
 ಅರಳಿದುದು ಮನದಹಾಕಿ ಭೋಂಕನೆ |
 ಹೊರೆಯಲಿಹ ಬಾಲಕನ ಕಂಡರು |
 ಪರಮ ನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹರುಷದಲಿ || ೨೨ ||

ಬಿಸಿಲ ಚಿಬ್ಬೆಬಿಟ್ಟಿಳಿಗಿಳಿದು ಶೋ |
 ಭಿಸುವ ಸೂರ್ಯನೊ ಹಿಮವನತಿಗಳೆ |
 ದೆಸೆವ ಚಂದ್ರನೊ ನೆಟ್ಟನಾಶ್ರಿತಭಕ್ಷಗುಣವಳಿದು ||
 ಮಿಸುಗುವಗ್ನಿಯೊ ಪೇಳಿನಲು ರಂ |
 ಜಿಸುವ ತೇಜೋಮಯದೊ ಬಾಲಕ |
 ನೆಸೆದನಾ ಸುಜ್ಞಾನಿನಿರಹಂಕಾರದಿರಿನಲಿ || ೨೩ ||

ಹೊಗಳಿ ಹೋರುವ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ |
 ಬಗೆಗೆ ಬಾರದ ಹರಿವಿರಿಂಚಾ |
 ದಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿ ಕಾಣಲಿಹುದಾದ ಪರಮಮುನಿನಿಕರ ||
 ಮೊಗಸಿ ಮಾಡುವ ತಪಕೆ ನಿಲುಕದ |
 ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದ |
 ವಿಗಡ ಶಿಶುವನು ಕಂಡರಾ ದಂಪತಿಗಳರ್ತಿಯಲಿ || ೨೪ ||

ಸುರರು ಹೂಮಳೆಗಿಹಿದರಾಗಳು |
 ನೆರೆದು ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿ |
 ಪರಮಮುನಿಜನದಂತರಂಗದಲಾದುದುತ್ತಾಹ ||
 ಕೊರಡುಗಳು ಕೊನರಿದುವು ಕಹಿಯದ |
 ಬರಡುಗಳು ಹಯನಾದುವೆಮ್ಮಯ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನಿಳೆಗೆ ರೂಪಿಸಿ ಮೆಹಿದ್ ಕತದಿಂದೆ || ೨೫ ||

೧-೧ ಯುಸರಿಗೊಳಿಸಿದುದು ಚೇಷ್ಟಿಸಿಯು ತಾ (ಜ.) ೨ ದೆರಕ (ಉ.) ; ಮರು (ಜ.)
 ೩-೩ ಬಿಟ್ಟಿಳಿಗಿಳಿದು ಶೋಭಿಸುತನೆ (ಇ, ಎ, ಜ.) ೪ ಪ ವಹ್ನಿ (ಇ, ಉ.) ೫-೫ ಪರ ಬೊಮ್ಮದ
 ಸು (ಜ.) ೬ ಸಂ (ಜ.) ೭ ಮೋ (ಮು.) ೮ ಬಂದ (ಇ, ಒ, ಖ, ಜ.)

ಭಾವು ಘನ ಗುರುಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯೆ |
 ಭಾವು ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯೆ |
 ಭಾವು ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಕಾಶೋಪ್ಲೋಮ ಮೂರುತಿಯೆ ||
 ಭಾವುರೇ ಎಂದೆನುತಲಾ ಚಿ |
 ದ್ರೂಪ ಶಿಶುವನು ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿದ |
 ನಾ ಪುರಾತನಾನೆನಿಸ ನಿರಹಂಕಾರನರ್ತಿಯಲಿ

|| ೨೬ ||

ಹಾರವಿಸಿ ನಲಿದೆತ್ತ ಕಿಂಚಿತು |
 ಭಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಗೆ ಸೋಂಕದೆ |
 ಸಾರತೇಜಃಪುಂಜತನು ಶಿಶು ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ||
 ಪೂರವಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಬಳಿಕಾ |
 ನಾರಿ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿ ನಿರಹಂ |
 ಕಾರನನು ಕೇಳಿದಳಿದೇನೆನುತಾತ್ಮಜನ ಪರಿಯ

|| ೨೭ ||

ಈತನಾರಂಬೊಡೆ ಸದಾ ಸಾ |
 ಕ್ಷಾತವನಿಜಲಾನಲಾನಿಲ |
 ಭೂತತತ್ವವಿದೂರ ಪರಮಾನಂದ ರಸಭರಿತ ||
 ಜಾತನಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸುವೊಡೆಯ |
 ಜಾತನೊಲ್ಲೆಂದೆನುತಲುಪಮಾ |
 ತೀತನಿ ಶಿಶುವೆಂದ ನಿರಹಂಕಾರ ನಿಜಸತಿಗೆ

|| ೨೮ ||

ಬಲ್ಲೊಡೆ ಶಿಶುವೊತಹೊಳಗಹ |
 ನಲ್ಲ ಹೊರಗಹನಲ್ಲ ಭಾವಿಸ |
 ಲಿಲ್ಲದಿರುತಿಹನಲ್ಲವೆನುತಾ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ||
 ಎಲ್ಲ ಜಾಡ್ಯದ ಜಂಜಡಂಗಳ |
 ನಲ್ಲವೆನಿಸುವ ಬಾಲಕಗೆ ಬಳಿ |
 ಕಲ್ಲಮಪ್ರಭುವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನ ಕೊಟ್ಟರರ್ತಿಯಲಿ

|| ೨೯ ||

೧ ಪ್ರಸಾದ (ಮು.) ; ಸ್ವರೂಪ (ಇ. ಬ.) ೨ ಪರಾಪರ (ಜ.) ೩ ಹಿಡ (ಇ.) ೪-೫ ಲ್ಲದ
 ಖಂಡನು (ಇ.) ೫-೬ ನೆನಿಸುವನೆಂದು ನಿರಹಂಕಾರ ಸತಿಗೊರೆದ (ಇ.) ೭ ಭಂಜನಂ (ಜ.)
 ೮ ನಾಮವ (ಅ.) ೯ ಕರೆದ (ಇ.) ; ಇಟ್ಟ (ಜ.)

ಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ನುಡಿಯ ಕಲಿತನು |
 ಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ನಡೆಯ ಕಲಿತನು |
 ಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಬಳೆದನವರ ಮನೋರಥವ ಕೂಡೆ ||
 ಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಬಾಲಲೀಲೆಯ |
 ನಳವಡಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿಹ ಮ |
 ಕೃಳಲಿ ಮೆಹುತಿವೃತಲಿದ್ಧನಲ್ಲಮ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೦ ||

ಚಂಃಡ ಭವದಲಿ ಬಗೆದು ಭಾವಿಸಿ |
 ಖಂಡ ವಿಧಿಯಲಿ ಸುಖವ ಬಯಸುವ |
 ಭಂಡ ಭವಿ ಭರದಿಂದ ಭೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗವನು ತಾಗಿ ||
 ಕಂಡು ಉಂಡೆಡೆಯಾಡುವನು ಮೂಞ |
 ಚಂಡಿಯೀಪರಿಯೆನುತಲಾ ಹೊಡೆ |
 ಚಂಡನಲ್ಲಮನಾಡುತ್ತಿದ್ಧನು ಬಾಲಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೧ ||

ವಾಯುಸೂತ್ರದಲಿಂದು ರವಿ ಚ |
 ಕ್ರಾಯುಧಂಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿದೊಡೆ |
 ಬೀಯವಹವನಿಲಿಸಲಹಾಯದ ಭವಿಗಳಾಯುಷ್ಯ ||
 ಈಯವಸ್ಥೆಯಲೆನುತ ಶಿಕ್ಷಣ |
 ಪಾಯದಿಂದಿಕ್ಕಯ್ಯಲಾ ಪ್ರಭು |
 ರಾಯ ಚಕ್ರವ ತಿರುಹುತ್ತಿದ್ಧನು ಬಾಲಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೨ ||

ಆತನೋದದ ೨ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವ |
 ಮೇತವಾತನ ನಾಲಗೆಯ ತುದಿ |
 ಗಾತು ಬೆಸನನು ಬೇಡುತ್ತಿಹವಾತನ ಪದಾಬ್ಜದಲಿ ||
 ಓತು ಸತ್ಯತಿನಿಕರಗಳು ಕ |
 ಯಾತು ನೇಮವ ಹಾರುತ್ತಿವ್ವು |
 ಭೂತಳದೊಳ್ಲಮನ ಬೆಳವಿಗೆ ಬೆಳಸಿತಚ್ಚರಿಯ

|| ೩೩ ||

೧ ನುರಾಗದಲಿ (ಗ.) ೨ ಬೆಳೆ (ಜ.) ೩ ಭಂ (ಉ.) ೪-೪ ರದಲಿ ಭಾವಿಸಲು ನವ (ಗ.)
 ೫-೫ ಯಲ್ಲಿಯಾಡುವ (ಖ.) ; ಯಾಡಿ ನೋಡುವ (ಇ.) ೬ ಲಿರುತ (ಜ.) ೭-೭ ಶಾಸ್ತ್ರ
 ರ್ಪುತಿಯಿಲ್ಲಾ ನೋಲವನು ಹಾರುತ್ತಿದ್ಧವು | ಆತು ಬೆಸನನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ಧವು ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳು (ಇ.)
 ೮ ಬೀರಿತಾರ್ಥಯ (ಗ, ಜ.)

ಊಡಿಗಚ್ಚುರಿಯಾದ ಬಾಲ |
 ಕ್ರೀಡೆಗಕ್ಕಜಗೊಂಡು ಕಂಡವ |
 ರಾಡಿಕೊಳುತಿರೆ ಕಣ್ಣುಗಿಸುಹುದೆಂದು ಮೋಹದಲಿ ||
 ನೋಡಿ ತೂಪಿಡಾದಕ್ಕುಲಿ ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿ ಕರ ಸಂತೋಷದಲಿ ಕೈ |
 ಗೂಡಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಜನನಿಜನಕರು ಕರೆದರಲ್ಲಮನ || ೩೪ ||

ವಿಮಲಮುನಿಗಳ ವರಸಮಾಧಿಗೆ |
 ಸಮಯವಿಲ್ಲದ ದೇವ ಬಾರೈ |
 ದ್ಯುಮಣಿಶಿಖರಶಿಖೋಟಿತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯ ಬಾರೈ ||
 ಕಮಲಸಂಭವ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾ |
 ದಮರರಣವಿಗೆ ನಿಲುಕದಿಹ ನಿರು |
 ಪಮನೆ ಬಾರೆನುತವರು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕರೆದರಲ್ಲಮನ || ೩೫ ||

ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಜನನಿಜನಕರು |
 ಕರೆಯುತ್ತಿರಲಾ ಬಾಲಭಾವದ |
 ಪರಿಯನಾಗಳೆ ಬಿಸುಟು ಸಾಕಿನ್ನೆನುತ ನಡೆತಂದು ||
 ವರಗುರು ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೆ |
 ಪರಮತತ್ವನಿರೂಪಣೆಯ ವಿ |
 ಸ್ತುರಿಸಲುಡ್ಯೋಗಿಸಿದನಲ್ಲಮ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೩೬ ||

ಕೇಳಿರೇ ನಿಮ್ಮಯ ಸಮಾಧಿಯ |
 ಕೇಳಿಗೋಸುಗವಾನು ರೂಪಿಸಿ |
 ಬಾಲಭಾವಚ್ಚವಿಯ ತೋಡಿದನಿನ್ನ ಸಾಕೆನಗೆ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಲೆಯೆನ್ನ ನಿಜದ ನಿ |
 ರಾಳನಿಶ್ಚಲನಿತ್ಯಸುಖಸ |
 ಮ್ಮೇಳದಲಿ ನಾನಾಡುತಿಹನೆನುತಿದನಲ್ಲಮನು || ೩೭ ||

೧-೧ ತಂದೆತಾಯ್ತುಳು ಕಂಡು ಹರುಷದಲಿ (ಇ.) ೨ ಡು (ಇ.) ೩-೩ ನ್ನೇಕೆ ನಮಗೊ
 (ಇ.) ೪ ಭಾವಿ (ಉ.) ೫ ದ ಸ (ಜ.) ೬ ದ ರೂಪ (ಇ.) ೭ ನಿಮಗೆ (ಜ.) ೮ ನುತ
 (ಇ.)

ಆವ ತೆಪದಿಂದಾದೊಡೆಯು ೨ಮ |
 ತ್ತೇವೆಗೊಲಿದೀ ಪರಿಯಲಾ ಪರ |
 ದೈವನೇ ೨ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೆ ತೋಪಾಯಗಲಿದೊಡೆ ॥
 ನಾವು ನಮ್ಮಯ ಸದುಗತಿಯ ಸಂ |
 ಭಾವಿಸುವೆವೆಂದೆನುತಲ್ಲಮ |
 ದೇವಗೊಲಿದಾ ಜನನಿಜನಕರು ನುಡಿದರಭಿಮತವ ॥ ೩೮ ॥

ಬಗೆಯೆ ನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾ |
 ನಿಗಳ ಮೇಳವನೊಲ್ಲದಾ ೩ ಪ್ರಭು |
 ವಗಲಿ ತಾನಿರಬಲ್ಲನೇ ಬೇಕಾದೊಡೀ ಹದನ ॥
 ನಿಗಮದಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿಯನು ೪ ಭಾ |
 ವಿಗಳ ನುಡಿಯಲಿ ೫ ಕೇಳುವುದು ನಾ |
 ನಗಲೆ ನಿಮ್ಮುವನೆಂದನಲ್ಲಮ ಜನನಿಜನಕರಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥

ಬಳಿಕ ತತ್ವವಿವೇಕವೆಲ್ಲವ |
 ನಳವಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಕ್ಕೈಭಾವ ೬ |
 ಸ್ಥಳವ ಕಾಣಿಸಿ ೭ ದೃಷ್ಟದಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಯರ್ನಿಸಿ ॥
 ಇಳೆಯೊಳಾ ಸುಜ್ಞಾನಿದೇವಿಗೆ |
 ನಲಿದು ನಿರಹಂಕಾರದೇವಿಗೆ |
 ತಿಳಿಹಿ ನಿತ್ಯವನಿತ್ತನಲ್ಲಮಲಿಂಗಂ ೮ ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥

ಪಡೆವೊಡೀಪರಿ ಬೇಹ ಮಕ್ಕಳ |
 ಪಡೆದು ಪರಿಣಮಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾದಲಿ |
 ನಡೆವುದೀಪರಿ ನಿಜ ಸಮಾಧಿಯ ನಿಲವ ನಿಲುಕುವುದು ॥
 ಹಿಡೆವೊಡೀಪರಿ ವಾಯುಮನಗಳ |
 ಹಿಡಿದು ಸುಖದಲಿ ಸುಳಿವುದೆನುತಲಿ |
 ಪೊಡವಿ ನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪೊಗಳಿದರು ॥ ೪೧ ॥

೧ ಪರಿಯಿಂ (ಇ.) ೨-೨ ಸುಖ|ಸೇವೆಗೋಸುಗವೊಲಿದು ಬಂದಾ|ದೇವನೇ (ಇ.) ೩ ರವೆ (ಉ.)
 ೪ ರೊಲಿನಲಿ (ಜ.) ೫ ದೇಂ (ಉ.) ೬-೬ ಭವ|ವಗಲದನುವನು (ಇ.) ೭ ಟ್ಟಿಲವಿಸಿಂದಲಿ
 (ಇ.) ೮ ನರುಹಿಸಿ (ಇ.) ೯ ನೆ (ಇ, ಎ, ಗ.) ೧೦ ತನ್ನ (ಬ.) ೧೧ ಪಥ (ಇ.)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲ್ಲವುನ ಕರು |
 ಣದಲಿ ಪಡೆವುದು ಸಚ್ಚಿದಾನಂ |
 ದದ ನಿರಾಕುಳ ನಿತ್ಯಪದವನು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದು ||
 ಮುದದಲಿಶ್ವರನೊರೆದನಂದಾ |
 ನದನು ಕೇಳಿದು ಬಲ್ಲಿನೆಂದಾ |
 ಹದನ ಮಾಯೆಗೆ ಹೇಳುತಿದಳು ವಿಮಳೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ೪೨ ||

ಎಳ್ಳಿನೊಳಗೆಂತೆಣ್ಣೆಯಿಹಪರಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಟದೊಳನಲನಿಹ ಪರಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಹಾಲೊಳು ಬೆಣ್ಣೆಯಂತಿಹುದಂತೆ ಭಾವಿಸಲು ||
 ಬಲ್ಲೊಡೆಮ್ಮಯ ದೇವನಿರುತಿಹ |
 ನೆಲ್ಲರೆಡೆಗಳಲನುವನನುಡೊಡೆ |
 ಯಲ್ಲವುಪ್ರಭು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೪೩ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಒಕ್ಕಂ ಪದ ೨೮೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಪ್ರಭು ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದ ಗತಿ

ವಚನ

ಕರೆಯದೆ ಬಂದುದೆ ಹೇಳದೆ ಹೋದುದನಾರು ಬಲ್ಲರು |

ಅಂದಂದಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ |

ಬಂದ ಬಂದವರಲ್ಲ ಮಿಂದುಂಡು ಹೋದರು |

ಗುಹೇಶ್ವರಲ್ಲಯ್ಯನುಣ್ಣದೆ ಹೋದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ

|| ೧ ||

ಭಾವಗೆಟ್ಟನು ಭವಗೆಟ್ಟನು ಒಡಹುಟ್ಟಿದರೈವರ ಕೈಬಿಟ್ಟನು |

ಭಂಡನು ಲಜ್ಜ ಭಂಡನು ಕಂಡರೆ ನುಡಿಸದಿರಾ ಮಾಯಾದೇವಿ |

ಅರುವೆಯನುಟ್ಟನು ಸರೆಮರುಳಾದನು ಹುಟ್ಟಿಮುರಿದನು ಮಡಕೆಯನೊಡೆದನು

ಆದಿಪುರಾಣನು ಅಚಲ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು |

ಗುಹೇಶ್ವರಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ ಮೂಗಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ

|| ೨ ||

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳ ಮಾಯೆ ತೊತ್ತಳದುಳಿವಂದು ದೇವದಾನವರ ಮಾಯೆ ಅಗಿದಗಿದು ತಿಂಬಂದು

ರುದ್ರಗಣ ಪ್ರಮಥಗಣರೆಂಬರ ಮಾಯೆ ಮರುಳ್ಕಾಡಿ ಕಾದುವಂದು ನೊಸಲಕಣ್ಣು ಪಂಚಮುಖ

ದಶಭುಜದವರಿಗೆ ಮಾಯೆ ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾದಂದು ಅಷ್ಟಾಶೀತಿಸಹಸ್ರ ಋಷಿಯರುಗಳು ಮಾಯೆ

ಶವೋವದಲಿ ಕೆಳಹುವಂದು ನಾನು ಮಾಯಾಕೋಳಾಹಳನಾಗಿದ್ದೆ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೩ ||

ಸೂಚನೆ

ವಿಮಳೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೊಡೆ ಕಾರ್ಯ |

ಕ್ರಮವನಾಲಿಸಿ ಮಾಯೆ ತಾನ |

ಲ್ಲಮನನಟಾದಿಹೊನೆನಲು ಹೋದನು ನಿಜವ ತೋಟಾಸದೆ ||

ಮಾಯೆಯನು ಮನ್ನಿಸದೆ ನೂಕಿ ನಿ |

ರಾಯಸದಬಾನ್ದಮೂರ್ತಿ |

ಶ್ರೀಯನಾಳುವ ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳುವುದು ||

ಮಾಯೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮುಟ್ಟಬಂದ |

ವಿಡಾಯವನು ಮುಱಿದಲ್ಲಮಪ್ರಭು |

ರಾಯನಾಡುತಲಿದ್ದ ಪರಿಯನು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ಗಿರಿಜೆಗೀಶ್ವರನೊರಿದೊಡದನು |
 ದರಿಸಿ ಬಂದಾ ವಿಮಳೆ ನೆಹುತಿ ವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಕೌಳಿಯಲ್ಲಮನಾದೊಡನೆ ಮಗೆ ||
 ದೊರಕಿ ನಮ್ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥವನು ಸ |
 ತ್ಯರಿಸಿ ಸಲಿಸಲು ಸುಲಭದಲಿ ಗೋ |
 ಚರವೆನಿಸಿ ಕಾಣಿಸುವನೇ? ಹೇಳೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೨ ||

ಹರನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಗೋ |
 ಚರಿಸಿ ತೊಡುವನಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನೀನು ಬಳಿಕಾತನಲಿ ಬಗೆಬಂದ ||
 ವರ ಮನೋರಥಳಿಸಿದ್ಧಿಯನು ಪತಿ |
 ಕರಿಸಿ ಪಡೆವುದು ಕೇಳೆನುತಲಾ |
 ದರಿಸಿ ಮಾಯೆಗೆ ಹೇಳುತಿರ್ದಳು ವಿಮಳೆ ವಿನಯದಲಿ

|| ೩ ||

ಸುದತಿ ನೀನುಹಿಡಿದ ಮುನ್ನವೆ |
 ಮುದವಲೀಶ್ವರಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಮಧುಕನಾಥನ ನಿಚ್ಚ ಪೂಜಿಸುವೆನು ವಿಧಾನದಲಿ ||
 ತುದಿಗೆ ನಾನಿನ್ನೆನ ಮಾಡುವೆ |
 ನದಹಲಾದೊಡೆ ಕಾಣೆನಿನ್ನುವ |
 ನಿದಕೆ ನಾ ಬೇಸತ್ತೆನಾ ಕೇಳೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೪ ||

ಶಿವ ಶಿವಾ ನೀವುಣ್ಯವಚನ |
 ಶ್ರವಣ ಸಂಭಾವಿಸಿತೆಯಾದೊಡೆ |
 ಶಿವನ ಭಕ್ತಿ ನಿರರ್ಥವೆಂದಾ ಮೂಢೆ ತಿಳಿವಂತೆ ||
 ವಿವರಿಸುವೆನಾ ಶಿವಸದಾಚಾ |
 ರವನು ಓನಾ ಬಲ್ಲನಿತನೆನುತಲಿ |
 ಯುವತಿ ಮಾಯೆಗೆ ಹೇಳಲುದೊಡ್ಡಗಿಡಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೫ ||

೧-೧ ದ ಹದನವಧಿಗೆ (ಇ.) ೨ ಭಾವ (ಇ.) ೩-೩ ರಿಸಿ ಕಾಣಿಸುವಂದವನು (ಇ.)
 ೪ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ (ಇ.) ೫-೫ ದೆನುತ್ತು ಪ್ರಭುವಿನ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ (ಇ.) ೬-೬ ಬಲ್ಲಂದದ
 ಲಿಯೆನುತಾ (ಇ.)

ಆಗಮಂಗಳನೆಲ್ಲವನು ಚಿ |
 ನ್ನಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದು ಸಲೆ ರಿಶೈ |
 ವಾಗಮವೆ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಕ್ತಿರತನಾದೊ ||
 ಶ್ರೀಗುರುವಿನುಪದೇಶವಿಲ್ಲದೆ |
 ಹೋಗಿ ದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದೊ |
 ಡೆಗುವುದು ಬಲು ಮಾಟ ನಿಷ್ಫಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ || ೬ ||

ಕೊಬ್ಬಿ ಕೋಮಲವಾದ ನಿಗುರಿದ |
 ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುಗಣ್ಣುಗಳ ಕಾ |
 ಗಬ್ಬನಲಯದೆ ಕಬ್ಬಿನಿಚ್ಚೆಗೆ ಇಮೆಲುವ ಮರುಳಂತೆ ||
 ಮಬ್ಬದೋಷವ ಮದಳಿದ ಡಂಬಿನ |
 ಹಬ್ಬಗೆಯಲಿಹ ಗುರುನಿರೂಪದ |
 ಲುಬ್ಬಿ ಮಾಡುವ ಮಾಟ ನಿಷ್ಫಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ || ೭ ||

ಕಣ್ಣುಗಾಣದ ಕುರುಡನೊಳ್ಳಿಹ |
 ಕನ್ನಡಿಯ ಹಿಡಿದಂತೆ ಸಲೆ ಸಂ |
 ಪನ್ನ ಸದ್ಗುರುದಿಕ್ಷೆ ಕೈನಾಡಿದೊಡೆ ನೋಡುತಲಿ ||
 ಚಿನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯದೆ |
 ಯನ್ಯವಿಧಿಯಲಿ ಭಜಿಸಿ ಭಾವಿಸಿ |
 ಬನ್ನ ಬಟ್ಟರೆ ತುದಿಗೆ ನಿಷ್ಫಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ || ೮ ||

ಮೂಗರಾದವರೆನ ನೋಡಿದೊ |
 ಡೆಗುವರು ದಿಟವಾ ಪ್ರಕಾರದ |
 ಲಾಗಮಾಚಾರಿಯನ ಮಂತ್ರಗ್ರಹಣನೆಲಿಸಿದೊಡೆ ||
 ಹೋಗಿ ದೇವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದೊ |
 ಡಾಗುದೋಪಲಯದಿಚ್ಛಾ |
 ಭೋಗದವರಿಗೆ ತುದಿಗೆ ನಿಷ್ಫಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ || ೯ ||

೧-೧ ನಗಿಮಾ (ಇ.) ೨-೨ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾದುತಿರಬೊಲಿದು (ಇ.) ೨ ಗಿ (ಉ, ಗ.) ೩-೩ ಬಿದಿ
 ರ ಮೆಲುವಂತೆ (ಇ, ಮು.) ೪ ನ (ಇ.) ೫ ವತ (ಇ.) ೬-೬ ಗೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ಬುದ್ಧಿಯ
 ಲಿ (ಜ.) ೭ ನೆನೆವು (ಜ.) ೮ ನೋಡಾ (ಇ.) ೯ ಸೋಂಕದಿರೆ (ಇ.) ; ನೆಲಸಿ
 ರದೆ (ಜ.)

ತಿಳಿಯೆ ಬೋಧಿಸಿ ಹರಗಿ ಹಸನಾ |

ದಿಳಿಯೊಕ್ಕೊಳ್ಳಿದ ಬಿಬಿಡೆಯಲೊಯ್ಯನೆ |

ಹುಳುಕು ಹುರಿಕರಿಯಾದ ಬಿಜವ ಬಿತ್ತುವವರಂತೆ ||

ಲಲಿತ ದೇವಾಚಾರ್ಯನೆಯ ಕಾಲಂ |

ಗಳಲಿ ವಿಸಾಸಲುಗೆಟ್ಟ ಸಾಧನ |

ಗಳಲಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ನಿಷ್ಕಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೦ ||

ಕಿವಿಗೆ ಕಂಪನು ಮೈಗೆ ರೂಪನು |

ಸವಿಯನಪ್ಪಿಗೆ ನಾಸಿಕಕೆ ಶ |

ಬ್ಬವನು ಸಲಿಸುವ ಮರುಳತನದಲಿ ದೇವತಾಮುಖದೊ ||

ವಿವರಗಳನೇನುವನು ತಿಳಿಯದೆ |

ತವಕ ಮಿಗಿಯನ್ನೊನ್ನವಸ್ತು |

ಪ್ರವರದಲಿ ಪೂಜಿಸಲು ನಿಷ್ಕಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೧ ||

ಊನವಿಲ್ಲದೆ ತಿವಿ ಚೆಲುವೆನಿ |

ತಾನುವಿರುತಿರೆ ಜಿವವೆಂಬ ನಿ |

ಧಾನವಿಲ್ಲದದೊಪ್ಪುವುದೆ ಕೇಳಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||

ಎನು ಮಾಡಿದೊಡೆನು ಮನದವ |

ಧಾನಭಕ್ತಿಯಲಿರದೆ ವಿಷಯ |

ಸ್ಥಾನಗಳನಪ್ಪಿದೊಡೆ ನಿಷ್ಕಲವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೨ ||

ತರುಣಿ ನಿನಗುಪದೇಶವಿಲ್ಲವೊ |

ನಿರುತ ಮಂತ್ರವಿಹಿನವೋ ಮೇಣ್ |

ಪರಮತಂತ್ರ ಕ್ರಿಯೆ ಕಳಾಪಗಳೂನವೋ ಬಹುದೊ ||

ಹರನ ಭಕ್ತಿ ನಿರರ್ಥವೆಂದೊ |

ಚ್ಚರಿಸಲೊಪ್ಪದೊ ಮಾಯೆ ನಿನ್ನಯ |

ಮರುಳತನಗಳ ಮಹಿದು ಕಳೆ ಸಾಕೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೩ ||

೧-೧ ಬಿಳಿಯ ಬಿತ್ತದೆ (ಜ.) ೨-೨ ಗರ್ವಿಗುವ (ಜ.) ೩ ಧ್ಯಾ (ಇ.) ; ಪ್ಪಾ (ಎ, ಕ, ಖ, ಚ.) ೪-೪ ಕಳಾಪಗಳು ತಾನಿಲ್ಲವೋ ಮೇಣು (ಇ.) ೫-೫ ದಾ ಚರಿಸಲು (ಇ.) ೬ ಬಯಸಿದೆ (ಜ.)

ಎನಲದೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ತನ್ನಯ |
ಮನಕೆ ಸೊಗಸದೆ ಬಳಿಕ ನಾನಿ |
ನ್ನಿನಿತು ಕುಶಲದೊ ಗೊಡವೆಗಾಱುನು ಬಲ್ಲ ಪರಿಯಿಂದೆ ||
ನೆನೆದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ದೇವಾ |
ರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದೆನಿನ್ನು ಸಾಕೆಂ |
ದೆನುತ ಬೇಸಹಿಕೆಯಲಿ ನುಡಿದಳು ವಿಮಳೆಗಾ ಮಾಯೆ

|| ೧೪ ||

ಅದೊಡ್ಡವಳಂತಸ್ಕವೇ ವಿಧಿ |
ಯಾದುದೋ ನಾನಿವಳೆನೇಹಳಿರಿ |
ಬೋಧಿಸುವೆನೋ ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದೆನುತ ತನ್ನೊಳಗೆ ||
ಆದರಿಸುತವಳೊಳಗಿದೊಂದು ವಿ |
ನೋದಗೊಪ್ಪಿಯ ಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ |
ಭೇದದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ನೋಡುವೆನೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೫ ||

ವನಿತೆ ನಾನಿನ್ನೊಂದು ಕೇಳುವೆ |
ನೆನಗೆ ಮುಚ್ಚಟ್ಟದೆ ಹೇಳು ಹುಸಿದೊಡೆ |
ನಿನಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯಾಣೆ ನಿನ್ನಯ ಕೋಮಲಾಂಗದಲಿ ||
ಮನಸಿಜನ ಕೈಮಸಕ ಮಿಗೆ ವೇ |
ದನಿಸಿ ನೋಯಿಸುತಿರ್ಪುವೆಂದೆಂ |
ಬನಿತು ಕುಣುಹಿರಲೆನು ಕಾರಣವೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೬ ||

ಆಣೆಗಂಜುವೆನವ್ವ ಕಾಮನ |
ಬಾಣದಲಿ ಭಯಬಟ್ಟು ಬಳಿಕಾ |
ಪ್ರಾಣಪರಿಯಂತರ ದರಾವಸ್ಥೆಯಲಿ ನೆಹಿಸೊಂದು ||
ಮಾಣದುತ್ತಮವಾಡ್ಯವಿದ್ಯಾ |
ಜಾಣನಲ್ಲಮನೆಂಬ ಚೆಲುವನ |
ಕಾಣುತವೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕರಗಿದೆನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೧೭ ||

೧ ಕನ್ನ (ಉ.) ೨ ಘನಣಿಯ (ಇ.) ೩-೪ ದಿನ್ನು ಕಳೆಕ (ಜ.) ೪-೪ ನೀ ಪರಿ (ಜ.)
೫ ಭೇದಿ (ಉ.) ೬ ಮಾಜ (ಇ.) ೭ ಯದೆ (ಇ.) ೮ ಚಿದುರ (ಇ.)
* ಈ ಪದ್ಯವು (ಇ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಮನು ತಾನೆಂಬ ಹೆಸರವ |
 ನಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾಗಲಾಪನು |
 ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಜವ್ವನ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ ಮುಳಿದು ||
 ಪಲ್ಲವಿಸಿ ನೀ ಕಾಮಿಸಿದೊಡೆ |
 ಮುಲ್ಲತನದಲಿ ವಿಕೃತವೇಷದ |
 ಲಲ್ಲಮನೆ ತಾ ಬಂದನೈಸಲೆ ಎಂದಳಾ ವಿಮಳೆ

|| ೧೮ ||

ಎಂದೊಡಾನೇನಣಿಯೆನಕಟಾ |
 ಮಂದಮತಿಯೇ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬುವನು ತಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಬೊಮ್ಮ ||
 ಎಂದು ಹೇಳುವರೆಲ್ಲರಿವನೇ |
 ಸಂದ ಮದ್ದಳೆಯಲ್ಲಮನು ಬಿಡು |
 ಹೊಂದದಾ ನೀ ಹೇಳುವುದು ಹುಸಿಯೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೧೯ ||

ಅಕಟ ಮರುಳೇ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ಸಕಳರಿಗೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿಹ |
 ಸುಕರ ನಿರ್ಮಳ ಮತಿಗೆ ನಿರ್ಗುಣರೂಪನಾಗಿಹನು ||
 ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನೀ ನಿನ್ನ ಏಷಯದ |
 ವಿಕಳತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಸಲೆ ಸಾ |
 ತ್ವಿಕದ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಕ್ಷಿಸೆಂದಳು ಮಾಯೆಗಾ ವಿಮಳೆ

|| ೨೦ ||

ಆದೊಡದನಾನಣಿಯೆನಾ ಬೇ |
 ಕಾದೊಡಾ ಮದ್ದಳೆಗನನು ದಿಟ |
 ಭೇದಿಸಲು ನೀ ಬಲ್ಲೆಯಾದೊಡೆ ತೋರುಸುವೆನವನಾ ||
 ವಾದವೇತಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ |
 ವೇದಿಸುವ ದಿಟವಲ್ಲಮನೆಯವ |
 ನಾದನಾದೊಡೆ ಬಳಿಕ ನೋಡುವೆನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೨೧ ||

೧ ತಲ್ಲಣಿ (ಇ.) ೨-೨ ಬಸು ಕಣಾ (ಜ.) ೩ ಮಾನ್ಯ (ಜ.) ೪ ಮಾದು (ಮು.) ೫-೫
 ಆದೊಡೆನಾ ವಾದವೇತಕೆ | ಭೇದಿಸಲು ನಾನರಿಯೆ ದಿಟ ಬೇಕಾದೊಡೆಯು ತೋರುವೆನು ನೋಡುವುದಿಂದು
 ನೀನವನ || (ಇ.)

ಎನುತ ವಿಮಳೆಯ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳತಾ |
 ವನಿತೆ ನಿತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯ ದೇವಾ |
 ಚರ್ನೆಗೆ ದೇವಾಲಯಕೆ ಹೋದಳು ಸಕಲ ವಿಭವದಲಿ ||
 ಮನವೊಲಿದು ಮಧುಕೇಶ್ವರನ ವಂ |
 ದನೆಯನೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿ ಮಾಯಾಂ |
 ಗನೆ ವಿರಾಜಿಸಿ ಬಂದು ನಂದಳು ನೃತ್ಯರಂಗದಲಿ || ೨೦ ||

ಹೂಡಿ ಹಣ್ಣಿದೌ ಜಗದ ಜಂತ್ರವ |
 ನಾಡಿಸುವ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ತಾ |
 ನಾಡಿಸುವನೆಂಬುದನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ||
 ಆಡಿಸುವ ಮದ್ದಳೆಯ ಜೋಕೆಯ |
 ಜೋಡಿಸುವನಲ್ಲಮನು ಪಾತ್ರವ |
 ನಾಡುವವಳಾ ಮಾಯೆ ಲೋಕವ ಮರುಳು ಮಾಡುತಲಿ || ೨೧ ||

ನೋಟವತ್ತಲು ಮನದ ಬೆಸುಗೆಯ |
 ಬೇಟವಿತ್ತಲು ಕಾಯ ಕರಣಗ |
 ಳಾಟವತ್ತಲುವಂತರಂಗದ ಬಯಕೆಗಳ ಬಗೆಯ ||
 ಕೂಟವಿತ್ತಲು ಕವಲುಗೊಂಡುದು |
 ನಾಟ ಲಿಂಗದೊಳ್ಳಮನೊಳದು |
 ನೋಟಕರಿಗಱಿದಾಯ್ತು ಭಾವಿಸೆ ಬೆಡಗು ಮಾಯೆಯಲಿ || ೨೨ ||

ಲಲಿತ ನಿರ್ಮಲ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ |
 ಶಿಲೆಯ ಹತ್ತಿರೆ ಲತೆಯ ದಾವಾ |
 ನಳನು ಕೊಳಲಾ ಜ್ವಾಲೆಯಾ ಶಿಲೆಯೊಳಗೆ ತೋರ್ಪಂತೆ ||
 ತಿಳಿಯಲಱಿಯದ ಜನಕೆ ಮಾಯೆಯ |
 ತಳಿತ ಕಾಮಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಮ |
 ನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದುದಾತನೆ ಕಾಮಿಯೆಂಬಂತೆ || ೨೩ ||

ಶೂಲಿಯೊಳು ತಾ ಹೂಣಿಸಿದ ಹೀ |
 ಹಾಳಿಯನು ಮುಕಳಿಸಿ ಕಾಮನ |
 ದಾಳಿಯಲಿ ತಾ ಸಿಕ್ಕಿದುದ ನೆಹು ನೆನವ ವೇದೆಯಲಿ ||
 ತಾಳಮೇಳದ ಗತಿಯ ಗಮಕದ |
 ಕೀಲಣೆಯ ಕಾಲಾಟಿ ವಿಘಟಿಸಿ |
 ಚಾಳಿಯಲಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಪ್ರೋಗುಳಿತಲಿದಳಾ ಮಾಯೆ

* || ೨೬ ||

ಈತನೇ ದಿಟದಲ್ಲಮನೊ ಮೇ |
 ಣೀತ ಮದ್ದಳೆಯಲ್ಲಮನೊ ನಾ |
 ನೀ ತರುಣಿಗೀತನನು ತೋಪಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಮನದೊಂ |
 ದಾತುರತೆಯನು ಸೈರಿಸುತ ಬಳಿ |
 ಕೋತು ಮಿಗೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನಂತೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೨೭ ||

ಸಂದಣಿಸುತಿಟ್ಟಣಿಸಿ ನೆಹು ದಿಹ |
 ಮಂದಿಯಲಿ ನಾನಿವನನುಚಿತ |
 ದಿಂದಲಿವಳಿಗೆ ನುಡಿದು ತೋಪುವದೆಗ್ಗಿತನವೆನುತ ||
 ಅಂದು ವಿಮಳೆಗೆ ಜಾತಿ ಜಾಣಿಕೆ |
 ಯಿಂದಲಭನವ ಸಾಡು ನೋಟಗ |
 ಳಿಂದ ಬಳಿಕಲ್ಲಮನ ತೋಪುಸುತಿದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೨೮ ||

ಆಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಲಿ ತೋಪಾದ |
 ಡೀಕೆ ನಡುಗಣ್ಣಿನಲಿ ನೋಡುತ |
 ವಾ ಕಳಾವಿದನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಾತನಿಗಿತ್ವ ||
 ಲೋಕದೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಮಾನವ |
 ರಾಕೃತಿಯ ನಾ ಕಾಣಿಸೆನುತಾ |
 ಳೋಕಿಸಿದಳನಿಮಿಷತೆಯಿಂದಾ ವಿಮಳೆಯಲ್ಲಮನ

|| ೨೯ ||

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಇ.) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

೧-೧ ಹೂಣಿಸಿದ ಮೋಹರಾ (ಜ.) ೨ ಮೋಹದ (ಜ.) ೩ ಕಾಳಾಸ (ಉ, ಬ, ಕ, ಮ, ಗ, ಜ.) ೪ ವೆನಿಸು (ಜ.) ೫ ತಾ (ಗ.) ೬ ಮರೆ (ಜ.) ೭ ದಗಡು (ಇ.) ೮ ಯ (ಉ.) ೯ ನಳಬಳ (ಜ.)

ಊಹಿಸುವೊಡಾ ದೇವ ಮಾನವ |
 ಚೋಹವನು ತೊಟ್ಟಿದ್ಗನೋ ಮೇಣ್ |
 ಮೋಹದಿಂದಾವಿಕ್ರಿಸಲು ದಿಟವೆಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ||
 ರೂಹಿನಂದದೊಳಿದ್ಗನೋ ಸಂ |
 ದೇಹವಾಗಿದೆ ತಿಳಿವೊಡಿತನ |
 ಗಾಹು ನಮಗಱುವಾದುದೆಂದಳು ವಿಮಳೆ ಮನದೊಳಗೆ || ೩೦ ||

ದಿಟಕೆ ಭಾವಿಸಲಾರ ಭಾವನೆ |
 ಘಟಿಸಿದಂತಿರೆ ತನ್ನ ರೂಪನು |
 ನಟಿಸಿ ತೋಪುವನಾದ ಕಾರಣ ವಿಮಳೆಯುಪವಿಂಗೆ ||
 ಅಟಮಟದಲಹುದಲ್ಲವೆಂಬಿ |
 ನಟಣೆಯನೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತಿದ್ಗನು |
 ಪಟುತರಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಹಿಮೆಯ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಮನು || ೩೧ ||

ತುಡುಕಿ ವಂದಿಸಿ ನೋಡಲಳುಪಿನ |
 ತೊಡಕು ತೊಲಗಿಸಿ ಬಳಿಕಲಿತನ |
 ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣವನು ಕಾಣಲಿಬಹುದು ನಾವೆನುತ ||
 ನುಡಿದು ತೋಪದೆ ಕಣ್ಣ ಕಾಂತಿಯ |
 ಕಡೆಗಳಲಿ ಕಾಣಿಸುತಲಿದ್ಗಳು |
 ಮಡದಿ ಮಾಯೆಗೆಯಲ್ಲಮನ ವರ ಮೂರ್ತಿಯನು ವಿಮಳೆ || ೩೨ ||

ಕಂಗಳಲಿ ಮಾತುಗಳು ತಿಳಿವೊಡೆ |
 ಕಂಗಳಲಿ ಮಾಟಗಳು ಬಗೆವೊಡೆ |
 ಕಂಗಳಲಿ ಸಮ್ಮೋಹಗಳು ಕಂಗಳಲಿ ನೇಹಗಳು ||
 ಕಂಗಳಲಿ ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚುಗ |
 ಳಂಗನೆಯರಿಗೆ ಸಹಜವೆಂದೆನೆ |
 ಕಂಗಳಿಂದಾ ವಿಮಳೆ ಸೂಚಿಸಲಪುದಳಾ ಮಾಯೆ || ೩೩ ||

೧ ತೋರಿ (ಮು.) ೨ ರೂಹು (ಇ.) ೩ ಚಿ (ಇ.) ೪ ಕೂಟ (ಬಿ.) ; ಪ್ರೀತಿ (ಇ.) ;
 ನೋಟ (ಬ.) ೫ ಕಡು ಕೊಂಕು (ಇ.)

ಬಳಿಕಲೊಯ್ಯನೆ ಬಹುಯ ಬೇಟಿದ |
 ಬಳಕೆ ಬಳಲಿತು ತನ್ನ ಮೈಜೆಯ |
 ನೆಳಲು ನೆಲಸಿತು ಹೇವ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಾಂಕ್ಷೆ ಕವಲಾಯ್ತು ||
 ತಿಳಿವು ತಿರುಗಿತು ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯ |
 ಚಳಿತೆ ಚಂಡಿಸಿ ಹಿಂಗಿ ಹೊಯಿತು |
 ಹೊಳೆದುದಲ್ಲಮನಳಬಳವನಹುವಾಸೆ ಮಾಯೆಯಲಿ || ೩೪ ||

ಮುರಿದುದಾ ಮನವದಹ ಸಂಗಡ |
 ಮುರಿದುದಾ ನಸುನೋಟವಾಗಳೆ |
 ಮುರಿದುದಾ ಮುಖ ಮುತ್ತಿನೋಲೆಯ ಬೆಳಗ ಪಸರಿಸುತ ||
 ತಿರುಗಿ ತೀವಿತು ಲಾಸ್ಯ ಮಧುಕೇ |
 ಶ್ವರನ ಸಮ್ಮುಖದಿಂದಲೊಯ್ಯನೆ |
 ಸರಿಸಗೊಂಡಿತು ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯ ಮಾಟವಲ್ಲಮನ || ೩೫ ||

ನೋಟವೆಸೆದುದು ಮುನ್ನ ಮಟ್ಟಿದ |
 ಬೇಟವಲ್ಲದೆ ಬೇಹಿ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಕೂಟದಿಂದ ಲತಾಂಗ ಲಂಬಿಸಿತಾನತಸ್ಥಿತಿ ||
 ನಾಟ ನಲಿದುದು ಚಿತ್ತವಿ ನಟ |
 ನಾಟಕನ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಬಗೆಯಲಿ |
 ಮಾಟ ಮಕರಿಸಿ ಕಾಣಲಾದುದು ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯಲಿ || ೩೬ ||

ಈಕೆಯಂಗೆವನಹುದು ನಾವಿ |
 ನ್ನೇಕೆ ಸದಮಲ ಸಸ್ವರೂಪವ |
 ಕಾಕರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದನುಚಿತವೆನುತ ತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಸಾಕೆನುತ ನಟ್ಟುವಿಗತನವನು |
 ನೂಕುತಲಿ ಮದ್ದಳೆಯ ತಾನೊಡ |
 ಹಾಕಿ ನಗುತಲಿ ಹೋದನಲ್ಲಮನವಿಳ ಜಗವರಿಯೆ || ೩೭ ||

೧-೧ ಹೊಳೆದುದಲ್ಲಮನಳಬಳವು ತಾ | ತಿಳುವು ತಿರುಗಿತು ಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯ | ಚಳಿತೆ ಚಂಡಿಸಿ ಹಿಂಗಿ
 ಹೊಯಿತು ಮಾಯಮನದೊಳಗೆ (ಇ.) ೨ ಟ್ಟ (ಅ.) ೩ ಮಾ (ಜ.) ೪-೪ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗ
 (ಇ.) ೫ ತನ (ಜ.) ; ನವ (ಗ.) ೬ ವೀಕ್ಷೆಯ (ಜ.) ; ವಿಸಿ ನವ (ಅ.) ೭ ದ (ಕ.)
 ೮ ಸತ್ಯ (ಜ.) ೯-೯ ವತನವನದಿನೋಕರಿಸಿ (ಇ.)

ಹೊಸತಿದೇನಿದ್ದದ್ದು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಗಸಣೆಯಿಲ್ಲದಿದೇಕೆಯಲ್ಲಮ |
 ಬಿಸುಟು ಹೋದನು ಮದ್ದಳೆಯನೆಂದೆನುತಲಲ್ಲಿದರ್ ||
 ಶಶಿಮುಖಿಯರಾ ಮೇಳದವರಾ |
 ಮುಸುಱು ನೋಡುವ ನೋಟಕರು ೧ಕಾ |
 ಣಿಸದ ಕಾರ್ಯಕೆ ಬೆಗಡುಗೊಂಡರು^೨ ಕೂಡೆ^೩ ತಮತಮಗೆ

|| ೩೮ ||

ಆಯಿತೇ ಕಡೆಯಾಟಿ ಹೂಣಿಕೆ |
 ಹೋಯಿತೇ ಹುಸಿಯಾಗಿ ಕಾಮನ |
 ಬಾಯ ಬಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದೆನೇ ನಗುವವರಿಗೆಡೆಯಾಗಿ ||
 ಹಾ ಎನುತ ಹಮ್ಮಿಸಿ ಹಲುಬುತ |
 ಬಾಯ ಬಿಡುತಲಿ ಮುಱುಗುತಿದರ್ಗಳು |
 ಮಾಯೆ ಮಾಣದೆಯಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಗಲಿದರೆ

|| ೩೯ ||

ಬಾಲೆ ಹಂಬಲಿಸಿದೊಡೆ ಫಲವೇ |
 ನೇಳು ತಡೆದಿರದಳಿಲ್ಲಮನ ನೀ |
 ರೇಳು ಲೋಕದಲಿಹುಸಿ ನೋಡುವೆನುತಲಾ ಎಮಳೆ ||
 ಹೇಳಿದೊಡೆಯಹುದೆನುತ ಚಿತ್ತವ್ವ^೪ |
 ತಾಳಿ ತರಹರಗೊಂಡು ಬಳಿಕಲಿ |
 ಕಾಲು ನಡೆಯಲಿ ಮಾಯೆ ನಡೆದಳು ಕೆಳದಿಯರು ಸಹಿತ

|| ೪೦ ||

ನೆರೆದು ನೆಟ^೫ ಬಿಟಗಾಗಿ ನೋಡಿರೆ^೬ |
 ಧರಣಿಪತಿಯ ಕುಮಾರಿ ಕಾಮಾ |
 ತುರದಲಿಲ್ಲಮನೆಂಬ ಮದ್ದಳಿಗಂಗಿ ಮನಸೋತು ||
 ಮರುಳುಗೊಂಡಕಟವನ ಬೆನ್ನಲಿ |
 ಹರಿದು ಹೋಗುತಲಿಹಳೆಯನುತಲಿ |
 ಪುರದೊಳಗೆ ನೋಟಕರು ಸಂದಣಿಸಿದರು ಬೀದಿಯಲಿ

|| ೪೧ ||

೧-೧ ಶಂ | ಕಿಸುವ ಮನದೊಳು ಬಿರಗುವದಿದರು ಕೂಡೆ (ಗ.) ೨ ಬಿರಗುವವರು (ಇ.)
 ೩ ಯಕಟ (ಉ, ಬ, ಗ, ಚ, ಜ.) ೪ ಪಡೆಯದಿರ (ಇ.) ೫ ಚಿಂತೆಯ (ಇ.) ೬ ನೆರೆದ
 ಜನ (ಗ.) ; ನೆರವಿ ನೆರೆ (ಇ.) ೭ ನೋಡುತ (ಇ.) ೮ ಶೈವಳೆ (ಗ, ಮು.)

ಹೋಗುತಿರ್ದಳು ಹೊಲಬ ಕೇಳುತ |

ಬೇಗ ಬೇಗದಲ್ಲಮನನಾ |

ನಾಗ ಕಾಬೆವೊ ಎಂಬ ಮನದಾತುರದ ತವಕದಲಿ ||

ಆಗಲಡವಿಯ ಬಿದ್ದು ನೆಲೆ ಭೂ |

ಭಾಗದಲಿ ವನಚರಿಯರೆಂಬವೊ |

ಲಾಗಿ ಮಾಯಾದೇವಿ ವಿಮಳೆ ಸಮಸ್ತ ಸಖಿನಿವಹ

|| ೪೨ ||

ಕಲ್ಲು ಕೊರಡುಗಳೂರಿವ ಹುಡಿ ಜಡಿ |

ಮುಳ್ಳುಗಿಡು ಮಡು ತೆವರು ಮೆಳೆಗಳು |

ಹಳ್ಳ ಹಾವಸಿ ಹಾವು ಹುಲಿ ಕಾಡಾನೆ ಕೋಣಗಳು ||

ಕೊಳ್ಳ ಕುತ್ತಾಳು ಹೆಮ್ಮರಗಳು |

ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಜೀರೆಂಬ ಕಾನನ |

ದಲ್ಲಿಯಿಹಸುತ ಬರುತಲಿರ್ದಳು ಮಾಯೆಯಲ್ಲಮನ

|| ೪೩ ||

ಬಿಸಿಲು ಸುಟ್ಟುರುಗಾಳಿ ದೆಸೆಗಳ |

ಮುಸುಗುತಿಹ ಕೆಂದೂಳಿ ಕಾಳ್ಗೆ |

ಚ್ಚಿಸೆವ ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ನಡೆದೈತರುತೆ ಕಾಲೊಡೆದು ||

ಬಸವಳಿದು ಬೀಳುತ್ತಲೇಳುತ |

ಹಸಿವು ತೃಷಿ ಬಳಲಿಕೆಗಳಲಿ ಧೂ |

ಷಿಸುತ ಬಂದಳು ಮಾಯೆ ತಾನಲ್ಲಮನನಿಹಸುತಲಿ

|| ೪೪ ||

ಸೂಡುತಲಿ ಬಿಡು ಜಡೆಗಳನು ಕೈ |

ಗೂಡುತಲಿ ಕಡವಸ ವಿಭೂತಿಯ |

ಗೂಡು ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಲಾಕುಳ ಯೋಗವಟ್ಟಿಗೆಯ ||

ಜೋಡಿಸುತ ಜಪತಪಸಮಾಧಿಯ |

ಮಾಡುವವರಾ ಮಾಯೆ ಬರಲೆ |

ದೋಡಿದರು ಹುಲಿಗಂಡ ಹುಲ್ಲೆಗಳಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ

|| ೪೫ ||

ಬಳ್ಳಿಗಾಂವಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಆರು ಮೈಲು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ
ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಂದಳಿಕಿ (ನಾಯಾದೇವಿ) ಯ ವಿಗ್ರಹ

ಕರುಣಿಗಳ ಬಲ್ಲಹನು ಬೋಳೆಯ |
 ರರಸ ಭಜಕರ ಬಂಧುವೆನಿಸುವ |
 ಪರಮಪಾವನನಲ್ಲಮಪ್ರಭು ತಾನೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ವರ ತಪೋಧನರಂಜಿಕೆಯನಾ |
 ತರುಣಿಯರ ಬಳಲಿಕೆಯ ನಾನಾ |
 ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆನುತಲಾಕ್ಷಣ ಸುಳುದು ತೋಡುವನು

|| ೪೬ ||

ನಿಲಿಸಿ ಭಯ ಬೆಡೆಂದು ತಾಪಸ |
 ಕುಲಕೆಯಭಯವ ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣದ |
 ಬಳಕೆಯಲಿ ತಾನವರಿಗೊಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಯೆಂದದಲಿ ||
 ಇನಲಿದು ಹರಿತಹ ಮಾಯೆಯನು^೪ ಮೂ |
 ದಲಿಸಿ ಮುರಿದೋಡಿಸುವೆನೆನುತಲಿ |
 ಸುಳುಹುದೋಡಿದನಾಕೆಗಲ್ಲಮ ಮುನ್ನಿ ನಂದದಲಿ

|| ೪೭ ||

ಶ್ವಷಗಳೆತುವು ಕಾಣುತಲಿ ಕಡು |
 ಪಸುಗಳಡಗಿದವಡವಿಯಲಿ ಕಂ |
 ಪಿಸುತ ಮುಗ್ಗುತ ಕೆಡವುತಲಿ ಮಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಲಿಕೆಯು ||
 ಸುಸಕಮಾದುದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು |
 ಶಶಿಮುಖಿಯರೆಯ್ದೆಂದು ಕಾಣುತ |
 ಮುಸುಕು ಮುತ್ತಿದರಲ್ಲಮನ ಶ್ರೀಪಾದಪಂಕಜವ

|| ೪೮ ||

ಲೇಸು ಮಾಡಿದೆಯಯ್ಯ ಮಾಯೆಯ |
 ನಿಸುದಿನ ಮನವೊಲಿಸಿ^೫ ಕಡೆಯಲಿ |
 ಘಾಸಿ ಮಾಡುವದುಚಿತವೇ ನಿನಗೆನುತ ಕೆಳದಿಯರು ||
 ಆ ಸದಾನಂದೈಕಮೂರ್ತಿ ವಿ |
 ಲಾಸಿಯಲ್ಲಮಲಿಂಗನಿದಿರಿಲಿ |
 ಸೊಸಿದರು ತಮ್ಮೊಡತಿಯಾಸಲು ಬೇಸಹಿಲ್ಲವನು

|| ೪೯ ||

೪. ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ (ಇ, ಉ, ಕ.) ೨ ಲಲ್ಲಮ ಕುದು (ಮು.) ೩ ನಿಮ್ಮ (ಕ.) ೪-೪ ಹಳಿ ಹಳಿದು ಮಾಯೆಯನು ತಾ (ಅ.) ೫ ಹೊಂದಿದ್ದು (ಅ.) ; ನೀನೊಲಿದು (ಗ.)

ಆರು ಮೊದಲಲಿ ಬಯಸ ಹೇಳಿದ |
 ರಾರು ಕಾಣುತ ಕರೆಸ ಹೇಳಿದ |
 ರಾರು ತನ್ನನು ಬಳಿಕುದಾಸಿಸ ಹೇಳಿದವರಾರು ||
 ನಾರಿಯರಿಗಿದು ಸಹಜ ಸಂಚಲ |
 ಕಾರಣಿಕೃತನೊ ತನ್ನ ತಾನೇ |
 ಮೂರಿಸಿದೊಡಾನೇನ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಲ್ಲಮನು || ೫೦ ||

ಹೇಳಬಾರದು ನೀನು ಮಾಡಿದ |
 ಬೇಳುವೆಯ ಬೇಗೆಯನು ಲೋಗರ |
 ನಾಳನಾಡಿಯೆ ನುಡಿದೆಯಲ್ಲದೆ ನೀನು ಕುಹಕದಲಿ ||
 ಕೀಳಲಿಲಿ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟುಳಿ ಮಾಯೆಯ |
 ವೇಳೆಯನು ಕಾಯ್ದಿದುರ್ಗ ಕಡೆಯಲಿ |
 ಕೀಳು ಮಾಡಿಯೆ ನುಡಿದೆಯೆಂದರು ಸತಿಯರಲ್ಲಮನು || ೫೧ ||

ತಾನೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಿರಲು ಕರುಣಿಸಿ |
 ನಾನು ಸುಳಿದರೆ ನನ್ನನಾರೆಂ |
 ದೇನುವನು ಭಾವಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟನೆ ಬಿಡಿತಹಂಕರಿಸಿ ||
 ತಾನೆ ತನ್ನ ವಿಕಾರದಿಂದಿರ |
 ಲೇನು ಮಾಡುವೆ ಬಳಿಕ ಸಾಕೆಂ |
 ದಾನು ಬಂದೆನು ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪೇನೆಂದನಲ್ಲಮನು || ೫೨ ||

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಕಡು ಖತಿ |
 ಯಿಂದಲಹುದೈ ಧೂರ್ತ ನೀ ಗತಿ |
 ಯೆಂದು ನಂಬಿದೊಡೊಳ್ಳತಾಯಿತು ಬಳಿಕ ಮತ್ತೇನು ||
 ಸಂದ ಸಟೆ ಕುತ್ತಿತ ಕುಮಂತ್ರದ |
 ಬಂದಿಕಾಪನು ಚಾಟು ಚಪಳಿಗಲ್ |
 ನೆಂದು ನಾ ಮುಂದಾಯ್ತೆನೆಂದಳು ಮಾಯೆಯಲ್ಲಮನ || ೫೩ ||

೧-೧ ಪೇಕ್ಷೆಯ ಮಾಡ ಹೇಳಿದರು (ಇ.) ; ದಾಸಿನ ಮಾಡ ಹೇಳಿದರು (ಬ, ಜ.) ೨ ಣೀಕರು (ಇ.) ೩ ಬಹುದೇ (ಅ, ಇ.) ೪ ಮೇಳವಿಸಿ ಭಯವಟ್ಟು (ಇ.) ೫ ಗಾಳ (ಇ.) ೬ ಗೆ (ಇ, ಗ, ಜ.) ೭ ಮಾತೇನು (ಇ.) ೮ ಚಪಳ ಚತುರಿಕ (ಇ.) ೯-೯ ನೇ ಕೇಳೆಂದಳು ಮಾಯೆ (ಜ.)

ಆರು ಮೊದಲಲಿ ಬಯಸ ಹೇಳಿದ |
 ರಾರು ಕಾಣುತ ಕರೆಸ ಹೇಳಿದ |
 ರಾರು ತನ್ನನು ಬಳಿಕುಂದಾಸಿಸ ಹೇಳಿದವರಾರು ||
 ನಾರಿಯರಿಗಿದು ಸಹಜ ಸಂಚಲ |
 ಕಾರಣಿಕೃತನು ತನ್ನ ತಾನೇ |
 ದೂರಿಸಿದೊಡಾನೇನ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಲ್ಲಮನು

|| ೫೦ ||

ಹೇಳಬಾರದು ನೀನು ಮಾಡಿದ |
 ಬೇಳುವೆಯ ಬೇಗೆಯನು ಲೋಗರ |
 ನಾಳವಾಡಿಯೆ ನುಡಿದೆಯಲ್ಲದೆ ನೀನು ಕುಹಕದಲಿ ||
 ಕೀಳಲಲಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮಾಯೆಯ |
 ಮೇಳೆಯನು ಕಾಯ್ದಿದ್ದು ಕಡೆಯಲಿ |
 ಕೇಳು ಮಾಡಿಯೆ ನುಡಿದೆಯೆಂದರು ಸತಿಯರಲ್ಲಮನು

|| ೫೧ ||

ತಾನೆ ಕಂಗೆಟ್ಟರಲು ಕರುಣಿಸಿ |
 ನಾನು ಸುಳಿದರೆ ನನ್ನ ನಾರಿಂ |
 ದೇನುವನು ಭಾವಿಸದೆ ಬೆಚ್ಚನೆ ಬಿಡಿತಹಂಕರಿಸಿ ||
 ತಾನೆ ತನ್ನ ವಿಕಾರದಿಂದಿರ |
 ಲೇನು ಮಾಡುವೆ ಬಳಿಕ ಸಾಕೆಂ |
 ದಾನು ಬಂದೆನು ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪೇನೆಂದನಲ್ಲಮನು

|| ೫೨ ||

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಕಡು ಖತಿ |
 ಯಿಂದಲಹುದೈ ಧೂರ್ತ ನೀ ಗತಿ |
 ಯೆಂದು ನಂಬಿದೊಡೊಳ್ಳತಾಯಿತು ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆನು ||
 ಸಂದ ಸಟಿ ಕುತ್ತಿತ ಕುಮಂತ್ರದ |
 ಬಂದಿಕಾಣನು ಚಾಟು ಚಪಳಿಗು |
 ನೆಂದು ನಾ ಮುಂದಣಾರ್ಯನೆಂದಳು ಮಾಯೆಯಲ್ಲಮನು

|| ೫೩ ||

೧-೧ ಪೇಕ್ಷೆಯ ಮಾಡ ಹೇಳಿದರು (ಇ.) ; ದಾಸಿನ ಮಾಡ ಹೇಳಿದರು (ಬ, ಜ.) ೨ ಣೀಕರು (ಇ.) ೩ ಬಹುದೇ (ಅ, ಇ.) ೪ ಮೇಳವಿಸಿ ಭಯವಟ್ಟು (ಇ.) ೫ ಗಾಳ (ಇ.) ೬ ಗೆ (ಇ, ಗ, ಜ.) ೭ ಮಾತನು (ಇ.) ೮ ಚಪಳ ಚತುರಿಕ (ಇ.) ೯-೯ ನೀ ಕೇಳಿಂದಳಾ ಮಾಯೆ (ಜ.)

ಕುಟಿಲ ಕುಚ್ಚಿತ ಧೂರ್ತ ದುರ್ಜನ |
 ವಟಿಮಟಿಗತನ ಕಪಟ ಕಳವಳ |
 ಸಟಿ ವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಮನವೋ ತಿಳಿಯೆ ಮಾಯೆಯವೋ ||
 ದಿಟಕೆ ಬಲ್ಲ ವಿರಿಂಚಿ ಹರಿ ಸುರ |
 ಕಟಕ ವರಮುನಿ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕ |
 ಪಟುಗಳೆಲ್ಲರ ಕೇಳಿ ನೋಡೆನುತಿದ್ಧನಲ್ಲಮನು

|| ೫೪ ||

ಒಳ್ಳೆಯವರೈ ನೀನು ಕೋಡಿಡಿದ |
 ರೆಲ್ಲರೆನ್ನಾಧಿನ ಪಕ್ಷದ |
 ಬಲ್ಲದರು ಕೇಳವರುಗಳ ಬಲ್ಲವಿಕೆಗಳ ಕೇಡ ||
 ಎಲ್ಲವನು ಹೇಳುವೆನು ನಿನ್ನಯ |
 ಸೊಲ್ಲ ಸೋಲಿಸಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುವೆನೆನು |
 ತಲ್ಲ ಮಾಯೆ ನಿಜ ಪ್ರತಾಪವನಾಡತೊಡಗಿದಳು

|| ೫೫ ||

ಹರಿಯದೆದೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿದೆನು ಶಂ |
 ಕರನನರ್ಥಾಂಗದೊಳು ನೆಟ್ಟನೆ |
 ಹರಿಸುಟಿಗೆಯಾಡಿದನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಯ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ ||
 ಸುರನರೋರಗರೆಂಬ ಮಱವೆಯ |
 ಮರುಳ ತಂಡವನೆನ್ನ ತೊತ್ತಿರ |
 ಶರಣುಹೊಗಿಸಿದೆನೇನ ಕೇಳುವೆಯೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೫೬ ||

ಜಿನುಗು ಮತಿಗಳ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕ |
 ಮುನಿಗಳೆಂಬವದಿರುಗಳನು ನಾ |
 ಮುನಿದು ಕಚ್ಚುಟ ಕಂತೆ ಬತ್ತಲೆ ಬೋಳು ಜಿಡೆ ಲೋಚು ||
 ಅನಶನವ್ರತ ನಾರು ಬೇರೆಂ |
 ಬನಿತಱಲಿ ದಂಡಿಸುವೆನಾ ಕಾ |
 ನನದ ಮರುಳರೋನೇನ ಕೇಳುವೆಯೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೫೭ ||

೧ ಕೆಲ್ಲವೆಮ್ಮವೊ (ಇ.) ೨ ವನರಿವ (ಗ.) ೩ ತೋ (ಅ, ಇ, ಗ.) ೪-೪ ರ ಬಲ್ಲವಿವೇಕ (ಕ, ಗ, ಜ.) ೫ ಪರಿಯ (ಇ.) ೬ ಪಧಿಕರ (ಅ, ಬ.) ೭ ಹೇ (ಉ.)

ಆದಿಯಂತವನಱಿಯದೆಲ್ಲರ |
 ವೇದಿಸಿದನೆಂದಕಟ ಗರ್ವಿಸಿ |
 ಹೋದೆ ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತೊತನದಿಂದೆ ||
 ಆದೊಡವರಂತಿರಲಿ ಮಿಕ್ಕಿನೊ |
 ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣವಾಗಮ |
 ವಾದಿಯಾದವಱಿಂದೆ ಕೇಳೆನುತಿರ್ದನೆಲ್ಲಮನು || ೫೮ ||

ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆ ಬಱುವಾತ ಶಬ್ದಗ |
 ಕೊಟ್ಟೆಲೆಂಬುವು ತನ್ನ ಪಾದದ |
 ಘಟ್ಟಣೆಯ ಧ್ವನಿಯವಱಲಾನಿನ್ನೇನೊ ಕೇಳುವೆನು ||
 ಮುಟ್ಟಿ ತಿಳಿವೊಡೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯತನವೈಸೆ ಎನುತಾ |
 ದಿಟ್ಟ ಮಾಯಾದೇವಿ ನುಡಿದಳು ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಮನೊ || ೫೯ ||

ಎಲ್ಲರನು ನೀ ಜಱಿದು ರ್ಭೂಡಿಸಿ |
 ಹೊಳ್ಳುಗಳೆದೊಡೆ ನಿನ್ನಲೆನ್ನಲಿ |
 ಹೊಲ್ಲಪೊಕ್ಕತನಱವ ಮಾತಂತಿರಲಿ ಹೇಳೊಂದೊ ||
 ಬಲ್ಲೆಯಾದೊಡೆ ನೀನು ನಿನ್ನಯ |
 ಮುಲ್ಲತನವನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಮಳ |
 ದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೆಂದು ನುಡಿದನು ಮಾಯೆಗಲ್ಲಮನು || ೬೦ ||

ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನೆ |
 ಲ್ಲರನು ನಿನ್ನಾಧಿನವೃತ್ತಿಯ |
 ಲಿರಿಸಿ ಮಿಗೆ ಟೋಡಾಡಿ ಕಾಡುವೊನೆಂದು ನೀ ನುಡಿದೆ ||
 ಮರುಳೆ ನಿನ್ನನದಾರು ನಾನಾ |
 ಪರಿಯಲಾಡಿಸುವವರು ನೀನಿದ |
 ಪರಿಕಿಸದೆ ಗರ್ವದಲಿ ನುಡಿದರೆ ಮಾಯೆ ಕೇಳಿಂದ || ೬೧ ||

೧-೧ ರೂಪದ ಮದದ (ಇ.) ೨ ಮುನ್ನಿನ (ಜ.) ೩ ಯಾಗಿದರ್ಲಿ (ಇ.) ೪ ಲಾಗಿಹವೆನ್ನ (ಇ.) ೫ ಯಾನಿವರಲಿನ್ನೇನ (ಗ.) ; ಯೆನಲಿಕಾನಿನ್ನೇನ (ಜ.) ೬ ಹೇ (ಜ.) ೭ ಗೆ (ಅ.) ೮ ಕೇಳನ್ನು (ಇ.) ೯ ಯೊಡನಾಡಿ ಕಾದುವೆ (ಗ.)

ಆರನಾರಾಡಿಸುವರೆಂಬುದ |
 ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಸಾಕು ಬಹುಯ ವಿ |
 ಚಾರವಂತಿರಲಿನ್ನದೇ ಹಠಮಾತನಾಡಿದರೆ ||
 ಸಾರಲಹುವವೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮ |
 ನೋರಥಂಗಳು ನಿನ್ನ ಧೂರ್ತ ವಿ |
 ಕಾರವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಕೈವೆ ಮಾಡೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೬೨ ||

ಮಾಡಿದನಿತಹ ಕರ್ಮಫಲ ಕೈ |
 ಗೂಡಿತುಳ್ಳುದು ನಿನ್ನಗೇದೇನನು |
 ಬೇಡುತಿಹೆ ಬೇಸಹದೆ ಬಹುದೆಗೆ ಬಂದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ||
 ಕಾಡಬೇಡಿನೀಳು ಸಖಿಯರ |
 ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳತಲಿ ಮರಳಿ ನಿನ್ನಯ |
 ಬೀಡ ಸಾರುವದೊಳ್ಳಿತೆಂದನು ಮಾಯೆಗಲ್ಲಮನು

|| ೬೩ ||

ಭಾಷೆ ಸಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತೆನ್ನಯ |
 ವಾಸಿ ವರ್ಧಿಸಿ ಹೊತ್ತುತಿದೆ ಕೈ |
 ಲಾಸದವರಿದ ಕೇಳಿ ಳನಗುವಂತಾಯಿತೇ ಎನಗೆ ||
 ಈಸು ಧಾವತಿಯಿಂದೆ ನಾ ಕಡು |
 ಘಾಸಿಯಾದೆನು ಬಿಂದ ಹುಣ್ಣುನು |
 ಕೇಸುವರೆ ಕಂಬಿಯಲಿ ಕೇಳಕಟೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೬೪ ||

ಮಿಕ್ಕು ಮಿಗೆ ಸಾಸುವೆಯ ರಾಶಿಯ |
 ನೊಕ್ಕಿದತ್ತಿಗೆ ಮೇದು ಮೆಲುಕಿಹಾ |
 ವಕ್ಕುಲುಂಟೇ ಮರುಳೆ ನೀನಾ ವಿಧಿಯ ಪರಿಗಳಲಿ ||
 ಹೊಕ್ಕು ಹೋರಟೆಗೊಂಡು ಕಾಮದ |
 ಲುಕ್ಕು ಬಳಿಕಿನ್ನೇನ ಕೃಪೆಯನು |
 ಲೆಕ್ಕಿಸಲು ಕೈಸಾರಬಲ್ಲದೆ ಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೫ ||

೧-೧ ಡಿದೆಯಿತರೆ ನಮಗದೇನನು | ಮಾಡಹೇಳುವೆ ನೀನು ಬಂದದ್ದೇನು (ಜ.) ೧ ಬಂದ (೩.)
 ೨ ಗೂಡಲುಳ್ಳುದು (ಇ.) ೩ ನೀನ (ಉ.) ೪-೪ ನುಡಿವಂತಾಯಿತೆಂದೆನಗೆ (ಇ.) ೫ ಕೈವೆ
 ಯಾಗೆಂದಳಾ (ಅ.) ೬ ಸೊ (ಜ.) ೭ ಮೆದ್ದು (ಜ.) ೮ ನ್ನನ್ನ (ಅ.)

ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾದೊಡೆನ್ನೈ |
 ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಂ |
 ಭಾವಿಸಲು ಬೇಡವೆ ಮದಿಯ ಮನೋರಥಾದಿಗಳ ||
 ಭಾವಿಸಲು ಬರುತಿದೆ ನಿರರ್ಥಕೆ |
 ದಾವತಿಯೆ ಕಡೆತನಕ ದಿಟಕೆಯ |
 ದಾವ ಕೊಱತೆಯ ನಾನು ಮಾಡಿದನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೬೬ ||

ತರಳೆ ತನ್ನಯ ಹೊನ್ನು ಸಲ್ಲದೆ |
 ತಿರುಗಿ ಬಂದೊಡೆಯಕ್ಕಸಾಲೆಯ |
 ದುರುಳತನದಲಿ ಬಯ್ಯಬಹುದೇ ನೀನು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ||
 ಹರನನರ್ಚಿಸುವಂಗೆಭೇದಾಂ |
 ತರವನಱಿಯದೆ ಸಟೆಯ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಭರದಲೇತಕೆ ಫಲವ ಬಯಸುವೆ ಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೭ ||

ನಾನು ನಿನ್ನಲಿ ಸುಖವ ಸುಱುದು^೨ ಸು |
 ಮಾನದಲಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಶಿವತ |
 ತ್ವಾನುಭಾವದ ನಿಜವನಱಿದೆನ್ನಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನು ||
 ಉನವಿಲ್ಲದೆ ಸಲಿಸಿ ಶಿವನಾ |
 ಸ್ಥಾನದಲಿ ನಾ ಮೆಱುವೆನೆಂಬಭಿ |
 ಮಾನದಲಿ ನಂಬಿದೊನೆಂದಳು ಮಾಯೆಯಲ್ಲಮನ

|| ೬೮ ||

ಹಡೆವ ಸೂಳೆಗೆ ಸೊಗಸು^೩ ಹುಟ್ಟಿದೆ |
 ಗುಡಿಯ^೪ ಸುಡುವಂದದಲಿ ನಿಜ ಜಂ |
 ಜಡದಲಿಮ್ಮನವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಸಂಫಲವ^೫ ||
 ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ನೀ ಬೞು |
 ನುಡಿಗಳಿಂದಲಿ ನಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲನೆ |
 ತೊಡಕಿಕೊಂಡೊಡೆ ಸಿಕ್ಕನಲ್ಲಮ ಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೯ ||

೧ ಹೋಗೆ (ಅ.) ೨ ಸುಖಹನರಿದು (ಅ.) ೩ ವಿಧಾ (ಗ.) ೪ ನಾಂ ಬಂದೆ (ಕ.)
 ೫ ಸೊಬಗು (ಇ, ಉ, ಒ, ಕ, ಗ, ಜ.) ೬ ಲ (ಇ, ಉ, ಒ, ಜ.) ೭ ಸತ್ಪಥವ (ಇ.)
 ೮ ಬಿ (ಇ.) ; ದು (ಉ.)

ನಮ್ಮನೊಲ್ಲದುದಲ್ಲದಿ ಪರಿ |
 ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಭಂಗಿಸಿ |
 ಹೆಮ್ಮೆಗೆಡಿಸುವ ಪರಿಯ ನೋಡಾ ಎನುತ ಮನ ಮುಗಿ ||
 ಇಮ್ಮೆ ಬೆಂದವಳಿದ್ದಲಂತಿರೆ |
 ಹಮ್ಮವಿಸಿಯೊಡಗುತಲಿ ವಿಮಳೆಯ |
 ನೆಮ್ಮಿದಳು ನಿಲಲಾಡದಾಳಾಪಿಸುತಲಾ ಮಾಯೆ

|| ೭೦ ||

ಬೆಟಗುವಡೆದರೆ ನೆಯ್ದಲೆಗೆ ನೇ |
 ಸಟನ ನೆಮ್ಮುಗೆಯಾದ ತೆಟನಲಿ |
 ಮುಟುವಡೆದ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಮುಖಭಂಗವನೆ ಕಂಡು ||
 ಮುಟುಗುತಿರ್ದರು ಕೂಡೆ ಕೆಳದಿಯ |
 ರುಟುಬಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾಟು ಮಾತಿಗೆ |
 ಹಟುವನೆಣಿಸುತ ವಿಮಳೆ ಬಳಕೆಂತೆಂದಳಲ್ಲಮನ

|| ೭೧ ||

ಶರಣಜನ ರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆ ಕಿಂ |
 ಕರಚಕೋರಸುಧಾಕರನೆ ಭಾ |
 ಸುರದಯಾಂಭೋನಿಧಿಯೆ ನೀನೀ ಸ್ತ್ರೀಯ ತನುಮನವ ||
 ಒರಿಸಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸೆ |
 ಹುರುಳು ಬಳಿಕೇನುಂಟು ನಿನ್ನಯ |
 ಕರುಣವಾಕೆಯ ಹರಣವೆಂದಳು ವಿಮಳೆ ವಿನಯದಲಿ

|| ೭೨ ||

ಬಾಲೆ ನೀರಿಗೆ ಹೆಪ್ಪನೆಣಿಸಿದರೆ |
 ಹಾಲಿನಂತಿರೊ ಹೆತ್ತು ಭುಂಜಿಸಿ |
 ಬಾಳದವರಾರುಂಟು ಭಾವಿಸಲಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ಕಾಳು ಮತಿಗಳಿಗಿನಿತುಳಿ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಹೇಳಿದರೆ ಫಲವೇನು ಸಾಕೀ |
 ಮೂಳೆಗಾನಿನ್ನೇನ ಮಾಡುವೆ ವಿಮಳೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೭೩ ||

೧ ಕೀಳುಗಬ್ಬು ನವೆಣ್ಣ ೧ ಕೋಪಿಸಿ |
 ಕಾಲಲೊಡೆದೊಡೆ ಮೇಣು ಕರುಣಿಸಿ |
 ತೋಳಲಪ್ಪಿದೊಡೆನು ಪರುಷದ ಗಂಡನದಲಂತೆ ||
 ಬಾಲೆಗಂತಾದೊಡೆಯು ನಿನ್ನ ಸ !
 ಮೇಳ ಘಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮಾಯೆಯ |
 ಪಾಲಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ನುಡಿದಳು ವಿಮಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ || ೭೪ ||

ವನಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾತಹುದು ಕ |
 ಬ್ಬುನವದಾದೊಡೆ ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲು |
 ಕನಕವಹುದಲ್ಲದೆ ವೃಥಾ ಹಳೆ ಹಂಚು ಹೊನ್ನ ಹುದೆ ||
 ಮನಸು ಸಂಚಲನಾದ ಮಾಯಾಂ |
 ಗನೆಯದೇನನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೊ |
 ಡಿನಿತು ಸಂಫಲಿವಾಗಲಲಯದುಳಿ ವಿಮಳೆ ಕೇಳಿಂದ || ೭೫ ||

ದೇವ ತಪ್ಪಿದೊಡೆನು ನೀನು ಕೃ |
 ಪಾವಲೋಕನದಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ |
 ದೇವಿಯರ ಹೂಣಿಕೆಯ ಸಲಿಸಿದರೇನು ಕುಂದಹುದೆ ||
 ದೇವತನಕೂಣೆಯವೆ ಬಿಡದೆ ವೃ |
 ಥಾ ವಿಳಾಸದ ಮಾತ ಬೀಡದೆ |
 ಕಾವುದೈ ಕರುಣದಲಿ ಮಾಯೆಯನೆಂದಳಾ ವಿಮಳೆ || ೭೬ ||

ಒಂದು ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಮೇಲ್ಮನು |
 ತೊಂದು ಫಲವನು ಬಯಸಿ ಬಾತೊಡೆ |
 ಬಂದುದಹುದೇ ತನಗೆ ದಿಟವಿ ಮಾಯೆ ಮರುಳಾಗಿ ||
 ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮದದ ತಾಮಸ |
 ದಿಂದೆ ಚಂಚಲಭಕ್ತಿ ಭರದಲಿ |
 ಬಂದೊಡುಂಟೆ ಸಂಫಲಂಗಳು ವಿಮಳೆ ಕೇಳಿಂದ || ೭೭ ||

೧-೧ ಕೀಳು ದೇವರೆ ನೀನು (ಗ.) ೧ ವೆಂದು (ಜ.) ೨ ಚಂ (ಅ.) ೩ ನಿಶ್ಚಲ (ಇ.)
 ೪ ಸತ್ಪಲವಾಗಲಿವುದೆ (ಅ.) ೫ ಸತ್ (ಅ, ಇ, ಗ, ಜ.)

ಆದೊಡೆಲೆ ಘನಮಹಿಮ ನಿನ್ನಯ |
 ಪಾದಗಳನೆಂತಾದೊಡೆಯು ಸಂ |
 ಪಾದಿಸಿದ ಬಳಿಕೆನ್ನ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣವಿದ್ದಂತೆ ||
 ಕಾದು ರಕ್ಷಿಸು ಮನಸು ಬಂದೋ |
 ಪಾದಿಯಲಿಯೆಂದೆನುತ ಮಧುರಾ |
 ಮೋದ ವಚನವ ಸುರಿವುಗಿತಿರ್ವಳು ವಿಮಳೆಯಲ್ಲಮಗೆ || ೭೮ ||

ವಿಮಳೆ ವಿಮಳೆಯೆನಿಪ್ಪ ಹೆಸರನು |
 ಕಮಳಸಂಭವ ನಿನಗೆ ಸಲಿಸಿದ |
 ನಮಳಮತಿಯವನಹುದು ಚಾಗುರೆ ಎನುತ ಪರಿಣಮಿಸಿ ||
 ಕ್ರಮದಲಿನ್ನಾದೊಡೆಯು ಮಿಗೆ ವಿ |
 ಶ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತ ಬಳಿಕ |
 ಲ್ಲಮನು ಮಿಗೆ ವಿನಯದಲಿ ಮಾಯಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದ || ೭೯ ||

ಕಾಮವೆತ್ತಲು ಪರಮತತ್ವದ |
 ಸೀಮೆಯೆತ್ತಲು ತಿಮಿರವೆತ್ತಲು |
 ತಾಮರಸಸಖನೆತ್ತಲರಿಸಿನವೆತ್ತ ಬಿಸಿಲೆತ್ತ ||
 ಭ್ರಾಮಕದ ನುಡಿ ಸಾಕು ನೀನೆ |
 ತ್ತಾ ಮಹಾಘನವೆತ್ತ ಮರುಳೇ |
 ಕ್ಷೇಮದಲಿ ನೀ ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಯಲಬಲೆ ಹೋಗಿಂಥ || ೮೦ ||

ಕನಸು ಮನಸಿನೊಳಗಳೆನ್ನಯ |
 ತನುವಿನಲಿ ನೀ ಸುಳಿದು ಮಚ್ಚಿಸಿ |
 ಯಿನಿತು ಧಾವತಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಷ್ಕರುಣದಲಿ ನೀನೆನ್ನ ||
 ಕನಲಿ ನುಡಿದೊಡೆ ನಾನು ಬಿಡುವೆನೆ |
 ತನಗೆ ತತ್ತಡೆ ಭಾವಿಸಲು ಸಾ |
 ವನಿತು ಬಂದೊಡೆ ಬರಲಿ ಬಿಡೆ ನಾನೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ * || ೮೧ ||

೧ ನಾಡು (ಗ.) ; ನುಡಿವು (ಒ.) ೨ ನೀ (ಇ.) ೩ ಸಾರಂ (ಇ.) ೪ ನಿಷ್ಕರುಣದಲ್ಲಿ (ಗ.)
 * ಈ ಪದ್ಯವು (ಉ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಕನಸಿನಲಿ ಚೀಳೂಟಾದೊಡೆ ವೇ |
 ದನಿಸಿತೆಂದಿರದೊದ್ದು ನರಳುವ |
 ಮನುಜರುಂಟೀ ಮರುಳೆ ನಿನ್ನ ಮನೋವಿಕಾರಗಳು ||
 ನಿನಗೆ ತೋಟಾದೊಡೆಮ್ಮೋಳೆತಕೆ |
 ಮನಕತವೌ ನೀ ಮಾಡುತಿಹೆ ನಾ |
 ವಿನಿತು ಗಸಣೆಯೆ ಗೊಡವೆಗಾಟಿವು ಮಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ || ೮೨ ||

ವಾಸಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ನಾನಿ |
 ನ್ನೇಸುದಿನವಿದ್ದಾದೊಡೆನ್ನಯ |
 ಭಾಷೆಯನು ನಾನುತ್ತರಿಸಬೇಕಲ್ಲದುಳಿದಂತೆ ||
 ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರಿಗಿದೊಡೆ ಹೆಂ |
 ಗೂಸುತನಕದು ಹಾನಿಯಾಳೆ ಕೈ |
 ಲಾಸಕಾನಂತೆಯ್ದು ವೆನು ಕೇಳೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ || ೮೩ ||

ಕಡಲನೀರುಗಳೆಲ್ಲವವ್ಯುತದ |
 ಮಡುಗಳಾದರೆಯಹವು ಸುರಗಿರಿ |
 ಕುಡಿವಿಡಿದು ಹಬ್ಬಿದೊಡೆ ಹಬ್ಬುವುದವನಿಮಂಡಲದ ||
 ಗಿಡುಗಳೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪತರುವಾ |
 ದೊಡೆಯಹವು ತತ್ತದೊನುಗಾಲಕೆ |
 ಮಡದಿ ಮಾಯೆಗೆ ಪರಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲೆಂದ || ೮೪ ||

ನುಡಿದು ಸುಣ್ಣನೆ ನೀನು ಮೆಲ್ಲನೆ |
 ಸಡಿಲಿ ಒಹೋದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ನುಃ |
 ಬಿಡುವೆನೇ ಕೇಳೆನ್ನ ಪೈಚೆಯ ಸಲಿಸಿದನ್ನಬರ ||
 ಒಡಲು ನಿನಗಿಲ್ಲಿಂಬ ಬಿಂಕದ |
 ಬೆಡಗು ಬೆಡೆನ್ನೇನ ಮಾಡಿಯು |
 ತುಡುಕಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆನೆಂದಂಗೈಸಿದಳು ಮಾಯೆ || ೮೫ ||

೧ ರುಳಿ (ಇ.) ೨ ತವಕ (ಇ.) ೩ ಬೇಟದ (ಜ.) ೪ ಯೈ (ಅ.) ೫ ಮೊಂದಾ
 (ಇ. ಜ.) ; ೬ ತ್ತಾ (ಉ. ಜ.) ೭-೮ ಹೋಗುವನೆಂದೊಡೆಯು ನಾ (ಅ.)
 * ಈ ಪದ್ಯವು (ಇ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಬಯಲ ಬಂಧಿಸಲೆಂದು ಕೃತನಿ |
 ಶ್ವಯವ ಮಾಡಲು ಸಿಕ್ಕಬಲ್ಲದೆ |
 ನಿಯತವೆನ್ನನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಬೊಡೆ ನೋಡು ನೀನೆನುತ ||
 ಪ್ರಿಯದಲಾಗಳೆ ತನ್ನ ನಿಜ ನಿ |
 ಣ್ಣಯವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿ |
 ವರ್ಯಲಜಾಲವ ಬೀಸಿ ಹೋದನು ಮಾಯೆಗಲ್ಲಮನು

|| ೮೬ ||

ಜಾಣಿದನು ಬಳಿಕಾತನೀಕೆಗೆ |
 ಹೇಳಿದುದು ಕಡು ದುಗುಡ ಸಖಿಯರು |
 ನೀಡಿಯನು ಸಂತ್ಪಿಸಿದರು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ಗಾಣದೂಱಿನ ಮಾಯೆಗೀಯೆಗೆ |
 ತೋಪಿಸುವನೊ ತನ್ನ ನಿಜವನು |
 ಮಿಾ ಮಿಸಲನಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೮೭ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೭ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೩೭೪ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಧರೆಗಿಳಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಪ್ರಥಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಗಣ ಮಹಾಗಣ ಸುರಗಣ ಕಿನ್ನರಗಣ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ
ಬಸವಣ್ಣನು ಗಣಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಹವ ತಂದು ಶಿವಗಣವ
ಮಾಡಿದಾತನು ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನು |
ಸ್ವರೂಪಸಾರಾಯವನು ಪದಾರ್ಥವೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನು |
ಕಲಿದೇವರದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ರರಣ ಬಸವಣ್ಣನಿಂದಾನು ಬದುಕಿದನು

|| ೧ ||

ಮಾರಾರಿಯ ಬೆಸನದಿಂದ ಧಾರುಣಿಗೆ ಬಸವನವತರಿಸಿ
ಸಾರಾಯ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನು ತೋರಿದನು ಶಿವರರಣರಿಗೆಲ್ಲ |
ಭಕ್ತಿಯ ಪಥವ ಮುಕ್ತಿಯ ಭೇದವ ಸತ್ಯರರಣರಿಗೆ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡಿ
ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೊಳಗೆನ್ನನಿರಿಸಿ ರಕ್ತಿಸಿದಾತ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಕಾಣಾ ಕಲಿದೇವರದೇವಾ

|| ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ಗಿರಿಸುತೆಯ ಸಾತ್ವಿಕದ ಕಳೆಯನು |
ವರ ವೃಷೇಂದ್ರ ಪ್ರಮಥಗಣವನು |
ಧರೆಗೆ ಕಳುಹಿದನೀಶನೊಲಿದಲ್ಲಮನನಣಿಯಲಿಕೆ ||

ಲಿಂಗಭಕ್ತರು ತಿಳಿವುದಿ: ಪ್ರಭು |
ಲಿಂಗಲಿಲೆಯೊಳಿನ್ನು ಮಾಯೆಯ |
ಭಂಗಿಸಿದ ನಿರ್ಲಿಪನಿಧಿಯಲ್ಲಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ||
ಹಿಂಗದವನೀತಳದ ಸಕಲ ಜ |
ನಂಗಳನು ಪಾವನವ ಮಾಡಲ |
ನಂಗರಿಪು ನಿಜಗಣವ ಕಳುಹಿದ ಕಥನಕಾರಣವೊ

|| ೧ ||

ಮಂದಮತಿಯಲಿ ನಿಜವ ಸಾಧಿಸ |
 ಲೆಂದು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಹೊಣಿಸಿ |
 ಬಂದೊಡಲ್ಲಮಲಿಂಗ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದ ಭೇದದಲಿ ||
 ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮೂರ್ಛಿವೋಗುತ |
 ವೃಂದಮಧ್ಯದೊಳಾ ವಿಳಾಸಿನಿ |
 ವೃಂದಸಹಿತ ಮಹಾ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತಿದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೨ ||

ಮಗಳು ಮದ್ದಳೆಯವನ ಬೆನ್ನಲಿ |
 ಜಗುಳಿಹೋದುದ ಕೇಳಿ ಹರಿತಂ |
 ದಗಣಿತ ವ್ಯಾಮೋಹದಲಿ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕಂಡು ||
 ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮಾಡಿಡಿಯಲಾ ದೇ |
 ಸಿಗನ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿದೆಳ |
 ಮಗಳೆ ಎನುತಲಿ ಮುಱುಗಿದನು ಮಮಕಾರ ಭೂಪಾಲ

|| ೩ ||

ಬೇಡ ಬೇಡೆಂದಾದಿಕಾಲದೊ |
 ಳಾಡಿ ತೋಪಿನೆ ಮಗಳೆ ತುದಿಯಲಿ |
 ಕೇಡು ಬಹುದಿದಿಹೊಂದಲೆಂದಾನೇಸನೊದಿಹೊಡೆ ||
 ಕೇಡುಗೊಳಿಸಿದೆ ಕಡೆಯಲಡವಿಯ |
 ಗೂಡಿದೊ ನೀನೆನುತ ಲಖತಿಯಲಿ |
 ಮೂಡೊ ಮುಳುಗುತ ಮಿಡುಕುತಿದಳು ಮೋಹಿನಿದೇವಿ

|| ೪ ||

ಉಮೆಯ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ತಾ ನ |
 ಲ್ಲಮನ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು ಬಂದಳು |
 ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆ ನಾನು ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ ನೀವಿದಕೆ ||
 ದ್ಯುಮಣಿಯಲ್ಲಮ ಸಿಕ್ಕದಾದನು |
 ತಮದ ಮಾಯೆಗೆಯದಿಹ ಚಿಂತಾ |
 ಭ್ರಮೆಯಲಡವಿಗೆ ಬಂದಳೆಂದಳು ವಿಮಳೆಯರಸಂಗೆ

|| ೫ ||

೧ ಹುರುಡಿಸಿ (ಇ.) ೨-೨ ಯಲಿ ತದ್ (ಇ.) ; ಯೊಳು ತಾ (ಗ.) ೩ ಸಂಗಡ (ಅ.)
 ೪-೪ ಮಾಡುವರೆ ಪರದೇ | ಸಿಗನ ಸಂಗಡ ಪರಿದಕಟ ಎಲೆ (ಅ.) ೫ ರಿದೆ (ಅ, ಇ.) ೬ ಕಡೆ
 (ಅ, ಉ.) ೭ ನೋಡಿದರೆ (ಉ.) ೮-೮ ಖಾತಿಯ | ಲಾಡಿ (ಇ.) ೯ ಲೇಕೆ (ಮು.) ;
 ಬೇಡ (ಜ.) ೧೦ ಮೋಹಿನಿಗೆ (ಗ.)

ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಧರೆಗಿಳಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಪ್ರಥಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಗಣ ಮಹಾಗಣ ಸುರಗಣ ಕಿನ್ನರಗಣ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ
ಬಸವಣ್ಣನು ಗಣಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಹವ ತಂದು ಶಿವಗಣವ
ಮಾಡಿದಾತನು ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನು |
ಸ್ವರೂಪಸಾರಾಯವನು ಪದಾರ್ಥವೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನು |
ಕಲಿದೇವರದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ರರಣ ಬಸವಣ್ಣನಿಂದಾನು ಬದುಕಿದನು

|| ೧ ||

ಮಾರಾರಿಯ ಬೆಸನದಿಂದ ಧಾರುಣಿಗೆ ಬಸವನವತರಿಸಿ
ಸಾರಾಯ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನು ತೋರಿದನು ಶಿವರರಣರಿಗೆಲ್ಲ |
ಭಕ್ತಿಯ ಪಥವ ಮುಕ್ತಿಯ ಭೇದವ ಸತ್ಯರರಣರಿಗೆ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡಿ
ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೊಳಗೆನ್ನ ನರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಾತ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ ಕಾಣಾ ಕಲಿದೇವರದೇವಾ

|| ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ಗಿರಿಸುತೆಯ ನಾತ್ವಿಕದ ಕಳೆಯನು |
ವರ ವೈಷೇಂದ್ರ ಪ್ರಮಥಗಣವನು |
ಧರೆಗೆ ಕಳುಹಿದನೀಶನೊಲಿದಲ್ಲಮನನಣಿಯಲಿಕೆ ||

ಲಿಂಗಭಕ್ತರು ತಿಳಿವುದಿಂ ಪ್ರಭು |
ಲಿಂಗಲಿಲೆಯೊಳಿನ್ನು ಮಾಯೆಯ |
ಭಂಗಿಸಿದ ನಿರ್ಲಿಪನಿಧಿಯಲ್ಲಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ||
ಹಿಂಗದವನಿತ್ತಳಿದ ಸಕಲ ಜ |
ನಂಗನು ಪಾವನವ ಮಾಡಲ |
ನಂಗರಿಪು ನಿಜಗಣವ ಕಳುಹಿದ ಕಥನಕಾರಣವೊ

|| ೧ ||

ಮಂದಮತಿಯಲಿ ನಿಜವ ಸಾಧಿಸ |
 ಲೆಂದು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಹೂಣಿಸಿ |
 ಬಂದೊಡಲ್ಲಮಲಿಂಗ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದ ಭೇದದಲಿ ||
 ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮೂರ್ಛಿವೋಗುತ |
 ವೃಂದಮಧ್ಯದೊಳಾ ವಿಳಾಸಿನಿ |
 ವೃಂದಸಹಿತ ಮಹಾ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತಿದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೨ ||

ಮಗಳು ಮದ್ದಳೆಯವನ ಬೆನ್ನಲಿ |
 ಜಗುಳಿಹೋದುದ ಕೇಳಿ ಹರಿತಂ |
 ದಗಣಿತ ವ್ಯಾಮೋಹದಲಿ ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಕಂಡು ||
 ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮಾಡಿಡೆಯಲಾ ದೇ |
 ಸಿಗನ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿದೆ |
 ಮಗಳೆ ಎನುತಲಿ ಮುಗಿದನು ಮಮಕಾರ ಭೂಪಾಲ

|| ೩ ||

ಬೇಡ ಬೇಡೆಂದಾದಿಕಾಲದೊ |
 ಳಾಡಿ ತೋಪಿನೆ ಮಗಳೆ ತುದಿಯಲಿ |
 ಕೇಡು ಬಹುದಿದಲಿಂದಲೆಂದಾನೇಸನೊದಲೊಡೆ ||
 ಕೇಡುಗೊಳಿಸಿದೆ ಕಡೆಯಲಡವಿಯ |
 ಗೂಡಿದೊ ನೀನೆನುತ ಲಖತಿಯಲಿ |
 ಮೂಡೊ ಮುಳುಗುತ ಮಿಡುಕುತಿದಳು ಮೋಹಿನೀದೇವಿ

|| ೪ ||

ಉಮೆಯ ನೆಮವ ಕೊಂಡು ತಾ ನ |
 ಲ್ಲವನ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು ಬಂದಳು |
 ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆ ನಾನು ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ ನೀವಿದಕೆ ||
 ದ್ಯುಮಣಿಯಲ್ಲಮ ಸಿಕ್ಕದಾದನು |
 ತಮದ ಮಾಯೆಗೆಯದಲಿ ಚಿಂತಾ |
 ಭ್ರಮೆಯಲಡವಿಗೆ ಬಂದಳೆಂದಳು ವಿಮಳೆಯರಸಂಗೆ

|| ೫ ||

೧ ಹುರುಡಿಸಿ (ಇ.) ೨-೨ ಯಲಿ ತದ್ (ಇ.) ; ಯೊಳು ತಾ (ಗ.) ೩ ಸಂಗದ (ಅ.)
 ೪-೪ ಮಾಡುವರೆ ಪರದೇ | ಸಿಗನ ಸಂಗದ ಪರಿದಕಟ ಎಲೆ (ಅ.) ೫ ರಿದ (ಅ, ಇ.) ೬ ಕಡೆ
 (ಅ, ಉ.) ೭ ನೋಡಿದರೆ (ಉ.) ೮-೮ ಪಾತಿಯ | ಲಾಡಿ (ಇ.) ೯ ಲೇಕೆ (ಮು.) ;
 ದೇಡ (ಜ.) ೧೦ ಮೋಹಿನಿಗೆ (ಗ.)

ಹುಸಿಯನಾಡಳು ವಿಮಳೆ ನಾನಾ |
ಶಶಿಧರಗೆ ಪೈಜೆಯನು ಮಿಗೆ ಪಸ |
ರಿಸಿದೆ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಬಂದೆನು ತನ್ನಿಮಿತ್ತದಲಿ ||
ಅಸಮನಲ್ಲಮ ಸಿಕ್ಕದೀಪರಿ |
ನುಸುಳಿ ಹೋದನು ನೀವು ನಮ್ಮಯ |
ದೇಸೆಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡೆನುತಲಿಂತೆಂದಳಾ ಮಾಯೆ

|| ೬ ||

ಕಾರಣವ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಕು |
ಮಾರಿಯಾದೆನು ಬಂದು ನೆಮ್ಮಯ |
ಕಾರಿಯವು ಕೈಗೂಡದಾಯಿತ್ತೆನುತ ಪೆತ್ತರಿಗೆ ||
ಹಾರಬೇಡೆನ್ನೆಮ್ಮನೆನುತಲಿ |
ಭೋರನೆದ್ದಾ ಮಾಯೆ ವಿಮಳಾ |
ನಾರಿ ಸಹಿತವೆ ಹೋಗುತಿರ್ದಳು ರಜತಪರ್ವತಕೆ

|| ೭ ||

ಅಳಲಿದರು ಮಗಳಗಲಿದರೆ ಮಿಗೆ |
ಬಳಲಿದರು ಭಾರಂಕದಲಿ ಕಡು |
ಗಳಲಿದರು ಕಂದಿದರು ಕಳವಳಿಸಿದರು ಮೋಹದಲಿ ||
ತೊಳಲಿದರು ಕಾನನದೊಳಗೆ ಹಂ |
ಬಲಿಸಿದರು ಹಮ್ಮಿಸಿದರು ಕೋ |
ಮಳೆಯ ಕಾಣದೆ ಮೋಹಿನಿಯು ಮಮಕಾರ ಭೂಮಿಪನು

|| ೮ ||

ಕೇಳಿ ಬಂದನು ಬಳಿಕ ಭೂಮಿಾ |
ಪಾಲಕನ ಗುರು ತಾನೆನುತ್ತಾ |
ವೇಳೆಯಲಹಂಕಾರನಾ ಮಱುಕವನು ಮಾಣಿಸುತ್ತೆ ||
ಹೇಳೆನೇ ನಾನಂದು ಕಾರಣ |
ಬಾಲಿಕೆಯ ಪರಿಗಳನು ಕಾಣುತ |
ಕಾಲದಲಿ ನಿಮಗರಿಯಬಾರದೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ

|| ೯ ||

೧ ದಾದನು (ಇ.) ೨ ಬಳಿಕಲೆ (ಗ.) ; ಯಾಗುತ ಬಂದೆನೆ (ಅ.) ೩ ಲೆಲ್ಲರಿಗೆ (ಅ.) ;
ಪಿತರರಿಗೆ (ಉ, ಕ, ಚ.) ೪-೪ ಕಳ | ವಳಿಸಿದರು ಕಡುದುಃಖದಿಂದಾತ್ಮಜೆಯ (ಅ.)
೫-೫ ಬಲು | ಜ್ವಲಿಸಿ (ಇ.) ೬ ಸಲು (ಇ.)

ಏನು ಕಾರಣ ಬಂದಳೋ ಬಳಿ |
 ಕೇನು ಕಾರಣ ಹೋದಳೋ ನಾ |
 ವೇನ ಬಲ್ಲೆವು ಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಸಾಕೇಳು ||
 ನೀನು ನಿಜಪುರಕೆನುತಲೊಡಗೊಂ |
 ಡಾ ನರೇಂದ್ರನ ಸತಿಸಹಿತ ದು |
 ಮ್ಮಾನವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ತಂದನು^೧ ಬಳಿಕಹಂಕಾರ

|| ೧೦ ||

ಜನಪ ಕೇಳಿ ತಥ್ಯವನು ಮೋ |
 ಹಿನಿಗೆ ಮಮಕಾರಗೇಯಹಂಕಾ |
 ರನ ಮಹಾ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳೊಡಂತಾ ಮಾಯೆ ತಾನೆನಿಸ ||
 ತನುಜೆಯರು ಹುಟ್ಟುವುದಪೂರ್ವವೆ |
 ಎನುತಲಾಪ್ತರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತ |
 ಜ್ಞಾನಪತಿಯ ಸಂತ್ಯೈಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರವನಿಯಲಿ^೨

|| ೧೧ ||

ವಿಮಳೆ ಸಹಿತವೆ ಹೋಗಿ ತನಗ |
 ಲ್ಲಮನು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದ ಕಾರ್ಯ |
 ಕ್ರಮವನಾಗಳೆ ಮಾಯೆ ಹೇಳಿದಳತ್ತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ||
 ಉಮೆಯದೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಚಿಂತಾ |
 ಭ್ರಮೆಯಲಿರುತಿರಲಣದು ಬಂದಾ |
 ರಮಣಿಯನು ಸಂತ್ಯೈಸಿ ನುಡಿದನು ನಗುತ ಶಶಿಮೌಳಿ

|| ೧೨ ||

ಸಿಡಿಲುವಕ್ಕಿಯ ಪಕ್ಕವನು ಕಿ |
 ತ್ತಡಬಳದ ಬಾಣಸವ ಮಾಡುವ |
 ಕಡುಗಲಿಗಳಾರುಂಟು ಕಾಳೋರಗನ ನಿದ್ರೆಯನು ||
 ಕೆಡಿಸಿ ಬದುಕುವ ಕೀಲಣದ ಗಾ |
 ರುಡಿಗರಾರುಂಟಿನ್ನ ತತ್ವದ |
 ತೊಡಕು ದುರ್ಘಟ ಚಿಂತೆಯೇತಕೆ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೧೩ ||

ಅಲ್ಲಮನ ಮುಖದಿಂದಲೀಕೆಯ |
 ನಲ್ಲವೆನಿಸಿದೆ ನೀನೆ ಬಳಿಕೇ |
 ನಲ್ಲದಿನ್ನ ಸಮಾನ ಮಾಯೆಯ ಜಱುದು ಜಾಡಿಸುವ ||
 ಬಲ್ಲಿದರದಾರುಂಟು ನಮ್ಮಯ |
 ಸೊಲ್ಲಿಗಾಯಿತು ಸೋಲವೆನುತಾ |
 ವಲ್ಲಭಗೆ ದುರ್ಲಭಗೆ ಸುಲಭಗೆ ನುಡಿದಳಾ ಗಿರಿಜೆ

|| ೧೪ ||

ನೀನೆ ನಿನ್ನಯ ಗರ್ವತನದ |
 ಜ್ಞಾನದಲಿ ಮಾಯೆಯನು ಕಳುಹಿದೊ |
 ಡಾ ನಿರೂಪಮ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸಮಯನು ||
 ತಾನು ಸಿಕ್ಕುವನೇ ವೃಥಾ ದು |
 ಮ್ಮಾನವೇಕೆಂದೆನುತಲಿಶ್ವರ |
 ಮಾನಿನಿಯ ಮೂದಲಿಸಿ ನುಡಿದನು ನಗುತ ವಿನಯದಲಿ

|| ೧೫ ||

ಎಲೆ ಸದಾಶಿವ ನಿನ್ನೊಳಾದೊಡೆ |
 ಚಲಕೆ ನಾನಂಜುವೆನು ನಿನ್ನಯ |
 ಬಲುಹಿಗಾನಿದಿರಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣವಿದ್ದಂತೆ ||
 ಸಲಹಿ ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ |
 ನಿಲವನಲುಹಿಸಿಯೆನ್ನ ಸಲುಗೆಯ |
 ಸಲಿಸಬೇಕೆಂದಗಜೆ ನುಡಿದಳು ಮತ್ತೆ ಪಶುಪತಿಗೆ

|| ೧೬ ||

ಆ ನುಡಿಯ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕರುಣಾಂ |
 ಭೋನಿಧಾನನು ಮೆಚ್ಚಿಯಾದೊಡೆ |
 ನೀನು ಮುನ್ನಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಮಸಗುಣದ ಮಾಯೆಯನು ||
 ಏನು ಕಾರಣ ಕಳುಹಿ ಭಾಷೆಗೆ |
 ಹೀನವನು ನೀ ಹಡೆದೆ ನಾವಿದ |
 ಕೌನ ಮಾಡಲಿಬೇಕು ಬೆಸನನು ಗಿರಿಜೆ ಹೇಳೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಮೂಗು ಹೋಗಿಹ ಮುಸುಡಿನವನಿಗಿಡಿ |
 ರಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಡೋಡು ಲಜ್ಜೆಯ |
 ಬೇಗಿಯಲಿ ಬೇಯಿಸುವನಂತಿರೆ ಮೂದಲಿಸಲೇಕೆ ||
 ತಾಗಿ ತಲೆಯೊಡೆದವರು ಭಾವಿಸೆ |
 ಬಾಗದಿಹರೇನಂತುಕಾರಣ |
 ಹೋಗಲಿನ್ನಾ ಮಾತೆನುತಲಿಂತೆಂದಳಾ ಗಿರಿಜೆ

|| ೧೮ ||

ಆವ ಪರಿಯಿಂದಉವೆನಾದೊಡೆ |
 ದೇವ ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ |
 ಭಾವವನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ತಿಳಿವಂತೆನೆಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ||
 ಕಾವುದೆನೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ದೇವರ |
 ದೇವನೀಕೆಯನಿನ್ನ^೧ ಕರುಣಿಸಿ |
 ಪಾವನವ ಮಾಡುವೆನು ನಾನೆನುತಭವನಂತೆಂದ

|| ೧೯ ||

ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಲ ಸಾತ್ವಿಕದ ಸಂ |
 ಪನ್ನ ಕಳೆಯನು ಕಳುಹಿ ಧರಿಯೊಳು |
 ಚೆನ್ನೆಯಾಗಿರೆ ಜನಿಸಿ ನೆಹಿ^೨ ನಿಷ್ಕಾಮ^೩ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಮುನ್ನಲಿರುತಿರಲಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ತನ್ನ ತಾನೇ ನಿಜವ ತೋರುವ |
 ನಿನ್ನ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ದಿಟವಿದು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಎನೆ ಹಸಾದವ ಹಾಯ್ಕಿ^೪ಬದುಕಿದೆ |
 ನೆನುತ ಬಂಜೆಗೆ ಬೇಹ ಬಯಕೆಯ |
 ತನುಜನಾದಂತಾಕೆಯಾ ನುಡಿಗೇಳಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ||
 ಮನದೊಳುತ್ತಾಹಿಸುತ ತನ್ನಯ |
 ವಿನುತ ಸತ್ವಗುಣಸ್ವರೂಪವ |
 ನನುವಿನಲಿ ಸಂಜನಿಸ ಕಳುಹಿದಳುಮೆ ಧರಾತಳಕೆ

|| ೨೧ ||

ಬಳಿಕ ಸಂತೋಷದಲಿ ತನ್ನಯ |
 ಸಲುಗೆ ಬಿನ್ನಹವೆಂಬ ಬೀಜದ |
 ಬೆಳೆಗೆ ಹದವಳೆ ಹಣ್ಣೆ ಪಸರಿಸಿತೆನುತೆ ಹರುಷದಲಿ ||
 ನಲಿದು ನಗುತಲಿ ಪರಮಪಾವನ |
 ಸುಲಭ ಕರುಣಾಕಾರಂ ಶಿವ ನಿ |
 ನೋಲುವಿನಿಂದಾನಿನ್ನು ಬದುಕಿದನೆಂದಳಾ ಗಿರಿಜೆ || ೨೨ ||

ಆ ನುಡಿಯ ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಶಿವ ಶಿವ |
 ದೇನನಾಡಿದೆ ತಾಯೆ ನೀವೆಂ |
 ದೂ ನಿಧಾನಿಸಲಚಲ ಸುಖಿಗಳು ಶಿವನ ಕರುಣದಲಿ ||
 ಹಾನಿಯಾವುದು ಮುನ್ನಲಿಗಲಿ |
 ದೇನು ಬಂದುದು ತಾವು ಹೊಳ್ಳೆ ನಿತಿ |
 ಧಾನ ತಮಗಹುದೇನು ವಿಸ್ಮಯವೆಂದ ವೃಷಭೇಂದ್ರ || ೨೩ ||

ಇಲ್ಲದುದು ಬಹುದಿಲ್ಲ ದಿಟ ಮು |
 ನ್ನುಳ್ಳುದೇ ಬಹುದಂತು ಮುಂದಣಿ |
 ಗುಳ್ಳೆ ಸಿದ್ಧಿಗೈಯವರ ವಾಸನೆ ನೀಡಿ ನಿಲುಕುವುದು ||
 ಬಲ್ಲಿ ನೀನದ ನಿನ್ನ ಭಾವನೆ |
 ಯೊಳ್ಳಿತ್ತೆ ಎಂದೆನುತ ಗೌರಿ |
 ವಲ್ಲಭನು ವರ ವೃಷಭರಾಜನ ಹೊಗಳುತ್ತಿಂತೆಂದ || ೨೪ ||

ಹೊಳದರ್ಥವನುಹಸಿ ಹಡೆವನಿ |
 ಕಾಲು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಂತೆ ನಿನ್ನಯ |
 ನಾಲಿಗೆಯೆ ತಾ ನುಡಿವುದೆ ಶುಭಸೂಚನಾರ್ಥವನು ||
 ಹೇಳಲೇನಿನ್ನಲ್ಲಮನ ಸ |
 ಮೈಗಳದಲಿ ಸುಖಿಯಾಗು ಹೋಗಿ |
 ನ್ನೇಳೆನುತಲಾ ವೃಷಭರಾಜಂಗಳವನಂತೆಂದ || ೨೫ ||

ನೀನು ಧರೆಯಲಿ ಮೆಹಿ^೩ಯದಿದೊಡೆ |
ತಾನು ಸಿಕ್ಕುವನಲ್ಲವಲ್ಲಮ^೧ |
ನೀನು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಕಾಣಿಸಿ^೨ ನಿನ್ನ ಕತದಿಂದೆ ||
ಸ್ವಾನುಭಾವ ಸುಖಸ್ವರೂಪನಿ |
ಧಾನವನು ಸಾಧಿಸಲಿ ಸರ್ವರು |
ಮಾನನಿಧಿ ಕೇಳಿನುತ ಬೆಸಸಿದನೀಶ ವೃಷಭಂಗೆ

|| ೨೬ ||

ಈತನೇ ಬಳಿಕಿನ್ನು ದಿಟವಾ |
ಭೂತಳದೊಳ್ಲಮನನಣುವ ಮ |
ಹಾತಿಶಯವಹ ಭಕ್ತಿಯನು ನೆಹಿ^೩ ಮಾಡಿ ಮೆಹಿ^೩ವವನು^೩ ||
ಏತಕೀ ಭ್ರಮೆಯನುತ ಮದಮತಿ |
ಗೋತು ವೃಷಭನನಣಕವಾಡುತ |
ಮಾತನಾಡಿದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ಶಿವನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ

|| ೨೭ ||

ದೂಷಕರ ನುಡಿಗೇಳಿ ಮನದಲಿ |
ರೋಷವನು ತಾಳಿದನೆ ಮದದಲಿ^೪ |
ವಾಸಿಯನು ಮಾಡಿದೊಡೆ^೫ ಮಾರುತ್ತರವನುಸುರಿದನೆ ||
ಈಸು ಶಮೆ ದಮೆ ಸಮತೆಯುಳ್ಳ ಸ |
ದಾ ಶುಚಿಗಳಾರೆನುತ ವೃಷಭನ |
ನಾ ಸದಾಶಿವ ಪೊಗಳುತ್ತಿದನು ಪಂಚವದನ^೬-ದಲಿ

|| ೨೮ ||

ಮರುಳರಿವದಿರು ವೃಷಭರಾಜನ |
ಪರಿಯನಣಿಯದೆ ನುಡಿದರಾದೊಡೆ |
ಧರೆಯೊಳುದಯಿಸಿ ನೋಡಲಾತನ ಭಕ್ತಿಯುನ್ನತಿಯ ||
ಹಿರಿದು ತಮ್ಮಯ ಮನದ ಮದ^೭-ಮ |
ತ್ವರವನೀಗಲಿಯೆನುತಲಾ ಶಂ |
ಕರನು ಬಳಕವರುಗಳನಟ್ಟಿದನಂದಿ^೮ಕಾತಳಕೆ

|| ೨೯ ||

೧-೧ ಯುತಿದೊಡೆ | ತಾನು ಬೆಸಸುವನಲ್ಲಮಪ್ರಭು (ಇ.) ೨ ಸು (ಅ, ಜ.) ೩ ನೇ (ಉ, ಗ, ಜ.) ೪ ಶಿವ ಶಿವ (ಗ.) ೫ ಮಾಡಿದನೆ (ಇ, ಒ, ಕ.) ೬ ಭಟ್ಟರಂದ (ಉ. ಕ.) ; ಮಧುರವಚನ (ಖ.) ೭ ಲಹ (ಅ.)

ಮೆಜಿ^೧ದು ಭೂಮಿಾತಳದೊಳುದಯಿಸಿ |
 ನೆಜಿ^೨ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ^೩ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಕೊಜಿ^೪ತೆಗಳನ್ನಲ್ಲ ಸಾಧಿಸಿ ಮನಸು ದಣಿವಂತೆ ||
 ನೆಜಿತೆಯನಿಸುವುದೇಚಲ ಪದವಿಯ |
 ನಜಿ^೫ವುದೆನುತಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಜಗ |
 ದೆಜಿ^೬ಯ^೭ ಪಶುಪತಿ ವ್ಯಷಭ ಮೊದಲಾಗಿದ್ ಶಿವಗಣವ

|| ೩೦ ||

ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಪ್ರಮಥಗಣದೊಳ |
 ಗೇಳುನೂರೆಸ್ವತ್ತು ಗಡಣಕೆ^೮ |
 ಮೇಳವಾಯಿತು ರುದ್ರಕನ್ನೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲರು ||
 ಹೇಳಲೇನಾ ಚಂದ್ರಧರನ ಕೃ |
 ಸಾಳುತನವನು ಶಿವಗಣದ ಸುಖ |
 ದೇಳಿ^೯ಗೆಯನವರವರ ಹರುಷದ ಮನದ ಹರವರಿಯ

|| ೩೧ ||

ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಸುರೇಂದ್ರ ಸುರಮುನಿ |
 ವರರು ಹರುಷಿತರಾಗಿ ದೇವಾ |
 ಪರಮ ಪಾವನವಾಯ್ತು ಧಾರುಣಿ ಹಲವು ಮಾತೇನು ||
 ನಿರುಪಮದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ದಿರವನಜುವೊಡೆ^{೧೦} ಸಾಧ್ಯವಿನ್ನಾ |
 ವರ ವ್ಯಷೇಂದ್ರನ ಕತದಲೆಂದುದು^{೧೧} ಕೂಡೆ ತಮತಮಗೆ

|| ೩೨ ||

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಪಾದಪಂಕಜ |
 ದಲ್ಲಿ ಮಧುಕರನಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿ |
 ಯೊಳ್ಳಿತೆನಿಸ ಶಿಸಾನುಭಾವಾಮೃತದ ಬಂಡುಂಡು ||
 ಬಲ್ಲಿತಹ ಬಗೆಯೆಂಬ ಹಸಿವಿನ |
^{೧೨}ಹೊಲ್ಲವೆಯ ನೆಜಿ^{೧೩} ನೀಗ^{೧೪}ಬೊಕೆಂ |
 ದೆಲ್ಲ ಬಂದರು ಬಳಿಕ ವ್ಯಷಭ ಪ್ರಮಥಗಣವಿಳೆಗೆ

|| ೩೩ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಪದ ೪೦೭ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ

೧ ಹರಿ (ಜ.) ೨ ನೆಜಿ (ಅ.) ; ನೀವು (ಗ, ಮು.) ೩ ನಿರ್ದ (ಜ.) ೪ ವರಿಯ (ಜ, ಮು.) ೫ ಗಣಕೆ ಸ (ಕ.) ೬-೭ ವರ ವ್ಯಷೇಂದ್ರನ | ಕರುಣಸಂಗದ ಕತದಲೆಂದರು (ಗ, ಜ.) ೮-೯ ಗಲ್ಲಣೆಯನಾದಾಡ (ಅ.)

ಪ್ರಮಥರು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗತಿ

ವಚನ

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂರ್ವಾರ್ತ್ರಯವ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯಾದ |
ಲಾಂಛನದ ಪೂರ್ವಾರ್ತ್ರಯವ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಯಾದ |
ಪ್ರಸಾದದ ಪೂರ್ವಾರ್ತ್ರಯವ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯಾದ |
ಈ ತ್ರಿವಿಧದ ಪೂರ್ವಾರ್ತ್ರಯವ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನು ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧ ||

ಸೂಚನೆ

ವಸುಧೆಯೊಳು ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನು |
ಬಸವರಾಜನು ಪ್ರಮಥಗಣನಾ |
ವಿಷಮನಾದಿಗಳೆಲ್ಲರುದಯಿಸಿ ಬಳೆದರೊಲವಿನಲಿ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಕೇಳುವುದು ನಿ |
ಸ್ನೇಹರೇನಿಸುವ ವೀರಶೈವ |
ಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲವು ಮಿಗೆ ಪುರಾತನರಾವಪರಿಯಿಂದೆ ||
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಂಜನಿಸಿ ಬಳೆದ ಮ |
ಹಾ ಮನೋಹರ ಚಾರು ಚರಿತೋ |
ದ್ವಾಮತೆಯ ಸಂಗತಿಯನೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ಇಳೆಯೊಳುಡುತಡಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ |
ದೊಳಗೆ ವೀರ ಶಿವಾಗಮಿಕ ನಿ |
ಮಗಳನ ವಲ್ಲಭೆಯೆನಿಸ ಸುಮತಿಯ ಗರ್ಭಶುಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಚಿಲುನೆಯಾದ ಕುಮಾರಿಯೆಂಬ |
ಗ್ಗಲದ ಮುತ್ತುದಯಿಸಿತು ಧರಣೀ |
ತಳದೊಳಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣವೊ ರೂಪಾಗಿ || ೨ ||

ಹೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಶಿವಯೋಗರಾಜ್ಯದ |
 ಪಟ್ಟಗಟ್ಟವರಂತೆ ನೊಸಲಿನೊ |
 ಳಟ್ಟರಮುಲ ವಿಭೂತಿಯನು ಭವಭಯದ ಸೋಂಕುಗಳು ||
 ಮುಟ್ಟದಂತಿರೆ ರಕ್ಷೆಯೆಂದೆನೊ |
 ಕಟ್ಟಿದರು ಕಂಠದಲಿ ಲಿಂಗವ |
 ನೊಟ್ಟಜೆಯಲಾ ಸುಮತಿ ನಿರ್ಮಳರಾ ಕುಮಾರಿತಿಗೆ || ೩ ||

ಪರಮನಿಶ್ಚಯ ಮುಟ್ಟಿ ತೋಡುವ |
 ಪರಿಯಲಾತ್ಮಜೆಯುತ್ತಮಾಂಗದೊ |
 ಳಿರಿಸಿ ಹಸ್ತವನಲ್ಲ ಬೆರಸುವುದೆನುತ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ||
 ನೆರಹುವಂತಿರೆ ಶೈವ ಪಂಚಾ |
 ಕ್ಷರಿಯನುಪದೇಶಿಸಿ ವಿನೂತನ |
 ಹರುಷದಲಿ ಹರಸಿದನು ನಿರ್ಮಳ ಮತ್ತೆ ನಿಜಸುತೆಯ || ೪ ||

ತೀವಿ ತನುವಿನಲತಿ ಮಹತ್ತರ |
 ದೇವತಾಕಳೆಯಿರಲು ಮಿಗೆ ಮಹ |
 ದೇವಿಯೆಂಬಿ ಹೆಸರನಿಟ್ಟರು ನಿಜ ಕುಮಾರಿತಿಗೆ ||
 ಭಾವೆ ಬಳೆವುತಲಿರಲು ನಿರ್ಮಳ |
 ದೇವ ಸುಮತಿಯರೀಪ್ಪಿತಾರ್ಥವಳಿ |
 ನಿವೃತ್ತಿಹ ನಡೆ ನುಡಿಯಲೊಪ್ಪುವ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ || ೫ ||

ಈಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆಯ |
 ನೇಕ ಪರಿಯಲಿ ಬಳೆವುತಿರ್ದಳು |
 ಲೋಕದೊಳು ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆ ನಲಿತುಳ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ||
 ಆಕೆಯಂತಿರಲಿತ್ತಲೊಲಿದು ಪಿ |
 ನಾಕೆ ಕಳುಹಿದ ಮಹಿಮರೆಲ್ಲರು |
 ಬೇಕು ಬೇಕೆಂಬೆಡೆಗಳಲಿ ಸಂಜನಿಸ ತೊಡಗಿದರು || ೬ ||

೧ ಯೆನುತಲಿ (ಗ.) ೨-೨ ನೋಡಿದರು ನಿರ್ಮಳ ಸುಮತಿ (ಇ.) ೩ ನೋಡಿ (ಬ. ಕ.)
 ೪ ರಿಂಗಿ ಪ್ರೇಮವ (ಇ.) ; ರಿಚ್ಚಿತಾರ್ಥವ (ಗ.) ; ರಿಷ್ಪಸಿದ್ಧಿಯ (ಜ.) ೫-೫ ಖಳ ವಿಭವದ
 (ಇ.) ೬ ಭಕ್ತಿ (ಅ.) ; ಭಾಗ್ಯ (ಬ.) ೭ ಡೆಂ (ಇ, ಗ, ಚ.)

ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಯ ಭರದ ಮೊಂಡಿಯ |
 ೧ ಮುದ್ದೆಯನ ಸತಿಯುದರಗಿನ್ನಿಯಲಿ |
 ಸಿದ್ಧರಾಮಶಶಾಂಕನೆಂಬ ಮಹಾ ಮನೋಹರನು ||
 ಉದ್ಧರಿಸ ಹುಟ್ಟಿದನು ಯೋಗಿ ಸ |
 ಮೃದ್ಧ^೨ ಸೊನ್ನಲಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿರು |
 ತೀರ್ಥನಾತನನೇಕ ವಿಭವದಲಿಖಿಳ ಜಗವಣಿಯೆ

|| ೭ ||

ಗೋಚರಿಸದೇನುಪಮದ ಭಕ್ತಿಯ |
 ನಾಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಡಿವಳ |
 ಮಾಚಿದೇವನು ಹುಟ್ಟಿದನು ಶಿವಭಕ್ತರುದರದಲಿ ||
 ಈ ಚತುರ್ದಶ ಭುವನದೊಳು ಸಚ |
 ರಾಚರವ ಪಾವನವ ಮಾಡುವ
 ಸೂಚನೆಯ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರ್ಥ

|| ೮ ||

ಒಳ್ಳಿತಾಗಿ ಯಥಾಕ್ರಮಕ್ರಮ |
 ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥರು ರುದ್ರಕನ್ನೆಯ |
 ರೆಲ್ಲರುದುಭವಿಸಿದರು ಶುದ್ಧ ಶಿವೈಕ್ಯರುದರದಲಿ ||
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಳಿದು ತಮತಮ |
 ಗುಳ್ಳ ಕಾಯಕವಿಡಿದು ಭೂತಳ |
 ದಲ್ಲಿ ಮೆಣ್ಣಿನುತ್ತೀರ್ಥರೀಶ್ವರಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೯ ||

ದಾನ ಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ವಿ |
 ಧಾನ ಗುರು ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ |
 ನೂನ ರೀತಿಯಲಿಂಗಳೇಶ್ವರ ಬಾಗವಾಡಿಯಲಿ ||
 ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಸುಕೃತಿಗಳು ಮಹಿ |
 ಮಾನತೆಯಲಿರುತ್ತಿಪ್ಪರದನಾ |
 ನೇನ ಹೇಳುವೆ ಮಾದರಸ ಮಾದಾಂಬಿಕೆಯರಿರವ

|| ೧೦ ||

೧-೧ ಮುದ್ದೆಯನು ಜಠರಾಂಬು (ಒ, ಖ, ಗ, ಚ.) ; ಮುದ್ದಲವೆಯ ಜಠರ (ಇ.) ೨ ಪ್ರ/ಬುದ್ಧ
 (ಅ, ಒ.) ; ಸ/ಮುದ್ರ (ಇ, ಕ, ಖ, ಗ, ಚ.) ೩ ಲ (ಇ.)

ಆಕೆ ತಾನು ಪತಿವ್ರತಾ ಶೀ |
 ಲೈಕೆ ಮಾದರಸಾಂಕನಾದೊಡೆ |
 ಯೇಕ೦ಪತ್ನೀವ್ರತಗುಣಾನ್ವಿತನ೦ವರ ಜಠರದಲಿ ||
 ಲೋಕದೊಳು ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಗನಿ |
 ರಾಕುಳುಕೆ ಸುಜ್ಞಾನವುದಯಿಸು |
 ನಾಕೃತಿಯ ಸುಕುಮಾರ ಸಂಜನಿಸಿದನು ಜಗವಣಿಯೆ || ೧೧ ||

ಅಳನು ಮಿಡುಕನು ಮಿನ್ನುಗಿಸನು ಕಂ |
 ಗಳನಿದೇನೆಂದವರು ಕಂಡು |
 ಮ್ಮಳಿಸಿ ಇಸಿತರುಗಳಣುವು ಮಹಿಮನಲಿರಲು ಶಿವನೊಲಿದು ||
 ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ ಬಂದು ಮಿಗೆ ಮನೆ |
 ಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿತು ಶಿಶುವ ನಿಜಕರ |
 ತಳದೊಳೆತ್ತಿದನೊಲವಿನಿಂದಲಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು || ೧೨ ||

ಪರಮ ನೀನಹೆಯೆಂದು ನೊಸಲಲಿ |
 ಳಬರಿವನಂತಿರಲಿಟ್ಟುಳ ಭೂತಿಯ |
 ನಿರುತ ನಿನ್ನವನಗಲಿ ನಾನಿರಿನೆಂದು ಕುಣುಹಾಗಿ ||
 ನೆರಹುವಂತಿರೆ ದಿವ್ಯಲಿಂಗವ |
 ಕೊರಳಿನಲಿಯವ೦ಧರಿಸಿ ಕರುಣಾ |
 ಕರ ಸದಾಶಿವನಾ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ತಾನೆ ಗುರುವಾದ || ೧೩ ||

ನಂಬುಗೆಯ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೆಸ್ರವ |
 ನಿಂಬಿನಲಿ ಮಸ್ತಕದೊಳಿರಿಸುತ |
 ಲುಂಬ ತಾಣವಿದೆಂಧು ಕಿವಿಯಲಿ ಪೊಚ್ಚಿ ಪೇಳ್ವಂತೆ ||
 ಶಂಭು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೇಮಿಸಿ |
 ತುಂಬಿ ತನುವಿಗೆ ಬಸವ ನೀನೆಂ |
 ದೆಂಬ ನಾಮವನಿಟ್ಟು ಹೋದನು ದೇವ್ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೪ ||

೧-೧ ಲಿಂಗದ ನಿಷ್ಠೆಯುತನಾಗ (ಜ.) ೨-೨ ವ ತಾನುಂಟುಮಾಡುವ | ಆ (ಇ.) ೩-೩ ಮಾತಾ
 ಪಿತರುಗಳು ಮಲಗಿ (ಇ.) ೪-೪ ಭರವಸದಲಿಟ್ಟನು ವಿ (ಗ.) ೫-೫ ಪುರಹರನು ತಾ (ಗ.)
 ೬-೬ ಮಸ್ತಕ | ದಿಂಬಿನಲಿ ಶುಭಕರವ ನಲಿ (ಅ.) ೭-೭ ಬೆಂಬಳಿಗೆ ಶಿವ ಬಂದು ಕರ್ಣಕೆ ಮಂತ್ರ
 ವನು ಪೇಳಿ (ಗ.) ೮ ಮು (ಇ.) ; ಮ (ಖ.) ; ಪ (ಕ, ಚ.) ೯ ಶಿವನು (ಜ.)

ಮಗನು ನಿಶ್ಚೈತಿತನ್ಯದಿಂದಿರೆ |
 ಬೆಗಡುಗೊಂಡಳವಳಿದು ಮಹವೆಯ |
 ತೆಗೆದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚುಕೆ ತೋರುತು ಜನನಿಜನಕರಿಗೆ ||
 ಬಗೆವೊಡಿದು ಕನಸಲ್ಲ ಕರ ಸೋ |
 ಜಿಗವಲಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆನುತವ |
 ರುಗಳು ಲಿಂಗವಿಭೂತಿಸಹಿತಹ ಸುತನಿ ನೋಡಿದರು

|| ೧೫ ||

ನೋಡಿಯುಪದೇಶವನು ಶಂಭುವೆ |
 ಮಾಡಿ ಏಹೆಸರನು ಬಸವನೆಂದೇಳಿ |
 ಕೂಡಿ ಕೊಟ್ಟನಲಾ ಶಿವಾ ನಮ್ಮಯ ಸಭಾಗೃಹೆಗೆ ||
 ನೋಡಲೆಣೆಯಾರುಂಟಿನುತ ಕೈ |
 ಗೂಡಿ ಪುತ್ರೋತ್ತಮ ಧರ್ಮವಾ |
 ಮಾಡಿ ಮಾದರಸಾಂಕ ಮೈವೆಚ್ಚಿದನು ಹರುಷದಲಿ

|| ೧೬ ||

ಆದುವಾತಗೆ ನಾಮಕರಣಗ |
 ಳಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತ ವಿಭವ ವಿ |
 ನೋದವಾತಗೆ ಮಹಿದ ಮಾತನು ನೆನಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ||
 ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣವಾಗಮ |
 ವಾದಿಯಾಗಿಹ ಕರ್ಮ ಕಳೆಗಳು |
 ವೇದಿಸಿದಮೊಮ್ಮಿಂಗೇ ಕೇಳಲು ಬಸವರಾಜಂಗಿ

|| ೧೭ ||

ಉಪನಯನ ಲಕ್ಷವನು ಮುಂದಾ |
 ವಿಪುಲಮತಿಗ್ಲಮನು ತೋರುಸು |
 ವುಪಮೆಯನು ಸೂಚಿಸುವ ಪರಿಯಲಿ ಬಸವರಾಜಂಗಿ ||
 ಉಪನಯನವಾಯಿತ್ತು ವಿಭವದೆ |
 ತ್ರಿಪುರವೈರಿಯ ಭಕ್ತಿಭಾವದ |
 ಲಪರಿಮಿತ ಮಹಿಮೆಯನು ತೋರುದನಾ ಮಹಾತ್ಮಕನು

|| ೧೮ ||

೧ ನಿಜ ಚೈ (ಖ.) ೨ ತೆ (ಬ, ಖ.) ೩ ಶಿಶುವ (ಬ, ಖ, ಜ.) ೪-೪ ಬಸವಾ ಎಂಬ ನಾ
 ಮವ (ಅ.) ೪ ಬುದ (ಜ.) ೫-೫ ವನು/ನೋಡಲಿನ್ನಾ (ಇ.) ೬ ವೆಲ್ಲವ (ಜ.) ೭ ಮೊಮ್ಮೆ
 (ಇ.) ೮ ಲಕ್ಷಣವ (ಅ, ಖ.) ; ವನು ಮುದದಿ (ಕ.) ೯ ಯ (ಅ, ಖ.)

ಇತ್ತಲಿವರಿರುತಿರ್ದರಾಗಳೆ |
 ಯತ್ತ ಪರವಾದಿಗಳು ಜನಿಯಿಸಿ |
 ಮತ್ತೆಯವರೊಳಗೊಬ್ಬ ನತಿಬಳ ವೀರಬಿಜ್ಜಳನು ||
 ಉತ್ತಮದ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ನೃಪ |
 ವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ದನೆಕ |
 ಚೈತ್ರದಲಿ ಭೂಮಿಯನು ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ

|| ೧೯ ||

ಜನಪನಿರುತಿರಲತ್ತಲಿತ್ತಲು |
 ಜನನಿ ಜನಕರ ಬೀಳುಕೊಂಡನು |
 ವಿನಯದಲಿ ತಮ್ಮಕ್ಕ ನಾಗಾಯಿಗಳ ಸಹವಾಗಿ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ನಡೆತಂದು ತನ್ನಯ |
 ಮನವೊಲಿದು ಬಸವಣ್ಣ ಹೊಕ್ಕನು |
 ಜನಪ ಬಿಜ್ಜಳನಾಳುತಿಹ ಕಲ್ಯಾಣಪುರವರವಿ

|| ೨೦ ||

ಆ ನರೇಂದ್ರನ ಕಂಡು ಬಳಿಕಾ |
 ಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ದಿವಸವ |
 ನೂನಕಾರಣ ಲಿಖಿತ ಬಿದ್ದಿರಲದನು ತಿಳಿದೊದಿ ||
 ಆ ನರೇಂದ್ರಂಗಪರಿಮಿತದ ನಿ |
 ಧಾನವನು ತಾ ತೆಗೆಸಿ ಸಲಿಸಿದ |
 ನೇನನೆಂಬಿನು ಬಸವರಾಜನ ಘನ ಮಹೋನ್ನತಿ

|| ೨೧ ||

ಭೂತಳಾಧೀಶ್ವರನ ಮನದೊಳ |
 ಗೀತ ಕಾರಣಪುರುಷನಹ ೨ಸಂ |
 ಕೇತ ಮಿನುಕಲ್ಕು ಕೊಟ್ಟನಂದು ಮಹಾ ಪ್ರಧಾನಿಕೆಯ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ವಿವಾಹವನು ವಿ |
 ಖ್ಯಾತಿ ಮಿಗೆ ವಿಭವದಲಿ ಮಾಡಿದ |
 ನೋತು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನೆಮ್ಮಯ ಬಸವರಾಜಂಗಿ

|| ೨೨ ||

೧ ದಾ ಭೂಪ (ಅ.) ೨ ಪಟ್ಟಣ (ಇ.) ೩ ತೆಗೆ (ಜ.) ೪ ತೋರಿ (ಅ, ಬ.) ೫ ಮಹಿ
 ಮೆಯುನ್ನ (ಅ.) ೬ ಮಹಾತ್ಮೆಯನು (ಇ, ಜ.) ೭-೭ ನೆಂ | ದಾತ ಹರುಷದಿ (ಅ.)
 ೮ ವೆನುತ (ಉ, ಕ.)

ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತಿಯಲೊಂದು ದಿವಸದ |
 ಲಕ್ಕ ನಾಗಾಯಿಗಳು ಬಸವನ |
 ಒಕ್ಕಮಿಕ್ಕ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವನುಣಲು ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ||
 ತಕ್ಕ ಶಿವತತ್ವಸ್ವರೂಪವೆ |
 ಸಿಕ್ಕ ಬೆಳೆದುದಯಿಸಲು ಕಾಣುತ |
 ಲಕ್ಕನಾಳ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೆಸರಿಟ್ಟಳಾ ಶಿಶುಗಿಳಿ

|| ೨೩ ||

ಧಾರುಣೀವಳಯದಲಿ ಕೀರ್ತಿಯು |
 ದಾರದಿಂದಿರುತಿರ್ದನುಮೆಯ ಕು |
 ಮಾರ ಷಣ್ಮುಖನಂತೆ ಸಕಳಕಳಾವಿಶಾರದನು ||
 ವೀರಶೈವಾಗಮದ ವಿವಿಧವಿ |
 ಚಾರಪರ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಸಾರ ಪರಮಾರಾಧ್ಯರೆಮ್ಮಯ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೨೪ ||

ಪರಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಾರ್ಯ ಬಸವೇ |
 ಶ್ವರನಿಗೊಬ್ಬ ಕುಮಾರನಾದನು |
 ಧರಣಿಯೊಳಗಪ್ರತಿಮ ಗುಣಗಣನಿಲಯನಾತಂಗೆ ||
 ವರದ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮೇಶನ |
 ನಿರುತ ನಾಮವನಿಟ್ಟು ಸುಖದಿಂ |
 ದಿರುತಲಿರ್ದನು ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೊಲವಿನಲಿ

|| ೨೫ ||

ಆದಿಯಲಿ ಕೈಲಾಸದೊಳು ಸಂ |
 ವಾದವನು ಮಾಡಿದವ ರೆಲ್ಲರ |
 ಮೂದಲಿಸಿ ಸತ್ತವರನೆತ್ತಿಯನೇಕ ಮಹಿಮೆಯನು ||
 ಮೇದಿನಿಗೆ ತಾ ಮೆಹಿತದು ನೆಹಿತ ಪರ |
 ವಾದಿಗಳು ತಲೆದೂಗಿಗೆ ತನ್ನ ವಿ |
 ನೋದದಿಂದಿರುತಿರ್ದನೆಮ್ಮಯ ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೨೬ ||

೧ ಲೊ (ಅ, ಉ, ಕ, ಖ.) ೨ ಮನ (ಜ.) ೩-೪ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೆಸರನು ಇಟ್ಟಳರ್ತಿಯಲಿ (ಜ.) ೪ ರಿಂ (ಇ.) ೫ ವಿಶಾಸದಲಿ (ಅ.) ; ವಿನೋದದಲಿ (ಇ.) ೬ ಶ್ರೀ (ಅ.) ೭ ವಿಭವ (ಇ.) ೮ ವಹ ಹೆಸರಿಟ್ಟು (ಇ.) ೯ ದಿಸಿದ ಮಹಮಹಿಮ (ಜ.) ೧೦ ವಾ (ಉ.)

ಊಡಿ ಮಚ್ಚಲು^೧ ಹಲವು ಪರಿಯ ಪ |
 ವಾಡಗಳ ಮೆಱಿವುತ ನಿರಂತರ |
 ನೀಡುತಿದನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ^೨ ಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆ ||
 ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿತನು ಕೈ |
 ಗೂಡಿಸುತ^೩ ದಾಸೋಹತನದಲಿ^೪ |
 ಮಾಡುತಿದನು ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೨೭ ||

ಸಮರ ಶಿಲಾ ಪಶು ದೇಹ^೫ಗೇಹ^೬ದೊ |
 ಳ್ಳಿರಲು ನಾವಿನ್ನಾ ಐವೆ^೭ನುತಲಿ |
 ಸುರತರುನೆ ಕೆಯ್ಯಾಗಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ ಮನವಾಗಿ ||
 ಸುರರ ಧೇನುವೆ ಶಬುದವಾಗಿಯೆ |
 ನೆರೆದು ನೆಲಸಿದುವೆನಲು ಬಸವನ |
 ಕರ ಮನೋ^೮ ಲವಚನಂಗಲಿತ್ತವು^೯ ಸುಖವನಖಿಳರಿಗೆ

|| ೨೮ ||

ಸೋಕು ಸುಯಿ ನುಡಿ ನೋಟ ಮನಮೇ |
 ಕೈಕ ಪರುಷಗಳಾಗಿ ವೇದಿಸಿ |
 ಬೇಕು ಬೇಕೊಂಬುದ ನಿರಂತರ ಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆ ||
 ಸಾಕು ಸಾಕೆನೆ ದಣಿಯೆ ನೀಡುತ |
 ನೇಕ ವಸ್ತುವ ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚಲಿ |
 ಲೋಕವನು ಪಾವನವ ಮಾಡಿದ ಬಸವ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೨೯ ||

ಬಗೆಪೊಡೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯಾ ಕೃತ |
 ಯುಗದಲಿಲ್ಲೆನೆ ಮಿಕ್ಕ ರಕ್ಕಿನ |
 ಯುಗದಲೆಂದೊ ಇಲ್ಲವಿದು ಪ್ರೊಸತೆನುತೆ ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ನೆಗಳಿ ನಿರ್ವಂಚನೆಯ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಮೊಗದು ಗಣಂತಿಣಿಗಳಿದರು |
 ಜಗದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಳ ಭಾವಶುದ್ಧಿ^{೧೦}ಯಲಿ

|| ೩೦ ||

೧ ಯರಿಯಲು (ಜ.) ೨ ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚಲು (ಜ.) ೩ ಸಲೆ (ಉ, ಬ, ಕ, ಗ, ಜ, ಮು.)
 ೪ ವನು ತಾ (ಜ.) ೫-೫ ಪರುಷ ಪಶು ತರು ದೇವಲೋಕ (ಗ.) ೬-೬ ದೊಳಗಿರು | ೭ (ಬ.)
 ೮ ನ್ನೇಕೆಯ (ಇ.) ೯-೯ ವಾಕ್ಯೇವುತಿದುವು (ಇ.) ೯ ದೆ (ಇ, ಖ, ಜ.) ೧೦ ಭಕ್ತಿ (ಜ.)

ಮಲಯಜದ ಮರಗಿಗಳಿಸೋಂಕಿನ |
 ಲುಳಿದ ಮರ ಪರಿಮಳಿಸುವಂತಿರೆ |
 ತಿಳಿಯಲೆಂದಲ್ಲಮನ ಕಾರಣ ಬಸವನುದಯಿಸಲು ||
 ಇಳೆಯೊಳಾ ಮಹಿಮನ ಪದಾಂಬುಜ |
 ಗಳ ರಜಸ್ಸಿನ ರೇಣುಸಂಗದ |
 ಬಲುಹಿನಲಿ ಶಿವಭಕ್ತರಾದರು ನರರು ತಮತಮಗೆ || ೩೧ ||

ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲನೆ |
 ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದ ದೇಶವಿಲ್ಲನೆ |
 ಭಕ್ತರಿಲ್ಲದ ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಹವೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದೆನಲು ||
 ಭಕ್ತಿ ಮಿಗೆ ಪೂರೈಸಿ ಭಾವಿಸಿ |
 ಭಕ್ತಿಯುಗಗಿವಾಗಿದುರ್ದಿಳೆ ಶಿವ |
 ಭಕ್ತಿಸೃಷ್ಟಿಯದೆನಲು ಬಸವನ ಘನದ ಮಹಿಮೆಯಲಿ || ೩೨ ||

ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣದ ಶಿವೈಕ್ಯರಳಿ |
 ನಿಂದ ನಿಲವಿನ ಮಹಿಮೆಯಂತಿಂ |
 ತೆಂದು ಸಿಹೆಳಲಿಕಣ್ಣಯೆನಿಸಿದುದೊಂದ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಸಗುಣಮೂರ್ತಿಯ |
 ತಂದುವೊಡುವರುಡಿಸುವರು ಮಿಗೆ |
 ಬಂಧುತನಮೊದಲಾದ ನಾನಾಪರಿಯಲೊಲಿಸುವರು || ೩೩ ||

ಮಿಕ್ಕ ರಾವಿನ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ |
 ಲೆಕ್ಕವನು ಹೇಳುವರೆಯಗಣಿತ |
 ವುಕ್ಕುತಿದುರ್ದು ಧರಣಿ ಭಕ್ತಿರಸಾಬ್ಧಿಯೆಂಬಂತೆ ||
 ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದೊಡಾವ ಕಡೆಯಲಿ |
 ತಕ್ಕ ತಕ್ಕಂದದಲಿ ಶಿವನನು |
 ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಶಿವಭಕ್ತರಿದರು ಕೂಡೆ ಧಾತ್ರಿಯಲಿ || ೩೪ ||

ಸ್ವಾತಿ ನಕ್ಷತ್ರದ ಸುವೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಯೋತು ಬಾಯ್ಗಲ ಬಿಟ್ಟು ಚಿವ್ವುಗ |
 ಳಾತುಕೊಂಡಿಪ್ಪಂತೆ ನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನ ||
 ಖ್ಯಾತ ಕರುಣಾಮೃತವನಮಲ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಹಾರುತಿದ್ದರು |
 ಭೂತಳದ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತರು ಕೂಡೆ ತಮತಮಗೆ

|| ೩೫ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಳಕ್ಕಂ ಪದ ಳಳ೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಗತಿ

ವಚನ

ಮುಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೊಗ ಬಾಡಿ ತನು ಕರಗಿದವಳ ಎನ್ನ ನೇಕೆ ನುಡಿಸುವಿರಿ ಎಲೆ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ |
ಎನ್ನ ನೇಕೆ ಕಾಡುವಿರಿ ಎಲೆ ತಂದೆಗಳಿರಾ ಬಲುಹಳಿದು ಭವಗೆಟ್ಟು ಭಲವಳಿದು
ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕೂಡಿ ಕುಲವಳಿದವಳ

|| ೧ ||

ಎರಡ ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ ಪರ ಗಂಡರೆನಗವ್ವಾ |
ಸೋಂಕಲಮ್ಮೆ ಸುಳಿಯಲಮ್ಮೆ ನಂಬಿ ನಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡಲಮ್ಮೆನವ್ವಾ |
ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲ ದುಳಿದ ಗಂಡರ ಉರದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಂಟೆಂದು ನಾನಪ್ಪಲಮ್ಮೆನವ್ವಾ

|| ೨ ||

ಕಾಯ ಕರ್ರನೆ ಕಂದಿದರೇನಯ್ಯಾ ಕಾಯ ಮಿರ್ರನೆ ಮಿಂಚಿದರೇನಯ್ಯಾ |
ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧವಾದ ಬಳಿಕ ಕಾಯವೇನಾದರೇನಯ್ಯಾ |
ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವರಿಗೊಲಿದ ಕಾಯವೇನಾದರೆ ನಿಮಗೇನಯ್ಯಾ

|| ೩ ||

ಎರೆಯಂತೆ ಕರಕರಗಿ ಮಳಲಂತೆ ಜರೆಜರೆದು ಕನಸಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಅನು ಬೆರಗಾದೆ |
ಅವುಗೆಯ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಸುಳಿಸುಳಿದು ಬೆಂದೆ | ಅವತ್ತಿನ ಸಖಿಯರನಾನಾರುವನು ಕಾಣೆ |
ಅರಸಿಕಾಣದ ತನುವ ಬೆರಸಿ ಕೂಡದ ಸುಖವ ನೀನೆನಗೆ ಕರುಣಿಸಾ ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ

|| ೪ ||

ಸೂಚನೆ

ತನಗೆ ಮನಸೋರ್ತಿದ ಕೌಶಿಕ |
ಜನಪತಿಯನೊಲ್ಲದೆ ವಿರಕ್ತಿಯ |
ನನುಕರಿಸಿ ಮಹದೇವಿ ನಡೆದಳು ಭಕ್ತಿವೇದಿಯಲಿ ||

ಭಂಗವೇ ಬಸುರಾದ ವಿಷಯಸು |
ಖಂಗಳಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆ ಹೇಸಿ ನಿರ್ವಿಷ |
ಯಾಂಗದಿಂದಲಿ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ ಪಾದಪಂಕಜದ ||
ಸಂಗವನು ಮಾಡುವರೆ ಕೇಳುವು |
ದಂಗವಿಸಿ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ |
ಸಂಗತಿಯ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂಧಿಯ ಪದದ ಪದ್ಧತಿಯ

|| ೧ ||

ಇತ್ತಲೀ ಮಹದೇವಿ ಮಿಗೆ ಬಳೆ |
 ವೃತ್ತಲಿದ್ದಳು ಜವ್ವನದ ಕಳೆ |
 ವೆತ್ತು ಭರದಲಿ ಪುಟವನಿಕ್ಕಿದ ಮಿಸುನಿಯಂದದಲಿ ||
 ಉತ್ತಮದ ಮೈಲುಳಿಯ ಕಾಂತಿಯ |
 ಮತ್ತಗಜಗಮನದ ವಿಳಾಸದ |
 ತೆತ್ತವಣೆಯ ಿನವಿನರೀತಿಯಿ ಜಾತಿಫಾವದಲಿ

|| ೨ ||

ತುಂಬಿ ಲಿಂಗದ ನಿಷ್ಠೆಯೊಡನೆ ನಿ |
 ತಂಬ ಮೊಲೆ ಮುಡಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಳೆದುವು |
 ಶಂಭುವಿನ ಸತ್ಕರ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬಂತೆ ||
 ಶಂಬರಾರಿಯ ಶಸ್ತ್ರಹತಿಯ ವಿ |
 ಡಂಬನೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತೋಱುವೆ |
 ನೆಂಬ ಭರದಲಿ ಜವ್ವನವ ಹೇಳಿದಳು ಮಹದೇವಿ

|| ೩ ||

ಇರುತಲೊಂದಾನೊಂದು ದಿನವಾ |
 ಪುರದರಸ ವೈಹಾಳಿಯಿಂದೆ |
 ಯ್ದುರುತಿರಲು ಸಂಭ್ರಮವ ಕೇಳುತ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಲಿ ||
 ತರುಣಿ ನಿಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ |
 ಧರಣಿಪತಿ ಕಾಣುತ್ತ ಕಾಮಾ |
 ತುರತೆ ಮಿಗಿ ಕಂಗೆಳಿಟ್ಟು ಕಳವಳಿಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ

|| ೪ ||

ಕನ್ನೆಯಿವಳಾರವಳು ಕೇಳಿದು |
 ಬನ್ನಿರೋ ಎನೆ ಹರಿದು ತಿಳಿದಾ |
 ಕನ್ನೆಯಿಂತಪ್ಪವರ ಮಗಳೆಂದಱುಹಿದರು ಚರರು ||
 ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆಣಿಸುತ್ತೀಕೆಯ |
 ನಿನ್ನ ಮನವೆನೆಂಬ ಭರವಾ |
 ಸನ್ನಿಸಲು ಕೌಶಿಕ ಮಹಿಮತಿ ಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯ

|| ೫ ||

೧-೧ ಲಿ ರತಿಯ ನೋಟದ (ಗ.) ೨ ಯಲಿ (ಗ.) ೩ ಕಣ್ಣಿ (ಜ.) ೪ ರೆಂದು (ಇ, ಗ.)
 ೫-೫ ಬನ್ನಿರೆನೆ ಹರಿತಂದು ಕೇಳಲು (ಇ.) ೫ ಕೇಳಿ ಬಂದಾ (ಅ.) ; ಬೇಗ ಹರಿದಾ (ಒ.)
 ೬ ತ (ಅ, ಇ, ಖ, ಗ.) ೭ ಭರವಸ (ಚ.)

ಎಳೆದು ತರಿಸಿದೊಡವಳ ಮನಸಿಗೆ |
 ಮುಳಿಸು ಮೇಲಪಕೀರ್ತಿ ಕೆಲಬರ |
 ಕಳುಹಿ ತಿಳನೆನೆನುತ್ತ ಹೆಗ್ಗಡಿತಿಯರನಟ್ಟಿದರೊ ||
 ಬಳಿಕಲವರೆಯ್ದು ಮಿಗೆ ನಿ |
 ಮೃಳನ ಸುಮತಿಯ ಕೇಳಿದರೆ ನೃಪ |
 ಕುಲದವಗೆ ಕುಡೆವೆಂದರವರಾ ನಿಜ ಕುಮಾರಿತಿಯ

|| ೬ ||

ಆರಸಗಿದಿರೊ ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಸರಸದಿಂದಲಿ ಕೊಡುವುದೊಳ್ಳಿತು ||
 ವರಸನಾದೊಡೆ ನೀವು ಮಾಡುವುದೇನು ಭೂಪತಿಯ ||
 ಮರುಳುತನಗಳು ಬೇಡ ನಿಮ್ಮಯ |
 ತರುಣಿಯುಂಡುಟ್ಟಿಹಳು ನಾನಾ |
 ಪರಿಯಲೊಳ್ಳಿಹ ದಾಯವೆಂದೊಡುಹಿದರು ನಿರ್ಮಳಗೆ

|| ೭ ||

ತಾಯ ಮಾಱಿಯೆ ತೊತ್ತ ಕೊಂಬಿ |
 ದಾಳಿಯವನು ಸುಡು ವಿಷಮಂ ಕುಲದಲಿ |
 ಕಾಯದಾಸೆಗೆ ಕೊಳುಕೊಡೆಯ ಕಳವಳಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ||
 ನಾಯಕದ ನರಕಗಳು ತಪ್ಪವು |
 ರಾಯ ಮಾಡುವುದೇನು ಬಳಿಕೇ |
 ನಾಯತವು ಸಾಕೆನುತ ನಿರ್ಮಳನವರಿಗಿಂತೆಂದ

|| ೮ ||

ಆಕೆಯನು ಕೇಳುವುದು ದಿಟ ಬಳಿ |
 ಕಾಕೆ ಸಣ್ಣಹ ಮಗಳೆಯದಾಂ |
 ದಾಕೆಯನೆ ನೆಹಿ ತಿಳಿದೊಡಂಬಡಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ||
 ಆಕೆ ತಾನಹುದೆಂದಳಾದರೆ |
 ಯಾಕೆಯನು ನಾನಾಗಳಿತ್ತವ |
 ರೇಕೆ ಬಹು ಮಾತೆನುತ ನಿರ್ಮಳ ನುಡಿದನಬಲೆಯರಂ

|| ೯ ||

೧ ನು (ಜ.) ೨ ನಲ್ಲಿಗೆ (ಜ.) ೩ ರಾರಿಲ್ಲ (ಗ.) ೪ ಯೀವು (ಜ.) ೫ ದುಚಿತವು (ಅ.)
 ೬-೭ ೪ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಯ | ತರಳೆಯನು ಕೊಡಿದೊಡು (ಅ.) ೭ ಸಾಕು (ಗ.) ೮-೯ ರು ಸುಮತಿ
 (ಜ.) ೯ ಕಾ (ಜ.) ; ಬವಿ | ಡಾ (ಇ.) ೧೦ ರಾಜ (ಅ.) ೧೧ ವರೊಡನೆ (ಜ.) ;
 ಸತಿಯರಿಗೆ (ಇ.)

ಅನುಮತಿಸಿ ನಾರಿಯರು ಬಳಿಕಾ |
 ವನಿತೆಯನು ಕೇಳಿದರೆ ತನ್ನೊಳು |
 ನೆನೆದಳೊಂದನು ಮಾನವನು ತಾನೇ ವಿವೇಕದಲಿ ||
 ಜನಪನಳುಹಿ ಹಿಡಿದ ಮಡುವೆ |
 ನೆನುತಲಾ ಮಹದೇವಿ ಜಾಣಿನ |
 ವಿನಯದಲಿ ನಸುನಗುತಲಾಳಾಪಿಸಿದಳೊಳಗೊಳಗೆ || ೧೦ ||

ಪರಿಮಳವನಾರಿಕ್ಕಿದರು ಕ |
 ಪುರಕೆ ಕೋಗಿಲೆಗಾರು ಸೊಗಸಿನಳಿ |
 ಸ್ವರವ ಕಲಿಸಿದರಂಚೆಗಾರಡಿಯಿಡಲು ಕಲಿಸಿದರು ||
 ಪರಿಕಿಸುವೊಡವಕಾ ಗುಣಂಗಳ |
 ನೆರವು ತಂದರೆ ಮನದಲಂತಾ |
 ಪರಿಯಲಾ ಮಹದೇವಿ ತಾನೇ ನೆನೆದಳೊಂದನು || ೧೧ ||

ನಾನೆ ಬೇಕಾಗಿದೊಡವನಾ |
 ನೇನ ಹೇಳಿದ ಮಾಡಲೆನುತಾ |
 ಮಾನಿನಿಯರೊಳು ನುಡಿದು ಮಧುರಾಳಾಪ ವಚನದಲಿ ||
 ಆ ನರೇಂದ್ರನೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಮ |
 ನೋನುರಾಗವ ಸಲಿಸುವಂತಿರೆ |
 ತಾನು ಶಪಥವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಳು ಮಹಾದೇವಿ || ೧೨ ||

ಐಸಲೇಂ ಎನುತದನು ಹೋಗಿ ವಿ |
 ಆಸಿನಿಯರಲುಹಿದೊಡೆ ಕೇಳಿ ಮ |
 ಹಾ ಸುಮಾನದಲರಸು ಬಂದನು ನಿರ್ಮಳನ ಮನೆಗೆ ||
 ಕಾಸಿ ಕರಗಿದ ಲೋಹದಂತಿರೆ |
 ಘಾಸಿಯಾಗುತ ಮತ್ತೆ ಮನದಭಿ |
 ಲಾಷೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಮಾನಿನಿಯ ಕಾಣುತ ಮಹಿಮೆತಿಗೆ || ೧೩ ||

೧ ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳಿದಿ (ಇ.) ೨-೨ ತನ್ನ ತಾ ತಿಳಿದತಿ (ಅ.) ; ವನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಾ (ಇ.)
 ೩ ಸೊಡ್ಡು (ಇ.) ೪ ಚೆಲುವಹ (ಗ.) ೫ ಲೇಸು ಇದು (ಜ.)

ಲಲನೆ ಕೇಳೌ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ |
 ಸಲಿಸುವೆನು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಬಳಿಕಾ |
 ನೊಲಿಸಿಕೊಂಬೆನು ನಿನ್ನ ನಂತಲ್ಲದೆ ದುರುಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ನೆಲನೊಡೆಯ ನಾನೆಂಬ ಗರ್ವದ |
 ಬಲುಹುಗಿಲುಹನು ಮಾಡಿದೊಡೆ ಕೇ |
 ಳಿಲಗೆ ತನ್ನಯ ಸತ್ಯಭಾಷೆಯನೆಂದನವನೀಶ

|| ೧೪ ||

ಹುಸಿಯ ನುಡಿವನ ಜೀವಹಿಂಸೆಯ |
 ದೆಸೆಗೆ ನಲಿವನ ತಾಯಿಮಕ್ಕಳ |
 ಬೆಸುಗೆಯನು ಬಿಚ್ಚಿದನ ಮಿತ್ರಂಗೈರಡು ಬಗೆದವನ ||
 ಹಿಸುಣೆಗನ ಕೃಪಣನ ವೃಥಾ ಕೋ |
 ಪಿಸುವವನ ದುರ್ಗತಿಗಳಾಗಲಿ |
 ಶಶಿಮುಖಿಯೆ ನಾ ಮರಳಿ ನಿನಗಲುಪಿದರೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೫ ||

ತನ್ನ ಕಾರಿಯವಾಗಬೇಕೆಂ |
 ದನ್ನಿ ಗರ ಕೆಡಿಸುವ ನಿರಂತರ |
 ತನ್ನ ಸತಿಯನು ಬಾಧಿಸುವ ಪರಸತಿಗೆ ವೇದಿಸುವ ||
 ಕುನ್ನಿಗಳ ಗತಿಯಹುದು ತನಗೀ |
 ನನ್ನಿಯನು ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಸಾಕೆಲೆ |
 ಕನ್ನೆ ಸಂಶಯ ಬೇಡವಿನ್ನೇಳೆಂದನವನೀಶ

|| ೧೬ ||

ನಿಂದಕನ ನಿಷ್ಕರನ ದಳದುಳ |
 ಬಂಧಿಕಾಣನ ಬಾಹಿರನ ರಣ |
 ಹಿಂದೆಗನ ಪತಿವಂಚಕನ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನ ||
 ಬಂಧುಭೇದನ ಭಜಕಭಕ್ಷನ |
 ನಂದಿತಾಹಾರಿಗನ ನರಕದೊ |
 ಳೊಂದುವೆನು ನಾ ಮರಳಿ ನಿನಗಲುಪಿದರೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೭ ||

ತನಗಿದೊಳ್ಳಿಹ ರೀತಿ ಸಮನಿಸಿ |
 ತೆನುತ ನಿಶ್ಚೈಸುತಲಿ ನುಡಿದಳು |
 ವನಿತೆಯಾದೊಡೆಯೇನ ಹೇಳಿದ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೆ ||
 ಜನಪ ನಿನ್ನನು ಬಿಟ್ಟು ನಾ ಹೋ |
 ಹೆನು ಯಥಾರ್ಥವಿದೆಂದು ದಿಟವನು |
 ವನಿತೆ ನುಡಿಯಲು ಭೂಪನಾ ಮಹದೇವಿಗಿಂತೆಂದ

|| ೧೮ ||

ನೋಡುವರೆ ನಾ ನೀನು ಹೇಳಿದ |
 ಮಾಡದಾಕ್ಷಣ ನೀನು ಸುಖದಿಂ |
 ದಾಡುತಿಪ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಂದ ಪರಿಯಿಂದೆ ||
 ನಾಡ ಮಾತಿನೈಕೆ ಕರುಣವ |
 ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾನಿರೀಕ್ಷೆಯ |
 ಜೋಡ ತೊಡಿಸೆನಗೆಂದನಾ ಮಾನಿನಿಗೆ ಮಹಿಪಾಲ

|| ೧೯ ||

ಅದೊಡಾಗಲಿಯರಸ ನಡೆಯನೆ |
 ಮೇದಿನೀಪತಿ ಹರುಷದಿಂದಲಿ |
 ಹೋದನಾಗಳೆ ಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯನು ಸುಮಾನದಲಿ ||
 ಅದರಿಸಿ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ ವಿ |
 ನೋದದಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನೇಱುಸು |
 ತೈದಿದರು ಹೆಗ್ಗಡಿತಿಯರು ಮಹದೇವಿ ಸಹವಾಗಿ

|| ೨೦ ||

ಅರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕಳುಳಿ ವಿಳಾಸದ |
 ಲಿರುತಿರಲು ಮಹದೇವಿಯನು ಕಂ |
 ಡರಸನೇಕಾಂತದಲಿ ತುಡುಕಿದೊಡಾಕೆ ವಿನಯದಲಿ ||
 ಅರಸ ಸೈಱುಸು ಮತ್ತಿಯವನು |
 ತ್ತರಿಸು ಬಳಿಕಂಗೈಸುಳಿ ಎನಲಾ |
 ತರುಣಿಗವನೀಪಾಲ ನುಡಿದನು ವಿನಯಪರನಾಗಿ

|| ೨೧ ||

ಎನ ಮಾಡಲಿಬೇಕು ಹೇಳಲೆ |
 ಮಾನಿನಿಯೆ ಎನಲಾಕೆ ನುಡಿದಳು |
 ನೀನು ಸಲೆ ಶಿವಭಕ್ತನಾದೊಡೆ ಕೂಡುವೆನು ನಿನ್ನ ||
 ನೀನು ಭವಿಯಾಗಿದೊಡೊಲ್ಲೆನು |
 ನಾನು ಹೇಳುವುದಿನಿತೆಯೆನಲು ಸು |
 ಮಾನ ಹೋಗಿ ದುಮಾನವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಜನಪತಿಗೆ || ೨೨ ||

ಗೂಗೆಗಾದಿತ್ಯನ ಕರಂಗಳು |
 ಮೂಗರಿಗೆ ಮಾತುಗಳು ಡಂಬಕ |
 ಯೋಗಿಗನುಭವ ಕೋಪಿಗುಪಶಮೆ ನಾಯ್ಗೆ ನಾರಂಗ ||
 ಮೂಗುಹೀನಿಗೆ ಮುಕುರವೃಷಿಕೆ |
 ಯಾತಿಗಬಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಿಗಳಿಸದೆ |
 ರೋಗಿಗೊಪ್ಪಿಯರುಚಿಯಾದಂತಾಯಿತವನಿಸಗೆ || ೨೩ ||

ನಮಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡುವ |
 ಸಮಯವಳವಡದೆನಲು ನೃಪತಿಗಳಿ |
 ರಮಣಿ ನುಡಿದಳು ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಸಂಗವಳವಡದು ||
 ನಿಮಗೆ ನಾವಿನ್ನತ್ತರಾಯಿಗ |
 ಳೆಮಗೆ ಬಂಧನ ಬಿಟ್ಟುದೆನುತಾ |
 ಕ್ರಮದಲುಟ್ಟುಡಿಗೆಯನು ತೊಡಿಗೆಯನಿತ್ತಳೆಕರಸಂಗೆ || ೨೪ ||

ಆತನಿದ ನೆಹಿ ನೋಡುತಿವಳಿಗೆ |
 ಭೂತ ಹೊಡೆಯಿತೊ ಮೇಣು ಪಿತ್ತದ |
 ಧಾತು ಹೆಚ್ಚಿತೊ ಸುಖದಲುಂಡುಟ್ಟರಲು ಹೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಏತಕಿವಳು ವಿರಕ್ತೆಯೆನೆ ವಿಪ |
 ರಿತದಲಿ ತಲೆಗಿದಲು ಬತ್ತಲೆ |
 ಕೌತುಕವ ಮಾಡಿದಳು ಶಿವ ಎನುತರಸ ಬೆಟಗಾದ || ೨೫ ||

೧ ಗನುಗ್ರಹ (ಇ.) ೨ ಹೋದ (ಅ.) ೩ ದೋರಲು | ೪ (ಇ.) ೫ ಕೊಳುಲ (ಅ, ಖ.)
 ೫-೬ ದ ಕಳೆದುಪೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ (ಜ.) ೭ ದುಗೊರೆಯ (ಗ, ಚ.)

ಮಾಸಲಳಯಿತು ಬಯಕೆ ಮನದಭಿ |
 ಲಾಷೆ ಜಾಱಿತು ಕಾಮದಾತುರ |
 ವೋಸರಿಸಿತೆಡೆವಾಯಿತಳುಪುರಿ ವಿವೇಕ ವರ್ಧಿಸಿತು ||
 ಭಾಷೆ ಭರವೇಱುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಮ |
 ಹೀಶನಾದೊಡೆ ಹೋಗಲೆನುತ ನಿ |
 ರಾಸೆಯಿಂದಲಿ ಹೋಗಬಿಟ್ಟನು ಬಳಿಕಿ ಬಾಲಕಿಯ || ೨೬ ||

ಹಿಡಿದ ಲಿಂಗದ ವರ ವಿಭೂತಿಯ |
 ತೊಡಹದಂಗದ ಮೆಯ್ಯೆ ಮುಸುಕಿದ |
 ಬಿಡು ಮುಡಿಯ ಹೊದಕೆಯ ವಿಳಾಸತೆ ರಾಹು ಚಂದ್ರಮನ ||
 ಹಿಡಿದು ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಂದು ನಿಗುರುತಳ |
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ಬಂದಿದೊಡೊ ಎನಿ |
 ಕಡು ವಿರಕ್ತಿಯ ವೇಷ ಕಾಣಿಸಿತಂದುವದನೆಯಲಿ || ೨೭ ||

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ನಂಟಿರಿಷ್ಟರು |
 ಬಂಧು ಬಳಗಗಳಿರಲಿ ಜನಗಳು |
 ಬಂದು ನಿಂದೆಲೆ ಅಕ್ಕ ನೀನಕಟೇಕೆ ಮರುಳಾದೆ ||
 ಎಂದೆನಲು ಶಿವಗರ್ವಿಸಿದ ತನು |
 ವಿನ್ನು ಮೊದಲಾಗೆನ್ನ ಹಂಬಲ |
 ನಿಂದು ಕಳೆವುದು ನೀವೆನುತ ಮಹದೇವಿ ಜಾಱಿದಳು || ೨೮ ||

ಏಸಲೇ ನಮಗೇನು ತನ್ನಯ |
 ವಾಸಿಯಿಂದ ವಿರಕ್ತಿ ಬಂದುದು ||
 ಮಾಸಲಳಯದೆ ಕನ್ನತನದಲಿ ಶಿವನನಪ್ಪುಪೊಡೆ ||
 ಲೇಸು ನಿಜ ಕುಲಕೋಟಿಗೆನುತವ |
 ರೋಸರಿಸಿದರು ಬಳಿಕಲತಿ ಸುಖ |
 ವಾಸದಲಿ ಮಹದೇವಿ ನಡೆದಳು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೨೯ ||

೧ ತೇಕ (ಗ.) ೨ ಬೀಳುಕೊ (ಅ.) ೩ ಜರೆದು (ಗ.) ೪ ನಿಗುರುತಿರೆ ತಾ (ಗ.) ; ನಿಗುರಿ
 ನಿಂದೊಲ (ಇ.) ೫-೫ ನ | ಉಡುಪವದನೆ ವಿರಕ್ತಿಯಂ ಪೊರಮಟ್ಟಿಳರಮನೆಯ (ಗ.) ೬ ವು
 ಲೋಕ (ಜ.) ೭-೭ ಹೊಂದದಿರಿ ನೀವೆನುತಲಾ (ಗ.) ೮ ದೆ (ಬ, ಕ, ಖ, ಚ, ಜ.)

ಕಾಯವಳಿಯದೆ ಶಿವನ ಕೂಡುವ |
 ದಾಯವನುಭವವಾವ ಘನ ಗುರು |
 ರಾಯನಿಂದೆನಗಹುದೊ ಶಿವ ಶಿವ ಎನುತ ನೆನೆವುತಲಿ ||
 ಆಯತಿಕೆಯಲಿ ನಗರವಿಸಿನಿ |
 ಕಾಯದಲಿ ನೆಹಿತ ತೊಳಲಿ ವಿಭಕ್ತೋ |
 ಪಾಯದಲಿ ಸುಳಿದಾಡುವಿತಿರ್ಧಳು ಮತ್ತೆ ಮಹದೇವಿ

|| ೩೦ ||

ಎಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನವೆಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನ |
 ವೆಲ್ಲಿ ಗಿಡು ಮಡುವೆಲ್ಲಿ ತರು ಗಿರಿ |
 ಯೆಲ್ಲಿ ಗಂಹರವೆಲ್ಲಿ ಪೂಗೊಳವೆಲ್ಲಿ ಲತೆ ಪುಳಿನ ||
 ಎಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಲಿ ಹಾಳಡುಕಾಡುತ |
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಯಪಸುತಿರ್ಧಳು |
 ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನನು ಮಹಾದೇವಿ

|| ೩೧ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಗಂಕುಂ ಪದ ಲಿಖ್ಯಂ ಮಂಗಳಂ

ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನ ಗತಿ

ವಚನ

ಕಾಣದುದನರಸುವರಲ್ಲದೆ ಕಂಡುದನರಸುವರೇ |

ಘನಕ್ಕೆ ಘನವಾದ ವಸ್ತು ತಾನೆ ಗುರುವಾದ ತಾನೆ ಲಿಂಗವಾದ ತಾನೆ ಜಂಗಮವಾದ ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದ
ವಾದ ತಾನೆ ಮಂತ್ರವಾದ ತಾನೆ ತಂತ್ರವಾದ ತಾನೆ ಯಂತ್ರವಾದ ತಾನೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪವಾದ |
ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ವನೋಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ

|| ೧ ||

ಆಣವಮಲ ಮಾಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕಮಲವೆಂಬ

ಮಲತ್ರಯಂಗಳಂ ಕಳೆದುಳಿದು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಶಿಷ್ಯನು |

ಕಾಯಜೀವದ ಭ್ರಾಂತಿಸೂತಕವ ವಿವರಿಸಿ ಕಳೆದು ನಿಶ್ಯಂಕನಾದ ಗುರುವು |

ಉಭಯ ಭಾವದೊಳಗೆ ಆವುದು ಮುಂದು ಆವುದು ಹಿಂದೆಂದರಿಯಲಹುದೇ |

ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಕಾರುಣ್ಯವ ಮಾಡಿದರೆ ಮನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಹಂಗಿಲ್ಲ |

ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೀಡಿದರೆ ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗ ಕೈಸಾರಿತ್ತು |

ಗುರುಸ್ಥಲದ ನಿಲವು ಪರಸ್ಥಲದಲಡಗಿದರೆ ಭಾವ ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು ಗುಹೇಶ್ವರಾ

|| ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ಬೆರಸಿ ತನ್ನೊಳಗನಿಮಿಷನನಾ |

ಪರಿಯಲಲ್ಲಮನೊಂದು ವೇಷವ |

ಧರಿಸಿ ಸುಳಿದನು ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಜಗದ್ಧಿ೦ತಾರ್ಥದಲಿ ||

ಹಸಿವನಳವರು ಜೀವಕಾಯದ |

ಬೆಸುಗೆಯನು ಕಾಂಬುವರು ಬಿಂದುವ |

ನೊಸರಲೀಯದೆಯೂರ್ಧ್ವ ಮುಖದಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆವವರು ||

ಉಸುರು ಪ್ರಾಣಾವಾಯುವಂ ಕೇ |

ಲಿಸುವವರು ಸುಜ್ಞಾನಯೋಗ್ಯರು |

ಸಸಿನೆ ಕೇಳುವುದೀ ಮಹಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

* || ೩ ||

೧ ದಲಿ ಜಗಹಿ (ಇ, ಉ.)

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಉ.) (ಜ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದೆ.

ನಿದ್ರೆಯನು ನೀಗುವರು ರೋಗದು |
 ಸದ್ರವನು ನಿಲಿಸುವರು ಮಿಕ್ಕಿನ |
 ಕ್ಷುದ್ರವ್ಯಾಧಿಯ ಭಂಗಿಸುವರು ಗುರೂಪದೇಶದಲಿ ||
 ಮುದ್ರೆಯನು ಮುಟ್ಟುವರು ಸೌಖ್ಯಸ |
 ಮೃದ್ಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುವರು ಶಿವ |
 ಸಿದ್ಧರಪ್ಪರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

* || ಬ ||

ಕಾಳು ವಿಷಯದ ವಿಧಿಯ ದಾಳಾ |
 ದೂಳಿಯಲಿ ಹತವಾಗಿ ಕಾಲನ |
 ಕಾಲ ಬಾಯಲಿ ಬೀಳಲೊಲ್ಲವೆನಿಪ್ಪ ಸುಕೃತಿಗಳು ||
 ಕೇಳುವುದು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಕಾಲು ಕೀಲಿನು ನುಡಿದು ತೋಪಾಸಿ |
 ಪಾಲಿಸುವ ಪರ ಬೊಮ್ಮನಲ್ಲಮ ಸುಳಿದ ಸುಲಭತೆಯ

|| ೧ ||

ಲಿಂಗನಿಜವನು ಬಯಸಿ ಭಕ್ತಜ |
 ನಂಗಿಳಿರುತಿರಲಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ಲಿಂಗನಂತಿದಿನಿಹಿದು ತನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಯಲಿ ||
 ಹಿಂಗಿಸುವೆನೆಲ್ಲರ ಮನೋಮಯ |
 ದಂಗದೊಳಹೊಪ್ಪಿಗಿಡಿದ ತಮದ ತ |
 ರಂಗಗಳನೆಂದೆನುತ ಕಾರಣ ಕಾಯದಲಿ ಸುಳಿದ

|| ೨ ||

ಸುಳಿದು ಸುಖದಲಿ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯ |
 ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದೊಂದು ವೇಷದ |
 ಹೊಳಹಿನಲಿ ಬರುತಿರಲು ಕ್ಷಿಪ್ತಿದಿರಿನಲಿ ಚೆಲುವಾಗಿ ||
 ತಳಿತ ಕೆಂದಾವರೆಯ ನೆಯ್ವಿಲು |
 ಗೊಳನ ನಾನಾಪರಿಯ ಪೂಗಿಡು |
 ಗಳ ಲತಾಮಂಟಪದ ತೋಟವ ಕಂಡನಲ್ಲಮನು

|| ೩ ||

೧ ಶೀ (ಅ.) ೨ ಗ | ಣಂ (ಉ, ಕ.) ೩ ನೇ ತಾ (ಜ.) ೪ ಕರುಣದ (ಜ.) ೫ ದೇ |
 ಹಂ (ಗ.) ೬ ನೆ (ಅ.) ೭ ಹೊಂ (ಜ.) ೮-೮ ವು ಕಣ್ಣಿದಿರಾಯಿತಲ್ಲಮನ (ಇ.)
 * ಈ ಪದ್ಯವು (ಉ.) (ಜ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆದೆ.

ಆ ವನವ ಪಾಲಿಸುವನೊಬ್ಬನು |
 ಪಾವನೀಕೃತಚಿತ್ತನಿಶ್ವರ^೧ |
 ಭಾವಭಕ್ತನು^೨ ಗೊಗ್ಗಿದೇವನು ಕೃಷಿನಿಮಿತ್ತಿಳೆಯ^೩ ||
 ತೀವಿಯಿಗಕುತಿದ್ರವಾ ಪ್ರ |
 ಸ್ತಾವದಲಿ ಕಂಡಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ದೇವ "ತಾನಾತನ ಸಮಾಪಕೆ ಹೋಗಿ^೪ ನಿಂದಿದ್ರ

|| ೪ ||

ಮಿಕ್ಕು ಬೆವಸಾಯವನು ಮಾಡುವ |
 ಹೆಕ್ಕಳದ ಹೋರಟಿಯ ಕಾಣುತ |
 ಲಕ್ಕುಳಂದಲಿ ನೋಡಿ ಕರುಣರಸಾದ್ರ^೫ ಚಿತ್ತದಲಿ ||
 ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ ಲೋಕವಿಪರಿ |
 ಕಕ್ಕುಲಿಸಿಯೊಡಲಾಸೆಗುಲುವನು |
 ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಯಕಟಿನುತಲಲ್ಲಮ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದ

|| ೫ ||

ಆದೊಡ್ಡಿನೀತನನು^೬ ಪಾರ್ಯದ |
 ಭೇದದಿಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಹಾದಿಯನು ಹತ್ತಿಸುವೆ ನಾನೇ ಲಿಂಗಮಾರ್ಗವನು ||
 ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಧಕನವೊಲು ಸಂ |
 ವಾದಿಸುವೆನೀತನಲಿಯೊಂದು ವಿ |
 ನೋದವನು ಮಾಡುವೆನುತಲ್ಲಮನು ಬಗೆಗೊಂಡ

|| ೬ ||

ಬಳಿಕಲಾ ತೋಟಗನಂ ಬುದ್ಧಿಗಿಂ |
 ತಿಳವ ತೀಡು^೭ವೆನನುತ ಮಿಗೆ ಕಂ |
 ಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಿರಾಗುತಲಿ ಶರಣಾರ್ಥಿಯೆಂದೆನಲು ||
 ನಲಿದು ಕೇಳುತ ಕೂಡಿ ಶರಣಂ |
 ದೊಲಿದು ನೀನಾರೆನುತ ವಿನಯಂ |
 ಗಳಲಿ ತದ್ವನಪಾಲ ಕೇಳಿದನಲ್ಲಮಪ್ರಭುವ

|| ೭ ||

೧ ನಾತ್ಯಕ (ಗ.) ೨ ನಿರ್ಮಲ (ಇ.) ೩ ಭರಿತನು (ಇ.) ೪ ತ್ತದಲಿ (ಇ.) ೫-೫ ನಾತನ
 ಕಂಡು ಸನಿಯಕೆ ಬಂದು (ಇ.) ೬ ಹೊ (ಇ.) ೭ ಬ್ಧಿ (ಮ.) ೮ ಡೀತನನೊಂದು (ಇ.)
 ೯ ಜ್ಞಾನ (ಬ.) ೧೦ ಗೆ (ಇ.) ೧೧ ಯ (ಇ.) ೧೨ ತಿದ್ದು (ಇ. ಗ.)

ಭಾವಿಸಲು ಶಿವಭಕ್ತರೆಂಬುವ |
ರಾವ ಠಾವಿನಲಿಪ್ಪರವರ ಕೃ |
ಪಾವಲೋಕನ ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷ್ವಾಂ ದೇಹಿಗಳು ನಾವು ||
ಆವುದಟುಕಾಳಹುದಲ್ಲದಲ್ಲಮ |
ದೇವನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಸಲೆ ಸಂ |
ಭಾವಿಸಿದ ಹೆಸರಾಗಿಹುದು ಭಕ್ತಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೮ ||

ತಿಳಿದು ನಾನಾ ಪರಿಗಳಿಂದಲಿ |
ಗಳಿಸಿದರ್ಥವ ಲಿಂಗಜಂಗಮ |
ಗಳಿಗೆ ನೀಡುತಲೊಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದನುಂಡು ಸುಖಿಯಹುದು ||
ಇಳೆಯೊಳಿದು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಬಡುಬೆಗೆ |
ತೊಳಲಿಯುಡುಸಲದೇನು ಕಾರಣ |
ವೆಲೆ ಮರುಳೆ ಕೇಳೆಂದನಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಗಿಲ್ಲಮನುಳಿ

|| ೯ ||

ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನಯ್ಯ ಎಂದರೆ |
ನಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನು ಕೇ |
ಳಿಮ್ಮ ಮತವಿದು ಲೌಕಿಕರು ನಾವುಯೆವೇನುವನು ||
ಸುಮ್ಮ ನಿರಬೇಡೆಮಗೆ ವಿವರಿಸಿ |
ನಿಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯಾಳುವುದ |
ನೆಮ್ಮಿಹುದು ಹೇಳೆಂದನಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಲ್ಲಮಗೆ

|| ೧೦ ||

ಆವ ಬೆವಸಾಯವನು ಮಾಡಲು |
ಜೀವವಧೆಗಳು ತಪ್ಪವದಲಿ |
ದೇವನೊಲಿವನೆ ನೋವು ನಿಲುವುದೆ ಸಾವು ಹಿಂಗುವುದೆ ||
ಧಾವತಿಯೆ ಕಡೆತನಕ ತಪ್ಪದು |
ಭಾವಿಸುವೊಡದು ಭವಿಗಳಂಗವಿ |
ದಾವುದಲ್ಲದ ಮತವನೆಲೆ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೧ ||

೧ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ (ಜ.) ೨ ರ ಸಂದಿಲ್ಲ (ಜ.) ೩-೩ ಭಕ್ತಯ್ಯ ನೀ ಕೇಳೆಂದನ (ಅ.) ೪ ನಲ್ಲ ಮಗೆ (ಉ, ಬ, ಕ, ಜ.) ೫ ನಾವುವು (ಜ.) ೬-೬ ದ ನಿರೂಪವಾ (ಇ.) ೭-೭ ವ್ಯಥೆಗಳು ತಪ್ಪವನರಲಿ (ಅ.) ; ಜಾಲಕೆ ನೋವು ತಪ್ಪದು (ಇ.) ; ವ್ಯಥೆ ತಪ್ಪುವುದೆಯಿದರಲಿ (ಜ.)

ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡತಲಿ ಕಡೆ |
 ಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವನು ಹೊಕ್ಕೊಡೆ |
 ಯೆಲ್ಲಿಹವು ಬಿಡು ನೋವು ಸಾವುಗಳೆಂಬ ಸಂಕಟವು ||
 ಬಲ್ಲವರ ಕೇಳಿವ್ವು ನಂಬುಗೆ |
 ಯಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಮರುಳೆ ನೀನೆನು |
 ತಲ್ಲಮನು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನನು ಬೋಧಿಸಿದನೀ ಮತವ

|| ೧೨ ||

ಅವಧರಿಸಿ ಕೇಳಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಹವಣಿನಾದರೆ ಜೀವವಣಿನಮಾ |
 ಶ್ರವನು ನೋಯಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳಗೆ ||
 ಭವನ ಬಸುಹೊಳಗಿದೊಡೆಯು ಸಂ |
 ಭವಿಸುವವು ಕಡು ನೋವು ಸಾವುಗೆ |
 ಳವನು ಕಳೆವರ ಕಾಣೆನ್ನಿ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೩ ||

ಕೊಂದವಗೆ ಕೊಲೆ ತಪ್ಪದಾರೇ |
 ನೆಂದೊಡೆಯು ಹರಿ ಹರ ವಿರಿಂಚಿಗ |
 ಳಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರಾರು ದಿಟವವರಾದೊಡೆಯು ತುದಿಗೆ ||
 ಬಂಧನಪ್ರದಬಾಹ್ಯಕರ್ಮವ |
 ನೊಂದುಗೂಡಿದರಾದೊಡವರಿಗೆ |
 ಸಂದ ನಿಜಸುಖವಿಲ್ಲವೈ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೪ ||

ಸಾವೋಡಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಸೇವೆತಾ ಮುನ್ನೆಕೆ ಹಸಿವಿನೆ |
 ಬೇವಸದಲದಿಗಡಿಗೆ ಬೇವೊಡೆಯೊಕ್ಕುದುಣಲೆಕೆ ||
 ಈ ವಿಧಿಯಲೇನುಂಟು ನೆಣಿ ನಿ |
 ಭಾವದಂಗವನಾಯದನ್ನಕ |
 ಸಾವುದಾದರೆ ಮಾಣಿದೈ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೫ ||

೧ ಸಾರ್ವೋ (ಅ, ಬ, ಖ.) ೨-೨ ನ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಭೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ (ಉ, ಕ, ಚ, ಮು.) ೩ ನನು (ಜ.) ೪-೪ ಜೀವಾನ್ಮಯದ ಹುಳು (ಜ.) ೫ ಮಾ (ಇ.) ೬-೬ ಯೇತಕೆ ಹಸುತ್ವವುಗಳ ಸು (ಇ.) ೭ ತಪ್ಪ (ಅ, ಬ.)

ಬಳ್ಳಿಗಾಂವಿಯಿಂದ ೧ ಮೈಲು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮೂಳಗುಂಡಕೊಪ್ಪದ ಹತ್ತಿರದ ಅನಿಮಿಷನ ದೇವಾಲಯದ ಇಳಿಜಾರು, ಬಲಗಡೆಗೆ ಗೋಗ್ಗಯ್ಯನ ಗದ್ದುಗೆ

ಪರಿಕಿಸಲು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ದಿರವದಾವೆಡೆಯೆಂಬುದಿಯುಪ |
 ಚರಣೆಗಲುಹಿಸದದಲ ಪರಿಯೆಂತೋ ಮಹಾದೇವ ||
 ಅರಿದಲಾ ಎಂದೆನುತೆ ನೆವದಿಂ |
 ದೊರೆದನಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಗಿಂತಿ |
 ಪರಿಯನಲ್ಲಮಲಿಂಗನೊಲಿದನ್ಯಾಪದೇಶದಲಿ

|| ೧೬ ||

ಎಲ್ಲವನು ಕೇಳುತ್ತಲಾತನು |
 ಹೊಲ್ಲವಾಯಿತು ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು |
 ಕಲ್ಲು ಕಡಲೆಯ ಮೆಲುವ ಪರಿಯಲ್ಲಾ ಮಹಾದೇವ ||
 ಅಲ್ಲಮಾ ನಾವಣಾಯೆವೈ ನಿ |
 ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಯ ಮನದ ಹರಿವನು |
 ಸಲ್ಲದುಳಿದರಿಗೆಂದನಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನೊಲವಿನಲಿ

|| ೧೭ ||

ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಮನಾದೊಡೊಂದು ನಿ |
 ಮಿತ್ತ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋಟುಸಿ |
 ಹತ್ತಿಸುವೆನೀತಗೆ ಹಾದಿಯನೆನುತಲತಿ ಕೃಪೆಯ ||
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಗುಳುತ |
 ಕಿತ್ತ ಹೆಂಟೆಯ ಕೆಳಗೆ ತೋಟಾದ |
 ನುತ್ತಮದ ಹೊಂಗಳಸವೊಂದನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ

|| ೧೮ ||

ಎನಿದೇನೆಂದಿಬ್ಬರೊಲಿದನು |
 ಮಾನದಿಂದಗುಳಲು ಸಮಾಧಿ |
 ಸ್ಥಾನದಾ ದೇಗುಲವ ಕಂಡೊಳವೊಕ್ಕು ಹರುಷದಲಿ ||
 ಮೊನದಿಂ ನಿಬ್ಬಿಟಗು ಹೊಡೆದವ |
 ಧಾನದನಿಮಿಷದೃಷ್ಟಿಲಿಂಗ |
 ಧ್ಯಾನದಂಗವ ಕಂಡರಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಲ್ಲಮನು

|| ೧೯ ||

೧-೧ ಯೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯ | ಪರಿಚರಿಯನರುಹಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತೋ (ಉ.) ೧-೨ ಯೆಂಬುದನು ಪ |
 ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಯೆಲ್ಲರಿಗೆ || ಅರಿದು ತಾನೆಂದೆಂಬ (ಗ.) ೩ ದುಪದೇಶ ನೆವದಿಂದೆ
 (ಇ.) ೪-೪ ಅಲ್ಲ ಮಪ್ರಭು ಹೇಳಿ ಕೇಳುತ (ಗ.) ೫ ದೇವನೊಂ (ಗ.) ೬ ರೊಂ (ಉ.)
 ೭ ನಿಮಿ (ಗ.) ೮ ದಿಷ್ಟ (ಉ.)

ಅಂತರಂಗವ ಹೊಕ್ಕು ನೆಹಿತಿ ನಿ |
 ಶ್ವಿಂತ ನಿಲಿವನು^೧ ನೋಡಿಡುವನುಭವಿ |
 ಯಂತೆ ಗುಹೆಯೊಳಗೊಂದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣತನುಮಯ^೨ದ ||
 ಜಂತ್ರಗಿಟಗಿಟಯಾದ ಲಿಂಗದ |
 ಚಿಂತೆಯಲಿ ಮರವಟ್ಟ ಮೆಯ್ಯ^೩ ಮ |
 ಹಂತನನು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಲ್ಲಮ ಸಹಿತ ನೆಹಿತಿ ಕಂಡು^೪ || ೨೦ ||

ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಭಕ್ತಿಯಂಗವ |
 ನೋಡಿದ್ದೈ ನಮ್ಮಯ್ಯನಿರವಿನ |
^೫ಗಾಡಿಯನು ಗಂಭೀರಭಕ್ತಿಯ ಗರುವ ಮೋಡಿಯನು^೬ ||
 ರೂಢಿಗೊಕ್ಕೋಭಾವನಿಷ್ಠೆಯ |
 ಗೂಢನೆನುತನಿಮಿಷನ ಮಿಗೆ ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಂಗೆಯಲ್ಲಮಲಿಂಗ ತೋಟಾದನು || ೨೧ ||

ಭಂಗಪದವಿಯನೊಲ್ಲೆನಿನ್ನೀ |
 ಲಿಂಗದಲಿ ಸುಖಿಯಪ್ಪೆನೆಂದಾ |
 ಭೃಂಗಿನಾಥನೆ ಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಿದ್ದನೆಂಬಂತೆ ||
 ಲಿಂಗದಲಿ ನೆಹಿತಿ ನಟ್ಟ ನೋಟದ |
 ಕಂಗಳೇ ಕರುಳಾಗಿರಲುನೆ ಸ |
 ದಂ^೭ಗದನಿಮಿಷನಿರವನಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಿಪ್ಪಿಸಿದ || ೨೨ ||

ಇದೇ ಕಣಾ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ |
 ಹೃದಯವನು ಸಾಧಿಸುವ ಪರಿ ಭಾ |
 ವದಲಿ ನೆಹಿತಿ ನಟ್ಟಾಲಿಯಲಿ ನಿಬ್ಬಿಡಗಿನಂದ^೮ದಲಿ ||
 ಇದನು ಸಾಧಿಸದನೈವ್ಯವಸಾ |
 ಯದಲಿ ಸಾಂ^೯ಮೋಡೆ ಕಬ್ಬಿನಿಚ್ಚಿಗೆ |
 ಬಿದಿರ ಮೆಲುವಂತಪ್ಪುದೈ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

೧ ದನು (ಜ.) ೨ ಲಿಂಗವ (ಚ.) ೩ ದಂಗವ ಬೇ (ಗ.) ೪ ನ (ಅ, ಚ.) ೫ ಮರೆ
 ಹೊಕ್ಕ ಮಹಿಮ (ಇ.) ೬ ಕಂಡರನುಪಮನ (ಇ.) ೭-೮ ಗಾಢಭಕ್ತಿಯ ಗುರುವಿಕೆಯ ಗಂ
 ಭೀರ ಗಾಡಿಯನು (ಗ.) ೯ ವಂ (ಗ.) ; ವಸೆ | ವಂ (ಕ.) ೯ ಗ (ಇ, ಉ, ಕ, ಗ.)
 ೧೦ ನಡೆ (ಇ.)

ಬಡವನ ಕ್ಷಯನಿಧಿನಿಧಾನವ |
 ನೆಡಹುತಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಕೈಕಾಲ್ |
 ಮುಡುಬಗಳವಟ್ಟಂತೆ ಕುರುಡಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಂದಂತೆ ||
 ಬಿಡದೆಯುಸುವ ಬಳ್ಳಿ ಕಾಲನು |
 ತೊಡರಿತೆಂಬಂತೆನ್ನ ಬಯಕೆಯ |
 ಕಡೆಯ ಕಂಡೆನೆನುತ್ತಲಲ್ಲಮ ನುಡಿದನುಚಿತದಲಿ || ೨೪ ||

ಗುರುವೆ ಕರುಣಿಸು ಭಕ್ತಿಭಾವದ |
 ಕಳುವೆ ಕರುಣಿಸು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯ |
 ಗರುವೆ ಕರುಣಿಸು ಕರುಣಿಸೆನುತನಿಮಿಷನ ಕೊಂಡಾಡಿ ||
 ನರನು ತಾ ದಿಟವೆಂಬ ಬಳಕೆಯ |
 ಪರಿಯನಂಗೀಕರಿಸಿ ಪರಿರಾಗಿ |
 ಪರಮನಲ್ಲಮ ನಟಿಸುತಿರ್ಪನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೫ ||

ಅಱಿಯದವರಾಳೋಚನೆಗೆ ತನ |
 ಗುಱುವ ಗುರುವನಿಮಿಷನು ತಾನೇ |
 ನೆಱಿ ವಿನೂತನ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬವೊಲಖಿಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ||
 ಅಱುಹನಂಗೀಕರಿಸಿ ತನ್ನಯ |
 ಕುಱುಹಿನಾಕಾರದಲಿ ಕಲಿಸುವ |
 ತೆಱನನಲ್ಲಮ ನಟಿಸುತಿರ್ಪನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೬ ||

ಹತ್ತಿ ಬಂದಿರೆ ಸೂಜಿಗಲ್ಲನು |
 ಹತ್ತಿ ಮೋಹಿಪಂ ಸೂಜಿಯಂತಿರೆ |
 ತೆತ್ತಿಸಿದುದಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿಷ ||
 ನಿತ್ಯನಲ್ಲಮನಂಶವಾದ ನಿ |
 ಮಿತ್ತವಾಕ್ಷಣ ಕಾಣುತವೆ ಮೈ |
 ಯೆತ್ತಿ ತೊಯ್ಯನೆಯನಿಮಿಷಯ್ಯನ ಕೈಯ ಶಿವಲಿಂಗ || ೨೭ ||

೧ ಕ್ಷಿಗೆ (ಇ.) ೨ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿರೋಳು (ಗ.) ೩ ದೇವನಂತೆಂದ (ಗ.) ೪ ತ (ಇ, ಗ, ಚ.)
 ೫ ತರಣಿ (ಅ.) ೬-೭ ಯುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ | ಸಿರಿಯೆ (ಗ.) ೮ ನ (ಅ.) ೯ ಗೋರೆ (ಮು.)
 ೧೦ ಅರಿವಿನಂಗಿತವನ್ನು (ಚ.) ; ಅರಿವನಂಗೀಕವನು (ಅ, ಬ, ಕ, ಗ, ಜ.) ೧೧ ಹೋಗುವ (ಜ.)

ನೋಟವೇ ಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪಿನ |
 ಮಾಟವಾದ ನಿಮಿತ್ತ ಲಿಂಗದ |
 ಕೂಟದೊಡನಾದನಿಮಿಷಯ್ಯನ ಜೀವಕಳೆ ಬಂದು ||
 ನಾಟತೀತನ ದಿವ್ಯದೇಹದ |
 ಕೋಟರದೊಳೇನೆಂಬೆನ್ನೈಕ್ಕದ |
 ಮಾಟದಲಿ ಮಮಕರಿಸಿ ಮಕರಿಸಿ ಮೆಹಿತದನಲ್ಲಮನು || ೨೮ ||

ಲಿಂಗದೊಡನನಿಮಿಷನ ನೋಟದ |
 ಕಂಗಳಾತನ ಜೀವಕಳೆ ಹೆಹಿತ |
 ಹಿಂಗದಲ್ಲಮನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದೊಡೀತನದ ಕಂಡು ||
 ಅಂಗವಿಸುವೊಡೆಯೆಮ್ಮ ಬಹುಯಲು |
 ವಿಂಗೆ ಭೇದಿಸಬಾರದಿವರನು |
 ಸಂಗದಂಗವನೆನುತಲಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಬೆಹಗಾದ || ೨೯ ||

ಈ ಕೃಪಾಳುವೆ ದೇವನಾಗಲಿ |
 ಬೇಕದಲ್ಲದೊಡನಿಮಿಷನ ತಾ |
 ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೆ ಕೂಡಬಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವೀತನಲಿ ||
 ಬೇಕೆನುತಲೆನಗೀ ರಹಸ್ಯದ |
 ರೇಖೆಯುನು ತೋಪುವನೇ ಭೂತಿ |
 ಲೋಕದೊಳಗಿದು ಪೊಸತೆನುತ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಿಂತೆಂದ || ೩೦ ||

ಎಲೆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರದ |
 ಹೊಲಬಿದಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿ ಪರಿ |
 ಸ್ಥೂಲಕಬಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೊಳಿ ಗುರುಲಿಂಗಕಳೆ ಬಂದು ||
 ನೆಲಸಿತದುಕಾರಣದಲಾನದ |
 ತಿಳಿದೀನಿಗಳು ನೀನೆ ನಿರುಪಮ |
 ನಿಳಯನಹೆಯೆನುತಲ್ಲಮನ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಿಂತೆಂದಂ || ೩೧ ||

೧ ಳಗಾ (ಜ.) ೨ ವನಾ ಬಳಿಯಲೈ (ಗ.) ೩ ಕೂ (ಗ.) ೪ ಸೌಖ್ಯದಿ (ಚ.) ೫ ಭಾವಿ
 (ಅ.) ೬ ವಿ | ವೇಕವ (ಗ.) ೭ ಮೂ (ಗ.) ೮ ನಿ (ಗ. ಜ.) ೯ ತಿವ (ಅ.) ;
 ೧೦ ಹೊಗಳಿದನು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ (ಅ.)

ಸಾರಿಯಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ |
 ದಾರಿಯನು ಿನಾನನಿಮಿಷನ ಸಾ |
 ಕಾರದಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದನೀಗಳು ನಿನ್ನ ಕತದಿಂದೆ ||
 ಸಾರಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬಾ |
 ಕಾರದಲಿ ನೀ ಸುಳಿವುತೀಪರೀ |
 ಧಾರುಣಿಯ ಭಕ್ತರನು ಸಲಹೆನುತಿದರ್ಶನಲ್ಲಮಗೆ

|| ೨೦ ||

ಎನಲು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ರಹಸ್ಯದ |
 ಘನವು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಂಗೆ ವೇದಿಸಿ |
 ದನುವ ತಾನುಹಿಡಿದುಹೋದಿದಕೇನಿಂತನೆಂದಂತೆ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ಕಾಣಿಸುತ ಜಗತೀ |
 ಜನವ ಸುಖಗಳ ಮಾಡುವೆನು ನಾ |
 ನೆನುತಲಿದರ್ಶನು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಕರುಣದಲಿ

|| ೨೧ ||

ಜಗದ ಭಕ್ತರದಾವ ಮುಖದಲಿ |
 ಹೊಗುತಲಿದರು ತಾನು ಬಳಿಕಾ |
 ಬಗೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ ||
 ಬಿಗಿದ ಬೆಣಗಿನ ಕೈಯ ಲಿಂಗದ |
 ತೆಗೆದ ಚಿತ್ತದ ನಟ್ಟ ನೋಟದ
 ಮೊಗದ ಭಾವದ ಭಕ್ತಿಯಂಗವ್ ತೊಟ್ಟನಲ್ಲಮನು

|| ೨೨ ||

ಒಡನೆ ಕಾಣುತಲಂತದನು ನೀ |
 ನೊಡೆಯನಾಗಿಹುದೀ ಪರಿಯಲೀ |
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂವನೀವ್ತಲಿ ||
 ನುಡಿದು ತೋರಲದೇಕೆಂ ನೀನೇ |
 ನಡೆದು ತೋರಿಸಿ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯ |
 ಹಿಡಿದುಗೊಳಿಸುವುದೆಂದನಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನಲ್ಲಮಗೆ

|| ೨೩ ||

೧-೧ ಮಿಷದೇವನನುಯೀ | ಕಾರಣದಿ (ಇ.) ೨ ನಾನ (ಉ.) ೩ ಗಳು (ಇ.) ೪ ಫಿ (ಇ, ಖ, ಗ.) ೫-೫ ರುಪಿಸಿದನಿದೆಯನಿಮಿಷಭಕ್ತಿಯಂತೆ (ಇ.) ೬-೫ ಹಿಡಿದನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಸಂಬಂಧ (ಗ.) ೭ ನರಿದಂತೆ (ಉ.) ೮ ಚ (ಒ, ಕ, ಖ.) ೯ ನುವನು (ಇ.) ೧೦ ತೋರು (ಗ.) ೧೧ ತೋರುವನಂತೆ (ಗ.)

ದೀನ ಮನದವನಂತೆ ಕಂಡ ನಿ |
 ಧಾನವನು ತಾನೊಬ್ಬನುಂಬನೆ |
 ದಾನಿ ಲೀಸೈ ನಿನ್ನ ಪರಿ ನೀ ಕಂಡ ಶಿವಪಥವ ||
 ಮಾನವರಿಗಜುಹೆಂಬ ಮಹದಭಿ |
 ಮಾನಿ ನೀನೇ ಜಗದ ಗುರುವೆಂ |
 ದಾ ನಿರೂಪಮನಲ್ಲಮನ ಹೊಗಳಿದನು ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ

|| ೩೬ ||

ಬಳಕಲಾ ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ನೆಹಿ ನಿ |
 ಶ್ಚಲದ ನೋಟದ ಲಿಂಗಭಾವದ |
 ಬಳಕೆಯನೆ ಬಲಿದಿರುತಲಿದನು ನಿಜ ನಿವಾಸದಲಿ ||
 ಇಳೆಯ ಭಕ್ತರ ಪಾವನವ ಮಾ |
 ಡಲಿಕೆ ತಾನೇ ಕುಣುಹುವಿಡಿದ |
 ಗ್ಗಳೆಯತನದಲಿ ನಡೆದನಲ್ಲಮಲಿಂಗ ಲೀಲಿಯಲಿ

|| ೩೭ ||

ಅಂತು ಗತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆಂ ಪದ ಜನಂ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮುಕ್ತಾಯಿಯಕ್ಕನ ಗತಿ

ವಚನ

ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಖವಾಗಿ ಯುಕ್ತಿಗೆ ಹೊರಗಾಗಿ
ಅರಿವಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿಪ್ಪ ಭೇದವು ಎನಗೆ ಕಾಣ ಬಂದಿತ್ತು ನೋಡಾ |
ನಿನ್ನೊಳಗಾಸೊರೆದು ನೋಡಿದಡೆ ಒರೆಯಿಲ್ಲದ ಚಿನ್ನದ ಪರಮಳ
ಎನ್ನ ಮನವನಾವರಿಸಿ ಪರಮ ಸುಖದ ಪರಿಣಾಮವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು ನೋಡಾ |
ಈ ಕುರುಹಿನ ಮೊಳೆಯ ಬರಿಯ ಬಯಲಲಿ ನಿಲಿಸಿ ನಿಲವ ನೋಡಿ ಕೂಡಾ
ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣ ಅಜಗಣ್ಯನೊಳಗೆ ನೀನು ನಿರಾಳಸಂಗಿಯಾಗಿ

|| ೧ ||

ದೇವ ದೇವ ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಅವಧರಿಸಯ್ಯಾ |
ಕೇಳಿದ ಸುಖ ಕಿವಿಗೆ ಬೇಟವಾಯಿತ್ತು |
ಕಿವಿಗಳ ಬೇಟೆ ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿತ್ತು |
ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಕಂಡ ಸುಖ ಮನಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು |
ಘನಮಹಿಮರ ದರುಶನದ ಸುಖವ ನೆನೆದು ಮದವಳಿದು (ಮರಣವ ಗೆಲಿದು) ಮಹವನೊಡಗೂಡಿದ
ಎನ್ನ ಅಜಗಣ್ಯನ ಅಗಲದ ದುಃಖ ನಮ್ಮ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಪ್ರಭುವೇ || ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ಭಕ್ತಿಯನು ಮುಕ್ತಾಯಿಗಣುಹಿಸಿ |
ಮುಕ್ತನಾದಜಗಣ್ಯನಿರವನು |
ವ್ಯಕ್ತದಲಿ ವಿರಚಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು ||

ನೆಟ್ಟನಣುವೊಡೆ ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯ |
ಬಟ್ಟೆಯನು ಬಯಸುವರು ಭಾವಿಸಿ |
ಮುಟ್ಟಿ ಮೊಹಿಸಿ ಬಾಹಿರಂಗದ ಭ್ರಮೆಯ ಭರಗಡಿಸಿ ||
ಕೆಟ್ಟ ಕಾಯದ ಕಳವಳಂಗಳ |
ಕಟ್ಟಿ ಕಳೆದಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲನ |
ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆವರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಾನತ |
 ರೆಲ್ಲರನು ಸಂಸಾರ ನಿರಸಾದಿ |
 ಕಲ್ಲ ಕಾಣುವ ಕೋಟಲೆಯ ಮಾಣಿಸಿ ಶರೀರದಲಿ ||
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಲಿಂಗಾನುಭಾವದ |
 ಬೆಲ್ಲವನು ಮೆಲಕಲಿಸಿ ನಿಜಸುಖ |
 ದಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸುವೆನೆನುತ ಬರುತ್ತಿದನು ವಿನೋದದಲಿ || ೨ ||

ಪೊಡವಿಯಲಿ ನೆಹಿ^೩ ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯ |
 ಲೊಡಗಿದ್ದೈ^೪ ಕೃಷ್ಣ^೫ ಸಮಾಧಿಯ |
 ನೊಡರಿಚಿದನಜಗಣ್ಣನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನಾತಂಗೆ ||
 ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದಳೊಬ್ಬಳೊಯದೆ |
 ಕಡು ಖತಿಯಲಿರುತ್ತಿರಲಿಕಲ್ಲಮ |
 ನಡೆದು ಬಂದನು ಮಾಣಿಸಲು ಮುಕ್ತಾಯ ಮನದಳಲಿ || ೩ ||

ಬರಲು ಮಿಗೆ ಕಾಣತಲಿ ಸಲೆ ಸ |
 ತ್ಕರಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯ |
 ಪರಿಹರಿಸುವಂತಪ್ಪನೊಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮ ನೀನೆನಗೆ ||
 ದೊರಕಿದೆಯೆಲಾ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯಕೆ |
 ಸರಿಯದಾರೊನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ಬರೆಲು ಮುಕ್ತಾಯಿಗಳು ಪರಿಣಮಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೪ ||

ತಾಯೆ ಭಕ್ತರಿಗುಂಟೆ ಚಿಂತೆಗೆ |
 ಛಾಯಸಂಗಳು ಲೋಕಲೌಕಿಕ |
 ರಾಯತವ ನೀ ನೆಗೆಳಿ ಬಡಾದೆಗೆ ಹಲವು ಹಂಬಲಿಸಿ ||
 ಬಾಯ ಬಿಡಲಹುದೇ ವೃಥಾ ನೀ |
 ಕಾಯದಜಗಣ್ಣಿಗೆ ಮರುಳೇ |
 ಮಾಯೆ ಮೋಹವಿದೇತಕಾ ಮುಕ್ತಾಯಿ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

೧ ವಿಷಯ (ಇ.) ೨ ನ (ಚ.) ೩ ಕರಗು (ಇ, ಜ.) ೪ ನಜ (ಅ, ಮು.) ೫ ತೊ
 (ಇ, ಉ, ಚ.) ೬ ಪೊಡಲಗೈ (ಖ.) ೭ ಲಿಂಗೈಕ್ಯದ (ಅ, ಬ, ಜ.) ; ಸ್ಥಿತಿ (ಇ.)
 ೮ ವೇನೆ (ಗ.)

ಏನ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ನಿ |
 ಧಾನವಪ್ಪಜಗಣ್ಣತಂದೆಯ |
 ನಾನದೆಂತಗಲುವೆನು ನನಗಿದನನಿತ ಸೂಚಿಸದೆ ||
 ತಾನು ಹೋದೊಡೆ ಬಳಿಕಲೆನಗಿ |
 ನ್ನೇನು ಗತಿಯೆಂದೆನುತ ಕಡು ದು |
 ಮ್ಮಾನವೊಲ್ಲವ ನುಡಿದಳಾ ಮುಕ್ತಾಯಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೬ ||

ಮರುಳಲಾ ನೀನಕ್ಕ ಮುನ್ನೇ |
 ನಿರದಲಿದ್ದನೆ ಬಳಿಕಲಿಗಲಿ |
 ಶರೀರವನು ಸಡಿಲಿಸಿದನೇ ಅಜಗಣ್ಣನಾರೆಂದು ||
 ಪರಿಕಿಸದೆ ಹಂಬಲಿಸಲೇತಕೆ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಸಂಗದ |
 ಶರಣನಾತನು ಮುಗಿದಿರು ಮುಕ್ತಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೭ ||

ಬೆಡಗನಾಡದಿರಯ್ಯ ಕೇಳಿ |
 ನ್ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದನೀಸು ದಿನವೊಂ |
 ದೊಡಲುವಿಡಿದಜಗಣ್ಣನಿರ್ದನು ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ನಡೆದು ತೋಱುಸುತ್ತೆಲ್ಲರಱುಯಲು |
 ಕಡೆಯಲೀ ಪರಿ ಕಾಣಬಾರದ |
 ತೊಡಕನೊಡ್ಡಿ ದನೆಂದಳಾ ಮುಕ್ತಾಯಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೮ ||

ಕಾರಣವ ಕಾಣಿಸಿದ ಮನದ ವಿ |
 ಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಶರಣರೊಂದು ಶ |
 ರೀರವನು ತೋಱುದೊಡೆ ನಿನ್ನವರೆಂದು ನಂಬದಿರುಳ ||
 ಹಾರವಿಸದಿರು ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ವಿ |
 ಚಾರಿಸುವೊಡಜಗಣ್ಣನೆಂಬನ |
 ಪಾರ ಮಹಿಮನು ನಿತ್ಯನೌ ಮುಕ್ತಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೯ ||

೧-೧ ಯಿನ್ನೆನುತಲಂತದ | ಮಾಣದೆ (ಇ.) ೨-೨ ತನ್ನ ದು | ಮಾ (ಉ.) ೩-೩ ದೆ ಮನದಲಿ |
 ಕಾರಣಿಕರಾ (ಜ.) ೪ ಬುವರೆ (ಅ.)

ಆತ ಮಹಿಮಾನು ಸಿತ್ಯನಹನೀ |
 ಮಾತು ಹುಸಿಯದು ತಪ್ಪದಾದೊಡೆ |
 ಭೂತಳದೊಳಿರುತ್ತಿರದೆ^೧ ಗುಪ್ತಶಿವಾನುಭಾವನೆಯ ||
 ರೀತಿಯಿಂದಜಗಣ್ಣನುಪಮಾ |
 ತೀತನಾದೊಂದು ಬಳಿಕಲೆಮ್ಮಿರ |
 ವೇತಕೆಂದೆನುತಿದಳಾ ಮುಕ್ತಾಯಿಯಲ್ಲಮಗೆ || ೧೦ ||

ಲೋಕ ಲೌಕಿಕರೊಡನೆ ಬಳಕೆಯ |
 ದೇಕೆ ಪರಮಾರ್ಥದಲಿ ತಾನೇ |
 ಕೈಕನಾದೊಂದೆನುತಲಜಗಣ್ಣ ನಿರ್ವಯಲ ||
 ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೊಡೆ ನೀನು ನಿನ್ನವಿ |
 ವೇಕದಲಿಯೊಂದೊಂದು ನುಡಿವುದು |
 ಸಾಕೆನುತ ಮುಕ್ತಾಯ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿದನು ಪ್ರಭುರಾಯ || ೧೧ ||

ದೇವ ನಿಮ್ಮವರುಗಳ ಪರಿಯನು |
 ನೀವೆ ಬಲ್ಲರಿ ಹಾವಿನಡಿಯನು |
 ಹಾವುಗಳು ನೆಹಿ^೨ ಬಲ್ಲವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಗೋಚರವೆ ||
 ಭಾವಿಸುವೊಡಮಗಿನ್ನು ಗತಿ ಮತಿ |
 ಯಾವುದೆಂದೆನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ದೇವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೨ ||

ಅಕ್ಕ ಕೇಳೊ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ |
 ತಕ್ಕ ಬಯಕೆಯ ನೀನು ಬಯಸಿದೆ |
 ಮಿಕ್ಕ ಭವಭಾರಿಗಳು ಬಲ್ಲರಿ ಲಿಂಗಮಾರ್ಗವನು ||
 ಹೊಕ್ಕು ಹೋರಟೆಯೆಲ್ಲವನು ಹೊ |
 ಯ್ವಿಕ್ಕಿ ಸುಖಿಸುವೊಡಂ^೩ತು ನಿಜ ಪದ |
 ದಿಕ್ಕೆ ನಿನಗಹುದೆಂದೆನುತ ಮುಕ್ತಾಯಿಗಿಂತೆಂದ || ೧೩ ||

೧ ಮುಕ್ತ (ಉ. ಚ.) ೨ ತಿರುತ (ಉ.) ೩ ನೀ (ಉ.) ೪ ತ (ಕ.) ೫ ಕಾಕಿಯಾಗಿ (ಗ.) ೬ ಕಾಣುವವ (ಉ.) ೭ ನಿಮ್ಮ (ಜ.) ೮ ವುದಂ (ಉ.) ೯ ಯಾದೆಂದು (ಗ.)

ಹುಣುಗೊಲನ ಜೋಗೈಸಿಕೊಳುತಲಿ |
 ತೊಱಿಯ ದಾಂಟುವರಂತೆ ಲಿಂಗವ |
 ನಜುವವರು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸಿ ||
 ಹೊಱಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟಿವೆಲ್ಲವ |
 ತೊಱಿವುದಂತರ್ಮಾರ್ಗವೊಂದನೆ |
 ಹೊಱುವುದಿದು ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೪ ||

ನಿಯತವಿದು ದೇಹಿಗಳು ಕರ್ಮೇಂ |
 ದ್ರಿಯವ ಜಱಿದೊಡೆ ಜೀವನಾನಾ |
 ಶ್ರಯದಲಿಹುದು ಮನಸ್ಸು ಮೆಚ್ಚುವದೆಂತು ಪಟುವಾಗಿ ||
 ಬಯಲು ತಾನಹ ಪರಿಯದಾವುದು |
 ನಿಯಮಿಸೈ ನೀನೆನಲು ನಿಜ ನಿ |
 ಣಯವನಾ ಮುಕ್ತಾಯಿಗಲ್ಲಮಲಿಂಗನಂತೆಂದ

|| ೧೫ ||

ಕೇಳಿದೌ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ತಾಯ್ತೊಲಿ |
 ಹಾಲ ಜೀವನವಾದೊಡೆಯು ನೆಹಿ |
 ಪಾಲನೆಹಿವುತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಯಶನವನು ಸವಿಸಿ ||
 ಬಾಲಕರ ಪಟು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸ |
 ಕೀಲಕರವೊಲು ಹೊಱಿಗೆ ಮಱಿದು ನಿ |
 ರಾಳದಲಿ ನಿಲಲಿವುವುದೌ ಮುಕ್ತಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಪರಮತತ್ವವ ನುಡಿದು ಹೇಳುವ |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನಗಿನ್ನೂ ಇ ವಿಚಾರಿಸೆ |
 ವರಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕರ್ಮಗಳಿರಲು ನೀವೆಮಗೆ ||
 ಹಿರಿದು ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಲಿಗಳ ವಾಕ್ಯಾಂ |
 ತುರಿಯವನು ರಚಿಸಿದೊಡೆ ನಂಬುಗೆ |
 ದೊರಕುವುದೆ ನಮಗೆಂದಳಾ ಮುಕ್ತಾಯಿಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೧೭ ||

೧ ರೈಸೆ (ಇ.) ೨ ಯ (ಉ.) ೩ ಕೂಟ (ಜ.) ೪ ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿಯೊ (ಉ.) ; ದು
 ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನವೊ (ಜ.) ೫ ಯರಿತಹುದು (ಜ.) ೬ ತೊರೆವೊ (ಜ.) ೭ ಹೆ (ಕ.) ೮ ಎರೆ
 (ಉ.) ೯ ನ್ನ (ಗ.) ೧೦ ಲಿ (ಉ. ಖ.) ೧೧ ತೋರು (ಇ.) ೧೨ ನ (ಗ.) ೧೩
 ನಿಮ್ಮಿಂದಲಿ (ಉ.) ೧೪ ವನಂತೆ (ಕ.) ೧೫ ವಿವೇಕಿಯೊಲು ಚಾ (ಗ.)

ಅಹುದು ಮತ್ತೇನವ್ವ ದಿಟ ಘನ |
 ಮಹಿಮನಾದರೆ ನೋಡಲಿದಿರಿ |
 ಟ್ಟಿಹವೆ ನಿರ್ವಯಲಿಗೆ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕರ್ಮಗಳು ||
 ವಿಹಿತವಾ ನಿರ್ಣಯವನಱುವೊಡೆ |
 ಬಹಳವದು ಸಂಕೋಚದಲಿ ನಿ |
 ವರ್ಹಿಸಿ ಹೇಳುವೆನುತಲಲ್ಲಮನಾಕೆಗಿಂತೆಂದ || ೧೮ ||

ಬೆಂದ ನುಲಿಯಾಕಾರವಾಗಿಹು |
 ದೆಂದೊಡದು ನೆಯಿವವರ ಕೆಲಸಕೆ |
 ಬಂದುದುಂಟೆ ಮರುಕೆ ಲಿಂಗಜ್ಞಾನವಹ್ನಿಯಲಿ ||
 ಬೆಂದು ಹೋದೊಡಲುಗನು^೧ ಭಾವಿಸ |
 ಲೊಂ^೨ದುವಿಲ್ಲದ ಬಯಲುಗನೊಳಿ |
 ನ್ನೊಂದು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗದೊ ಮುಕ್ತಾಯಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಒಡೆಯ ಚಿತ್ತಯಿಸಯ್ಯ ನಿರ್ವಯ |
 ಲೊಡಲುಗನು ನೀನಹುದು ದಿಟವಾ |
 ದೊಡೆಯದೆಂತೆನ್ನೊಳು ವಿವೇಕವಿಚಾರಬೋಧೆಯನು ||
 ನುಡಿದ ಪರಿಯೆಂತಣ್ಣ^೩ ನಿನ್ನಯ |
 ಬೆಡಗ ನಾನಱುವಂತೆ ಹೇಳೆನ |
 ಲೊಡನೆಯಲ್ಲಮಲಿಂಗನಾ ಮುಕ್ತಾಯಿಗಿಂತೆಂದ || ೨೦ ||

ತಂಗಿ ಕೇಳಾರಾರ ಭಾವದ |
 ಭಂಗಿಯೆಂತಿಹುದಂತೆ ಮದ್ವಚ |
 ನಂಗಳೆಮ್ಮಯ ತನುಮನಚ್ಚಾಯಿ^೪ಗಳು ತೋಱುದೊಡೆ ||
 ಅಂಗವಿದರಾ^೫ವೆಂದು ನೀ ಮನ |
 ಸಿಂಗಿ ತಾರದಿರೆನುತಲಲ್ಲಮ |
 ಲಿಂಗನಾಕೆಗಿದೊಂದು ರೀತಿಯ ನುಡಿದು ತೋಱುಸಿದ || ೨೧ ||

೧ ತೋಷ (ಗ.) ೨ ಲಿಂಗ (ಗ.) ೩ ರೂಪಿ (ಕ.) ೪ ಹಾನಿಗ (ಇ.) ೫ ತೆಂತು (ಜ.) ೬ ನೋತ್ಪಾದ (ಉ. ಚ.) ; ನೋವಚನ (ಇ.) ೭ ಅಂಗಿಗಳು ನಾ (ಗ.)

ಎಲ್ಲವಹುದೈ ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸೆ |
 ಬಲ್ಲವರಿಗಾ ಪಿಂಡಮಯತನು |
 ಎಲ್ಲದಿರೆ ತಾಳೊಪ್ಪ ಸಂಪುಟಸಂಗಶಬ್ದಗಳು ||
 ಎಲ್ಲಿ ಸಂಜನಿಸಿದುವು ನಿಮ್ಮೊಡ |
 ಎಲ್ಲಿ ಪೇಳಿದ ದಸರಿದೊಡಕಿನ |
 ಸೊಲ್ಲನಂಗಳಿವನೆನುತ ಕೇಳಿದಳಾಕೆಯಲ್ಲಮನ

|| ೨೨ ||

ಮಗಳೆ ಕೇಳಾ ಪೃಥ್ವಿಮಯ ತನು |
 ಮುಗಿಲಿಗಿಲ್ಲದೊಡೆನು ಗರ್ಜನೆ |
 ನೆಗಳುತಿರವೇ ಲೋಕವಡಾಯಲೆದೇನು ಸೋಜಿಗವೆ ||
 ಬಗೆಯೆ ಸಾಕ್ಷಾದಪ್ರಮೇಯನ |
 ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣವೆನಿಸುವೆನ್ನಯ |
 ನಿಗಡತನಕೇನಡಿದು ನುಡಿ ಮುಕ್ತಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೩ ||

ಅಹುದು ಮತ್ತೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಮಹಿಮೆಗಳನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು |
 ಸಹಜವಾದೊಡೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳುಪಮಿಸದ ||
 ಬಹಳ ನಿಧಿಯೇ ನೀನೊ ಶರಣೆಂ |
 ದಿಹೆವು ನಾವೆಮಗೀಕೆ ತರ್ಕ |
 ಸ್ವಹೆಗಳೆಂದೆನುತಿದಳಾ ಮುಕ್ತಾಯಯಲ್ಲಮಗೆ

|| ೨೪ ||

ಮನದ ಮತ್ಸರವಳಿದು ಸಾಮತಿಯ |
 ನೆನಹು ನೆಲಸಿ ನಿರ್ಗರ್ವತನದೊಂ |
 ದನುಭವಣೆಯಳವಟ್ಟುದಾ ಮುಕ್ತಾಯಿಗೊಲವಿದೆ ||
 ವಿನುತ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿರ್ಮಳ |
 ತನುವೆ ತಾನಹ ಸೌಖ್ಯತೆಯ ಸೂ |
 ಚನೆಯನುಸದೇಶಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨೫ ||

ನೂಲ ಹಿಡಿದೋಜೆಯಲಿ ಬೆಟ್ಟದ |
 ಮೇಲನಡರುವರಂತೆ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಕೀಲನುಪದೇಶಿಸಿದ ಗುರುವಚನಾಜ್ಞೆಯನು ಹಿಡಿದು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವ |
 ನಾಲಿಸುತಲೊಡಹಾಯ್ದು ನಿಜದ ನಿ |
 ರಾಳದಲಿ ನಿಂದಿದಳಾ ಮುಕ್ತಾಯಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೨೬ ||

ಸುಖವನೈದಿದಳಲ್ಲಮನ ಪದ |
 ನಖದ ಕಾಂತಿಯ ಕಂಡು ಮನಸಿನ |
 ಮುಖದ ಕತ್ತಲೆ ತಿಳಿಯೆ ಪರಮಾನಂದಭಾವದಲಿ ||
 ಅಖಿಲ ಶರಣರು ನೋಡಲಚಲಿತ |
 ಸುಖದಲೋಲಾಡುತ್ತಲಿದಳು |
 ನಿಖಿಳ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತೆ ಮುಕ್ತಾಯಿಗಳು ಜಗವಱಿಯೆ

|| ೨೭ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೨ ಕೃಂ ಪದ ೫೩೭ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ

๑
 ๒
 ๓
 ๔
 ๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಗತಿ

ವಚನ

ಕಳ್ಳಗಂಜಿ ಕಾಡಹೊಕ್ಕರೆ ಹುಲಿ ತಿನ್ನದೆ ಮಾಣ್ಬದೆ | ಹುಲಿಗಂಜಿ ಹುತ್ತ ಹೊಕ್ಕರೆ ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚದೆ
ಮಾಣ್ಬದೆ | ಕಾಲಗಂಜಿ ಭಕ್ತನಾದೆಡೆ ಕರ್ಮ ತಿನ್ನದೆ ಮಾಣ್ಬದೆ | ಅಯ್ಯಾ ಇಂತೀ ಮೃತ್ಯುವಿನ
ಬಾಯಿ ತುತ್ತಾದ ವೇಷದಂಬಕರನಾಸೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧ ||

ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಸರ ಉಂಡ ಸಬುದವೆನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು | ಅಯ್ಯಾ ಬಿಮ್ಮ ನಿಜವುಂಡ ನಿಲವು
ಎನ್ನ ಮತಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು | ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವೆನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವಾ
ಯಿತ್ತು | ಅಂತು ನಿಮ್ಮ ಕಾಯವಿಡಿದಿವು ಕರಸ್ಥಲವೆಂತು ವೇಳಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾ || ೨ ||

ದೇಹಭಾವನಳಿದಲ್ಲದೆ ಜೀವಭಾವನಳಿಯದು | ಜೀವಭಾವನಳಿದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಭಾವನಳವಡದು |
ಭಕ್ತಿಭಾವನಳವಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಅರಿವು ತಲೆದೋರದು | ಅರಿವು ತಲೆದೋರಿದಲ್ಲದೆ ಕುರುಹು ನಷ್ಟವಾಗದು |
ಕುರುಹು ನಷ್ಟವಾದಲ್ಲದೆ ಮಾಯೆ ಹಿಂಗದು | ಅದು ಕಾರಣ ಕಾಯ ಜೀವದ ಹೊಲಿಗೆಯ ಅಳಿದ
ಭೇದವ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರೆ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಅರಿವು ಸಾಧ್ಯವೆಷ್ಟು ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ || ೩ ||

ನೀರಕ್ಕೀರದ ಸಂದುಗಳ ಹಂಸೆ ಬಿಚ್ಚಿಬಲ್ಲದು ನೋಡಯ್ಯಾ | ದೇಹದ ಜೀವದ ಸಂದುಗಳ ನೀವು
ಬಿಚ್ಚಿ ಬಲ್ಲಿರಲ್ಲದೆ ನಾನೆತ್ತ ಬಿಚ್ಚಿನಯ್ಯಾ | ನೀವಿಕ್ಕಿದ ತೊಡಕ ಬಿಡಿಸಬಾರದು | ನೀವು ಬಿಡಿಸಿದ ತೊಡ
ಕನಿಕ್ಕಬಾರದು | ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯಾ ನೀವೆನ್ನ ಕಾಯದ ಜೀವದ ಹೂಲಿಗೆಯ ಬಿಡಿಸಾ
ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ || ೪ ||

ಎಲೆ ಅಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಹೊತ್ತಿಪ್ಪನಳ ಸತ್ತಿಗಣಿ ನಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವ ನಾನೆಚ್ಚಿತ್ತು ನೋಡುವೆನೆಂತಯ್ಯಾ |
ನೋಡಹೋದರೆ ಸತ್ತಿ ಬಿಂದು ಕಣ್ಣಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ | ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಅವಳು ತೋರಳು |
ನಾ ಕಾಂಬ ತೆರನ ತೋರಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾ || ೫ ||

ಸೂಚನೆ

ಲಿಂಗಪದವನು ಸಿದ್ಧರಾಮನು |

ಯ್ಯಾಂಗಿ ತೋಟಾಸಿ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ |

ಲಿಂಗನಿರ್ದಾನು ಸೊನ್ನಲಾಪುರದೊಳಗೆ ಲೀಲೆಯಲಿ ||

ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದಿನ್ನು ಸಾಧಕ |
 ರೆಲ್ಲರಲ್ಪಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವಂ |
 ಹೊಳ್ಳು ಮಾಡಿ ವಿಶುದ್ಧಪೂರ್ವಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ಒಳ್ಳೆತಾಗಿಹ ಸುಖವ ಬಯಸಲು |
 ಬಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗಣುವು ತೋಪುಸು |
 ವಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ತಾನೆ ತನ್ನ ವಿನೋದದಿಂದೆ ಮ |
 ಹಾನುಭಾವವ ಬಯಸಿ ಬಳಲುವ |
 ಮಾನವರಿಗಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಪುನಿಸುವೆನೆನುತ ||
 ತಾನೆ ವರ ಗುರು ತಾನೆ ಜಂಗಮ |
 ತಾನೆ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವ |
 ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾ ಪ್ರಭುವೆ ಬರುತಿರ್ದ

|| ೨ ||

ಪಿಂಡದೊಳು ಪಿರಿದೆನಿಪ ನಾಡಿ |
 ಮಂಡಲಂಗಳ ತಾನೆ ಸಾಧಿಸಿ |
 ಕಂಡಖಂಡಜ್ಞಾನದಿಕ್ಕೆಯ ಪರಿಯನಿರಿದಿಟ್ಟು ||
 ಮಂಡಲಿಸಿ ಕಲುಮರನಲೊಡ್ಡಣೆ |
 ಗೊಂಡು ಮಾಡಿಸಿ ಹೆಸರುವಡೆದು |
 ದ್ವಂಡರೀತಿಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಪುರಕೆ ಪ್ರಭು ಬಂದ

|| ೩ ||

ಹಲವು ದೆಸೆಯಲಿ ಚಿತ್ರಂಪತ್ರದ |
 ಚಿಲುಪನಾಗಿರೊಂ ಪರಿಪರಿಯ ದೇ |
 ಗುಲವ ಮಾಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಗುಡ್ಡಗಳೆಕ್ಕಿವಿಂಡುಗಳ ||
 ನೆಲನೆ ಬೆಸಲಾದಂತೆ ನಿಮಗೆ ಮ |
 ನ್ಗೊಲಸದೊಡ್ಡರು ಬಂಡಿಕಾಪರು |
 ಕಲುಕುಟಗರಿದೈಯ ಸೊನ್ನಲಪುರಕೆ ಪ್ರಭು ಬಂದ

|| ೪ ||

೧ ಪಥವನು (ಜ.) ೨ ಗಳೆದು (ಇ, ಉ.) ೩ ಪೂರ್ಣ (ಕ.) ೪ ಸುವ (ಉ.) ೫ ತೋರಿ (ಉ.) ೬ ಖಂ (ಕ, ಜ.) ೭ ದೀಕ್ಷೆ (ಖ.) ೮ ವೃತ್ತಿ (ಅ, ಖ, ಚ, ಜ.) ೯ ಪರಿ (ಜ.) ೧೦-೧೦ ಪತ್ರಾ | ವಳಿಯು ರಾಜಸ (ಗ.) ೧೧-೧೧ ಮೇಣ ಬಲು | ಗೆ (ಚ.)

ನೂಲ ಸಂಕಲೆಗಡಿದು ಕನಕದ |
 ಕೋಳವನು ಕಾಲಿಗೆ ಕೀಲಿವ |
 ಕಾಳು ಮತಿಯವನಂತೆ ಸತಿಸುತಕೂಟಭಯವೆಂದು ||
 ಬಾಳಿಕೆಯನತಿಗಳೆದು ಮರಳಿಯು |
 ಗೋಳುಮಂಡೆಯ ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ |
 ಕೋಳುಹೋದನೆ ರಾಮನೆನುತಲ್ಲಮನು ಬಿಟಗಾದ

|| ೫ ||

ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸಾರವನು ಸಡಿಲಿಸಿ |
 ಹೊಕ್ಕನಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯ ಸಂಸಾರ |
 ರಕ್ಕಕಟ ವಿಖ್ಯಾತಿಪೂಜಾಲಾಭದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ||
 ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾಮನು |
 ಮಿಕ್ಕ ಭವಭಾರಿಗಳನಾದೊಡೆ |
 ಮುಕ್ಕಳದೇ ವಿಧಿಯೆನುತಲ್ಲಮ ನೋಡಿ ಬಿಟಗಾದ

|| ೬ ||

ಒಡ್ಡ ರಾಮನಿದೇನು ಗೊಡವೆಯ |
 ನೊಡ್ಡಿ ಕೊಂಡು ವೃಥಾ ಮನಸ್ಸನು |
 ಗೊಡ್ಡ ಮಾಡಿಯೆ ಕೆಟ್ಟನೆನುತಲ್ಲಮನು ಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಗುಡ್ಡ ರೆಲ್ಲರು ಗುರುವನಾವನು |
 ಖಡ್ಗ ತನದಲಿ ಜಱಿವನೆನುತವ |
 ರಡ್ಡ ಹಾಯ್ದರು ತೊಡಗಿದರು ತೋಟಿಯನು ತಮತಮಗೆ

|| ೭ ||

ಅರರೆ ಫಡಫಡವಾರು ನಮ್ಮಯ |
 ಗುರುವನೀಪರಿ ಜಱಿದು ಜಾಡಿಸಿ |
 ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಮರೆಂದ್ರರು ನುಡಿಯಲಮ್ಮವರೆ ||
 ಮರುಳು ಮಾನವ ನೀನು ನುಡಿದರೆ |
 ಸರಿಯೆ ಸಿದ್ಧಂಗೆನುತಲಿದ್ದರು |
 ಕೆರಳಿ ಗುಡ್ಡಗಳೆಕ್ಕೆವಿಂಡುಗಳಲ್ಲಮಪ್ರಭುವ

|| ೮ ||

೧ ಬಳಿಕ (ಇ, ಉ, ಖ, ಚ.) ೨ ಬೋ (ಅ, ಇ.) ೩ ಹೇಯ (ಕ.) ೪-೪ ದಿಹುದೇ
 ವಿಧಿಯೆನುತಲ್ಲಮನು (ಉ, ಗ.) ೫ ನುಡಿ (ಗ.) ; ಬಯ (ಉ.) ೬ ನುಡಿದರು (ಉ.) ;
 ಜಾಳಿಸಿ (ಅ.) ; ಜಂಕಿಸಿ (ಇ.)

ಅಕಟ ನಿಮ್ಮಯ ಗುರುವಿನಾಗಮ |
ಯುಕ್ತುತಿ ಪಾಪಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದುದೆ |
ವಿಕಳ ಸಿದ್ಧನ ನಂಬಿ ಪಡೆದಿರಿ ಗುಡ್ಡ ಪದವಿಯನು ||
ಸಕಲ ಕಲ್ಲನು ಕಡಿದು ಕೌಲ್ಲಿಗೆ |
ಶಿಖರ ದೇಗುಲವೆಂದು ಮಾಡಿಸಿ |
ಮಕರಿಸುವರವರೊಡ್ಡ ರಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧ ರಲ್ಲೆಂದ

|| ೯ ||

ಎಕ್ಕೆವಿಂಡುಗಳೆಲ್ಲರಾಳನ |
ಮಿಕ್ಕು ಜಱಿವಲ್ಲಮನ ಮಾತಿಗೆ |
ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ಕೋಪಾಟೋಪವಾವರಿಸಿ ||
ತಕ್ಕಯಿಸಿ ಕೆಡಬಡಿಸೆನುತಡ |
ಹೊಕ್ಕು ಮೈದುಡುಕಿದರೆ ನಗುತಲಿ |
ಸಿಕ್ಕದವದಿರಿಗಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಂತೆಂದ

|| ೧೦ ||

ಸಲುವುದೈ ದಿಟವಿನ್ನು ನಿಮಗೆ |
ಕ್ಕಲನ ಹೆಸರದು ಹುಸಿಯೆ ಅಲ್ಲದೊ |
ಡುಲಿದು ಘೋರಿಸಿ ಕೆರಳಿ ಮೊಗ್ಗರವಾಯ್ಪುದೇ ಬಡುದೆ ||
ಬಲುಹು ನಿಮ್ಮಯ ಗುರುನಿರೂಪಣೆ |
ಕಲಹಕಾರಣರಾದಿರೆನುತಲಿ |
ಹಳಿದು ಹಿಪಾಳಿಸಿದನಲ್ಲಮಲಿಂಗನವರುಗಳ

|| ೧೧ ||

ನೋಡು ನೋಡಾ ಮತ್ತೆ ಮಾಡದೆ |
ನಾಡಮಾತನು ಕಲಿತು ನಮ್ಮೊಡ |
ನಾಡುತಿಹರೆ ದೊರಾರತನದಲಿ ಮರುಳುತನದಿಂದೆ ||
ಬಿಡ ಬಿಡಿಸ್ತೆಮ್ಮ ಗುರುವನು |
ಖೋಡಿಗಳೆದರೆ ಕೆಡುವೆ ನೀನೆನು |
ತಾಡುತಿರ್ದರು ಬಡುಯ ಬೀರವಳಿ ಗುಡ್ಡ ರಲ್ಲಮಗೆ

|| ೧೨ ||

ಗುಡ್ಡಗಳು ನೀವಕಟ ನಮ್ಮಯ |
 ಖಡ್ಗತನಕಾನುಗಿವಿರೆ ನಮ್ಮಯ |
 ದೊಡ್ಡನನು ಕರೆತನ್ನ ನೋಡುವೆವಾತನಳಬಳವ ||
 ಒಡ್ಡರಾಮನ ರೀತಿಯನು ಭವ |
 ದೊಡ್ಡವಣಿಯನು ಕಾಬೆವೆನುತಲಿ |
 ಗುಡ್ಡರೆಲ್ಲರು ಕೆರಳುವಂತಿರೆ ನುಡಿದನಲ್ಲಮನು

|| ೧೩ ||

ಕೆಡಹಿಕೊಳ್ಳಿನ್ನೀತನಾಳ್ವನ |
 ಜಡಿದು ನುಡಿದುಕ್ಕಲಿಸಿ ಹೋಹನೆ |
 ಹಿಡಿದು ಕೋ ಕೋ ಎನುತ ಗುಡ್ಡಗಳೆಕ್ಕವಿಂಡುಗಳು ||
 ಬಿಡದೆ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಲ್ಲಮನ ಬಯ |
 ಲೊಡಲ ಬಂಧಿಸಲೆಂದು ಬಿಗಿಯಲು |
 ಹಿಡಿಹಿಗಿಲ್ಲದೊಡವರು ಬಿಟಗಾಗಿದರದ ಕಂಡು

|| ೧೪ ||

ನೆರವಿ ತಾನಾಗೆಹನು ತತ್ತಡಿ |
 ಹೊರಗೆ ಬಂದಿಹ ದೂರ ಹೋಗಿಹ |
 ತೆರಳ ತಕ್ಕಗೆ ಸಿಕ್ಕನೀ ಪರಿ ಹಲವು ಹವಣಿಯಲಿ ||
 ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಲು ಬಳಕ ಗುಡ್ಡರು |
 ಕೆರಳ ಕೆಡೆಯೆನುತಲ್ಲಮನ ಮೋ |
 ಲುರವಣಿಸಿ ಕವಿದಿಟ್ಟು ಕಣಿದರು ಕಲ್ಲಮಳೆಗಳನು

|| ೧೫ ||

ಪಿಂಡು-ಭಾರದ್ ದೇಹಿಯನು ಮೈ |
 ಗಂಡು ನೋಯಿಸಬಲ್ಲವಲ್ಲದೆ |
 ಖಂಡಿಸುವುದೇ ಬಯಲದೇಹಿಯನಾವ್ ಕೈದುಗಳು ||
 ಕಂಡುದುಂಟೆನಲ್ಲಮನ ನಿಡು |
 ಗುಂಡುಗಳು ಮೈಗಾಣಿಸದೆ ಭೂ |
 ಮಂಡಲದಲುರುಳಿದುವು ನೋಡುವರೆಲ್ಲ ಬಿಟಗಾಗೆ

|| ೧೬ ||

೧ ಉ (ಚ.) ೨ ಕಿನ್ನಾರಿ (ಇ.) ೩ ದಿಕ್ಕರಿ (ಇ.) ೪-೪ ರ ಹಿಂದು ಸಂದಣಿಸಿ (ಜ.)
 ೫ ಯೊಳು ತಾ (ಜ.) ೬ ವಹಣಿ (ಇ, ಬ, ಖ.) ೭-೭ ವಾಗದ ವೇಹಿಯನು ಕೈ | ಗುಂಡು
 ನೋಯಿಸಲೆಂತು ಬಲ್ಲವು (ಗ.) ೮ ವಾಗಿದ (ಬ.) ೯ ನವರ (ಇ.)

ನೊಂದು ಸೈರಿಸದವ ಕನಿಷ್ಠನು |
 ನೊಂದು ಸೈರಿಸುವವನು ಮಧ್ಯಮ |
 ನೊಂದೆನೆಂಬುದು ನೆನಹಿಗಿಲ್ಲದೊಡಾತನುತ್ತಮನು ||
 ಎಂದು ಬಗೆವುತ ತನ್ನ ಮನದಲಿ |
 ನೊಂದೆನಾದೊಡೆ ಮೂಜಗಂಗಳು |
 ಬೆಂದು ಹೋಹವೆನುತ್ತ ನಸುನಗುತಿರ್ದನಲ್ಲಮನು

|| ೧೭ ||

ಆಳು ನೆರೆದುದು ಲಕ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ಕವಿದಿಡುತಲ್ಲವು |
 ಹೂಳಿಹೋದನು ಕವಣಿಗಲ್ಲಲಿ ಕೈದುಗಳಲೆನಲು ||
 ಹೇಳಲೇನದ ಕಲ್ಲ ರಾಶಿಯ |
 ಮೇಲೆ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನಯ |
 ಲೀಲೆಯಲಿ ನಿರ್ಲಿಪನಿರ್ದನು ನಗುತ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೧೮ ||

ಮುನಿದು ಮುತ್ತಿಯೆ ಸೆಣಸಿ ಹೋರುವ |
 ಜನಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲಿ ಇಬಹು ರೂ |
 ಪನೆ ವಿರಾಜಿಸಿ ಹಲಬರಗಿಲ್ಲಮರಾದರೆಂಬಂತೆ ||
 ಎನಿತು ಜನ ಮಾಯಾಂತು ನಿಂದೊಡೆ |
 ಯಳನಿತು ರೂಪಿನಲಾಂತು ನಿಂದನು |
 ಘನಮಹಿಮನೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧೯ ||

ಭಾಯಿಯೊಳು ಕಾಳಗವ ಮಾಡುವ |
 ಮಾಯವಶರುಗಳಂತೆ ಕಡಿತನ |
 ಕಾಯಸವೆ ಕೈಗಟ್ಟಿ ಹೋಯಿತು ಕದನಮುಖದೊಳಗೆ ||
 ಕಾಯವಿರಹಿತನಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ರಾಯನಾರಿಂದಱಿಯಲಱಿಯದೆ |
 ಸಾಯಸವನಾಳಿದರು ಗುಡ್ಡಗಳೆಕ್ಕಿವಿಂಡುಗಳು

|| ೨೦ ||

೧ ಮನದೊಳಿ (ಉ.) ೨ ತೃಕ್ಷ (ಇ, ಗ, ಜ.) ೩-೩ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನನುಕರಿಸಿ ಪಲಬರುಗಳ
 (ಗ.) ೪-೪ ತೆರೆಯು ತಾನ (ಉ.) ; ತೊಡಂ ತಾನ (ಗ.) ೫ ತ (ಜ, ಮು.) ; ಕಯ್ಯ
 (ಅ, ಒ, ಕ, ಖ, ಗ, ಚ.) ೬ ತಲ್ಲದೆ (ಉ.) ೭ ತಾಳಿ (ಉ.) ; ಮಾಡಿ (ಮು.)

ಪರಿಕಿಸಲು ಹರಿಯಾದೊಡಾಗಳೆ |
 ತಿರುಹಿ ಚಕ್ರದೊಳಿಡುವ ಮೆಣ್ ಪುರ |
 ಹರನು ಮುಳಿದೊಡೆ ಭಾಳನೇತ್ರದೊ ಕಿಡಿಯ ಕೆದರುತಿವನು ||
 ಅರಿಗಳನು ನೋಯಿಸನು ತಾನೂ |
 ಕೆಳರಳನೆನುತಲ್ಲಮನ ಮಹಿಮೆಗೆ |
 ಶರಣು ಶರಣನುತಿರ್ದರಲ್ಲರು ಕೂಡೆ ನೋಟಕರು || ೨೧ ||

ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧನನೆಳಸಿದಾತಂ |
 ಗೊಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡದನ್ನಕ |
 ನಮ್ಮ ಕೋಪಾಟೋಪ ನಿಲ್ಲದೆನುತ್ತ ಪರಿತಂದು ||
 ಸುಮ್ಮನೆಮ್ಮಂದೊಬ್ಬ ಜಂಗಮ |
 ಹೆಮ್ಮೆಗೆಡಿಸಿಯೆ ಹಳ್ಳಿದು ನುಡಿದನು |
 ನಿಮ್ಮನೆಂದಜುಹಿದರು ಹದನರ್ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ || ೨೨ ||

ಆರು ನಮ್ಮನು ಜಙ್ಗಿದವರು ಜಂ |
 ಭಾರಿಯೋ ದನುಜಾರಿಯೋ ಕಾ |
 ಮಾರಿಯೋ ತೋಱಿಂವನ ಹೆಡತಲೆಗುಗಿವೆ ನಾಲಗೆಯ ||
 ಬೇರು ಸಹಿತವೆ ಕೀಳುವೆನು ಕೈ |
 ವಾರವೇಕೆನುತೆದ್ದು ಬಂದನು |
 ಧೀರತನವಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ಗಜಜಾ ಗರ್ಜಿಸುತ || ೨೩ ||

ಲೇಸು ಲೇಸೈ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ವಾಸಿ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗಿಂದಲಿ |
 ಸಾಸಿರಕೆ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿತಲ್ಲಾ ಸುಡು ಯತಿತ್ವವನು ||
 ಈಸು ಕೋಪಾಟೋಪ ರೋಷಾ |
 ವೇಶಗವೇತಕೆ ಯೋಗಿಯಾದ ನಿ |
 ರಾಸೆವಂತಂಗೆನುತಲಿದ್ದನು ನಗುತ ಪ್ರಭುರಾಯ || ೨೪ ||

೧ ನಿ (ಬ.) ೨ ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣಲಿ (ಇ.) ೩ ತೋರು (ಬ.) ; ಕಾರು (ಕ, ಚ.) ೪ ಹಿಂದಕೆತ (ಅ.) ೫-೫ ಶರಣನುತ ಕೈಮುಗಿವುತಿರ್ದರು ಕೂಡೆ ತಮತಮಗೆ (ಅ.) ೬ ಹಳ್ಳಿದು ನುಡಿದಂ (ಉ.) ; ಸೆಣೆಸಿದಾತಂ (ಬ.) ೭ ಗ (ಉ.) ೮ ಜರಿ (ಬ.) ; ಮುಳಿ (ಖ.) ೯ ಹಲ ಬರು (ಗ.) ; ಝಗದವ (ಜ.) ೧೦ ಹೇಳ (ಉ.) ೧೧ ಎರಲಕೆವೇಷ (ಗ.)

ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾದೊಡೆಯು ಸುಖ |
 ಸೇವೆಯನುಗೊ ಸೂಚಿಸುವನಲ್ಲದೆ |
 ಸಾವು ಹುಟ್ಟುವ ಕರ್ಮಬಂಧದ ನುಡಿಯನುಸುರುಳಿವನೆ ||
 ದೇವನಲ್ಲವು ನುಡಿದು ತೋಪಾದ |
 ಭಾವ ಸೊಗಸದೆ ಕೋಪದುರಿಯಲಿ |
 ತೀವಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗುತಿರ್ವನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ || ೨೫ ||

ಸಾಕು ಸಾಕು ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲವ |
 ನೀ ಕಲಿತು ಬಂದೆಮ್ಮ ಮಂದಿಯ |
 ಕಾಕುತನದಲಿ ಕಾಡಿದಾ ಮಗ್ಗಿಟ್ಟು ನಮ್ಮೊಡನೆ ||
 ನೂಕಲಪಾಯದು ನಿನಗೆನುತಲು |
 ದ್ರೋಕದಿಂದಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ನೇಕ ವಹಿಣಿಯಲಣಕವಾಡುತಲಿರ್ದನಲ್ಲವನ || ೨೬ ||

ಭಾಪುರೇ ಮರು ಪೂತು ನೀನಹು |
 ದೀ ಪರಿಯಲಿರಬೇಕು ಮನದಾ |
 ಭಾಪದಂಗವಣೆಗಳು ಮಿಗೆ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚಿನಲಿ ||
 ಕೋಪ ನಿಮ್ಮಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ |
 ಭಾಪದಲಿ ಶಾಶ್ವತವಲಾ ನಿ |
 ಲೋಪಗೀ ಪರಿಯುಚಿತವೇ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಕೆಣಕದಿರು ನೀ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗ |
 ಕೆಣಕೆ ನಿನಗೇಕಕಟ್ಟಿ ಲೋಕವ |
 ನಣಕವಾಡಿಯ ಹೋಹೆಯಲ್ಲದೆ ಯೋಗಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ಸೇನಸದಿರು ನೀನಾಚೆಯೀಚೆಯಂ |
 ಬಣಗರಂಗದದಲೆನ್ನನೆಂದರೆ |
 ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಡಿಯಂ ಕೆದಗಿಪುವೆನೆಂದ ರಾಮಯ್ಯ || ೨೮ ||

೧ ವನೆಯ (ಉ, ಗ.) ೨ ಜೋಡಿ (ಉ.) ೩ ಬಗೆ (ಜ.) ೪ ನೆರೆಸು (ಚ.) ೫-೬ ನೂಕಿ
 ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರ್ದೆಯೆಮಗಿನ್ನೀಗ (ಜ.) ೭ ಕಾಡದಿರು ಹೋಗಿ (ಅ.) ೮ ಹವ (ಅ, ಇ.) ೯ ಕೆನು
 ತ (ಉ.) ೧೦ ದಣಿವೆ (ಜ.) ೧೧ ನಿನಿತು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ (ಜ.) ೧೨ ಕಿಚ್ಚ (ಅ, ಉ, ಜ.) ೧೩
 ತೋ (ಒ, ಮು.)

ಚಾಗು ಚಾಗುರೆ ನೊಸಲಗಣ್ಣಿನ |
 ಬೇಗೆಯಲಿ ಮುನ್ನೆನಿತ ಕೊಂದೆಯೊ |
 ಯೋಗಿಯಹುದೈ ನಿನ್ನು ಹಿಂಸಾಧರ್ಮಕರ್ಮದಾಲಿ ||
 ರಾಗದಿಂದುದೇಳುತಿಹ ಭವ |
 ರೋಗಿ ನಿನ್ನಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿ |
 ಕಾಗದೆಮಗೆನುತಿರ್ವನಲ್ಲಮ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ

|| ೨೯ ||

ಜಡಿದು ನುಡಿವುದನಿತನಾದೊಡೆ |
 ಬಿಡನೆನುತ್ತಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು |
 ಘಡಿಘಡಿ ಘೂರ್ಮಿಸುತ ಕೋಪಿಸಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಿಹಿಯೆ ||
 ಸಿಡಿಲುಗಿಡಿಗಳು ಸೂಸೆಯಲ್ಲಮ |
 ನಡಿಗಳೆಡೆಯನು ಹೊದ್ದಲಮ್ಮದೆ |
 ಸಿಡಿದು ಸೀಕರಿಗರಿಸುತಿರ್ದುವು ಸಕಲ ಜೀವರನು

|| ೩೦ ||

ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಪರಮಪುರುಷನ |
 ಕೂಡೆ ತೋಟಿಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನು |
 ಮೂಢತನದಲಿ ಹವಣನೆಯದೆ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ನೋಡೆ ಬಡವನ ಕೋಪ ದವಡೆಗೆ |
 ಕೇಡು ತಹವೊಲ್ ತನ್ನ ಪುರವನೆ |
 ಕೂಡೆ ಸುಡುತಿದೆ ಕಿಚ್ಚುಗಣ್ಣಿಂದೊದಲುತಖಳ ಜನ

|| ೩೧ ||

ಕಡಲನೆತಿ ಮಥನವನು ಮಾಡಲು |
 ಸುಡುತ ಬಹ ಹಾಲಾಹಲಾಗ್ನಿಯ |
 ಕಡುಹ ನಿಲಿಸಿ ಜಗಂಗಳನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಶಿವನಂತೆ ||
 ತೊಡೆದನಾಗಳೆ ನೊಸಲಕಣ್ಣಿನ |
 ಕಿಡಿಯನೆಲ್ಲರನುಳುಹಿದನು ತ |
 ನ್ನಡಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯ ನಿಮಿಷದಲಿ

|| ೩೨ ||

ಕಲ್ಲ ತಾಗಿದ ಮಿಟ್ಟಿಯಂದದ |
 ಲೆಲ್ಲ ಮುರಿದುವು ನೊಸಲಗಣ್ಣಿನ |
 ದಳ್ಳುರಿಯ ನಾಲಗೆಗಳೊಯ್ಯನೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಡೆಗಾಗಿ ||
 ಬಳ್ಳಿ ಮರನನು ಹಬ್ಬುವಂದದಿ |
 ನಿಲ್ಲದಡರಲು ಬಳಿಕ ತಾ ತ |
 ನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿವೋಗುತಿರ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

|| ೨೩ ||

ನೊಸಲಗಣ್ಣನು ತೋರುವವರಿಗೆ^೧ |
 ವಿಷಮತರದಂಗಾಲ ಕಣ್ಣನು |
 ಪಸರಿಸುವರುಂಟಕಟ ಮರುಳೇ^೨ ನಿನ್ನ ಹವಣೇ^೩ನು ||
 ಸಸಿನೆ ಮಾಡಿನ್ನಾ ದೊಡೆಯು ಗ |
 ವಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯನೆನುತ ಮಿಗೆ ಬೋ |
 ಧಿಸಿದನೊಲವಿಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ

|| ೨೪ ||

ನಾಚಿದುದು ಮನ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ |
 ಚಾಚಿದುವು ಬಳಕೆವೆಯ ಕದಗಳು |
 ಸೂಚಿಸಿತು ಪರಿಪಾಕಭಾವನೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ ||
 ಆಚರಿಸಿತನುತಾಪ ಗರ್ವಕೆ |
 ಮೋಚನವೆ^೪ ಮುಖವಾಯ್ತು ಯೋಗದ |
 ಶೌಚತೆಗೆ^೫ ಬೆರೂರುತಿರ್ದುದು ಸಿದ್ಧರಾಮನಲಿ^೬

|| ೨೫ ||

ತ್ರಿಪುರಸಂಹರನೀತನೆಂಬೊಡೆ |
 ಕಂಪಿತನಾತನು ಶಾಂತನೀತನು |
 ಚಪಳಕಾಮವಿರೋಧಿಯಾದೊಡೆಯರ್ಥನಾರೀಶ ||
 ಉಪಮಿಸುವೊಡೆ ಮಹಿಮನಾದೊಡೆ |
 ವಿಪುಳತರ ನಿರ್ಲೀಪನೀತನು^೭ |
 ಕವಿಲಿಸಿದ್ಧಮಲೇಶನಹನೆನುತಿರ್ದ ರಾಮಯ್ಯ

|| ೨೬ ||

೧ ಮಿಂಟಿ (ಅ, ಬ, ಕ.) ೨ ವರಿಗತಿ (ಗ.) ೩ ಟರೆಮರುಳೆ ನೀ (ಉ.) ೪ ಪಾಡೇ (ಅ, ಚ.)
 ೫ ವಿ ಮೋಚನಕೆ (ಗ.) ೬ ಯಾಚತೆಗೆ (ಜ.) ೭-೭ ಬೆರೂರುಗುತಿರ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ (ಇ.)
 ೮ ನೆ (ಅ, ಉ, ಬ, ಮ, ಚ.)

ಕುಱಿಗಳಾದೊಡೆ ಸಲಹಿದೊಡೆಯನ |
 ನಱಿದು ಬೆಂಬಿಡವರರೆ ಶಿವ ಶಿವ |
 ಕುಱಿಗಳಿಂದಾ ಕೌಪ್ಪವಲ್ಲಾ ಎನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುವ ||
 ಎಱಿಯನ್ನೈತರಲೆನ್ನ ಮದೊದಲಿ |
 ಮಱಿದೆನೆನುತೊಳಗೊಳಗೆ ಮನದಲಿ |
 ಮಱುಗುತ್ತಲ್ಲಮನೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

|| ೩೭ ||

ತ್ರಾಹಿ ಕರುಣಾಕರನೆ ಸರ್ವ |
 ದ್ರೋಹವೆನ್ನದು ನಿನ್ನನಱಿಯದೆ |
 ಮೋಹ ಮಾಯಾಡಂಬರಕೆ ಮರುಳಾದೊನ್ನೆಬರ ||
 ಊಹೆಗೇಡುಗನವಗುಣದ ಸಂ |
 ದೋಹವನು ನೀ ಮಱಿದು ಕರುಣಿಸ |
 ಬೇಹುದೆನುತಾ ರಾಮನಲ್ಲಮನಂಫ್ರಗೇಱಗಿದನು

|| ೩೮ ||

ಮನದೊಳಗೆ ನಸು ನಗುತಲಿ ಮೂ |
 ಖನ ಗುಣಂಗಳನೇನ ನೋಡುವೆ |
 ನೆನುತಲ್ಲಮ ಸರ್ವಜೀವದಯಾಳಪ್ರಪಾಯಕನು ||
 ತನುಜ ಸಾಕೇಳೇಳು ಖಾತಿಯ |
 ನೆನಹು ನಮ್ಮೊಳಗಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ |
 ವಿನಯದಿಂದೆತ್ತಿದನು ರಾಮನ ವಿಮಲ ಮಸ್ತಕವ

|| ೩೯ ||

ದೇವ ನೀನಿ ಪರಿಯ ಜಂಗಮ |
 ಭಾವ ಭಣಿತೆಯ ಧರಿಸಿ ಬಂದರೆ |
 ಗಾವಿಲರು ನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನು ||
 ಜಾವಳಿಗ ನೀನೆಂದು ಬಗೆದಕ |
 ಟಾವು ಬಳಲಿದೆವಿನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ |
 ಕಾವುದೆನುತಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು ನುಡಿದನಲ್ಲಮಗೆ

|| ೪೦ ||

ಹರಸಿಕೊಳ್ಳರೆ ಕೆಲರು ಸಚರಾ |
 ಚರರಿಗೊಳ್ಳಿತ ಪಕ್ಷಪಾತದಿ |
 ಹರಸಿ ಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ ಶಾಂತಿಗಳಾಗಲೆಂಬಂತೆ ||
 ಹಿರಿಯರನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಾ |
 ದರನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವದು ಯೋಗೀ |
 ಶ್ವರರಿಗನುಚಿತವೆಂಬರೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಗುರುರಾಯ ನಮ್ಮಯ |
 ಚಿತ್ತದೊಳಗಿನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸ |
 ಉಯುತ್ತುನಾಥನು ಪಕ್ಷಪಾತ ಭ್ರಮೆಗಳಿಡಿದಿಹವು ||
 ಎತ್ತ ಬಲ್ಲವು ಸರ್ವರನು ಸಮ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಕಾಬಿಡುವ ನೀನೊಲಿ |
 ದಿತ್ತೊಡಮಗಿನ್ನೂ ದೊಡಾಗಲಿ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೨ ||

ಆಗಲದಕೇನೊಂದು ಬಾಳಿಯ |
 ಲಾಗುವುದೆ ಸಮಬುದ್ಧಿ ಮೆಲ್ಲನೆ |
 ಲಾಗಿಸುವುದಿರುತ್ತಿರುತಲಿ ಪರಿ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಲಿ ||
 ಯೋಗಮಾರ್ಗವನಣುವೊಡವಿಳಿ |
 ಯೋಗಿಯಾದೊಡೆ ಬಳಿಕಲಾತಗೆ |
 ಬೇಗ ಸಮತೆ ಸಮಾಧಿಯಹುದೈ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ದರ್ಶನ ಸ್ವ |
 ಶ್ವನವೆ ಸರ್ವಸಮಾಧಿಯನಗಾ |
 ಮನುಮುನಿತ್ತಿದಶರುಗಳಿದಿರೊ ದೇವ ಕೇಳಿನ್ನು ||
 ಮನವೊಲಿದು ನಿವಿನ್ನು ಮಲಿಕಾ |
 ಜ್ಞಾನನ ನೋಡಲು ಬಿಜಯ ಮಾಡುವು |
 ದೇಸುತ ತನ್ನಯ ಮರಕೆ ಕರೆದನು ರಾಮನಲ್ಲಮನ || ೪೪ ||

೧ ದೆಂಬ (ಇ.) ೨-೨ ನಮಗಿ | ಸ್ವತ್ತರಾಗಲಿ ನೀನೊಲಿದು ಪ್ರಭುರಾಯ ಹೇ (ಜ.) ೩-೩ ರಿಂ |
 ಗಾಗಲಹುದೇ ಸಮತೆ (ಇ.) ೪ ಬಲುಹಿನ (ಇ.) ೫ ವೃತ್ತಿ (ಗ.) ೬ ದು ಸಕ (ಇ.)
 ೭-೭ ದರುಶನವು ನೆ | ಟ್ಟನೆ ದೊರಕಿದುದರಿಂದ ನಿರ್ಮಲ | ಘನ ಸಮಾಧಿ ಸಮಸ್ತ ದೊರಕುವುದಾವ
 ಸೋಜಿಗವು (ಗ.) ೮ ಕೈಸೆ (ಇ.) ೯ ಯೆಂಬುದು (ಇ.) ೧೦ ನಂದ್ರಾದಿಗಳು ಸರಿಯೇ (ಇ.)

ಬಿಡು ಮರುಳೆ ಮನೆಯೇನು ಮಠವೇ |
 ನಡವಿಯೇನೂರೇನು ಬೇಜಿಂ |
 ದೆಡೆಗಳುಂಟೇ ಸರ್ವಗತನಾದಾ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ||
 ಾನುಡಿದುದೇ ಶಿವತತ್ವದಾಗಮ |
 ನಡೆದುದೇ ಶಿವಮಾರ್ಗ ಶರಣರ |
 ಬಿಡಗು ತಾನೀ ಪರಿ ಕಣಾ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೫ ||

ಅಹುದು ನಿಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತ ಬಂದ |
 ಲ್ಲಿಹುದು ನಾವದನೇನ ಬಲ್ಲಿವು |
 ಸಹಜವಾದೊಡೆ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಶರಣರನುಮತವ ||
 ವಿಹಿತವೆನುಗಿನ್ನೇನು ಗತಿ ಘನ |
 ಮಹಿಮ ಕರುಣಿಸೆನುತ್ತ ಕಿಂಕಿಲ |
 ಸಹಿತ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡುತಿರ್ದನು ರಾಮನಲ್ಲಮಗೆ

|| ೪೬ ||

ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಪಾಕವಾದ ಮ |
 ಹೋತ್ತಮಂಗಲ್ಲದೆ ನಿರರ್ಥಕ |
 ಬಿತ್ತಲಾಗದು ತತ್ವಬೀಜವ ಬದ್ಧ ಭವಿಗಳಿಗೆ ||
 ಹೊತ್ತು ಹೋಗದೆ ಗೋಷ್ಠಿಮಾಡುವ |
 ಕೃತ್ಯವಲ್ಲಿದು ಸಕಲಸಂಗನಿ |
 ವೃತ್ತನಾದಂಗಲ್ಲದಾಗದು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೭ ||

ಹಲವು ಬಿನ್ನಹಕಂಜುವೆನು ಕೋ |
 ಟಲೆಗೆ ನಾನಿನ್ನಾಱಿ ಕರ್ಮದ |
 ಕಳವಳಕೆ ಬೇಸತ್ತೆ ಖಂಡಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟೆನು ನಿನ್ನ ಪಾದದ |
 ನೆಲೆಯ ಕಾಣದೆ ದೇವ ನೀನೇ |
 ಸಲಹೆನುತಲ್ಲಮಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನು ರಾಮಯ್ಯ

|| ೪೮ ||

೧-೧ ನಡೆದುದೇ ಶಿವಮಾರ್ಗವಾತನು | ನುಡಿದುದೇ ಶಿವಮಂತ್ರ (ಜ.) ೨ ವಾ (ಕ, ಗ.)
 ೩ ತೊಡಕು (ಮು.) ೪ ರಾದ ಶರಣರನು (ಜ.) ೫ ಳಲಿ (ಉ, ಕ.) ೬ ಕಂ (ಇ, ಉ,
 ಒ.) ೭ ಬಿಸಿ (ಉ.) ; ನೆನು (ಚ.)

ಮತ್ತೆ ಕರುಣಿಸಿ ಹೆಣ್ಣಿನೊಸಲ ಹಿಡಿ |
 ದೆತ್ತಿ ಬಾರದೆನುತ ತನ್ನಯ |
 ಹತ್ತಿರಕೆ ಕರೆದಾತನನು ಕೈವಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಹೆತ್ತ ತಂದೆಯದಾವ ಪರಿಯಲಿ |
 ಪುತ್ರನನು ಬೋಳೈಸುವಂತಿರೆ |
 ನಿತ್ಯನಲ್ಲಮ ಸಿದ್ಧರಾಮನನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೪೯ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿಸುವೊಡೆಂಬತ್ತುನಾಲುಕು |
 ಲಕ್ಷ ದೇಹಿಗಳೊಳಗೆ ಮಾನವ |
 ಪಕ್ಷದೇಹಿಯೆ ಸಕಲ ಕರ್ಮಕೆ ಕರ್ತನಾಗಿಹನು ||
 ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕರಾದವರುಗಳು |
 ಪೆಕ್ಷಿಸದೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಸುಖಿಯಪ್ಪರೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೦ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನಾವ ಪರಿಯಲಿ |
 ಬಂಧಿಸುವ ಪರಿ ಮೊಲನ ಕಂಡೊಡೆ |
 ನಿಂದುದುಂಟೆ ನಾಯಿಗಳು ದಿಟನಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ಮುಂದುವರಿವವು ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಗೆ |
 ಕೊಂದು ಕೂಗುವವತಿ ಮಹಾಬಳ |
 ದಿಂದ್ರಿಯಕೆ ನಾನೇಗುವೆನು ಗುರುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ

|| ೫೧ ||

ಊಹಿಸುವೊಡಿಂದ್ರಿಯಕೆ ಮನವೇ |
 ಬೇಹ ನಾಯಕನದಟ ಗಮಕದ |
 ಗಾಹು ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪು ರಸ ಪ್ರಗಂಧದಲಿ ||
 ಮೊಹದಂತಿರೆ ಸೆಳೆದು ಸಮತೆಯ |
 ಸಾಹಸದಲಿರಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ಕಾಹುರಂಗಳು ಕೆಡುವವೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೨ ||

ಮನದ ಹರಿವರಿ ಹೊನ್ನ ಮಣ್ಣಿನ |
 ವನಿತೆಯರ ಮೇಲಿರದೆ ಸದ್ವ |
 ತನೆಯಲಿ ದೊಡೆ ದೋಷವೇನದಹಿಂದೆ ಯತಿಯಾಗಿ ||
 ಜನಕೆ ಬಿಡಿದನಿತ್ತು ಸುಖದಲಿ |
 ಘನದ ಪುಣ್ಯವನಾರ್ಜಿಸಿದೊಡೆ |
 ತನಗೆ ನಿಜಪದಗವಾಗದೇ ಗುರುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ

|| ೫೩ ||

ಖ್ಯಾತಿ ಪೂಜಾ ಲಾಭದಾಶಾ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ದಾನ ಧರ್ಮ |
 ವ್ರಾತವನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಿತ್ತಿದ ಬೆಳೆಯನುಂಬಂತೆ ||
 ಆತು ಬಂದ ಸಮಸ್ತ ಭೋಗವ |
 ನೋತು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿವನಲ್ಲದೆ |
 ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ನಿತ್ಯವುಂಟೇ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೪ ||

ತೊಡೆದು ಸತಿಸುತಮಾತೆಸಿತರುಗ |
 ಳೆಹಕವನು ಯತಿಯಾಗಿ ಸುಖದಲಿ |
 ಕೆಹಿಗೞಾರವೆ ಬಾವಿ ದೇಗುಲಗಳನು ರಚಿಸಿದರೆ ||
 ಅಹಿಯಬಾರದು ಕಂಡ ಬಳಿಕೆ |
 ನ್ನಹುವ ಪರಿಯಂತಯ್ಯ ನಿಜವನು |
 ಬಹಾದೆ ಬಣ್ಣಿಸ ಬೇಡವೈ ಗುರುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ

|| ೫೫ ||

ಕಾರಣಿಕನೇ ಮನಸು ಮನಸೇ |
 ಒಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿಹುದನ್ಯ ಕರ್ಮದ |
 ಕಾರಿಯಂಗಳಲಂತರಂಗವೆ ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿಹುದು ||
 ಆರು ಬಲ್ಲರು ಬಳಿಕ ಸುಖವನು |
 ಮಾರಿ ಮಂಡಿಸಿಯವರ ತನುವನು |
 ಹೀರಿ ಹಿಪ್ಪೆಯ ಮಾಡದಿಹಳೇಂ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೬ ||

೧ ಸುಖ (ಅ, ಕ.) ೨ ದಿಚ್ಚೆಯ (ಇ, ಗ.) ; ದಲಿ ಸಂ (ಉ.) ; ದಾ ಸಂ (ಒ, ಖ.)
 ೩ ತತ್ವವು (ಉ.) ; ಮುಕ್ತಿಯು (ಖ, ಮು.) ; ಯುಕ್ತಿಯು (ಜ.) ೪ ಳರವಟ (ಇ.)
 ೫ ಸಿಗೆ (ಉ, ಗ, ಜ.) ೬-೬ ಬೇರೆ ತೋರಿ (ಉ.) ೭ ಮಾರ್ಗ (ಇ, ಮು.) ೮ ನಿತ್ಯ
 (ಉ.) ೯ ಲಸು (ಇ, ಮು.) ೧೦ ಹುದೇ (ಗ.)

ಆದೊಡಿನಾ ಸಾವು ತಪ್ಪುವ |
 ಭೇದವಾವುದು ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ |
 ಹಾದಿಯಾವುದು ನಿತ್ಯನಹ ಪರಿಯಾವುದೈ ಗುರುವೆ ||
 ವಾದವೇತಕೆ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮಯ |
 ಪಾದ ಶರಣೆನಬಲ್ಲೆವಲ್ಲದೆ |
 ಬೋಧಿಸುವುದೆನೆಗೆನುತಲಿದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

|| ೫೭ ||

ಹಸನಮಾಡಿಯೆ ಹರಗಿ ಹೊಲನಲಿ |
 ಕಸವ ಬಿತ್ತುವ ಮರುಳನಂತಿರೆ |
 ಮಿಸುಗುವಂತಮಾರ್ಗದೋಜೆಗೆ ಬಂದ ತನುಮನವ ||
 ಕಿಸುಕುಳದ ಬಹಿರಂಗದಿಚ್ಛೆಯ |
 ಬೆಸನದಲಿ ಬೇಯಿಸದೆ ನಿನ್ನಯ |
 ವಸವ ಮಾಡಲು ನೀನೆ ಸುಖಿಯೈ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೮ ||

ಆವನಾದೊಡೆಯಂತರಂಗದ |
 ಭಾವದಲಿ ಬಗೆಯುಗಲು ಬಹವೈ |
 ಬೇವಸಗಳು ಮೊದಲಲವನೆಂತಾನು ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ||
 ದೇವತಾ ಭೋಗಾದಿಗಳು ಸಂ |
 ಭಾವಿಸುವವವಕೊಲಿದು ಸಿಕ್ಕದ |
 ದೀವಸಿಯೆ ಸುಖಿಯಪ್ಪನೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೯ ||

ಶಕ್ರನಹನಜನಹನು ತತ್ತಡೆ |
 ಚಕ್ರಿಯಹನನುಭಾವಭರದಲಿ |
 ನಕ್ರಕೇತನವೈರಿಯಹ ಭಾಳಾಕ್ಷ ತಾನಹನು ||
 ಈ ಕ್ರಮಂಗಳಿವೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಗೆ |
 ವಕ್ರವಾಗಿಹವಿವನು ಬಗೆಯದ |
 ವಿಕ್ರಮನೆ ಸುಖಿಯಪ್ಪನೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೦ ||

ಕೇಳಿ ಮಾಂಸದ ಸವಿಗೆ ಗಂಟಲ |
 ಗಾಳವನು ಮಿಗೆ ಕಚ್ಚಿ ದುಷ್ಟನ |
 ದಾಳಿಗೊಳಗಹ ಮಿನಿನಂತಿರೇ ವಿಷಯಸುಖಗಳಿಗೆ ||
 ಲೋಲರಾದರು ಹರಿಹರಬ್ರ |
 ಹ್ಮಾಳಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಲನ |
 ಕಾಲ ಬಾಯಿಗೆ- ಬಿಟ್ಟಿರೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೧ ||

ದೇಹಿಗೊಳಹೊಣಗೆಂಬ ನೆಲೆಯಲಿ |
 ಬಾಹಿರಂಗನೆ ಸಕಲ ಮಾಯಾ |
 ಮೋಹದಿಂದಿಹುದಂತರಂಗವೆ ನಿಃಪ್ರಪಂಚಿನಲಿ ||
 ಬೇಹುದಾಗಿಹುದಂತುಕಾರಣ |
 ಸಾಹಸಿಗತನದಿಂದಲಾ ನಿ |
 ಮೋಹದಲಿ ನಿಲುವವನೆ ನಿತ್ಯನು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೨ ||

ಒಳಗು ಹೊಣಗೆಂಬೆರಡು ಬಟ್ಟಿಗ |
 ಳೊಳಗೆ ನೀತಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾರ್ಗಗ |
 ಳೊಳವು ತಾವೆರಡೆರಡು ಪಥದಲಿ ಕವಲುಬಟ್ಟಿಗಳು ||
 ತಿಳಿವೊಡವಹುತಿಗಳು ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದ |
 ಬಳಿವಿಡಿನ ಬಗೆಯುಳ್ಳೊಡಾತನೆ |
 ನೆಲೆಯ ಕಾಂಬನು ನಿತ್ಯನಪ್ಪನು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೩ ||

ವಿಷವ ಹೊಣವೈಗಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ವ |
 ಜಿಸಲು ಬಹುದೆಂತಾದೊಡೆಯು ತ |
 ದ್ವಿಷವನೊಳವೈಗಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಬಳಿಕಾರು ಕಾವೌವರು ||
 ವಿಷಯವಂತರ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮೋ |
 ಹಿಸಿದನಾದೊಡೆ ಬಳಿಕಲಾತನ |
 ಘಸಣೆ ದುಃಖವನಿವೃದ್ಧಿ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೪ ||

೧ ಕೀ (ಉ. ಕ.) ೨ ನೆರೆ (ಉ.) ೩ ದದಿ (ಜ.) ೪ ಸು (ಇ, ಉ, ಖ, ಗ, ಚ.)
 ೫-೫ ನಾಲಿಗೆಯ ತುತ್ತಾದ (ಗ.) ೬ ಬಾಧೆಯ (ಜ.) ; ಬಾಯಲಿ (ಉ, ಕ.) ೭ ಬೇಹರಾ
 (ಇ.) ೮ ಕಳೆವ (ಬ, ಕ.) ; ಬದುಕು (ಲಿ, ಜ.)

ಸಿವ್ವ ಸಾಧಕರುಗಳನೇಕರು |
 ಬಿದ್ದು ಸಿಕ್ಕಿದರಂತರಂಗದ |
 ಹೊದ್ದಿ ಗೆಯಲಿದಿರಿಟ್ಟು ತೋಟುವ ಸುಖಮುಖಗಳಲಿ ||
 ಬುದ್ಧಿವಂತನದಾವವನು ಹೊಗ |
 ದಿದ್ವನಾದೊಡೆ ಬಳಿಕ ಬಗೆವೊಡೆ |
 ಸಿದ್ಧನೆನಿಸುವನಾತನ್ನೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೬೫ ||

ಆನೆ ಕೆಸುಕೊಳಗದ್ದಿ ಬಿದ್ದೊಡೆ |
 ತಾನೆ ತನ್ನಯ ಭುಜಬಲದ ಸುಯಿ |
 ದಾನದಿಂದೊಡನೆಳ್ವದಲ್ಲದೆ ಯಾರು ನೆಗಹುವರು ||
 ನೀನೆ ತಪ್ಪಿದ ನಿನ್ನ ನಿಜವನು |
 ನೀನೆ ಸಾಧಿಸಿ ಕಂಡೆಯಾದೊಡೆ |
 ನೀನೆ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತನೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೬೬ ||

ರಾಯನಾರೋಗಿಸುವ ಸುಧೆಯನು |
 ನಾಯಿಗಿಕ್ಕದೆ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತೋ |
 ಪಾಯವನು ಕೊಡುಳ್ಳ ಕರ್ಮದ ಕೋಟಿಕೋಟಿಲೆಗೆ ||
 ಬೀಯವಾಡದೆಯಾತ್ಮಲಿಂಗದ |
 ಬಾಯಲರ್ಪಿಸಲಾಪೆಯಾದೊಡೆ |
 ಮಾಯೆಯನು ನೀ ಗೆಲುವೆಯೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೬೭ ||

ಕರಣಗಳು ಕೈಗೂಡಿದಾಗಳೆ |
 ಮರಣವನು ಗೆಲಿಕಲಿತು ಸಂತತ |
 ಶರಣಪದದಲಿ ನಿಂದು ಪರಮಾನಂದ ಸುಖದಿಂದೆ ||
 ಪರಿಣಮಿಸಿ ನಿರ್ಲಿಪನಾಗಿರು |
 ತಿರಲು ಬಲ್ಲೊಡೆ ಬಳಿಕ ನಿನೇ |
 ಪರಮನಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೬೮ ||

ಹಲವು ಮುಖದಲಿ ಹರಿವ ಮನವನು |
 ನಿಲಿಸುವುದು ಲಿಂಗದಲಿ ಲಿಂಗದ |
 ಹೊಲಬು ತಿಳಿದಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನೊಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ||
 ತಿಳಿದು ತೃಪ್ತಿಸ್ಥಾನದಲಿ ನಿ |
 ಮೃಳದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವನು ನೆಲೆ |
 ಗೊಳಿಸ ಕಲಿತೊಡೆ ನೀನೆ ಸುಖಿಯೈ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೯ ||

ಕಾಗುದುರೆಗತ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷೆಗ |
 ಳಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿಸ |
 ಲಾ ಗರುವ ಜಾತ್ಯಶ್ವಗೊಂದೇ ರಾಯ ರಾವೃತನ ||
 ರಾಘೆ ವಾಘೆಯೆ ಸಾಲದೇ ಸಬು |
 ದಾಗಮಂಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ನಿನಗಿ |
 ನ್ನೇಗುವುವು ಸಂಸ್ಕಾರಿ ನೀನೇ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೭೦ ||

ಎಂದು ಬಳಿಕೇಕಾಂತದಲಿ ಮುದ |
 ದಿಂದಲೊಪ್ಪುವ ಕಾಯಕರಣದ |
 ಸಂದು ಸಂಬಂಧವನು ಸೂಚಿಸಿ ಜೀವಪರಮರನು ||
 ಒಂದು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿಯ |
 ಹೊಂದಿಕೆಯನುಸರಿಸಿದ ಮಾಡಿದ |
 ನಂದು ಕರುಣದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿ

|| ೭೧ ||

ತಿಳಿದುದಾಗಳೆ ಬಳಿಕ ಹೃದಯ |
 ಸ್ಥಳದ ಳಮತಿಮಾನಸಸರೋವರಳಿ |
 ಹೊಳೆದುದಾಗಳೆ ಪರಮಹಂಸನನಿ ನೆಳಲು ನೆಲೆಗೊಂಡು ||
 ತಳಿತ ನವ ಚಕ್ರಾಂಬುಜಂಗಳ |
 ಕುಳವನೊಡನು ಮನದ ಸಂಶಯ |
 ವಳಿಯಿತ್ತಲ್ಲಮಲಿಂಗನೊಲಿದೊಡೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಂಗಿ

|| ೭೨ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಚಾರು ಚರಣಾಂ |
 ಬುರುಹ ಮಕರಂದದಲಿ ಮಿಗೆ ಮಧು |
 ಕರನ ಪರಿ ಸಾನಾದಕಾರಣವೆನ್ನ ಭವತಿಮಿರ ||
 ಹರಿವೃದ್ಧಿವೃದ್ಧಿನದೀಪಾಂ |
 ಕುರವನನಾದೆನು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಲಿ |
 ಪರಮಪಾವನನಾದೆನ್ನೆ ಪ್ರಭುರಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೭೩ ||

ಎತ್ತ ಹೋದುದೊ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ಮತ್ತತನವಾ ಬಾಹಿರಂಗದ |
 ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಹ ಮೊದ ಕೀರ್ತಿಯ ಮೇಲಣಭಿಲಾಷೆ ||
 ಕಿತ್ತು ಕೆಡೆದುವು ಸಕಲ ಭಾವನೆ |
 ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ತವನ್ಮೃತಿರ್ದುರು |
 ತತ್ತಡುತ್ತಮ ಸಂಗವಿಯದೆ ಸುಖವ ನಿಖಿಳರಿಗೆ

|| ೭೪ ||

ಶುದ್ಧರಾಗದರಾರು ಸಮತೆಯ |
 ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗದರಾರು ನಿರುಪಮ |
 ಸಿದ್ಧಿಯಾಗದರಾರು ನಿತ್ಯವ ಪಡೆಯದವರಾರು ||
 ಸಿದ್ಧರಾಗದರಾರು ಸೌಖ್ಯಸ |
 ಮೃದ್ಧಿಯಾಗದರಾರು ಪರಮಾ
 ರಾಧ್ಯರೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೭೫ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೧೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಪ್ರಭುದೇವರು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗತಿ

ವಚನ

ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬ ಪ್ರಣತೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರಸವೆಂಬ ತೈಲವನೆರೆದು ಆಚಾರವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ತೋಳಗಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ದುದಯ್ಯಾ ಶಿವನ ಪ್ರಕಾರ | ಆ ಬೆಳಗಿನೋಳಗೊಪ್ಪು ತಿರ್ದರಯ್ಯಾ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತಮಹಾಗಣಗಳು | ಶಿವಭಕ್ತರಿರ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಅವಿಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ ವೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೆ | ಶಿವಭಕ್ತರಿರ್ದ ದೇಶವು ಪಾವನವೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೆ | ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲಿ ಎನ್ನ ಪರಮಾರಾಧ್ಯ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ ಕಂಡು ಬದುಕಿದೆ ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ || ೧ ||

ಆದಿಯಾಧಾರವಿಲ್ಲದ ಆಗಮನಾಸ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪ ಸಂಸಾರವಿರಹಿತನನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ | ದಶಮುಖ ಮಾಣಿಕದ ಎಸಳುಗಂಗಳು ಪರ್ಬಿ ಪಸರಿಸಿದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ | ಹಿರಿದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತವು ಅತಿಶಯದ ರೂಪಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಗಿಂಬಾಗಿರ್ದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ | ಅಂತರಂಗದ ಭುವನವನು ಮೆಟ್ಟಿನೋಡುತ್ತ ಬೆದಗಿನ ತಾವರೆಯ ಮಧ್ಯದ ತಾರಕೆಯನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ | ಇನಶಿಗಳಿಬ್ಬರು ನಯನೋಡಿದ ಪುಷ್ಪಪರಿಮಳವಾಗಿರ್ದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ | ಇಂಬುನಯನದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮವಿಲ್ಲದ ರೂಪು ಮಹತ್ತಾಗಿರ್ದುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ | ಸಾಗರದೊಳಗಣ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಪರಮಾರಾಧ್ಯ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನಿಂದ ನಿಲವ ಉಪಮಿಸಬಾರದು ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ || ೨ ||

ಯತ್ರ ಯತ್ರ ಮಹೇಶ್ವರರಿರ್ದ ಗ್ರಾಮ ತತ್ರ ತತ್ರ ಶಿವಲೋಕ ನೋಡಾ | ಸತ್ಯರ ವಚನ ತಪ್ಪುವದೇ ನಯ್ಯಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾ | ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಬಸವಣ್ಣ ಮೆಟ್ಟಿದ ಧರೆ ಪಾವನವೆಂಬುದು ಇಂದು ಕಾಣಬಂದಿತಯ್ಯಾ ಪ್ರಭುವೇ || ೩ ||

ಜಲದಲ್ಲಿದ್ದವಿಸಿದ ಮುತ್ತು ಜಲವು ತಾನಲ್ಲ | ಜಲವೆಂದಿಪ್ಪರು ಲೋಕದವರು | ಪರಮಗುರು ಬಸವಣ್ಣ ಜಗದ ಪಾಲಿಸಬರಲು ಎನ್ನ ಪರಿಭವದ ದಂದುಗ ಹರಿಯಿತಯ್ಯಾ | ಆ ಸುದ್ದಿಯನರಿಯಲರಿಯದೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಡರೊಳ್ಳು ನುಡಿವುತ್ರಿಹರು | ಸತ್ತವರ ಪ್ರಾಣವನೆತ್ತಿ ಒಪ್ಪಿರ್ಪ ನಿರ್ಣಯ ಮರ್ತ್ಯದ ವರಿಗುಂಟೇ ಶಿವಂಗಳ್ದೆ | ಶಿವಗುರು ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಗುರು ಶಿವನಾಗಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟ ದೇವತಾಪರುಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಾದನು | ಬಸವಣ್ಣನ ನೆನಪು ಸುಖಸಮುದ್ರವಯ್ಯಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಾ ಬಸವಣ್ಣನ ತೋರಿದಿರಾಗಿ ನಾನು ಬದುಕಿದೆನು || ೪ ||

ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಕಾಯ ಕರಣವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣ ಮಥನವಿಲ್ಲದ ಶಬ್ದ ಗಮನವಿಲ್ಲದ ಮನ ಗುಹೇಶ್ವರ ನಿಮ್ಮ ಬರವು ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ ಮೆಚ್ಚು ನೋಡಾ || ೫ ||

ಉಪಪಾತಕಮಹಾಪಾತಕವ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳು ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ಒಬ್ಬ ಶಿವಶರಣನ ಅಂಗಳವ ಕಂದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಹವು ನೋಡಾ | ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಶಿವಶರಣನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವ

ನಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ | ಶಿವನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವಿಪ್ಪುದು | ಕೈಲಾಸವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ರುದ್ರಗಣಂಗಳಿರ್ಪರು ಅಷ್ಟಾ
ಷಷ್ಟಿ ತೀರ್ಥಂಗಳಿವ್ವುವು | ಶಿವನು ಒಲಿದಲ್ಲಿ ಇನಿತು ನೆಲನಿಪ್ಪುವಯ್ಯಾ | ಇಂತಪ್ಪ ಶರಣ ಬಸವಣ್ಣ
ನಂಗಳವ ಕಂಡೆನಾಗಿ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗನ ಕಂಗಳಿಗೆ ವೈಪ್ರಿಯಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಾ || ೬ ||

ಜಂಗಮದಿಂಗಿತಾಕಾರವ ನೋಡಿ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಮನ ಮನ ಬೆರಸಿದ ಕೂರ್ಮನ ಸಿಸುವಿನ
ಸ್ನೇಹದಂತೆ ಕಾಣದ ಮುನ್ನವೆ ತೆರಹಿಲ್ಲ ದಿರಬೇಕು ನೋಡಾ | ಬಂದ ಬರವನರಿಯದೆ ನಿಂದ ನಿಲವ
ನೋಡದೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಅಹಂಕಾರವ ಹೊತ್ತಿಪ್ಪವರ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗನೊಲ್ಲ ಕಾಣಾ || ೭ ||

ಎನ್ನ ಗುಣಾವಗುಣವ ಸಂಪಾದಿಸದಿರಯ್ಯಾ | ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದಪ್ರತಿಮೆ ನೀನು | ನಿನಗಾನು ಸರಿಯೆ | ಅನು
ಪಮಮಹಿಮೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನೀ ಮಾಡಲಾನಾದೆನಯ್ಯಾ || ೮ ||

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಡೊಣ್ಣೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕಿಂಕಿಲ ಲಿಂಗದ ವಾರ್ತೆ ನಿನಗೇಕೆ ಹೇಳಾ ಬಸವಾ |
ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂಬ ರಬ್ಬಸಂದೇಹಸೂತಕೆ ನೀನು | ಸಜ್ಜ ನಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ಮಾತು ನಿನಗೇಕೆ ಹೇಳಾ
ಬಸವಾ | ಕಬ್ಬು ನದ ರೂಪು ಪರುಷವ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊನ್ನಾ ಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಪರುಷವವ್ವದೆ ಹೇಳಾ ಬಸವಾ |
ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರುಷದ ಪುತ್ಥಳಿಯನರಿಯಬಲ್ಲರೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಾ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣಾ || ೯ ||

ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವೆಂಬ ರಬ್ಬವ ಹಿಡಿದು ನಿಮ್ಮ ಗೆಲಲರಿಯದೆ ಅಹಂಕಾರದ ಧಾರೆಯೆಂಬ ಮೊನೆಯ
ಶಸ್ತ್ರವ ಹಿಡಿದು ಕೆಟ್ಟಿನಯ್ಯಾ | ಅಂಜುವೆನಂಬುವನಯ್ಯಾ | ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಾಷೆ ಪಲ್ಲಟವಾ
ಯಿತ್ತು | ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬ ದೀಕ್ಷಾರಸ್ತದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಹೊಯ್ದು ಬೈದು ರಕ್ಷಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
|| ೧೦ ||

ಸೂಚನೆ

ಬಸವಮೊದಲಾಗಿದ^೧ ಭಕ್ತರ |
ನಸಮನಲ್ಲಮ ಬಂದು ಕಂಡನು |
ವಸುಮತಿಗೆ ಚೆಲುವಾದ ವರ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆ ||

ಶರಣರೆಲ್ಲರು ಕೇಳುವುದು ಸ |
ತ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದಣ ಸಂಗತಿಯ ಸಡ |
ಗರಣಿಯನು ಸಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಬೋಧಿಸಿದ ಬಳಿಕ ||
ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನೊಲಿದು ಭಕ್ತರಿ |
ಗೊರೆದ ಶಿವಪಥದಾದಿಗತಿಯನು |
ವರ ಮನೋಹರವೆನಿಸುವೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ಬಸವರಾಜನ ಚಾರು ಚರಿತೆಯ |
 ಬಿಸಿಲಿಗಬಿಲರ ಮನದ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಿಸರುಹಂಗಳು ವಿಕಸಿತವನ್ನೈದಿರಲು ತಾನುಡು ||
 ವಸುಮತಿಗೆ ಕಲಿಕಾಲದೊಳಗಿದು |
 ಪೊಸತಲಾ ಎಂದೆನುತ ಸಂತೋ |
 ಷಿಸುತಲಿದನು ಗುರು ಗುಹೈಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೨ ||

ಕಾಡಲೇಂಕಿನ್ನೆನ್ನ ಭಕ್ತರು |
 ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳನು ಕೈ |
 ಗೂಡಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಕರುಣರಸಾದ್ರ್ಯಚಿತ್ತದಲಿ ||
 ಹಾಡುತಾಡುತ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ಕೂಡಿಕೊಳುತಲಿ ಬಸವರಾಜನ |
 ನೋಡಲಿಕೆಯಲ್ಲಮನು ಸೊನ್ನಲಪುರವ ಹೊಜವಂಟ

|| ೩ ||

ಕೆಂಪಿ ಸರೋವರ ಬಾವಿ ಕಾಲುನೆ |
 ಯೊಜಿತ ಪೂಗಿಡು ತೋಟ ಕಿಕ್ಕಿಲು |
 ಗಿಡಾದ ಮಾದಲ ಮಾವು ನೇಣುಲ ಹಲಸು ನಾರಂಗ ||
 ಅಜವಟಿಗೆ ಭತ್ತಗಳು ಪಥದಲಿ |
 ತುಣುಗಿದುವು ಬಸವೇಶ ಮಾಡಿಸೆ |
 ಮೊಳಿದುವಾ ಕಾನನದ ಪಥಿಕರ ಡಗೆಯನಾಡುತ

|| ೪ ||

ಲೇಸೆನಿಸಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುವರಿಗೆ ನಿ |
 ವಾಸ ಗೇಹಗಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ |
 ಹಾಸುಗಳು ಹಲವಂದದುಪಚಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ||
 ಭಾಸುರತೆಯೆನಿಸಿದುವಾ ಬಸ |
 ವೇಶ ಮಾಡಿಸಲಡವಿಯಲಿ ಸಂ |
 ತೋಷವನೆ ಸಲೆ ಬೀಡುತಿದುವು ಸಕಲ ಪಥಿಕರಿಗೆ

|| ೫ ||

ಕೂಡಿ ವಿಸಿನದ ಬಟ್ಟೆ ಸುಖವನೆ |
 ತೀಡುತಿರಲಾ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ಕೂಡೆ ಹೇಳುತಲಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ ||
 ನೋಡಿದನು ಕಣ್ತುಂಬಿ ಮಿಗೆ ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿದನು ಬಾಯ್ತುಂಬಿ ಹರುಷವ |
 ಮಾಡಿದನು ಮನ ತುಂಬಿ ಬಸವನ ಧರ್ಮದುನ್ನತಿಗೆ || ೬ ||

ಬರುತ ಬರುತಲಿ ತನ್ನ ಪಾದ |
 ಸ್ವರುಶನಕೆ ಸಯವಾದ ಸಚರಾ |
 ಚರರನೆಲ್ಲರ ಪಾವನವ ಮಾಡುತ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲಿ ||
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕಂಡನು |
 ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವಾಗಿಯೆ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನೊಲಿದು ಕಲ್ಯಾಣವನು ಕರುಣಿದಲಿ || ೭ ||

ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತ ನಗರದ |
 ಸುತ್ತ ಹೊಣವಳಯದಲಿ ಕಾಣಿಸಿ |
 ಕತ್ತಲಿಸುವ ಸಮಸ್ತ ಭೋಗಾರುಹದ ತರುಲತೆಯ ||
 ಮುತ್ತಿ ಮೋಹಿಸಿ ಮಿಗೆ ವಿಳಾಸತೆ |
 ವೆತ್ತ ಶುಕ ಪಿಕ ಕೇಕಿ ಕೋಕದ |
 ಮೊತ್ತಗಳ ನಡೆ ನುಡಿಗಳುದ್ಯಾನವನು ಪ್ರಭು ಕಂಡ || ೮ ||

ಪುರದೊಳಗೆ ಚರಿಯಿಸುವಸಂಖ್ಯಾ |
 ತರ ಮಹೋನ್ನತ ಭಕ್ತಿರಸವಾ |
 ಪುರದೊಳಗೆ ನೆಗೆದುಕ್ಕಿ ವಿಸಟಂಬರಿದು ಚೆಲುವಾಗಿ ||
 ಪುರದ ಹೊಣವಳಯದಲಿ ಬಳಸಿತೊ |
 ಹಿರಿದು ಗಂಭೀರತೆಯಲೆನಲಾಳ |
 ಪರಿಖೆ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಕಂಗಿದಿರಾಯಿತಲ್ಲವುಗೆ || ೯ ||

ನಗಲವಿನಲಿ ಗಿರಿರಾಜನತಿ ನಿ |

ಶ್ವಲದ ಶಿವಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರಂ |

ಗಳ ವಿಲಾಸವ ಸುತ್ತಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಮಂಡಳಿಸಿ ||

ನೆಲಸಿದನೊ ಪೇಳಿನಲು ಕೋಟಿಯ |

ವಳಯ ವರ್ತಿಸಿ ಮೆಣಸಿದು ತೋಟುವ |

ತೋಳಿ ತೋಳಪ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಂಗಿದಿರಾಯಿತಲ್ಲಮಗೆ |

|| ೧೦ ||

ಬಸವ ಚಾದಗೆವಕ್ಕಿಗಲ್ಲಮ |

ವೆಸರ ಘನ ನಿಜ ಕರುಣವರುಷವ |

ನೋಸೆದು ಸುರಿದಪುದಲ್ಲಿಯೊಕ್ಕದನುಂಬೆವಾವೆನುತ ||

ಮುಸುಟಾದಮರರ ವರವಿಮಾನ |

ಪ್ರಸರಗಳೊ ಪೇಳಿನಲು ಗಗನದೊ |

ಳೆಸೆದುವಟ್ಟಳೆಯೊಳಿ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಚೆಲುವಾಗಿ

|| ೧೧ ||

ಹುಲಿಮುಖಂಗಳ ವಂಕದಾರದ |

ಹಲವು ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಬಾ |

ಗಿಲಗಳಂಗಡಿಬೀದಿಗಳ ಸಂಪದದ ಜನಪದದ ||

ಕಳಕಳದ ಕಲ್ಯಾಣವಟ್ಟಣ |

ದೊಳಗೆ ನೋಡುತ ಬಸವರಾಜನ |

ನಿಳಯಕಲ್ಲಮ ಸಿದ್ಧರಾಮರು ಬಂದರೊಲವಿನಲಿ

|| ೧೨ ||

ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಸವರಾಜನ |

ಮಂದಿರಕೆ ಚೆಲುವಾದ ಬಾಗಿಲ |

ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಲಲ್ಲಮಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮರನು ||

ಅಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿಯಿವರೇ |

ನಿಂದುಮೌಳಿಯ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ |

ದಂದವಿಗರೋ ಶಿವಶಿವಾ ಎನುತಿದ್ದದಖಿಳ ಜನ

|| ೧೩ ||

೧ ಬ (ಖ, ಜ.) ೨ ದಲು ತಾ (ಉ.) ೩-೪ ಪ ಕಲ್ಯಾಣವನು ಪ್ರಭುರಾಮಯ್ಯಗಳು ಕಂಡು (ಜ.) ೪ ಗ್ಗದಲಿ (ಬ.) ೫ ವನಯೊ (ಅ, ಉ, ಕೆ, ಜ, ಮು.) ೬ ರುಗಳ (ಜ.) ೭ ಬಂ (ಇ.)

ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳು ಕಾಣುತ |
 ತಡೆದಿರದೆ ಹರಿತಂದು ಮಹಗಣ |
 ದೊಡನೆ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ವಿರಚಿಸುವ ಕಾಲದಲಿ ||
 ಮೃಡನ ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯರೂಪುಗ |
 ಳೊಡೆಯರಿಬ್ಬರು ಬಂದರೆನುತಲಿ |
 ಸಡಗರಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸುತಿದನು ಬಸವರಾಜಂಗೆ

|| ೧೪ ||

ಕರತಳದೊಳೆಡೆಗೊಂಡು ಪೂಜಾ |
 ತುರತೆಯಿಂದಿರುತ್ತೊಲಿದು ತಾನೇ |
 ಚರವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಬಂದೊಡೆ ಲೇಸು ಲೇಸೆನುತ ||
 ಕರೆಯಿರೇ ಇನ್ನೊಳಯಕೆನ್ನೊಡೆ |
 ಯರನು ತಳುವೇಕೆನುತ ಬಸವನು |
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದ

|| ೧೫ ||

ಬಸವರಾಜನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಬೆಸಸಿದರೆಯಪ್ಪಣ್ಣನತಿ ಭರ |
 ವಸದಲಿಯ್ದುಂದಲ್ಲವುಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರಾಮರಿಗೆ ||
 ಒಸೆದು ಮಿಗೆ ಶರಣಾರ್ಥಿಯನುತವೆ |
 ಸಸಿನೆ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕರಯುಗ |
 ಬಿಸರುಹಂಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಲನುಗೆಯ್ದು

|| ೧೬ ||

ದೇವ ಕರುಣಾಕರನೆ ಬಿಜಯಂ |
 ಗೆಯ್ಯದೊಳಕಡೆಗೆಂದೊಡೆಮಗೊಳ |
 ಗಾವ ತತ್ತವಸರವು ನಮಗೀಕರಸುಮನೆಗಳಲಿ ||
 ಭಾವಿಸಲು ಸಂಚಾರವೆನುತಲಿ |
 ದೇವನಲ್ಲವು ನುಡಿಯಲದ ತಂ |
 ದಾಿವರಿಸಿಯಪ್ಪಣ್ಣನುಸಿದ ಬಸವರಾಜಂಗೆ

|| ೧೭ ||

ಹೆರಹರಾ ನಾನಕಟಿ ಗರ್ವದ |
 ಗಿರಿಯನೇನಡರಿದೆನೋ ಮೇಣ್ |
 ದುರುಳತನದಲಿಯೆನ್ನ ನಡೆ ನುಡಿ ತಪ್ಪನಪ್ಪಿದುವೋ ||
 ಗುರುವೆ ಕರುಣಿಸಿ ಬಂದು ಬಾರದೆ |
 ತರಹರಿಸಲೇಕೆನುತ ಚಿಂತಾ |
 ಶರಧಿಯೊಳಗೌದಿದನು ಕೇಳುತ ಬಸವ ಮನದೊಳಗೆ || ೧೮ ||

ತನಗೆ ತಾನೇ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ |
 ಮನವ ನೋಡಿಹೆನೆಂದು ಕರುಣಿಸಿ |
 ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗಾ ಮಹಾ ಘನ ಮಹಿಮನೆಯ್ತರಲು ||
 ಅನುವನಱಿಯದೆ ರಾಜಸದ ಹ |
 ಮ್ಮಿನಲಿ ಬಳಿಯಟ್ಟುವದು ಬಸವಾ |
 ನಿನಗಿದುಚಿತವೆ ಎಂದನಾ ಮಡಿನಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ || ೧೯ ||

ಕಡಲನೀಸಾಡುವಗೆ ತಾಮಸ |
 ಮೌಡರಿದಂತಾಯ್ತಕ್ಕಟಕ್ಕಟಿ |
 ಮಡಿವಳಯ್ಯನ ಮಾತಹುದು ತಪ್ಪೆನ್ನದೆಂದೆನುತ ||
 ನಡೆದು ಶಿವಗಣಸಹಿತೆಯಲ್ಲಮ |
 ನಡಿಯೊಳತಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ತ |
 ನ್ನೊಡಲನೀಡಾಡಿದನು ಭರದಲಿ ಬಸವದಂಡೇಶ || ೨೦ ||

ನಾನು ಮಱವೆಯ ಮರುಳು ಸಂತತ |
 ನೀನೆಯಱುವಿನ ತಿರುಳು ತಿಳಿವೊಡೆ |
 ನಾನು ರಂಜಕನಖಿಳರಱಿಯಲು ನೀ ನಿರಂಜಕನು ||
 ನಾನು ಭಾವಿಸೆ ಪಶು ವಿಚಾರಿಸೆ |
 ನೀನು ಪಶುಪತಿಯೆನ್ನ ತಪ್ಪನು |
 ನಿನೆ ತಿದ್ದುವುದೆನುತ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನು ಬಸವಣ್ಣ || ೨೧ ||

ಭ್ರಮಿಸಿದನು ನಾನೆನ್ನ ಮದಗದಲಿ |
 ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ನೀ ನಿನ್ನ ಗುಣದಲಿ |
 ರಮಣರಾದವರೆನ್ನ ಕೊಱತೆಯ ನೋಡಬೇಡೆನುತ ||
 ವಿಮಳಮತಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ಸಹಿತೆ |
 ಲ್ಲಮನ ಪಾದಪಯೋಜದಲಿ ನೆಹಿತಿ |
 ನಮಿಸುತಿದ್ದನು ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಡಿಗಡಿಗೆ || ೨೨ ||

ಶಿಶುಗಳಲಿ ಗುಣದೋಷವನು ಭಾ |
 ವಿಸುವರೇ ಕರುಣದಲಿ ಮಿಗೆ ರ |
 ಕ್ಷಿಸುವ ನೋಹದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ಬಸವರಾಜಗೆ ಮಾತೆ ಪಿತ ನೀ |
 ನೊಸೆದು ಕರುಣಿಸಬೇಕೆನುತ ನಂ |
 ದಿಸುತಲಿದ್ದನು ಚೆನ್ನ ಬಸವನು ಅಲ್ಲಮನ ಪದಕೇ || ೨೩ ||

ಅರಿಗಳದಿರಲಿ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಸಂ |
 ಗರದೊಳೂಣೆಯವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ |
 ಗರುಡಿಯಲಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿದೊಡಾವುದು ಕೊಱತೆಯದೊಂದೆ ||
 ಗುರುವೆ ಬಾಲಾಭ್ಯಾಸಭಕ್ತಿಯ |
 ಪರಿಚರಿಯದೊಣೆಯವನ ನೋಡದೆ |
 ಕರುಣಿಸೆನುತಲ್ಲಮಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದನು ಮಾಚಯ್ಯ || ೨೪ ||

ತನ್ನ ಕಾಯವೆ ಲಿಂಗ ನೆಟ್ಟನೆ |
 ತನ್ನ ಜೀವವೆ ಚಾರು ಜಂಗಮ |
 ತನ್ನ ತಾನೇ ತಿಳಿದ ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ||
 ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಯಾವುದೈ ಸಾ |
 ಕಿನ್ನು ಕೃಪೆ ಮಾಡೆನುತಲಾಗಳು |
 ಕಿನ್ನರಿಯ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಅಲ್ಲಮಗೆ || ೨೫ ||

೧ ನ (ಅ, ಇ, ಉ, ಕ, ಚ.) ೨ ಯಲಿಯ (ಒ, ಜ.) ೩ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವ (ಕ, ಚ, ಮು.);
 ವಾಧೀಶನಲ್ಲ ಮಗೆ (ಗ.) ೪-೪ ದದಕಿನ್ನಾವ ಕೊರತೆಗಳು (ಇ.) ೫ ವದರಿದು (ಗ.) ೬ ಜ್ಞಾನ
 ನ (ಇ.) ೭ ನರಿದುತ (ಅ.) ; ನರತರಿದ (ಇ, ಉ.) ; ನಿಂತಳಿದ (ಕ, ಬಿ, ಮು.)
 ೮-೮ ಯುಂಟೆ ಕೃಪೆಯಿಂ | ದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನುತಲಾ (ಗ.) ೯ ಬಿನ್ನಪಗೈದನ (ಗ.)

ಶ್ರುತಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ |
 ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ದಿವಿಜ ಮುನಿಗಳ |
 ಮತಿಗೆ ಮೈದೋಡದ ಮಹಾಘನ ಮಹಿಮ ನಿನ್ನೊಲಿದು ||
 ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಬಸವ ನಿಮಿತ್ತ ಬಂದಿ |
 ನ್ನತಿಗಳೆಯಬೇಡೆನುತ ದೇವಗೆ |
 ಸ್ತುತಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರು ಶಿವಗಣವೆಯ್ತೆ ತಮತಮಗೆ

|| ೨೬ ||

ನೋಡಿದ್ದೆ ರಾಮಯ್ಯ ಭಕ್ತರು
 ಮಾಡುವದು ತಾನೊಂದು ಮಿಗೆ ಮಾ |
 ತಾಡುವದು ಬೇರೊಂದು ಜಂಗಮವೊಲಿದು ನಡೆತರಲು ||
 ಪಾಡನೇ ಪರುರವಿಸಿ ನುಡಿನ ಸ |
 ಗಾಡಿಕೆಯನೊಡ್ಡಯಿಸಿ ತಮ್ಮಯ |
 ಖೋಡಿಯನು ತಾವಣಿಯರೆಂದನು ನಗುತ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೨೭ ||

ಸಲಹಬೇಕೆಂದಖಳ ಭಕ್ತರಿ |
 ಗೊಲಿದು ನೀನೇ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ |
 ಸುಲಭವಾಗಿಯೆ ಸುಳಿದ ಬಳಕಿನ್ನ ವರ ಗತಿಮತಿಯ ||
 ಹಳವನೆಣಿಸುವುದೇನುಕಾರಣ |
 ವೆಲೆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಕರುಣಿಸೆನುತಲಿ |
 ಸಲುಗೆಯಲಿ ಬಿನ್ನೈಸುತಿದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

|| ೨೮ ||

ದೇವ ದೇವಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ |
 ದೇವರೆಂದೊಪಾದಿಯಲಿ ಮು |
 ನ್ನಾವ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ತೆ ನಮಗೊಲಿದು ||
 ಪಾವನವ ಮಾಡಲಿಕೆ ಬಂದಿ |
 ನ್ನವ ಕೊಱತೆಯನೆಣಿಸದೆಮ್ಮನು |
 ಕಾವುದೆನುತಲಿ ಮತ್ತೆ ಮಣಿದನು ಬಸವನಲ್ಲಮಗೆ

|| ೨೯ ||

ಮುನ್ನ ನಿರುಪಾಧಿಯಲಿ ಕರುಣಿಸಿ |
 ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯಲೊಲಿದು ನಿನ್ನ ಬಂ |
 ದಿನ್ನ ಪಾಧಿಯನಪಿಸುವದು ಮರಿಯಾದೆಯಲ್ಲೆನುತ ||
 ಜಿನ್ನ ಬಸವನು ಹಿರಿಯಬಸವನು |
 ಮನ್ನಣೆಯ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು |
 ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ಮಹಿಮರು ಮತ್ತೆ ತಮತಮಗೆ

|| ೩೦ ||

ಮಾತನೇ ಮಕರಿಸಿದರಲ್ಲದೆ |
 ಜಾತಿ ಭಕ್ತಿಯ ಹೋದಳೆ ಹೊಲಬಿನ |
 ರೀತಿಯನು ತಾವಲಿಯರಾವಿನ್ನ ಚಿತ ಭಕ್ತಿಯನು ||
 ಈತಗಳಿಗಪುಹಿಸಲು ಬೇಕೆನು |
 ತೋತು ಬಳಿಕೆಮ್ಮಲ್ಲನುಪ್ರಭು |
 ವಾತಗಳಿಗಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಕರುಣದಲಿ

|| ೩೧ ||

ನಡೆವಳಿಗಳೇನಾದೊಡಾಗಲಿ |
 ನುಡಿವಳಿಯಲತಿ ಜಾಣರಾದಿರಿ |
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ನೀವಹುದು ಮರು ಭಾಷೆನುತ ನಸು ನಗುತ ||
 ನಡೆಯಿರೈ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಿಡಗನೇಕಾಂತದಲಿ ನಿಮಗೊಡ |
 ಬಡಿಸಿ ಹೇಳುವೆನೆನುತ ಬಂದನು ಬಳಿಕ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೩೨ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೪೪೦ ಪದ ೬೪೪೪೦ ಮಂಗಳಂ

೧-೧ ಬಂದಿರಿ | ಯೆನ್ನ ಕೊರತೆಯನೆಣಿಸದೆಮ್ಮನು ಕಾಯಬೇಕೆ (ಇ.) ೨ ಶರಣ (ಇ.) ೩ ತಮ
 ತಮಗಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ (ಗ.) ; ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲ ಮಗೆ (ಚ.) ೪ ಭಾವ (ಇ.) ೫ ವಚ
 ನದಲಿ (ಗ.)

ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರ ಗತಿ

ವಚನ

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಾಣಿಕ್ಯವು ಹೂಳಿದ್ದ ನಿಧಾನವು ಅರಿಗೆಯೂ ಕಾಣಬಾರದು ನೋಡಾ | ಮರಣವುಳ್ಳ
ವರಿಗೆ ಮರುಜವಣಿ ಸಿಕ್ಕುವದೆ | ಪಾಪಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪರುಷ ಕಲ್ಲಾಗಿಯಿಪ್ಪಂತೆ ಅಡಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ ಶಿವರರ
ಣರು | ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರ ನಿಲವ ನೋಡಾ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣಾ || ೧ ||

ಕಾಮನ ಕಣ್ಣ ಮುಳ್ಳ ಕಳೆದು ಭೂಮಿಯ ತೈಲದ ನೀಮೆಯ ಕೆಡಿಸಿ ಹೋಮವನುರುಹಿ ದಕ್ಕನ ತಲೆ
ಯನರಿದ ನಿಸ್ಸೀಮನಾದ ಮಹಿಮನ ನಿಲವನೆಯಬಹುದೆ | ಅರಿವಿಂಗಸಾಧ್ಯ ಉಪಮೆಗೆ ಕಡೆಮುಟ್ಟ
ದು | ಗುಹೇಶ್ವರನ ಕರುಣಪ್ರಸಾದಿ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವನೆಂತಪ್ಪನೆಂಬುದ ತಿಳಿದು ನೋಡಾ ಸಂಗನ
ಬಸವಣ್ಣಾ || ೨ ||

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲ | ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತ್ತಲ್ಲ | ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದುದಲ್ಲ | ಆ ಮೂರ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಯಲ್ಲ | ಅರವಿನೋಳಿಗೆ ಅರಿದುದಲ್ಲ | ಮರಹಿನೋಳಿಗೆ ಮರಿದುದಲ್ಲ | ಎಂತಿದ್ದಡಂತೆ
ಬ್ರಹ್ಮ ನೋಡಾ | ತನುಮನಲೀಯವಾಗಿ ಘನಕ್ಕೆ ಘನ ಒಂದಾದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಮನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯವ ಮಾಡ
ಲುಂಟಿ | ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗನ ಶರಣ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರು ಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ
ವೆಂಬ ಕಂತೆಯ ಕಳೆಯದೆ ಬಯಲಾದರೆ ನಿಜವೆಂದು ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅಂತಿಂತೆನಲುಂಟಿ ಸಂಗ
ನಬಸವಣ್ಣಾ || ೩ ||

ಸೂಚನೆ

ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರಿಗೆ ನಿಜ |
ಪರಮ ಪದವಿಯನಿತ್ತು ಮೆಣಕಿದನು |
ಧರಣಿಯುಂಟೆಯಲು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ ||

ಕರಣವೆಲ್ಲವು ಕರಗಿಯಂತೆ |
ಕರಣಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು ಸಲೆ ಶಂ |
ಕರನ ಸಾಧಕರೊಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದನುಂಬ ಮಹಿಮಂಗೆ ||
ಗುರುವೆ ಸ್ವತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಕರುಣಿಸಿ |
ಪರಮ ಪದವಿಯನೀವ ಭೇದವ |
ಶರಣರೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ನಿಂದು ನಿಲ್ಲದ ನೆಲಕೆ ನೆಟ್ಟನೆ |
 ಹೊಂದಿ ಹೊಂದದ ರೂಪು ರೇಖೆಗೆ |
 ಬಂದು ಬಾರದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸಮಯನ ||
 ವಂದಿಸುತ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗ |
 ಲಿಂದಲೋಕಡೆಗಾಗಿ ತನ್ನಯ |
 ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆಗೊಳಿಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೨ ||

ಬರುತ ಕಂಡನು ಪರಮ ಪಾವನ |
 ಕರದ ಪಾಪಕ್ಷಯದ ಭವಭೀ |
 ಕರವನಳಿದು ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಕುಂಡತೀರದಲಿ ||
 ಇರುಳು ಹಗಲೆಡೆವಿಡದೆ ಸೇವಿಸ |
 ಮರುಳುಶಂಕರದೇವರನು ನಿಜ |
 ಕರುಣದಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ನರಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೩ ||

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಬರುತ ಕಾಣುತ |
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ತನುಮನ |
 ವೆಲ್ಲವನು ಕವಿದೊಕ್ಕು ಸಾಕ್ಷಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ||
 ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಪರಿಣಮದ ಪಸರಣೆ |
 ಯಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಭಕ್ತಿಭಾವದ |
 ಬುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ಮರುಳುಶಂಕರದೇವನಂತೆಂದ

|| ೪ ||

ಗುರುವ ಕಂಡೆನು ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ |
 ತರುವ ಕಂಡೆನು ಎನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯ |
 ಸಿರಿಯ ಕಂಡೆನು ಚಾಗು ಮರು ಭಾಪೆನುತಲಡಿಗಡಿಗೆ ||
 ಕರಣಗಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ ಹರ್ಷೋ |
 ತ್ವರುಷದಲಿ ಹಾರಯ್ಸಿ ಹೆಚ್ಚುತ |
 ಮರುಳುಶಂಕರದೇವ ಸ್ತುತಿಸಿದನಲ್ಲಮಪ್ರಭುವ

|| ೫ ||

ತಿಲೈಯ ಮುಱಿಯಲಿ ಹೊನ್ನು ನೆಟ್ಟನೆ |
 ತಿಲದ ಮುಱಿಯಲಿ ತೈಲ ಭಾವಿಸೆ |
 ನೆಲದ ಮುಱಿಯ ನಿಧಾನವಿಹವೊಲೂ | ಮರುಳವೇಷದಲಿ ||
 ಬಳಿಯಲಿರೆ ಸಾಕಾರ ಶಂಕರ |
 ನೆಲಸಿ ತನ್ನಂಗಣದಲಾತನ |
 ಹೊಲಬನೆಯನು ಬಸವನೆನುತಲ್ಲಮನು ಬಿಜಗಾದ

|| ೬ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಮರುಳುಶಂಕರ |
 ನಾಮದಲಿ ಶಂಕರನೆ ಬಂದಿರೆ |
 ಭೂಮಿಜರು ತಾವುಯಾರಾಡಂಬರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ತಾಮಸವ ತಕ್ಕೈಸಿ ಸಾತ್ವಿಕ |
 ಸೀಮೆಯನು ತಾವುಯಲಿಯರು |
 ರಾಮ ನೋಡೆನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಂತೆಂದ

|| ೭ ||

ಭಾವಿಸಲು ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ |
 ನಾನ ಪರಿಯಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂ |
 ಬಾ ವಿಧಾನವನೆಯದುದ್ದೇಶದಲಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ||
 ಹಾವಸೆಯಲಡಿಯಿಡುವನಂತೆಯ |
 ದಾವ ಪಾರವೆನ್ನೈದಬಲ್ಲದು |
 ದೇವನೀ ಪರಿ ಸಿಕ್ಕುವನೆ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೮ ||

ಅಱಿಯಬೇಕಾರಾವ ವೇಷದ |
 ಮುಱಿಯಲಿಹರೋ ಮೇಣು ಲಿಂಗದ |
 ಬಿಜಗಿನಲಿ ಕಂಡವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರುಳರಾಗಿಹರೊ ||
 ಮುಱಿವ ಭಕ್ತರ ಮನವ ನೋಡಲು |
 ಮುಱಿಸಿಹರೊ ದಿಟವನನು ತಿಳಿಯದೆ |
 ಬಿಜಾದೆ ಬಹುದೇ ಭಕ್ತಿಸುಖಿ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೯ ||

ಗುರುವೆ ಬಿನ್ನಹ ನಿನ್ನ ನೊಲಿಸುವ |
 ಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ |
 ವರವ ಹಡೆಯಲದಾರು ಬಲ್ಲರು ಭಾವಿಸಲು ನಿನಗೆ ||
 ಶರಣು ಶರಣೆಂದೆಂಬ ಶಬ್ದದ |
 ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲಿ ಶುದ್ಧ ರಲ್ಲದೆ |
 ಹಿರಿಮೆ ಮಾತೆಕೆನುತಲಿದ್ದನು ಸಿದ್ಧ ರಾಮಯ್ಯ || ೧೦ ||

ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವನೆ ಭಕ್ತನು |
 ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವನೆ ಯುಕ್ತನು |
 ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವನೆ ಮುಕ್ತನು ದಿಟ ವಿಚಾರಿಪೊಡೆ ||
 ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯೊಂದಿಲ್ಲದಿರೆ ಮಿ |
 ಕೃನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನು ಫಲವೈ |
 ನಿನ್ನ ಕರುಣವೆ ಕಾರಣವಲಾ ಗುರುವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಲೇಸು ಭಕ್ತಿಯ ಬಂಧುತನದಭಿ |
 ಲಾಷೆಯಿಂತಿರಬೇಕು ಮರ್ತ್ಯರ |
 ಹೊಸಿ ಹುಂಡರ ನಡೆವಳಿಯ ನೀನೊಪ್ಪವಿಟ್ಟಿಯಲಾ ||
 ಐಸೆ ಮತ್ತೇನಹುದು ದಿಟ ನೀ |
 ನೀಸು ಮೊಲವರಕಾಣನೆಂಬುದ |
 ನೀಸು ದಿನ ನಾವಣಿಯೆವೈ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ವಸುಮತಿಯ ಶಿವಭಕ್ತರೆಸಗುವ |
 ಕುಸಲದೊಯ್ಯಾರವನು ನಮ್ಮಾ |
 ಮಸುಳಿಸಿದ ಮತಿಗುಣಯಬಹುದೇ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ ||
 ಅಸಮ ಶಂಕರನೆಂಬ ಮಹಿಮನ |
 ಹೊಸಪರಿಯ ರಿತಿಯನು ನಮಗಣು |
 ಹಿಪಲು ಬೇಕೆನುತಲ್ಲಮನ ಕೇಳಿದನು ರಾಮಯ್ಯ || ೧೩ ||

ಮರುಳುಶಂಕರನೆಂಬನಱುವಿನ |
 ತಿರುಳು ಲಿಂಗಾಗಮದ^೧ ಹೊಳಹಿನ |
 ಹುರುಳು ನಿರ್ಮಳ ಧರ್ಮವರ್ಮದ ಚಾರು ಚಾರಿತ್ರ ||
 ನಿರುತ ಶಾಂತಿಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ |
 ಪರಮ ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯಾತನ |
 ಪರಿಗಳನುಪಮತರ ಕಣಾ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ತಿವಿ ತನ್ನೊಂದುದರಕೋಸುಗ |
 ದಾವ ಕೃತ್ಯವ ಮಾಡುತ್ತಿದೊಡೆ |
 ಜೀವಜಾಳಕೆ ನೋವು ತಪ್ಪದೆನುತ್ತ ಕರುಣದಲಿ ||
 ಭಾವಿಸುತ ಶಿವಲಿಂಗಭಕ್ತರು |
 ಸೇವಿಸಿದ ಶೇಷಪ್ರಸಾದವ |
 ನಾವರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮನೀತನು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಕಾಮದಲಿ ಕಂಡೆದ ಕ್ರೋಧ |
 ಸ್ತೋಮದಲಿ ಮುಂಗಡಬೆ ಲೋಭದ |
 ಸೀಮೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ವಿಮೋಹದ ಬಲೆಗೆ ಬಗ್ಗಿಗುಡದೆ ||
 ಆ ಮದೋನ್ನತ ಮತ್ಸರಂಗಳ |
 ನೇಮಿಸದೆ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ |
 ಪ್ರೇಮಿಯಾದ^೨ ಮಹಾತ್ಮನೀತನು ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ಕೇಳುವಾಳೋಕಿಸುವ ರುಚಿಸುವ |
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಕಂಪಣವ ಸೊಂಕುವ |
 ಕಾಳು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ತವಕವ ತೆಗೆದು^೩ ತರಹರಿಸಿ ||
 ಬಾಳಿಕೆಗೆ ನಿರ್ಬಾಧಕದ ಸಂ |
 ಮೇಳವೆಂದೀಶ-ಪ್ರಸಾದದ |
 ಮೇಲೆ ಮಚ್ಚಿದ ಮಹಿಮನೀತನು ರಾಮ^೪ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭ ||

೧ ಗಾಂಗದಲಿ (ಇ.) ೨ ಮನ (ಗ.) ೩ ದ | ಸೀಮೆಯರಿದ (ಜ.) ೪-೪ ದ ತೆಗಹ (ಉ, ಜ.)
 ೫-೫ ಕೀಳುಮಾಡಿಯೆ ಲಿಂಗದಲಿ ಸ | ಮೈಳದಲಿ ಸಲೆ ಬರೆದನೀತನು | ಹೇಳುವರೆ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ರಾ
 ಮಯ್ಯ (ಇ.) ೬ ಸು (ಅ, ಒ.) ; ಸತ್ (ಕ, ಗ, ಚ, ಜ.)

ತರಣಿಯುದಯಿಸೆ ರತ್ನ ಕಾಂತಿ |
 ಸ್ಫುರಣೆ ಕಂಗಿದಿರಾಗಿ ತೋರುವ |
 ಪರಿಯಲಾನಿ ಮರುಳುಶಂಕರನೆಂಬ ಮಹಿಮನನು ||
 ಗುರುವೆ ನೀನೆಯ್ತುರಲು ಕಂಡೆನು |
 ಪರಮ ಪಾವನ ನಾನಲಾ ಹರ |
 ಹರ ಎನುತ ಪರಿಣಮಿಸುತಿದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೮ ||

ಬಸವ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿವೃಕ್ಷದ |
 ಪಸರಣೆಯನಾಶ್ರೈಸಬೇಕೆಂ |
 ದೊಸೆದು ಬಂದ ಮಹಾತ್ಮರಗಣಿತವವರೋತನೆಗೆ ||
 ವಸುಮತಿಯೊಳೆಣೆಗಾಣೆನಿತ |
 ಪ್ಪಸಮರೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ |
 ಮುಸುಕುಂಕೊಂಡಿಹರಾಗಿ ನೀನೆ ಕೃತಾರ್ಥನಹುದೆಂದ

|| ೧೯ ||

ದೇವ ನೀನೊಲಿದನೆ ಕೃತಾರ್ಥನು |
 ಭಾವಿಸಲು ನೀನಾಡಿಸುವ ಸೊ |
 ತ್ರಾವಳಯ ಬೊಂಬೆಗಳು ನಮಗುಂಟೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗುಣ ||
 ನೀವೆ ಬಲ್ಲರಿ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನಾವು ಬಲ್ಲೆವೆ ಎನುತಲಲ್ಲಮ |
 ದೇವರಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುತಿದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೨೦ ||

ಮನವ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನಿನ್ನನು |
 ಕನಲಿದೆವು ನಾವಿನ್ನೆ ಬರ ನಿನ |
 ಗಿನಿತು ಮುನಿಸಿನ ಮೊಳಕೆ ಮೈದೊಡುಸದ ಪರಿ ಲೇಸು ||
 ಘನಮಹಿಮ ನೀನಹುದು ಸಮತೆಯ |
 ನೆನಹು ನೆಲಸಿತು ಚಾಗು ಚಾಗೆಂ |
 ದೆನುತ ಬಸವನ ಹೊಗಳುತಲ್ಲಮಲಿಂಗನಂತೆಂದ

|| ೨೧ ||

ಕಾರಣವ ಬಲ್ಲವರಿಗಿಲ್ಲಯಲು |
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಬಸವನಂಗಣ |
 ವಾರಣಾಸಿವಿಮುಖ್ಯ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಧಿಕ ||
 ಆರು ಪಡೆವರು ಭಕ್ತರಿಕ್ಕೆಯ |
 ಸಾರಿ ಸದ್ಗತಿ ಪಡೆವುದನು ನಿ |
 ಧಾರಿಸಲು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳಿಂದ

|| ೨೨ ||

ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣವೇ ಸಂ |
 ಭಾವಿಸಿದ ಕಾರಣದಲಾನೀ |
 ಭೂವಳಯದಲಿ ಬಸವಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರನು ||
 ತೀವಿ ಕಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಿ |
 ದಾವ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೊ ಶಿವ ಮಹ |
 ದೇವ ಎನುತಲಿ ಹಿಗ್ಗುತಿರ್ದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

|| ೨೩ ||

ಬಸವರಾಜನ ಭಕ್ತಿಯನು ಬ |
 ಣ್ಣಿಸುವೊಡಾತನ ಭಕ್ತಿಯನು ಲೆ |
 ಕ್ಕಿಸುವೊಡರಿದಗಣಿತವಲಾ ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ||
 ಪಸರಿಸುವದಂತಿರಲಿ ನಾವಿ |
 ನ್ನಸಮ ಶಂಕರಗೈಕ್ಯಪದವಿಯ |
 ನೊಸೆದು ಕೊಡಬೇಕೆನುತಲ್ಲಮಲಿಂಗನಂತೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಇಂದ್ರಿಯವನತಿಗಳೆದನಳುಪಿನ |
 ದಂದುಗವ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದನು ಭವ |
 ಬಂಧನದ ಬೇರಿಗೆ ಕೀಚ್ಚಿಕ್ಕಿದನಲಾ ಎನುತ ||
 ಅಂದು ಬಳಿಕಾ ಮರುಳುಶಂಕರ |
 ತಂದೆಯನು ತಾನೊಲಿದು ಪರಮಾ |
 ನಂದದಿಂ ನೋಡಿದನು ನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨೫ ||

ಹಲವು ಯುಗ ಯುಗ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಂ |

ಗಲಲಿ ಸಾಧಿಸಿ ಭೇದಿಸುವಂ ನಿ |

ಮಗಳ ನಿರಾಕುಳ ಸಿದ್ಧ ಶಿವತತ್ವಾನುಭಾವನೆಯ ||

ಫಲವನೊಂದೇ ನಿಮಿಷದಲಿ ನೆಹಿ |

ನಿಲಿಸಿ ನಿಜ ಪದವಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು |

ಸುಲಭದಲಿ ಶಂಕರಗೆ ನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨೬ ||

ಆಡಿ ಕೆಲರಿಗೆ ಕರುಣದಲಿ ಮಾ |

ತಾಡಿ ಕೆಲರಿಗೆ ನುಡಿಸಿ ಕೆಲರಿಗೆ |

ನೋಡಿ ಕೆಲರಿಗೆ ಜಙ್ಗಮ ಕೆಲರಿಗೆ ಜಡಿದು ಕೆಲಬರಿಗೆ ||

ಹಾಡಿ ಕೆಲರಿಗೆ ಹರಸಿ ಕೆಲರಿಗೆ |

ಕೂಡಬಲ್ಲನು ನಿತ್ಯ ಸುಖವನು |

ರೂಢಿಯೊಳು ಘನಮಹಿಮನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨೭ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೭೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

೧ ಸದ (ಇ.) ೨-೨ ಕೇಳುತ | ಬೇಡಿದಿಚ್ಛೆಯನಿತ್ತು ಪುಷ್ಟಿಯಬಡಿಸಿ ಕೆಲರಿಗೆ || ನೋಡಿ ಕೆಲ
ರಿಗೆ ಜರಿದು ಕೆಲರಿಗೆ | ರೂಢಿಗಚ್ಛರಿವಡಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ | ಗಾಡಿಸಿದನಮ್ಮಯ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆ
ಯಲಿ || (ಇ.) ೩ ಮಾ (ಜ.) ೪-೪ ೪ಗೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭು (ಉ, ಗ.)

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಗತಿ

ವಚನ

ಮಾಗ ಕಂಡ ಕನಸಿನಂತಾಯಿತೆನ್ನ ಶಿವಾಚಾರ | ಹೇಳಬಾರದು ಕೇಳಬಾರದಾರಿಗೆಯು | ಎನ್ನ ಹೆಗ್ಗ
ತನವ ಮಾಣಿಸೆಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಪ್ರಭುವೇ || ೧ ||

ಎಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ವನರಿಯಬಹುದು | ಸಾವನರಿಯಬಾರದು | ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾಪುರುಷರಿಗೆಯು ಸಾವು | ದೇವ
ದಾನವ ಮಾನವ ಕಾಮ ಕಾಲ ದಕ್ಷಾದಿಗಳಿಗೆಯೂ ಸಾವು | ಈ ಸಾವನರಿದು ಲೋಕಪ್ರಪಂಚವ ಮರೆದು
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ನೆನಹು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಮಹಾಮಹಿಮೆಗೆ ಮರಣವಿಲ್ಲ | ಸಾವನರಿಯದೆ ಲೋಕಪ್ರಪಂಚವ
ಮರೆದಿದೆ ಅರಿವ ಮರುಳುಗಳು ಅರಿತಿಹೆವೆಂಬದು ಮಹಾ ಹಾನಿ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೨ ||

ನಾನು ಭಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯಾ | ನಾನು ಯುಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯಾ | ನಾನು ಮುಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯಾ | ನಾನು ಕಪಟ
ನೇಷಡಂಬಕನಯ್ಯಾ | ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮಳಲೊಟ್ಟಲು ಎಂಬುದ ನೀವು ತೋರಿದಿ
ರಾಗಿ ಎನಗೆ ಅರಿಯ ಬಂದಿತಯ್ಯಾ ಪ್ರಭುವೇ || ೩ ||

ಸಜ್ಜ ನನನ್ನಿಹಿತವಾದ ಭಕ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಗೊಂದು ಪರಿಯುಂಟೆ ಆಯ್ಯಾ | ಒಮ್ಮೆ ಅಹಂಕಾರ ಒಮ್ಮೆ ಕಿಂಕ
ರವೆ | ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಗುಹೇಶ್ವರನಿಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚಿನೊಳಗಿಲ್ಲ
ಕಾಣಾ ಸಂಗವಬಸವಣ್ಣಾ || ೪ ||

ಸೂಚನೆ

ಬಸವ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದ ಭಕ್ತರಿ |
ಗೊಸೆದು ಲಿಂಗದ ಮಾರ್ಗವನು ಬೋ |
ಧಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ ||

ನಿಷ್ಠೆ ನೆಲಸಿರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಲಿ |
ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ |
ಶಿಷ್ಯತೆಯ ಶೀಲವನು ಸಕಲಾಗಮದ ಸಾರವನು ||
ಕಷ್ಟಕರ್ಮಭ್ರಮೆಯ ಕೊಡನು |
ದೈಷ್ಟ್ಯ ಜನ್ಮದಲಿರ್ದು ಕಾಬರೆ |
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತರು ತಿಳುವುದಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ಮರುಳುಶಂಕರಗೈಕ್ಯಪದವಿಯ |
 ಪರುಟವಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೊಲವಿನಿಂದಲಿ |
 ಪರಿಮಿತಾಲಯಕೆಯ್ವಿ ಪರಮಾನಂದಲೀಲೆಯಲಿ ||
 ಕರುಣಾ ಮಿಗಿಲೆ ನಡೆತಂದು ಬಸವೇ |
 ಶ್ವರನು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಾ |
 ದ್ವಾರಣಿಯನು ಕೈಕೊಳುತಲಿದನು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨ ||

ಮಣಿಖಚಿತ ಮಂಗಳದ ಪರುಷದ |
 ಕಣಿಯ ಸೀತದ ಮೇಲೆ ನೆಹಿಸಿ ನಿ |
 ಗುಣದ ಸಗುಣದ ನಿರ್ಮಲದ ನಿರ್ವಾಣ ಗುರುವಿರಲು ||
 ಎಣಿಸಬಾರದ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಗಣನೆಯಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ಮೊಳಿಯ |
 ಮಣಿದು ಮಹಿಮಗೆ ಬಸವ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಲನುಗೆಯ್ದು

|| ೩ ||

ಕುರುಡ ಕನ್ನಡಿವಿಡಿದ ಮಾಟದ |
 ಪರಿಯಲಿದೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು |
 ಮರುಳು ಕಂಡಾ ಕನಸಿನಂತಿರೆ ಮಾತಿಗರಿದಾಯ್ತು ||
 ಗುರುವೆ ನಾನಿದನೊಪ್ಪುವೊಲು ವಿ |
 ಸ್ತುರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆನುತಲಾ ವರ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಗೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೪ ||

ಚಾಗು ಭಲರೇ ನೀನಹುದು ನಿಗ |
 ಮಾಗಮಂಗಳ ಸತ್ತಪಾರವ |
 ನಾಗು ಮಾಡಲು ಬಂದ ಕಾರಣಪುರುಷ ನೀನೆನುತ ||
 ಆಗಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮನೋಮುದ |
 ವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುತಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ವಾ ಗುಣಾರ್ಣವ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶಗಿಂತೆಂದ

|| ೫ ||

೧ ಮಹಿಮೆ (ಅ, ಕ, ಚ.) ೨ ಹರುಷ (ಗ.) ೩ ನೆಹಿಸಿ (ಜ.) ೪ ಯೈತಂದು (ಉ, ಜ.) ೫ ಚ (ಮು.) ೬-೬ ಶ್ವರಲಿಂಗನಿಗೆ ಬಿನ್ನಿಸಿದನು ಬಸವ (ಇ.) ೭ ತ (ಇ, ಉ, ಖ, ಗ.) ೮ ನಹುದು (ಜ.)

ಭಾವಿಸಲು ಭಾಸ್ಕರನ ಬಟ್ಟೆಗೆ |
ದೀವಿಗೆಯ ಹಂಗೇಕೆ ತಿಳಿಸೋಡೆ |
ಪಾವಕನ ಪಸಿವಿಗೆ ಪಚನಾರಂಭವಿಧಿಯೆಕೆ ||
ಆ ವಿಚಾರತೆಯಂತೆ ನಿನಗಿ |
ನ್ನಾವ ಬೋಧೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ |
ದೈವಪುರುಷನು ನೀ ಕಣಾ ಬಸವಣ್ಣ ಕೊಳೆಂದ

|| ೬ ||

ಹರ ಹರಾ ನಾನಾರು ನಿನ್ನಯ |
ಚರಣಶರಣರ ಶರಣರೊಳು ಕಿಂ |
ಕರರ ಕಿಂಕರ ನಾನೆಲೈ ಎನಗಿಲ್ಲಿಪರಿಯಂತ ||
ಗುರುವೆ ಭರ ಭಾರವನು ಹೊಣಿಸಲು |
ಕರುಣವಿಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆಯೆನುತಲಿ |
ನಿರುತ ನಿರಹಂಕಾರನಿಧಿ ಬಸವಣ್ಣ ನಿಂತೆಂದ

|| ೭ ||

ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯದ ಮುನ್ನ ಮೊಳಕೆಯ |
ಕಿತ್ತು ನೋಡುವರೇ ವೃಥಾ ನಾ |
ನೆತ್ತಲಿ ಸ್ತುತಿಯೆತ್ತ ಶಿವ ಶಿವ ಗುರುವೆ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ||
ಚಿತ್ತವಿಸು ಮನ್ನನದ ಮಧ್ಯದ |
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದಿಹೊವನರ್ಕನ |
ತೆತ್ತಿಸೆನ್ನೊಳಗೆನುತಲಿದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೮ ||

ಸುಧೆಯ ನಿರುಪಮ ರುಚಿಗೆ ಬೇಟೊಂ |
ದಿದಿರ ಸವಿಗಲಿಸುವರೆ ಆದರೆ |
ಹದನ ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ನಾವದನಲ್ಲವೆನಲೆಕೆ ||
ವಿದಿತ ನಿರಹಂಕಾರಿ ನಿನಗಿ |
ಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕ್ಕಿನ್ನಾ ರಿಗೈ ಲಿಂ |
ಗದ ಮಹಾ ಸೇವಾನುಭವಸುಖ ಬಸವ ಕೊಳೆಂದ

|| ೯ ||

ತಿಳಿವೊಡೀ ಮಾಯಕದ ಜನ್ಮಂ |
 ಗಳ ಶರೀರಗಳಪ್ರಯೋಜನ |
 ಕುಲಗಳಾಗಿಹವಲ್ಲಿ ಮಾನವ ದೇಹವವತಿಯೊಗೆ ||
 ಸಲುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನು |
 ಗಳಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಂ |
 ಗಳನು ಮುಂದಕೆ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೦ ||

ಮನುಜದೇಹಿಗಳಾದರೆಯು ತನು |
 ಮನಗಳಲಿ ಪಟುವಾಗಿ ದುರ್ವಾ |
 ಸನೆಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕದಿಹುದರಿದಾ ಶರೀರದಲಿ ||
 ಅನಿತತಿಯೊಳಗೆಚ್ಚಿತ್ತು ಜನ್ಮದ |
 ಜಿನುಗಿಗಾನಿನ್ನಾಪಿನೆಂಬಾ
 ಮನುಜನೇ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆನ್ನೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೧ ||

ಹಾಲು ಹಯನುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬವ |
 ಹೇಳದೆಯು ಕೇಳದೆಯು ಸವೆವುದು |
 ಗಾಳಿ ಬೀಸುವ ದಿನದಲೇ ತೂವುವುದು ಹೊಟ್ಟುಗಳ ||
 ಕಾಲು ಕೈ ಕಣ್ಣುಗಳು ತನುವಿಹ |
 ಕಾಲದಲಿ ಕಾಲನ ನಿವಾರಿಸಿ |
 ಮೇಲುಗತಿಯುಪಸುವನೆ ಜಾಣನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೨ ||

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲಾಗಮಂಗಳ |
 ಹೃದಯದಲಿ ಹುರುಳುಡಿದು ತನ್ನಾ |
 ಗದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನಿಕ್ಕಿ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವನು ಪಡೆದು ||
 ಮೊದಲು ತನು ಮನ ಧನದ ಮೇಲಣ |
 ಮದ ವಿಮೋಹಾದಿಗಳನೆಲ್ಲವ |
 ಕೆಡೆದಾ ಕೆಡಿಸುವನವನೆ ಜಾಣನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೩ ||

ಪ್ರಾಣವಿದು ನೋಡೆಂದು ಪ್ರತಿ ಗುರು |
 ವಾಣತಿಯನಿರಿದಿರಿದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ |
 ಕಾಣಿಸುವ ತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗವನತಿ ಸಮೇಳದಲಿ ||
 ಮಾಣದಾಗಳು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಗದೆ |
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದ ನಿಷ್ಠೆಯ |
 ಜಾಣನೇ ಶಿವಭಕ್ತನಹನ್ನೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೪ ||

ಕೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವಿಪೋಡೆ |
 ಮೆಯ್ಯ ಸೊಂಕಿರಬೇಕು ವಸ್ತ್ರದ |
 ಹುಯ್ಯಲಿಗೆ ಹೂ ಪತ್ರಿಗಳ ಜಂಜಡಕೆ ಜೊಂಪಿಸದೆ ||
 ಒಯ್ಯನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನಲಿಹ ಮೂ |
 ಮೆಯ್ಯ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡುವನೆ ಜಗ |
 ದಯ್ಯನನಿಸುವ ಭಕ್ತನಹನ್ನೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೫ ||

ಲಿಂಗದೇವಗೆ ತನ್ನಲಿಹ ಮೂ |
 ಅಂಗವೇ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಾದೊಡೆ |
 ಲಿಂಗ ನೆನಹಿನಲಹುದು ಸಕಲಾರಂಭವನು ಮಹಿದು ||
 ಅಂಗಸುಖವನೆ ಬಯಸುವೊಡೆ ಶಿವ |
 ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹುದಾ |
 ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಂದವ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಕರಣದಲಿ ಸಲೆ ಸಕಲ ಸಚರಾ |
 ಚರಚಯಂಗಳ ಮೇಲೆ ಕರಗುವ |
 ಕರುಣೆಯಾಗಿಯೆ ಬಳಕೆ ಲಿಂಗಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಹಿದು ||
 ಪರಮ ಶಾಂತಿಯ ಚಿತ್ತ ತನಗಾ |
 ವರಿಸಿದೊಡೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಂಧವ |
 ನೊರೆಯ ಬಲ್ಲೊಡೆ ಭಕ್ತನಹನ್ನೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಕರ್ಮಗಳ ಕಡೆಗೆಡಿಸಿ ಯುಕ್ತಿಯ |
 ವರ್ಮವನು ತಾನುತಿದು ಸಲೆ ಶಿವ |
 ಧರ್ಮದಲಿ ನೆಜಿ ನಿಲುಪೊಡಕ್ಷತೆಯಿಂದಲರ್ಚಿವುದು ||
 ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಬಗೆಯನು |
 ನಿರ್ಮಲತೆಯನಿಸುವೊಡೆ ಪುಷ್ಪದ |
 ವರ್ಮ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಕಲಿವುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೮ ||

ಒಡಲ ದುರ್ಗುಣಗಣವನೆಲ್ಲವ |
 ಸುಡುವೊಡೀವುದು ಧೂಪಧೂಮವ |
 ನಿಡಿದ ತನುವಿನ ತಮವನಳಿಯಲು ಬಲ್ಲೊಡರ್ತಿಯಲಿ ||
 ಬಿಡದೆ ಬಗೆ ಬಂದನಿತು ದೀಪದ |
 ಗಡಣಗಳನೆತ್ತುವುದು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಿಡಗನಣವಂಗಿನಿತುಬೀಡುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೯ ||

ರುಚಿಪದಾರ್ಥವ ಲಿಂಗನೆನಹಿನ |
 ರಚನೆಯಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ಬೋನವ |
 ಶುಚಿತನದಲಾಗೆನಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ ||
 ಪ್ರಚುರವೆನಿಸಾನಂದಸಹವಾ |
 ದುಚಿತದಗ್ಗವಣಿಗಳನಿಂಟಿಸ |
 ಲಚಲ ಭಕ್ತಿಯನಣವನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ |
 ದೊಟ್ಟಲನು ಬಳಕಲ್ಲ ಲಿಂಗಕೆ |
 ಮುಟ್ಟಿಸುಗೊ ತಾಂಬೂಲವನು ವಿತ್ತಾನುಸಾರದಲಿ ||
 ನೆಟ್ಟನೀ ಪರಿ ಲಿಂಗ ನೆನಹೆ |
 ಗಟ್ಟಿಯಾದರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ |
 ಬಟ್ಟೆಯನು ಭೆದಿಸುವನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೧ ||

ಪ್ರಾಣವೆಂತಾ ಮೂಱು ತನುವಿನ |
 ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಪ್ಪಂತೆ ಲಿಂಗಕೆ |
 ಮಾಣದೊಂದೊಳವಸ್ತ್ರವಿಮ್ಮೆಯ್ ಸಜ್ಜೆ ಸೇರಿಸಿದ ||
 ಕಾಣಿಸುವ ಶಿವದಾರ ಸಹ ನಿ |
 ವಾಣದೊಳಗಲವಡಿಸಬಲ್ಲೊಡೆ |
 ಜಾಣ ಭಕ್ತಿಯನಣುವನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ತಿಳಿವೊಡಾಿ ಶಿವದಾರ ಸಜ್ಜೆಗ |
 ಳಳವಡುವೊಡಾಿ ಮೂಱು ತನುವಿನ |
 ಮಲುಕಿನಂತಿರಲೊಂದಣ್ಡೊಂದೊಂದು ಸಿರಿದಾಗಿ ||
 ಲಲಿತ ವಸ್ತ್ರೈತ್ರಯವನೊಳಂದಿಸಿ |
 ಬಳಿಕಲವಟೊಳಗಿಪ್ಪಲಿಂಗವ |
 ನಿಲಿಸುವನೆ ಶಿವಭಕ್ತನಹಸ್ತೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಪರಿವಿಡಿಯಲಿಂತಿಷ್ಟಲಿಂಗವ |
 ನಿರಿಸಿ ಗಂಟಿರಡೊರಡನಿಂತಿ |
 ಪರಿಯಲಿಕ್ಕುವುದಿರಡು ವಸ್ತ್ರಕೆ ಮೇಲು ವಸ್ತ್ರವನು ||
 ನಿರುತ ತನ್ನಂಗಂದಲಿ ಬಿಡದವಂ |
 ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಲ್ಲನಾದೊಡೆ |
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯನಣುವನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಮೂಱು ತನುವಿನಲಾ ಷಡು ಸ್ಥಳ |
 ತೋಱುವಂತಿರೆ ಮೂಱು ವಸ್ತ್ರವ |
 ಬೇಱಿ ಮಾಡದೆ ಬಲಿದ ಬಳಿಕಿ೦ಡಿವಾಱುಗಂಟುಗಳು ||
 ಮಿಾಱಾದಳವಡುತಿರ್ದುವಾದೊಡೆ |
 ಸಾಱಿ ಶಾಶ್ವತ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂ |
 ಡೇಱಿ ತೊಡಗುವುದಾತನಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

೧ ವಧೂ (ಅ, ಇ, ಒ, ಕ, ಖ, ಚ, ಮು.) ೨ ವುದೀ (ಉ.) ೩ ದೆವಿರಲ್ (ಗ.) ೪-೪
 ವ ತನ್ನೊಳಿ (ಉ.) ೫-೫ ವನೇ ಭಕ್ತನೈ ಬಸವಣ್ಣ (ಇ.) ೬ ಕೃತಕೃತ್ಯ (ಒ, ಜ.) ೭ ಧ
 (ಚ.) ೮ ಟುಗಳಿ (ಅ.) ; ಟಡಲಿ (ಉ.) ೯ ಟುಗಳಿಂದಲಿ (ಜ.) ೧೦-೧೦ ಮೊಳು
 ಲಿಂಗವ (ಉ.) ೧೧ ವಿ (ಇ, ಉ, ಕ.)

ಅಂಗವಿಸಲೀ ಪ್ರಾಣವಿದು ಶಿವ |
 ಲಿಂಗಪದಕೆ ತನುತ್ರಯಂಗಳ |
 ಸಂಗ್ರಹವೆ ವಸ್ತುತ್ರಯಂಗಳು ಸಲೆ ಪಡು ಸ್ಥಲದ ||
 ಇಂಗಿತದಲಾ ಗ್ರಂಥಿಗಳು ವ |
 ಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಬಲಿದಂಗದಲಿ ನಿಲೆ |
 ಲಿಂಗಪದವನು ಕಾಂಬನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪೆಂ |
 ದಂಗವಿಸಿ ತಾನೋತು ಬಳಿಕಾ |
 ಲಿಂಗವನು ಿಬೇಷಾರಿಸಲಾಗದು ಭಕ್ತಿಭಾವಕರು ||
 ಅಂಗಸಂಗೊದಲಗಲದಂತಿರೊ |
 ಲಿಂಗಧಾರಣವಾದುದಾದೊದರೆ |
 ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನಾತನೇ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕೆಯಿಷ್ಟಲಿಂಗದಳಿ |
 ಕಾಣಿಸಿದ ಪಡು ರುಚಿಯ ದ್ರವ್ಯ |
 ಶ್ರೇಣಿಯನು ನೆಹುಂ ಲಿಂಗನೆನಹಿನೋಳತ್ತು ತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಮಾಣದಾ ಸಂತುಷ್ಟಿ ಸೌಖ್ಯ |
 ತ್ರಾಣವನು ಮಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಲಿಂಗಕೆ |
 ಜಾಣಿಕೆಯಲಿವನನು ಚದುರನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೮ ||

ವರ ಸಮಾಧಿಯಲೊಳಗೆ ಫಲಿಸುವ |
 ಪರಿಯಲಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಕರುಣಿಸಿದ ಪಾದೋದಕವನಾ ಸುಪ್ರಸಾದವನು ||
 ಧರಿಸುತಿದೊಡೆ ಸತ್ಯಭಕ್ತಿಯ |
 ಪರುಟವಣೆಗಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೆ |
 ಂಪರಮ ಪದವಿಯ ಪಡೆವನ್ನೆ ಬಸವಣ್ಣಂ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೯ ||

೧-೧ ತಾ ಹಿಂಗಲಾಗದು ಸಂಗಸಮರಸದಿ (ಇ.) ೨-೨ ದಿ ಹಿಂಗದಿದೊಡೆ (ಇ.) ೩-೩ ನೆನಹ
 ದು ಗಟ್ಟಿಯಾ (ಅ.) ೪ ಕೆ (ಅ.) ೫ ಶಿವ (ಜ.) ೬ ಶ್ರೇಣಿಯ (ಇ.) ೭ ಭಕ್ತ (ಇ.)
 ೮ ಬೆರ (ಪಿ.) ; ಸಲಿ (ಗ.) ೯ ಯಜ್ಞ (ಗ.) ೧೦-೧೧ ನೆರೆವನೆನ್ನನು ಬಳಿಕಲಾತನು ಬಸವ

ಇಷ್ಟಗುರುವಿಗೆ ತನುವ ಸಲಿಸುತ |
 ಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಕೆ ಮನವ ಸಲಿಸುತ |
 ಲಿಷ್ಟಜಂಗಮಕರ್ಥವನು ಸಲೆ ಸಲಿಸ ಕಲಿತಂಗೆ ||
 ದೃಷ್ಟವಹು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಯೆ ತನ್ನೊಳಗೆಯು |
 ತ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೆ ಕಾಣಿಸುವುದೈ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೦ ||

ಇದ್ದ ನೆಲೆಗಳವಡುವ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ವಿತ್ತಾನುಸಾರದ |
 ಹೊದ್ದಿ ಗೆಯನಣ್ಣದಣ್ಣದು ನಿರ್ವಂಚನೆಯನನುಕರಿಸಿ ||
 ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ತನುಮನದ ತವಕವ |
 ತಿದ್ದಿ ತಿಳಿದುಳವಟ್ಟೊಡತನೆ |
 ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಯನಣ್ಣವನ್ನೆ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೧ ||

ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸಲಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಘಟಣೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ವ ಸಂಗವ |
 ನಟಮಟಸಚಿಕಾಗಿಯಂತಮಾರ್ಗದೊವರಿಗೆ ||
 ಪಟುವೆನಲು ಪತಿಯಾಗ ಮಾಯೆಯ |
 ನಟಣೆಯನು ನೈವಾರಿಸುವ ಸಂ |
 ಘಟಕೆ ಸಾಧನವೆನಿಸುವುದು ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೨ ||

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆ |
 ಮೊದಲು ಬೇಹುದು ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ |
 ಪದವ ಪಡೆದಹೆನೆಂಬ ಪಾವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಂಗೆ ||
 ಹೃದಯದೊಳಗಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ |
 ಹದನನಣ್ಣವೊಡೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂ |
 ದದಲಿ ನಿಲುವೊಡೆ ಮುಖ್ಯವಿದು ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೩ ||

೧ ಸವೆ (ಜ.) ೨ ದಲಿ (ಇ.) ೩ ನಿಧಿಯನು (ಉ.) ೪ ವ (ಉ.) ೫ ಬೀ (ಉ.)
 ೬ ಕೈ (ಅ, ಉ, ಗ.) ೭ ತ (ಉ.)

ತನ್ನ ತಾನಿಂತಿಹವ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಿನ್ನಣವ ತಾನಿಹಯಲಿಹಯದೆ |
 ಭಿನ್ನಭಾವಭ್ರಮೆಯಲೊಂದಾನೊಂದು ಕಲ್ಪನೆಯ ||
 ಗನ್ನ ಗತಕದೊಳಿದ್ದನಾದೊಡೆ |
 ಮುನ್ನಿನಿಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಭವದೊಳು |
 ಬನ್ನ ಬಡುತಿಹನಾತನ್ನೈ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ ||

ಶಿವಯುತರ ಸಂಗವನು ಮಾಡದ |
 ಶಿವಯುತರ ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳದ |
 ಶಿವಯುತರ ಸವಿದೊಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದ ಹಾರಿಕೊಂಡಿರದ ||
 ಶಿವಯುತರ ನೆಹಿಕೆ ನಂಬಿ ನಚ್ಚದ |
 ಶಿವಯುತರ ದಾಸೋಹಿಯಾಗದ |
 ಭವವಿಕಾರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಹುದೇ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೫ ||

ಕಾಲನಿಯಮಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮದ |
 ಕಾಲಸರ್ಪನ ಬಾಯ್ಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ |
 ಶೀಲ ಶೀಲಗಳೆಂಬ ಶೂಲಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸೆಹಿಯಾಗಿ ||
 ಹಾಳು ಸಂಕಲ್ಪವ್ರತಗಳ |
 ಕಾಳು ಕಿಚ್ಚಿನಲಿರಿವುತಿಹ ದು |
 ಶ್ವೀಲವಂತಗೆ ಭಕ್ತಿಯಹುದೇ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೬ ||

ವಂದನೆಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲದೆ |
 ನಿಂದೆಗೆಡೆಗೊಳಿಟ್ಟೊಡಿ ಹೋಗದೆ |
 ಬಂದ ತಾಗು ನಿರೋಧದಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕಂಗಡದೆ ||
 ಹಿಂದು ಮುಂದಣ ನೆರವ ಹಾರದೆ |
 ನಿಂದ ಧೀರೋದ್ಧಾರಗಳಲ್ಲದೆ |
 ಹಂದೆಗಹುದೇ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿ |
 ಬಲ್ಲಿನೆನುತಲಿಯನುಭವಂಗಳ |
 ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ಸರಿಸಿ ಮಿಗೆ ಮತ್ತತನದಿಂದೆ ||
 ಹೊಳ್ಳುಗಳೆದನ್ಯರನು ಮಿಗೆ ಮದ |
 ದಲ್ಲಿ ಬಿಬ್ಬನೆ ಬಿಟ್ಟುತು ಬೀಗುವ |
 ಮುಲ್ಲಗಹುದೇ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೮ ||

ಕೋಪದುರಿಯಲಿ ಕೊರಗಿ ದರ್ಪದ |
 ತಾಪದಲಿ ಲಯವಾಗಿ ಮತ್ಸರ |
 ಕೂಪದಲಿ ಕುಕ್ಕುಣಿಸಿ ಡಂಬಿನ ಸೀಮೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿ ||
 ಲೋಪಬುದ್ಧಿಗೆ ಲೋಲನಾಗಿ ಮ |
 ಹಾಪರಾಧದಲುಕ್ಕಿ ಸೊಕ್ಕುವ |
 ಪಾಪಿಗಹುದೇ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಹಿಸುಣತೆಯ ಹಿಂಗಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ |
 ಮಸಕವನು ಮೂಣಿಸಿ ವಿಕಾರದ |
 ವಿಷಯ ವಿಧಿಗ 'ನುರೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಭವಿಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ||
 ಮುಸುಣ ಮುಕ್ತಿದ ಸಟಿಯ ಸಡಿಲಿಸಿ |
 ಸಸಿನೆ ಸತ್ಯದಿ ನಡೆವಗಲ್ಲದೆ |
 ಹುಸಿಯ ನುಡಿವಗೆ ಭಕ್ತಿಯಹುದೇ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಹುಟ್ಟಿದೆಯನು ಹೋ ಹೊಂದುವ |
 ಬಟ್ಟೆಯನು ನೆಣಕೆ ಕೆಡಿಸಿ ಕರ್ಮದ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯನೊಡಮೆಟ್ಟಿ ಸಂತತ ಲಿಂಗಸೇವೆಯಲಿ ||
 ಮುಟ್ಟಿ ಹಸು ಕೃಷಿ ನಿವ್ರೆಯೆಂಬಿವ |
 ನಿಟ್ಟೊರಿಸಿದಾಳಿ ಧೀರಗಲ್ಲದೆ |
 ಹೊಟ್ಟೆಹೊರಕಗೆ ಭಕ್ತಿಯಹುದೇ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಸದಮಲದ ಸೇವಾನುಭಾವನೆ |
 ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಬಿಡದಳವಟ್ಟು ಬಲಿದಿರಲು ||
 ವಿದಿತವೆನಿಸಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ |
 ನಿಧಿಯನಿಜವಂಜನವು ನೇತ್ರಕೆ |
 ಹುದುಮ್‌ಹುದೆಲೈ ತನಗೆ ತಾನೇ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೨ ||

ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದಿ ಪ್ರಕಾರದ |
 ಲೋಲಿದು ತೋಷಿಸುತಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಸಲುವ ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆಯನಿಜವಂತಿರೆ ನಿರೂಪಿಸಲು ||
 ಸಲೆ ಹಸಾದವ ಸಲಿಸಿ ಬಗೆ ಮಿಗೆ |
 ತುಳುಕಲಲ್ಲಮಲಿಂಗದೇವಗೆ |
 ಬಳಕಲೊಯ್ಯನೆ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಿಂತೆಂದ

|| ೪೩ ||

ಗುರುವೆ ನೀನೀ ಪೆಳ್ಳ ಮಾರ್ಗಾಳಿ |
 ಚರಣೆಯನು ಕೇಳಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ |
 ಪರಿವಿಡಿಯನಿಳಿದನೆಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಲಿ ಮಾಡುತಿರಬೇಕು ||
 ಪರಿಕಿಸಲು ಸಾವಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂ |
 ತರವು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸಮರಕೆ |
 ಗರುವನಹ ದಿನವಿನ್ನದಾವುದು ದೇವನ ಹೇಳೆಂದ

|| ೪೪ ||

ಈಸುವನೂವನು ಕೇಳಿದರೆ ಮೇ |
 ಳೇಸು ದಿನ ತಾ ಕಂಡರೇನ |
 ಭ್ಯಾಸಿಯಾಗದೆ ಯಾರು ತೇಲುವ ತೆಜನ ತಿಳಿವವರು ||
 ಗಾಸಿಯಾಗದೆ ತನುಮಲನದ ಮೇ |
 ಲಾಸೆ ಹಿಂಗದೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದೆ |
 ಹೂಸಿ ಹುಂಜನವೇನು ಫಲವೈ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೫ ||

೧ ವಿಧವ (ಉ.) ೨ ಗಿ (ಇ, ಜ.) ೩ ಪರಿಯ ಪೆಳ್ಳ (ಅ.) ೪ ಲಿ (ಅ, ಉ, ಬ, ಕ, ಮ.)
 ೫ ವಾವುಡೈ ಗುರುರಾಯ (ಅ, ಇ, ಜ.) ೬ ಈ ಸುದಿನ (ಜ.) ೭ ನಾನು ಪೇಳಿದ (ಜ.)
 ೮ ಧ (ಕ.)

ಹೊನ್ನಿ ನೊಳಗೊಂದೊರೆಯ ವಸ್ತ್ರದ |
ಮನ್ನಣೆಯಲೊಂದಿಕೆಯನಥವಾ |
ಧಾನ್ಯದೊಳಗಣುಮಾತ್ರವೆನಗೆನ್ನವರಿಗಿರಲೆಂದು ||
ದೈನ್ಯತೆಯಲಾ ಜಂಗಮವನತಿ |
ಮನ್ನಿಸದೆ ಮಲೆತಿದೆನಾದೊಡೆ |
ನಿನ್ನ ಪಾದಕೆ ದೂರನಾನಹೆ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೬ ||

ಕನಕಗಿರಿ ರಜತಾದ್ರಿ ಹಾಲಿನ |
ವನಧಿ ಸುರಕುಜ ಕಾಮಧೇನುಗ |
ಳಿನಿತು ನಿರುಪಮದಷ್ಟಮಹದೈತ್ಯಯ್ಯ ವೊದಲಾದ ||
ವಿನುತ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವಾ ಲಿಂ |
ಗನವು ಪ್ರಮಥರವಳಟಿ ಮರುಕೆ |
ನಿನಗವೆಲ್ಲಿಯವೇನನಿತ್ತೈ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೭ ||

ದೇವ ನಾನಾ ಪರಿಗಳಲಿ ಮೇ |
ಣಾವ ಮುಖದಲಿ ಬಂದು ಬೆಡಿದೊ |
ಡೀವೆ ನೀ ದಣಿವಂತೆಯೆನ್ನಯ ಧನವ ತನು ಮನವ ||
ಈ ವಿಚಾರಕೆ ಹುಸಿದೆನಾದೊಡೆ |
ಭಾವಿಸಲು ಬಳಿಕಾನೆ ನಿನ್ನಯ |
ಸೇವೆಗತಿ ದೂರಸ್ಥನೈ ಗುರುರಾಯ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೮ ||

ಧನವ ಕೊಟ್ಟೆನು ತನುವ ಕೊಟ್ಟೆನು |
ಮನವ ಕೊಟ್ಟೆನು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂಬಿ |
ಬಿಡುಗು ಬಿಂಕವನಾಡಲಾ ಧನತನುಮನಗಳನು ||
ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟವರಾರು ನೀನಾ |
ರೇನಿತನುಯದೆ ಬಿಡದೆ ನುಡಿವುದು |
ನಿನಗಿದುಚಿತವೆ ಬಸವ ದಂಡಾಧಿಪ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೯ ||

೧ ಬಣ್ಣದೊಳಗೊಂ (ಇ, ಜ, ಮು.) ೨ ನಾ ಧನ (ಅ, ಜ.) ೩ ಮರುಳೆ | ಇ (ಇ.) ;
ನೀನಂ | ತಿ (ಜ.)

ಅಂತುಕಾರಣವಿದನು ಹವ್ವಿನ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯನು ಬಹುದೆನಿಸಿ ತಾನೋ |
 ರಂತೆ ನಿಜ ನಿರ್ಲೇಪ ಭಕ್ತಿಯನನುಬೇಕಾಗಿ ||
 ಮುಂತೆ ಕಾಣಿಸುವಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಚಿಂತೆಯಲಿ ಚಿರನಾಗಿ ತನ್ನಯ |
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವ ಹಡೆಯಬೇಹುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೫೦ ||

ದೇವ ಬಿನ್ನಹವಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಸೇವೆಯನು ಸಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ |
 ಭಾವಿಸಲು ಶಿವಭಕ್ತನಹ ಪರಿ ಬಳಕಲಹುದೆಂದು ||
 ನೀವು ಚಿತ್ತೈಸಿದಿರಿ ದಿಟವಿ |
 ನನ್ನ ಪರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಯನುವನು |
 ತೀವಿ ತಿಳಿವಂತೆನಗೆ ವರ ಗುರುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ || ೫೧ ||

ಕುಸುಮ ಸೌರಭವಿಂತುಟೆಂದಾ |
 ರುಸುರ ಬಲ್ಲರು ತುಂಬಿಯೊಳು ಭಾ |
 ವಿಸಲು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವಂತಿಂತೆಂದು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಬೆಸಸ ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲವೈ ಪರಿ |
 ಕಿಸಲು ನೀನೇ ಪರಮ ಪುರುಷನು |
 ಬಸವ ಕೇಳೆನುತ್ತಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಂತೆಂದ || ೫೨ ||

ಕೊಳದೈ ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಲಿ |
 ಕೋಲುನಿಡಿದಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯೆ |
 ಮೇಲೆ ರಣರಂಗದಲಿ ಕೈದುನ ಹಿಡಿದು ಹಗೆಗಳನು ||
 ಸೋಲಿಸುವನಂತಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಕಿಲಣೆಯನನುಬಲ್ಲದಾಗದು |
 ಹೆ ಕುವೊಡೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯದು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೫೩ ||

೧ ವೃತ್ತಿ (ಇ, ಜ.) ೨ ಬಗೆಯನನುಕರಿಸಿ (ಅ, ಜ.) ೩ ಸ್ಥಿ (ಉ.) ೪ ಬೆರಗಾ (ಇ, ಖ, ಗ, ಜ.) ೫-೫ ಅಸಮನೇತ್ರನ ರರಣನಹುದೈ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ (ಅ.) ೬ ಕೊಂಡು (ಜ.) ೭ ತರ ವಲ್ಲ (ಬ, ಜ.)

ಗುರುವೈಯ್ಯತವನುಂಡ ಬಳಿಕೇ |
 ನರುಚಿಯುಡಿದಿಂಗಳಿಗೆ ಹೋಹುದೆ |
 ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪಂಗಳೆಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಬೆರಸಿ ಬಳಿಕೆನ್ನೆಲ್ಲವರಿಯಂ |
 ತರವು ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನು ವಿ |
 ಸ್ತುರಿಪ ಕಾರಣವಾವುದೈ ಪ್ರಭುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ

|| ೫೪ ||

ಶಶಿಕಲಾಲಂಕಾರವೆಂತಾ |
 ಶಶಿಧರಂಗಳವಟ್ಟುದಂತಾ |
 ಶಶಿಕಲಾಮೃತ ಸೇವನಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸಾರಾಯ ||
 ಬಸವ ನಿನಗೊಚ್ಚತವಲಾ ಭಾ |
 ವಿಸಲು ಬಳಿಕೆನ್ನಾರಿಗಡು ವೇ |
 ದಿಸುವುದೇ ಕೇಳೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದ

|| ೫೫ ||

ನಿನ್ನ ಹೆಸರನು ಕೇಳಿದೊಡೆ ಮೇಣ್ |
 ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಕಂಡೊಡೆ |
 ನಿನ್ನ ಸನಿದೊಡೆ ನಿನ್ನ ನೆಹಿದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಹೊಗಳಿದೊಡೆ ||
 ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿದೊಡವರು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಿನ್ನಣವನೊದೈಕ್ಕೈರಹರೆನೇ |
 ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನೇನನೆಂಬೆನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೬ ||

ಹುಸಿವುದೇ ಕೈಲಿನ ಹೊಯ್ದರೆ |
 ಹುಸಿವುದೇ ಕಣೆ ಗಿರಿಯನೆಚ್ಚೊಡೆ |
 ಹುಸಿವುದೇ ಕೇಳೆನ್ನನೊದಿಹೆನೆಂಬ ನಿನ್ನಱುವು ||
 ಹುಸಿಯುಱುವುದೇ ನನ್ನ ಕಾರಣ |
 ವಸುಮತಿಗೆ ನೀಲ ಬಂದೆಯದಱುಂ |
 ಹುಸಿಯ ಮಾಯೆಯ ಹುಸಿಸಿ ತೋಱುವೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಈ ತೆಪದೊಳಿಂಜಿದಿಷ್ಟಲಿಂಗ |
 ಪ್ರೀತಿಮಾರ್ಗಾಚಾರವನು ವಿ |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುತೆ ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವಿಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ||
 ಓತು ನಿಯಮಿಸಿ ನಿರ್ವಿಕಾರದ |
 ನೀತಿ ನಿಶ್ಚಯ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ |
 ರೀತಿದಾಯಕನೊಪ್ಪುತಿದನು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೫೮ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೬ ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೭೨೯ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

ಮಹಾದೇವಿಯುಕ್ಕನಿಗೆ ಪ್ರಭು ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಗತಿ

ವಚನ

ಅಂಗವಿಕಾರಸಂಗವ ಮರೆದು ಲಿಂಗವನೊಡಗೂಡುತ್ತಿಪ್ಪವರ ತೋರಾ ಎನಗೆ | ಕಾಮವಿಕಾರಕತ್ತಲೆ
ಯಳಿದು ಭಕ್ತಿಯೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪವರ ತೋರಾ ಎನಗೆ | ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ನೆರೆ ನಂಬಿದ
ಸದ್ಭಕ್ತರ ತೋರಾ ಎನಗೆ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ || ೧ ||

ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬುದಿನ್ನಾರಿಗು ಹೊಗಬಾರದು | ಅಸಾಧ್ಯವಯ್ಯಾ | ಆನೆ ಆಮಿಷವನಳಿದಂಗೆಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಯಾಣ
ದತ್ತಲಡಿಯಿಡಬಾರದು | ಒಳಗು ಹೊರಗು ಶುದ್ಧವಾದಂಗೆಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಯಾಣವ ಹೊಗಬಾರದು | ನೀನೆಂಬ
ದನರಿದು ನಾನೆಂಬುದ ಮರೆದು ತಾನು ತಾನಾದಂಗೆಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಯಾಣವ ಹೊಕ್ಕು ಬೆರಸಬಾರದು | ಲಜ್ಜೆಗೆ
ಟ್ಟಿನಲಾ ಸತಿಬೇಟಿಕೊಂಡಿದು | ನಾನಾವುದನು ಅರಿಯೆನಾಗಿ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಾನು
ಕಲ್ಯಾಣವ ಕಂಡೆನು || ೨ ||

ಗಿರಿಯೊಳು ವನದೊಳು ಗಿಡಗಿಡದತ್ತ ದೇವ ಎನ್ನ ದೇವ ಬಾರಯ್ಯಾ ತೋರಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣವೆಂದು
ನಾನು ಅರಸುತ್ತ ಅಳಲುತ್ತ ಕಾಣದೆ ಸುಯಿದು ಬಂದು ಕಂಡೆ ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದ | ಅರಸಿ ಹಿಡಿದೇ
ನೆಂದು ನೀನದಗುವ ರಾವ ಹೇಳಾ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ || ೩ ||

ಅರಸಿ ತೊಳಲಿದರಿಲ್ಲ | ಹರಸಿ ಬಳಲಿದರಿಲ್ಲ | ಬಯಸಿ ಹೊಕ್ಕರಿಲ್ಲ | ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರಿಲ್ಲ | ಅದು
ತನ್ನ ತಾನಹ ಕಾಲಕಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು | ಶಿವನೊಲಿದಲ್ಲದೆ ಆಗದು | ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆನಗೊಲಿ
ದನಾಗಿ ನಾನು ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ ಶ್ರೀಪಾದವ ಕಂಡು ಬದುಕಿದನಯ್ಯಾ || ೪ ||

ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಕಂಡೆನಾಗಿ ಎನ್ನ ಕಂಗಳ ಪಟಲ ಹರಿಯಿತ್ತು | ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಸಜ್ಜನ
ಸದ್ಭಕ್ತರ ಶ್ರೀಚರಣಕ್ಕೆರಗಿದೆನಾಗಿ ಎನ್ನ ಹಣೆಯ ಲಿಖಿತ ತೊಡೆಯಿತ್ತು | ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವಾ
ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ ಕಂಡು ಮಿಗೆ ಮಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎನುತಿದನಯ್ಯಾ || ೫ ||

ಕಾಯದ ಲಜ್ಜೆಯ ಕಲ್ಪಿತವಳಿದು ಜೀವದ ಲಜ್ಜೆಯ ಮೋಹವನಳಿದು ಮನದ ಲಜ್ಜೆಯ ನೆನಹು
ಸುಟ್ಟು ಭಾವದ ಕೊಟಿ ಬತ್ತಲೆ ಎಂದೆಂದು ತವಕದ ಸ್ನೇಹ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗದ ಕೊಡಲಸಂಗ
ಮದೇವರಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಮಹಾದೇವಿಯುಕ್ಕನ ನಿಲುವು ನೋಡಾ ಪ್ರಭುವೇ || ೬ ||

ರೂಪಿಲ್ಲ ದವಂಗೆ ಒಲಿದವರಿಗೆ ತನುವಿನ ಹಂಗುಂಟೇ | ಮನವಿಲ್ಲ ದವಂಗೆ ಮಜ್ಜಿದವರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನದ
ಹಂಗುಂಟೇ | ದಿಗಂಬರಗೊಲಿದವರಿಗೆ ಕಾಪೀನದ ಹಂಗುಂಟೇ ಕೊಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ | ಮಹಾ
ದೇವಿಯುಕ್ಕನೆಂಬ ಭಕ್ತಿಯ ರೂಪಿಂಗೆ ಆವ ಹೊಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವೇ || ೭ ||

ಉನ್ನದ ಯೌವನವನೊಳಕೊಂಡ ಸತಿ ನೀನು | ಇತ್ತಲೇಕೆ ಬಂದೆ ಹೇಳವ್ವಾ | ಸತಿಯೆಂದರೆ ಮುನಿ
ವರು ನಮ್ಮ ಶರಣರು | ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಕುರುಹು ಹೇಳಿದರೆ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರು ಅಲ್ಲದಿರ್ಬರ ತೊಲಗು
ತಾಯೀ | ಗುಹೇಶ್ವರ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ಸಂಗಸುಖವ ಬಯಸುವರೆ ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಕುರುಹು ಹೇಳಾ
ಎಲೆ ಅವ್ವಾ || ೮ ||

ಗುರುವೆ ತೆತ್ತಿಗನಾದ | ಲಿಂಗವೇ ಮದವಣಿಗನಾದ | ನಾನು ಮದವಣಿಗತ್ತಿಯಾದೆನು | ಈ ಭುವನವೆಲ್ಲ
ವರಿಯಲು ಅಸಂಖ್ಯಾತರು ಎನಗೆ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ಎನಗೆ ಸಾಧ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯ ವರನ
ನೋಡಿ | ಇದುಕಾರಣ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಗ೦ಡನಾದ ಬಳಿಕ ಮಿಕ್ಕಿನ ಲೋಕದ ಗ೦ಡರೆನಗೆ ಸಂಬಂಧ
ವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ || ೯ ||

ಸಾವಿಲ್ಲದ ಸಹಜಂಗೆ ರೂಪಿಲ್ಲದೆ ಚೆಲುವಂಗೆ ಭವವಿಲ್ಲದೆ ಅಭವಂಗೆ ನಿಶ್ಚಯದ ನಿಶ್ಚಲಗೆ ನಾನೊಲಿದೆ
ನಯ್ಯಾ | ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಗ೦ಡನಾದ ಕಾರಣ ಮಿಕ್ಕಿನವರಾರು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ || ೧೦ ||

ರೂಪಿಂಗೆ ಕೇಡುಂಟು ನಿರೂಪಿಂಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ ರೂಪು ನಿರೂಪಿಸೊಳೊಡಗೂಡುವ ಪರಿಯೆಂತು ಹೇಳಾ |
ಸಂಬಂಧ ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ | ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಜಾತಿಸೂತಕವಿರಲು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ
ಬಾರದು ಕೇಳವ್ವಾ || ೧೧ ||

ಎನ್ನ ತನು ರುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತರೊಕ್ಕಾದನುಂ | ಎನ್ನ ಮನ ರುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತರ
ಸೇನೆಸೆದು | ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ರುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಇಂದು ಸಕಲ ಶಿವಗಣಂಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಿ | ಎನ್ನ
ಶ್ರೋತ್ರ ರುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು ಅವರ ಕೀರ್ತನೆಯ ಕೇಳಿ | ಎನ್ನ ಭಾವನೆ ಎನಗಿಂದು ಜೀವನವು ಕೇಳಾ
ಲಿಂಗತಂದೇ | ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿ ಭವಗೆಟ್ಟನು ಕಾಣಾ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ || ೧೨ ||

ಲಿಂಗಸುಖಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮನ ವೇದ್ಯವಾಯಿತ್ತು | ಇನ್ನೆಂತಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರವಯವು | ಇನ್ನೆ
ಲ್ಲಿಯದಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು | ಪರಮಸುಖಪರಿಣಾಮ ಮೇರೆದಿಟ್ಟಿ ನಾನು ನಿಜವನ್ನೆದುವ ರಾವ
ಹೇಳಾ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪ್ರಭುವೇ || ೧೩ ||

ಕಡಳಿಯ ಬನ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಲಬು ತಿಳಿಯದನ್ನಕ್ಕೆ ಬಯಲ ಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಮಾಡದನ್ನಕ್ಕೆ
ಬಂದೆ ಬಹುದೇ ಶಿವಜ್ಞಾನ | ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗವಳಿಯದನ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಬಹುದೇ | ಅಸ್ವಮದವ ನಷ್ಟಮಾ
ಡದನ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಬಹುದೇ | ಮದ ಮತ್ಸರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಹೊಡಕುಳಿಗೊಳಲಿಲ್ಲ | ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ
ಕಲ್ಪಿತದೊಳಿಲ್ಲ || ೧೪ ||

ನೀನು ನಾನೆಂಬುಭಯಸಂಗವಳಿದು ತಾನು ತಾನಾದ ತ್ರಿಕೂಟವೆಂಬ ಮಹಾಗಿರಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ತುಟ್ಟಿ
ತುದಿಯಲಿ ನೋಡಲು ಬಟ್ಟಿಬಯಲು ಕಾಣಬಹುದು ನೋಡಾ | ಆ ಬಟ್ಟಿಬಯಲ ಬೆರಸುವರೆ ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಯೊಳಗೊಂದು ಕಾಣಬಾರದ ಕಡಳಿಯುಂಟು ನೋಡಾ | ಆ ಕಡಳಿಯ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು
ನೋಡಲು ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಯುಂಟು ನೋಡಾ | ನಡೆಯಲ್ಲಿಗೆ ತಾಯೀ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಪರಮ ಪದವು ನಿನಗೆ ಸಯವಪ್ಪದು ನೋಡಾ || ೧೫ ||

ಸೂಚನೆ

ಶರಣರಣಿಯಲು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾ |
ಚರಣೆಯಲಿ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ |
ಕರುಣಿಸಿಯೆ ಕಳುಹಿದನು ನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು ||

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಂ |
ತುಷ್ಟರಾಗಿ ಶಿವಾನುಭಾವದ |
ಗೋಷ್ಠಿಯನು ಸಲೆ ಕೆಳ ಕೆಳ ಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||
ದುಷ್ಟ ದುರ್ವಾಸನೆಯ ನೀಗಿ ವಿ |
ಶಿಷ್ಟವೆನಿಸಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ |
ನಿಷ್ಕರಪ್ಪರು ತಿಳಿವುದೊ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ಗುರುವನಱಸುವೆನೆಂದು ತಿಪ್ಪನೆ |
ತಿರುಗಿದಳು ಗಿರಿಗಹ್ವರಂಗಳ |
ಗುರುವನಱಸುವೆನೆಂದು ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲಿದಳು ಧರೆಯ ||
ಗುರುವನಱಸುವೆನೆಂದು ಕಾಯವ |
ಕರಗುತಿರ್ದಳು ಕಾತರಿಸಿ ಸ |
ದ್ಗುರುವನಱಸುವ ವೇಧೆಯಲಿ ಮೆಚಿದಳು ಮಹಾದೇವಿ

|| ೨ ||

ಹೊಂಪುಳಿಯ ಘನಸೌಖ್ಯ ಮಿಕ್ಕಳಿ |
ಗಂಪುಗಳಲಿಲ್ಲೆನುತ ತನ್ನೊಳು |
ಜೊಂಪಿಸುವ ಮನವೆಂಬ ತುಂಬಿಯ ಭಾವ ಮಿಗೆ ತುಂಬಿ ||
ಸಂಪಿಗೆಯ ಸೌರ್ವಂತೆ ಬಂದಳ |
ಲಂಪಿನಲಿ ಮಹದೇವಿ ಮುಕ್ತಿಯಿ |
ಸೊಂಪು ಶೋಭಿಸುವಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿದ್ದೆ ಡೆಗೆ

|| ೩ ||

ಅಱಲುಗೊಂಡವನಿದಿರಲಿವೊಮ್ಮತದ |
ತೊಡುಯನೇ ಕಂಡಂತೆ ಕುರುಡಗೆ |
ಮೆಚ್ಚುವ ಕೂದಲಿ ಕೂಪವೆಲ್ಲವು ಕಂಗಳಾದಂತೆ ||
ನೆಚ್ಚಿ ನಿರಂತರ ನಿರ್ವಿಕಾರದ |
ನಿಜಿಗೆಯಮಲಜ್ಞಾನವನು ಕ |
ಣ್ಣೆಡಿಸುವಾ ಪ್ರಭುರಾಯನನು ಕಂಡಳು ಮಹಾದೇವಿ

|| ೪ ||

೧-೧ ಪೂವಿಂದೆ ಪೂರಿಸಿ | ಹೊಂಪು ಹೊದರಿಸುವೆನುತ (ಕ.) ೨ ಪಾ (ಕ, ಜ.) ೩ ಯರಿವಿನ
೪-೪ ಅರತ ತೃಷೆ ತರುಗಿರಿಯ (ಗ.) ೫ ಡಿರ್ವವರಿಗ (ಇ.) ೬ ಸುರಿವ ರೋಮದ (ಇ.)
೭ ಕಾಣ ಬಂ (ಒ.)

ನೋಡಿ ಕಂಡಳು ವೇದಗತತಿ ವೈ |
 ನೀಡಿದರೆ ಕೈ ನಿಲುಕದಾತನ |
 ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಲೊಡಲನೀಡಾಡಿದಳು ಚರಣದಲಿ ||
 ಕೂಡೆ ಶರಣೆನೆ ಶಿವಗಣಕೈ ಕೈ |
 ಗೂಡಿ ಶರಣೆಂದೆನುತ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಗೂಡು ತಾನೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು ಮಹಾದೇವಿ

|| ೫ ||

ಬಸವ ನೋಡಾ ಭಕ್ತಿ ಬೇಟಿದ |
 ಬೆಸನದಲಿ ವೈಮುಘಿತು ಲಜ್ಜೆಯ |
 ಹೆಸರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕೆಡಿಸಿ ತನುಮೋಹವನು ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ||
 ಹಸು ತೃಷೆಯ ಹರವರಿಗಳನು ಭಂ |
 ಇಗಿಸಿ ದಿಗಂಬರಿಯಾಗಿ ಮಿಗಿಲೆ ಕಾ |
 ಣಿಸುವ ಮಹದೇವಿಯರನೆನುತಾ ಪ್ರಭು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ

|| ೬ ||

ಬತ್ತಲೆಯ ಬಗೆಗೊಂಡು ಹೆಂಗೂ |
 ಸಿತ್ತಲೇತಕೆ ಬಂದೆ ಕಾಮದ |
 ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯದೆ ವೃಥಾ ವೈರಾಗ್ಯವೇಷದಲಿ ||
 ಹತ್ತಿರಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಶರಣರು |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಕೆರಳುವರು ಕೇಳೆನು |
 ತೊತ್ತಿ ನೋಡಿದನಾಕೆಯಂತಸ್ಥವನು^೪ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೭ ||

ಜಗಭರಿತಗೊಲಿದವಳಿಗುಡಿಗೆಯ |
 ತೊಗಲ^೫ದೇತಕೆ ತನುಮನಗಳ |
 ನಗಲದಿಂಶಂಗಿತ್ತೆನೆಗೆ ಸತಿಕಾಮವೆಂದೆಂಬ ||
 ಬಗೆಯದೇತಕೆಯೆನ್ನ ಕಂಡರೆ |
 ಭುಗಿಲಿಡಲದೇಕಯ್ಯ^೬ ಶರಣರ^೭ |
 ಮಿಗಿಲು ನುಡಿಗಾನಮ್ಮನೆನುತಿದಳು ಮಹಾದೇವಿ

|| ೮ ||

೧ ದೇವ (ಕ.) ೨ ಭಕ್ತರಿಗೆ (ಗ.) ೩-೩ ಗಿಸುತ ಮಿಗೆ ಗಂಭೀರತೆಯ (ಉ.) ೪ ತೇಕರ
 ಣ (ಇ.) ೫ ಬಗೆಯ (ಗ.) ; ತೆಗಹ (ಜ, ಮು.) ೬ ಲನಲ್ಲದೆ ಗೆಯ್ಯ (ಇ.) ; ಲಿಡ
 ಲದೇತಕ್ಕೆ (ಉ.) ೭ ರು (ಇ.)

ಕಾಣಿಸುತ ನೀನಿದ್ದು ನೆಟ್ಟನೆ |
 ಕಾಣಬಾರದ ಶಿವನನೊಲಿಸುವ |
 ಜಾಣತನವೆಂತವ್ವಿ ಮಾಗದ್ವೈತಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಕೇಣಿಕಾಱರು ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಳು |
 ಹೂಣಿಸಲು ಹುರುಳ್ಳವನುತಲಿ |
 ಮಾಣದಾಕೆಯ ಮತ್ತೆ ಜಙ್ಗದನು ನಗುತ ಪ್ರಭುರಾಯ || ೯ ||

ರೂಪುನಿಡಿದಿರ್ದಲ್ಲದೆಂತು ನಿ |
 ರೂಪ ಬೆರಸುವ ಭೇದವಱುವೊಡೆ |
 ರೂಪಿನೊಳಗೆ ನಿರೂಪು ತಿಳಿಯೆ ನಿರೂಪಿನೊಳು ರೂಪು ||
 ಈ ಪರಿಯನೊಂದೊಂದನಗಲದೆ |
 ವ್ಯಾಪಿಸಿದವೆಂದಱಿದು ನಾನಾ |
 ರೂಪನನು ನೆಲೆಗೊಂಡೆನೆಂದಳು ಮತ್ತೆ ಮಹದೇವಿ || ೧೦ ||

ಹಾಲಿನೊಳು ನೆಟ್ಟು ತುಪ್ಪವಿಪ್ಪುದ |
 ಹೇಳಿದರೆ ಹಱಿಯದು ತದಂಗದ |
 ಕೇಲನಱಾಯದೆ ಬಱಿಯ ನುಡಿಯಲಿ ಬಸುಱು ತುಂಬುವುದೆ ||
 ಕಾಳು ಮಾತು ನಿರೂಪು ರೂಪಿನ |
 ಮೇಳವಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮನಲಿ ಸಂ |
 ಮೇಳ ನಿನಗಿಂತಾದುದೌ ಮಹದೇವಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಸಾರೆಯಲಿ ಶಿವಸಂಗವೆಂದೇ |
 ಹಾರವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನಂತದ |
 ದೂರ ದೂರವದೆಂದು ನೀನೇ ಹೆದರಿಸಿದೊಡೆನಗೆ ||
 ಆರು ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಣಿಸುವರೆನ |
 ಗಾರು ಗತಿಮತಿಯನುತ ಕರುಣಾ |
 ಕಾರಗಾ ಮಹದೇವಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೨ ||

೧ ನಿಂದಿ (ಕ.) ೨ ತಹುದು (ಜ.) ೩ ವೇನವ್ವ ನಿಮ (ಗ.) ೪ ಚಲವೆಂ (ಉ.)
 ೫ ವ (ಜ.) ೬ ದು ತನ್ನೊಳು (ಪ.) ೭ ನಿಜ (ಒ, ಜ.) ; ತಿಳಿ (ಗ.) ೮ ಶಿವಪಥ (ಗ.)
 ೯-೯ ವಂದೇ ನೀವೆ ಹೆದರಿಸಿ ನುಡಿದೊಡೆನ್ನೆಮಗೆ || ಆರು ಕರುಣಿಸುವವರು ಗತಿ ಮತಿ | ಯಾರು
 ಎನ್ನರು ಭವದ ಬಳ್ಳಿಯ | ನಾರು ಹರಿವವರವರೆ ಗುರುವೆಂದಳು ಮಹಾದೇವಿ (ಇ.)

ಆರು ನನ್ನ ನು ತಿಳಿವೆನುತಲಿ |
 ಸಾರೆಯೆಂದಿದಿರಿಟ್ಟು ನೋಡಲು |
 ದೂರವಾಗಿಹೆನ್ನದಿದೊಡೆ ದೂರವೆಂದೆನಲು ||
 ಸಾರೆಯಾಗಿಹೆನೀ ಪರಿಯನಿದ |
 ನಾರಿಗುಪಮಿಸಬಹುದು ಭಕ್ತಿ ವಿ |
 ಚಾರವನು ಬಸವಣ್ಣನಲಿ ಮಹದೇವಿ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೩ ||

ಎನ್ನಱುವು ಬಸವಣ್ಣನೆನಗಾ |
 ಚೆನ್ನ ಬಸವನೆ ಗುರುವೆಲೈ ದಿಟ |
 ವೊನ್ನ ಲಿಂಗವೆ ನೀನು ಜಂಗಮವೆನಗೆ ರಾಮಯ್ಯ ||
 ಎನ್ನ ತನುವೇ ಮಡಿವಳನು ನಾ |
 ನಿನ್ನು ಸುಖಿಯಹುದೇನು ಸೋಜಿಗ |
 ನಿನ್ನ ದಾಸರ ದಾಸಿಯಾನೆಂದಳು ಮಹಾದೇವಿ

|| ೧೪ ||

ಲೋಕದೊಳು ಸತಿಜನ್ಮವನು ತಾ |
 ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನು ಮೋಹ ಲೋಭವ |
 ನೂಕಿ ನಿಸ್ಪೃಹೆಯಾಗಿ ನಿಲುವವರಾರು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
 ಈಕೆಗಾರಣೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಎನು |
 ತಾಕೆಯನು ಬಸವಣ್ಣ ಮುಖ್ಯರ |
 ನೇಕ ಪರಿಯಲಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದರು ಶರಣು ಶರಣೆನುತ

|| ೧೫ ||

ಕರಣಗಳು ಸಲೆ ಶುದ್ಧವಾದುವು |
 ಶರಣರನು ನೆನೆನೆನೆದು ಸಂತತ |
 ಶರಣರಿಗೆ ಶರಣೆಂದು ಕಾಯ ಪುನೀತಮಯವಾಯ್ತು ||
 ಶರಣರಿಂದಾನಿದು ಶುಚಿಯಾ |
 ಗಿರಲು ತನುಮನಗಳ ವಿಕಾರದ |
 ಭರಕೆ ನಾನಂಜುವೆನೆಯೆಂದಳು ಮತ್ತೆ ಮಹದೇವಿ

|| ೧೬ ||

ಇಂತು ನಿರಹಂಕಾರದಿಂದೋ |
 ರಂತೆ ಕಾಯಮನೋವಿಕಾರದ |
 ಸಂತತಿಯ ಸೈತಿಟ್ಟು ಪರಿಸಾಕಪ್ರಭಾವದಲಿ ||
 ಸಂತಗೊಂಡು ಸಮಸ್ತಭಾವ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿದೊಮ್ಮುವವನೈದಿ ನಿ |
 ರಂತರದಲತಿ ಮೆಚ್ಚಿವೃತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಮಹದೇವಿ

|| ೧೭ ||

ನರೆ ತೆರೆಗಳಡಿಡಡರಿ ತನು ಜ |
 ಜರಿತವಾಗಿಯನೇಕ ದಿನದಲಿ |
 ಹಿರಿಯರೆಂದೆನಿಸಿದರೆ ಹಿರಿಯರೆ ಬೆಟ್ಟದಂದದಲಿ ||
 ಹಿರಿದು ದಿನವಿರೆ ಹಿರಿಯರಹರೇ |
 ನಿರುತ ನಿರಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ |
 ಹಿರಿಯತನ ಮಹದೇವಿಗಾಯಿತ್ತೆಂದುದಭವಗಣ

|| ೧೮ ||

ಬಳಿಕಲಾಕೆಯ ಚಿತ್ತವತಿ ನಿ |
 ಮೃಳತೆಯಾದುದನಿಡಿದು ತಾ ತ |
 ನ್ನೊಳಗೆ ಸಂತೋಷಿಸುತೆ ಹೋ ಮರು ಮಾಯೆ ಎಂದೆನುತ ||
 ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದೆನ್ನ ಕಾರಣ |
 ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದಳಿನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ |
 ನಿಲಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಂತೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಆಯತವನಳವಡಿಸಿ ದಿಟವಾ |
 ಸ್ವಾಯತವನವಗಯಿಸಬೇಕೆಂ |
 ಬಾಯತಕೆ ಸರ್ವಾಂಗವನು ಸಲೆ ಸವೆದರಾರುಂಟು ||
 ಬಾಯ ನುಡಿಗಳ ಚಿದುರರಲ್ಲದೆ |
 ಕಾಯದಲಿ ಕಲಿ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯ |
 ದಾಹಯ ನಿನ್ನಲಿ ನೆಲಿಸಿತೌ ಮಹದೇವಿ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಹಾಲ ಹದದಲಿ ಹೆಪ್ಪನೆಣ್ಣಿದರೆ |
 ಮೇಲೆ ತುಪ್ಪವನುಂಬರಾ ಪರಿ |
 ಹೇಳಬಲ್ಲೊಡೆ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಲ ಭಾವಭೂಮಿಯಲಿ ||
 ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ಶಿವತತ್ವ ಬಿಜವ |
 ಹೊಳಿದರೆ ಫಲಿಸುವುದೆನುತ ಕರು |
 ಕಾಳು ವರ ಗುರುರಾಯನಾ ಮಹದೇವಿಗಿಂತೆಂದ || ೨೦ ||

ಅನು ನೀನೆಂಬುಭಯದನುಸಂ |
 ಧಾನವನು ಮಿಗೆ ಮಿರ್ಗಿ ಸಮ ಸಂ |
 ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುಯಿಧಾನಿಯಾಗಿ ನಿರಾಳದಲಿ ನಿಂದು ||
 ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿ ಕಾಯದ |
 ನೂನ ಕದಳಿಯ ಗೆಲಿದು ನಿನ್ನಲಿ |
 ನೀನೆ ಮುಕ್ತಿಯನಣ್ಣಿವುದಾ ಮಹದೇವಿ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಎನುತಲಾ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ |
 ತನುಮನೋವಾಯುಗಳ ಸಂಚವ |
 ನನಲನಲಿ ಸಲೆ ಸುಡುವ ಸುಮತಿಯ ಜೀವಪರಮರನು ||
 ಅನುಗೊಳಿಸಿ ನಿರ್ವಯಲ ಮೂಡುವ |
 ನೆನಹಿನುಪದೇಶವನು ಮಾಡಿದ |
 ನನುಪಮೋಪಮ ಸಗುಣ ನಿಗುಣ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು || ೨೨ ||

ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲು ಮುಂದೆ ಕಬ್ಬುನ |
 ವರುಷದಲಿ ಹೊನ್ನಹುದೆ ನಿಮಿಷಕೆ |
 ಗುರುನಿರೂಪಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ||
 ಹರಿದುದಾಗಳೆ ಸಂದ್ ಸಂಶಯ |
 ನೆರವಿಗತ್ತಲೆ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ |
 ಗಿರಿಯ ಗಹನಕೆ ಗಮಿಸಿದಳು ಮಹದೇವಿ ಮನದೊಳಗೆ || ೨೩ ||

೧ ತೋ (ಉ.) ೨ ಧಾ (ಉ.) ೩ ತಿಳಿ (ಕ.) ೪ ಪಡೆ (ಜ.) ೫ ಸಮತ (ಇ, ಉ.)
 ೬ ಕೂ (ಇ.) ೭ ವಿನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ (ಜ.) ೮ ವಿಕಾಸಿ (ಅ, ಖ, ಗ, ಚ.) ; ವಿರಾಜಿ (ಇ, ಜ.)
 ೯ ಮನದ (ಗ.) ೧೦ ನೇಗಿ (ಇ.)

ಎಲ್ಲರಲಿ ಶರಣಾರ್ಥಿಯೆಂದೆನು |
 ತೆಲ್ಲರಲಿ ಹರಕೆಯನು ಕೈಕೊಳು |
 ತೆಲ್ಲ ಶರಣರ ಚರಣವನು ನೆನಹಿನಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ||
 ಬುಲ್ಲವಿಸಿ ಮೈ ಮಣಿದು ಪಸರಿಸಿ |
 ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಮಹದೇವಿ ಬಳಿಕೆ |
 ಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಳರ್ತಿಯಲಿ || ೨೫ ||

ನಡೆದು ಬಳಿಕೆ ಕಾಂತನಾಸದೊ |
 ಳಡಿದ ಕಾಯದ ಕದಳಿಯನು ಹೊ |
 ಕೈಡರೊ ನಿಜ ಸಿರಿಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ಸಿದ್ಧಪೀಠದಲಿ ||
 ಬಿಡದೆ ನೆಲಸಿದಳಚಲ ಪದವಿಯಿ |
 ಪಡೆದಳಾ ಮಹದೇವಿ ಸುಖದಲಿ |
 ಪೊಡವಿಯುಯಲು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೬ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಸಾಧಕಾಂಗದ ಗತಿ

ವಚನ

ಸಂಬಂಧ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನುಡಿವಿರಿ | ಸಂಬಂಧವಾವುದು ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿರೇ |
ಕಾಯ ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ಈ ತ್ರಿವಿಧಸಂಬಂಧವನರಿದಡೆ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಸಂಬಂಧಿ || ೧ ||

ಒಳಗೆ ತೊಳೆಯಲರಿಯದೆ ಹೊರಗನೆ ತೊಳೆದು ಕುಡಿವುತಿದರ್ಲಾ | ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವನರಿಯದೆ
ಭವಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿಹರು ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೨ ||

ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅಜನೆಂಬ ಸ್ವಾಯತ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುನೆಂಬ ಸ್ವಾಯತ ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನೆಂಬ
ಸ್ವಾಯತ ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನೆಂಬ ಸ್ವಾಯತ ವಿಶ್ವಾದಿಪಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನೆಂಬ ಸ್ವಾಯತ ಆಜ್ಞಾ
ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಂತ್ಯತೀತ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪೋಮ ಪೋಮವ ಕೂಡಿದಂತೆ || ೩ ||

ಊರಕ್ಕೆ ಊರೆಣ್ಣೆ ಉಣ್ಣು ಮಾರಿಕವ್ವಾ ತಾಯೆ ಬಾರೇ ಕುಮಾರನ ತಲೆಗಾಯಿ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಡ
ಹೂವಿನಲಿ ಕಲ್ಲಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ಭವಿಯ ಭಕ್ತನೆಂಬರು ನೋಡಾ | ಹಾಗಲ್ಲ | ತನ್ನ ತನುವೇ
ಲಿಂಗ ಮನವೇ ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾತನೇ ಸದ್ಭಕ್ತ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೪ ||

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ನುಡಿದ ಮಿಟ್ಟಿಯ ಭಂಡರು ನೀವು ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ | ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನು
ಕಾಯವನು ಮೆಟ್ಟಿ ಹೂಳುವಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಪ್ರಾಣಕಿನ್ನಾವುದು ಲಿಂಗ ಹೇಳಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ
|| ೫ ||

ಅಸ್ಥಿಗೆ ಚರ್ಮವಾಧಾರವಾಗೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದವೇ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಾಗೆ ಇದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧ
ವಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿ ಭೋ | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವೆಂಬುದು ಕರ ಕಪ್ಪ, ನೋಡಾ | ಒಡೆದ ಮಡಿಕೆಗೆ ಒತ್ತಿ
ಮಣ್ಣು ಮತ್ತಿದರೆ ಅದು ತರಹರವಾಗಬಲ್ಲದೇ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೬ ||

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ರಬುದಕ್ಕೆ ನಾಚಿತ್ತು ನಾಚಿತ್ತು ಎನ್ನ ಮನ | ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೆ ಕಾಯ ಬಿದ್ದರೆ ಲಿಂಗ
ಒಂದೆಸೆಯಾದರೆ ನಾಚಿತ್ತು ನಾಚಿತ್ತು ಎನ್ನ ಮನ | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ
ರರಣನು || ೭ ||

ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಡಿಲ್ಲ | ಲಕ್ಷ ಗಂಗೆಯ ಮಿಂದಡಿಲ್ಲ | ತುಟ್ಟತುದಿಯ ಮೇರುಗಿರಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೂಗಿ
ದಡಿಲ್ಲ | ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದ ಮನವ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಂತ್ಯೆಸಬಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟಬಯಲು ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೮ ||

ಒಕ್ಕದ ಮಿಕ್ಕದನುಂಬ ನಿಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದಿಗಳು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ | ಒಕ್ಕ ಹೋವುದಾವುದು ಬಲ್ಲರೆ
ನೀವು ಹೇಳಿರೋ | ಒಕ್ಕ ಹೋವುದೇ ಕಾಯ ಮಿಕ್ಕ ಹೋವುದೇ ಪ್ರಾಣ ಇವು ತಕ್ಕವೆಂದರಿದು
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳಬಲ್ಲೆ ಸಿಕ್ಕದಾದ ಕಾಣಾ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೯ ||

ಕಾಲನ ಕೊಂದಾತನಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ | ಕಾಮನ ತಿಂದಾತನಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ |
ತ್ರಿಪುರವ ಸುಟ್ಟುತನಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ | ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಕೆಚ್ಚನಿಕ್ಕ ಬಸುರ ಬಡಿದುಕೊಂಡಾತ
ಗಲ್ಲದೆ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧೦ ||

ಅಚ್ಚಪ್ರಸಾದಿಗಳು ನಿಚ್ಚಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಎಂಬಿರಿ | ನಿಚ್ಚಕ್ಕೆ ನಾವು ಹುಸಿಗಳ ಕಂಡೆವಲ್ಲಾ | ವಾಯು
ಬೀಸುವಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಬಲಿವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಮುಖವನಿರಲಲ್ಲಾ | ಭೋಜನವನುಡು ಭಾಜನವ
ಮಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋಹ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅವೇ ಭಂಗ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧೧ ||

ತನು ಹೊರಗಿರಲು ಪ್ರಸಾದ ಒಳಗಿರಲು ಏನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ | ನಿಮ್ಮ ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ನಾಚದು | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧೨ ||

ತಲೆಯಲಟ್ಟುಣಲೊಲ್ಲದೆ ಒಲೆಯಲಟ್ಟುಂಬರೇ | ಒಲೆಯಲಟ್ಟುಂಡು ಒಡಲ ತುಂಬಿದರೆ ಹೊಗೆಯು ಘ
ನವಾಯಿತ್ತು | ಇದು ಕಂಡಾದರೆಯೂ ಹೇಸಿ ಬಿಡಬೇಡವೇ ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧೩ ||

ವಚನ

ಬಸವರಾಜಗೆ ಸಾಧಕಾಂಗದ |
ಬೆಸುಗೆಯನುವಿನ ಭೇದವನು ಬೋ |
ಧಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ ||

ಆರು ಾಮೊದಲಲಿ^೧ ಭಕ್ತಿ^೨ ಮಾರ್ಗದ |
ದಾರಿಯನು ಸಲೆ ತಿಳಿಹು ಮಾಡಿ ಮ |
ನೋರಥವ ಹಡೆವವರು ಕಾಯದ ಕೀಲನಱುವವರು ||
ಕಾರಣಂಗಳ ಮೂಲವನು ಕ |
ಣ್ಣಾರೆ ಕಾಬ ಮಹಾಂತರುಗಳವ |
ಧಾರಿಪುದು ಮುದದಿಂದಲೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯನು || ೧ ||

ನಿಲಿಸಿ ನಿರ್ವಯಲಿನ ಸಮಾಧಿಯ |
 ನಳವಡಿಸಿ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ |
 ಕಳುಹಿ ತದನಂತರದಲಗ್ಗದ ಬಸವರಾಜಂಗೆ ||
 ತಿಳುಹುವೆನು ಶಿವತತ್ವಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಳಕೆಯನುಭಾವದ ವಿವೇಕ |
 ಸ್ಥಲವನೆಂದೆನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದ

|| ೨ ||

ಒಸೆದು ತಾ ಹಿಡಿದಿಷ್ಟಲಿಂಗದ |
 ಬೆಸನದಲಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ವಶದಲಿಂತಿರುತಿರಲಿಕಂತೆಕರಣವೃತ್ತಿಗಳ ||
 ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡುವುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ |
 ದೆಸೆಗೆ ಮನವೆಳಸುವುದು ಮಾಯೆಯ |
 ಮಸಕವೆಲ್ಲವುಗ್ಗಿ ಮಾದು ಹೋಹುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩ ||

ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸಾದೊಡಾನಿ |
 ನನ್ನ ಪರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಭರಸಂ |
 ಭಾವಿಯಹೆನ್ನೆ ಸಹಜಭಕ್ತಿಯನಱುವ ಪರಿಯೆಂತು ||
 ಈ ವಿಕಾರವ ಕಳೆದು ಕಾಯ ಕ |
 ಳಾವಿಳಾಸವ ತಿಳಿದು ನಿಖಿಲ ನಿ |
 ರಾವಲಂಬವನೆಂತು ಕಾಂಬೆನು ಗುರುವೆ ಹೇಳೆಂದ

|| ೪ ||

ಉಣ್ಣೆ ಕೆಚ್ಚಲಲೇಸುದಿನವಿ |
 ದ್ವಣ್ಣೆವಾಲುಣಬಲ್ಲುದೇ ಕೇ |
 ಳೆನ್ನ ಭಕ್ತಿದ್ವಾರವನು ಹುಗದನ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ಕಣ್ಣು ಗಾಣದೆ ನಡೆದರದಱಲಿ |
 ಳನೊನ್ನನಱುವುದು ಹುಸಿ ಕಣಾ ಬಸ |
 ವಣ್ಣ ಕೇಳೆನುತಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದಳಿ

|| ೫ ||

೧ ವದು ತಾ (ಉ.) ೨ ದು (ಅ, ಉ, ಮು.) ; ನನೆಂದು (ಕೆ.) ೩ ವ ಮನುಷರು (ಜ.)
 ೪-೪ ಮುನ್ನಿನಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಭವದಲಿ | ಬನ್ನ ಬಡುತಿದನಾತನ್ನೆ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ (ಮ.) ೫ ದೊಡ
 ಡೀ ಪರಿ | ಯ (ಉ.)

ಗಿಡುವಳುಕೆ ಹೂ ಪತ್ರೈಗೋಸುಗ |
 ಮಡು ನಡುಗೈಂಸುಗ್ಗವಣಿಗೋಸುಗ |
 ಮುಡಿದುವುಪಹಾರಕ್ಕೆ ಸಕಲೌಷಧಿ ವನಸ್ಪತಿಯ ||
 ಕೆಡಿಸುತೀ ಪರಿ ಹೆಱರುಗಳ ತ |
 ನ್ನೊಡಲ ವಂಚಿಸಿ ಬಾಹ್ಯಭಕ್ತಿಯ |
 ನಡೆವವರ ನಾ ಮೆಚ್ಚಿನೈ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬ ||

ತೇಗು ಬಿಕ್ಕುಳು ಸೀನು ಉದುಗರ |
 ವಾಗಳಿಕೆಯಾಲಸ್ಯ ಕೆಮ್ಮುಗ |
 ಳೋಗಡಿಕೆ ಮದ ನಿದ್ರೆ ತೂಕಡು ಕನಸು ಕಳವಳಿಕೆ ||
 ಆಗು ಹೋಗಿಂದೆಂಬ ಗೊಡವೆಯ |
 ನೀಗಿ ನಮ್ಮಯ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ಲಾಗಿನಂತಿರಬೇಕು ಭಕ್ತರು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೭ ||

ಉಸುರುಗರಗಸದಲ್ಲಿ ತನುವಿನ |
 ಬೆಸುಗೆಯನು ಬಿಡುಮಾಡಿ ಬಿಡುಡದೆ
 ಹಸುತ್ಯುಷೆಯ ಹರಿಹುಗಿಲಿನುತಿಪಟಳಕಂಜಿ ಮುಖಗೊಡದೆ ||
 ದಶವಿಧೇಂದ್ರಿಯ ದಾಳಿಯಲಿ ಶಂ |
 ಕಿಸದೆ ನಿಲುವೊಡೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ದೆಸೆಯ ನೆನೆಯಲು ಭಕ್ತರಹರೈ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೮ ||

ದೇವ ದೇವ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವಿ |
 ದಾವ ಶಬ್ದವ ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರಿ |
 ನೀವು ನಿಮ್ಮಯ ಕಿಂಕರರೊಳಿನ್ನಾರ ಹೋಲುವೆನು ||
 ದೇವ ನೀ ಮನ್ನಿ ಸಿದೊಡಧಮನೆ |
 ಪಾವನಾತ್ಮಕನಲ್ಲದೊಡೆ ಜಡ |
 ಜೀವರಿಂದತಿಕಷ್ಟವೆಂದನು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ

|| ೯ ||

ಪರಮ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ ಬಸವೇ |
 ಶ್ವರನು ಘನ ಗುರು ಚೆನ್ನ ಬಸವನು |
 ನಿರುಪಮಜ್ಞಾನೈಕಗುನಿಧಿ ಮಡಿನಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ ||
 ವರ ಮಹಾಗಣ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳನಿ |
 ಬರೊಳು ಗಣಿಸುವೊಡಾನದೇಸೌ |
 ಹುರುಳು ಹೇಳಾ ದೇವ ಎಂದನು ಸಿದ್ಧ ರಾಮಯ್ಯ || ೧೦ ||

ಪೂತು ಮರುರೇ ಸಿದ್ಧ ರಾಮನ |
 ಮಾತು ತಪ್ಪದು ಭಕ್ತರುಪಮಾ |
 ತೀತರಹುದೈ ಬಸವ ಮಡಿನಳ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ ||
 ಈತಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ ಲೋಕ |
 ಖ್ಯಾತಪುರುಷರು ಸತ್ಯವೆನುತ ಪು |
 ರಾತರನು ಮಿಗೆ ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದ || ೧೧ ||

ಆದಿಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜನ |
 ನಾದಿಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜನು |
 ನಾದ ಪುರುಷನು ಬಸವರಾಜನು ಬಸವರಾಜನನು ||
 ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆನಿಸಲಿಲ್ಲಯದೆ |
 ಹೋದುವೆನುತಲಿ ಬಸವರಾಜನ |
 ನೆಯ್ದೆ ಹೊಗಳುತ್ತಲಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದ || ೧೨ ||

ಆದೊಡಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಹಾದಿಗೊಂದೇ ಕೀಲು ದಿಟ ಬೇ |
 ಕಾಳುದೀ ತನು ತನುವಿಡಿದು ಕಾಂಬುದು ಸಮಸ್ತವನು ||
 ಆದರಿಸಿಯೇ ತನುವ ಲಿಂಗೋ |
 ಪಾಧಿಯಲಿ ಜೋಗೈಸಿಕೊಳುತ್ತಲಿ |
 ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಮಾಧಿಯನು ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

೧ ಮಾನಂದೈಕ್ಕ (ಜ.); ಕ್ಯ (ಗ.) ೨-೨ ಯನಿ | ಭರದೊಳಗೆ ಗಣಿಸುವೊಡದೇತ (ಇ.) ೩ ೦
 ಯ (ಕ.) ೪-೪ ದೊಡೀ ತನುವಿಡಿದು ಕಾಂಬುದು ಸರ್ವವೆಲ್ಲ (ಇ.) ೫-೪ ವಿಡಿದು ಕಾಂಬುದು
 ಸುಖಸಮಸ್ತ (ಜ.)

ಅನುಶ್ರವಣ ಮನನದ ನಿಧಿಧ್ಯಾ |
 ಸನದಲೊಚ್ಚತನಾಗಿ ತನ್ನಯ |
 ತನುಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕರ್ಮಗಳೊಂದು ಹುರಿಯಾಗಿ ||
 ನೆನಹು ನೆಲೆಗೊಂಡಾ ಮಹಾತ್ಮಗೆ
 ಘನವದಾವುದು ಗಮಿಸಿದರೆಯಾ |
 ತನೆ ಕಣಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೪ ||

ತನ್ನೊಳಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ತನ್ನೊಳಗೆ ಪಾದೋದಕಾವೃತ |
 ತನ್ನೊಳಗೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದ ಸಮಸ್ತವೆಲ್ಲವನು ||
 ತನ್ನೊಳೆಯದೆಯಿದಿರೊಳುಸುವ |
 ಭಿನ್ನ ಭಾವಭ್ರಾಂತಭವಿಗಳು |
 ನನ್ನ ಸಾಧಿಸಲಯ್ಯೆ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೫ ||

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲಂತರಂಗದ |
 ಪದರದೊಳು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ |
 ದೊದವನಾಳ ಪಾದೋದಕಾವೃತ ಸುಪ್ರಸಾದವನು ||
 ಹೃದಯದಲಿ ಕಾಂಬನ್ನಬರ ತ |
 ಮೃದಿಲುನಲಿ ಪೂಜಿಪರಲೈ ಪ್ರತಿ |
 ನಿಧಿಯ ನಿಯಮಿಸಿ ಪೂರ್ವಪುರುಷರು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೬ ||

ವ್ಯಾಧಿಗಳ ನೆಲೆಗೆಲಿದು ಶೀತೋ |
 ಷ್ಣಾದಿಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾಗು ನಿಲಿ |
 ರೋಧವೆಲ್ಲವ ನಿಗಿ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ||
 ಐದು ಮುಖದಲಿ ಹರಿವ ಮನವನು |
 ಸೇದಿ ನಿಶ್ಚಲವೆನಿಸಿ ಸತ್ಯಸ |
 ಮಾಧಿಯಲಿ ನಿಂದವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಮನವನೊಬ್ಬಳಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ |
 ತನುವಿನೊಳಗನು ಕಾಣಬಾರದು |
 ತನುವಿನೊಳಗನು ಕಾಣದಿದ್ದೊಡೆ ಭಕ್ತಿರತಿಯಿಲ್ಲ ||
 ವಿನುತೃ ಭಕ್ತಿಯ ರತಿಯ ಕಾಣದೆ |
 ಘನವನೆಯ್ಯಲು ಬಾರದಂತಾ |
 ಘನವ ಬೆರಸದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗದು^೧ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ವಾರುವನನೇಱುವೊಡೆ ವಾಘೆಯ |
 ದಾರವನು ಹಿಡಿದಲ್ಲದಾಗದು |
 ಧೀರತನದಲಿ ಸಂಚಲಿಸುತಿಹ ಮನವ ನಿಲಿಸುವೊಡೆ ||
 ಮಾರುತನ ಗತಿಗೆಡಿಸಿ ಕಾಯದ |
 ಕಾರಣವನಡಿದಲ್ಲದಾಗದು |
 ನೀರಶ್ಯವದ ಬಟ್ಟೆಯಿದು ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಮಾಯೆಯೆಂಬುದು ಮನವು ಮನವೇ |
 ವಾಯುವಾಗಿಹುದಾ ಮನಸ್ಸೇ |
 ವಾಯುರೂಪಾಗಿರುತ್ತಲಿಹುದಾ ವಾಯು ಹರಿದಾಡಿ ||
 ಕಾಯವನು ಕಂಗೆಡಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಬಾಳಿಯ ಕಾಣಿಸಲೀಯದಂತಾಳಿ |
 ವಾಯುವನೆ ಗೆಲುವವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ ||

ಹೇಳುವೊಡೆ ಮನವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿಗೆ |
 ಕಾಲುಗಳೆಲೈ ತೊಳಲುತಿಹ ಕ |
 ಣ್ಣಾಲಿಗಳು ದಿಟವದಕೆ ಪಕ್ಕಗಳಿಡೆ ಪಿಂಗಳದ ||
 ಗಾಳಿಯಾಗಿಹುದಂತುಕಾರಣ |
 ವಾಲಿಯೇ ಸಾಧನಕೆ ಸಾಧನ |
 ಮೂಲವನು ನಿಲಿಸುವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

೧ ಇನಿತು (ಇ, ಉ.) ೨ ಯಹುದೇ (ಇ.) ೩ ದಾ (ಬ.) ; ಛಾ (ಮು.) ೪ ದಿಹುದಾ (ಇ.)

ಆಲಿ ನಿಂದೊಡೆ ಸುಳಿದು ಸೂಸುವ |
 ಗಾಳಿ ನಿಲುವುದು ಗಾಳಿ ನಿಲೆ ಮನ |
 ಮೇಲೆ ನಿಲುವುದು ಮನವು ನಿಂದೊಡೆ ಬಿಂದು ನಿಂದಿಹುದು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಬಿಂದು ನಿಂದೊಡೆ |
 ಕಾಲಕರ್ಮವ ಗೆದ್ದು ಮಾಯೆಯ |
 ಹೆಳಹೆಸರಿಲ್ಲನಿಸಬಹುದೈ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೨ ||

ಅಂಗಭೂಮಿಯಲನ್ನ ಬಿಜವ |
 ಲಿಂಗನೆನಹಿನಲಿಕ್ಕಿ ಜಲಸಾ |
 ನಂಗಳಿಂದನೆ ಸಪ್ತಧಾತುಸಮೇಕದಲಿ ಬಿಕ್ಕಿಸಿ
 ಹಿಂಗದೊದವಿದ ಬಿಂದುಫಲವನ |
 ನಂಗಗೀಯದೆ ವಿಮಲವೆನಿಸಿಯೆ |
 ಸಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೩ ||

ಸಲೆ ಪಡಾಧಾರಾಂಬುಜಂಗಳ |
 ನೆಲೆಯನಜಾಯಲಿಬೆಕು ಬೇಹಡೆ |
 ಬಲಿವುದಿಂತು ಪಡುಸ್ಥಳಂಗಳನಜಾವ ಮೇಳದಲಿ ||
 ಇಳೆ ಜಲಾನಲ ವಾಯು ಗಗನ |
 ಸ್ಥಲಕುಲಂಗಳನಾತ್ಮತತ್ವದೊ |
 ಳಿಳುಹಿ ಸುಖಿಸುವನವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಆಲು ಭೂತಗಳ್ಳಾಲು ಚಕ್ರಗ |
 ಳೇಜಾಹವು ಪರಿವಿಡಿಯಲವಜೊಳು |
 ವೀಜಾದಜ ಹರಿ ರುದ್ರನಿಶ ಶಿವಾಂತ್ಯತತ್ವಗಳು ||
 ಾತೋಜುವುವು ನೆಲೆವಿಡಿದು ಸಲೆ ಬಲು |
 ಹೇಜಾ ಸಾಧಿಸಿಯಂತವೆಲ್ಲವ |
 ಸಾಲು ದಾಂಟುವನವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೫ ||

೧ ತ್ತು (ಇ, ಗ.) ೨ ವ ಸಮತೆಯ (ಇ.) ೩ ರ (ಕ.) ೪ ಸು (ಬ.) ೫ ಣಿ
 (ಉ, ಕ, ಚ.) ೬ ಬಗೆವೊಡೆ (ಉ.) ೭ ವರ (ಗ, ಚ, ಮು.) ೮ ಜಾಣ (ಜ.)
 ೯ ದಲಾ (ಕ, ಖ, ಗ, ಚ, ಜ.) ೧೦ ರವಿಶಶಿಯಾ (ಗ.) ೧೧-೧೧ ಮಾರದಳವಡುತಿರ್ದುವಾದರೆ |
 ಸಾರಿ ಶಾರ್ವತಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂ | ಡೇರತೊಡಗುವುದಾತನೊಳು ಬಸವಣ್ಣ (ಉ.) ೧೨ ತೋರೆ (ಬ.)

ನೆಟ್ಟನಾ ಗುದಲಿಂಗನಾಭಿಯ |
 ಮುಟ್ಟ ಗುರುನೆಲೆ ನಾಭಿ ಹೃದ್ಗಲ |
 ಮುಟ್ಟ ಜಂಗಮದಿಕ್ಕೆ ಗಳ ಭ್ರೂ ಭ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಗಳ್ಳ ||
 ನಿಟ್ಟಿಸಲು ಶಿವಲಿಂಗದೋವಾ |
 ಯೊಟ್ಟಲಾಗಿಹವನು ಬೆರಸುವ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಂಡವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ಬಿಂದುವಸ್ತುವ ಗುರುಮುಖಾಗ್ನಿಗೆ |
 ತಂದು ಪಚನಿಸಿ ಜಂಗಮದ ಮುಖ |
 ದಿಂದೆ ಲಿಂಗಕೆ ನೀಡ್ತಿ ತನ್ಮುಖದಿಂದಲೊಕ್ಕಳಿದ ||
 ಸಂದ ಸುಧೆಯನಿಪಾ ಪ್ರಸಾದವ |
 ನೊಂದು ಮನಸಿನಲುಂಡು ಪರಮಾ |
 ನಂದವನು ಪಡೆದವನೆ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಧರೆ ಜಲಾಗ್ನಿಯನೆಯ್ದಿದರೆ ಸ |
 ದ್ಗುರುಕುಮಾರಕನಗ್ನಿ ವಿಡಿದಾ |
 ಮರುತ ಗಗನವನೆಯ್ದಿದರೆ ಜಂಗಮದಲವಧಾನಿ ||
 ವರಗಗನವಾತ್ಮಸ್ಥಲವನೆ |
 ಯ್ದಿರಲು ಶಿವಲಿಂಗೈಕ್ಯನಿಂತಿ |
 ಪರಿಯನಿಡಿದವನೆನ್ನ ಭಕ್ತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಧರಣಿ ಜಲದಲಿ ಕರ್ಮ ಪಾವಕ |
 ಮರುತ ಮಂಡಲದಲ್ಲ ಭಕ್ತನು |
 ಪಿರಿಯ ಗಗನಾತ್ಮಸ್ಥಳಾನ್ವಿತನಾಗೆ ಸುಜ್ಞಾನಿ ||
 ಪರಿವಿಡಿಯಲವನಿಳಿಹಿ ನಿಂದರೆ |
 ಪರಕೆ ಪರತರ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೆ |
 ನೆರೆವನೆನ್ನಲಿ ಬಳಿಕಲಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ ||

ಶಕ್ತಿಯೆಡೆ ಗುದಲಿಂಗವಂತಾ |
 ಭಕ್ತಿಯೆಡೆಯಾ ನಾಭಿ ಹೃದಯವು |
 ಮುಕ್ತಿಯೆಡೆಯಾ ತಾಲು ಹುಬ್ಬುಗಳದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿ ||
 ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿಯೆ |
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಾವಜ್ಞನಾದೊಡೆ |
 ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಮುಂದೆ ನಿಲುವುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೦ ||

ತನ್ನನೊಲಿವೊಡೆ ಶಕ್ತಿಯಿದಲಾ |
 ತನ್ನನೊಲಿವೊಡೆ ಭಕ್ತಿಯಿದಲಾ |
 ತನ್ನನೊಲಿವೊಡೆ ಮುಕ್ತಿಯಿದಲಾ ಲಿಂಗವಂತಗೆ ||
 ತನ್ನ ತಾನಿತಡೆಯಿ ತನ್ನೊಳು |
 ತನ್ನ ತಾನಾಗಿದ್ದನಾದೊಡೆ |
 ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತನಾತನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೧ ||

ಶುದ್ಧವೆನಿಸಾ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮ |
 ಸಿದ್ಧ ಮುದ್ರಾಬಂಧ ಮೊದಲಾ |
 ಗಿದ್ಧ ನಾನಾ ಿಪರಿಪರಿಯ ಯೋಗೋಪದೇಶಗಳೆ ||
 ಉದ್ಧರಿಸಲಾ ಬಸವರಾಜನ |
 ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಂಗವಾಗಿ ಪಸರಿಸು |
 ತಿದ್ದು ದೇನೆಂದೆಂಬೆನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನೊಲುಮೆಯನು || ೩೨ ||

ಮಾಡುತಿಹುದನವರತಲನುಭವ !
 ಕೊಡುವನ್ನಕವನುಭವಂಗಳೆ |
 ಗಾಢದಲಿ ಗಮನಿಸುವುದೂರ್ಧ್ವಪದ್ಧಪ್ರಚಾರಣೆಗೆ ||
 ನೀಡಿ ನಿಲುಕುವುದಂತರಂಗದ |
 ನಾಡನಾಳುವೊಡೀಗಂ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ |
 ಜೋಡಿಸುತ್ತಿರುತಿಹುದು ಭಕ್ತರು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ ||

೧ ನರಿ (ಖ.) ೨ ನರಿ (ಖ.) ೩ ಸಂದಲ್ಲಿ (ಉ.) ; ನಂದರಿದು (ಜ.) ; ನಂತರಿತು (ಅ.)
 ೪-೪ ಪರಿಯ ಮಂತ್ರಕ್ರಿಯೋಪದೇಶವನು (ಇ.) ೫ ಪಂಜಳ (ಕ, ಗ.) ೬-೬ ನಲ್ಲಮಲಿಂಗನೊ
 ಲುಮೆಯಲಿ (ಗ.) ೭ ಲೀಲೆಯಲಿ (ಇ, ಒ, ಜ.) ೮ ನ್ನಗೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವ (ಇ.) ೯ ಥ
 (ಕ, ಗ.) ೯ ಸಾ (ಜ.) ೧೦ ವುದೀ (ಗ, ಚ, ಜ.) ೧೧ ದಿ (ಇ, ಚ.)

ಅನುಭವಣೀಯಳವಡುವ ಪರಿಯಂ |
 ತನುಮತವನೊಳಗೊಂಡು ನಿಶ್ಚಲ |
 ದನುವನಂಗೀಕರಿಸಿ ನೀವಿರಲಾ ದಿನಂಗಳಲಿ ||
 ಮನವೊಲಿದು ನಾ ಬಂದು ಮೇಲಣ |
 ನೆನಹಿಗಾ ಕ್ಷಣ ಹಠುವ ಮಾಡುವೆ |
 ನೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯನಾ ಬಸವಣ್ಣ ಗಿಂತೆಂದ

|| ೩೪ ||

ನೋಡಬೇಕಾರಾರು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಹಡೆವೆಂದನು |
 ಗೂಡಿ ನಿಚ್ಚಟರಾಗಿ ಧಿರೋದಾರ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ||
 ಖೋಡಿವೋಗದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಹೇ |
 ಡಾಡದವರನು ಕಾಬೆನಾವಿ |
 ನ್ನಾಡಿ ಬಹೆವೆಂದೆನುತಲಿದನು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೩೫ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೯೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಗೋರಕ್ಷನ ಗತಿ

ಸೂಚನೆ

ಕಳ್ಳಗಂಜಿ ಕಾಡ ಹೊಕ್ಕರೆ ಹುಲಿ ತಿನ್ನದೆ ಮಾಬುದೆ |
ಹುಲಿಗಂಜಿ ಹುತ್ತ ಹೊಕ್ಕರೆ ಸರ್ಪ ತಿನ್ನದೆ ಮಾಬುದೆ |
ಕಾಲಗಂಜಿ ಭಕ್ತನಾದರೆ ಕರ್ಮ ತಿನ್ನದೆ ಮಾಬುದೆ |
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತದೆ ವೇಷಡಂಬಕರ ನಾನೇನೆಂಬೆನು ಗುಹೇಶ್ವರಾ

|| ೧ ||

ನಾರುಬೇರಿನ ಕುಟಲಕರ್ಮದ ಯೋಗವಲ್ಲಿದು ನಿಲ್ಲಿಭೋ |
ಕಾಯಸಮಾಧಿ ಕರಣಸಮಾಧಿ ಯೋಗವಲ್ಲಿದು ನಿಲ್ಲಿಭೋ |
ಜೀವಸಮಾಧಿವೆಂಬುದಲ್ಲ ನಿಜಸಹಜಸಮಾಧಿನಿಧಿ ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರಾ

|| ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ಶರಣರೆಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ಹೋಗುತ |
ಕರುಣದಲಿ ಗೋರಕ್ಷನಾಥಗೆ |
ವಿರಚಿಸಿದನೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಲಿಂಗತತ್ವವನು ||

ನರ ತೊಗಲು ಎಲು ಮಿದುಳು ಕಬ್ಬಸು |
ಕರಳು ಕಂಡ ಪುರೀಷ ಪುಂಜದ |
ಶರೀರವೇ ಸ್ವಯವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವೆಂದೆಂಬ ||
ಮರುಳುತನವನು ನಿಲಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ |
ಪರಮ ಪದವಿಯಲಿರಿಸುವನುವನು |
ಶರಣರೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ಸಾಧಿಸುವುದಿನ್ನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಳು |
 ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾ ಪ್ರಪಂಚದ |
 ಹಾದಿಯನು ಹಲು ಮಾಡುತಿಹುದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಲಿ ||
 ಆ ದಿನಕೆ ನಾ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಸ |
 ಮಾಧಿಗಳ ಸಾಹಸದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ |
 ನೆಯ್ವೆ ನೋಡುವೆನೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯನಿಂತೆಂದ

|| ೨ ||

ಸ್ತುತ್ಯರಾಗಿಹುದಖಿಳ ಭಕ್ತರು |
 ನಿತ್ಯರಾಗಿಹುದಚಲ ಭಕ್ತರು |
 ಸತ್ಯರಾಗಿಹುದಮಲ ಭಕ್ತರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನುತ ||
 ಮತ್ತೆ ಮುದದಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ |
 ನುತ್ತುಮೋತ್ತಮ ಬಸವರಾಜನ |
 ಚಿತ್ತದಣಿಯಲು ಹರುಷದಲಿ ಹರಸಿದನು ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೩ ||

ಮನವೊಲಿದು ಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲರು |
 ತನತನಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಸಹಿತವೆ |
 ತನುವನೀಡಾಡಿದರು ಗುರುವಿಗೆ ಬಳಿಕಲವರುಗಳ ||
 ವಿನಯದಿಂದಿರಹೇಳಿ ಮರ್ತ್ಯದ |
 ಮನುಜರನು ಪಾವನವ ಮಾಡುವೆ |
 ನೆನುತ ಗಮಿಸಿದನಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೪ ||

ಇತ್ತಲೀ ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾ |
 ದುತ್ತಮದ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿಜಗುರುನಿರೂಪವ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು ||
 ಅತ್ತ ಸೊನ್ನಲಪುರಕೆ ಹೋಗಿ ವಿ |
 ಚಿತ್ರದಿಂದಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನು |
 ಮತ್ತೆ ಮನದಲಿ ಮಾಡುತಿದ್ದನು ಶಿವಸಮಾಧಿಯನು

|| ೫ ||

ಧರಣಿಯೊಳಗಾರಾರದಾವಾ |
 ಚರಣೆಗಳನಾಚರಿಸುತಿಹರಾ |
 ಪರಿಯಲವರವರಿಗೆ ಯಥೋಚಿತ ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ||
 ಕರುಣಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಸಚರಾ |
 ಚರರಿಗುಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೆ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಸುಳಿದನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೬ ||

ಒಸೆದು ಕುಲಗಿರಿಕುಲವನೊಲಿದಿ |
 ಕ್ಷಿಸಲು ಪರುಷದ ಪರ್ವತಂಗಳ |
 ಹೆಸರ ಹಡೆದುವು ತರುಲತಾನಿಕರವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ||
 ಮಿಸುಪ ಸುರತರು ಕಲ್ಪಲತೆಯೆಂ |
 ಬೆಸಕವಾದುವು ನೋಡೆ ಸರಸಿ |
 ಪ್ರಸರವವ್ಯತಗಳಾದುವಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೭ ||

ಪೊಡವಿಯನು ಪಾವನವ ಮಾಡುತ |
 ನಡೆದು ನಲವಿಂ ಬರುತ ಬರುತಲಿ |
 ಬಡಗ ಭೂಮಿಯ ಪುಣ್ಯಪುರುಷರ ಚಾರು ಚರಿತೆಯನು ||
 ಬಿಡದೆ ನೋಡುವೆನವರು ಬಿಡಿತ |
 ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನುತೊಲಿದು ಕರುಣದ |
 ಕಡಲಿನಂತಿರೆ ಬಂದನಾ ಪ್ರಭು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೮ ||

ಇದಿರುವರಿತಂದಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ಪದಪಯೋಜಸ್ವರುಶನದ ಸಂ |
 ಪದದ ಸತ್ತ್ವದಲಾದುವಗ್ಗದ ಪುಣ್ಯನದಿನಿಕರ ||
 ಮುದದಲೆಡೆಗೆಯ್ದೆಡೆಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಸದಮಲಕ್ಷ್ಮೀತ್ರಂಗಳಾದುವು |
 ವಿಡಿತವೆನ್ನೆಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೯ ||

ನಿಧಿಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ದಿನ್ಯೌ |
 ಪಧಿಯ ಪರುಷದ ಕಣಿಯ ಸುಲಲಿತ |
 ಸುಧೆಯ ಬಿಲಗಳ ಸಿದ್ಧರಸ ಪಾದುಕೆಯನಂಜನವ ||
 ನಿಧಿ ನಿಧಾನದ ವಸ್ತುಗಳ ತ |
 ಮ್ಮಿದಿರಲಹಸುವ ಸಾಧಕರ ತವ |
 ನಿಧಿಯನಿಪ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಕಂಡನು ಬರುತ ಪ್ರಭುರಾಯ || ೧೦ ||

ನಡೆವ ಲತೆಗಳು ನಗುವ ಗಿಡುಗಳು |
 ನುಡಿವ ಶಿಲೆಗಳು ತೇಜದಿಂದಿರಿ |
 ಯಿಡುವ ತರುಗಳು ದಿವ್ಯರುಚಿಗಳನಿವ ಗುಲ್ಮಗಳು ||
 ಕುಡಿದೊಡಂತೆಕರಣಶುದ್ಧಿಯ |
 ಕೊಡುವ ಮಡುಗಳು ಜಾತಿವೈರವ |
 ತೊಡದ ಖಗ ಮೃಗ ಮೆಚಿದುದಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಲಿ || ೧೧ ||

ಏಱು ನೋಡಲು ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ |
 ಹಾಱುಸುವ ಗಿರಿಶಿಖರಗಳು ಮಿಗೆ |
 ಮೀಱು ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಸಪ್ತ ಪಾತಾಳದ ಸಘಾಟಿಕೆಯ ||
 ತೋಱುಸುವ ಬಿಂಕದ ಬಿಲಗಳು |
 ಸಾಱು ಸಾಧಕರೇನ ಬಗೆದುದ |
 ಹೇಱು ಕೊಡುವ ಸುವಸ್ತುವಿದುರ್ವು ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲಿ || ೧೨ ||

ಆ ಮಹಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಶಿಖರದೆ |
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ಹಡೆವೆನೆಂದು |
 ದ್ವಾಮತೆಯ ಗೋರಕ್ಷನೆಂಬ ಸಮಸ್ತಸಾಧಕನು ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರುತಿರಲಿಕಾ ದಿನ |
 ವೀ ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಮಯ ನಿ |
 ಸ್ವೀಮನಲ್ಲಮನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದನು ವಿನೋದದಲಿ || ೧೩ ||

ರೋಗಿಯಲ್ಲಗೆಯವ್ಯತವೇ ಮೆ |
ಯ್ಯಾಗಿ ನಡೆತಂದಂತೆ ಜೀವನಿ |
ಯೋಗತನುವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮರುಜೀವಣಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ||
ಮೂಗಗಮಲ ವಜೋವಿಳಾಸತೆ |
ಯಾಗುದೋಷಿಸಿದಂತೆ ಕೃಪೆಯಿಂ |
ದಾಗಳಾ ಗೋರಕ್ಷನಲ್ಲಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೧೪ ||

ಬರಲಿಕಾ ಪ್ರಭುರಾಯನಡಿಗಳಿ |
ಗಣಗಲೊಲ್ಲದೆ ಹಮ್ಮಿನಿಂದಲಿ |
ಬಿಟ್ಟಿತು ಬಿಂಕದ ಬಿಮ್ಮಿನಲಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಶರಣೆಂದು ||
ಗುರುತರಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ಕು |
ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೂರ್ಮೆಯಲೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ |
ಪರಿವಿಡಿಯಲಲ್ಲಮಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಗೋರಕ್ಷ

|| ೧೫ ||

ಆವ ಕಡೆಯಿಂ ಬಿಜಯ ಮಾಡಿದಿ |
ರಾವ ಕಾರಣ ಬಂದ ಬರವೆಮ |
ಗಾವುದೈ ಬೆಸನೆನು ಹದನ ನಿರೂಪಿಸಾ ಪ್ರಭುವೆ ||
ನೀವು ಬಹುದೆಮಗತುಳ ಭಾಗ್ಯಫ |
ಲಾವಳಿಗೆ ಕಾರಣವಲಾ ಮಹ |
ದೇವ ಎನುತಲಿಯುಚಿತ ವಚನವ ನುಡಿದ ಗೋರಕ್ಷ

|| ೧೬ ||

ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಭಕ್ತಿಯ
ಕಡೆಯಲಾವೆಯ್ದಂದೆವೆಮಗೀ |
ಕಡೆಯ ಮನುಜರ ಮನಕೆ ಕಡೆಯನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ||
ಒಡಲಿನಾಸೆಗೆ ಕುದಿದು ಕೋಟಲಿ |
ಬಡುವವರ ಕಳವಳವ ಕಳಚಲು |
ನಡೆದು ಬಂದವರಾವೆಲೈ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಹೊಸತಲಾ ಲೌಕೀಕದುಚಿತವ |
 ಪಸರಿಸಲು ಪರಮಾರ್ಥವನು ಸೂ |
 ಚಿಸುತಲಿಹನೆಯದಲ್ಲದೆನ್ನ ನು ಮುನ್ನ ಪರಿಕಿಸದೆ ||
 ಹೆಸರುಗೊಳುತಲಿದಾನೆಯಿರತನ |
 ಗಸಣೆ ತಾನೇಯಾದಿನಾಥನ |
 ಬಿಸುಗೆಯಾಗಲು ಬೇಕೆನುತ ಗೋರಕ್ಷನಿಂತೆಂದ

|| ೧೮ ||

ಎಲೆ ಮಹಾವುರುಷಾ ನಿಧಾನಿಸಿ |
 ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೆಂಬುದು |
 ನಿಲುಕದೆಮ್ಮಯ ಮತಿಗೆ ನಿನ್ನಯ ರೀತಿ ಹೊಸತಾಗಿ ||
 ಹೊಲಬು ಹುಗದೆಮ್ಮಱುವುಗಿಱುವಿನ |
 ಸಲುಗೆ ಸಲ್ಲದು ನಾಕು ನಿನ್ನಯ |
 ನೆಲೆಯ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿಯೆಂದನು ಬಳಿಕ ಗೋರಕ್ಷ

|| ೧೯ ||

ತನ್ನನಱಿಯದ ಮಂದಮತಿಗಳಿ |
 ಗಿನ್ನು ಪೆಱರಂತಸ್ಥವೆಂಬುದು |
 ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಕುರುಡ ಕನ್ನಡಿವಿಡಿದ ತೆಪನಂತೆ ||
 ನನ್ನ ನಿಜದ ನಿಧಾನವನು ಬಳಿ |
 ಕಿನ್ನು ಕಾಬವರಾರು ಮಾತಿನ |
 ಬಿನ್ನ ಣಿಗರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಕಾಯವೆಂಬುದು ತಾನು ತಾನೇ |
 ಕಾಯವಾಗಿಹನಂತು ತನ್ನೊಂ |
 ದಾಯತದ ತಿಳಿವೆಂಬುದಿದು ಕಾಪಾಲಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ನ್ಯಾಯಧರ್ಮವು ನನ್ನನಱುವ ವಿ |
 ಡಾಯವೆನಗೇನರಿದು ಪ್ರಭುವೇ |
 ಬಾಯನುಡಿಗಳ ಬಲ್ಲಿದರು ನಾವಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೧ ||

ಎಲು ತೊಗಲು ಮಲ ಮೂತ್ರ ನೆತ್ತರ |
 ಕೊಳಚಿಯಾಗಿಹ ಹೆಸಿಕೆಯ ತನಿ |
 ಗೊಳೆಯೊಡಲು ತಾನೆಂಬ ಮೂರ್ಖನು ತನ್ನ ನಡುವನಿ ||
 ಸಲುವುದೇ ಕಾಪಾಲಮಾರ್ಗಕೆ |
 ಹಳವ ತಹರೇ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ |
 ನೆಲೆಯನಿರುವುದು ಸೂರ್ಯೋ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೨ ||

ಮಾಡಲಿರುವದವಂಗೇ ಕೊಳಚಿಯ |
 ಮಾಡವಿಂ ತನು ತಪ್ಪದೈ ದಿಟ |
 ಮಾಡಬಲ್ಲೊಡೆಯಾ ಶರೀರವೆ ರತ್ನವಾಗಿಹುದು ||
 ಖೋಡಿಗಳೆವುದು ಮಾಯೆಗೀಯೆಯ |
 ನೋಡಿಸುವುದಾ ಮಿತ್ತಾಗಿತ್ತುವ |
 ರೂಢಿಯಲಿ ತನು ಸಿದ್ಧರಾವೈ ಪ್ರಭುವೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೩ ||

ಎಲೆ ಮರುಳೆ ಮೃದುವಾದ ಮಾಯೆಯ |
 ಬಲೆಯ ಬಲ್ಲಿತ ಮಾಡಿ ಸಾವನು |
 ಗೆಲಿದೆನೆಂದು ನಿರರ್ಥದಲಿ ಹಾರೈಸದಿರು ಬಿಡದೆ ||
 ತಿಳಿವೊಡೀ ತನು ತಾನೆ ಕಾಲನ |
 ನಿಳಯ ನಿನಿದ ನಂಬಿ ನುಡಿದರೆ |
 ಪ್ರಳಯ ನಿನ್ನನು ಬಿಡುವುದೇ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಆದೊಡನ್ನೇಳೇಳು ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ |
 ಕೈದುವಿದೆ ಕೋ ತನ್ನ ತನುವನು |
 ಹೊಯ್ದು ನೋಡಾ ನಿನು ನಿನ್ನಾ ಪನಿತು ಸತ್ವದಲಿ ||
 ಕೂದಲೊಳಗೊಂದಿನಿತು ಹಠಮುಠಾ |
 ಯಾದರಕಟಾ ನಾನು ಸಿದ್ಧನೆ |
 ವಾದವೇತಕೆ ದೃಷ್ಟವಿದಲಾ ಪ್ರಭುವೆ ನೋಡೆಂದ

|| ೨೫ ||

ಕೊಂದು ನೋಡುವುದಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸು |
 ವಂದನೇ ನಾವಣಿಯೆನಿಸುರ |
 ಬಂಧಕರ್ಮವನಿದು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗಮತವಲ್ಲ ||
 ಇಂದು ನಿನ್ನ ಶರೀರವಳಿದೊಡೆ |
 ಮುಂದೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಹಡೆವರಾರೈ |
 ಮಂದಮತಿಗಾನಂಜುವೆನು ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಸಾವು ಬಂದೊಡೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧಿಸಿ |
 ತಾವುದೈ ತನುವಳಿವುದೇ ಶ |
 ಸ್ತ್ರಾವಳಿಗೆ ದಿಟವಣಿಯಬಾರದ ಮಡಕೆಯಡಬಹುದೆ ||
 ಈ ವಿಕಲ್ಪವ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಭಯ |
 ಭಾವಭರದಲಿ ಹೊಡೆದು ನೋಡಿ |
 ನ್ನಾವ ಸಂಶಯವೇತಕೆಲೆ ಪ್ರಭುರಾಯ ಹೇಳೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಒಲ್ಲವೆಂದೆನಲಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸ |
 ಬಲ್ಲವನು ಹೊಂದಿಸಿದೊಡಾತಗೆ |
 ಹೊಲ್ಲವಾವುದು ನಾವು ಸಲಿಸುವೇವೀತನರ್ತಿಯನು ||
 ನಿಲ್ಲದೆಹಗಲು ಸತ್ತನಾದೊಡೆ |
 ಬಲ್ಲಿತಹ ಗೋರಕ್ಷನನು ನಾ |
 ವಿಲ್ಲಿ ಸೃಜಿಸುವೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯನನುವಾದ

|| ೨೮ ||

ಹಿಡಿದು ಹಿಂಗದೆ ಬಲಿದು ಝಳಿಸಿಸಿ |
 ಜಡಿದು ಹೊಣುಕೈಯಿಂದೆ ಖಣಿಖಟೆ |
 ಲಿಡಲಿಕಾ ಪ್ರಭುವಬ್ಬರಿಸಿ ಬಿಡು ಹೊಯಿಲನೆಹಗಿದರೆ ||
 ನಡುಗಿದುದು ನೆಲ ಶಿಲೆಗಳನು ಮೈ |
 ಗೊಡಹಿದುದು ಗಿರಿಯೊಂದು ಕೂದಲು |
 ಕಡಿಯದಾ ಗೋರಕ್ಷನಲಿಯೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು

|| ೨೯ ||

ಮೋಹದಲಿ ಮಾಯಾಗ ಪ್ರಪಂಚಿನ |
 ದೇಹಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದನೆಂಬೀ |
 ಗಾಹಿನಿಂದಲಿ ವಜ್ರಪಿಂಡಶರೀರ ಫಲಿಸಿದೊಡೆ ||
 ಊಹಿಸುವೊಡಾ ಪ್ರಳಯವನು ಸಂ |
 ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಗೆಲುವೆಯೋ ಸುಡು |
 ದೇಹಸಿದ್ಧಿಯನೆನುತಲಾ ಪ್ರಭು ಖಂಡೆಯವ ಬಿಸುಟ

|| ೩೦ ||

ಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಂಗದಲಿ ಖಣಿ |
 ಲೆದ್ದು ಧ್ವನಿ ಹುಟ್ಟುವುದೆ ಹೊಯಿದೊಡೆ |
 ಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬುದು ತಿಳಿವೊಡೆ ತೆಪ್ಪನಲ್ಲ ನಂಬದಿರು ||
 ಹೊದ್ದಿತಲ್ಲಾ ಪ್ರಳಯವೀ ಪರಿ |
 ಬದ್ಧದೇಹಿಗೆಯಕ್ಕಟಕ್ಕಟ |
 ಸಿದ್ಧತನ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಬಹುಸಿಡಿಲು ಶೀತೋಷ್ಣ ಖಡುಗದ |
 ಬಿಟುಬುಹೊಯಿಲಿಗೆ ಕೆಡದೆ ವಜ್ರದ |
 ಬಿಟುಸಿನಂತೆನಿಸಿದ ಶರೀರವು ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ||
 ಪೆಪ್ಪತದಾವುದು ಸಿದ್ಧನಾದೊಡೆ |
 ಕುಟುಹದಾವುದು ನೀನು ಬಲ್ಲೊಡೆ |
 ಬಹುಯ ಮಾತನು ಬಿಟ್ಟು ದಿಟವನು ಪ್ರಭುವೆ ತೋಪಿಂದ

|| ೩೨ ||

ಹಿಡಿದುಕೋ ಖಂಡೆಯವನಾದೊಡೆ |
 ಹೊಡೆದು ನೋಡೆಮ್ಮವನು ಮುನ್ನವು |
 ಮುಡುಹಿಗೆನಿತುಳ್ಳನಿತು ನಿನ್ನಯ ಸರ್ವ ಸತ್ತ್ವದಲಿ ||
 ಖಡುಗ ಮುಖದಲಿ ಕಾಬುದಲ್ಲದೆ |
 ನುಡಿಯ ನುಣ್ಣಿಸಲೆನುಕಾರಣ |
 ತಡವಿದೇತಕೆ ತಥ್ಯವನು ಗೋರಕ್ಷ ನೋಡೆಂದ

|| ೩೩ ||

ನೊಡಬೇಕಿನ್ನಾ ದೊಡಿತನ |
 ಗಾಡಿಯನು ಸಲೆ ಸಿದ್ಧ ತನದಾ |
 ರೂಢವನು ಸಾಧಕಗಿಡೆ ಮಹನವಮಿಯಿಂದೆನುತ ||
 ನಿಡಿ ನಿಜ ಿಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದ |
 ಮೋಡಿಯಲಿ ಬಿಡದೆಹಗುತಿರಲೀ |
 ಸಾಡಿತವನಸಿಯುಮಮ ಪ್ರಭುವಿನೊ ಬಳಿಯಲ ದೇಹದಲಿ || ೩೪ ||

ಸೊಪ್ಪುಳಾಗದು ಕೈದುಪಾನದು |
 ವೊಪ್ಪವಳಿಯದು ಜಂತ್ರಜೋಕೆಗೆ |
 ತಪ್ಪದೋಪದು ಹೊಡೆಯೆ ಹಾಲುಮೆ ಹದ್ದಿನಂದದಲಿ ||
 ನಿಪ್ಪಸರದಸಿ ಬಯಲ ದೇಹಿಯ |
 ನಪ್ಪಲಱಿಯದಿದೊನು ಚೋದ್ಯವೊ |
 ತಪ್ಪದೀತನೆ ಗುರುವೆನುತ ಗೋರಕ್ಷನಂತೆಂದ || ೩೫ ||

ಅಣಕವಲ್ಲಿದು ತನ್ನ ಹೊಯಿದರೆ |
 ಖಣಿಲೆನುತ ಖಂಡಿಯಕೆ ಮಾಱಾಂ |
 ತಣೆದುದೆನ್ನಸು ನಿನ್ನ ಹೊಯಿದೊಡೆ ಬಯಲ ಹೊಯಿದಂತೆ ||
 ನುಣುಚಿ ನುಣ್ಣನೆ ಕಡೆಗೆ ಖಂಡಿಯ |
 ಜುಣುಗಿ ಹೊಯಿತಿದಾವ ಮಹಿಮೆಯ |
 ಗುಣವೊ ನಮಗಿದನಱಿಯಬಾರದು ಪ್ರಭುವೆ ಹೇಳೆಂದ || ೩೬ ||

ಕಾಯ ಬಲಿದರೆ ಮಾಯೆ ಬಲಿವುದು |
 ಮಾಯೆ ಬಲಿದರೆ ಭಾಯೆ ಬಲಿವುದು |
 ಕಾಯ ಮಾಯಾ ಭಾಯೆ ಬಲಿದರೆ ಸಿದ್ಧ ತನವಲ್ಲ ||
 ಕಾಯ ಮಾಯಾ ಭಾಯದಾಗಿನ |
 ದಾಯವನು ಕಳೆದುಳಿದನಾದೊಡೆ |
 ರಾಯನಾತನು ಸಿದ್ಧರಲಿ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

೧-೧ ಸರ್ವಾಂಗಸತ್ತ್ವದ (ಜ.) ೨-೨ ಉಸ | ಘಾಡಿ ಮಸಗಿದುಡಲ್ಲಮಪ್ರಭು (ಜ.) ೩-೩ ಲ್ಲಮ
 ನ ನಿರ್ವ (ಗ.) ೪ ರದು (ಚ.) ೫ ಹೊಟ್ಟ (ಗ, ಚ.) ೬ ಲಿ (ಇ, ಉ, ಒ, ಜ.) ೭ ನವನ
 (ಬ, ಕ, ಚ, ಜ.) ೮ ದನುವಿ (ಜ.)

ಅದಿನಾಥನೆ ತಾನಿದೊಂದು ವಿ |
 ನೋದವೇಷವ ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ |
 ಸಾಧಕರ ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಯನೀಯಬೇಕೆಂದು ||
 ಮೇದಿನಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಾಣಿಸಿದನಿ |
 ನ್ನಾದುದಾನಱಸುವಂ ಮನೋರಥ |
 ವೆಯ್ತೆ ಫಲಿಸಿದುದೆನುತಲಾ ಗೋರಕ್ಷನಿಂತೆಂದ

|| ೩೮ ||

ಅಱಿಯೆ ನಾನಿನ್ನೆಬರ ನಿನ್ನಯ |
 ತೆಱನನೆನ್ನಯ ಮತ್ತತನದಲಿ |
 ಬಿಱಿತುಕೊಂಡಾನಿದೆನೆನ್ನದು ಸರ್ವ ತಪ್ಪೆನುತ ||
 ನೆಱಿ ಶರೀರವ ನೀಡಿ ಕೈಮುಗಿ |
 ದೆಱಗಿದನು ಭಯಭಕ್ತಿಭಾರದ |
 ಲೋಱಗುವಂತಾ ಪ್ರಭುವಿನಡಿಯೊಳು ಬಳಿಕ ಗೋರಕ್ಷ

|| ೩೯ ||

ಬಿಸಿಯ ಹದನನು ತಿಳಿದು ಲೋಹವ |
 ಬೆಸುವವೊಲು ಪರಿಸಾಕಭಾವದ |
 ಹಸನನಱಿನ್ನೀತಗುಳಿಸದೇಳಿಸುವೆನೆಂದೆನುತಳಿ ||
 ಒಸೆದು ಹಣೆವಿಡೆತ್ತಿ ಕರುಣವ |
 ಪಸರಿಸುತ ಗೋರಕ್ಷನನು ಮ |
 ನ್ನಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೪೦ ||

ನೋಡಿದರೆ ಮದಮತ್ಸರಗಳೆ |
 ದೋಡಿದುವು ಕರುಣದಲಿ ಗುರು ಮಾ |
 ತಾಡಿದೊಡೆ ಮಗ್ಗಿದುದು ಮನಸಿನ ಮಱವೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ನೀಡಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಕಾಯದ |
 ಮೋಡಿ ಹೋಯಿತು ವಿಮಲ ತನು ಮನ |
 ಮೂಡಿತಾ ಗೋರಕ್ಷನಲಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೪೧ ||

ಬಳಿಕಲಾ ಗೋರಕ್ಷನತಿ ಕಿಂ |
 ಕಲವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಮನದೊಳು |
 ನಲಿದು ನೋಡುತ ರೋಮಪುಳಕದ ಗುಡಿಯ ನೆಗಹುತಲಿ ||
 ಎಲೆ ಮಹಾಘನ ಮಹಿಮ ಕರುಣಾ |
 ಜಲಧಿಯೇ ನಾನಾವ ಗತಿಯಲಿ |
 ನಿಲುವೆನೆನುತಾ ಪ್ರಭುವಿಗಿಂದನು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯಾಲಿ || ೪೨ ||

ಆದೊಡಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಕರಿಣತೆ |
 ಯಾದ ತನುವಿದು ಕಾಯಸಿದ್ಧಿಯ |
 ಭೇದವಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂತೆಲ್ಲ ||
 ಈ ದುರಾಲೆಯ ಹೊದಳಿ ಹೊಲಬಿನ |
 ಹಾದಿಯನು ಹುಗದಾಳಿ ಗುಹೇಶ್ವರ |
 ಪಾದಕೆಳಗಲು ಸಿದ್ಧನಹಸ್ತೆ ಕಂದ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ನಂಬುವೊಡೆ ಹೇಳಾ ಗುಹೇಶ್ವರ |
 ನೆಂಬನಾವನು ನಾಸಿಸಲು ತನ |
 ಗಿಂಬದಾವುದು ಭಜಿಸಲೆಂತಾತನನು ಹೇಳಿನಲು ||
 ಹಂಬಲಿಸಲೇಕಾ ಗುಹೇಶ್ವರ |
 ನೆಂಬವನೆ ನಾನಿದಕೆ ಸಂಶಯ |
 ವೆಂಬುದಿಲ್ಲೈ ಸತ್ಯವಿದು ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ ||

ಗುಹೆಯಿಲ್ಲೆ ಕೇಳಾತ್ಮನಂತಾಳೆ |
 ಗುಹೆಗೆ ಪತಿಯಾನೆನ್ನ ನಾಮದ |
 ಮಹಿಮೆ ಲತಾನು ಗುಹೇಶ್ವರಾಂಕಿತವಾದ ಕತದಿಂದೆ ||
 ಮಹಿಯ ಲಾಕಿಕರಲ್ಲ ಮಹಿಮಿಸಿ |
 ವಿಹಿತವೆಂಬಂತಿರೆ ಗುಹೇಶ್ವರ |
 ಸಹಜನಾಮವೆ ನಟಿಸಿದನು ನಾಣೆನ್ನಂ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೪೫ ||

೧ ಪರಿ (ಅ, ಕ.) ೨ ಭಾವದ (ಜ.) ೩ ಸರಿವ ತರನ (ಇ.) ೪ ಹೊದ್ದ (ಇ.) ೫ ಬಿಡುವುದು (ಗ.) ೬ ತಡ್ಕ (ಉ, ಜ.) ೭ ತಹ (ಕ, ಜ.) ೮-೮ ಯದು ತಾನಾ ಗುಹೇಶ್ವರನಾ (ಉ.) ೯-೯ ನಂದ ಪ್ರಭುರಾಯ (ಇ.) ೧೦ ಲಿಂಗ (ಗ.)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿಖಿಳ ಜೀವರ |
ಹೃದಯವಲ್ಲಭನೈ ಗುಹೇಶ್ವರ |
ನದಲ ಭೇದವ ತಿಳಿದು ಸೋಹಂಭಾವ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ||
ಸದಮಲಜ್ಞಾನೈಕನಾದರೆ |
ನಿಧಿಯ ಕಾಬನು ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಿಯ |
ಪದಕೆ ಪತಿಯಹನಾತನೈ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೬ ||

ಜಾಣ ನುಡಿಗಳ ಬಿಡು ಗುಹೇಶ್ವರ |
ನೀನೆಯಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ |
ದೇನು ಕುಲುಹಿನ ಲಿಂಗವಿದೆಯಿದಿರಿಟ್ಟು ಬೇಟೆನಿಸಿ ||
ನೀನು ತಾನಾಗಿದ್ದ ಬಳಿಕಲಿ |
ದೇನು ಕಾರಣ ಕರ್ಮಭಕ್ತಿ |
ಜ್ಞಾನದಾಯತದಿಂಗಿತಂಗಳು ಗುರುವೆ ಹೇಳೆಂದ

|| ೪೭ ||

ಅಂಗವಿಸಿ ತಾನೀ ಪ್ರಕಾರದ |
ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮು |
ಕ್ತ್ಯಾಂಗನೆಯ ಮದುವೆಯನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕರುಣದಲಿ ||
ಹಿಂಗದಿ ಪರಿ ನಟಿಸಿದರೆಯೆನ |
ಗಂಗಲಿಂಗಕೆ ಭೇದ ಭಾವದ |
ಸಂಗವುಂಟೆಂದೆಂಬರೆ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೮ ||

ತೆತ್ತಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗ ಭಕ್ತಿಯ |
ಹೇತ್ತವೊಲು ವಚನಗಳ ನಾನೆಂ |
ಬತ್ತು ಕೊಟೆಯ ಹಾಡಿದೆನು ಹಲವೆಂದ ಭಂದದಲಿ ||
ತಥ್ಯವನು ಹೇಳುವೊಡೆ ಭಕ್ತರ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಬೀಜವ |
ಬಿತ್ತಲಿ ಪರಿ ನಟಿಸಿದನು ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೯ ||

೧ ರು (ಒ, ಖ, ಚ, ಜ.) ; ಸಿ (ಅ.) ೨ ತೋರಿಸುತ (ಉ.) ೩ ನೀ (ಗ, ಚ, ಮು.) ೪ ಸ
ದಾಯ (ಗ.) ೫ ಲ (ಒ, ಗ.) ; ಯೊಳ (ಉ.) ೬ ಹೊ (ಁ, ಖ, ಗ.) ೭ ನಾ
(ಅ, ಮು.)

ನಾನು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದೊಂದನು |
 ಮಾನವನು ನಾ ನಟಿಸದಿದ್ದರೆ |
 ತಾನದೆಲ್ಲಿಯದೈ ಧರಿತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ತಿವಭಕ್ತಿ ||
 ಮಾನವರಿಗುಪಕಾರಿಯಾಗಿರ |
 ಲಾನು ತೋಡದೆನೀ ಪ್ರಕಾರವ |
 ನಾನು ನಿರ್ಲಿಪನು ಕಣಾ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೦ ||

ಆವ ಪರಿಗಳಲಾರ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಭಾವವಿಹುದವರವರಿಗಾ ಪರಿ |
 ಭಾವವನು ಶುದ್ಧೈಸಿ ಸಮ್ಯಗ್‌ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯನು ||
 ತೀವಿ ಸುಖಿಗಳ ಮಾಡಲೊಸುಗ |
 ವೀ ವಿನೋದದಲಿದ್ದೆನಿಂತು ನಿ |
 ರಾವಲಂಬನು ನಾನೆಲೈ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೧ ||

ಅಹಿಯದವರಿಗೆ ಅಂಗಲಿಂಗದ |
 ತೆಹದಲಿಹೆ ನಾನೆನ್ನ ನೆಟ್ಟನೆ |
 ಯಜ್ಞದಾ ಮಹಿಮಗೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಾನು ||
 ಬಹಿಯ ಮಾತಲ್ಲಾ ದೊಡಿದ ಕೋ |
 ಕುಣುಹು ತೆಹಿಹಿಲ್ಲೆಂಬ ಪರಿಯನು |
 ನೆಹತಿ ಪರಿಕ್ಷೆಯ ಕೊಂಬುದೆಲೆ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೨ ||

ತೊಳಪ ತೆಜದ ಮುಗಿಲು ಮಿಂಚನು |
 ಝಳುಪಿಸುವಪೊಲು ಕೈಯ ಕುಣುಹಿನೆ |
 ಬೆಳಗ ಇಬಿಧಿರಿಸಲುದರದಂಗಳದಲೈಕ್ಯವಾಗಿರಲು ||
 ಸೆಳೆದು ತುಡುಕಲು ಕೈಗೆ ಬಯಲಿನ |
 ಹೊಳಪದಾಗಿರೆ ಕಂಡು ಗುರುವಿನ |
 ನಿಲುಕಡೆಗೆ ಬೆಹಗಾಗುತಿರನು ಬಳಿಕ ಗೋರಕ್ಷ

|| ೫೩ ||

ಸಾಕು ಸಾಕಿನ್ನೆಲ್ಲತನಕ ವಿ |
 ವಾಕತನದಾಳಾಪವನಗಿ |
 ನ್ನೀಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡುವೊಡೆಯಿನ್ನಳವೆ ||
 ಕಾಕುತನಗಳು ಹೋಗಲಿನಗೆ ನಿ |
 ರಾಕುಳ ಶ್ರೀಸಂಗದಂಗದ |
 ಜೋಕೆಯನು ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಡುದು ಪ್ರಭುವೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೪ ||

ಗುರುವೆ ತಾನೆಂಬಂತೆ ಶಿಷ್ಯನು |
 ಗುರುವೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ |
 ಗುರುಪದವ ಬಳಕಿತ್ತು ಶಿಷ್ಯತ್ವವನು ತಾ ಹಿಡಿದು ||
 ಗುರುಕುಮಾರಕನಹನು ದಿಟವಾ |
 ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ಪರಿಕಿಸದೆ ಸ |
 ತ್ಪುರುಷನಹುದೋ ನಿನೆ ದಿಟ ಗೋರಕ್ಷ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೫ ||

ಲಕ್ಷಿಸಿದನೀ ಪರಿಯಲಾ ಗೋ |
 ರಕ್ಷನಲಿ ಸಾಧಕತನಗಳ |
 ಲಕ್ಷಪರಿಯಲಿ ಬಳಕಲಾತನ ನೋಡಿ ಕರುಣದಲಿ ||
 ರಕ್ಷಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಶೂನ್ಯದ |
 ಲಕ್ಷವನು ದೀಕ್ಷೆಯನು ಮಾಡಿದ |
 ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲಿಂದು ಗೋರಕ್ಷಗೆ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೫೬ ||

ಪೊಂಗಿ ಪರಿಮಳವಿನಿದಿಸ ಕ |
 ಬ್ಬಿಗೆ ತನಿವಣ್ಣಾದ ತೆಪದಲಿ |
 ಹಿಂಗದಾ ಗೋರಕ್ಷಗಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನೊಲವಾಗೆ ||
 ಮಂಗಳವೆ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ಮಾಯೆಯ |
 ಹಂಗು ಹಿಂಗಿತು ರಾಜಯೋಗದ |
 ಸಂಗ ಸಾಱಿತು ಬಳಕಲಾ ಗೋರಕ್ಷನಾಥಗೆ

|| ೫೭ ||

ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು ಮನದ ಮಾಯಾ |
 ಬದ್ಧ ಭವಿತನ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ |
 ಹೊದ್ದಿ ಹೊಡೆಯೇಡಾದುದು ಸಮ್ಯಗ್‌ಜ್ಞಾನಸಾರಾಯ ||
 ಶುದ್ಧ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಥೂಲಕಾಯವ |
 ಮೌದ್ವ ಕಾರಣಕಾಯದಲಿ ತಾ |
 ನಿಧ್ಧ ನಿಜದ^೧ ವಿಳಾಸ^೨ದಲಿ ಗೋರಕ್ಷ ಜಗವಜಾಯೆ || ೫೮ ||

ಕೀಡಿ ತುಂಬಿಯ ಬಿಡದೆ ನೆನೆದೊಡೆ |
 ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ^೩ ತುಂಬಿಯಾಗದೆ |
 ಉಡಿಯುಡಿಯಲು ವಜ್ರತನುಗೋರಕ್ಷ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೈ |
 ಗೂಡಿ ವಿಮಲಾಕಾಶಕಾಯದ |
 ಜೋಡಣೆಯನೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೫೯ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೧೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೮೪೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

.....

೧ ಗೆ (ಉ.) ೨ ನದ್ದನಿರದೆ (ಅ, ಒ, ಕ, ಗ, ಚ.) ೩ ನಿರಾಳ (ಉ.) ; ನಿವಾಸ (ಇ.)
 ೪ ಗಳಿ (ಕ.)

ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಸಾಸುವೆಯಷ್ಟು ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಗರದಷ್ಟು ದುಃಖ ನೋಡಾ | ಗಳಿಗೆಯ ಬೇಟವ ಮಾಡಿಹೆನೆಂಬ ಪರಿಯ
ನೋಡಾ | ತನ್ನ ನಿಕ್ಕಿ ನಿಧಾನವ ಸಾಧಿಸಿಹೆನೆಂಬ ಬಿನ್ನಾಣ ತಪ್ಪಿತು ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೧ ||

ಜಗವ (ಜವನ) ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನು ಅಗಲಿ ಮಿಕ್ಕು ಹೋದರೆ ಗಗನ ಅಗಲಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿತ್ತು | ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ
ನೋಡಲು ಶರಣರ ಸಂಗವನರಸುವರೆಲ್ಲರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನೋಡಲು ಸಾಧಕರೆಲ್ಲರು ಸಾಧಿಸ ಹೋಗಿ
ಆ ಭೇದವನರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟರು ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೨ ||

ದೇಶ ಗುರಿಯಾಗಿ ಲಯವಾಗಿ ಹೋದವರ ಕಂಡೆ | ತಮಂಧ ಗುರಿಯಾಗಿ ಲಯವಾಗಿ ಹೋದವರ
ಕಂಡೆ | ಕಾಮ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬೆಂದು ಹೋದವರ ಕಂಡೆ | ನೀ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹೋದವರನಾರನು ಕಾಣೆ
ಗುಹೇಶ್ವರಾ || ೩ ||

ಸೂಚನೆ

ಸಾಧಕರು ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯ |
ವ್ಯಾಧಿಗತರಿಗೆ ತನ್ನ ಕರುಣಾ |
ಮೋದಸುಧೆಯನು ಸುರಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು ||

ಜ್ಞಾನವನು ಗೋರಕ್ಷಗನುಸಂ |
ಧಾನವೆನಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಮ |
ನೋನುರಾಗದಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ ||
ಏನ ಮಾಡಿದೊನೆಂಬ ಹದನೊ ನಿ |
ಧಾನಿಸುವುದು ಶಿವೈಕ್ಯಭಕ್ತಿಯ |
ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮುದದಲೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋರಕ್ಷಗನುಪಮ |
 ನಾಥ ಪದವಿಯನಿತ್ತು ಬಳಿಕೊಲಿ |
 ದಾತನಲಿ ಗುರುಪೂಜೆಯನು ಕೈಕೊಂಡು ಕರುಣದಲಿ ||
 ಭೂತಳದಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳನಾ |
 ನೋತು ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾಡುವೆ |
 ನಾತಗಳನೆಂದೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯ ಬರುತಿರ್ದ

|| ೨ ||

ಬರುತ ಬರುತಲಿ ತನ್ನ ಸಾಧಿಸಿ |
 ಕರುಣವನೆ ಸಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂ |
 ದಿರುತಲಿಹ ಸಾಧಕತಮೋಧನರಾಶ್ರಮವ ಕಂಡು ||
 ಹರುಷದಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಧರ್ಮವ |
 ನೊರೆವೆನ್ನೀತಗಳಿಗೆನುತಲಿ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಬಂದನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩ ||

ಸಾಧನೆಗೆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರಗ |
 ಳಾದ ಬಗೆಗಳನೆಡೆವಿಡದೆ ಬೆಸ |
 ಲಾದ ಮನಮಾಣಿಕವ ತಮ್ಮ ಶರೀರಶರಧಿಯಲಿ ||
 ಸಾಧಿಸಿಯೆ ಶಿವಸಾಣೆಯಲಿ ಸಲಿ |
 ತೇದು ಮಿಗೆ ಸುಜ್ಞಾನಕಾಂತಿಯ |
 ನೆಯ್ದಿ ಸುವುದನು ಪೊಳ್ಳನಾ ಪ್ರಭು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ

|| ೪ ||

ಮಿಱುಪ ಮನವೆಂದೆಂಬ ಮಣೆಯನು |
 ಕೊಱಿದು ನಿಷ್ಕಾವಜ್ರಸೂಚಿಯ |
 ಲುಱುವ ಜೀವಾನಿಲನ ದಾರವ ಹಿಡಿದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ||
 ನೆಱಿ ಶಿಖಾರತ್ನವನು ಮಾಡಿಯೆ |
 ಮೆಱಿವ ನಿತ್ಯಾನಂದಪದವಿಯ |
 ನಿಱುಗೆಯನು ನಿಯಮಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಭಕ್ತರಿಗೆ

|| ೫ ||

ಲೌಪ್ಪವಿಲ್ಲದೆಯೂರ್ಧ್ವಬಿಂದುವೆ |
 ನಿಪ್ಪ ಪಶ್ಚಿಮವಾಹಿನಿಯಲಿಂ |
 ತೋಪ್ಪದಿಂದಲಿ ಮಿಂದು ಮೀಱಿದ ಮೂಲನಾದವನು ||
 ಅರ್ಪಿತಾ ಪ್ರಾಣೋಸ್ವರೂಪದ |
 ಸುಪ್ರಭೆಯಲಿಹ ಸುಖವನಿತ್ತನು |
 ತಪ್ಪದಾ ಸಾಧಕತಪೋನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೬ ||

ಬಳಿಕಲಾ ಸಾಧಕತಪೋನಿಧಿ |
 ಗಳಿಗೆ ನಿರುಪಮ ನೀಪ್ರಪಂಚಿನ |
 ನೆಲೆಯ ನೆಟ್ಟನೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನಲ್ಲಿಂದ ನಡೆಗೊಂಡು ||
 ತಳಿತ ತರುಲತೆ ಗುಲ್ಮತೃಣಸಂ |
 ಕುಲವೆ ಚರಿಸುವ ಖಗಮ್ಮಗದ ಕಳ |
 ಕಳದ ಕಾನನಮಧ್ಯದಲಿ ಬರುತಿರ್ದ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೭ ||

ಕೊಲುವುದನೆ ಸಲೆ ಕೊಂದು ಹಸಿವಿನ |
 ಹೊಲೆಯನಳಿಯದೆ ನಾಡನಾಯ್ಕಳ |
 ಬಳಿವಿಡಿದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಜೀವಜಾಲವನು ||
 ಅಳಿದು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೊರೆದು ದುರ್ಗತಿ |
 ಗಿಳಿವ ಲುಬ್ಧನನಂದು ಕಾನನ |
 ದೊಳಗೆ ಕಂಡನು ಕರುಣದಿಂದಾ ಪ್ರಭು ಸಮೀಪದಲಿ

|| ೮ ||

ತನ್ನ ಕಣ್ಗಿರಿದಾದ ಮೂಢನ |
 ನಿನ್ನು ತಿಳುಹದೆ ನಾನು ಹೋಹುದು |
 ನನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಕೊಱತೆಯೆನುತ ಕಿರಾತಗೊಲವಿನಲಿ ||
 ತನ್ನ ಕರುಣದ ಸಿದ್ಧರಸ ಕಾ |
 ಬೋನ್ನಿನಂದದ ಖಳನನೊಳ್ಳಿಹ |
 ಹೊನ್ನ ಮಾಡಲೆ ಬೇಹುದೆನುತಾ ಪ್ರಭು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ

|| ೯ ||

ನೆಲಸಿದಾಹಂಕಾರವ್ಯಗವನು |
 ಸುಲಲಿತಾಂತಃಕರಣಶುನಕನ |
 ಬಳಿಸಲಿಸಿ ಮಾರುತಶರಾಸನವನು ದೃಢೀಕರಿಸಿ ||
 ಚಲಿಸದೇಕೋಭಾವಶರದಲಿ |
 ಕೊಲುವ ಭೇದವನಾತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಗೆ |
 ನಿಲುವ ನಿಜಾಗೆಯ ಪೇಳ್ವನಾ ಪ್ರಭು ಬೇಂಟಿಕಾಱಿಗೆ || ೧೦ ||

ಉಸುರುವಲೆ ಮೈಗಾಡು ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಬಿಸುಗೆ ಕೈ ನಿಶ್ಚಲದ ಮನವೇ |
 ಮಿಸುಪ ಕಂಗಳು ತಿಳಿವೆ ಲುಬ್ಧಕನಾಗಿ ಹಮ್ಮೆಂಬ ||
 ಅಸಮ ಖಗವ್ಯಗಜಲಚರವನೊಂ |
 ದಿಸುತ ಸುಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಲಿ ಪಚ |
 ನಿಸಿಯೆ ದಣಿಯುಣಕಲಿಸಿದನು ಪ್ರಭು ಬೇಂಟಿಕಾಱಿಗೆ || ೧೧ ||

ಈ ಪರಿಯಲಾ ಸರ್ವಜೀವದ |
 ಯಾಪರವನುಪದೇಶಿಸಿಯೆ ನಿ |
 ಲೀಪದಲಿ ನಿಲಿಸಿದ ಪುರಾತನನಾ ಕಿರಾತಂಗೆ ||
 ಆ ಪರವ ನೆಹಿಯುಱುಪಿ ನಿತ್ಯ |
 ಶ್ರೀಪದವನೊಲಿದಿತ್ತು ತೆರಳಿದ |
 ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಭು ವಿನೋದದಲಿ || ೧೨ ||

ಕಾಮಿನಿಯರಿಗೆ ಸೋತು ಕಾಮನ |
 ಸೀಮೆಯಲಿ ಸಲೆ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ |
 ಕಾಮಿಗಳಿಗಾ ಕುಂಡಲೀಶಕ್ತಿಯೆ ಮಹಾರತಿಯ ||
 ನೇಮಿಸಿಯೆ ನಿರ್ಮಾಯದಲಿ ನಿ |
 ಸ್ವೀಮನಿತ್ಯಾನಂದಸುಖದು |
 ದ್ವಾಮತೆಯನೊಲಿದಿತ್ತನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಕೆಲಬರಿಗೆ || ೧೩ ||

ರಸದ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸಿಸಿನೆಯಾಯದೆ |
 ವ್ಯಸನವಿಧಿಯಲಿ ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವ |
 ಪಶುಗಳಿಗೆ ಬಳಿಕಂತರಂಗದ ಬಿಂದುವೆಂದೆಂಬ ||
 ರಸವ ಕಟ್ಟಿ ಭಯಂಗಳನು ವ |
 ಜೀಸುವ ಪರಿಯನು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಬೋ |
 ಧಿಸಿದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧೪ ||

ಬಿಂದುವೇ ರಸನೌಪಧಿಯೆ ನಿ |
 ವೃಂದವಾಯು ಮನಸ್ಸು ಮೂಷಿಕೆ |
 ಸಂದ ಮಣಿಪೂರಕವೆ ಕಿಚ್ಚುನ್ನಿನಿಯೆ ರಸಘಟಿಕೆ ||
 ಮುಂದೆ ರುದ್ರೇಶ್ವರ ಸದಾಶಿವ |
 ರಿಂದ ಮೀಡಿದ ಸುಖವೆ ಸಿದ್ಧಿಗ |
 ಳೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಕೆಲರನಾ ಪ್ರಭು ಸಿದ್ಧರೆನಿಸಿದನು || ೧೫ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆನೀ ಪರಿಯಲ |
 ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಲಬರಿಗೆ ಸಲೆ ಸು |
 ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ ತೋಡು ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತರೆನಿಸುತ್ತಲಿ ||
 ತಾನೆ ತನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
 ಮಾನವರ ಮನದಂಧಕಾರಕೆ |
 ಭಾನುವಾದನು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧೬ ||

ಬರುತ ಬರುತೀ ಪರಿಯಲುತ್ತರ |
 ಧರಣಿತಳದಲಿ ಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮ |
 ವಿರಚಿಸುವ ತನಿರಸದ ಪರಿಪಾಕದ ಫಲಾವಳಿಯ ||
 ತರುಲತಾಳಿಯ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳ |
 ವರ ನಿನಾದದ ವಿಹಗವಿತತಿಯ |
 ನೆರವಿಗಳಲೊಪ್ಪುವ ಮಹಾಕಾನನವ ಪ್ರಭು ಕಂಡ || ೧೭ ||

ಕಾಲಕಾಲದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ಬಳಿಕಾ ಹ್ವಯಧಾನ್ಯ |
 ಜ್ವಾಲೆಯಾಹುತಿಗಾಗಿ ಬಹ ಭಿಕ್ಷುಕಮುನೀಶ್ವರರ ||
 ಮೇಳೆಯುಡುಮುಚಿತದಲಿ ಸಂಘಾಲ |
 ದಾಳಿಗಳನೊಲಿದಿವ ತರುಲತೆ |
 ಯೋಳಿ ವನದಲಿ ಮೆಚ್ಚುವುತಿರ್ದುವು ಕೂಡೆ ಕತ್ತಲಿಸಿ

|| ೧೮ ||

ತೃಷೆಯ ಕಳೆವರು ಬನ್ನಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ |
 ಹಸಿವನಳವರು ಬನ್ನಿ ಬಟ್ಟೆಯ |
 ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಧೂಪಿಸಿದ ಪಥಿಕರು ಬನ್ನಿ ಯೆಂದೆನುತ ||
 ಹೊಸತೆನಿಸ ತನಿವಣ್ಣ ತರುಗಳ |
 ಪಸರಿಸಿದ ಕೊಂಬಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿತು |
 ವುಸುರಿಕೊಡುವಂತುಲಿದುವಲ್ಲಿಯ ಶುಕಸಿಕಾಳಿಗಳು

|| ೧೯ ||

ಆರು ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ |
 ಭೂರುಹಂಗಳ ಫಲಗಳವೆಯೆಂ |
 ದೋರಣಿಸಿ ಕರೆಕರೆವವೊಲು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ನಾರವೆನಿಸ ನಿನಾದಗಳು ಸಲೆ |
 ಪೂರವಿಸಲಾ ವನದೊಳಗೆ ಗಂ |
 ಭೀರಸ್ವರದಲಿ ಕೂಗುತಿರ್ದುವು ಕೂಡೆ ಖಗನಿಕರ

|| ೨೦ ||

ನಡೆವ ವೃದ್ಧ ಮುನೀಂದ್ರರಿಗೆ ಕೈ |
 ಗುಡುವ ಕಪಿಗಳು ಕಾಲಕರ್ಮವ |
 ನಡೆಸಲೆಂದು ನದೀತಟಾಕದ ಬಿಸಿಯ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ||
 ಬಿಡದೆ ಬಿದ್ದಿ ಹವರಿಗೆ ಪಚ್ಚೆಯ |
 ಕೊಡೆಯವೊಲು ನೆಳಲಾಗಿ ಗಿಳಿಗಳ |
 ಗಡಣ ಮಂಡಳಿಸಿಹವು ಗಗನದೊಳಾ ವನಾಂತರದೆ

|| ೨೧ ||

ಬಡ ತಪಸ್ವಿಯ ಬಹಳ ಜಡೆಗಳ |
 ಮುಡಿಯ ತಾನೇ ಮಾಡಿ ಬಂಧಿಸಿ |
 ಬಿಡದೆ ಬಿಗಿದಿಹವುತ್ತುಮಾಂಗದ ಬಾಲಸರ್ಪಗಳು ||
 ಬಿಡದೆ ಪವನನಿರೋಧಿಗಳ ಬೆವ |
 ರೊಡಲನಾಟುಸಲೆಂದು ಕಿವಿಗಳ |
 ಕೊಡವುತಿಹ ಮೆಱುಯಾನೆ ಮೆಱಿದುವು ತದ್ವನಾಂತರದೆ

|| ೨೨ ||

ಆಸನಸ್ಥಿ ರರಾಗಿ ತಪದುಪ |
 ವಾಸದಿಂದಿಹವರಿಗೆ ನೆಮ್ಮುವ |
 ದಾಸಿಯಾಗಿಯೆ ಮಂಡಲಿಸಿ ಮಲಗಾದ ಹೆಬ್ಬಲಿಯ ||
 ಬೇಸಿಹದೆ ಸೊಂಡಿಲಿಲಿ ಮೊಗೆತಂ |
 ದಾಶ್ರಮಕೆ ತಣ್ಣೀರ ಚಳಿಯವ |
 ಸೂಸುತಿರುತಿಹ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಯಲೊಪ್ಪಿತಾ ವನವು

|| ೨೩ ||

ಮೇಳವಿಸಿ ಮುಂಜಿಗಳ ಮಾಡುವ |
 ಬಾಲಕರಿಗಾ ಮೆದೆಯ ಹುಲ್ಲನು |
 ಸೀಳಿ ಸೀಳಿ ಸಮೀಪದಲಿ ಕೈಗೈವ ಕರಡಿಗಳ ||
 ಲೀಲೆಯಲಿ ಯಜ್ಞೋಪವಿತದ |
 ನೂಲಿಗೊಂದಂಬುಜದ ನಾಳವ |
 ನೋಳಿಯಿಂ ತಂದಿಡುವಂ ಹಂಸೆಯಲೊಪ್ಪಿತಾ ವನವು

|| ೨೪ ||

ನಂದಬಾರದ ಹೋಮದಗ್ನಿಯ |
 ನಂದಲೀಯದೆ ಶುಷ್ಕಸಮಿಧೆಯ |
 ತಂದು ನೆಱಿ ಹೊತ್ತಿಕ್ಕಿ ಹೊಗೆಸುವ ವೃದ್ಧಕಪಿಗಳಲಿ ||
 ಬಂದು ಪಕ್ಕವ ಬೀಸಿ ಮಾರುತ |
 ನಂದಲಗ್ನಿಯ ಪಟುವ ಮಾಡುತ |
 ನಿಂದು ನರ್ತಿಸಿ ನಲಿವ ನವಿನಲೊಪ್ಪಿತಾ ವನವು

|| ೨೫ ||

ಸಾವಧಾನದಲೊಬ್ಬನಿ ಸಲೆ ಸಂ |
 ಭಾವಿತದಲಿಹ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಿ |
 ದ್ರಾವಿಳಾಸತೆ ಲೋಗರಿಂದಳಿಯದ ಉಪಾಯದಲಿ ||
 ತಾವೆ ಬಂದಾ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ |
 ನೋವಿ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿಹ |
 ನಾ ವನಾಂತದೊಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚಮುಖನಿಕರ || ೨೬ ||

ಕೆಲರು ವೇದವನೋದುವರು ಕೆಲ |
 ಕೆಲರು ಶಾಸ್ತ್ರವ ಕೇಳುವರು ಕೆಲ |
 ಕೆಲರು ವೇದಾರ್ಥವನುಪನ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುವರು ||
 ಕೆಲರು ದರ್ಶನತರ್ಕಭೇದಂ |
 ಗಳನು ತಿಳವರದೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು |
 ತುಳುಕುತಿರ್ಪುದು ಶಬ್ದಸಂಭ್ರಮವಾ ವನಾಂತದಲಿ || ೨೭ ||

ಸಾರಣೆಯ ಮಾಡೆಂಬುವರು ದೇ |
 ಹಾರಕೆಡೆ ಮಾಡೆಂಬುವರುವುಪ |
 ಹಾರಕೊಳ್ಳಿಹ ಕಂದಮೂಲವ ತನ್ನಿ ಯೆಂಬುವರು ||
 ಸಾರ ಮಂತ್ರಾಗಮಗಳಲಿ ಕೆ |
 ಯ್ಯಾರೆ ಭೂತಿಯಿ ಮಾಡುವರುಗಳು |
 ನಾರಸೀರೆಯ ನೆಯ್ಪುವರು ಳಮೆಹಿದರು ವನಾಂತದಲಿ || ೨೮ ||

ಬೇಹು ಧರ್ಮದ ಬೀಡು ಕರ್ಮಸ |
 ಮೂಹದಾಗರ ಸಗುಣಯೋಗ |
 ವ್ಯೂಹದೊಡ್ಡಣಿ ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ನೆಲೆಗಾಡು ||
 ಸ್ನೇಹದಂಬುಧಿ ಯಜ್ಞವಿಧಿಯ ವಿ |
 ವಾಹಶಾಲೆಯಿದೆಂಬ ಪುಷಿಸಂ |
 ದೋಹದಾಶ್ರಮವಿದ್ದು ನಾ ಕಾನನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೨೯ ||

ಉಡುವುದಾದೊಡೆ ನಾರು ಹಸಿದುಂ |
 ಬೊಡೆ ಸದಾ ವನತರುಫಲಂಗಳು |
 ತೊಡುವುದಾದೊಡೆ ಭೂತಿ ಹಕ್ಕೆಯ್ ಹಾಸ ನೋಡಿದೊಡೆ ||
 ಕಡವಸಗಳಹ ವಾಸವಾದೊಡೆ |
 ಯಡವಿಯೊ ಸಂಸಾರ ಮುನಿಗಳ |
 ಬಿಡದಲಾ ಎಂದೆನುತಲಿಲ್ಲವು ನೋಡಿ ಬಿಜಗಾದ

|| ೩೦ ||

ನಾರುಸೀರೆಗೆ ಮರನುಗಳನಾಳಿ |
 ಹಾರದಾಸೆಗೆ ಕಂದಮೂಲವ |
 ನೀರತ್ಯುಷೆಗನವರತ ನಾನಾ ನದಿ ಸರೋವರವ ||
 ಹಾರಿಕೊಂಡಿಹ ಘೋರತರ ಸಂ |
 ಸಾರ ಮುನಿಗಳ ಬಿಡದುವುಳಿದರ |
 ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಸುಡಲೆನುತಲಿಲ್ಲಮನು ಬಿಜಗಾದ

|| ೩೧ ||

ಸ್ನಾನ ಜಪ ತಪ ನಿತ್ಯ ನಿಯಮ |
 ಧ್ಯಾನ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಯಜ್ಞ ವಿ |
 ಧಾನ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದ ನಾನಾ ವಿಧದ ಗೊಡವೆಗಳ ||
 ಏನ ಮಾಡಿದರೇನು ಜೀವದ |
 ಹಾನಿ ಹರಿಬವನೊಡೆಯಲಿಷಾಯರು |
 ಕಾನನವ ಹೊಕ್ಕೇನು ಫಲವೆನುತಿದ್ದನಲ್ಲಮನು

|| ೩೨ ||

ಎಲ್ಲಿತನಕಲಿ ಮಾಯೆ ತನಗು |
 ಕೈಲಿ ಮುಟ್ಟಲಿ ಕಲಿತು ಜೀವವ |
 ಕೊಲ್ಲದಿರಲಿಕೆ ಬಾರದವ ಕೊಂದವಗೆ ಕೊಲೆ ಬಿಡದು ||
 ಎಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಮಾರಿ ತನ್ನಯ |
 ಹಲ್ಲ ಬಾಯಲಿ ತಿಂದು ತೇಗದೆ |
 ನಿಲ್ಲದವರನು ಸುಡಲಿ ಮಾಟವನೆಂದನಲ್ಲಮನು

|| ೩೩ ||

ಮಾಟದಲಿ ಗತವಾಗಿ ಭವಭವ |
 ಕೋಟಿಯಲಿ ಸಂಸಾರದುಃಖದ |
 ಕೂಟವನೆ ಕೈಗೈವ ಮುಖ್ಯಮುನೀಂದ್ರರೈಲ್ಲರನು ||
 ದಾಟಿಸುವೆನಾ ಭವಭವಾಬ್ಧಿಯ |
 ನಾಟಿಸುವೆನವರಣವಿಗಟುವನು |
 ಮಾಟವೆಲ್ಲವ ಮಾಣಿಸುವೆನೆನುತಿದ್ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೩೪ ||

ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟಕೂಟದ |
 ದಂದುಗಂಗಳ ತನುಮನಂಗಳ |
 ಹೊಂದದೋಜೆಯ ಮಾಟದಿಂದಿವರುಗಳ ಬಗೆಬಗೆಯ ||
 ಸಂದ ಮಾಯಾಸಾಶದಾಶಾ |
 ಬಂಧನಂಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ಪರಮಾ |
 ನಂದ ಸುಖಗಳ ಮಾಡುವೆನು ನಾನೆನುತ ಗುರು ಬಂದ

|| ೩೫ ||

ಅದಹೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆಲರು ಯಜ್ಞದ
 ವಿಧಿಯ ವಿರಚಿಸುತೀರಲು ಕಾಣುತ |
 ಅದಹಲೇನುಂಟಕಟ ಬಂಧನಮೋಕ್ಷವಾದವುದೆ ||
 ಇದಿರಲಿದಿರಿಟ್ಟಾವ ಕರ್ಮವ |
 ನೊದಗಿ ಮಾಡಲು ದುಃಖವಲ್ಲದೆ |
 ಸದಮಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸುಖವಿಲ್ಲೆಂದ ಗುರುರಾಯ

|| ೩೬ ||

ಜನನಮರಣಭ್ರಮೆಯ ಭವಬಂ |
 ಧನಕೆ ತಾಳದ ಕರ್ಮವೇ ಕಾ |
 ರಣವಲಾ ಕೈವಲ್ಯಪದವಿಯನೊಲಿವ ಜೀವರಿಗೆ ||
 ಇನಿತನೇನುಂವನಾಯಲಾಯದೆ |
 ಮನಸಿನಿಚ್ಛೆಗೆ ಹರಿವುದನುಚಿತ |
 ವೆನುತಲುಪದೇಶಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭು ಮುನಿಜನಂಗಳಿಗೆ

|| ೩೭ ||

ಲೇಪಿಸಿದಹಂಕಾರವೇ ಪಶು |
ಯೂಪಕಂಭವೆ ಮನಸು ಪವನ |
ಸ್ಥಾಪಿತವೆ ಬಂಧಿಸುವ ಪಾಶ ವಿನೋಕವೇ ಶಸ್ತ್ರ ||
ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಸುಜ್ಞಾನವಹ್ನಿ ಸ |
ದಾ ಪುನೀತಮಯಾತ್ಮನಧ್ವರಿ |
ಯಾ ಪರಿಯಾನಿಉಹಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭು ಪರಮ ಮುನಿಗಳಿಗೆ || ೩೮ ||

ಮಿಥ್ಯವೆಲ್ಲವು ಹೋಮದಾಹುತಿ |
ತಥ್ಯವೇ ಶೇಷಪ್ರಸಾದವು |
ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ನಿಜದ ಪರಮಾನಂದವೇ ತೃಪ್ತಿ ||
ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದ |
ತತ್ತ್ವ ತಾನೆಂದಿಉವುದೇ ಫಲ |
ವೃತ್ತಿಯೆಂದುಪದೇಶಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭು ಮುನಿವ್ರಜಕೆ || ೩೯ ||

ಜಪವ ಮಾಡಿದೊಡೇನಹುದು ಮೇಣ್ |
ತಪವ ಮಾಡಿದೊಡೇನಹುದು ಮೇ |
ಐಪರಿಮಿತದುದ್ದೇಶಖಂಡಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ||
ಉಪನಯನ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ |
ಚಪಳತರವಹ ಬಾಹ್ಯಭಾವನೆ |
ಯುಪಚರಣೆ ಮುನಿಗಳಿಗೆಯನುಚಿತವೆಂದನಲ್ಲಮನು || ೪೦ ||

ಎನುತ ಯಾಗಕೆಯಾತ್ಮಯಾಗವ |
ನನುರತಿಗೆ ನಿಜರತಿಯ ದೇವಾ |
ರ್ಚನೆಗೆ ಹೃದಯವನುಪನಯನಕಾ ನಿಜ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯ ||
ಎನಿತು ಬಾಹ್ಯದ ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಗ |
ಳನಿತನಂತಮಾರ್ಗದಲಿ ಸೂ |
ಚನೆಯ ಮಾಡಿದನಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಪರಮ ಮುನಿಗಳಿಗೆ || ೪೧ ||

ಅವರು ತಿಳಿದರು ಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿದ |
 ದಿವಸದಲಿ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಪತಿ |
 ವಿವರಿಸಿದ ಹದನಿಂದಲಾ ಪ್ರಭುವೀತನಹುದೆಂದು ||
 ತವಕದಲಿ ತಮತಮ್ಮ ಮನದು |
 ತ್ಸವನ ಹಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು |
 ಭುವನದೊಳಗೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೪೨ ||

ಸಾವ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಧಿಯ ಮಾನವ |
 ಜೀವಜಾಳಕೆಯವರವರು ಮು |
 ನ್ನಾವ ಕಾಯಕವಿಡಿದು ತಾವಿಹರಾ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ತೀವಿಯಂತರ್ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ನಾ |
 ನಾವಿಧೋಪಾಯವನು^೧ ಬೋಧಿಸಿ |
 ಪಾವನನ ಮಾಡಿದನು ಸರ್ವರನೆಮ್ಮ ಗುರುರಾಯ

|| ೪೩ ||

ಭೂತನಾಥನ ನೇಮದಿಂದಲಿ |
 ಭೂತಳದೊಳಹ ಕಾರಣೀಕರ |
 ನೀತರದಲವರವರಿಗುಚಿತಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ಓತು ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತರೆನಿಸಿದ |
 ನಾತಗಳನೆಲ್ಲರನು ಲೀಲಾಳಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ^೨ದೆಮ್ಮಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ^೩

|| ೪೪ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೨೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೮೯೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

೧ ಬಂಧನ (ಇ.) ೨ ದಲಿ (ಕ.) ೩ ಜೋಡಿ (ಉ.) ೪ ಶ್ರೀಗುರು (ಜ.) ೫-೫ ದೆಲ್ಲರನು
 ನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು (ಇ.)

ಬಸವೇಶ್ವರನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಅಷ್ಟದಳಕಮಲದ ಹೂಗಲ್ಲವಿಡಿದು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಧವಳಾಲಯವೆತ್ತಿತ್ತು | ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರಮಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುವರೆ ವಿಪರೀತ | ಏಕೋಭಾವವೆಂಬುದೊಂದು ಕಂಭ | ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳಡಗಿದ ಪ್ರಭೆಯೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವೆಂಬ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಪವಳಹಾರದ ಪಂಜರಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಪಂಚ ಮಾಕ್ತಿಗಳ ಮಾಲೆಯನಿಳಿಯಬಿಟ್ಟು ಮಲಕು ಮಲಕಿನ ನಡುವೆ ಕಟ್ಟಿ ದುವು ನವರತ್ನದ ಗೊಂಡೆಯಂಗಳು | ಕಾಳಿಕೆಯ ಕಪ್ಪಡವದಕೆ ಮೇಲು ಹೊದಕೆ | ಉಲುಹಿನರಳಿ ಲೆಯ ಬಳಸುದೋರಣವ ಕಟ್ಟಿ ದಶವಾಯುಗಳನೊಂದುಮಾಡಿ ಲಿಂಗಸುಖವಾಯುವ ಸಂತ್ಯೆಸಿ ಆಲವ ಟ್ಟವಂ ಮಾಡಿ ಲಂಬಿಸಿದ ಮಂದಾನಿಲನಂ ಮಲಗಂ ಮಾಡಿ ಹರುಷವನೀವ ವಸಂತನ ಚೌಕವಟ್ಟಿಗೆಯ ಆಸನವಂ ಮಾಡಿ ನವನಾಳಸುನಾಳದೊಳು ಮೊರೆವ ಶಬ್ದಮಂ ಶುಕಪಿಕ್ವಭ್ರಮರಾಮೋದಮಂ ಮಾಡಿ ಪರಮಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಶೈತ್ಯಾಕಾರ ಸೋಂಕಿನ ಚೂತಫಲಂಗಳಂ ಹಾಸಿ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರವೆಂಬ ನುಸುಳು ಗಂಡಿಯಂ ರಚಿಸಿ ಪೂರ್ವಯೋಗಂಗಳೆಂಬ ಸೋಪಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರವೆಂಬ ನಿಜದ್ವಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಗವಾಕ್ಷಿಯನಿಕ್ಕಿ ಆಶೆಯಾಮಿಷಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ಊರ್ಧ್ವ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೆಂಬ ದೀಪಗಳಂ ಬೆಳಗಿ ಶಿವೋಹಮೆಂಬ ಶಿಖರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ ಹೊನ್ನಕಳಶವ ನಿಂಗಾರವಂ ಮಾಡಿ ನೀಶೂನ್ಯ ನಿರಾಳ ವೆಂಬ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನಮಂ ಮಾಡಿದ ಬಸವಪ್ರಿಯ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗನಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಪರಮಗುರು ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ || ೧ ||

ಅಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ಮನದ ಪ್ರಕೃತಿ ಅವಿನಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ಜೀವನ ಭ್ರಾಂತಿ ನಿಶ್ಚಿಂತ ದಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ನೀಶೂನ್ಯ ನಿರಾಮಯವಾದ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಸದಾಚಾರವೆಂಬ ಕೆಸರಗಲ್ಲನಿಕ್ಕಿ ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪತ್ತೆಂಬ ಹೂಗಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿ ಅಂತಃಕರಣಚತುಷ್ಟಯದ ನಾಲ್ಕು ಕಂಭವ ನಿಲಿಸಿ ಜ್ಞಾತೃವೆಂಬ ಭಿತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಶಿಖರಿಯನನುಗೊಳಿಸಿ ಜ್ಞೇಯಮೆಂಬ ಹೊನ್ನಕಳಶವಂ ಶೃಂಗಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಊರ್ಧ್ವದ್ವಾರವೆಂಬ ನಿಜದ್ವಾರಮಂ ಮಾಡಿ ನಿರ್ವಯಲಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬಸವ ಪ್ರಿಯ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗನ ರರಣ ಪ್ರಭುದೇವರ ಬರವಿಗೆ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ ರಚಿಸಿ ಬರವ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪರಮಗುರು ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನು || ೨ ||

ಸೂಚನೆ

ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ಸಾಧಿಸಿದ ಸಂ |

ಪನ್ನತೆಯನಿಡಿರಿಟ್ಟು ರಚಿಸಿದ |

ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನೆಮ್ಮಯ ಬಸವದಂಡೇಶ ||

ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ ತಾನದಾರಿಗೆ |
 ಕರುಣಿಸಿದನವರವರನಾಕ್ಷಣ |
 ಪರಮ ಪದವಿಯಲಿರಿಸಿ ತಾನೊಲಿದಾಡುತ್ತಿರಲಿತ್ತು ||
 ಗರುವ ಗುಣನಿಧಿ ಬಸವದಂಡೇ |
 ಶ್ವರನು ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ರಚಿಸಿದ |
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ಬೇಸಟದೆ ನೆಹಿ ಪೂರ್ವಯೋಗಾ |
 ಭ್ಯಾಸದಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಪವನಾ |
 ವಾಸದಲಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಗ್ರಹಂಗಳಲಿ ||
 ಸೂಸದಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಯ |
 ಭಾಸುರತೆಯಲಿ ಬಸವದಂಡಾ |
 ಧೀಶನೊಪ್ಪಿದನೇಕನಿಷ್ಠೆಯ ದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ

|| ೨ ||

ಅರಿಗಳೆಂಬಭಿಧಾನವಡಗಿದ |
 ವರರೆ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗನೃಪರಿಗೆ |
 ನಿರುತ ನಿರ್ಮದೌವಾದವಂಡಲೆವಸ್ತುಮದಗಜಕೆ ||
 ನೆರೆದ ತನುಗುಣರಾಜಿ ರಾಜಿಸಿ |
 ಪರಿಚರಿಯಕರರಾದರಿಂತೀ |
 ಪರಿಯಲೆಸೆದುವು ಬಸವರಾಜನ ರಾಜಯೋಗದಲಿ

|| ೩ ||

ಹೇಳಿದಂತಿರಕಲಿತವಿಂದ್ರಿಯ |
 ಜಾಳವಾಜ್ಞಾ ಮಾತ್ರದಿಚ್ಛೆಗೆ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವಂತಃಕರಣ ಶರಣೆಂದು ||
 ಕಾಲಿಸಿದ ಕುಂಡಲಿಯ ಸರ್ಪನ |
 ಕಾಲುಡೊಡಕದು ಸುಸರವಾಯಿತು |
 ಹೇಳಲೆನಾ ಬಸವರಾಜನ ರಾಜಯೋಗದಲಿ

|| ೪ ||

ಹೋಗ ಹೋಗಲಿಕೆ ಕುಂಡಲಿಯ ಹೆ |
 ಬ್ಯಾಗಲಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಮನ |
 ಮೇಗೆ ಹೃದಯಕವಾಟದಲಿ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿದನು ಜವನ ||
 ಲಾಗಿಸಿದನಖಿಳಾಧಿಪತ್ಯವ |
 ಭೋಗಿಸುವ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಭುವನಕೆ |
 ರಾಗದಿಂದನುಭಾವಮುಖದಲಿ ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೫ ||

ಇಂತು ಸಲೆ ಸಂಧಾನುಭಾವದ |
 ಲಂತರಂಗದ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವ |
 ಸಂತವಿಟ್ಟು ಸಮಸ್ತದಲಿ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿರುತ ||
 ಮುಂತೆ ನಿರ್ಗುಣಯೋಗಮಾರ್ಗವ |
 ನೆಂತು ಕಾಂಬೆನೆನುತ್ತ ಮನದಲಿ |
 ಚಿಂತಿಸುತಲಾ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಿಂತೆಂದ

|| ೬ ||

ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ ಚಾರುಚರಣಾಂ |
 ಬುರುಹಗಳ ನಾನಾವ ಪರಿಯಲಿ |
 ವರಿಸಿಯೆನ್ನ ಮನಃಸಮಾಧಿಯನೆಂದು ಪಡೆದಪೆನೊ ||
 ಪರಮ ಪುರುಷನದಾವ ವೇಷವ |
 ಧರಿಸಿ ಬಹನೋ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ |
 ಹುರುಳನಾನೆಂತಲಾವೆನೆನುತಲಿ ಬಸವ ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೭ ||

ಆವ ವೇಷದಲಾದೊಡೆಮ್ಮಯ |
 ದೇವನೊಲಿದೈತಂದೊಡಾತನ |
 ಭಾವಭಣಿತೆಯನಲಾವಮೊಲು ನಾನೊಂದುಪಾಯವನು ||
 ತೀವಿ ತೆಕ್ಕನೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುವೆನಾ |
 ನಾವ ಪರಿಯಿಂದಾದೊಡೆಯು ಮ |
 ಜ್ಞೇವಿತೇಶನನೆನುತಲಾ ಬಸವಣ್ಣ ನನುಗೆಯ್ದ

|| ೮ ||

ಅನುಗೊಳಿಸಿದನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾ |
 ಸನವಿದಿಂದದಕಿಟ್ಟು ಹೆಸರನು |
 ವಿನುತ ಪಶ್ಚಿಮಮಾರ್ಗದಲಿ ತಾ ಕಂಡುದೆಲ್ಲವನು ||
 ಕನಕಮರಕತಮುಖ್ಯ ಮಣಿಗಳ |
 ಘನತರದ ಕೇವಣದ ಲಹರಿಯ |
 ಮಿನುಗ ಮಿಸುಗುವ ವಿಮಲ ಪೀಠವ ಬಸವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ || ೯ ||

ಇಂದುಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯ ಹಸ್ತಳಿ |
 ಬಂಧಿಸಿದ ಸೋಪಾನ ಸುತ್ತಲು |
 ಹಿಂದೆ ಹೊರಗಾಣಿಸದ ಸಪ್ತಾವರಣಮಯಭಿತ್ತಿ ||
 ಒಂದೊಂದೊಂದಧಿಕತರನೇ |
 ಲೊಂದುಗೂಡಿದ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ |
 ನಿಂದ ನಿಲವರಿದಾಯ್ತು ಲೋಕದ ಜನದ ಕಣ್ಣನಕೆ || ೧೦ ||

ಕೀಲಣೆಯ ನವ ರತುನರಾಜಿಯ |
 ಮೇಳವದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಜ್ಜುಗ |
 ಕೋಳಿಯಲಿ ತೆತ್ತಿಸಿದ ತಳಪದ ಸಪ್ತಲೋಹಗಳ ||
 ಮೇಲೆ ಮೇಲಡಕಿಲುಗಳಂದದ |
 ಲೇಳು ನೆಲೆಯಲಿ ಭಕ್ತಿಭೂಮಿ |
 ಪಾಲ ಬಸವನು ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವ ವಿರಚಿಸಿದ || ೧೧ ||

ಹೊಣವಳಯದೊಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲು |
 ಮೆಣಸಿವ ಮಧ್ಯಕೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲು |
 ನೆಣಿ ವಿರಾಜಿಸುವೆರಡು ಬಾಗಿಲು ಗರ್ಭವಳಯದಲಿ ||
 ಮಿಣುಪ ಮೇಲಣ ಕೆಲಸಗತಿ ಕಣ್ |
 ದೆಣಿಸಿದ ಬಾಗಿಲು ಶಿಖರದಲಿ ಮಹ |
 ದಹುವಿನಂಬರಪೀಠವೆಸೆದುದು ಬಸವನಾಚ್ಚೆಯಲಿ || ೧೨ ||

ಸ್ವಾನುಭಾವಾಧಾರ ಸ್ವಾಧಿ |
 ಸ್ಥಾನ ಮಣಿಪೂರಕವನಾಹತ |
 ವಾ ನವೀನದ ಕೆಲಸಗತಿಯ ವಿಶುದ್ಧಿಯಾಚ್ಛೇಯ ||
 ಸ್ಥಾನಗಳ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ |
 ಸ್ಥಾನವನು ಮೇಲೆನಿಸಿ ರಚಿಸಿದ |
 ಮಾನನಿಧಿ ಬಸವಣ್ಣನೀಪರಿ ಶೂನ್ಯಪೀಠವನು

|| ೧೩ ||

ಪರಿವಿಡಿಯಲಿಳೆ ಸಲಿಲ ಪಾವಕ |
 ಮರುತ ಗಗನಾತುಮು ನಿರಾಳದ |
 ತರತರದ ತಿವಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ ಪ್ರಸಾದಿಗಳ ||
 ಪರಮ ವರದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ |
 ಶರಣನೈಕ್ಯನ ಭೇದ ನೆಲೆಗಳ |
 ನೆರವಿಯಂತಿರೆ ಶೂನ್ಯಪೀಠವ ಬಸವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ

|| ೧೪ ||

ನೆಲದ ನೆಲೆಯಲಿ ಕರಿಣತರವನು |
 ಜಲದ ನೆಲೆಯಲಿ ರಸಮಯವನಾ |
 ಜ್ವಲನ ನೆಲೆಯಲಿ ಬಿಸಿಯ ಮರುತನ ನೆಲೆಗೆ ಮಾರುತನ ||
 ಸಲೆ ನಭದ ನೆಲೆಗಂಬರವ ಮನ |
 ನಿಲುಕದನುಪಮದೆಡೆಗೆ ಶೂನ್ಯವ |
 ನಿಲಿಸಿ ಬಸವನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ

|| ೧೫ ||

ಈಡೆ ಪಿಂಗಳ ವರ ಸುಷುಮ್ನಾ |
 ನಾಡಿಗಳು ಬಲಿದೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ |
 ಕೋಡ ಕೈಯಲಿ ಮದಗಜಂಗಳು ಮೇಲು ನೆಲೆಯೊಳಗೆ ||
 ಕೂಡೆ ಬೆಳಗುವ ಸೋಮಸೂರಿಯ |
 ರಾಡುತಿಹ ವೀದಿಗಳು ಭುವನದ |
 ಬೀಡಿದೆನಲಾ ಬಸವನೊಡ್ಡಿದನಂಬರಾಸನವ

|| ೧೬ ||

ಪರಮ ಪ್ರಣಮವೆ ಬೇರು ಸಕಲ |
 ಸ್ವರವೆ ಬುಡ ವರ ಶೈವಪಂಚಾ |
 ಕ್ಷರಿಯೆ ಶಾಖೆ ಸುವರ್ಣ ಕುಸುಮಗಳಕ್ಷರಾಳಿಗಳು ||
 ವಾರ ಪದಾರ್ಥವೆ ಫಲಗಳೆಂಬಂ |
 ತಿರಲು ನಾದಮಹೀಜದೊಲು ವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಿದುದು ಮಣಿಮಯದ ತರುವಾ ಶೂನ್ಯಸೀತದಲಿ

|| ೧೭ ||

ಆ ಮರನ ಹಬ್ಬಿದ್ ಲತೆಯವೊ |
 ಲಾ ಮಹಾಶಿವತತ್ವದಹಿಯ ಫ |
 ಕಾಮಣಿಯ ಬೆಳಗೆನೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ||
 ಸೀಮೆಯೆನಲಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ನಾ |
 ನಾಮಯದ ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಿಲಿಸಿದ |
 ನಾ ಮನೋಹರ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೮ ||

ಅಳವಡಿಸಿದನು ಪಂಚಭೂತದ |
 ನೆಲೆಗಳಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಾದ |
 ಹೊಲಿಗೆಯನು ಮೇಲಾತ್ಮತತ್ವದಲೈಕೈಪದವಿಯನು ||
 ನಿಲಿಸಿ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ವಿಕಾರ |
 ಸ್ಥಲವನಲ್ಲಿಂದೇಳನೆಯ ತುದಿ |
 ನೆಲೆಯೊಳೊಡ್ಡಿದ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೯ ||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಹ ಶಕ್ತಿಗ |
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಹ ನಾಡಿಗ |
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನತತ್ವಗಳು ||
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ |
 ಮೌಲ್ವವನು ತಾ ಕಂಡ ತೆಪನಲಿ |
 ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣ ರಚಿಸಿದನೆಂಬರಾಸನವ

|| ೨೦ ||

ಅಂಡಪಿಂಡನ್ಯಾಯವೊಂದೇ |
 ಕಂಡಿರೇ ಎಂದೆಂಬುದನು^೧ ಭೂ |
 ಮಂಡಲದೊಳಿಳಾ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದಲಿವಂತೆ ||
 ದಂಡಿಯಾಗಿರೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದನದ |
 ಕಂಡವರು ಬೆಲಗಾಗೆ ಬಸವನು |
 ದಂಡನಾಯಕನಲ್ಲಮನ ಬರವಿಗೆ ಭರದಿಂದೆ || ೨೧ ||

ಈ ತಿಲದಲಳನುಭವದಲಿವದ ಮ |
 ಹಾತಿಶಯದ ಮನಸ್ಸಮಾಧಿಯ |
 ರೀತಿಯಂತಿರೆ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನಿಡಿರಿಟ್ಟು ||
 ಪ್ರೀತಿ ಮಿಗೆ ಪಿರಿದೆನಿಸಿ ನಾನಾ |
 ಜಾತಿಭಾವದಲೊಡ್ಡಿ ಯುಪಮಾ |
 ತೀತವೆಂದೆನ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ವಿರಚಿಸಿದ || ೨೨ ||

ಇನ್ನಿಲಾಯಬಹುದಾವನಂತಿ |
 ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನೇಱದೊ |
 ಡೆನ್ನ ಹೃದಯಾಂಬುಜರವಿಪ್ರಭುರಾಯನಹುದೆಂದು ||
 ತನ್ನೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ನಿಜ ಸಂ |
 ಪನ್ನತೆಯಲಿರುತ್ತಿದನನಿ |
 ಮಾನ್ಯನೆಮ್ಮಯ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನರ್ತಿಯಲಿ || ೨೩ ||

ನಡೆವ ಗತಿಯಲಿ ಹಂಸೆಯನು ಸರ |
 ವಿಡುವಗತಿಯಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯ ನುಣ್ಣ^೨ |
 ನುಡಿಗಳಿಂದಲಿ ರಾಜಕೀರನನಿವ ತೆಲನಂತೆ ||
 ಸಡಗರಿಸಿದೀ ಶೂನ್ಯಪೀಠವ |
 ನಡೆಱಾ ನಿಲುವ ಮಹಾತ್ಮನೇಯೆ |
 ನ್ನೊಡೆಯನಹುದಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ || ೨೪ ||

೧ ವನು ಸೀವ್ (ಜ.) ೨ ಬುದನೊಲಿದು (ಬ.) ೩-೩ ಆರಿವಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನವ ನೆರೆ ಬಲಿದು (ಜ.)
 ೪ ನನ (ಬ. ಕ.) ೫-೫ ರೀತಿಯನು ವಿರಚಿಸಿ | ಪ್ರಾತಿ (ಬ.) ೬ ಭಕ್ತಿ (ಗ.) ೭ ನಾ (ಇ.);
 ನಡೆ (ಖ.) ೮ ವ ಪರಿಯ (ಬ.)

ಕಂಗಳಿದಿರಿನ ಕತ್ತಲೆಯನು ಪ |
 ತಂಗನಲ್ಲದೆ ಕಳೆಯಬಹುದೇ |
 ಅಂಗಸಹಜಾನಾದಿಗತ ಮಾಯಾತಮಂಧವನು ||
 ಹಿಂಗಿಸುವೊಡಾ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ |
 ಲಿಂಗನೆಯ್ದೊಡಲ್ಲದಹುದೇ |
 ಸಂಗ ತಾನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದೆನುತಿದರ್ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೨೫ ||

ತ್ಯಜೆಯ ಕಳೆಯಲಿ ಬಹರು ಕೆಲಬರು |
 ಹಸಿವ ಕಳೆಯಲಿ ಬಹರು ಕೆಲಬರು |
 ವ್ಯಸನಗಳಿಗರ್ಥವನು ಬೇಡಲಿ ಬಹರು ಕೆಲಕೆಲರು ||
 ಸಸಿನೆ ಬಂದಿ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ |
 ದೆಸೆಯ ನೋಡುವ ಪರಮ ಪುರುಷರ |
 ಹೆಸರ ಕಾಣೆನದೊನ ಹೇಳುವೆನದಡಿ ಕೌತುಕವ

|| ೨೬ ||

ಆರು ಬಲ್ಲರು ಬಸವನೊಡ್ಡಿದ |
 ಪ್ರೇರಣೆಯನೆಂದೆನುತಲೆಲ್ಲರು |
 ದೂರದಲಿ ನೆಹಿ ನೋಡಿ ಬೆಹಗಹರಲ್ಲದದನುವ ||
 ಆರು ಬಲ್ಲವರಾರು ಮೊಗಸುವ |
 ರಾರು ಹುಗುವವರಾರು ಮಹವಿ |
 ಸ್ತಾರವೆನಿಸಿದ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಸುಳಿವಳಿಯ

|| ೨೭ ||

ಹುತ್ತಿನೊಳಗಣ ಹೊಳ್ಳು ಹಾವಿಂ |
 ಗೆತ್ತ ಹೊದೊಡೆ ಸುಸರಳವಲ್ಲದೆ |
 ಮತ್ತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಜೀವಜಾಳಕಭಿದ್ಯನಾದಂತೆ ||
 ಎತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಭಕ್ತರಲ್ಲದ |
 ಮತ್ತೆ ಭವಿಗಳು ಶೂನ್ಯಪೀಠದ |
 ಬಿತ್ತರವನೆಂದೆನುತ ಬೆಹಗಾದುದು ಬುಧಸ್ತೋಮ

|| ೨೮ ||

ಮಂತ್ರ ಹಠ ಲಯ ರಾಜಯೋಗದ |
 ಸಂತೆಗಳ ಶಬ್ದಗಳ ಜಾಣರು |
 ಯಂತ್ರವಾದಿಗಳಾರು ದರ್ಶನ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ||
 ಇಂತು ಮೆಣ್ಣೆವವರೆಲ್ಲರಮ್ಮ ಮ |
 ಹಂತನೊಡ್ಡಿದ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ |
 ಚಿಂತೆಯನೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿರೊನೆಂದೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು

|| ೨೯ ||

ಸಾಣ್ಣಿ ಲಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬ |
 ತ್ತಾಣ್ಣಿಸಾವಿರ ಮಿಂಡಜಂಗಮ |
 ಮೀಣ್ಣಿ ಬಾಲರು ವೃದ್ಧರೆಯ್ತು ಹುದೆಣಿಕೆಗಿರಿದೆನಿಸಿ ||
 ಹೇಣ್ಣಿ ದಣಿದರು ತಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ |
 ತೋಣ್ಣಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಿಂದಲಿ |
 ನೀಣ್ಣಿ ಬಸವನ ಮನೆಯಲನುದಿನವಖಳ ಜಗವಣ್ಣಿಯೆ

|| ೩೦ ||

ಎನನೆಂಬೆನು ಬಸವನಾ ಸು |
 ಜ್ಞಾನಸಿಂಹಾಸನವ ತನ್ನ ಮ |
 ಹಾನುಭಾವದ ಭಣಿತೆಯಂತೆ ಸಮಸ್ತ ವಿಧದಿಂದೆ ||
 ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಮ |
 ನೋನುರಾಗದಲಮಳಹೃದಯ |
 ಧ್ಯಾನದಲಿ ನೆಣೆ ನೆನವುತಿರ್ದನು ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರನ

|| ೩೧ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೨೧ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೯೨೪ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

ಪ್ರಭುದೇವರು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನೇರಿತ ಗತಿ

ವಚನ

ಕೆದರಿದ ತಲೆಯ ತೋನೆವ ನಡೆಯ ಹಣೆಯ ಬುಗುಟಿನ ಕರಸ್ಥಲದ ಅನಿಮಿಷದಿಂ ಬಹಿರಂಗದ ವಚನ ತಪ್ಪಿ ಇದಿರುಗೊಯಿಲು ತಾಗಿ ಪುರ್ಜೊಡೆದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕಿವಿ ಹರಿದು ಜೋಲುನ ರಕ್ತಧಾರೆಯ ಗಾಳಿಯ ಧಾಳಿಯ ಮಳೆಯ ಜೋರಿನ ಬೆನ್ನಬಾಸುಳೆದ ಎಡಬಲದ ಬದಿಯ ತಟ್ಟಿನ ಮುಳ್ಳುದರಹಿನ ಕಂಕುಳ ಸೀಳಂ ಕಂಡು ನೋಡುವ ಜನರು ಬೆರಗಾಗೆ ಪೊರವಾರಿನ ಮನಿಯ ದಿಗಂಬರದ ಬಣಗು ಸುರಿವುತ್ತ ಆಸ್ಥಾಯನವರತು ಬಿದ್ದು ಮೂಣಕಾಲೊಡೆದು ಹೊಸ ಹುಣ್ಣಿನ ರಕ್ತದ ಜೋರು ಹರಿದು ಮುಂಗಾಲು ತಲೆಯೊಡೆದು ಕಣಕಾಲು ಸಂದು ತಪ್ಪಿ ಕಿರಿಬೆರಳು ಎಡಹಿ ಬೊಟ್ಟೊಡೆದು ಗಾಯದ ಉರುಗು ಟೂಂಕದ ಬರುಗುಂಟಿನ ನೋಡಾ ಚನ್ನ ಬಸವಣ್ಣಾ | ಅತ್ಯಂತ ಮಲಿನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಕುರುಹು ವಿಪರೀತ ನೋಡುವರೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ ಆಯ್ಯಾ || ೧ ||

ಅಟ್ಟಿ ಹಾಯುತ್ತ ಭೋಂಕನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಜನುಗುತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಮರುಳಿನಂತೆ ಮಂಕಿನಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಯ ನೋಡುತ್ತ ಅಂಗಡಿಯ ರಾಜಬಿದಿಯ ರೃಂಗಾರಂಗಳಂ ನಲಿನಲಿದು ನೋಡುತ್ತ ಇತ್ತರದ ಭದ್ರದ ಮೇಲೆ ನಾಂಟ್ಯವನಾಡುವರೆಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ತಾ ಮರಳಿ ಆಡುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತ ಬೈಯ್ಯುತ್ತ ಕೆರಳಿ ನುಡಿವುತ್ತ ವಾದ್ಯಮೇಳಾಪವ ಕಂಡು ಅಳಿಗೊಂಡು ನಗುತ್ತ ಹಸ್ತವನಾಡಿಸಿ ಗತಿಯನುಚ್ಚರಿಸಿ ಕೆಯ್ಯೊಡನೆ ಮರುಳಾಟವನಾಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಂದು ನೋಡಿ ನಲಿವುತ್ತ ಎಂದಿನ ಸುಳಿಹಿನೋಳಿಗಲ್ಲದ ಸುಳುಹು ಬಸವ ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಸೊಡ್ಡಳನಲ್ಲದೆ ಮಾಣನು || ೨ ||

ಬಾಲನಹನೊಮ್ಮೆ ಲೋಲನಹನೊಮ್ಮೆ ವೃದ್ಧನಹನೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತನಹನೊಮ್ಮೆ ಹೊಳೆದು ತೋರುವನೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಯಡಗುವನೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿರೆ ಇದ್ದ ಕಾವಿನಲಿದ್ದು ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು ಸಾಂಪ್ರದಾಯದವರು ಒಡನೊಡನೆ ಹರಿದು ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಹತ್ತೆ ಸಾರಿದ ಬಸವಣ್ಣನ ಮಹಮನೆಯ ತಲೆಯಿತ್ತಿ ನೋಡಿ ಮಗಿಲ ಮೂಲೆ ತಪ್ಪದೆ ಕುಸುರಿಗೆಲಸದ ನಂದಿಯ ಮಂಟಪಂಗಳ ಮೇಲೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಭದ್ರಂಗಳ ನೋಡಿ ಭುವನಭವನೇಶ್ವರ ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ಎಡಬಲನ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ ಮುತ್ತಿನ ತೋರಣಕ್ಕೆ ಹಾರೈಸಿ ಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕ ಕಲಿದೇವರ ದೇವನು || ೩ ||

ಬಲಕ್ಕೆ ಮುರಿದನು | ಪಾಳೆಯ ಉತ್ತರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಲೆವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು ಗತಿಯ ಪವಡದಲ್ಲಿ ಧವಳಾ ಮಪ್ಪ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರದಿಂದ ತ್ರಿವಿಧ ಗತಿಯ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಕೇಶದ ಪರಮಗುರುರಾ ಸೇರಿದ ನೋಡಾ ಕಲಿದೇವರ ದೇವನು || ೪ ||

ಇದ್ದ ಪರಿಯಿಂತು ಅರಿದ ನೋಡಯ್ಯಾ | ನಂದರೆ ನೆಳಲಿಲ್ಲ ನಡೆದರೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲ ಭೂತಳದೊಳ
ನಡೆದರೊಡನೆ ಗಂಗೆಯ ಜಲದ ಸುಳುಹು | ಅಹುದಹುದು ಅರಿದು ಜಂಗಮಸ್ಥಲ | ಇಂತು

ಲ್ಲದೆ ಎಂತುಟು ಹೇಳಾ | ಆಪ್ಪಾಯನದರಿಕೆಯ ಹೊಲಬ ಕಾಣಬಾರದು | ಊಡಿದರೆ ಉಣ್ಣನೋ
ಉಂಬನೋ | ಉಂಬುದುಂಟಾದರೆ ನೀಡುವೆನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಿಗೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನು ಅಹುದೆ
ನಲಿಕೆ || ೫ ||

ಅರಳುಗಂಗಳವರಿಗೆ ಹರಳುಗಂಗಳವರು ಸೈರಿಸದಂತೆ ತುರುಬುಳ್ಳವರಿಗೆ ಬರಿಮಂಡೆಯವರು ಸೈರಿ
ಸದಂತೆ ಅರಸನ ಕಂಡು ಪುರುಷನ ಮರೆದಂತೆ ಮಾಡಿದನೀ ವ್ರತಗೇಡಿ ಬಸವನು | ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಿ
ಗನೊಬ್ಬನ ಪ್ರಭುವೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ನಮ್ಮತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲೊಲ್ಲ |
ಅವನಲ್ಲಿ ಏನು ಲೇಸು ಕಂಡನೋ | ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ಹೊಲ್ಲೆಯವ ಕಂಡನೋ | ಕಂಚನೊಲ್ಲದೆ ಹಂಚ
ಹಿಡಿದನು | ಆ ಅನಾಚಾರಿ ಅವನೊಬ್ಬ ವ್ರತಗೇಡಿ ಬಸವನೊಬ್ಬ | ಇವರಿಬ್ಬರು ದೇವಲೋಕಮರ್ತ್ಯ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಗು | ಇವದಿರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದನುತ ಹೋದರು ಕಲಿದೇವರ ದೇವನ ಶರ
ಣರು || ೬ ||

ವಿಸಿನದೊಳು ಮದಕರಿಯ ಹಿಂಡು ಅನಂದದ ಲೀಲೆಯೊಳಾಡುತ್ತಿರಲು ಕೇಸರಿ ಬರಲು ಮದಕರಿಗಳೆಲ್ಲ
ಕೆದರಿ ಓಡುವ ತೆರನಂತೆ ಸಾಕಾರ ಸೊಡ್ಡಳ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಪ್ರಭುದೇವರು ಬರಲೊಡನೆ ಹಂದುದಯ್ಯಾ
ನೆರಿದ ಶಿವಗಣಗಳು || ೭ ||

ಸೂಚನೆ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಕಾರಣ |
ಕರ್ತುವೆನಿಸಿದ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರ |
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಶಿಖರದಲಿ ||

ಪ್ರತಿರಹಿತ ಪರಮಾರ್ಥ ಚಾರಿ |
ತ್ರತೆಯನೊಳಕೊಂಡಪ್ರಮೇಯನ |
ಗತಿಯ ಗಂಭೀರತೆಯ ನಿರ್ದೋಹಿಯ ನಿಜಾಂಕೃತಿಯ ||
ಮತಿಯುತರು ಮಿಗೆ ತತ್ವವಿತ್ತುಗ |
ಳತಿಶಯದಿ ಲಾಲಿಸುವುದಿ ಸಂ |
ಗತಿಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೊ ಮಹಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ದೂರದಲಿ ಪತಿಯಿರಲು ಸತ್ಕುಲ |
 ನಾರಿ ಪುಷ್ಟಿತಿಯಾಗಿ ಸಲೆ ಸುಕು |
 ಮಾರನಾಪೋಷ್ಣಿಯಲಿ ತನ್ನಯ ವಲ್ಲಭನ ಬರವ ||
 ಾಹಾರುವಂತೆ ಶಿವಾನುಭಾವವಿ |
 ಚಾರದಿಂದಲಿ ನಿತ್ಯಸುಖಮಯ |
 ಕಾರಣಕೆ ಬಸವಣ್ಣ ಬಯಸಿದನಲ್ಲಮನ ಬರವ^೧

|| ೨ ||

ಇಹಣ್ಣಿ ಹನ್ನೆರಡಬ್ಬ ವಾಯಿತು^೨ |
 ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವನಕಟಾ |
 ಎನ್ನ ಗುರುವಿನ್ನೆಂದು ಬಿಜಯಂಗೈದು^೩ ಕರುಣದಲಿ ||
 ಕಣ್ಣಿಬಿಡನನು ತಿಳುಹಿ ತೆ^೪ಕ್ಕನೆ |
 ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ ತೋಱು ತೊಲಗದೆ |
 ಮನ್ನಿಸುವನೋ ಎನುತಲಾ ಬಸವಣ್ಣ ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೩ ||

ಅರಸನಿಲಯದ ಬಿಟ್ಟಿಗಲಸದ |
 ಪರಿಯಲಾಯಿತೆ ಎನ್ನ ಮಾಟದ |
 ಪರಿಕರಣೆ ಫಲವಿಲಯಲಿಯದೆ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ಹರ ಹರಾ ಎಂದೆನುತ ಚಿಂತಾ |
 ತುರತೆಯಲಿ ಹೊಣಿಗೊಳಗನಾಲಿಸು |
 ತಿರುತಲಿದ್ದನು ಬಯಸಿ ಬರವನು ಬಸವನಲ್ಲಮನ

|| ೪ ||

ಆತನಂತಃಕರಣವಾತನ |
 ಮಾತ ಕೇಳುವವಾಗಿ ದಿಟ ಬಳಿ |
 ಕಾತನಾಜ್ಞಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಾ ಸ್ಥೂಲ ತನುವಿನಲಿ ||
 ಓತಿರಲು ಬೇಡೆಂದೊಡಾಗಳೆ |
 ಭೃತಿಯಿಂದೊಳವೊಕ್ಕು ತಮ್ಮಯ |
 ಧಾತುಗಟ್ಟಿಹವೆನನೆಂಬೆನು ಬಸವನನುಭವ

|| ೫ ||

೧-೧ ಹಾರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿಪ್ಪವೊಲು ಕರು | ಪಾರಸಾರ್ಥವ ಗುರುಗುಹೇಶ್ವರ | ಬಾರನೇ ಎಂದೆನು
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದೆ ಬಸವಣ್ಣ (ಗ.) ೨ ಸ (ಉ.) ೨-೨ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳು ಸಂದಲು (ಗ.
 ೪ ಬಹನೋ ತನ್ನ (ಉ.) ೫ ಚೆ (ಗ.)

ಈ ತೆಹದಲಾ ಶಿವಸಮಾಧಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರಲೊಂದು ದಿನ ತಾ |
 ನೋತು ತನ್ನಯ ಸುಲಲಿತಾಂತರ್ಮುಖದ ಮುಕುರದಲಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ತನಗಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ವೈತಹುದನೊಲಿದಮಲತತ್ವವಿ |
 ಭೂತಿಯನು ತನಗೀವುದನು ನೆಹಿ ಕಂಡ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೬ ||

ಕಂಡು ಕಡು ಸುಮ್ಮಾನ ಸುಖವೆಡೆ |
 ಗೊಂಡು ರೋಮಾಂಚನದ ಬಿಗುಹಿನ |
 ದಂಡಿ ಕಡು ದಟ್ಟೈಸುತಿರೆ ಬಳಿಕಿತ್ತಲಾ ಮನವ ||
 ಮಂಡಿಸಿದನಾ ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ |
 ಮಂಡಿಯಲಿ ಪಸರಿಸಿದವಾಗಳೆ |
 ತಂಡತಂಡದ ನಾಡಿಗಳು ಬಸವಣ್ಣನವಯವದ

|| ೭ ||

ಬಲದ ಭುಜ ಬಲಗಣ್ಣು ಬಲವೈ |
 ಯಲುಗ ತೊಡಗಿದುದೊಡನೊಡನೆ ಮಿಗೆ |
 ನಲಿವುತಿದುದು ಚಿತ್ತ ಚಿಂತಾಯಕನ ಬರವಿಗೆ ||
 ಒಲಿದು ಬಳಿಕಾ ಹದನನೆಲ್ಲವ |
 ತಿಳುಹಿದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಗೆ |
 ತಿಲಕವೆನಿಸಿದ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಗೆ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೮ ||

ತಡೆಯದಿಕ್ಷಣವಿಷ್ಟಿಸಿದ್ಧಿಯ |
 ಕೊಡುವ ಶುಭಸೂಚನೆಗಳಾದುವು |
 ಬಿಡು ದುಮಾನವ ಕಟ್ಟಿಸಿನ್ನೆಳುಪ್ಪರದ ಗುಡಿಯ ||
 ಅಡಸಿ ವೇದನಿಕಾಯವಹಿಸಿದೊ |
 ಡಡಿಯ ತೋಟಾಸದಮಲ ಬೊಮ್ಮನೆ |
 ನಡೆದು ಬರುತಿಹನೆಂದು ನುಡಿದನು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ

|| ೯ ||

ಭಣಿತೆಯಲಿ ಬಸವನ ನಿರೂಪದ |
 ಲಣವಣುದು ಪುರದೊಳಗೆ ಗುಡಿತೋ |
 ರಣಸತಾಕೆಗಳಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತ ಸಂಭ್ರಮವ ||
 ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ರಚಿಸಿದರು ಸುರಪುರ |
 ಕಣೆಯೆನಲು ಸೌರಂಭದಿಂದಲಿ |
 ಕಣುಮನಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ತಾನಾಯ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ

|| ೧೦ ||

ಕತ್ತುರಿಯ ಕದಮದ ಕದಡಿನ |
 ಸುತ್ತವಳಯದ ತೋಳಿ ಬೆಳಗುವ |
 ಮುತ್ತಿನೋಳಿಯ ರಂಗವಾಲಿಯ ಚಿತ್ರಪಾದಿಗಳ ||
 ತೆತ್ತಿಸಿದ ಪೂವಲಿಯ ಪೂರದ |
 ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆವ ಸುಗಂಧ ಧೂಪದ |
 ಲೆತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಕಡು ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ

|| ೧೧ ||

ತಳಿತ ಗುಡಿ ತೋರಣ ಸತಾಕೆಯ |
 ನೆಳಲು ರವಿಕಿರಣಗಳ ದಾಳಿಯ |
 ದಳದುಳಕೆ ಮಾಣಂತು ನಿಂದುವು ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲಿ ||
 ಸುಳಿವ ಗಣಿಕಾಜನದ ನಗೆಗಂ |
 ಗಳ ವಿಳಾಸದ ಬೆಳಗು ಬೆಳುದಿಂ |
 ಗಳನೆ ಬೀಡುತ್ತಿದ್ದುದಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆ

|| ೧೨ ||

ಮನದೊಡನೆ ಮನೆ ತಳಿತ ರೋಮಾಂ |
 ಚನದೊಡನೆ ಗುಡಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುವ |
 ತನುವಿನೊಡನೆ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತಸ್ಮೋಮ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ಕೈಗೆಯ್ದದಾಗಳೆ |
 ಘನಕೆ ಘನವೆನೆ ಬಸವರಾಜನ |
 ಮನೆಯೊಳಾ ಪ್ರಭುರಾಯ ಬಹ ಮಂಗಳ ಮಹೋತ್ಸವಕೆ

|| ೧೩ ||

ಆವ ವೇಷವ ತೊಟ್ಟಿಹಿನೋ ಮೇ |
 ಕಾವ ಪಥದಲಿ ಸುಳಿವನೋ ದಿಟ |
 ವಾವ ವೇಳೆಯಲೊಲಿದು ಬಹನೋ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ಭಾವಿಸುವೊಡರಿದೊನುತಲಾ ಪ್ರಭು |
 ದೇವರಿಗೆ ತಾನಿದಿರುವೋಗುತ |
 ಲೀ ವಿಚಾರವನೆಣಿಸುತಿದ್ರನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೪ ||

ಇಡಿದ ಸರ್ವಾಂಗದ ವಿಭೂತಿಯ |
 ಜಡಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳ ಮಾಲೆಯ |
 ತೊಡಿಗೆಗಳ ಧವಳಾಂಬರಗಳ ಮೆಯ್ಯ ಮುಖಕಳೆಯ ||
 ಮಡಿವಳಯ್ಯನು ಚಿನ್ನಬಸವನು |
 ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳು ಸಹಿತವೆ |
 ನಡೆದನಿದಿರನು ಬಸವಂಡಾಧೀಶನಲ್ಲಮಗೆ^೧

|| ೧೫ ||

ದಿಸೆದಿಸೆಯ ಕಂಪಿಡಲು ತಾನು ಲೇ |
 ಪಿಸಿದ ಮೆಯ್ಯಂಪುಗಳ ಭೂಷಣ |
 ವಿಸರ ಲಹರಿಯ ರತ್ನರಾಜಿಯ ಬೆರಕೆವೆಳಗುಗಳ ||
 ಮುಸುಳು ಮುಂಗುಡಿಗಳಲಿ ಕೈವಾ |
 ರಿಸುವ ಕೈವಾರಿಗಳ ನೆರವಿಯ |
 ವಸುಮತೀಶರು ಸಹಿತ ನಡೆದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೬ ||

ಎಡಬಲಂಗಳೊಳೆಯ್ದ ಭಕ್ತರ |
 ಗಡಣ ಹಿಂಭಾಗದಲಿ ನಾನಾ |
 ಪೊಡವಿಪಾಲಕುಮಾರಕರ ಸಂದಣಿಯ ಸಂದೋಹ ||
 ಬಿಡದೆ "ಕೈವಾರಿಸುವ ನೆಲನು |
 ಗ್ನುಡಣಿಕಾಱರ" ಮೊತ್ತಗಳು ಮುಂ |
 ಗುಡಿಯಲೊಪ್ಪಿರೆ ನಡೆದನಿದಿರನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೭ ||

೧ ತ ಪ್ರಭುವೆ (ಚ.) ೨ ಮನವೊಲಿದು (ಇ.) ೩ ಲಿಕ (ಚ.) ೪ ನರಿದು (ಚ.) ೫-೫ ವಾ
 ದ್ಯ ಭರಕೆ ನೆಲಫೀ | ಇಡಲು ರಾಯರ (ಇ.)

ಭಣಿತೆಯಲಿ ಬಸವನ ನಿರೂಪದ |
 ಲಣವೆಂದು ಪುರದೊಳಗೆ ಗುಡಿತೋ |
 ರಣಪತಾಕೆಗಳಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತ ಸಂಭ್ರಮವ ||
 ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ರಚಿಸಿದರು ಸುರಪುರ |
 ಕಣೆಯೆನಲು ಸೌರಂಭದಿಂದಲಿ |
 ಕಣುಮನಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಿವೇ ತಾನಾಯ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ

|| ೧೦ ||

ಕತ್ತರಿಯ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕದಡಿನ |
 ಸುತ್ತವಳಯದೊ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ |
 ಮುತ್ತಿನೋಳಿಯ ರಂಗವಾಲಿಯ ಚಿತ್ರವಿದಿಗಳ ||
 ತೆತ್ತಿಸಿದ ಪೂವಲಿಯ ಪೂರದ |
 ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆವ ಸುಗಂಧ ಧೂಪದ |
 ಲೆತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಕಡು ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ

|| ೧೧ ||

ತಳಿತ ಗುಡಿ ತೋರಣ ಪತಾಕೆಯ |
 ನೆಳಲು ರವಿಕಿರಣಗಳ ದಾಳಿಯ |
 ದಳದುಳಕೆ ಮಾಣಾಂತು ನಿಂದುವು ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲಿ ||
 ಸುಳಿವ ಗಣಿಕಾಜನದ ನಗೆಗಂ |
 ಗಳ ವಿಳಾಸದ ಬೆಳಗು ಬೆಳುದಿಂ |
 ಗಳನೆ ಬೀಡುತ್ತಿದ್ದುದಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆ

|| ೧೨ ||

ಮನದೊಡನೆ ಮನೆ ತಳಿತ ರೋಮಾಂ |
 ಚನದೊಡನೆ ಗುಡಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುವ |
 ತನುವಿನೊಡನೆ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತಸ್ಮೋಮ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ಕೈಗೆಯ್ದುದಾಗಳೆ |
 ಘನಕೆ ಘನವೆನೆ ಬಸವರಾಜನ |
 ಮನೆಯೊಳಾ ಪ್ರಭುರಾಯ ಬಹು ಮಂಗಳ ಮಹೋತ್ಸವಕೆ

|| ೧೩ ||

ಅವ ವೇಷವ ತೊಟ್ಟಿಹಿನೋ ಮೇ |
 ಣಾವ ಪಥದಲಿ ಸುಳಿವನೋ ದಿಟ |
 ವಾವ ವೇಳೆಯಲೊಲಿದು ಬಹನೋ ತಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ಭಾವಿಸುವೊಡರಿದೆನುತಲಾ ಪ್ರಭು |
 ದೇವರಿಗೆ ತಾನಿದಿರುವೊಗುತ |
 ಲೀ ವಿಚಾರವನೆಣಿಸುತಿದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೪ ||

ಇಡಿದ ಸರ್ವಾಂಗದ ವಿಭೂತಿಯ |
 ಜಡಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳ ಮಾಲೆಯ |
 ತೊಡಿಗೆಗಳ ಧವಳಾಂಬರಂಗಳ ಮೆಯ್ಯ ಮುಖಕಳೆಯ ||
 ಮಡಿವಳಯ್ಯನು ಚೆನ್ನಬಸವನು |
 ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳು ಸಹಿತವೆ |
 ನಡೆದನಿದಿರನು ಬಸವಂಡಾಧೀಶನಲ್ಲಮಗೆ^೨

|| ೧೫ ||

ದೇವದೇವಿಯ ಕಂಪಿಡಲು ತಾನು ಲೇ |
 ಪಿಸಿದ ಮೆಯ್ಯಂಪುಗಳ ಭೂಷಣ |
 ವಿಸರ ಲಹರಿಯ ರತ್ನರಾಜಿಯ ಬೆರಕೆವೆಳಗುಗಳ |
 ಮುಸುಕು ಮುಂಗುಡಿಗಳಲಿ ಕೈವಾ |
 ರಿಸುವ ಕೈವಾರಿಗಳ ನೆರವಿಯ |
 ವಸುಮತೀಶರು ಸಹಿತ ನಡೆದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೬ ||

ನಡಬಲಂಗಳೊಳೆಯ್ತು ಭಕ್ತರ |
 ಗಡಣ ಹಿಂಭಾಗದಲಿ ನಾನಾ |
 ಪೊಡವಿಪಾಲಕುಮಾರಕರ ಸಂದಣಿಯ ಸಂದೋಹ ||
 ಬಿಡದೆ "ಕೈವಾರಿಸುವ ನೆಲನು |
 ಗ್ನುಡಣಿಕಾಱರ" ಮೊತ್ತಗಳು ಮುಂ |
 ಗುಡಿಯಲೊಪ್ಪಿರೆ ನಡೆದನಿದಿರನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೧೭ ||

೧ ತ ಪ್ರಭುವೆ (ಚ.) ೨ ಮನವೊಲಿದು (ಇ.) ೩ ಲಿಕೆ (ಚ.) ೪ ನರದು (ಚ.) ೫ ೫ ವಾ
 ದ್ಯದ ಭರಕೆ ನೆಲಫೀ | ಇಡಲು ರಾಯರ (ಇ.)

ಮಾವುತರು ಮನ್ನೆಯರು ರಥಿಕರು |
 ರಾವುತರು ಕರಣಿಕರು ಕವಿಗಳು |
 ಭಾವಕರು ಭರತಜ್ಞರೆಲ್ಲಾ ಪರಿಯ ಪರಿಣತಿಯ ||
 ಸೇವಕರು ಸಹಿತಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ದೇವರಡಿಗಿದಿರಾಗಿ ನಡೆದನು |
 ಪಾವನಾತ್ಮಕ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನರ್ತಿಯಲಿ || ೧೮ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿನ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಾಮರದ ಚಾಳಿಯ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕೈಕಂಬಿಕಾಟರು ಜಡವ ಗಿಡಿಬಿಡಿಯ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಡಹಿನ್ನುಲುಹಿನ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಇಭುಜಬಲದ ಸುಭಟರ |
 ನೆರವಿ ಸಹಿತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆದನು ಬಸವನಲ್ಲಮಗೆ || ೧೯ ||

ಕನ್ನಡಿಯ ಕಳಸಳಿಗಳ ವಿಳಸದ |
 ಹೊನ್ನ ಗೇದಗೆಗಟಾಯ ಮುತ್ತಿನ |
 ಚಿನ್ನ ದಂಡೆಯ ಪೂವಿಡಿದ ನಟಗಂಪುಗಳ ಮುಡಿಯ ||
 ರನ್ನದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ತೊಡಿಗಗೆ |
 ಉನ್ನತಿಯ ಸಿಂಗಾರವೊಪ್ಪುವ |
 ಕನ್ನೆಯರು ಸಹಿತಿದಿರುವೋದನು ಬಸವನಲ್ಲಮಗೆ || ೨೦ ||

ನಡೆವ ಗಮಕದ ನಗುವ ಚಿಲುವಿನ |
 ನುಡಿಯ ನುಂಪಿನ ಸೊಬಗನೊ ಸಾ |
 ಲಿಡುವ ನೋಟದ ನಟಣೆಯನೆ ನಾಟಸುವ ತನುಲತೆಯ ||
 ಒಡನೆ ಕವಿತಹ ತುಂಬಿಗುಚಿತವ |
 ಕೊಡುವ ಮೆಯ್ಯಂಪುಗಳ ಸೊಂಪಿನ |
 ಮಡದಿಯರು ಪಿಡಿದೆಯ್ದು ತಿರು ಮಂಗಳಾರತಿಯ || ೨೧ ||

ಒಳುದೊಡೆಯ ನಸುದೋಷಲಿಕೆ ನಿಱು |
 ತೊಲಗೆ ನಳಿತೋಳುಗಳ ಬೀಸುವ |
 ಚೆಲುವಿಕೆಯಲೋಸರಿಸೆ ಮೇಲುದ ತೋರ ಮೊಲೆಯಲುಗೆ ||
 ಬಳಲು ಮುಡಿ ಬಸವಳಿಯೆ ಬಡನಡು |
 ಬಳುಕೆ ರವೆಯದ ರತ್ನ ಭೂಷಣ |
 ಘುಲುಘುಲುಸುತಿರಲಿದಿರ ನಡೆದರು ವಾರವನಿತೆಯರು

|| ೨೨ ||

ಹಿರಿದು ಗರ್ಜಿಸುವಾನೆಗಳು ಕೇಂ |
 ಕರಿಸುತಿಹ ವಾಜಿಗಳು ದಿಗುತಟ |
 ಬಿರಿಯೆ ಚೀಗಿರುವ ಶಂಖ ಮೌರಿಯು ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗಳು ||
 ಧರಣಿಯದಿರಲು ಗಿರಿಗಳುರುಳಲು |
 ನೆರೆದು ಮೊಳಗುವ ಭೇರಿ ತಂಬಟೆ |
 ಕರಡೆ ನಿನ್ನಳ ಸಹಿತಲಿದಿರೆಯ್ತಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೨೩ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಭತ್ತ ಚಾಮರ |
 ವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಿಂಧ ಸಿಗುರಿ |
 ಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಸುಳಿವ ಹೆಕ್ಕಳವು ||
 ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಗೆ |
 ಕೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ನಲಿವ ಪುರಜನ |
 ವೆಲ್ಲ ಸಹಿತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೨೪ ||

ಬೊಟ್ಟೆನನಿತು ವಿಭೂತಿಯಿಟ್ಟೊಡೆ |
 ಬೆಟ್ಟದನಿತು ಪಿಶಾಚತನವಳ |
 ವಟ್ಟು ನಿಲುವುದು ದಿಟವಲಾ ಬಱಾದೇಕೆ ಪುರದೊಳಗೆ ||
 ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಗುಡಿಗಳನು ಬಸವನ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯೆ ಕಡುಚೋದ್ಯವೆನುತಲಿ |
 ಮುಟ್ಟಿಸಿದರಾ ಹದನನಾಗಳೆ ಖಳರು ಬಿಜ್ಜಳಗೆ

|| ೨೫ ||

ಕನಸಿನಲಿ ಪಕ್ಕಾನ್ನಫಲಗಳ |
 ಘನತರವ ಕಂಡೆದ್ದು ಕರೆ ಬಿ |
 ದ್ವಿನರಿಗುಣಲಿಕ್ಕೆಂಬರಂತೀ ಬಸವದಂಡೇಶ ||
 ತನಗೆ ಶುಭಸೂಚನೆಗಳೊದಗಿದು |
 ವೆನುತ ವಿಭವದಲಿದಿರು ಹೋದನು |
 ಜನಪ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಾ ಲಾವಕುರು ಬಿಜ್ಜಣಗೆ

|| ೨೬ ||

ಎನು ಕೌತುಕ ದಂಡನಾಯಕ |
 ನೇನ ನೆಗಳಿದನಾರು ಬಂದಹ |
 ರೇನ ಕಂಡರದೇನನೆಂಬೆವು ಭಕ್ತರಭಿಮತವ ||
 ತಾನೆ ಬಲ್ಲನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ |
 ನೇನ ನಾವೆನಬಹುದು ತುದಿಯಲಿ |
 ತಾನೆ ಕಾಣಲಿಬಹುದು ಕಾರಿಯವೆಂದನವನೀಶ

|| ೨೭ ||

ಇತ್ತಲೀ ಹದನಾಯ್ತು ಬಳಕಿ |
 ನ್ನತ್ತಲಾ ಬಸವಣ್ಣ ತನ್ನಯ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭು ಬಾರಸೆ ಎನುತ |
 ಅತ್ತಲಿ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಾ ಸ |
 ಮೋತ್ತಮ ಪ್ರಭುರಾಯ ಲೀಲಾ |
 ವೃತ್ತಿಯಿಂದಲಾದನುವ ನೆನೆದನು ತಾನೆ ತನ್ನೊಳಗೆ

|| ೨೮ ||

ವಂದನೆಯ ವೇಷಂಗಳಂದವ
 ಹೊಂದದೆಲ್ಲರ ಕಂಗೆ ಮರುಳಿನ |
 ಚಂದದಿಂಗಿತದಿಂದೆ ಸುಳಿದರೆ ಬಸವ ಬಳಕೆನ್ನ ||
 ಅಂದದೊಳಗನು ತಿಳವನೊ ಮೆಣ್ಣಾ |
 ಮಂದಮತಿಯಾಗಿಹನೊ ನಾನಿದ |
 ನಿಂದು ನೋಡುವೆನೆನುತಲಾ ಪ್ರಭುರಾಯನನುಗೆಯ್ಯ

|| ೨೯ ||

ಅಣಕಿಸುವ ಬಾಧಕರ ಬಾಯನೆ |
 ಓಣಿಣಿದು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಭಾರದ |
 ಹೊಣಿಕೆಯನೆ ಹುಣಿಕೊಂಡು ಪೂರೈಸಲಿಕೆ ಬೆಂಕಿನುತ ||
 ಎಣಿಸಬಾರದ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯು |
 ಕಣುಮನಕೆ ಕಾಣಿಸಿದನೊಂದೆ |
 ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಸಮೃದ್ಧವುಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೦ ||

ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ನೋಟಕ |
 ರಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತ ಪುರಜನ |
 ವೆಯ್ತೆ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಯೊಂದೆ ಬಾರಿ ಕಾಂಬಂತೆ ||
 ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳಿಲ್ಲದ |
 ನಾದಿ ಸಿದ್ಧನು ಹಲವು ಮೈಯಲಿ |
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸುಳಿದನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೧ ||

ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬೇಕಾಗಿ ರಚಿಸಿದ |
 ಬಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗಳೊಳಗೆ ನಡೆತಂ |
 ದಿಟ್ಟಣಿಸಿ ನೋಡುವರಿಗಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಎಸೋದವಲಿ ||
 ನೆಟ್ಟನಾ ಪ್ರಭು ಕಪಟ ಕಾಯದ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಾಣಿಸಿದನಂತದ |
 ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಡರಿವಾದುದೇನೆಂದೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು

|| ೩೨ ||

ಬಿಟ್ಟ ಮಂಡೆಯ ಕೆಂಚುಗೂದಲ |
 ನಿಟ್ಟೊಡಲ ನಿಡುದೋಳ ತೊನಹಿನ |
 ಮುಟ್ಟದೆವೆಗಳ ನಟ್ಟ ನೋಟದ ಲಂಬಕರ್ಣಗಳ ||
 ದಟ್ಟಡಿಯ ಮಲೆವಂಗದೊಲಹಿನ |
 ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಡು ಮರುಳು ವೇಷವ |
 ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟನೆ ಸುಳಿದನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೩ ||

ಉಲುಗು ಟೊಂಕದ ಕುಂಟೆಗಾಲಿನ |

ಬೆಣ್ಣೆತ ಬಿಂಕದ ಮೆಯ್ಯ ಬಿಗುಹಿನ

ತಣ್ಣಿದ ಬಾಸುಳ ಬದಿಯ ಮುಸುಲುವ ನೊಣದ ಹುಣ್ಣುಗಳ ||

ಕಿಣುನಗೆಯ ಕಟವಾಯ ಜೋಣಿನ |

ಕುಣುಹನಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಸ್ತದ^೧

ನಿಣುಗೆಯಲಿ ನೆಣಿ ಸುಳಿದನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೨೪ ||

ನೋಡುವರ ನೆಣಿಯೆಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ |

ಯೋಡಿಹೊಗುತ್ತ ಮರಳಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ |

ಕೋಡಕೆಯ್ಯವರುಗಳನೊಡಿಸಿ ಬಿಳುತೇಳುತ್ತಲಿ ||

ಹಾಡುತ್ತಲಿ ನಲಿನಲಿದು ಹರಿಸುಟ್ಟಿ |

ಯೋಡುತ್ತಲಿ ನಾನಾ ವಿನೋದವ |

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಜಗದೊಳಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೨೫ ||

ಒಮ್ಮೆ ಶಿಶುವಹನೊಮ್ಮೆ ಗುರುವಹ |

ನೊಮ್ಮೆ ಬಣಗಹನೊಮ್ಮೆ ಪಟುವಹ |

ನೊಮ್ಮೆ ರೂಪಹನೊಮ್ಮೆ ಬಕ್ಕಟಿ^೨ ಬಟ್ಟಿ ಬಯಲ^೩ಹನು ||

ಒಮ್ಮೆಯಿಲ್ಲಹನೊಮ್ಮೆಯಿಲ್ಲಹ |

ನೊಮ್ಮೆಯೆಲ್ಲಾ ಯೆಡೆಯೊಳಹ ಪರ |

ಬೊಮ್ಮನಲ್ಲಮಲಿಂಗ ನಟಿಸಿದನಿ ಪ್ರಕಾರದಲಿ

|| ೨೬ ||

ಗಾಡಿದೊಡೆ ಹಾಡುವನು ಸಾತ್ರವ |

ಸಾಡಿದೊಡೆ ತಾನಾಡುವನು^೪ ಕೊಂ |

ಸಾಡಿದೊಡೆ ಕೊಂಡಾಡುವನು ನಮಿಸಿದೊಡೆ ನಮಿಸುವನು ||

ನೋಡಿದೊಡೆ ನೋಡುವನು ಜೀವರು |

ಮಾಡಿದಂತಿರೆ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಗುಣ |

ಗಾಢವನೆ ಪಸರಿಸಿದನಾ^೫ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೨೭ ||

೧ ಹೊಸಪರಿ (ಇ, ಜ.) ೨-೪ | ದಾ (ಅ.) ೨ ಯಕಟಾ (ಅ.) ೪-೪ ಬಯಲು ತಾ.
ಉ, ಗ, ಜ.) ೫-೫ ನರ್ತನ | ಸಾಡಿದರೆಯಾದುವನು ನೆರೆ (ಇ.) ೬-೬ ಗೂಢದಲಿ ಪ
ಸರಿಸಿದನು (ಇ.)

ಕಂಡವರು ಬಿಟಗಾಗಿ ಬಿಬ್ಬಳ
ಗೊಂಡು ನೋಡುತಲಿದ್ವರಾತನ |
ದಂಡಿಯನು ತಾವಲಾಯಲಾಯದೆ ಕೂಡೆ ಜನವೆಲ್ಲ ||
ಕಂಡನಾತನ ಕಪಟವೇಷದ |
ಕಂಡಿಯನು ನೆಲೆ ನೋಡಿ ಭಾವಿಸಿ |
ದಂಡನಾಯಕ ಬಳಿಕ ನಿಶ್ಚಿತ್ತನಿದನು ಗುರುವೆಂದು

|| ೩೮ ||

ನೆಲನ ಮಲಗೊಂಡಿಹ ನಿಧಾನದ |
ಹೊಲಬನಂಜನವಿಡಿದ ಕಣ್ಣಿನ |
ಬಲುಹನುಳ್ಳವ ಕಾಬವೊಲು ಕರ ವಿಕೃತವೇಷದಲಿ ||
ಸುಳಿವ ಸಾಕ್ಷಾದಪ್ರಮೇಯನ |
ನಿಲವನಲಾದನು ಕರಣಗಳ ನಿ |
ಮೌಲತೆಯೊಳು ನಿಶ್ಚಿತ್ತನಿ ಬಳಿಕಾ ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೩೯ ||

ಉಕ್ಕಿದುದು ಮನವಲಾದು ಕಂಗಳು |
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದುವು ಮೂರ್ತಿಯನು ಕವಿ |
ದೊಕ್ಕುವಾನಂದಾಶ್ರು ತಲೆದೋಲಿದುವು ತನುಪುಳಕ ||
ಮಿಕ್ಕು ಮಿಗೆ ಮತಿ ಮಲಗಿದು ಹರುಷವು |
ಹಕ್ಕಿಗೊಂಡುದು ನಲವಿನಲಿ ಮೈ |
ಯಿಕ್ಕಿದನು ಬಸವಣ್ಣನಲ್ಲಿಮಲಿಂಗನಂಭಿಯಲಿ

|| ೪೦ ||

ಘನಮಹಿಮ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು |
ತನತನಗೆ ಹರಿತಂದು ತಮ್ಮಯಗಿ |
ತನುವನ್ನಿನಾಡಿದರು ಬಳಿಕಾ ಪ್ರಭುವಿನಂಭಿಯಲಿ ||
ವನಿತೆಯರು ನಲವಿನಲಿ ಜಯ ಜಯ |
ವೆನುತ ಕರ ನಖ ನಯನಗಳ ಬಿಳಿ |
ಗನೆ ನಿವಾಳಸುತೆತ್ತರಿದರು ಮಂಗಳಾರತಿಯ

|| ೪೧ ||

ಶರಣು ಶರಣೆಂದಿದಿರುಗೊಂಡರು |
 ತಿರುಗಿದುದು ಜನವೆಲ್ಲ ನೆರೆದ |
 ಬ್ಬರಿಸಿದುವು ವಾದ್ಯಗಳು ಮಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆ ||
 ಬರುತಲಿದನು ಸಕಲ ಪದದಲಿ |
 ಭರಿತನಾಗಿಯಿದೇನು ಮಹಿಮೆಯ |
 ಹರಹಿಕೊಂಡೆಯ್ದೆಂದನೋ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೪೨ ||

ಬಗೆವೋಡಾ ಹನ್ನೆರಡು ಯೋಜನ |
 ದಗಲವಾಗಿಯೆ ಬಹಳವೆನಿಸಿದ |
 ನಗರದೊಳಗೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲಿಯಲ್ಲಮನು ||
 ಬಗಿದು ಹುಗಲೆಡೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬವೋ |
 ಲಗಣಿತಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸುಳಿದನು |
 ಪೊಗಳ ಬಲ್ಲವರಾರು ದಿಟವಾತನ ಮಹಾತ್ಮೆಯನು

* || ೪೩ ||

ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳಾಡುತಿಹ ಸುಕು |
 ಮಾರಕರ ಕಂಡಾಡುವನು ಪರಿ |
 ವಾರದೊಳು ದಿಟದಂತೆ ಪಾಯಕತನವ ಪಸರಿಸುವ ||
 ಆರು ಕಂಡರೆಯವರವೊಲು ಸಾ |
 ಕಾರನಾಗಿಹನ್ನಲ್ಲದೊಂದು ಶ |
 ರೀರ ತಾನಲ್ಲೆಂಬುದನು ತೋಪಾದನು ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೪೪ ||

ಹಸು ತೃಷೆಯ ಹರವರಿಯನಿಡಿಯದೆ |
 ಮಿಸುಗುವೆವೆ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳನಾ |
 ಡಿಸದೆ ನಡೆತಂದಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಕೂಡೆ ನೋಡುತಲಿ ||
 ಎಸೆವ ಪುರಜನವೆಯ್ತೆ ತಾವನಿ |
 ಮಿಷರ ತೆಪದಲಿ ಮೆಱಿಯುತಿರ್ದರು |
 ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಬೀದಿಗಳಲಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಗೆ

|| ೪೫ ||

ಬಂದನಾಗಳೆ ಬಸವರಾಜನ |
ಮಂದಿರಕೆ ಸಲೆ ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮ |
ದಿಂದಲಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಭಕ್ತಾಧೀನಯುಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಮುಂದೆ ಜಯ ಜಯವೆನುತ ಪರಮಾ |
ನಂದದಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತರ |
ಸಂದಣಿಯ ಸೌರಂಭದಿಂದಾ ಶೂನ್ಯವಿಷ್ಣುರಕ್ತೆ

|| ೪೬ ||

ಜಗದ ಜಂತ್ರದ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗೆ |
ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣನಹ ಮಹಾತ್ಮಗೆ |
ಬಗೆದು ನೋಡಲು ಬಲ್ಲತಾವುದು ದಿಟ ವಿಚಾರಿವೊಡೆ ||
ಹಗಲುಗತ್ತಲೆಯೆನಿಸಿ ಹಲಬರ |
ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸುವ ಶೂನ್ಯಪೀಠವ |
ನಗುತಲಡುಡಿದನಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೪೭ ||

ನಾಡಿಗಳನಾವಾವ ಪರಿಯಲಿ |
ತೀಡಿ ಜೀವರ ದೇಹಯಂತ್ರವ |
ನಾಡಿಸುವವೊಲು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಸೂತ್ರವನು ||
ಕೂಡಿ ನೋಡಿ ಪಡುಸ್ಸಲದ ಸವ |
ಜೋಡನೆಲ್ಲವ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಂದಕೆ |
ನೀಡಿ ನಡೆದೇಡಾದನು ಬಳಿಕಾ ಪ್ರಭು ವಿನೋದದಲಿ

|| ೪೮ ||

ಆಱು ಚಕ್ರವನಾಱು ಶಕ್ತಿಯ |
ನಾಱು ಮತಿಗಳನಾಱು ಗತಿಗಳ |
ನಾಱು ವರ್ಣವನಾಱು ನಿರ್ಣಯವಾದ ಸಂಪದವ ||
ಆಱು ಪರಿಯಲಿ ಸವೆದು ಸಲೆ ನೆಲೆ |
ದೋಱುವೆಡೆಗಳನೆಯ್ದೆ ನೋಡುತ |
ಲೇಱುತಿರ್ದನು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ ಪ್ರಭುರಾಯ

|| ೪೯ ||

ಕುಂಡಲಿಯನಂಡಲೆದು ರವಿಶಶಿ |
 ಮಂಡಲಂಗಳ ಮೀಟು ಕಾಮದ
 ಕಂಡಿಗಳ ಕೀಲಿಸಿ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಳದೊಳಗಡಲು ||
 ಮಂಡಿಸಿದನಾ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ |
 ಮಂಡೆಯೊಳು ತೊಳತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿಯ |
 ಮಂಡ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಮಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೫೦ ||

ಪ್ರಣವತರು^೧ವನೆ ನೆಮ್ಮಿ ಮಂತ್ರಾ |
 ಗ್ರಣಿಯ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಸರ್ಪನ |
 ಘಣಿಯ ಮಣಿಯಿಂದತ್ತಲದ್ವೈತಸ್ಥ ಲಾದಿಗಳ ||
 ಕಣಿಯನೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು ನೆಹು^೨ ನಿ |
 ಗುಣ ನಿರಾಳದ^೩ ನಿರುಪಮದ ಮೇ |
 ಲಣ ಮಹಾಸನದಲ್ಲಿಯಾ^೪ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಮಂಡಿಸಿದ

|| ೫೧ ||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕರೂಪಿನ |
 ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕನಡೆಗಳ |
 ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಲಿ^೧ ||
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸುಳಿದು ಸೂತ್ರಗ |
 ಕೆಲ್ಲವನು ಚೇಷ್ಟಿಸುತ್ತಲೇಡ |
 ನಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಶಿಖರದಲಿ^೨

|| ೫೨ ||

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಲ್ಲದ |
 ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ |
 ನಾದಬಿಂದುಗಳೆಂಬ ಸಂಪುಟದೊಳಗೆ ಸಮನಿಸದ ||
 ಆದ^೧ ಸುವಾತ್ಮತ್ರಯಂಗಳ |
 ಹಾದಿಯಲಿ ಹಂಗಿಲ್ಲದನುಪಮ |
 ವಾದ ಘನ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡನು ಶೂನ್ಯಪೀಠದಲಿ

|| ೫೩ ||

೧. ಗಾಡಿ (ಗ.) ೨ ಗುವ (ಇ, ಉ. ಗ.) ಗುತ (ಜ.) ಗಿಹ (ಬ.) ೩ ನು (ಉ.)
 ೪-೪ ಮಡಿಯ ಬೆಳಗಿಂದ (ಇ.) ೫ ತಿಳಿ (ಗ, ಚ.) ೬ ಕುಳ (ಬ) ೭ ಸದನದೊ
 ಳಗಾ (ಉ.) ೮ ಪುಗ | ೯ (ಬ.) ೧ ದೇಹಗ | ೨ (ಬ.) ೧೦ ಭಕ್ತಿಗಳ (ಬ.) ೧೧ ವನು
 (ಉ.) ೧೨ ಧ (ಇ, ಗ, ಜ.)

ಭಾವುರೇ ಬಸವಣ್ಣ ಭುವನ |
 ವ್ಯಾಸಿಯಹುದೈ ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸ |
 ಲೀ ಪರಿಯಲಾರಣವರಂತರ್ಮಾರ್ಗದೊಡ್ಡ ಣಿಯ ||
 ತ್ರೈಪುರಂಗಳನಳಿಯಬಲ್ಲ ಮ |
 ಹಾವುರುಷ ನೀನೆನುತ ಹೊಗಳಿದ |
 ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ದಂಡನಾಯಕನ || ೫೪ ||

ತಳಿತ ತನುವಿನ ರೋಮಕೂಪದ |
 ಕುಳಿಗಳೆಲ್ಲವು ಕಂಗಳಾಗಿರೆ |
 ಬಳಸಿ ಭಾವಿಸಿ ಪರಮ ಗುರುವಿನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನು ||
 ತೊಲಗದೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ಮು |
 ಕ್ಕುಳಿಸಿಯಾನಂದಾಶ್ರುಜಲಧಿಯು |
 ತುಳುಕುತಿರ್ದನು ಬಸವದಂಡಾಧೀಶ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೫೫ ||

ಹಾಡುತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ನೈತ್ಯವ |
 ನಾಡುತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ಸೇವೆಯ |
 ಮಾಡುತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ಜಯ ಜಯ ಉಘೆ ಉಘೆ ಎನುತ ||
 ನೋಡುತಿರ್ದರು ನಲಿದು ಭಕ್ತಿಯ |
 ಗಾಡಿಕಾಱರು ತಮತಮಗೆ ಹರಿ |
 ದಾಡುತಿರ್ದರು ಹರುಷದಲಿ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರಲು || ೫೬ ||

ಹಲವು ಚೆಲುವಿನ ಭದ್ರಮಂಟಪ |
 ದೊಳಗೆ ನೆರೆದಿಹ ಜಂಗಮದ ಸಂ |
 ಕುಳದ ಭಕ್ತರ ಪರಿಚರದ ಭಾವೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ |
 ನೆಲೆಯನೆಲ್ಲವ ಮಿಾಣಿ ಬಯಲಲಿ |
 ನೆಲಿಸಿ ನಿಂದನಿದೇನು ಮಹಿಮೆಯೊ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನ || ೫೭ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೨೨ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೮೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಪ್ರಭುದೇವರು ಆರೋಗಣೆ ಮಾಡಿದ ಗತಿ

ವಚನ

ಒಂದಾದುದು ಎರಡಪ್ಪದೇ | ಎರಡಾದುದು ಒಂದಪ್ಪದೇ | ಪರಿಣಾಮದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟು
ಲುಂಟೇ | ಒಂದೆ ಜಂಗಮದ ನಿಲವನರಿಯದೆ ಹಿಂದನೇನಿಸಿ ಹಲವೆ ಹಂಬಲಿಸುವರೇ | ಈ ಒಂದು ನಿಲ
ವಿಗೆ ಪರಿಣಾಮವೆ ಮಾಡಬಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮವ
ಹುದು ನೋಡಾ | ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗದ ನಿಲವನರಿಯದೆ ಮರುಳಾದೆಯಲ್ಲಾ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣಾ
|| ೧ ||

ದೇವ ದೇವ ನುಹಾಪ್ರಸಾದ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಂದಂತಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೆನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವುಂಟೇ | ಸಂದ ಸಂಶ
ಯವುಂಟೇ | ದರ್ಪಣದೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆ ನೋಡುವ ಮುಖಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಭಾವವುಂಟೇ | ಚರಿಸಿ
ಬಹು ಅನಂತ ಸುಳುಹಿಸೋಳಿಗೆ ನೀನೊಬ್ಬ | ನಿನೊಳಗೆ ಅನಂತ ಸುಳುಹು ಅಡಗಿದುವು | ನಿನಗೆ
ಮಾಡಿದ ಸುಯಾದಾನವೆ ನಿನಗೆ ನೀಡುವೆ ಅವಧರಿಸಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಪ್ರಭುವೇ || ೨ ||

ಹೆಡೆಗೆ ಹಾರ ಮೊರೆ ಹಾರ ಗೆರೆಸಿ ಹಾರ ಮಡಕೆ ಹಾರ ದೆಸೆದೇಸೆಯಲು ತಂದು ನೀಡುತ್ತಿರಲು ಹೊಸ
ಪರಿಯ ಆರೋಗಣೆಯನವಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು | ಅವ ದೆಸೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂದು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ದೆಸೆಗಳಲ್ಲಿ
ಬಾಯಾಗಿ ಕೊಳುತಿದ್ದನು | ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಮುಖವಾಗಿ ಎನೆ ಹೊಯ್ದಂತೆ ತೆರಹಿಲ್ಲದೊಂದು
ನಿಮಿಷ ಎಡೆಹಿದರೆ ಅಕ್ಕಿಗಿಟ್ಟು ನುಚ್ಚು ತವುಡು ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವು ಸಂದವು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ |
ಭಕ್ತಿಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಠದಲಾದ ಸುಯಾದಾನಗಳಿಂದ ತಂದು ಸಾರಗಟ್ಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಅದ್ಭುತಮಾದ ಆರೋಗಣೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಪಾಕಪ್ರಯತ್ನಮಂ ಮಾಡಿ ಎನುತೆ ಬಸವಪ್ರಿಯ
ಕೂಡಲಚೆನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಲೋಲಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಪರಮಗುರು ಬಸವಣ್ಣನು || ೩ ||

ಗುರುವೇ ಬೋನ ಶಿಷ್ಯನೇ ಮೇಲೋಗರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥ ಅರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ | ಘನಕ್ಕೆ ಮನವೆ
ಅರ್ಪಿತ | ಮನಕ್ಕೆ ಮಹವೆ ಅರ್ಪಿತ | ಘನಮೋಳಿಗೆ ಮನವು ತಲ್ಲೀಯವಾದ ಬಳಿಕ ಅರ್ಪಿಸುವ ಭಕ್ತ
ರಾರು ಆರೋಗಿಸುವ ದೇವರಾರು | ಸತ್ಯತ್ವಪುನಃಕಲಿತನೆಂದೆ ಅರ್ಪಿಸಲುಂಟೇ ದೇವ ಮತ್ತೊಂದನು |
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಪ್ರಭುವೇ ಸುಚಿತ್ತದಿಂದ ಆರೋಗಿಸಯ್ಯಾ || ೪ ||

ಮನ ಯುಕ್ತಿ ವಿವೇಕನೆಂಬಕ್ಕಿಯನು ಗುಪ್ತವೆಂಬೊರಳೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಅಧಿಪ್ತಮಧನವೆಂಬ ಒನಕೆಯಲ್ಲಿ
ತಳಿಸಿ ಕಲ್ಲುಪವೆಂಬ ತಾಡು ಹಾರಿಸಿ ಸಮತೆಯೆಂಬ ಸಲಿಲದಲ್ಲಿ ಚಾಳಿಸಿ ಅಳುಸೆಂಬ ಹಂಚು ಕಳೆದು
ದಯಾಮೃತವೆಂಬ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೋನಮಂ ಮಾಡಿ ಸಮರಸ ರುಚಿಕರವೆಂಬ ಪಾಕಪಾಕಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ನೆನಪಿನ ಅವಲಂಬನೇ ಅಭಿಪಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲವೆಂಬ ಶಿವದಾನವನನವೆಡಿಸಿ ಕಾದಿದ್ದರಯ್ಯಾ
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಮನಕೆ ಮುಟ್ಟದಂತೆ | ಕಾದಿದ್ದರಯ್ಯಾ ಪದಾರ್ಥವೆಂಬ ತೊತ್ತಿರು ಮುಟ್ಟದಂತೆ
ಕಾದಿದ್ದರಯ್ಯಾ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳೆಂಬ ಮಕ್ಕಳು ಮುಟ್ಟದಂತೆ | ಇನಿತು ಹೀನಂಗಳಿವಾವು ಮುಟ್ಟದಂ
ಕಾದಿದೆ ರಾಗಿ ಈ ಬೋನ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣಾ || ೫ ||

ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ ಹೊಲಬ ಮೂರು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಬಲ್ಲವರಾರನು ಕಾಣೆನು | ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಡೆ ಭವ ಹರಿಯದೆಂದು ಜಂಗಮಮುಖ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದು ಅರ್ಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ದಾಸೋಹವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಹಡೆದು ಆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ರುಚಿಯನುಪಮಿಸಬಾರದು | ಆ ಬಸವಣ್ಣನ ಭಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ನಾನು ಬದುಕಿದೆನು | ಆ ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ತೃಪ್ತನಾದನು | ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಕೊಂಡ ಪ್ರಸಾದದ ತೃಪ್ತಿ ಲಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು | ಆ ಲಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲವು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು | ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಜ್ಜಣ ತರ್ಕಿಸಲು ಕವ್ವೆಯ ಒಡಲೊಳಗೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಸಾದವ ತೋರಿದ ಬಸವಣ್ಣನು | ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕೊಡಲಚಿನ್ನ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಸಾದದ ಘನವು ತ್ರೈಲೋಕದೊಳಗೆ ಬೆಳವಿಗೆಯಾಯಿತ್ತು || ೬ ||

ತೊರೆಯುದಕವ ಕೆರೆಯುಂಡು ತೃಪ್ತಮಾಗಲು ಆ ಕೆರೆಯುದಕವ ಹಲವು ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನರ ಜಂಗಮ ಗಳುಂಡು ತೃಪ್ತಿವಡೆದಂತೆ ಪ್ರಭುದೇವರ ತೃಪ್ತಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾಗಣಂಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ | ಬಸುರ ಹೆಂಗಸು ಉಂಡಲ್ಲಿ ಒಡಲ ಶಿರು ತೃಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲವು ತೃಪ್ತಿಯಾದವು ನೋಡಾ | ಕೊಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನು || ೭ ||

ಸೂಚನೆ

ಒಸೆದು ತಾನುಂಡಖಿಳಿ ಜೀವರ |
ಹಸಿವ ನೂಕಿದ ಲೋಕವಱಾಯಲು |
ಬಸವರಾಜನ ಭಕ್ತಿವತ್ಸಲ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು ||

ಅನುವಿಡಿದು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ |
ದನುಂ ನಿಶ್ಚೈಸುವರು ನಿರ್ವಂ |
ಚನೆಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ತನು ಮನೋಧನಗಳನು ಸವೆವವರು ||
ವಿನುತ ಮತಿಯುತರೆಲ್ಲರತಿ ವಂ |
ದನೆಯಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಸುಖಿಸುವು |
ದನುಪಮದ ಸಂಗತಿಯನೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ಬಯಲು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಣ |
 ಬಯಲು ಬಯಲಲಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ |
 ಬಯಲ ತನುವಿಡಿದಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರಲು ||
 ಪ್ರಿಯದಲುಬ್ಬುವ ಭುಲ್ಲವಿಪ ಬು |
 ದ್ಧಿಯನು ಬೋಳೈಸುತಲಿ ಬಳಿಕತಿ |
 ಶಯದ ಸತುಕರಣೆಗಳನನುಗೊಳಿಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೨ ||

ಚೆನ್ನಬಸವನು ಬಾಚರಸನ |
 ಪ್ಪಣ್ಣ ಮಡಿವಳ ಮಾಚಿದೇವನು |
 ಕಿನ್ನರಿಯ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯಗಳು ಮೋಳೆಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯ ||
 ಮಾನ್ಯತೆಯ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು |
 ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಗುರುವಿನ |
 ಬಿನ್ನಣಕೆ ಬೆಟಗಾಗುತಿರ್ದರು ನಟ್ಟ ನೊಟದಲಿ

|| ೩ ||

ಬಂದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಲಿ |
 ಕೆಂದು ಮುನ್ನಿನ ದಿವಸ ದಿವಸದ |
 ಭಂದದಿಂದಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಮನೋನುರಾಗದಲಿ ||
 ಮುಂದೆ ನಾನಾ ರಾಗ ರಂಜನೆ |
 ಯಿಂದಲಾದ್ಯರ ವಚನಗಳನೊಲ |
 ವಂದೆ ಕೌಳುತಲೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದು ಜಂಗಮವ್ರಾತ^೧

|| ೪ ||

ಜಡೆಯ ರುಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ನಿಭೂತಿಯ |
 ಕೊಡೆಯ ಕೌಸಿನದ ಮೃಗಾಜಿನ |
 ದುಡುಗೆಗಳ ನಿರ್ವಾಣ ಕಾಸಾಂಬರದ ಹಾವುಗೆಯ ||
 ಹಡಿದ ಲಿಂಗದ ಯೋಗದಂಡದ |
 ಮೃಡನ ಹೊಲುವ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಿಹ^೨ |
 ವೊಡೆಯರಿದರು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೫ ||

ನೆರೆದುದಾರೋಗಣಿಗೆ ನಾನಾ |
 ಪರಿಯ ಜಡೆಗಳ ತಾಳುಬೋಳನೆ |
 ವರ ವಿಭೂತಿಯ ಲಿಂಗದಂಗದ ಕರಕಮಂಡಲದ |
 ಬೆರಳ ಜಪಮಣಿಸಾಲಿಕೆಯ ವಿ |
 ಸ್ತರದ ಕಂಬಳಿ ಕಂಠಿಗಳ ಭಾ |
 ಸುರದ ಜಂಗಮ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೬ ||

ಧಾನ ಧಾರಣ ಯನು ನಿಯನು ಸುಯಿ |
 ದಾನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪಿಚಾರ ಶಿಲ ವಿ |
 ಧಾನ ಹೂವಗ್ಗವಣಿಯಾರತಿ ಧೂಪ ಬೋಸಗಳ ||
 ಮೌನ ಮೊದಲಾಗಿದ ಹಲವನ |
 ಧಾನ ನಿಷ್ಠೆಯ ನಿತ್ಯ ನೇಮದ |
 ಮಾನಿಗಳು ನೆರೆದಿದ್ದರಾ ಮಂಟಪದ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೭ ||

ಬಳಸಿದಗ್ಗದ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ತೊಳ |
 ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶೂನ್ಯಪಿಠದ |
 ತಲೆಯ ಬಯಲಾಸನದಲಮಲ ಬ್ರಹ್ಮ ನೆಲಿಸಿರಲು |
 ನಲಿದು ನೋಡುವ ಕಣು ಮನಂಗಣ |
 ತೊಲಗಲಱಾಯದೆ ಬಂದ ಜಂಗಮ |
 ಗಳನದೇನೆಂದಾಯದಿದ್ದನು ಬಸವದಂಡೇಶ

|| ೮ ||

ಹೊಸತ ಮಾಡಿದನಿಂದು ಜಂಗಮ |
 ಹಸಿದು ಬಿಜಯಂಗೈದೊಡುತ್ತಣ |
 ದೆಸೆಯ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಸತುಕರಿಸುವುದು ಮುನ್ನಿಲ್ಲ |
 ಬಸವನಾದೊಡೆಯಿಂದ್ರಜಾಲದ |
 ಹಸರಿಗೆ ಮರುಳಾದನಾತನ |
 ಗಸಣಿ ನಮಗೇಕೆನುತಲಿದ್ದುದು ಜಂಗಮಸ್ತೋಮ

|| ೯ ||

ಭೋರನಲ್ಲಿಂದುಭಯ ಶಂಖವ |
 ಪೂರವಿಸಿಕೊಳುತೆದ್ದು ಹೋದರು |
 ಸಾರಭಕ್ತಿಯ ಶರಧಿಯಿಡಿದನು ಬಳಿಕಲಾ ಹದನ ||
 ದೂರವಾದೆನೆ ಸಮಯಕೌವರುಸ |
 ಚಾರಗೌಳ ನಾನವರಿಗೊದಗದೆ |
 ಮೇರಿದಪ್ಪಿದೆನೇ ಶಿವಾ ಎನುತಿದ್ ಬಸವಣ್ಣ || ೧೦ ||

ನಾವು ಬಡಜಂಗಮವು ಬಂದೊಡೆ |
 ನೀವು ನಮ್ಮ ಸುತುಷ್ಟಿಬಡಿಸದ |
 ದಾವ ಕಾರಣ ನೀನು ಚಿಂತಿಸುತಿದ್ ಬಸವಣ್ಣ ||
 ಭಾವಿಸುವೊಡಾ ಸಾಧನದ ಸಂ |
 ಭಾವನೆಗಳು ಸಮಗ್ರವವನಿ |
 ನ್ನಾವನಾರೋಗಿಸುವನೈ ಪ್ರಭುರಾಯ ಹೇಳಿಂದ || ೧೧ ||

ಮಾಟಾ ನುಡಿವೊಡೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನಾ |
 ನಾಟಿ ಲಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬ |
 ತ್ತಾಟು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮವು ಸಂತುಷ್ಟಿಬಡುವಂತೆ ||
 ತೋಟುವೆನು ಮೊದಲೆನ್ನ ಹಸಿವಿನ |
 ದೂಟ ನೀ ದಿಟ ನಿಲಿಸಬಲ್ಲೊಡೆ |
 ಮಾಟು ಮಾತುಗಳೇನುಕಾರಣ ಬಸವ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ ||

ಎನಲು ಪನ್ನೀರಿನಲಿ ಪಾದಾ |
 ಚನೆಯ ಮಲಯಜಹಿಮಗಳನು ಲೇ |
 ಪನವ ಮೌಕ್ತಿಕದಕ್ಷತೆಯ ನವಕುಸುಮಪೂಜೆಗಳ ||
 ವಿನುತ ಧೂಪವ ರತ್ನದೀಪವ |
 ನನುಗೊಳಿಸಿ ವಂದಿಸಿದನೀ ಪರಿ |
 ಮನವೊಲಿದು ಬಸವಣ್ಣ ನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನು || ೧೩ ||

ಎಸೆವ ನವರತ್ನಾಳಿಯಲಿ ತೆ |
 ತ್ತಿಸಿದ ಹೊನ್ನಡ್ಡಣಿಗೆಗಳು ಮಿಗೆ |
 ಪಸರಿಸಿದ ಪರಿಯಾಣಗಳು ಕೆಲವಟ್ಟಲೋಳಿಯಲಿ ||
 ಬಿಸಿಬಿಸಿಯ ಪರಿಪಾಕತೆಯ ಪಡು |
 ರಸಮಯಂಗಳ ಬೋನವನು ಗಡ |
 ಣಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು ಮಹೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೪ ||

ತೆಗೆದನೊಂದೆವೆ ಹಳಚುವದರೊಳ |
 ಗಗಲಲಿಕ್ಕಿದ ಬೋನದೊಳಗೊಂ |
 ದಗುಳು ಮಿಗದಂತೆಲ್ಲವನು ಬಸವಣ್ಣನದ ಕಂಡು ||
 ಹೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಹರುಷದಲಿ ಮಿಗೆ |
 ಮೊಗಮೊಗದು ತಂದೊಟ್ಟಿಲಂತವ |
 ನಗಿದನಾಗಳೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗಾ ಪ್ರಭು ಎನೊದದಲಿ

|| ೧೫ ||

ಊಡಬಹುದಿಂತುಂಬ ದೇವಗೆ |
 ನೀಡಬಹುದಹುದೆಲ್ಲವೆಂಬಿ |
 ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವ ಸರ್ವಭಕ್ಷಂಗೆ ||
 ಮಾಡಿ ಮನೆಗಳಲಿದ್ದ ಬೋನವ |
 ತೋಳಿಡಿ ತನ್ನಿಯೆನಲೈ ಪುನರಪಿ |
 ನೀಡತೊಡಗಿದರೆಂಟು ದೇವೆಯಲಿ ಬಸವ ನೇಮಿಸಲು

|| ೧೬ ||

ಹೊನ್ನ ಹೆಡಗೆಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ರಾ |
 ಜಾನ್ನದೋಗರ ತುಂಬಿ ಭಕ್ತರ |
 ಚೆನ್ನ ಹಸ್ತಂಗಳಲಿ ಬರುತಿರ್ದುವು ಸಮಗ್ರವಲಿ ||
 ಎಣ್ಣೆಯೂರಿಗೆಯಿಡ್ಡಲಿಗೆ ಕಡು |
 ಸಣ್ಣ ಸೇವಗೆ ಸರವಳಿಗೆ ಮಿಗೆ |
 ಕಣ್ಣು ಗಾರಿಗೆಯೊಟ್ಟುತಿರ್ದುವು ದೇವನಿದಿನಲಿ

|| ೧೭ ||

ಕ್ಷೀರಗಾರಿಗೆಯೊಟ್ಟಿಲನು ಬೆಂ |
 ಚ್ಚೂರಿಗೆಯ ಬಣಬೆಗಳನೊಡೆಗಳ |
 ತೋರ ರಾಶಿಯ ಶಾಲೆ ಸೊಪ್ಪುಳ ಘೆಣಿ ಪರಡಿಗಳ ||
 ನೀರವತ್ತಿಗೆ ತಟಗು ಕಡಬುಗ |
 ಳೇರಿಗಳನೊಟ್ಟಿದರೆ ಕಾಣುತ |
 ಭೋರನೊಂದೇ ತುತ್ತಿನಲಿ ಕಬಳಿಸಿದ ಗುರುರಾಯ

|| ೧೮ ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಳಿರೋಗಿಸುವ ಗುರು |
 ವೀತನಹುದೆನ್ನೊಡೆಯನೀ ಪರಿ |
 ಯಾತನಾದೊಡೆ ನೀಡುವೆನು ತಾ ಮಚ್ಚುವಂತೆನುತ ||
 ಓತು ಮತ್ತೆ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ಷ ಸ |
 ಮೇತವನು ಪಾಯಸಗಳನು ನವ |
 ನೀತ ಸದ್ಯೋಘ್ಯತವನರ್ಪಿಸುತಿರ್ದ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೯ ||

ಮುಸುಡ ಮುಂದಕೆ ತಂದು ಮಿಗೆ ತೋ |
 ಷುಸದ ಮುನ್ನವೆ ಸಕಲ ಪಾಕ |
 ಪ್ರಸರವೆಲ್ಲವನೊಂದು ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ ಕಬಳಿಸಿದ ||
 ದೆಸೆದೆಸೆಯಲರ್ಪಿಸುತಲಿರೆ ಭ |
 ಕ್ಷಿಸಿದನವನಲ್ಲಲಿ ಗುರುವಿನ |
 ಹಸು ಮಹೋನ್ನತವಾಗುತಿರ್ದುದು ಲೋಕ ಬಿಜಗಾಗಿ

|| ೨೦ ||

ದಂಡನಾಥಂಗೆನಿತೆನಿತುವು |
 ದ್ವಂಡತೆಯ ದಾಸೋಹ ಧೈರ್ಯದ |
 ದಂಡೆ ಹೆಚ್ಚಿದುದದಕೆ ಶತ ಸಾವಿರಕೆ ವೆಗ್ಗೆಳಿಸಿ ||
 ಮಂಡಳಿಸಿ ಮಾಣಾಂತು ಮಿಗೆ ಮುಂ |
 ಕೊಂಡು ಗುರು ಹಸಿದುಣುತಲಿರ್ದನು |
 ಕಂಡುದಿಲ್ಲಾ ಮಹಿಮರಿಬ್ಬರ ಮಾಟಗಳ ಕಡೆಲೆಯ

|| ೨೧ ||

೧ ಬಿ (ಉ, ಕ.) ೨ ಪಾನ (ಉ, ಕ.) ೩ ಮಿಗೆಯಾ (ಉ.) ೪ ಮೆಚ್ಚುವಂದದಲಿ (ಕ.)
 ೫ ಹಸಿವುವನ್ನತ (ಉ.) ೬ ಗೀತರದೊಳು (ಎ.) ೭ ಮಂಡಿಸಿಯ (ಕ.) ೮ ಳೆಗೆಡೆ (ಅ.)
 ಪರಿ (ಹ.)

ಹೊನ್ನ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಪಾಸವ |
 ಹೊನ್ನ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ತುಪ್ಪವ |
 ಹೊನ್ನ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಪಾಯಸ ಫಲದ ಶಿಖರಿಣಿಯ
 ಹೊನ್ನ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಬೋನವ |
 ತನ್ನ ಮುಂದಕೆ ತಂದು ನಿಲಿಸದ |
 ಮುನ್ನ ಲಾರೋಗಿಸಿದನಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ನಮನಗುತ

|| ೨೧ ||

ಹೆಡಗೆಗಳಲೇ ಭಕ್ತ ಮಾಡಿದಂ |
 ಮಡಕೆಗಳಲೇ ಶಾಖ ತುಂಬಿದಂ |
 ಕುಡಿಕೆಗಳಲೇ ಪಕ್ವ ಫಲ ಸಂಕುಲವ ಸಂದಣಿಸಿ ||
 ಅಡಕುತಿರ್ದರು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು |
 ತುಡುಕಿ ಕಬಳಿಸುತಿರ್ದನಲ್ಲಮ |
 ನೆಡೆಬಿಡಂಗಳ ಕಾಣೆನಾತನ ದೀಪನೋತ್ಸವಕೆ

|| ೨೨ ||

ಕಟ್ಟು ಮಂಡಗೆ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ |
 ಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರುಂಡೆಗಳ ರುಚಿಗಳ |
 ಮೊಟ್ಟೆಯನೆ ಮುಂದಿಡುತಲುಪ್ಪಿನ ಕಾಯ ಕಚರಿಗಳ ||
 ಬಟ್ಟು ಸಂಡಗೆ ಬಾಳುಕಂಗಳ |
 ನೊಟ್ಟುತಿರ್ದರು ಬೆಸವದೆ ಬೆಂ |
 ಬಿಟ್ಟುಡಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವಿನಾರೋಗಣೆಯ ಸಡಗರಣೆ^೨

|| ೨೪ ||

ಮಾಡುತಿರಹೇಳಡಿಗಳ ನೆಲ^೩ |
 ನೀಡುತಿರಹೇಳಾದ ಬೋನವ |
 ಕೂಡುತಿರಹೇಳವಿಳವೆನಿಸಿದ ಸಕಲ ಸಾಧನವ ||
 ತೋ^೪ಡಿ ತರಹೇಳಿದ್ದು ದೆಲ್ಲವ |
 ನೋಡಬೇಹುದು ದೇವನೂಟದ |
 ಗಾಡಿಕೆಯನೆಂದೆನುತಲಬ್ಬರಿಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೨೫ ||

೧ ತುಂಬಿದ (ಇ.) ; ತುಂಬಿತು (ಉ.) ೨ ತು (ಉ.) ೩ ತು (ಕ.) ೪ ಗಡೀ
 (ಇ.) ೫ ಕೆ (ಉ.) ೬ ಓ (ಜ.)

ಆತ ಹೇಳಿದ ಮುನ್ನಲಾತನ |
 ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮಿಂಚಿತೋ ಎನ |
 ಲಾತು ಬಂದುವು ಮನೆಯಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಸಾಧನವು ||
 ಪ್ರೀತಿ ಮಿಗಲಾ ಬಂದ ವಸ್ತುವ |
 ನೋತು ನೀಡಿದ ಬಯಲ ಬಸುಣಲಿ |
 ಕೌತುಕವನೇ ನಟಿಸುತಿರ್ದನು ಗುರು ಏನೋದದಲಿ

|| ೨೬ ||

ಉಂಬನೊಬ್ಬನೆ ಪಕ್ಷ ಫಲಗಳ |
 ನಿಂಬುಗೊಟ್ಟೆಯ್ತು ಸುವರಗಣಿತ |
 ಕೊಂಬನೊಬ್ಬನೆ ಕೋಟಿಮುಖದಲಿ ನೀಡಿದಿಲ್ಲವನು |
 ತುಂಬಿ ತುತ್ತಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ನೆಹಿತ ಸಾ |
 ರೆಂಬುತಿರ್ದುದು ಮತ್ತೆಯಲ್ಲನು |
 ನುಂಬುದಕೆ ಕಡೆಗಾಣೆವೆನುತಿರ್ದುದು ಗಣಸ್ತೋಮ^೨

|| ೨೭ ||

ಆವ ಬೇಗದಲಾಗಹುದೊ ಮ |
 ತ್ತಾವ ಬೇಗದಲೀತನೀವನೊ |
 ಆವ ಬೇಗದಲಾತನುಂಬನೊ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ಭಾವಿಸುವೊಡಾ ಚಳಬಳಿಕೆಯನು |
 ತಾವೆ ಬಲ್ಲರು ದೇವಭಕ್ತರು |
 ನಾವೆ ತಿಳಿವೊಡೆ ನಮ್ಮ ಹವಣಿಲ್ಲೆಂದುದಖಿಳ ಜನ

|| ೨೮ ||

ಏನು ಹೇಳುವೆನಾವ ಮುಖದಲಿ |
 ಬೋನವೆಯ್ತಿದ ದೀಪನಪ್ರಭೆ |
 ಹೀನವಾಗದು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಂಗೆ ||
 ಉನವಾಗದು ಮಾಟದೊಂದೆ-ಭಿ |
 ಮಾನ ಬಸವಗೆಯವರಿಗಿನ್ನು ಸ |
 ಮಾನವಾರು ಸದಾಶಿವಾ ಎಂದುದು ಗಣಸ್ತೋಮ

|| ೨೯ ||

೧ ತುಂಬಿ (ಇ.) ೨-೨ ಪಾತನ ದೀಪನೋತ್ಸಹ (ಗ.) ೩-೩ ದೊಳಹುದೊ ಭೋಜ್ಯವ | ದಾವ
 ಜೀಗದಿ ತೆಗೆವನೋ ಇದ | ನಾ (ಇ.) ೪-೩ ದಿ ತೆಗೆವನೋ ಮಿಗಿ | ಲಾ (ಉ.) ೫ ದೈಕರಸಮಯ
 (ಉ, ಗ) ೬ ಮಾಡಿಕೊಂಡ (ಗ.)

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವುಂಬ ತವಕದ |
 ಭುಲ್ಲವಣೆಯನೆ ಕಂಡು ಹರಿಹರಿ |
 ದೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಮಾಡಿದರ್ ||
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಪಕ್ಕಾನ್ನ ಪಾನವೌ |
 ನೊಳ್ಳಿತಾಗಿಯೆ ತಂದು ಸಲಿಸಲು |
 ಸಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಹಸು ಗುರುವಿಗೆ ನೂಮಡಿಸಿ

|| ೩೦ ||

ಪುರದ ಬೀದಿಯೊಳ್ಳಿಗಲ್ಲಿಗೆ |
 ಹರಿಹರಿದು ಮನೆಮನೆಗಳೊಳು ಹೊ |
 ಕ್ಕಾರವಣಿಸಿ ತಂದಡಕುರ್ತಿದರ್ ಸಕಲ ಸಾಧನವ ||
 ನೆರೆದುದಾರೊಗಣೆಗೆ ನಿಮಿಷಕೆ |
 ಸರಿವುತಲ್ಲಮನಾನನಕೆಯ |
 ಚ್ಚರಿಯದಾಯಿತು ದೇವಭಕ್ತರ ಭಲದ ಚಳಬಳಿಕೆ

|| ೩೧ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸೌಕರಿಯೊದೊಗರ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಪಾಯಸ^೧ ಘೃತಂಗಳು |
 ಪರಿಪರಿಯ ನವನೀತ ಸಕ್ಕರೆ ತೋವೆ ಪಳದೆಗಳು ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ಷಗಳು ನಾನಾ |
 ಪರಿಪರಿಯ ವನರುಹ^೨ ಫಲಂಗಳು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಖದ ಸಮೂಹಗಳಿತ್ತರಲ್ಲಮಗೆ

|| ೩೨ ||

ಹಲವು ರೀತಿಯ ಕಣಿಕದಡಿಗೆಯ |
 ಹಲವು ರೀತಿಯ ಹಿಟ್ಟಿನಡಿಗೆಯ |
 ಹಲವು ರೀತಿಯ ಪಾನವಂಬಲಿಯುಪ್ಪುಗಾಯಿಗಳ ||
 ಹಲವು ರೀತಿಯ ತಕ್ಕ ದಧಿಗಳ |
 ಹಲವು ರೀತಿಗಳಗ್ಗವಣಿಗಳ^೩ |
 ಸಲಿಸುತಿದರ್ ಭಕ್ತರಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನಾನನಕೆ

|| ೩೩ ||

೧ ಫಲಗಳ (ಉ.) ೨ ಪಾಯಸ | ಪೊ (ಜ.) ೩ ನೀಡ (ಅ, ಕ.) ೪ ಸೌರಂಭ (ಉ.)
 ೫ ಸದ್ಯೋ (ಉ.) ೬ ಪಡುರಸ (ಉ.) ೭ ಯ ನಿರ್ಮಲೋದಕ (ಜ.)

ಅಂಬರವೆ ಬಾಂಪ್ಪೆ ಟ್ಪಿದು ಜೀರ್ಣಿಸಿ
 ಕೊಂಬೊಡದಕಿನ್ನಾರು ದಿಟ ಸಾ |
 ಕೆಂಬ ತೆಪದಲಿ ತೆಗುವಂತುಣಲಿಕ್ಕ ಬಲ್ಲವರು ||
 ಇಂಬುಗೊಟ್ಟರೆ ಸಕಲ ಲೋಕಂವ |
 ನುಂಬ ಮಹಿಮಗೆ ನೀಡುತ್ತೈದನೆ |
 ನಂಬ ಬಲ್ಲರೆ ಬಸವನೊ ಶಿವನೆಂದುದಖಿಳಜನ

|| ೩೪ ||

ಜಂಗಮಕೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿವ |
 ಸಂಗಳಂತಾ ಮೂರು ಲಕ್ಕ ಜ |
 ನಂಗಳಿಗೆ ಸವೆದಿದರ್ ಬಸವನ ಮನೆಯ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ |
 ಹಿಂಗದುಳಿದ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತ ಗ್ಗ |
 ಹಂಗಳಲಿ ತಂದಡಕಿದಳಿಗಣಿತ |
 ನುಂಗುತಿರ್ದನದ್ವೈಪನು ತಣಿವಿಲ್ಲದಲ್ಲಮಗೆ

|| ೩೫ ||

ಗಣಿಸುವೊಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೊಟಿಗ |
 ಆಣಲಗೆಯ್ದಿದ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿಗ |
 ಳೆಣಿಕೆಗಡಿಮುಡಿದೊಡದಾ ಮಹಿಮಾವಲಂಬಂಗೆ ||
 ಉಣಿಸುಗಳ ತಂದೊಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಿಸಿ |
 ತಣಿಸುವೆನು ನೋಡೆನುತ ಪುನರಪಿ |
 ಹೊಣಕೆವಿಡಿದನು ತಾನೆ ತನ್ನಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೩೬ ||

ಕಣಜಗಳನೊಡೆದೊಡೆದು ತರಹೆ |
 ಳೆಣಿಸದಿದ್ ಸಮಸ್ತ ಭಂಡವ |
 ನುಣಿಸುಗಾಣನ ಪರಿಯ ನೋಡುವೆನುತ ತವತನುಗ ||
 ಕಣಕ ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪ ಗೊಡುವೆ |
 ಚಣಗಿ ಹೆಸರುದ್ದುಗಳನಡಕಿದ |
 ರಣವಣಿದು ಪುರದೊಳಗೆ ಬಸವಣ್ಣನ ನಿರೂಪದಲಿ

|| ೩೭ ||

೧ ವಸ್ತು (ಉ.) ೨ ಳೊಳು (ಉ.) ೩-೪ ಇಂಗುಣ್ಣಸುವ (ಇ.) ೫-೬ ನ್ನನ ತಂದರ
 (ಅ.) ೭ ಖಿಳವ (ಇ.) ೮ ನು (ಚ.) ೯ ಯ | ಗಣನೆಗೆಯ್ವ (ಉ.) ೧೦ ಲಬ್ಧರಿಸಿ (ಗ.)

ಶಾಳಿ ಸಾವಿರ ಪರಿಯ ಭರಣಿಯ |
ಜೋಳ ಬರಗಲಸಂದೆ ಹಾರಕ |
ಕೀಳು ಧಾನ್ಯ ಸಮೇತ ಕಂಡುಗ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||
ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಭಕ್ತರು |
ಲೀಲೆಯಲಿ ಹೊತ್ತಡಕುತಿದರು |
ಹೇಳುವರೆ ಹೊಸತಾಯಿತಲ್ಲಮನೂಟದಾಟೋಪ

|| ೩೮ ||

ನೀಡುತಿದರು ಗಂಜಿಯಂಬಲಿ |
ತೌಡು ನುಣುಗವಲಕ್ಕಿಗಚ್ಚನು |
ಕೂಡೆ ಸಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾರವ ಕಟ್ಟಿ ತನತನಗೆ ||
ಹಾಡದೆಣ್ಣೆಯ ಹೊಟ್ಟು ನುಚ್ಚಿನ |
ಗೂಡೆಗಳನವ ನುಂಗಿ ಕಡು ಪಟು |
ಮಾಡುತಿದನು ದೇವ ಮತ್ತೆ ಮಹಾ ಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿಯನು

|| ೩೯ ||

ನೆನೆದು ಹಿಡಿಯದ ಮುನ್ನಲರ್ಪಿತ |
ನೆನೆದು ಸೊಂಕದ ಮುನ್ನಲರ್ಪಿತ |
ನೆನೆದು ನೋಡದ ಮುನ್ನಲರ್ಪಿತ ಗುರುಪದಾಂಬುಜವ ||
ನೆನೆದೊಡಲಿಯದಲಿಯರ್ಪಿತ |
ವೆನಿಸಿ ನಿರ್ವಯಲಾಗುತಿದುದು |
ಘನತರದ ಸಾಧನಸಮಗ್ರತೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ

|| ೪೦ ||

ಒಡಬನಣಲಿಗೆಯಾಲಿಕಲ್ಲಿನ |
ಕಡಿಗಳಾನಲು ಬಲ್ಲುವೇ ಜಗ |
ದೊಡೆಯನುಂಡಿಹೆನೆಂದೊಡಕಟೆಂತೊಂದು ಪಟ್ಟಣದ ||
ಒಡವೆ ನೆಣ್ಣುವುದೆ ಬಂದ ಭಂಡವ |
ನೊಡಲೊಳಡಗಿಸಿಕೊಂಡನಾತನ |
ಬೆಡಗು ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲವೇನೆಂದೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯೆ

|| ೪೧ ||

ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ವಿಶ್ವತೋಕರ |
 ವಿಶ್ವತೋದರ ವಿಶ್ವತೋಪದ |
 ವಿಶ್ವತೋಮಯನೆನಿಸಿ ಮೆಣಕವ ಮಹಾ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ||
 ಶಾಶ್ವತಂಗಳನಿವ ಘನ ಮಹಿ |
 ಮಸ್ವರೂಪನ ಲೀಲೆಗಾವುದು |
 ವಿಶ್ವದೊಳಗರಿದೆನುತಲಿದುರ್ದು ಭಕ್ತಸಂದೋಹ || ೪೨ ||

ಸಂಚ ಪರುಷವನುಳ್ಳ ಬಸವನು |
 ಸಂಚಿಸಿದ ಸಾಧನಸಮಗ್ರತೆ |
 ಮುಂಚೆ ಜೀರ್ಣಿಸಿ ಹೊಂದುದೂಟದ ಮೊದಲಚೂಣೆಯಲಿ ||
 ಮುಂಚುತಿದುರ್ದು ದೀಪನಪ್ರಭೆ |
 ಸಂಚಲಿಸದಲಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿನಿ |
 ಗೊಂಚಲಂದದಲ್ಲಮಪ್ರಭುರಾಯನಂಗದಲಿ || ೪೩ ||

ಆವ ಮುಖದಲಿ ಬಂದು ಬೇಡಿದೊ |
 ಡೀವನಾತನಿಗಿಂಬ ಭಕ್ತಿಯೆ |
 ಸೇವೆಗೂಣೆಯವಾದುದೇ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ದೇವನೇ ಹಸಿದುಣುತಿಹನೆಯಿ |
 ನ್ನಾವ ಪರಿಯಲಿ ದಣಿಸುವೆನೊ ಮಹ |
 ದೇವ ಎನುತಲಿ ಮನದೊಳಗೆ ಬಸವಣ್ಣ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೪೪ ||

ಕಳನೊಳಗೆ ಹಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಂದಿರೆ |
 ಬಳಿಕ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಸಾಧನೆ |
 ಗಳನು ಮಾಡಹೆನೆಂಬನಂತಿರೆ ಗುರುವೆ ಹಸಿದಿರಲು ||
 ಸಲಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಬೋನಗಳನು |
 ಮ್ಮಳಿಸುವರೆ ಬಸವಣ್ಣ ಚಿಂತೆಯ |
 ತೊಲಗನೂಕೆಂದೆನುತಲಿದುರ್ದು ಭಕ್ತಬಂಧುಗಳು || ೪೫ ||

೧ ಭುಜ (ಉ.) ೨ ಸದತಿ (ಉ.) ೩ ಗುತ (ಉ.) ೪ ತಾನೆಂದೆಂಬ (ಇ.) ೫ ಬಿರಿದನ (ಗ.)
 ೬ ತೆರನ (ಆ, ಬ.) ೭ ನೀ | ಯಲ (ಇ, ಉ.) ೮ ತೊಲತೊಲಗು ತೊಲಗೆ (ಗ.)

ಕಡುಗಲಿಗೆ ಕರುಳೊಗಲು ಕೈಯಲಿ |
 ಹಿಡಿದು ಸಮರಕೆ ನಡೆವನಲ್ಲದೆ |
 ಕಡೆಗೆ ಸಾರಲಿಬಹುದೆ ಭಕ್ತನ ಧನ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ||
 ಒಡಲು ಮನಗಳನೊಡನೆಯರ್ಪಿಸಿ |
 ಕಡೆಯ ಕಾಣೆಪುದೆಂದು ನುಡಿದರು |
 ಮಡಿವಳಯ್ಯನು ಚೆನ್ನ ಬಸವನು ಬಸವರಾಜಂಗೆ || ೪೬ ||

ತೆತ್ತಿಗರು ತಾಳಿವಾದಕಾರಣ |
 ತತ್ತ ವೇಳೆಯಲಾದಿರೈ ದಿಟ |
 ಹೆತ್ತ ತಂದೆಗಳಹುದು ಮಡಿವಳಚೆನ್ನ ಬಸವಗಳು ||
 ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ತನುವಿನ |
 ತುತ್ತ ನೀಡುವೆ ಗುರುವಿಗೆನುತಲಿ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಹಾರೈಸುತಿದನು ಬಸವದಂಡೇಶ || ೪೭ ||

ಭಸಿತದಂಗದ ಭಾವಶುದ್ಧದ |
 ಮಿಸುಗುವಂತಮುಖದ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ದಶವಿಧದ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಯ ||
 ಬಸವ ಬಸವಗಳಾಳ್ವಾನಾರೋ |
 ಗಿಸುವೊಡೊಗರವಾಗಿ ಬಂದನು |
 ನಸುನಗುತಲಾ ದೇವನೀಕ್ಷಿಸಿದನು ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ೪೮ ||

ಹಸಿದು ಬಂದವನಲ್ಲವರ್ಥದ |
 ದೆಸೆಗೆ ಬಂದವನಲ್ಲ ಕಾಮದ |
 ಮನೆಗೆ ಮನದಲಿ ನೊಂದು ಬಂದವನಲ್ಲ ನಾ ನಿನ್ನ ||
 ಹಸರಿಸಿದ ದಾಸೋಹತನವನು |
 ಸಸಿನೆ- ನೋಡಲು ಬಂದೆನಲ್ಲದೆ |
 ವ್ಯಸನದಾಸೆಗಳೆನ್ನಲುಂಟೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೯ ||

ಶುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಾದಮೃತದೇಹದ |
 ಬಿದ್ದಿ ನಂಗುಣಲಿಕ್ಕುದುಂಟೇ |
 ನಿದ್ರ ಸಾಧನೆ ಕೆಟ್ಟದಕಟಕಟೆಂದು^೧ ನೀನೆನಲು ||
 ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಸುತಾನೆ ಹವಣಿಸಿ |
 ಮೆದ್ದೆ ನಲ್ಲದೆ ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸೆ |
 ಹೊದ್ದುವುನೆ ಹಸು ತೃಷ್ಣಗಳೆನ್ನಲಿ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೦ ||

ಕನ್ನಡಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕಿನ್ನೊಂ |
 ದನ್ಯ ಚೆಲುವಿಕೆಯಾಗಬಲ್ಲದೆ |
 ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ಮಾಟಕೂಟಿದ ಬುದ್ಧಿ ಮಮಕರಿಸೆ ||
 ನನ್ನ ಹಸು ಹರಿದುಂಡಿತಲ್ಲದೆ |
 ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ಮಾಟವಿಲ್ಲದೊ |
 ಡೆನ್ನ ತನುವಿಗೆಯೂಟವಿಲ್ಲೆ^೨ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೧ ||

ಅಷ್ಟಮದಗಳ ಸೊಗಡ ಸೊಕ್ಕಿನಳಿ |
 ದಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಮೂಱವಸ್ಥೆಯ |
 ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗದ ವ್ಯಸನವೇಳಿ ಕಿಡಿಯ^೩ ಖಂಡಿಸಿದ ||
 ದೃಷ್ಟವೆನಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೈವೇದ್ಯವನು ಕಾಣತ |
 ತುಷ್ಟಿ ತನುವಿಗೆ ತುಂಬಿತಿಗಳು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೨ ||

ಉಣಿಸುವುಣಿಸೆಂದೆಂಬರೆಲ್ಲರು^೪ |
 ವುಣಿಸನುಂಬುದ^೫ನಿಂದು ಕಂಡೆವು |
 ದಣಿಸಿದಿರಿ ನೀವಾದೊಡೆಮ್ಮನು ಭಕ್ತ ನಿಮ್ಮಾಣೆ ||
 ಅಣಕವಲ್ಲಿದು ನರಸುರೋರಗ |
 ರೆಣಿಕೆಯೊಳು ನಿನಗಾರು ಸರಿ ಕಾ |
 ರಣಕಳಾತ್ಮಕ ನೀನೆಲೈ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೩ ||

೧ ಕೆಟ್ಟುದೆಂದುಣಬೇಕು (ಉ.) ೨ ಮಾಯಮಾಟ (ಗ.) ೩ ವುಂಟೇ (ಗ.) ೪ ಸೊಂಕಿನ (ಅ, ಇ, ಜ.) ೫ ಕ್ರೀಡೆ (ಅ, ಖ.) ; ಕೀಲ (ಗ.) ; ನು ಕೆಡಿಸಿ (ಚ.) ೬ ರಲ್ಲದೆ (ಉ.) ೭ ವುಣಿಸಿವುಣುವುದ (ಕ, ಜ.) ; ಉಣಿಸನೆಂಬುದ (ಇ.)

ಬಳಕೆ ಹಸ್ತೋದಕವನತಿ ನಿ |
 ಮಳ ಸುಗಂಧ ವಿಲಿಪನವ ಪರಿ |
 ಮಳದ ಕರ್ಪುರವೀಳಿಯಂಗಳನಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ನಲಿದು ಗುರುವಿನ ಪಾದಪಂಕಜ |
 ಗಳ ಸಮಾಪದಲೊಪ್ಪುತಿರ್ಪರು |
 ಬಳಸಿದಳಿಕ್ಕುಲದಂತೆ ಬಸವಣ್ಣಾದಿ ಭಕ್ತಗಣಂ

|| ೫೪ ||

ಬಸವ ಬಾರೈ ನಿನ್ನ ಜಂಗಮ |
 ದೆಸಿದರಲ್ಲಾ ಕರೆಯ ಹೋಗಿನೆ |
 ಬೆಸನ ಕೈಕೊಂಡಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಒಸೆದು ಬಂದು ಮಹಂತರನು ಪ್ರಾ |
 ಘೋಸುತಲಾರೋಗಣಿಗೆ ಕರೆಯಲು |
 ಬಸವರಾಜಗೆ ಬಳಿಕ ನುಡಿದುದು ಜಂಗಮಸ್ತೋಮ

|| ೫೫ ||

ಎಂದಿನಾರೋಗಣಿಯ ಮಾಡಿದ |
 ಚಂದದಿಂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪರಮಾ |
 ನಂದವಾಗಿದೆ ತೀಗಿದರೆ ಪಡುರುಚಿರಸಾಯನದ ||
 ಸಂದವಾಸನೆ ಸೂಸುತಿದೆ ಡ |
 ಅತ್ತಿಂದುದಿದೆಕೋ ಎನುತ ಮಹಿಮರು |
 ಮುಂದೆ ಬಸವನು ಕಾಣಲಿಕೆ ದಣಿದಿದರೊಲವಿನಲಿ

|| ೫೬ ||

ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯೋ ಮೇಣ್ |
 ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯೊ ಜಂಗಮಕೆ ದಿಟ್ಟ |
 ನಿನ್ನ ಗುರುವಾರೋಗಿಸಲು ತೌಣಿವಾಯಿತೆಮಗಿಲ್ಲ ||
 ನಿನ್ನ ಗುರು ಸಚರಾಚರದ ಜೈ |
 ತನ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯೊ ಎನುತಲಾ ಬಸ |
 ವಣ್ಣನಿದಿರಲಿ ನುಡಿವುತಿದುರ್ದು ಜಂಗಮಸ್ತೋಮ

|| ೫೭ ||

೧ ಜನ (ಗ.) ೨ ದುಡಕಟಾ (ಅ.) ; ದುಡ್ಡುರು (ಗ.) ೩ ವಂ | ಬ (ಜ.) ೪ ರಸ (ಗ.) ೫ ದೊಡಿ (ಇ, ಕ, ಜ.) ೬ ಯೆಂ | ದಾಡಿದರು ಹೋ (ಅ.) ೭ ಬಿಟ್ಟ ವಿಚಾರಿಸು (ಗ.) ೮ ದ (ಅ, ಇ, ಉ, ಒ, ಕ, ಗ, ಜ.)

ನಮ್ಮ ನಾಚಿಸಲೆಂದು ಬಂದೈ |
 ನಮ್ಮೊಳಿನಿತ್ತಿಲ್ಲದಲಿ ನಾಚಿಕೆ |
 ನಮ್ಮ ಸಮಯದೊಳಾರಿಗಾದೊಡೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿದೊಡೆ ||
 ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ ವಿಚಾರಿಸುವೊಡದು |
 ನಮ್ಮ ಜಯವೆಂದು ಸಾಕು ಹೋಗಿಂ |
 ದೆಮ್ಮ ಬಸವನ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟುದು ಜಂಗಮಸ್ತೋಮ || ೫೮ ||

ಗುರುವಿಗೊರೆದ ಸುಗಂಧಲೇಪನ |
 ಗುರುವಿಗಿಟ್ಟಕ್ಷತೆಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಗುರುವಿಗಿಕ್ಕಿದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳೈದೆ ಜಂಗಮಕೆ ||
 ಭರಿತವಾಗಿರೆ ತಿಳಿದನಿಂಗಿತ |
 ದಿರವಿನಲಿ ದಣಿನಾದ ಭೇದವ |
 ಕರಣದಲಿ ನೆಣಿ ಕಂಡು ಸರಿದನು ಬಳಕ ಬಸವಣ್ಣ || ೫೯ ||

ಬಂದನಾಗಳೆ ಬಸವ ತನ್ನಯ |
 ಮಂದಿರಕೆ ಗುರುಪಾವದಲಿ ಶರ |
 ಣೆಂದು ಬಳಿಕಾ ಹದನನೆಲ್ಲವನೊಲಿದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ||
 ಮುಂದೆ ಮೋಹಿಸಿ ನೆರೆದ ಭಕ್ತರ |
 ಸಂದಣಿಗಳುಘೆ ಎನಲು ಪರಮಾ |
 ನಂದಶರಧಿಯ ಲಹರಿಯಂತಿರೆ ಮೆಣಿಸಿದುದಾ ಸ್ಥಾನ || ೬೦ ||

ಬಸುಣ ಹೆಂಡತಿಯೊಟಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ |
 ಶಿಶುವ ದಣಿಸುವವೊಲು ಜಗಂಗಳ |
 ಬಸುಣಲಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೀ ದಣಿಯುಣಲು ಜಂಗಮಕೆ ||
 ಹಸಿವದೆಲ್ಲಿಯದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂ |
 ತಸವು ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು |
 ಹೊಸತಿದಾದುದು ಲೋಕದೊಳು ಗುರುರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೬೧ ||

ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಯಿದ್ದ ಪರಿಯಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತರಾದರೆ |
 ನನ್ನ ನೇತಕೆ ಅಟ್ಟು ಮಾಡುವೆ ಬಜ್ಜಿದೆ ಬಯಲಿಗೆ ||
 ನಿನ್ನ ಕತದಿಂದಾದೆನಲ್ಲದೆ |
 ಮುನ್ನ ನಾನೆಂದೆಂಬ ವಾಸನೆ |
 ಯೆನ್ನಲುಂಟೇ ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೨ ||

ಲಿಂಗ ನೀನಾರೋಗಿಸಿದೊಡಾ |
 ಜಂಗಮವು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು |
 ಜಂಗಮದ ಸಂತುಷ್ಟಿ ಸಚರಾಚರದೊಳ್ಲರಿಗೆ ||
 ಹಿಂಗದಿತ್ತುದು ದಣಿವನ್ನೀ ಚಿ |
 ತ್ರಂಗಳಾಟದ ಸೂತ್ರವೆಲ್ಲವು |
 ಲಿಂಗ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದನು ಬಳಿಕ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೬೩ ||

ಎನಲು ನಿರಹಂಕಾರ ಭಾವದ |
 ಮನದ ಬಸವಗೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವಗೆ |
 ವಿನುತಮತಿ ಮಡಿವಾಳ ಮೊದಲಾದವಿಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ||
 ಅನುಪಮಾನಂದೈಕ್ಯ ನಿತ್ಯಾಂ |
 ಗನೆಯನೆಲ್ಲರಿಗೀವೆನೆನುತಲಿ |
 ನೆನೆವುತಿದನು ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೬೪ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೨೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮನೋಲಯದ ಗತಿ

ವಚನ

ಹಸಿವಿನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಬೋನವ ಹಿಡಿದರು | ತೃಪ್ತಿಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮಸ್ತನಕ್ಕೆರೆವರು | ಅವರಿಗೆ ದೇವ
ರಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಲ್ಲ ನಾನು ಇಲ್ಲ ನೀನು ಇಲ್ಲ ಪೂಜಿಸುವರಿಲ್ಲ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವರಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಸಂಗನ
ಬಸವಣ್ಣಾ || ೧ ||

ಭಾವವಳಿಯದು ಬಯಕೆ ಸವೆಯದು | ಐಕ್ಯನಾದಹೆಸೆಂದರೆ ಏನಹುಡೋ | ಸಬುದಸಂಭ್ರಮವಳಿ
ಯದೆ ತನ್ನ ಇದಿರಿಸಲಿ ಪ್ರತಿಗಂದದಹುದೇ | ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಸಂಬಂಧವಳಿಯದೆ ಬೇಸತ್ತು ಬಯ
ಸುವಂಗಾಯತವಹುದೇ || ೨ ||

ಹೊರಸಿನೆಕ್ಕೆಗೆ ರಂಬಿದ ಮನೆಯ ಪವಣಿಸುವರಾರು | ನೀವಾರಾದೆಯೂ ಪವಣಿಸಿ ಭೋ | ಇದನಾನ
ರಿಯೆನು | ಒಂದು ತಾಳಮರದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ರತ್ನವಿಹುದ ನಾ ಬಲ್ಲೆ | ಒಂದು ರತ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ
ಲಯಕ್ಕೊಳಗು | ಒಂದು ರತ್ನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಾಯಿತ್ತು | ಇನ್ನೊಂದು ರತ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ
ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗೈಕ್ಯರು ನಿಶ್ಚಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಉಚ್ಯತೆ ಎಂದುದಾಗಿ || ೩ ||

ಕಾಯದೊಳಗಣ ಜೀವನ ಮಾರಿ ಹೋಹ ಕಳ್ಳನ ಸಂಗ ಬೇಡ | ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತುವ ಸುಯಿದಾನವ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ | ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಕಳ್ಳನ ಕೊಂದರೆ ಅಳುವರಾರು ಇಲ್ಲ || ೪ ||

ಸೂಚನೆ

ಉದ್ಧರಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾ |
ಗಿದ್ ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟನು |
ಸಿದ್ಧಿಗಳನುಚಿತದಲಿ ನಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು ||

ಸಕಲವನು ಸಂಭವಿಸಿ ಮನಸಿಗೆ |
ಮಕರಿಸುವ ಹಂಕಾರ ಭಾವದ |
ಮುಕುರವನು ಮುಱಾದಚಲ ಪದವಿಗೆ ನಿಲುವ ನಿರ್ಣಯವ ||
ಸಕಲ ಭಕ್ತರು ಸಕಲ ಯುಕ್ತರು |
ಸಕಲ ಮುಕ್ತರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಹ |
ಸಕಲರೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವುದೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೧ ||

ಪರಮ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ತನ್ನಯ |
 ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಸಂಗವಾಗಹ |
 ಶರಣರೆಲ್ಲರ ಕಂಡು ಕರುಣರಸಾದ್ರ್ಯಚಿತ್ತದಲಿ ||
 ವರದನಾಗಲಿ ಬೇಕೆನುತ ಮಿಗೆ |
 ದರಹಸಿತವದನಪ್ರಭಾಶತಿ |
 ಕಿರಣಗಳ ಸುರಿವುತ ಮಹಾಪ್ರಭುಲಿಂಗನಿಂತೆಂದ

|| ೨ ||

ಪಾವನತೆಯಾಯ್ತು ನಿಷ್ಕಲಿಂಗದ |
 ಸೇವೆಯಲಿ ಬಹಿರಂಗವಂತ |
 ಭಾವಮಾದೊಡೆ ಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಾಯ್ತು ನಿರ್ಮಲತೆ ||
 ನೀವು ನೋಡಲು ನೀವು ನೆನೆಯಲ |
 ದಾವುದರಿದಿನ್ನೆನುತ ಭಕ್ತರ |
 ನೋವಿ ಹೊಗಳಿದನಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩ ||

ಎನಿತು ಸಂಪದವಾದೊಡೇನದ |
 ಅನಿತು ದಂದುಗ ಬೆಂಬಿಡದು ದಿಟ |
 ವೆನಿತು ಮಾಡಿದೊಡೇನು ಮಾಡಿದ ಫಲವನುಣಬೇಕು ||
 ಇನಿತು ಸಾಕೆನ್ನೆಮಗೆ ನಿನ್ನನೆ |
 ನೆನೆದು ನೆಹಿ ನಿಶ್ಚಿಂತರಹ ಸುಖ |
 ದನಿತನೇ ಪೇಳೆನುತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೪ ||

ಆವ ವಾಸನೆವಿಡಿದು ಜನಿಸಿದ |
 ಜೀವರುಗಳಭಿಲಾಷೆ ನಿಲುಕುವ |
 ದಾ ವಿಳಾಸತೆ ತಪ್ಪದದು ಶಿವನಿತ್ಯ ಬೆಸನಿದೆ ||
 ನೀವು ನೌಮೊಳು ಪರಮಸುಖಸಂ |
 ಭಾವನೆಯನಱಿಯಲಿಕೆ ಬಂದಿರಿ |
 ನಾವು ನಿಮಗದನೊರೆಯಬೇಹುದು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫ ||

ಮಾನವಾಕ್ಯತಿಯಿಂದೆ ತದ್ವನ |
 ಕಾನನಂಗಳ ಸುಡುವ ಸವ್ಯುಗ್ |
 ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿಬೇಕೆನುತ ತಿವಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದೆ ||
 ಸ್ವಾನುಭಾವನೆಗೆಂದು ಬಂದಿರಿ |
 ನಾ ನಿಮಗೆ ಬೋಧಿಸುವೆನದನವ |
 ಧಾನಿಸೆನುತಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರುರಾಯನಂತೆಂದ

|| ೬ ||

ಇಲ್ಲದಿಹ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚುಗ |
 ಳುಳ್ಳವೆಂದೆಂಬಂತೆ ವಿಷಯದ |
 ಭುಲ್ಲವಣೆಗಳಲಿಂದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ರಂಜಿಸುವ ||
 ಎಲ್ಲವನು ಕಾಣಿಸುವದದಿಹಿತಿಗಳು |
 ಹೊಲ್ಲವೊಳ್ಳುತ್ತೆಂದು ಕೆಲವನು |
 ಸಲ್ಲವಿಡುವುದು ಮನವು ಮನವಳಿದವನೆ ಸುಖಿಯೆಂದ

|| ೭ ||

ಸ್ಥೂಲ ತನುವಿನ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನದ |
 ಕಾಲದಲಿ ಹುಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುವಿಗೆ |
 ಮೇಲೆ ಕಾರಣ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಸುಷುಪ್ತಿ ಪಸರಿಸಲು ||
 ಬೀಳು ಬಿದ್ದು ವು ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನಗೆ |
 ಳಾಳುತಿಹುದಿವನೊಂದೆ ಮನವಾ |
 ಕಾಳು ಮನವೊಂದಳಿದುದಾದರೆ ನಿತ್ಯರಹರೇಂದ

|| ೮ ||

ಸುರನರೋರಗರೆಂಬ ಮರುಳರ |
 ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದ ಮೂಱವನ್ನೆಗೆ |
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವಾ ತೂರ್ಯ ತೂರ್ಯಾತೀತವೆಂಬಿಡು ||
 ಸರಸತರವಹ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿಯೆ |
 ಹರಹಿಕೊಂಡಿಹುದೀ ಮನಸ್ಸದ |
 ನುರುಹಬಲ್ಲವನವನೆ ನಿತ್ಯನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೯ ||

ಮನವ ಬಹಿರಂಗದಲಿ ಚರಿಸುವ |
 ಮನುಜನವನಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತಾ |
 ಮನವನಂತರ್ಮುಖದಲಾಚರಿಸಿದೊಡೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ||
 ಮನವು ಮನದಲಿ ನಿಂದು ನಿರ್ವಾ |
 ಸನೆಯಲಿರೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಂತಾ |
 ಮನವನಳಿದರೆ ನಿತ್ಯನೈ ಬಸವಣ್ಣ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೦ ||

ಎನಿತು ತೋಟುವ ತೋಟುಕೆಗಳನಿ |
 ತನಿತು ಮನಸಿಂದಾದುವಲ್ಲದೆ |
 ಮನವನಳಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಲುಳಿದುದೊಂದಿಲ್ಲ ||
 ಮನವೆ ಬೆಸಲಾದಖಿಳವಹೆ ವಾ |
 ಸನೆಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಸೆಗೆಯ್ದರೆ |
 ಮನುಜ ಜಾತಿಯಲಾತನಧಮನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೧ ||

ಆಶೆಯೆಂಬುದು ತಾನೆ ಮಾಯಾ |
 ಪಾಶವದು ಮುಸುಕಿದರೆ ತಾನೆ |
 ಕ್ಲೇಶವಿಂತಿವು ಬಗೆಗೆ ಬಲಿಯಲು ತಾನೆ ಭವಬಂಧ ||
 ದೋಷದುರಿತದ ಪುಂಜವದು ಕೀ |
 ನಾಶಗೊಡ್ಡಿದ ಹರಕೆಗುರಿಯಾ |
 ಯಾಶೆವೊಂದಳಿದವನೆ ನಿತ್ಯನು ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೨ ||

ಬೇಕು ಬೇಡೆಂದೆಂಬುದೊಂದವಿ |
 ವೇಕವುಳ್ಳನ್ನ ಬರ ನಾನಾ |
 ಶೋಕಮೋಹಾದಿಗಳು ಮುಂಗುಡವೊಂದು ಮುಸುಪುವುವು ||
 ಲೋಕರಂಜನೆಗೆಱಗಿದವರೀ |
 ಕಾಕುತನದಲಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಹರು |
 ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬೆಡನಳಿದರೆ ನಿತ್ಯರಹರೆಂದ

|| ೧೩ ||

ಅನವರತವೇನಾದೊಡೊಂದನು |
 ನೆನೆವುತಿಹುದಿ ಮನಸು ಮನಸಿನ |
 ನೆನಹಿನಿಂದವೆ ತೋಱುವುವು ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ||
 ಇನಿತನಿಹಿದು ಸಮಾಧಿಯಲಿ ತ |
 ನ್ನನಿವನೆಲ್ಲವ ತಿಂದು ತೀಗುವ |
 ಘನ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳೊಡಾತನೆ ಮುಕ್ತನಹನೆಂದ

|| ೧೪ ||

ಘನಮಹಿಮ ಚಿತ್ತೈಸು ದಿಟವಾ |
 ಮನವನಳಿದಿಹೆನೆಂಬುದದು ತಾ |
 ಮನವೆಯಲ್ಲದೆಯಾ ಮನಸ್ಸನದೆಂತು ತಿನ್ನಿಬಹುದು ||
 ಮನವನೆಂತಾದರೆಯು ನಿರ್ವಾ |
 ಸನೆಗೆ ತಹುದರಿದಲ್ಲವಲ್ಲದೆ |
 ಮನವನಳಿವುದು ಚೋದ್ಯವೆಂದನು ಬಳಿಕ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೫ ||

ಮನವನಳಿದಿಹೆನೆಂಬುದದು ಮನ |
 ಮನವ ನಿಲಿಸಿಹೆನೆಂಬುದದು ಮನ |
 ಮನವನಳಿದಿಹೆನೆಂಬುದದು ಮನವಾವರೀತಿಯಲಿ ||
 ಮನವೆ ತಾ ಹೆಱಿಸಾಱು ಬಹು ಯೋ |
 ಚನೆಗಳನು ರಂಜಿಸುವುದಂತಾ |
 ಮನವನೆಲ್ಲವನಳಿದನಾದರೆ ನಿತ್ಯನಹನೆಂದ

|| ೧೬ ||

ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ಮನವನಳಿದ ನಿ |
 ರಾವಲಂಬಿಯ ಕುಱುಹದೆಂತುಟು |
 ಜೀವನೋ ಪರಮನೋ ಪರಾಪರನಾಮನುಳ್ಳವನೋ ||
 ಆವುದಾಗಿಹುದಾತನಂಕಿತ |
 ನಾವು ತಿಳಿವಂತಿರೊ ನಿರೂಪಿಸಿ |
 ಕಾವುದೆನುತಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೭ ||

ನೇಮವಿಲ್ಲದೆ ಮನವನೇ ತಿಂ |
 ದಾ ಮಹಾ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಳಗೆ |
 ನಾಮ ರೂಪು ಕ್ರಿಯೆಗಳುಂಟೇ ಕುಱುಹ ತೋಱುವರೆ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಂದೊಂದು ಕುಱುಹನು |
 ಕಾಮಿಸುವಂತಿವರಿದಲ್ಲದೆ |
 ಆ ಮಹಾತ್ಮನಭೇದ್ಯ ಕಾಣಾ ಬಸವ ಕೇಳಿಂದ

|| ೧೮ ||

ಗುರುವೆ ಬಿನ್ನ ಹವಾ ಮನವ ನಿ |
 ಟ್ಟೊರಸಿದನುಪಮನೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ |
 ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾಗಾದೆನಲ್ಲದೆ ಬಱದೆ ಬಹುದಿಲ್ಲ ||
 ಕರುಣಿಸಾ ಲಕ್ಷ್ಯವನು ನಮ್ಮ |
 ಲ್ಲರಿಗೆ ಬಳಿಕೆಮ್ಮನುಭವಂಗಳ |
 ಪರಿಯನವಧರಿಸೆನುತಲಿದ್ದನು ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ

|| ೧೯ ||

ಲಕ್ಷ್ಯವನು ಪೇಳುವೊಡೆ ಮಾತಿನ |
 ಲಕ್ಷವಲ್ಲ ಮಹಾನುಭಾವದ |
 ಲಕ್ಷವಲ್ಲವ್ಯಾಂಗಯೋಗದ ಲಕ್ಷ ಮುನ್ನಲ್ಲ ||
 ಲಕ್ಷವದು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ತಾ |
 ಲಕ್ಷವಾಗಿಹುದೆಂದು ಘನಗುರು |
 ಲಕ್ಷಣವ ಲಕ್ಷಿಸಿಯೆ ನುಡಿದನು ಚೆನ್ನ ಬಸವಂಗೆ

|| ೨೦ ||

ನೆನಹಿಗಿಲ್ಲದ ನೋಟಕಿಲ್ಲದ |
 ತನುವಿಗಿಲ್ಲದ ಸಾಧನದ ಭಾ |
 ವನೆಯೊಳಿಲ್ಲದ ಹೇಳಲಿಲ್ಲದ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಂಬ ||
 ಅನುಪಮವನ್ನಾವ ಪರಿಯಂ |
 ದನುಭವಿಸಿ ನೆಹಿ ನಿತ್ಯರಹೆವೆ |
 ದೆನುತ ಕೇಳಿದನಲ್ಲಮನ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ

|| ೨೧ ||

ಇಲ್ಲದುದ ತಾವಱದೆವೆಂಬಱ |
 ವುಳ್ಳವರು ತನುಮನಗಳೊಳು ತಾ |
 ವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕಾಗಿಹುದು ಸಂಸಾರಸ್ತಪ್ಪದಲಿ ||
 ಇಲ್ಲದೆಚ್ಚುತ್ತಱುವು ಮುಱಹಿನ |
 ಗಲ್ಲಣೆಯನೀಡಾಡಿ ತಾನಿರ |
 ಬಲ್ಲೊಡಾತನೆ ಮುಕ್ತನೈ ಮಡಿವಾಳ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೨ ||

ಹುಸಿವೊಡೀ ಮಾಯಕದ ತನುಮನ |
 ದೇಸಕವನನ್ನಿಲ್ಲವೆನಿಸುವ |
 ಗಸಣೆಯೇತಕೆ ಬೇಟೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೆದಕುತಿರಲೇಕೆ ||
 ಹುಸಿಯೆ ನಾವಾಗಿದು ಮೋಣ ಹೂ |
 ಣಿಸುವ ಬಗೆ ದಿಟವಹವೆ ಎನುತಾ |
 ಬಸವ ಮೊದಲಾಗಿದ ಭಕ್ತರು ಕೇಳರಲ್ಲಮನ

|| ೨೩ ||

ನೀಳ ಹೊಳೆ ಕೆಸರಾಗದಿಹುದೆ ಏ |
 ಚಾರಿಸಲು ಬಸವನ ಸಮಾಪದ |
 ಲಾರು ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನಸಾಧಕರಾಗರೆದೆನುತ ||
 ಹಾರವಿಸಿ ಭಕ್ತರು ನಿರಾಳವ |
 ಹಾರಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡೆ ಕರುಣಾ |
 ಕಾರ ಘನಗುರುವದಕೆ ಸಂತಸವಡುತಲಿಂತೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಮಾತಿನದ್ವೈತದಲಿ ಮಾಱಯ |
 ಸ್ಥಾತಿ ಮಾಣದು ಮನದ ಸಂಕ |
 ಲ್ಪಾತಿಶಯದಲಿ ನಾಮ ರೂಪು ಕ್ರಿಯೆ ನಿವಾರಿಸಲು ||
 ಪ್ರೀತಿ ನೀತಿಯ ನುಂಗಿದುಪಮಾ |
 ತೀತನಾದಂಗಲ್ಲದಾಗದು |
 ಕೌತುಕವ ನಾನೇನ ಹೇಳುವೆ ಬಸವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೫ ||

೧ ಳು | ಪ (ಉ, ಓ, ಈ, ಚ, ಜ.) ೨ ಸಂಪದದೆ (ಗ.) ೩-೩ ಏನ | ಮ (ಗ.) ೪ ನು ನಿ
 ನಗಿಲ್ಲ (ಇ.) ೫ ವಾಗುತಿಂ (ಉ.) ; ಮಾಮತಿಂ (ಹು.) ೬ ಹಿಂಗ (ಅ.) ೭ ರೀ
 (ಉ.) ; ಗೀ (ಇ.)

ತೆಂಗನಗಿದಗಿದೊಡೆಯದೊಯ್ಯನೆ |
 ನುಂಗಿ ತಿರುಳನೆ ಜೀರ್ಣಿಸುವ ಮಾ |
 ತಂಗದಂತಿರೆ ಶರೀರವಳೆಯದ ಪರಿಯಲವಗವಿಸಿ ||
 ಅಂಗದೊಳಹೊಲಗಿಡಿದ ಮಾಯೆಯ |
 ಹಿಂಗಿಸುವ ಗುರುಮಹಿಮೆ ನಿನಗೊ |
 ಬೃಂಗಿ ಸಲುವುದು ವೇದ ಮಚ್ಚಲು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಬಸವನೇ ಗುರುವಾಗಿ ತಾ ಬೋ |
 ಧಿಸಿದನೊಡನಧ್ಯಾತ್ಮಭಾವದ |
 ಬೆಸುಗೆಯನು ಮರು ಭಾಪು ನೀನಹುದೈ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ||
 ಹಸನ ಮಾಡಿದೆ ತನು ಮನಂಗಳ |
 ದೇವನಲ್ಲದೊಡೀ ತೆಲನನಾ |
 ರುಸುರ ಬಲ್ಲರು ಚಾಗೆನುತ ಮಚ್ಚಿದನು ಗುರುರಾಯ

|| ೨೭ ||

ಧರೆಯ ಕಠಿಣವ ಕೆಡಿಸಿ ನೀರಿನ |
 ಸಿರಿಯ ರಸವನೆ ದಹಿಸಿ ಪಾವಕ |
 ನುರಿಯ ನಂದಿಸಿ ಮಾರುತನ ಸಂಚಲವ ಗತಿಗೆಡಿಸಿ ||
 ಹಿರಿಯ ಗಗನನಿಂಬುಗೊಂಡಿಹ |
 ಶರಣತನದ ಮಹಾತ್ಮೆ ನಿನ್ನನು |
 ಶರಣುವೊಕ್ಕುದು ಬಸವ ಮರು ಭಾವೆಂದ ಗುರುರಾಯ

|| ೨೮ ||

ಬಸವ ಮಾಡಿದೊಡಾಯ್ತು ಗುರುನೆಲೆ |
 ಬಸವ ಮಾಡಿದೊಡಾಯ್ತು ಲಿಂಗವು |
 ಬಸವ ಮಾಡಿದೊಡಾಯ್ತು ಜಂಗಮವಱುವ ಮಹಿಮಂಗೆ ||
 ಬಸವನಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮವೇ ಪಸ |
 ರಿಸಿತು ಲೋಕದೊಳಂತುಕಾರಣ |
 ಬಸವನೇ ಪರದೈವವೆಂದೆನುತಿದ್ಧ ಗುರುರಾಯ

|| ೨೯ ||

ಮನವೆಯಕ್ಕನು ಚೆನ್ನ ಬಸವನೆ |
 ನೆನಹು ಮಡಿವಳನಿವು ಬಾಚರ |
 ಸನೆ ವಿವೇಕ ಸುತೀಲವೇ ತಾ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣ ||
 ತನುವೆ ಕಿನ್ನರ ಬಸವನೇ ಚೀ |
 ತನಕಳಾತ್ಮಕನಂತು ಬಸವ |
 ಣ್ಣನ ಮಹಾತ್ಮೆಯನೇನ ಹೊಗಳುವೆನೆಂದ ಗುರುರಾಯ

|| ೩೦ ||

ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು |
 ಜೀವ ನೀನೇ ಪರಮನಿಂತಿ |
 ಜೀವಪರಮರಸೊಂದುಮಾಡಿ ನಿರಾವಲಂಬನದ ||
 ತಾವನೆಡೆಗುಡು ಸಾಕು ಹೊಗಳುವೊ |
 ಡಾವು ನಿನಗೊಂದಿದಿರೆ ಎನುತವೆ |
 ತೀವಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಬಸವಣ್ಣ

|| ೩೧ ||

ಹೆಚ್ಚಿದನು ಗುರು ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
 ನೆಚ್ಚಿದನು ಗುರು ಬಸವರಾಜನ |
 ಮುಚ್ಚಿದನು ಗುರು ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಸವಿಯಿ ತನಿರಸವ ||
 ಕೊಚ್ಚಿದನು ಗುರು ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ |
 ಮುಚ್ಚಿದನು ಗುರು ಭಿನ್ನ ಭಾವವ |
 ಬಿಚ್ಚಿದನು ಗುರು ಭವದ ಬಂಧವ ತನ್ನ ಭಕ್ತರಲಿ

|| ೩೨ ||

ಹಲವು ದಿನ ಮಹಿಮೆಗೊಳಗಿ ನಿದ್ರೆಯ |
 ಬಲೆಯೊಳಗೆ ದುಸ್ವಪ್ನ ಕೋಟಿಯ |
 ಕೊಲೆಗೆಲಸಕೊಳಗಾದವರನೆಬ್ಬಿ ಸುವ ತೆಲನಂತೆ ||
 ತೊಲಗಿಸುವೆ ಸಂಸಾರ ಸ್ವಪ್ನವ |
 ತಿಳುಹಿ ನಿಜ ಪದವಿಗಳ ಕೊಡುವೆನು |
 ಸುಲಭದಲಿ ನಾನೆನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆಂದ ಗುರುರಾಯ

|| ೩೩ ||

ಎಂದು ಬಳಕವರವರಿಗುಚಿತಗ |
 ಳಿಂದಲವರವರನುಭವಂಗಳ |
 ಹೊಂದಿಕೆಯ ಹೋಲುವೆಯ ಬೆಂಬಳವಿಡಿದು ಕರುಣದಲಿ ||
 ಸಂದ ಸಮ್ಯಗ್‌ಜ್ಞಾನ ತಿರದ |
 ಳ್ಲಿಂದ ಮೋಹದ ಸುಖದ ಪರಮಾ |
 ನಂದವಹ ಸಂಕೇತಗಳ ಕರುಣಿಸಿದ ಗುರುರಾಯ

|| ೩೪ ||

ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭೇದವಿ |
 ಧಾನವಲ್ಲದ ಇಂದ್ರಿಯವ |
 ಧಾನವಲ್ಲದಿ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ವಿರಚಿಸಿದ ||
 ಏನುವೆನಿಸದ ಏನುವಿಲ್ಲದ |
 ಏನುವಲ್ಲದ ನಿರುಪಮದ ಸುಯಿ |
 ದಾನ ಸುಖವನೆ ಕೊಟ್ಟನಾ ಗುರು ಬಸವರಾಜಂಗಿ

|| ೩೫ ||

ಇಮರಣವಿಲ್ಲದ ಜನನವಿಲ್ಲದ |
 ಕರಣವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದ |
 ಯಿಹಪರಂಗಳೊಳೊಡಲ ಬಿಟ್ಟೆಯ ಹೊಹಳನು ಹೊಹದ ||
 ನಿರುಪಮದ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಶ್ಚಲ |
 ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದಪದವಿಯ |
 ಕರುಣಿಸಿದನಾ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಬಸವಂಗಿ

|| ೩೬ ||

ಭೂರುಹದ ತಾಯ್ಪೋರಿಗಮ್ಮತದ |
 ನೀರನೆಹಿದೊಡೆ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸು |
 ಸಾರ ವೇದಿಸುವಂತೆ ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಬಂಧುಗಳು ||
 ಹಾರವಿಸುವಂತೆಮ್ಮ ಬಸವನ |
 ಕಾರಣದಲೆಲ್ಲರಿಗೆ ತನ್ನಯ |
 ಸಾರ ನಿತ್ಯಾನಂದಪದವಿಯನಿತ್ತು ಗುರುರಾಯ

|| ೩೭ ||

ಶರಣಸಂದೋಹವನು ತನ್ನಯ |
 ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪದವಿಯು |
 ಲಿರಿಸಿ ತಾನಲ್ಲಿಂದೆ ಹೋಗುತಲವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||
 ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಸಕಲ ಸಚರಾ |
 ಚರರೊಳಂತರಿಯಾಮಿಯಾಗಿಯೆ |
 ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗನಿರ್ದನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೨ ||

ಖರಕರಪ್ರತಿಬಿಂಬವಖಿಳರೊ |
 ಳರಲದೇನೆಲ್ಲರಿಗೆಯದು ಗೋ |
 ಚರನೆ ನಿರ್ಮಲ ನಿಶ್ಚಲದ ನಿರಿನಲಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ||
 ಭರಿತನಾಗಿದೆಲ್ಲರಿಗೆ ವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಿ ತೋಡದೆ ಸತ್ಯ ಸದ್ಭ |
 ಕ್ತರಲಿ ಕಾಣಿಸುತಿರ್ದನಲ್ಲಮಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩ ||

ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ತನ್ನಯ |
 ಚರಣ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯಕಮಲಾ |
 ಕರದಲಾಡುತೆ ಹಂಸೆಯಂತಿರುತಿರ್ದನೊಲಿದಿತ್ತಿ ||
 ಹರುಷದಲಿ ಬಳಿಕತ್ತ ಪರಮೇ |
 ಶ್ವರನೊಳಾ ಕೈಲಾಸಪುರದೊಳು |
 ಸರಸಗೋಷ್ಠಿಯ ಮಾಡುತಂದಿಂತೆಂದಳಾ ಗಿರಿಜೆ

|| ೪ ||

ಎಲೆ ಸದಾಶಿವ ನನ್ನ ಸಾತ್ವಿಕ |
 ಕಳೆಯ ನಿನ್ನಯ ಗಣವ ನೀನಂ |
 ದಿಳೆಯಲುದಯಿಸಿಯಲ್ಲಮಪ್ರಭುಲಿಂಗನೊಲವಿದೆ ||
 ತಿಳಿದು ನಿತ್ಯತ್ವವನು ಸಾಧಿಸಿ |
 ಕೊಳಲಿಯೆಂದನಿಬರನು ಕಳುಹಿದೆ |
 ಬಳಿಕಲವರೇನಾದರೆಂದಾಲಿಸಿದಳಾ ಗಿರಿಜೆ

|| ೫ ||

ಎನಲು ಬಸವಣ್ಣಾದಿ ಭಕ್ತರಿ |
 ಗನುಪಮದ ಪದವಾದುದನು ತಾ |
 ನೆನೆದ ನೆನಹಿಗೆ ಮುಂಚಿ ಕಂಡನು ಶರ್ವ ಸರ್ವಜ್ಞ ||
 ಮನವೊಲಿದು ನಸುನಗೆಯ ಕಾಂತಿಯ |
 ನನೆಯನಲರಿಸುತಾ ಹೃದನ ನಿಜ |
 ವನಿತೆಗೊರೆವುತಲಿದನಾನಂದದಲಿ ಶತಿಯೊಳಿ

|| ೬ ||

ದೇವಿ ನಿನ್ನಯ ಸಾತ್ವಿಕವೆ ಮಹ |
 ದೇವಿವೆಸರಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಳಿದಳು |
 ದೇವಗಣದೊಳು ವ್ಯಪಭರಾಜನೆ ಬಸವವೆಸರನಲಿ ||
 ತೀವಿ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರುಚಿತವ |
 ಚೋವಿಳಾಸತೆ ಹೆಸರುವಡೆದಾ |
 ಭೂವಳಯದಲಿ ಸಂಜನಿಸಿದರು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೭ ||

ಜನಿಸಿ ಬಳೆದೊಂದೊಂದು ಕಾಯಕ |
 ದನುವಿದಿದು ತಾವಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ವನೆ ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತಲಿದ್ದರು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||
 ಅನಿಬಟುಗಳೊಬ್ಬರಿಗದೊಬ್ಬರು |
 ಘನವೆನಲು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ |
 ತನುಮನಂಗಳ ಸವೆವುತಿರ್ದರು ಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆ

|| ೮ ||

ಆತನಲ್ಲಮ ಸಕಲ ಸಮಯ |
 ಪ್ರೀತನಲ್ಲಿಯು ಶೈವದಲಿ ಸಂ |
 ಪ್ರೀತನದಟುಗಳು ವೀರಶೈವದಲಿತಿಮಹಾ ಪ್ರೀತ ||
 ಈ ತೆಪನನಡುವಿಳ ಭಕ್ತಸ |
 ಮೇತವಂತಾ ವೀರಶೈವದ |
 ನೀತಿಯನೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುತಿದ್ಧರು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೯ ||

ಉಳ್ಳ ಪಡುಸಮಯಗಳ ನುಡಿವಳಿ |
 ಯೆಲ್ಲವೇಕೆಂದವರ ಮಾರ್ಗವ |
 ನೊಲ್ಲ ನೀನಿಗಿ ಹೊಗಳಿ ಹೇಳಿದ ವೀರಶೈವದಲಿ ||
 ಒಳ್ಳೆತೇನುಂಟೆಂದು ಮಚ್ಚಿದ |
 ನಲ್ಲಮನು ಹೇಳೆನುತ ತನ್ನಯ |
 ವಲ್ಲಭನ ಕೇಳಿದಳು ಮಾಣದೆ ಮತ್ತೆ ಗಿರಿಜಾತೆ

|| ೧೦ ||

ಆದೊಡಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಧರ್ಮಾ |
 ಧಾರ್ಮಿಯಾಗಿಹ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಾ |
 ಮೋದವಾಗಿಹವಳಿ ಸಮಯಗಳಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ವೇದವಱಿಯಲು ವೀರಶೈವದ |
 ಹಾದಿಯೆಂಬುದು ನಿಷ್ಪ್ರಹದ ಸಂ |
 ಬೋಧೆಯಾಗಿಹುದೇನನೆಂಬೆನು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೧ ||

ಕರ್ಮಮಾತ್ರವೆ ಪಾಪವೆನ್ನದೆ |
 ಕರ್ಮಲಂಪಟರುಗಳು ಪಾಪದ |
 ಕರ್ಮ ಪುಣ್ಯದ ಕರ್ಮವೆಂಬಂತೆಡ ಮಾಡಿದರು ||
 ಕರ್ಮಮಾತ್ರವೆ ಭವದ ಬೀಜದ |
 ಧರ್ಮವೆಂದಾ ವೀರಶೈವದ |
 ಕಾರ್ಮಿಗಳು ನಿಷ್ಕರ್ಮರೆನಿಸರು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೨ ||

ಊಹಿಸಲು ಕರ್ಮದಲಿ ಜೀವ |
 ದೋಹನಾ ದೋಹದಲಿ ಭವಸಂ |
 ದೋಹನಾ ಭವವುಳ್ಳ ಭವಿಗಳು ಶುದ್ಧ ನರಕಿಗಳು ||
 ಇಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಜೀವಿ |
 ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳಾ ವೀರಶೈವದ |
 ಗಾಹುಕಾಱರು ಪರಮ ಸುಖಿಗಳು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೩ ||

ವೀರಶೈವವನದುನಿಮಿತ್ತದ |
 ಲಾರು ಹೊಕ್ಕಂಗೈಸಿ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಪಾರವೆಯ್ತು ಸಬಲ್ಲರೇ ಅವರಲ್ಲದುದವರು ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿದನಱುದು ಕರುಣಾ |
 ಕಾರನಲ್ಲಮ ತನ್ನ ಭಕ್ತರು |
 ಹಾರವಿಸಿಕೊಂಬಂತೆ ಸುಳಿದನು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೧೪ ||

ಬಂದು ಬಳಿಕವರವರಿಗುಚಿತಗ |
 ಳಿಂದಲನುಭವಮಾಗವನು ದಯೆ |
 ಯಿಂದಲುಪದೇಶಿಸಿ ಮಹಾ ಸುಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯನು ||
 ಕಂದೆಱಿಸಿ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕಗೆ |
 ಸಂದ ನಿಜ ಶರಣರಿಗೆ ನಿತ್ಯಾ |
 ನಂದ ಪದವಿಯನಿತ್ತನಲ್ಲಮ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೧೫ ||

ಭವಭವದಲಜ್ಞಾನವಿಧಿಯಲಿ |
 ಭುವನಭವನವ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ |
 ವ್ಯವಹರಣೆಯಂತಲ್ಲ ಗುರುಕೃಪೆಯಾದ ಶರಣರಿಗೆ ||
 ಹವಣಿಸಲು ಬಾರದ ಪರಬ್ರ |
 ಹ್ಮವನು ಮಿಱಾದ ನಿರುಪಮಸ್ಥಾ |
 ನವನು ಸೂಱಿಯ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲಮ ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೧೬ ||

ದೇವಿ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನಂಶದಾ ಮಹ |
 ದೇವಿ ನನ್ನಂಶದ ಗಣಂಗಳು |
 ದೇವಕನ್ಯೆಯರೆಲ್ಲರಲ್ಲಮನಿಂದೆ ಜಗವಱುಯೆ ||
 ತೀವಿ ತಮ್ಮಯ ನಾಮ ರೂಪು |
 ಕ್ರೀ ವಿಳಾಸವನಿಳುಹಿ ನಿತ್ಯ ನಿ |
 ರಾವಲಂಬದ ಸುಖಿಗಳಾದರು ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೧೭ ||

ಲೇಸು ಮತ್ತೆಯು ನಿಮ್ಮವರು ಕೈ |
 ಲಾಸಪದವಿಯ ಮಿಠಾ ನಿರುಪಮ |
 ವಾಸವನೆ ವೆಂಟಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಲೈ ಮಹಾದೇವ ||
 ಈ ಸುಖಂಗಳನಲ್ಲಮನೆ ನಿ |
 ಕೈಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಶರಣರಿಗೆ ಸಂ |
 ತೋಷವಿನ್ನೆನಗಾದುದೆಂದಳು ಬಳಿಕ ಗಿರಿಜಾತೀ

|| ೧೮ ||

ದೇವ ನೀನೆಂದಂತಿ ಘನಮಹಿ |
 ಮಾವಲಂಬನು ತಪ್ಪದೈ ಪ್ರಭು |
 ದೇವ ನಾನದನಲಾದೇನಿಗಳು ನಿನ್ನ ಕರುಣದಲಿ ||
 ದೇವ ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪಕಿ |
 ದಾವುದರಿದೆಂದೆನುತ ಪಾರ್ವತಿ |
 ದೇವಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ನುಡಿದಳು ಬಳಿಕ ಶಂಕರಗೆ

|| ೧೯ ||

ಇಂತು ಸತತೋತ್ಸಾಹದಿಂದಲಿ |
 ಸಂತತಾನಂದೈಕಸುಖದಲಿ |
 ಕಾಂತೆ ಸಹಿತರುತಿರ್ದನೀಶ್ವರನತ್ತ ಬಳಿಕಿತ್ತ ||
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನಖಿಳ ಭಕ್ತರ |
 ತಿಂತಿಣಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಲ್ಲಮಪ್ರಭು |
 ಸಂತಸದಲಿರುತಿರ್ದನೆಲ್ಲರ ಹೃದಯಕಮಲದಲಿ

|| ೨೦ ||

ಬಾಲರನು ವೃದ್ಧರನು ಭೂಮಿಾ |
 ಪಾಲರನು ಬಡವರನು ಸದಮಲ |
 ಶೀಲರನು ಗುಣಿಗಳನು ಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮರನು ಭಕ್ತರನು ||
 ಲೋಲತೆಯಲಿ ಸಮಸ್ತಜಾತಿಯ |
 ಜಾಲವನು ಸರ್ವರನು ಕರುಣಿಸಿ |
 ಪಾಲಿಸುತ್ತಲಿರುತಿರ್ದನೆಮ್ಮಯ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನು

|| ೨೧ ||

ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಯರಿಗೆ ಸದಮಲ |
 ಚರಿತರಿಗೆ ಚದುರರಿಗೆ ಸಜ್ಜನ |
 ಶರಣರಿಗೆ ಮುಗ್ಧರಿಗೆ ಸಕಳಕಳಾವದಗ್ಧರಿ ||
 ಗರುವರಿಗೆ ಹಿತವರಿಗೆ ಸಚರಾ |
 ಚರರಿಗನುದಿನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
 ವರದನಾಗಲಿ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೨ ||

ಆಲಸಿಕೆಯಿಂದಾದೊಡೊದಲು |
 ನಾಲಗೆಯ ಬಲು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಹುದು |
 ಕೇಳಲನುಕರಿಸಿದೊಡೆ ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯಕೆ ದಣಿವಹುದು ||
 ಆಲಿಸಿದ^೨ ಪದದರ್ಥ ಇವನಸಿನ |
 ಮೇಲೆ ನಿಲಿ ನಿತ್ಯತ್ವವಹುದೆನೆ |
 ಲಾಲಿಸುವುದದನೊಲಿವೊಡೀತಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲಿ || ೨೩ ||

ನೋಡಿದರೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೊಂ |
 ಡಾಡಿದರೆ ರಾಗದಲಿ ರಂಜಿಸಿ |
 ಹಾಡಿದರೆ ಹಾರೈಸಿದರೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದರೆ ||
 ಕೂಡೆ ಲೀಲೆಯನಿಲಾದು ಹರುಷವ |
 ಮಾಡಿದರೆ ಭವಬಾಧೆಗಳನೀ |
 ಡಾಡಿ ನಿತ್ಯವ ಹಡೆವರೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು || ೨೪ ||

ಒಂದು ಸಾವಿರದೊಂದು ಶತ ಹ |
 ನೊಂದು ಪದವೆಂದೆಂಬ ಪರುಷದ |
 ಸಂದ ಶಿಲೆಯನು ಬಳಸಿದಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಗತಿಯೆಂಬ ||
 ಹೊಂದಿಗೆಯ ಸೋಪಾನಗಳ ಬಲಿ |
 ದಂದವಿಸಿಯಲ್ಲಮನ ಪರಮಾ |
 ನಂದಲೀಲಾಮೃತಸರೋವರವಾಯ್ತು ಜಗದೊಳಗೆ || ೨೫ ||

ಅಂತು ಗತಿ ೨೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೧೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

— ಸಮಾಪ್ತಂ —

೧ ಸುಖ (ಇ.) ೨ ಯೆ (ಇ.) ೩-೩ ಮಾಡಲು | ಮೇಲುಗತಿ ನಿತ್ಯತ್ವವಹುದಿದ | ಕೇಳಲೊದಗು
 ವುದೀ ಮಹಾ (ಇ.) ೪-೩ ದಿದನರಿವುದೀ (ಅ.) ; ನವರತದಲಿ (ಗ.) ೫ ಜಗಮೊಗೆಯೆ (ಅ.) ;
 ೫೧ ಮುಲಗೆ (ಇ.) ; ೫೧೫೧೧ (ಇ.) ; ೫೧೧೧೧ (ಗ.)

ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ

ಕ ಠ ಣ ಶ ಬ್ಧ ಗ ಳ ಕೋ ಶ

ಅಕ್ಕಜ

ಉಕ್ಕಲಿಸು

ಅ

ಅಕ್ಕಜ (೪-೧೯) ಅಸೂಯೆ
ಅಗಳು (೨-೬) ಕಂದಕ, ಅಗಲೆ
(೧೧-೪) ತೋಡು, ಅಗಿ
ಅಕ್ಕುಗ (೪-೨ ವ) ಮೋಹ
ಅಟಮಟಿಸು (೧೬-೩೨) ತಪ್ಪಿಸಿ-
ಕೊಂಡು ಹೋಗು
ಅಡಕಿಲು (೪-೧೨) ಒಂದರ -
ಮೇಲೊಂದು ಒಟ್ಟಿದ
ಅಡಬಳ (೮-೧೩) ಮಾಂಸ
ಅಣಕ (೮-೨೭) ಹಾಸ್ಯ
ಅಣಲು (೨೩-೪೧) ಬಾಯಿ
ಅಣೆವರಿ (೪-೨೭) ಸಾಲಾಗಿ ನಡೆ
ಅಣ್ಣ (೧೮-೫) ಶುದ್ಧ
ಅನೇಕ ವಹಣಿ (೧೩-೨೬) ಅನೇಕ -
ಪ್ರಕಾರ
ಅನ್ಯಾಪದೇಶ (೧೧-೧೬) ಬೇರೆ ರೀತಿ
ಅರ್ತಿ (೩-೩೨) ಪ್ರೀತಿ
ಅಳಬಳ (೭-೩೪) ಶಕ್ತಿ
(೫-೨೨) ಇಚ್ಛೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಅಳವಡು (೧೦-೨೪) ಒಪ್ಪು,
ಹೊಂದು
ಅಳವಿ (೫-೧೧) ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಅಳುವು (೧೫-೨೫) ಆಶೆ
ಅಂಗಚಿತ್ತ (೫-೪೨) ಬಹುಮಾನ

ಆ

ಅಂಗವಟ್ಟಿ (೫-೪) ಸೌಂದರ್ಯ
ಅಂಗೈಸು (೧೦-೨೧) ಸ್ವೀಕರಿಸು
ಆಡುವೊಲ (೩-೩೧) ಕ್ರೋಡಾಂಗಣ
ಆಣತಿ (೧೬-೧೪) ಆಜ್ಞೆ
ಆಯತ (೧-೨) ಸಿದ್ಧತೆ, ಸಾಧನ
ಆರನೆ (೧೩-೫೫) ಉಪವನ, ತೋಟ
ಆಲವಟ್ಟಿ (೨೧-೧ ವ) ಬೀಸಣಿಕೆ
ಆಲಿ (೧೧-೨೩) ದೃಷ್ಟಿ
ಆವುಜ (೪-೪೧) ವಾದ್ಯ
ಆಳವಾಡು (೭-೫೧) ತಗ್ಗಿಸು
ಆಳೆಗೊಳ್ಳು (೨೨-೨ ವ) ವಂಚಿಸು
ಆಳ್ವ (೧೩-೧೦) ಒಡೆಯ

ಇ

ಇಕ್ಕೆ (೯-೪) ಸ್ಥಾನ
ಇಕ್ಕಲ (೪-೧೦) ಎರಡು ಮಗ್ಗಲು
ಇಟ್ಟಣಿಸು (೪-೪೯) ಗುಂಪಾಗು
ಇಡಿ (೧೧-೨) ತುಂಬು
ಇದ್ದೆನೆ (೪-೨೨) ಎರಡು ಕಡೆ
ಇನಿಯ (೩-೪೫) ಗಂಡ
ಇಮ್ಮೆ (೭-೭೦) ಎರಡು ಸಾರೆ
ಇಱು (೪-೫) ಹೊಂದಿಸಿಹಾಕು
ಇಂಪು (೧-೮) ಮಾಧುರ್ಯ

ಉ

ಉಕ್ಕಲಿಸು (೧೩-೧೪) ಕೈಮೀರು

ಉಗ್ಗಡಣೆ (೫-೯) ಸಪ್ತಳ, ಘೋಸ
ಉಗಿ (೧೩-೨೩) ಒಡೆ
ಉಗು (೧೩-೫೯) ಸೇರು
ಉಡಿನೇವಳ (೫-೫) ಉಡಿದಾರ
ಉತ್ತರಾಯಿಗಳು (೧೦-೨೪) ಹೆರವರು
ಉದ್ದಂಡ (೧೩-೩) ಗರ್ವಿಷ್ಠ
ಉಪ್ಪವಡಿಸು (೪-೨) ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಳು
ಉಮ್ಮಳಿಕೆ (೫-೬೭) ಚಿಂತೆ, ದುಃಖ
ಉರವಣಿಸು (೧೩-೧೫) ಉದ್ಭಟತನ-
ದಿಂದ ವರ್ತಿಸು
ಉಱುಸಿಕೆ (೧೦-೨೩) ಸಹನ
ಉಱುಗು (೨೨-೩೪) ಡೊಂಕ
ಉಱುಬು (೭-೭೧) ಹೆಚ್ಚಾಗು
ಉಲಾಹು (೩-೨೭) ಧ್ವನಿ

ಊ

ಊಣಿಯ (೭-೭೬) ಕುಂದು, ತೊರತೆ
ಊಳಿಗ (೪-೩) ಸೇವೆ

ಎ

ಎಕ್ಕಲ (೧೩-೧೧) ಹಂದಿ
ಎಗ್ಗತನ (೭-೨೮) ದಡ್ಡತನ
ಎಕ್ಕೇವಿಂಡು (೧೩-೪) ದೊಡ್ಡ -
ಸಮೂಹ
ಎಡೆವಱು (೧೦-೨೬) ನಾಶವಾಗು
ಎಱಕ (೫-೧೯) ಪ್ರೀತಿ
ಎರದಮುಳ್ಳು (೧೦-೨) ವ) ಬೋರಿ-
ಯ ಮುಳ್ಳು
ಎಱಿಯ (೮-೩೦) ಒಡೆಯ
ಎಸಕ (೧೯-೭) ರೂಪ
(೨೪-೨೩) ಕಾರ್ಯ

ಏ

ಏಗುವುದು (೭-೬) ಏನುಮಾಡು-
ವುದು
ಏಡಿಸು (೨೨-೩೫) ಹೀಯಾಳಿಸು
ಏಳಿಸು (೧೩-೨೨) ಹೀಯಾಳಿಸು
ಏಱು (೫-೬೮) ಹೊಡೆತ, ಗಾಯ

ಐ

ಐಸಲೇ (೧೦-೧೩) ಒಳ್ಳೆಯದು,
ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ
ಐಸು (೫-೫) ಅಷ್ಟು

ಒ

ಒಕ್ಕದನು (೧೪-೧೧) ಹೊರಸೂಸಿದು
ದನ್ನು, ಹೆಚ್ಚಾದುದನ್ನು
ಒಗ್ಗು (೪-೫೨) ಗುಂಪು
ಒಚ್ಚತಗೊಳ್ (೧-೭) ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳು,
ಐಕ್ಯವಾಗು
ಒಟ್ಟೆಲ್ (೭-೫೯) ರಾಶಿ
ಒಡರಿಚು (೧೨-೩) ಹೊಂದು
ಒಡ್ಡಣೆ (೧೩-೩) ರಾಶಿ
ಒಡ್ಡವಣೆ (೧೩-೧೩) ಸಿದ್ಧತೆ, ರೀತಿ
ಒಡ್ಡೈಸು (೧-೪) ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು
ಒಪ್ಪ (೧೯-೩೫) ಕಾಂತಿ
ಒಪ್ಪದೆ (೫-೨೨) ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಒಬ್ಬಳಿ (೧೮-೧೮) ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆ
ಒಲವರಕಾಱಿ (೧೫-೧೨) ಪಕ್ಷಹಿಡಿದು-
ಮಾತಾಡುವವ
ಒಸೆ (೧೪-೧೬) ಸಂತೋಷಿಸು
ಓ
ಓಗಡಿಕೆ (೧೮-೭) ಓಕರಿಕೆ
ಓಗರ (೪-೪೩) ಅನ್ನ

ಓಜೆ (೫-೫೬) ಸರಿಯಾದ ನಡತೆ
ಓತು (೯-೩೫) ಪ್ರೀತಿಸುಟ್ಟು
ಓಲಗಿಸು (೨-೨೭) ಸೇವೆ ಮಾಡು
ಓಸಾದಿಯಲಿ(೫-೧೪) ಹಾಗೆ, ಅಂತೆ
ಓವರಿ (೧೮-೨೬) ಕೋಣೆ
ಓಲೈಸು (೨-೧೬) ಸೇವೆಮಾಡು

ಕ

ಕಕ್ಕುಲಿಸಿ (೧೧-೫) ಮೋಹಗೊಂಡು
ಕಚ್ಚರಿ (೪-೪೫)ಚಪ್ಪಿ
ಕಚ್ಚುಟ (೭-೫೭) ಕೌಪೀನ
ಕಡವಸ (೭-೪೫) ಚರ್ಮ,
ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ
ಕಡಿ (೨೩-೪೧) ತುಂಡು
ಕಡುದುಱು (೩-೪೨) ಕಡಜೀರಿಗೆಯ
ಹುಳ
ಕಡುಕು (೫-೭) ಕಟುಕು.
ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ
ಕಡುಗಳಲು(೮-೮) ನಿರಾಶೆಹೊಂದು
ಕಡುಹು (೧೩-೩೨) ದರ್ಪ
ಕಡೆಗಣಿಸು(೧೬-೧೮) ಸರಿಹರಿಸು
ಕತ (೮-೨೬) ನಿಮಿತ್ತ
ಕನಲು (೭-೮೧) ಸಿಟ್ಟಾಗು
ಕಬಳಿಸು (೨೩-೧೮) ನುಂಗು
ಕಬ್ಬಸೆ (೧೯-೧) ನೆಣ
ಕರ (೨-೩೭) ಹೆಚ್ಚಾದ
ಕರಗ (೪-೩೯) ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ
ಕರಣಿಕ (೨೨-೧೮) ಕಾರಕೂನ
ಕಱು (೨-೨೧) ಎರಕದ ಮಾದರಿ
ಕಱುಗಟ್ಟು (೪-೯) (ಎರಕದಿಂದ)
ಗಟ್ಟಿಯಾಗು

ಕಱುಬು (೫-೪೩) ಅಸೂಯೆ
ಕರ್ದಮ (೨೨-೧೧) ಕೆಸರು
ಕವಲುವಟ್ಟಿ (೩-೯) ಕೂಡಿದಹಾದಿ
ಕಳ (೩-೫) ಕಣ, ಯುದ್ಧರಂಗ
ಕಳವಳ (೬-೧೭) ಗದ್ದಲ
ಕಾಕ (೭-೩೭) ಕೆಟ್ಟಮನುಷ್ಯ
ಕಾರ್ (೫-೧೦) ಮಳೆಗಾಲ
ಕಾಸೆ (೫-೫) ಕಚ್ಚೆ
ಕಾಹುರ (೧೩-೫೨) ಉದ್ದೇಗ
ಕಾಗಬ್ಬು (೭-೭) ಕಾಡುಗಬ್ಬು, ಒಂದು
ಜಾತಿಯ ಗಲಗು
ಕಿಸುಕುಳ (೧೩-೫೮) ಕಿರುಕುಳ,
ತುಚ್ಛ
ಕಿಸುರು (೬-೩೪) ಅಸಾಯ, 'ದೃಷ್ಟಿ'
ಕಿನಾಶ (೨೪-೧೨) ಯಮು
ಕೀಲಣ (೮-೧೩) ಉಪಾಯ, ಮಂತ್ರ
ಕೀಲಣೆ (೭-೨೬) ಜೋಡಣೆ
ಕೀಸು (೭-೬೪) ಗೀರು, ಕೆತ್ತು
ಕುತ್ತುಱು (೭-೪೩) ಹೊದರು
ಕೂರ್ (೫-೬೫) ಅನುರಾಗಿ, ಸು,
ಪ್ರೀತಿಸು
ಕೂರಂಬು (೫-೨೧) ಹದನನಾದ
ಬಾಣ
ಕೇಯೂರ (೪-೩೧) ತೋಳಬಳೆ
ಕೆತ್ತು (೫-೪೦) ನಡುಗು, ಹಾರು
ಕೇಣಿಕಾಱ (೧೭-೯) ವೃಥಾವ್ಯವಹಾರ
ಮಾಡುವವ
ಕೇವಣ (೨೧-೯) ಕುಂದಣ, ಹೊಂದಿಕೆ
ಕೈಗೈ (೨೨-೧೩) ಅಲಂಕರಿಸು
ಕೈದು (೧೩-೧೬) ಆಯುಧ
ಕೈವಾರಿಸು (೩-೫) ಸ್ತುತಿಸು

ಕೊಡಕೆ (೪-೧೫) ಕಿವಿ
 ಕೊಡಕೆಗಂಗಳು (೪-೪೮) ಕಿವಿಯವರೆ
 ಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು
 ಕೋಟರ (೧೧-೨೮) ಒಳಭಾಗ
 ಕೋಡುಕ್ಕೆ (೨೨-೩೫) ಜೋಡಿಸಿದಕ್ಕೆ
 ಕೋಳುಹೋಗು (೧೩-೫) ಬಲೆಬೀಳು,
 ತುತ್ತಾಗು
 ಕಂಡಿ (೨೨-೩೮) ಇರುವಿಕೆ, ರೀತಿ
 ಕಂಬುಗ್ರೀವ (೪-೯) ಶಂಕದಂತಿರುವ
 ಕುತ್ತಿಗೆ
 ಕಂಬಿಕಾರ್ತಿ (೪-೫೧) ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯ
 ಉಳಿಗದವಳು

ಕಂಸಾಳ (೪-೪೧) ಕಂಚಿನ ತಾಳ
 ಕಾಂಚಿದಾಮ (೪-೮) ನಡುವಿನ ಪಟ್ಟಿ
 ಕಿಂಕಿಲ (೧೩-೪೬) ತುಂಬಿಕೊಂಡ,
 ಸಂಕೀರ್ಣ

ಕೆಂಜುರಿ (೨-೧೭) ಕೆಂಪಾದ ಉರಿ
 ಕ್ರೀ (೨-೩೩) ಕ್ರಿಯೆ

ಖ

ಖಡ್ಗತನ (೧೩-೭) ದಿಟ್ಟತನ
 ಖರಕರ (೨೫-೩) ಸೂರ್ಯ
 ಖಂಡಿಯ (೧೯-೩೦) ಕತ್ತಿ

ಗ

ಗರುವ (೧೧-೨೧) ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಗಡಣ (೩-೧೧) ಸಮೂಹ
 ಗಡಾವಣೆ (೫-೯) ಘೋಷ, ಸಪ್ಪಳ
 ಗನ್ನಗತಕ (೧೬-೩೪) ಮೋಸ
 ಗಮಕ (೩-೩೪) ಗತಿ, ಚಪಲತೆ
 ಗಮಕ (೭-೨೬) ಕುಣಿಯುವ ಬಗೆ
 ಗವಾಕ್ಷ (೪-೬೦) ಸಣ್ಣ ಕಿಡಕಿ

ಗವಣೆ (೭-೩೮) ವಿಚಾರ,
 ಚಿಂತೆ, ಗೊಡವೆ.
 ಗಾಡಿ (೧೧-೨೧) ರೀತಿ, ಸೊಬಗು
 ಗಾಝ (೫-೬೬) ತವ್ವು
 ಗಾವಳಿಗ (೫-೬೫) ಬಡಾಯಿಗಾರ
 ಗಾವಿಲ (೧೩-೪೦) ಹೆಡ್ಡೆ
 ಗಾಹು (೧೭-೩೦) ಕಪಟ
 ಗಿಡಿಬಿಡಿ (೩-೧೧) ಒಂದು ಬಗೆಯ
 ವಾದ್ಯ
 ಗುಡಿ (೨-೭) ಪತಾಕೆ, ನಿಶಾನಿ
 ಗುಡ್ಡ (೧೩-೪) ಶಿಷ್ಯ, ಹುಂಬ
 ಗಂದೆ (೫-೧೫) ಬಾವು, ಗಂಟು

ಘ

ಘಸಣೆ (೧೩-೬೪) ಉದ್ಯೋಗ

ಚ

ಚಥಾಳಿಸು (೨-೧೦) ಹೆಚ್ಚಾಗು
 ಚಲ್ಲಣ (೪-೨೯) ಚಡ್ಡಿ
 ಚಾಟು (೭-೫೩) ಮುಖಸ್ತುತಿ
 ಯ ಮಾತುಗಳು

ಚೆಮ್ಮುರಿ (೫-೬) ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೈಕಟ್ಟು
 ವದು

ಚೈ (೩-೨೯) ಚನ್ನಾಗಿ
 ಚಿಂದಿ (೫-೬) ಅರಿವಿಯ ಪಟ್ಟಿ

ಜ

ಜಡಿ (೧೩-೧೪) ಬೆದರಿಸು
 ಜಗಳೆ (೪-೪೧) ಒಂದು ತರದ ತಾಳ
 ಜಾವಳಿಗ (೫-೩೯) ಸಾಮಾನ್ಯ
 ಮನುಷ್ಯ
 ಜನುಗ (೭-೫೭) ಅಲ್ಪ, ಕೀಳ

ಜುಣುಗು (೧೯-೩೬) ಜಾರಿಹೋಗು
 ಜೋಗವಿಸು (೫-೭೨) ಸಿದ್ಧಮಾಡು
 ಜೋಡು (೧೦-೧೯) ಕವಚ
 ಜೋಹ (೭-೩೦) ಮೇಷ
 ಜಂಕಿಸು (೩-೩೨) ಬೆದರಿಸು
 ಜಂಗುಳಿ (೩-೩೧) ಸಮೂಹ
 ಜಂಜಡ (೬-೧೪) ತ್ರಾಸ
 ಜೊಂಪಿಸು (೧೬-೧೫) ಮೈಮರೆ,
 ನಡುಗು

ಟ

ಟೋಣಿ (೨೨-೩೦) ಮೋಸಮಾಡು

ಠ

ಠವಣಿ (೨-೨೨) ಲೆಕ್ಕ

ಡ

ಡಗೆ (೧೪-೪) ಬಿಸಿಲಿನತಾಪ,
 ನೀರಡಿಕೆ

ಡಾವಣಿ (೩-೧೦) ಆನೇಕ ದನಗಳ
 ನ್ನು ಕಟ್ಟುವವನು ಹಗ್ಗ
 ಡಾಳಕತನ (೫-೩೬) ಬಣ್ಣದ ಮಾತು

ತ

ತಕ್ಕ (೨-೨೨) ಬಾಹುಲ್ಯ
 ತತ್ತಡೆ (೭-೮೧) ಸಂಭವಿಸಿದರೆ
 ತತ್ತವಸರ (೧೪-೧೭) ಇರುವ ಕೆಲಸ
 ತಮಂಧ (೩-೨೨) ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ
 ತರಹರ (೩-೧೭) ಸಮಾಧಾನ,
 ಶಾಂತಿ

ತಬ್ಬಿಬ್ಬು (೭-೨೬) ಗಾಬರಿ
 ತಲ್ಲಣ (೩-೧೮) ಅಂಜಿಕೆ
 ತವನಿಧಿ (೧೯-೧೦) ತವೋನಿಧಿ (?)

ತಳಿತ (೪-೬೨) ಅರಳಿದ
 ತಳುವು (೧೪-೧೫) ತಡ, ವಿಳಂಬ
 ತಿಟ್ಟವಿಡು (೬-೮) ರೂಪುಗೊಳ್ಳು
 ತುತ್ತು (೨೩-೨೭) ನುಂಗು
 ತುರಿಯ (೫-೧೦) ವಾದ್ಯ
 ತುಣುಗು (೧೪-೪) ತುಂಬಿರು
 ತೂಪಿಣಿ (೩-೨೬) (ಮಂತ್ರಿಸಿ)
 ಉಡು

ತೆತ್ತಿಗ (೪-೨೫) ಸೇವಕ, ಆಪ್ತ

ತೆತ್ತಿಸು (೪-೧೪) ಜೋಡಿಸು,
 ಹೊಂದಿಸು, ಕೆಚ್ಚು

ತೆರೆ (೧೭-೧೮) ಮೈಯ ಸುಕ್ಕು

ತೊಡೆ (೧೩-೩೨) ನಾಶಮಾಡು

ತೊನೆ (೨೨-೧ ವ) ಹೊಯಿದಾಡಲಿ

ತೊಣಿ (೧೭-೪) ನದಿ

ತೋರ (೪-೯) ದೊಡ್ಡ

ತೋಟ (೧೩-೭) ಜಗಳ

ದ

ದರ್ಶನ (೨೦-೨೭) ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ
 ದಸರಿದೊಡಕು (೧೨-೨೨) (ರೇಶಿಮೆ
 ಯ) ಹುರಿಯಂತೆ ತೊಡ
 ಕಾದುದು

ದಳದುಳ (೧೦-೧೭) ಬಲಸೂರೆ

ದಾಯ (೧-೩) ಉಪಾಯ, ಸಾಧನ

ದಾಯಿಗ (೧-೧೧) ಸಾಧಕ, ಭಕ್ತ

ದಾರವಟ್ಟ (೨-೬) ಆಗಸೆಯ

ಬಾಗಿಲು, ಗೋಪುರ

ದೀವಸಿ (೧೩-೫೯) ಧೀರ

ದುಗುಡ (೫-೬೭) ಚಿಂತೆ, ದುಃಖ

ದುಗುಲ (೩-೨೬) ದುಕ್ಕೂಲ, ಸೀರೆ

ದುಮ್ಮಾನ (೮-೧೦) ದುಃಖ
ದೇಸಿಗ (೮-೩) ಮನೆಮಾರು
ಇಲ್ಲದವ

ದೊರಾರತನ (೧೩-೧೨) ಹಟಮಾರಿ-
ತನ

ದಂಡಿ (೨೧-೨೧) ಸಮತೋಲ
(೨೨-೨೮) ಅತಿರೇಕ,
ಹೆಚ್ಚಳ

ದಂಡಿಗೆ (೪-೨೭) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
ದಂದುಗ (೨೦-೩೫) ಪಿಡೆ, ಕಷ್ಟ

ಧ

ಧಾವತಿ (೭-೬೪) ಶ್ರಮ
ಧಾಪಿಸು (೭-೪೪) ದಣಿ, ಸಂಕ
ಟಪಡು

ನ

ನಟ್ಟುವಿಗ (೭-೩೭) ನಾಟ್ಯಶಿಕ್ಷಕ
ನಾಗವಾಸ (೫-೧೭) ನರ್ತಕಿಯರ
ಸ್ಥಾನ

ನಿಗಡ (೩-೫) (ಆನೆಯನ್ನು
ಕಟ್ಟುವ) ಸರಪಳಿ

ನಿಧಾನ (೧೨-೬) ಆಧಾರ
ನಿಬ್ಬರ (೭-೭) ವಿಶೇಷವಾದ

ನಿಜಿಗೆ (೪-೫೪) ಶೋಭೆ

ನಿಪ್ಪಸರ (೧೯-೩೫) ಉರವಣಿ

ನಿರವಯ (೧೭-೧೩) ಅಖಂಡ

ನೀಟ (೨೧-೩೦) ಚೆಲುವ, ಸ್ತ್ರೀಯ

ನೆಗಳ್ (೧-೧೯) ಮಾಡು,

ಉಂಟಾಗು, ಪ್ರಕಟವಾಗು

ನೆಮ್ಮ (೭-೭೦) ಆಸರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು

ನೆರವು (೧೬-೩೭) ಸಹಾಯ

ನೆರೆ (೩-೧೩) (ಕೂದಲು) ಬೆಳ್ಳಗಾಗು
ನೆಟತೆ (೮-೩೦) ಪೂರ್ಣತೆ
ನೆವುರ (೪-೭) ಪೈಜಣ
ನುಂಪು (೨೨-೨೧) ನುಣುಪು, ಒಪ್ಪ

ಪ

ಪಟಲ (೧೫-೫ ವ) ತೆರೆ
ಪಟು (೧೨-೧೫) ತೀಕ್ಷ್ಣ, ದಕ್ಷ
ಪತಂಗ (೨೧-೨೫) ಸೂರ್ಯ
ಪತಿಕರಿಸು (೫-೩೩) ಸ್ವೀಕರಿಸು,
ಸಹಾಯಮಾಡು

ಪರಿಣಮಿಸು (೧೨-೪) ನಮಸ್ಕಾರ -
ಮಾಡು

ಪರಿವಿಡಿ (೪-೨೧) ಕ್ರಮ, ತರ
ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸು (೪-೧೦) ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು
ಪರುತವಣಿ (೨-೩) ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಪರುತವಿಸು (೧-೭) ಪ್ರಸಾರಮಾಡು
ಪಲ್ಲಟಿಸು (೩-೧೩) ಕ್ರಮತಪ್ಪು,
ವಿಕಾರವಶವಾಗು

ಪಾಡು (೪-೫೮) ರೀತಿ

ಪಾಯಕ (೨೨-೪೪) ಕಾಲಾಳು

ಪಾಯವಟ್ಟ (೪-೭) ಪೆಂಡೆಯ,
ಕಾಲಿನಾಭರಣ

ಪುರೀಷ (೧೯-೧) ಮಲ

ಪೈಜೆ (೨-೪೧) ಪಂಥ

ಪ್ರಸ್ತಾವ (೩-೧೫) ಸಮಯ,
ಸಂದರ್ಭ

ಬ

ಬನ್ನ (೧೬-೩೪) ತೊಂದರೆ

ಬಣಗು (೨೨-೩೬) ಯಃಕಷ್ಟಿತ,
ಕ್ಷುಲ್ಲಕ

ಬಲ್ಲವಿಕೆ (೧೨-೧೭) ಚಾತುರ್ಯ,
ತಿಳುವಳಿಕೆ
ಬಳಲುವ (೪-೩೨) ಸಡಲಿದ
ಬಾಣಸ (೮-೧೩) ಅಡಿಗೆ
ಬಾಯ್ದೆರೆ (೨-೩೦) ತುಟೆ
ಬಾರಿ (೭-೩೯) ಹೊಡೆತ, ಸರತಿ
ಬಿದ್ದಿನ (೨೨-೨೬) ಅತಿಥಿ, ಬೀಗ
ಬಿನ್ನುಗು (೧೬-೪೯) ಕ್ಷುಲ್ಲಕ
ಬೀಯ (೧-೧೧) ವ್ಯಯ, ವೆಚ್ಚ
ಬುಲ್ಲವಣೆ (೧೫-೪) ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆ
ಬೆಗಡು (೫-೩೫) ಭಯ
ಬೆಟಿತು (೧೬-೩೮) ಅಹಂಕಾರ -
ದಿಂದ ಮೈಮರೆದು
ಬೇವಸ (೫-೨೪) ಚಿಂತೆ
ಬೋವಗಾರಿಗೆ (೫-೧೭) ಹಿರಿಯತನ
ಬೋಳೆಯರು (೭-೪೬) ದೇವತೆಗಳು
ಬೋಳ್ಳೆಸು (೫-೩೫) ಸಮಾಧಾನ -
ಸಡಿಸು
ಬಿಂದ (೫-೧೭) ಸಮೂಹ

ಭ

ಭಣಿತೆ (೧೩-೪೦) ರೀತಿ
ಭರಭಾರ (೧೬-೭) ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಾರ
ಭಾರ್ಗವ (೪-೧೩) ಅ) ಶುಕ್ರ
ಭಾರಂಕ (೮-೮) ದುಃಖಭಾರ
ಭಾವಕ (೧-೮) ಪಂಡಿತ, ಸಹೃ
ದಯ
ಭುಲ್ಲವಣೆ (೬-೧೧) ಹೆಚ್ಚಿಗೆ
ಭುಲ್ಲವಿಸು (೨-೩೭) ಗರ್ವದಿಂದ -
ಉಬ್ಬು
ಭದ್ರ (೨೨-೨ ವ) ಮದ್ದಾನೆ

ಮ

ಮಕರಿಸು (೭-೩೬) ಹೆಚ್ಚಾಗು
ಮಗಿಲು (೨೨-೩ ವ) ಮನೆಯ
ಚಪ್ಪರದ ನೆತ್ತಿ
ಮಗ್ಗು (೧೩-೨೬) ವಶೀಕರಣ ರೀತಿ
ಮಡಲು (೫-೮) ಉಡಿ
ಮನಕತ (೭-೮೨) ಸಿಟ್ಟು, ದುಃಖ
ಮಯವೆ (೫-೨೫) ಅಜ್ಞಾನ
ಮಲಯಜ (೯-೩೧) ಗಂಧದಮರ
ಮಳಲೊಟ್ಟೆಲು (೧೬-೩ ವ) ಉಸುಕಿನ
ರಾಸಿ
ಮಿತ್ತು (೨-೨೨) ಕೊಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿ
ಮುಕ್ಕುಹೋಗು (೫-೪೯) ಭಂಗವಾಗು
ಮುಡುಬ (೧೧-೨೪) ಹೆಳವ
ಮುಡುಹು (೧೯-೩೩) ಭುಜ
ಮುತ್ತು (೩-೧೩) ಮುದಿಯಾಗಿ
ಮುರಿ (೧೩-೩೩) ತಿರುಗು
ಮೂದಲಿಸು (೮-೧೫) ಜರೆ
ಮೆಲಕಲಿಸಿ (೧೨-೨) ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿ
ಮೊಗಸು (೧-೧೬) ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡು,
ಶ್ರಮಬಡು
ಮೊಗ್ಗರವಾಯ್ (೧೩-೧೧) ಗುಂಪಾಗಿ
ಮೇಲೆ ಬೀಳು
ಮೋಡಿ (೧೯-೩೪) ರೀತಿ
ಮುಂಗುಡಿ (೪-೨೭) ಮುಂಭಾಗ
ಯ
ಯೂಪ (೨೦-೩೮) ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನು
ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ
ಯೋಗವಟ್ಟಿಗೆ (೭-೪೫) ಧ್ಯಾನಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನು ಮೊಲಕಾಲು
ಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರುವ ವಸ್ತ್ರ

ರ

ರಾಘೆ (೧೩-೭೦) ತೊಡೆ
ರೂಹಿಡು (೪-೨೨) ಕಾಣು, ರೂಪ
ನನ್ನು ಅರಿ

ಃ

ಃಪೋಡಾಡು (೭-೬೧) ತಿರಸ್ಕಾರ -
ಮಾಡು

ಲ

ಲಾಕುಳ (೭-೪೫) ಯೋಗದಂಡ
ಲಾಗು (೧-೯) ಜಾಗ್ರತೆ
ಲಾವಕ (೫-೬೪) ಚಾಡಿಕೋರ
ಲುಳಿ (೩-೨೫) ಹೊಳಪು
ಲೋಚು (೭-೫೭) ಕೂದಲನ್ನು
ಕೀಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ (ಜೈನಧರ್ಮದ) ಸದ್ಭಕ್ತಿ

ವ

ವರ್ಮ (೧೫-೧೪) ಮರ್ಮ
ವಹಣಿ (೫-೯) ಸೊಬಗು,
ವಿಡಾಯ
ವಾಘೆ (೧೩-೭೦) ಕಡಿನಾಣ
ವಾರುವ (೧೮-೧೯) ಕುದುರೆ
ವಾಸಿ (೭-೬೪) ಪಂಥ, ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಸಿಗ (೫-೧೩) ಭೃತ್ಯ, ವಿಧಾ
ವಂತ
ವಿಡಾಯ (೧-೧೧) ಆಡಂಬರ
ವಿಧಿ (೧-೧೨) ನೇಮ, ರೀತಿ,
ವಿಧಾನ
ವಿಧಾವಂತ (೫-೨) (ಬಾಡಿಗೆ ಹಣ
ಕ್ಕಾಗಿ) ದುಡಿಯುವವ

ವಿನಿಯೋಗ (೩-೩೫) ಉಳಿಗ, ಸೇವೆ
ವಿಸಟಂಬರಿ (೧೪-೯) ಯತೇಚ್ಛವಾಗಿ
ಹರಿ

ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ (೩-೧೩) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ವೇದಿಸು (೪-೪) ಪ್ರಕಟಮಾಡು
ವೇಧೆ (೧೭-೨) ಗುರಿ
ವೈಹಾಳಿ (೧೦-೪) ಕುದುರೆಯ
ಸವಾರಿ

ವಂಕದಾರ (೧೪-೧೨) (ವಕ್ರದ್ವಾರ),
ಬಾಗಿಲು

ಸ

ಸಕೀಲ (೧೨-೧೬) ಸಂಬಂಧ,
ಕೂಡುವಿಕೆ
ಸಯನಾದ (೧೪-೭) ಹೊಂದಿದ,
ಪಾತ್ರನಾದ
ಸರಿಸ (೪-೨೧) ಸಮಾಪ
ಸಲ್ಲವಿಡು (೫-೧೪) ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು
ಸನ್ಯಾಸಸವ್ಯ (೧೯-೩೪) ಎಡಬಲ
ಸಸಿನೆ (೪-೫) ಚೆನ್ನಾಗಿ,
ಸರಿಯಾಗಿ

ಸಾರಯ (೮-೨ ವ) ಮೋಕ್ಷ
ಸಾರೆ (೧೧-೩೨) ಸಮಾಪ
ಸೀಗುರಿ (೧-೧೫) ಚೌರಿ
ಸುಢಾಳ (೩-೨೫) ಚೆಂದ
ಸುಮಾನ (೩-೨) ಆನಂದ
ಸುಯಿಧಾನ (೧೭-೨೨) ರಕ್ಷಿಸುವುದ
ಸೊಡರಕ್ಕಿ (೩-೨೬) ಅಕ್ಕಿ ಸುಟ್ಟ
ಕಾಡಿಗೆ

ಸೊಡ್ಡಳ (೨೨-೨ ವ) ಶಿವ
ಸೊಮ್ಮು (೩-೩೦) ಐಶ್ವರ್ಯ

ಸೋಹೆ (೫-೪೩) ಕುರುಹು
 ಸೌರಂಭ (೩-೨) ಸಂಭ್ರಮ, ಅನಂದ
 ಸಂಕೋಚ (೧೨-೧೮) ಸಂಕ್ಷೇಪ
 ಸಂಘಟೆ (೧೬-೩೨) ಹಂಚಿಕೆ
 ಸಂವರಿಸು (೪-೨೪) ಸಿದ್ಧಮಾಡು,
 ಸರಿಮಾಡು
 ಸಾಂಗತ್ಯ (೩-೧೯) ಸಂಗತಿ, ಕೂಟ

ಹ

ಹದುಳ (೨-೩೯) ಸುರಕ್ಷಿತ
 ಹಣ್ಣಿದ (೭-೨೩) ಜೋಡಿಸಿದ,
 ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ
 ಹರವರಿ (೮-೩೧) ಪ್ರಕಟನೆ
 ಹಱುವು (೧೦-೧೦) ಉಪಾಯ
 ಹಱುಗೊಲ (೧೨-೧೪) ಡೋಣಿ
 ಹಳವಿಗೆ (೪-೨೧) ಧ್ವಜ
 ಹಾರು (೨-೧೬) ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
 ಹಿಳುಕು (೫-೧೧) ಬಾಣದ ಹಿಡಿಕೆ.
 ಪುಂಖ

ಹಿಸುಣತೆ (೧೬-೪೦) ಚಾಡಿಕೋರತನ
 ಹೀಹಾಳಿ (೭-೨೬) ತಿರಸ್ಕಾರ
 ಹುಗಿಲು (೧೮-೮) ಸಿಳ್ಳುವಿಕೆ
 ಹುದು (೧೬-೪೨) ಹೊಂದಿಕೊ-
 ಳ್ಳುವುದು
 ಹೂಣಿಕೆ (೨-೪೦) ಪಂಥ
 ಹೂಸಿಹುಂಡ (೧೫-೧೨) ಡಾಂಬಿಕಾ-
 ಚಾರಿ
 ಹೆಕ್ಕಳ (೧೧-೫) ಹೆಚ್ಚಳ
 ಹೆಟ್ಟುಗೆ (೯-೩) ಸಖಿ, ಗೆಳತಿ,
 ವನಿತೆ
 ಹೆಣಕಿ (೪-೩೦) ಚಂದ್ರ
 ಹೊರಳಿ (೨-೨) ಸಮೂಹ
 ಹೊಲಬು (೧-೧೨) ರೀತಿ
 ಹೋರಟೆ (೧೧-೫) ಹೋರಾಟ,
 ಪೇಚಾಟ
 ಹಂಗು (೧-೧ ವ) ನೆರವು,
 ಸಹಾಯ
 ಹಂದೆ (೧೬-೩೭) ಹೇಡಿ

ಒಪ್ಪೋಲೆ

ಪುಟ	ಪಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೨	೨೩	ಖಿಳಿಣಿ	ಖಿಳರಿ
೩	೧೯	ಸಾಂಪ್ರ	ಸಂಪ್ರ
೪	೧೪	ಗಾಂನುತ	ಗಾಯೆನುತ
೯	೨೨	ಲಿಣುಳ	ಲಿರುಳ
೧೪	೨೩	ಸುಧಾರಕ	ಸುಧಾಕರ
೧೫	೧೫	ನಯಂಗ	ನಯನೆಂಗ
೧೬	೧೪	ಜ್ಞಾನ	ಜ್ಞಾನಿ
೨೪	೧೨	ದೂರ್ವಾಸ	ದುರ್ವಾಸ
೨೮	೮	ಹೋಣು	ಹೇಣು
೩೫	೨೧	ಕಣಿಗಟ್ಟು	ಕರುಗಟ್ಟು
೩೫	೧೫	ಕಣಿಹಿನ	ಕುರುಹಿನ
೪೦	೭	ವಿಳಾಸಿ	ವಿಳಾಸಿನಿ
೫೮	೨	ಸಕಂ	ಸಂಕ
೬೧	೧೪	ತೋಣುವ	ತೋಣುವ
೮೨	೮		
೮೯	೨	ಚೋಹ	ಜೋಹ
೯೦	೧೩	ಮುಟ್ಟಿದ	ಮುಟ್ಟಿದ
೯೧	೧೦	ಹಾಂನುತ	ಹಾಯೆನುತ
೭೮ } ೧೨೦ }	೧	ಱಾಣಿ	ರೂಡಿ
೧೨೧	೯	ಗ್ರಹ	ಗೃಹ
೧೨೬	೪	ಹಣುವ	ಹರುವ
೧೩೮	೧೯	ಇದೇ	ಇದೆ
೧೪೩	೧೪	ಅಗಲದ	ಅಗಲಿದ
೧೪೯	೩	ತಾಳೋಷ್ಟ	ತಾಳೋಷ್ಟ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧೫೧	೬	ವಿಮ್ಮ	ನಿಮ್ಮ
೧೫೭	೭	ನೆಳಸಿದಾತಂ	ನೆಳಸಿದವಂ
೧೬೦	೧೮	ಬೆರೂಱು	ಬೇರೂಱು
೧೬೨	೯	ಲುಯುತ್ತಮಾ	ಲುತ್ತುಮಾ
೨೦೭	೨೦	ತೊಱು	ತೊಱತಿ
೨೨೨	೩	ಭ್ರಹ್ಮ	ಬ್ರಹ್ಮ
,,	೪	ದೋವಱು	ದೋವರಿ
೨೨೫	೧೪	ಕಬ್ಬಸು	ಕಬ್ಬಸೆ
೨೩೪	೧	ನೋಡ	ನೋಡ
೨೮೪	೨೧	ದಂಡೆ	ದಂಡಿ
೨೮೯	೧೯	ಒಡಬ	ಬಡಬ

ವಚನ: ಜಯಜಯಶಾಹಾಂತ ಪ್ರಭುವೆ | ಜಯಶು ನಿರ್ಗುಣ ನಿಧಿಯೆ |
 ಜಯಸಂಪತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದೋಲಗಪ್ಪಿಯೆ | ಜಯ ಬಸವಪ್ರಭುದೇವಾ |
 ಜಯಕಾಲ ಜಯಶೀಲ | ಜಯಪಾಲ ಜಯಲೋಲ |
 ಜಯಜಯ ಜಯವೆಂದು ಗಣಸ್ತೋಮ ಪೊಗಳುತ್ತಿದೆ |
 ಜಯಪ್ರಭುವೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ | ಶರಣೆಂದು ಜಯ ಜಯವೆಂದು
 ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು||

(ಶ್ರೀ! ವೇ! ಬುದ್ಧಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಪುರಾಣಿಕ ಇವರ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಚನೆಯ ಗತಿಯ
 ಮೊದಲಿಗಿದ್ದ ವಚನ)

